THE BOOK OF MORMON

DUTCH – ENGLISH PARALLEL EDITION

Version 1, published March 2023. *bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/*

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to *ben.crowder@gmail.com*.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Het Boek van Mormon

Een verslag geschreven door de hand van Mormon op platen ontleend aan de platen van Nephi

Aldus is het een samenvatting van de kroniek van het volk van Nephi, en ook van de Lamanieten — Gericht tot de Lamanieten, die een overblijfsel zijn van het huis van Israël; en ook tot de Joden en de andere volken — Geschreven op gebod, en ook door de geest van profetie en van openbaring — Geschreven en verzegeld en in de hoede van de Heer verborgen, opdat zij niet zouden worden vernietigd — Om tevoorschijn te komen door de gave en de macht van God teneinde te worden vertaald — Verzegeld door de hand van Moroni en verborgen in de hoede van de Heer om te bestemder tijd tevoorschijn te worden gebracht door iemand uit de andere volken — De vertaling daarvan door de gave van God.

Tevens een samenvatting ontleend aan het boek Ether, dat een kroniek is van het volk van Jared, dat werd verstrooid in de tijd dat de Heer de taal van de mensen had verward, toen zij een toren bouwden om de hemel te bereiken — Hetgeen is bedoeld om het overblijfsel van het huis van Israël te tonen welke grote dingen de Heer voor hun vaderen heeft gedaan; en opdat zij de verbonden van de Heer zullen kennen, zodat zij zullen weten dat zij niet voor eeuwig zijn verworpen — En ook ter overtuiging van de Joden en de andere volken dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, die Zich aan alle natiën openbaart — En nu, indien er fouten zijn, zijn het de vergissingen van mensen; daarom, veroordeel niet de dingen van God, opdat u vlekkeloos zult worden bevonden voor de rechterstoel van Christus.

OORSPRONKELIJKE VERTALING VAN DE PLATEN IN HET ENGELS DOOR JOSEPH SMITH JR.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that Jesus is the Christ, the Eternal God, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

TRANSLATED BY JOSEPH SMITH, JUN.

Het getuigenis van drie getuigen

Het zij bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volken tot wie dit werk komt: dat wij, door de genade van God de Vader en onze Heer Jezus Christus, de platen hebben gezien die deze kroniek bevatten, die een kroniek is van het volk van Nephi en ook van de Lamanieten, hun broeders, en ook van het volk van Jared, dat van de toren kwam waarvan is gesproken. En wij weten ook dat zij zijn vertaald door de gave en de macht van God, want zijn stem heeft het ons verkondigd; daarom weten wij zeker dat het werk waar is. En wij getuigen ook dat wij de graveersels die op de platen staan, hebben gezien; en zij zijn ons getoond door de macht van God en niet door die van de mens. En wij verklaren in ernstige bewoordingen dat een engel van God uit de hemel neerdaalde, en ze meebracht en voor onze ogen neerlegde, zodat wij de platen en de graveersels erop aanschouwden en zagen; en wij weten dat het door de genade van God de Vader en onze Heer Jezus Christus is dat wij hebben aanschouwd, en wij getuigen dat deze dingen waar zijn. En het is wonderlijk in onze ogen. Niettemin gebood de stem van de Heer ons om ervan te getuigen; daarom, uit gehoorzaamheid aan de geboden van God, getuigen wij van deze dingen. En wij weten dat indien wij getrouw zijn in Christus, wij onze kleren zullen ontdoen van het bloed van alle mensen, en vlekkeloos zullen worden bevonden voor de rechterstoel van Christus, en voor eeuwig bij Hem zullen wonen in de hemelen. En de eer zij de Vader, en de Zoon, en de Heilige Geest, die één God zijn. Amen.

Oliver Cowdery
David Whitmer
Martin Harris

The Testimony of Three Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That we, through the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, have seen the plates which contain this record, which is a record of the people of Nephi, and also of the Lamanites, their brethren, and also of the people of Jared, who came from the tower of which hath been spoken. And we also know that they have been translated by the gift and power of God, for his voice hath declared it unto us; wherefore we know of a surety that the work is true. And we also testify that we have seen the engravings which are upon the plates; and they have been shown unto us by the power of God, and not of man. And we declare with words of soberness, that an angel of God came down from heaven, and he brought and laid before our eyes, that we beheld and saw the plates, and the engravings thereon; and we know that it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, that we beheld and bear record that these things are true. And it is marvelous in our eyes. Nevertheless, the voice of the Lord commanded us that we should bear record of it; wherefore, to be obedient unto the commandments of God, we bear testimony of these things. And we know that if we are faithful in Christ, we shall rid our garments of the blood of all men, and be found spotless before the judgment-seat of Christ, and shall dwell with him eternally in the heavens. And the honor be to the Father, and to the Son, and to the Holy Ghost, which is one God. Amen.

Oliver Cowdery
David Whitmer
Martin Harris

Het getuigenis van acht getuigen

Het zij bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volken tot wie dit werk komt: dat Joseph Smith jr., de vertaler van dit werk, ons de platen waarvan is gesproken en die er uitzien als goud, heeft getoond; en wij hebben zovele van de bladen als door genoemde Smith zijn vertaald, bevoeld; en wij hebben ook de graveersels daarop gezien, en dit alles heeft het voorkomen van zeer oud werk en van vernuftige makelij. En hiervan getuigen wij in ernstige bewoordingen: dat genoemde Smith ons de platen heeft getoond, want wij hebben ze gezien, en gevoeld hoe zwaar ze zijn, en weten zeker dat genoemde Smith de platen heeft, waarvan wij hebben gesproken. En wij maken onze namen wereldkundig om tot de wereld te getuigen van hetgeen wij hebben gezien. En wij liegen niet, waarvan God getuigt.

Christian Whitmer
Jacob Whitmer
Peter Whitmer jr.
John Whitmer
Hiram Page
Joseph Smith sr.
Hyrum Smith
Samuel H. Smith

The Testimony of Eight Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That Joseph Smith, Jun., the translator of this work, has shown unto us the plates of which hath been spoken, which have the appearance of gold; and as many of the leaves as the said Smith has translated we did handle with our hands; and we also saw the engravings thereon, all of which has the appearance of ancient work, and of curious workmanship. And this we bear record with words of soberness, that the said Smith has shown unto us, for we have seen and hefted, and know of a surety that the said Smith has got the plates of which we have spoken. And we give our names unto the world, to witness unto the world that which we have seen. And we lie not, God bearing witness of it.

Christian Whitmer
Jacob Whitmer
Peter Whitmer, Jun.
John Whitmer
Hiram Page
Joseph Smith, Sen.
Hyrum Smith
Samuel H. Smith

Het eerste boek Nephi

Zijn regering en zijn bediening

Een verslag van Lehi en zijn vrouw, Sariah, en zijn vier zonen, (beginnende bij de oudste) Laman, Lemuel, Sam en Nephi geheten. De Heer waarschuwt Lehi om uit het land Jeruzalem te vertrekken, omdat hij tot het volk profeteert over hun ongerechtigheid en zij hem naar het leven staan. Hij reist met zijn gezin drie dagen lang de wildernis in. Nephi keert met zijn broers terug naar het land Jeruzalem voor de kroniek van de Joden. Het verslag van hun lijden. Zij nemen de dochters van Ismaël tot vrouw. Zij nemen hun gezin mee en trekken de wildernis in. Hun lijden en ellende in de wildernis. De route van hun reis. Zij bereiken de grote wateren. Nephi's broers staan tegen hem op. Hij beschaamt hen en bouwt een schip. Zij geven de plaats de naam Overvloed. Zij steken de grote wateren over naar het beloofde land enzovoort. Dit is volgens het verslag van Nephi; of met andere woorden, ik, Nephi, heb deze kroniek geschreven.

1 Nephi 1

1 Ik, Nephi, ben geboren uit goede ouders, daarom ben ik enigermate in al de geleerdheid van mijn vader onderwezen; en omdat ik in de loop van mijn dagen veel ellende heb ondervonden, maar niettemin in al mijn dagen uitermate door de Heer ben begunstigd, ja, omdat ik grote kennis van de goedheid en verborgenheden van God heb verkregen, daarom schrijf ik een kroniek van mijn handelingen in mijn dagen.

2 Ja, ik schrijf een kroniek in de taal van mijn vader, die bestaat uit de geleerdheid van de Joden en de taal van de Egyptenaren.

3 En ik weet dat de kroniek die ik schrijf waar is; en ik schrijf die eigenhandig; en ik schrijf die volgens de kennis die ik bezit.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

4 Want het geschiedde in het begin van het eerste regeringsjaar van Zedekia, koning van Juda (mijn vader, Lehi, had al zijn dagen in Jeruzalem gewoond); en in datzelfde jaar verschenen er vele profeten die tot het volk profeteerden dat het zich moest bekeren, daar anders de grote stad Jeruzalem moest worden verwoest.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

5 Welnu, het geschiedde dat mijn vader, Lehi, terwijl hij op weg was, tot de Heer bad ten behoeve van zijn volk, ja, met zijn gehele hart.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

6 En het geschiedde, terwijl hij tot de Heer bad, dat er een vuurkolom verscheen en vóór hem op een rotsblok bleef rusten; en hij zag en hoorde veel; en wegens de dingen die hij zag en hoorde, beefde en sidderde hij uitermate.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

7 En het geschiedde dat hij naar zijn eigen huis in Jeruzalem terugkeerde; en hij wierp zich op zijn bed, overstelpt door de Geest en door de dingen die hij had gezien.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

8 En aldus door de Geest overstelpt, werd hij in een visioen weggevoerd, zodat hij zelfs de hemelen geopend zag en dacht God te zien, zittende op zijn troon, omringd door talloze menigten engelen, en hun houding was alsof zij zongen en hun God loofden.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

9 En het geschiedde dat hij er Een zag neerdalen uit het midden van de hemel, en hij bemerkte dat zijn luister die van de middagzon overtrof.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

10 En ook zag hij twaalf anderen die Hem volgden, en hun glans overtrof die van de sterren aan het hemelgewelf.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

11 En zij daalden neer en gingen uit over het aardoppervlak; en de eerste kwam voor mijn vader staan en gaf hem een boek en verzocht hem te lezen.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

12 En het geschiedde dat hij al lezende vervuld werd met de Geest van de Heer.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

13 En hij las en zei: Wee u, wee u, Jeruzalem, want Ik heb uw gruwelen gezien! Ja, en vele dingen las mijn vader over Jeruzalem: dat het zou worden verwoest, en ook zijn inwoners; velen zouden door het zwaard omkomen en velen zouden gevankelijk naar Babylon worden weggevoerd.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

14 En het geschiedde, toen mijn vader vele grote en wonderbare dingen had gelezen en gezien, dat hij vele dingen tot de Heer uitriep, zoals: Groot en wonderbaar zijn uw werken, o Here God, Almachtige! Uw troon is hoog in de hemelen, en uw macht en goedheid en barmhartigheid strekken zich uit over al de bewoners van de aarde; en omdat U barmhartig bent, zult U niet toestaan dat zij die tot U komen, verloren gaan!

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

15 En met dergelijke taal sprak mijn vader bij het loven van zijn God; want zijn ziel verheugde zich, en zijn gehele hart was vervuld wegens de dingen die hij had gezien, ja, die de Heer hem had getoond.

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

16 En nu maak ik, Nephi, geen volledig verslag van de dingen die mijn vader heeft geschreven, want hij heeft vele dingen geschreven die hij in visioenen en dromen heeft gezien; en hij heeft ook vele dingen geschreven die hij tot zijn kinderen heeft geprofeteerd en gesproken, waarvan ik geen volledig verslag zal maken.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

17 Doch ik zal een verslag maken van mijn handelingen in mijn dagen. Zie, ik maak een samenvatting van de kroniek van mijn vader op platen die ik met mijn eigen handen heb vervaardigd; daarom, nadat ik de kroniek van mijn vader heb samengevat, zal ik een verslag maken van mijn eigen leven.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

18 Welnu, ik wil dat u weet dat toen de Heer mijn vader, Lehi, zovele wonderbare dingen had getoond, ja, aangaande de verwoesting van Jeruzalem, zie, dat hij zich onder het volk begaf en begon te profeteren en tot hen te prediken aangaande de dingen die hij zowel had gezien als gehoord.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

19 En het geschiedde dat de Joden hem bespotten om de dingen die hij van hen getuigde; want hij getuigde waarlijk van hun goddeloosheid en hun gruwelen; en hij getuigde dat de dingen die hij had gezien en gehoord, en ook de dingen die hij in het boek had gelezen, duidelijk op de komst van een Messias wezen, en ook op de verlossing van de wereld.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

20 En toen de Joden die dingen hoorden, waren zij vertoornd op hem zoals op de profeten van weleer, die zij hadden uitgeworpen en gestenigd en gedood; ja, en zij stonden ook hem naar het leven, om hem ervan te beroven. Maar zie, ik, Nephi, zal u tonen dat de tedere barmhartigheden van de Heer zich uitstrekken over allen die Hij wegens hun geloof heeft uitverkoren om hen machtig te maken, zelfs tot de macht ter bevrijding toe.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1 Nephi 2

1 Want zie, het geschiedde dat de Heer tot mijn vader sprak, ja, in een droom, en tot hem zei: Gezegend bent u, Lehi, wegens de dingen die u hebt gedaan; en zie, omdat u getrouw bent geweest en dit volk de dingen hebt bekendgemaakt die Ik u heb geboden, staan zij u naar het leven.

2 En het geschiedde dat de Heer mijn vader gebood, ja, in een droom, zijn gezin mee te nemen en de wildernis in te trekken.

3 En het geschiedde dat hij het woord van de Heer gehoorzaam was; daarom handelde hij zoals de Heer hem gebood.

4 En het geschiedde dat hij de wildernis introk. En hij liet zijn huis en zijn erfland en zijn goud en zijn zilver en zijn waardevolle dingen achter, en nam niets mee, behalve zijn gezin en voorraad en tenten, en trok de wildernis in.

5 En hij daalde af door de kuststreek van de Rode Zee; en hij trok door de wildernis in de streek die dichter bij de Rode Zee ligt; en hij trok door de wildernis met zijn gezin, dat bestond uit mijn moeder, Sariah, en mijn oudere broers, namelijk Laman, Lemuel en Sam.

6 En het geschiedde, toen hij drie dagen door de wildernis was getrokken, dat hij zijn tent opsloeg in een dal aan de oever van een rivier met water.

7 En het geschiedde dat hij een altaar van stenen bouwde en de Heer een offer bracht en de Heer, onze God, dank betuigde.

8 En het geschiedde dat hij de naam van de rivier Laman noemde, en ze mondde uit in de Rode Zee; en het dal bevond zich in de streek bij die monding.

9 En toen mijn vader zag dat de wateren van de rivier uitmondden in de bron van de Rode Zee, sprak hij tot Laman en zei: O, dat je gelijk deze rivier mocht zijn, voortdurend uitlopende in de bron van alle gerechtigheid!

10 En hij sprak ook tot Lemuel: O, dat je gelijk dit dal mocht zijn, onwrikbaar en standvastig, en onverzettelijk in het onderhouden van de geboden van de Heer!

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

11 Nu zei hij dat wegens de halsstarrigheid van Laman en Lemuel; want zie, zij morden over vele dingen tegen hun vader, omdat hij een man van visioenen was en hen uit het land Jeruzalem had geleid, om hun erfland en hun goud en hun zilver en hun waardevol bezit achter te laten, en om in de wildernis om te komen. En dat, zo zeiden zij, had hij gedaan wegens de dwaze inbeeldingen van zijn hart.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

12 En aldus morden Laman en Lemuel, de oudsten zijnde, tegen hun vader. En zij morden omdat zij geen kennis hadden van de handelwijzen van die God die hen had geschapen.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

13 Evenmin geloofden zij dat Jeruzalem, die grote stad, kon worden verwoest volgens de woorden van de profeten. En zij waren zoals de Joden in Jeruzalem die mijn vader naar het leven stonden.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

14 En het geschiedde dat mijn vader in het dal Lemuel, vervuld zijnde met de Geest, met kracht tot hen sprak, totdat hun lichaam voor hem sidderde. En hij beschaamde hen, zodat zij niets tegen hem durfden in te brengen; daarom deden zij wat hij hun gebood.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

15 En mijn vader woonde in een tent.

And my father dwelt in a tent.

16 En het geschiedde dat ik, Nephi, zeer jong zijnde, maar niettemin fors van gestalte, ook een groot verlangen had om de verborgenheden van God te kennen; daarom riep ik de Heer aan; en zie, Hij kwam tot mij en verzachtte mijn hart, zodat ik al de woorden geloofde die mijn vader had gesproken; daarom stond ik niet tegen hem op zoals mijn broers.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

17 En ik sprak tot Sam en maakte hem de dingen bekend die de Heer mij door zijn Heilige Geest had geopenbaard. En het geschiedde dat hij mijn woorden geloofde.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

18 Maar zie, Laman en Lemuel wilden niet naar mijn woorden luisteren; en daar ik bedroefd was wegens de verstoktheid van hun hart, riep ik de Heer voor hen aan.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

19 En het geschiedde dat de Heer tot mij sprak en zei: Gezegend bent u, Nephi, wegens uw geloof, want u hebt Mij ijverig gezocht met een nederig hart.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 En voor zover u mijn geboden onderhoudt, zult u voorspoedig zijn en naar een land van belofte worden geleid; ja, een land dat Ik voor u heb toebereid; ja, een land dat verkieslijk is boven alle andere landen.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

21 En voor zover uw broers tegen u opstaan, zullen zij van de tegenwoordigheid van de Heer worden afgesneden.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

22 En voor zover u mijn geboden onderhoudt, zult u als heerser en leraar over uw broers worden gesteld.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

23 Want zie, ten dage dat zij tegen Mij opstaan, zal Ik hen vervloeken, ja, met een zware vervloeking, en zij zullen geen macht over uw nakomelingen hebben, tenzij ook zij tegen Mij opstaan.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

24 En indien zij tegen Mij opstaan, zullen zij een tuchtroede voor uw nakomelingen zijn, om hen tot herinnering aan te zetten.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1 Nephi 3

1 En het geschiedde dat ik, Nephi, eenmaal teruggekeerd van mijn gesprek met de Heer, mij naar de tent van mijn vader begaf.

2 En het geschiedde dat hij tot mij sprak en zei: Zie, ik heb een droom gedroomd waarin de Heer mij heeft geboden dat jij en je broers naar Jeruzalem zullen terugkeren.

3 Want zie, Laban heeft de kroniek van de Joden en ook een geslachtsregister van mijn voorvaderen, en ze zijn op platen van koper gegraveerd.

4 Daarom heeft de Heer mij geboden dat jij en je broers naar het huis van Laban moeten gaan en de kronieken verkrijgen en ze hier brengen, de wildernis in.

5 En nu, zie, je broers morren en zeggen dat het moeilijk is wat ik van hen heb geëist; maar zie, niet ik heb het van hen geëist, maar het is een gebod van de Heer.

6 Welnu, ga, mijn zoon, en je zult door de Heer worden begunstigd omdat je niet hebt gemord.

7 En het geschiedde dat ik, Nephi, tot mijn vader zei: Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt.

8 En het geschiedde, toen mijn vader die woorden had gehoord, dat hij buitengewoon verheugd was, want hij wist dat ik door de Heer was gezegend.

9 En ik, Nephi, en mijn broers gingen op reis door de wildernis, met onze tenten, om op te gaan naar het land Jeruzalem.

10 En het geschiedde, toen wij naar het land Jeruzalem waren opgegaan, dat ik en mijn broers met elkaar overlegden.

11 En wij lootten wie van ons bij Laban naar binnen zou gaan. En het geschiedde dat het lot op Laman viel; en Laman ging het huis van Laban binnen en sprak met hem terwijl hij in zijn huis zat.

12 En hij verzocht Laban om de kronieken die op de platen van koper waren gegraveerd, die het geslachtsregister van mijn vader bevatten.

1 Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

13 En zie, het geschiedde dat Laban vertoornd was en hem uit zijn tegenwoordigheid wierp; en hij wilde niet dat hij de kronieken verkreeg. Daarom zei hij tot hem: Zie, u bent een rover en ik zal u doden.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

14 Maar Laman vluchtte uit zijn tegenwoordigheid en vertelde ons de dingen die Laban had gedaan. En wij werden buitengewoon bedroefd, en mijn broers stonden op het punt naar mijn vader in de wildernis terug te keren.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

15 Maar zie, ik zei tot hen: Zowaar de Heer leeft, en zowaar wij leven, zullen wij niet naar onze vader in de wildernis afdalen voordat wij hebben volbracht wat de Heer ons heeft geboden.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

16 Welnu, laten wij getrouw zijn in het onderhouden van de geboden van de Heer; laten wij daarom naar het erfland van onze vader afdalen, want zie, hij heeft goud en zilver en allerlei rijkdommen achtergelaten. En dat alles heeft hij gedaan wegens de geboden van de Heer.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

17 Want hij wist dat Jeruzalem wegens de goddeloosheid van de mensen moest worden verwoest.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

18 Want zie, zij hebben de woorden van de profeten verworpen. Daarom, indien mijn vader in het land was blijven wonen nadat hem was geboden uit het land te vluchten, zie, dan zou hij eveneens zijn omgekomen. Daarom moest hij wel uit het land vluchten.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

19 En zie, het is wijsheid in Gods bestel dat wij die kronieken verkrijgen om de taal van onze vaderen voor onze kinderen te bewaren;

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

20 en ook om voor hen de woorden te bewaren die bij monde van alle heilige profeten zijn gesproken, die hun zijn gegeven door de Geest en de macht van God, vanaf het begin van de wereld tot op deze huidige tijd.

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

21 En het geschiedde dat ik mijn broers met dergelijke taal ertoe overreedde om getrouw te zijn in het onderhouden van de geboden van God.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

22 En het geschiedde dat wij naar ons erfland afdaalden, en wij verzamelden ons goud en ons zilver en onze waardevolle bezittingen.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

23 En toen wij die dingen hadden verzameld, gingen wij wederom op naar het huis van Laban.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 En het geschiedde dat wij bij Laban binnengingen en hem verzochten ons de kronieken te geven die op de platen van koper waren gegraveerd, waarvoor wij hem ons goud en ons zilver en al onze waardevolle bezittingen zouden geven.

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

25 En het geschiedde, toen Laban ons bezit zag, en dat het buitengewoon groot was, dat hij het begeerde, zodat hij ons zelfs uitwierp en zijn dienstknechten zond om ons te doden, teneinde ons bezit te bemachtigen.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

26 En het geschiedde dat wij voor de dienstknechten van Laban vluchtten; en wij waren gedwongen ons bezit achter te laten, en het viel Laban in handen.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

27 En het geschiedde dat wij de wildernis invluchtten; en de dienstknechten van Laban haalden ons niet in, en wij verborgen ons in de holte van een rots.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

28 En het geschiedde dat Laman vertoornd was op mij, en ook op mijn vader; en evenzo Lemuel, want hij luisterde naar de woorden van Laman. Daarom spraken Laman en Lemuel vele harde woorden tot ons, hun jongere broers, en zij sloegen ons zelfs met een stok.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

29 En het geschiedde, terwijl zij ons met een stok sloegen, zie, dat een engel van de Heer voor hen kwam staan, en hij sprak tot hen en zei: Waarom slaat u uw jongere broer met een stok? Weet u niet dat de Heer hem heeft gekozen om heerser over u te zijn, en wel wegens uw ongerechtigheden? Zie, u moet wederom naar Jeruzalem opgaan, en de Heer zal Laban in uw handen overgeven.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

30 En toen de engel tot ons had gesproken, vertrok hij.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

31 En toen de engel was vertrokken, begonnen Laman en Lemuel wederom te morren en zeiden: Hoe is het mogelijk dat de Heer Laban in onze handen zal overgeven? Zie, hij is een machtig man, en hij kan over vijftig gebieden, ja, hij kan er zelfs vijftig doden; waarom ons dan niet?

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

1 Nephi 4

1 En het geschiedde dat ik tot mijn broers sprak en zei: Laten wij nogmaals opgaan naar Jeruzalem, en laten wij getrouw zijn in het onderhouden van de geboden van de Heer; want zie, Hij is machtiger dan de gehele aarde, waarom dan niet machtiger dan Laban en zijn vijftig, ja, of zelfs dan zijn tienduizenden?

2 Laten wij daarom opgaan; laten wij sterk zijn, gelijk Mozes; want hij sprak waarlijk tot de wateren van de Rode Zee en die scheidden zich her- en derwaarts, en onze vaderen, die uit gevangenschap kwamen, trokken erdoorheen op droge grond, en de legers van de farao achtervolgden hen en verdronken in de wateren van de Rode Zee.

3 Welnu, zie, jullie weten dat dit waar is; en jullie weten ook dat een engel tot jullie heeft gesproken; hoe kunnen jullie dan nog twijfelen? Laten wij opgaan; de Heer kan ons bevrijden gelijk onze vaderen, en Laban vernietigen gelijk de Egyptenaren.

4 Welnu, toen ik die woorden had gesproken, waren zij nog steeds verbolgen en bleven zij morren; niettemin volgden zij mij tot wij de muren van Jeruzalem hadden bereikt.

5 En het was nacht; en ik liet hen zich buiten de muren verbergen. En toen zij zich hadden verborgen, sloop ik, Nephi, de stad in en ging op weg naar het huis van Laban.

6 En ik werd door de Geest geleid, van tevoren niet wetende wat ik moest doen.

7 Niettemin ging ik verder en toen ik het huis van Laban naderde, zag ik een man, en hij was vóór mij op de grond gevallen, want hij was dronken van de wijn.

8 En toen ik bij hem kwam, merkte ik dat het Laban was.

9 En ik zag zijn zwaard en trok het uit de schede; en het gevest was van zuiver goud en de makelij ervan was buitengewoon fraai, en ik zag dat de kling van het zwaard van het edelste staal was.

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

10 En het geschiedde dat de Geest er bij mij op aandrong Laban te doden; maar ik zei in mijn hart: Nooit ofte nimmer heb ik het bloed van een mens vergoten. En ik deinsde terug en wilde dat ik hem niet behoefde te doden.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

11 En wederom zei de Geest tot mij: Zie, de Heer heeft hem in uw handen overgeleverd. Ja, en ik wist ook dat hij had getracht mij van het leven te beroven; ja, en dat hij niet wilde luisteren naar de geboden van de Heer; en ook had hij zich ons bezit toegeëigend.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

12 En het geschiedde dat de Geest wederom tot mij zei: Dood hem, want de Heer heeft hem in uw handen overgeleverd;

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

13 zie, de Heer doodt de goddelozen om zijn rechtvaardige doeleinden te vervullen. Het is beter dat één mens omkomt dan dat een natie in ongeloof verkommert en verloren gaat.

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

14 Welnu, toen ik, Nephi, die woorden hoorde, herinnerde ik mij de woorden van de Heer die Hij in de wildernis tot mij had gesproken toen Hij zei: Voor zover uw nageslacht mijn geboden onderhoudt, zal het voorspoedig zijn in het land van belofte.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

15 Ja, en tevens bedacht ik dat zij de geboden van de Heer volgens de wet van Mozes niet konden onderhouden, tenzij zij de wet hadden.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

16 En ik wist ook dat de wet op de platen van koper was gegraveerd.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

17 En voorts wist ik dat de Heer Laban in mijn handen had overgeleverd om deze reden: dat ik de kronieken zou verkrijgen volgens zijn geboden.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

18 Daarom gehoorzaamde ik de stem van de Geest, vatte Laban bij zijn hoofdhaar en sloeg hem het hoofd af met zijn eigen zwaard.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

19 En toen ik hem het hoofd had afgeslagen met zijn eigen zwaard, nam ik de kleren van Laban en trok die zelf aan; ja, alles; en ik omgordde mijn lendenen met zijn wapenrusting.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

20 En toen ik dat had gedaan, begaf ik mij naar de schatkamer van Laban. En terwijl ik mij naar de schatkamer van Laban begaf, zie, daar zag ik de dienstknecht van Laban die de sleutels van de schatkamer had. En ik gebood hem met de stem van Laban mij naar de schatkamer te vergezellen.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

21 En hij veronderstelde dat ik zijn meester, Laban, was, want hij zag de kleren en ook het zwaard dat om mijn lendenen was gegord.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

22 En hij sprak tot mij over de oudsten van de Joden, want hij wist dat zijn meester, Laban, die avond bij hen was geweest.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

23 En ik sprak tot hem alsof het Laban was geweest.

And I spake unto him as if it had been Laban.

24 En ik zei hem ook dat ik de graveersels, die zich op de platen van koper bevonden, naar mijn oudere broers moest brengen, die buiten de muren waren.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

25 En tevens gebood ik hem mij te volgen.

And I also bade him that he should follow me.

26 En hij, veronderstellende dat ik over de broeders van de kerk sprak en dat ik werkelijk die Laban was die ik had gedood, welnu, daarom volgde hij mij.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

27 En hij sprak vele malen tot mij over de oudsten van de Joden, terwijl ik mij naar mijn broers begaf die buiten de muren waren.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

28 En het geschiedde dat Laman, toen hij mij zag, uitermate bang werd, en ook Lemuel en Sam. En zij vluchtten van mij weg, want zij dachten dat ik Laban was en dat hij mij had gedood en ook hun het leven wilde benemen.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

29 En het geschiedde dat ik hen nariep en dat zij mij hoorden, waarop zij hun vlucht staakten.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

30 En het geschiedde, toen de dienstknecht van Laban mijn broers zag, dat hij begon te beven en op het punt stond van mij weg te vluchten en terug te keren naar de stad Jeruzalem.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

31 En daar ik, Nephi, fors van gestalte was en ook veel kracht van de Heer had ontvangen, greep ik de dienstknecht van Laban en hield hem vast, opdat hij niet zou vluchten.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

32 En het geschiedde dat ik met hem sprak en zei, dat indien hij naar mijn woorden luisterde, zowaar de Heer leeft, en zowaar ik leef, ja, dat indien hij naar onze woorden luisterde, wij zijn leven zouden sparen.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

33 En ik sprak tot hem en zei, ja, zelfs onder ede, dat hij niet behoefde te vrezen, dat hij een vrij man zou zijn zoals wij indien hij met ons wilde afdalen de wildernis in.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

34 En ook sprak ik tot hem en zei: Stellig heeft de Heer ons geboden dit te doen; en moeten wij niet nauwgezet zijn in het onderhouden van de geboden van de Heer? Welnu, indien u bereid bent in de wildernis af te dalen naar mijn vader, zult u bij ons een woonplaats hebben.

35 En het geschiedde dat Zoram moed vatte dankzij de woorden die ik had gesproken. Zoram nu was de naam van de dienstknecht; en hij beloofde in de wildernis af te dalen naar onze vader. Ja, en hij bezwoer ons ook vanaf die tijd bij ons te blijven.

36 Nu verlangden wij dat hij bij ons zou blijven en wel om deze reden: dat de Joden niets zouden weten van onze vlucht de wildernis in, opdat zij ons niet zouden achtervolgen en vernietigen.

37 En het geschiedde, toen Zoram ons een eed had gezworen, dat onze vrees aangaande hem verdween.

38 En het geschiedde dat wij de platen van koper meenamen, en ook de dienstknecht van Laban, en de wildernis introkken en naar de tent van onze vader reisden.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

1 Nephi 5

1 En het geschiedde, toen wij in de wildernis waren afgedaald naar onze vader, zie, dat hij met vreugde was vervuld, en ook mijn moeder, Sariah, was buitengewoon verblijd, want zij had waarlijk om ons getreurd.

2 Want zij had verondersteld dat wij in de wildernis waren omgekomen; en ook had zij mijn vader verwijten gemaakt door hem te zeggen dat hij een man van visioenen was toen ze zei: Zie, jij hebt ons uit ons erfland weggevoerd, en mijn zonen zijn er niet meer, en wij komen om in de wildernis.

3 En met dergelijke taal had mijn moeder mijn vader verwijten gemaakt.

4 En het geschiedde dat mijn vader tot haar sprak en zei: Ik weet dat ik een man van visioenen ben, want indien ik de dingen van God niet in een visioen had gezien, zou ik Gods goedheid niet hebben gekend, maar in Jeruzalem zijn gebleven en met mijn broeders zijn omgekomen.

5 Maar zie, ik heb een land van belofte gekregen en in die dingen verheug ik mij; ja, en ik weet dat de Heer mijn zonen uit de handen van Laban zal bevrijden en hen bij ons in de wildernis zal terugbrengen.

6 En met dergelijke taal troostte mijn vader, Lehi, mijn moeder, Sariah, aangaande ons, terwijl wij door de wildernis optrokken naar het land Jeruzalem om de kroniek van de Joden te verkrijgen.

7 En toen wij bij de tent van mijn vader waren teruggekeerd, zie, toen was hun vreugde overvloedig en mijn moeder was getroost.

8 En zij sprak en zei: Nu weet ik zeker dat de Heer mijn echtgenoot heeft geboden de wildernis in te vluchten; ja, en ik weet ook zeker dat de Heer mijn zonen heeft beschermd en hen uit de handen van Laban heeft bevrijd en hun macht heeft gegeven, waardoor zij konden volbrengen wat de Heer hun had geboden. En met dergelijke taal sprak zij.

9 En het geschiedde dat zij zich buitengewoon verheugden en de Heer offerande en brandoffers offerden; en zij dankten de God van Israël.

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

10 En toen zij de God van Israël hadden gedankt, nam mijn vader, Lehi, de kronieken die op de platen van koper waren gegraveerd en onderzocht ze vanaf het begin.

11 En hij bemerkte dat ze de vijf boeken van Mozes bevatten, die een verslag gaven van de schepping van de wereld, en ook van Adam en Eva, die onze eerste ouders waren;

12 en ook een kroniek van de Joden vanaf het begin tot aan de aanvang van de regering van Zedekia, koning van Juda;

13 en ook de profetieën van de heilige profeten vanaf het begin tot aan de aanvang van de regering van Zedekia; en tevens talrijke profetieën die gesproken zijn bij monde van Jeremia.

14 En het geschiedde dat mijn vader, Lehi, op de platen van koper ook een geslachtsregister van zijn vaderen aantrof; daardoor wist hij dat hij een afstammeling van Jozef was; ja, dezelfde Jozef die de zoon van Jakob was, die naar Egypte was verkocht, en die door de hand van de Heer was bewaard, opdat hij zijn vader, Jakob, en diens gehele huis voor de hongerdood zou bewaren.

15 En zij waren ook uit gevangenschap en uit het land Egypte geleid door diezelfde God die hen had bewaard.

16 En aldus ontdekte mijn vader, Lehi, het geslachtsregister van zijn vaderen. En ook Laban was een afstammeling van Jozef; daarom hadden hij en zijn vaderen de kronieken bijgehouden.

17 En toen nu mijn vader al die dingen zag, werd hij vervuld met de Geest en begon aangaande zijn nageslacht te profeteren —

18 dat deze platen van koper zouden uitgaan naar alle natiën, geslachten, talen en volken die tot zijn nageslacht behoorden.

19 Daarom, zei hij, zouden deze platen van koper nimmer vergaan; noch zouden zij door de tijd verder hun glans verliezen. En hij profeteerde vele dingen aangaande zijn nageslacht.

20 En het geschiedde dat ik en mijn vader tot dusver de geboden hadden onderhouden waarmee de Heer ons had geboden.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 En wij hadden de kronieken verkregen, hetgeen de Heer ons had geboden, en ze onderzocht en bevonden dat ze begerenswaardig waren; ja, zelfs van grote waarde voor ons, omdat wij daardoor de geboden van de Heer voor onze kinderen konden bewaren.

22 Daarom was het wijsheid in het bestel van de Heer dat wij ze met ons meenamen op onze reis door de wildernis op weg naar het land van belofte.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

1 Nephi 6

1 En nu maak ik, Nephi, geen melding van het geslachtsregister van mijn vaderen in dit gedeelte van mijn kroniek; evenmin zal ik er ooit hierna melding van maken op deze platen waar ik nu op schrijf, want het is opgenomen in de kroniek die door mijn vader is bijgehouden; daarom neem ik het niet op in dit werk.

2 Want het is mij voldoende te zeggen dat wij afstammelingen van Jozef zijn.

3 En ik acht het niet belangrijk om in bijzonderheden een volledig verslag te geven van alle dingen van mijn vader, want ze kunnen niet op deze platen worden geschreven, daar ik de ruimte verlang om te kunnen schrijven over de dingen van God.

4 Want mijn gehele oogmerk is de mensen ertoe te bewegen tot de God van Abraham, en de God van Izak, en de God van Jakob te komen en te worden gered.

5 Daarom schrijf ik niet de dingen die voor de wereld aangenaam zijn, maar wél de dingen die aangenaam zijn voor God en voor hen die niet van de wereld zijn.

6 Daarom zal ik mijn nageslacht gebieden deze platen niet te vullen met dingen die voor de mensenkinderen niet van waarde zijn.

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1 Nephi 7

1 En nu wil ik dat u weet dat toen mijn vader, Lehi, zijn profetieën over zijn nageslacht had beëindigd, het geschiedde dat de Heer wederom tot hem sprak en zei dat het niet goed voor hem, Lehi, was dat hij alleen zijn eigen gezin zou meenemen de wildernis in, maar dat zijn zonen dochters tot vrouw moesten nemen om voor de Heer nageslacht te verwekken in het land van belofte.

2 En het geschiedde dat de Heer hem gebood dat ik, Nephi, en mijn broers wederom naar het land Jeruzalem zouden terugkeren en Ismaël en zijn gezin meebrengen, afdalend de wildernis in.

3 En het geschiedde dat ik, Nephi, samen met mijn broers, wederom de wildernis inging om naar Jeruzalem op te gaan.

4 En het geschiedde dat wij opgingen naar het huis van Ismaël en genade vonden in de ogen van Ismaël, zodat wij de woorden van de Heer tot hem spraken.

5 En het geschiedde dat de Heer het hart van Ismaël verzachtte, en ook zijn huisgezin, zodat zij met ons meereisden, afdalend de wildernis in, naar de tent van onze vader.

6 En het geschiedde, toen wij door de wildernis reisden, zie, dat Laman en Lemuel, en twee van de dochters van Ismaël, en de twee zonen van Ismaël met hun gezin, tegen ons opstonden; ja, tegen mij, Nephi, en Sam, en hun vader Ismaël en zijn vrouw en zijn drie overige dochters.

7 En het geschiedde in die opstand dat zij wilden terugkeren naar het land Jeruzalem.

8 En nu sprak ik, Nephi, tot hen, omdat ik bedroefd was wegens de verstoktheid van hun hart, ja, namelijk tot Laman en Lemuel, en zei: Zie, jullie zijn mijn oudere broers, en hoe komt het dat je hart zo verstokt is en je verstand zo verblind dat het voor jullie nodig is dat ik, je jongere broer, tot jullie spreek, ja, en jullie het voorbeeld geef?

9 Hoe komt het dat jullie niet naar het woord van de Heer hebben geluisterd?

10 Hoe komt het dat jullie vergeten zijn dat jullie een engel van de Heer hebben gezien?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

11 Ja, en hoe komt het dat jullie vergeten zijn welke grote dingen de Heer voor ons heeft gedaan door ons uit de handen van Laban te bevrijden, en ook ons in staat te stellen de kroniek te verkrijgen?

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

12 Ja, en hoe komt het dat jullie vergeten zijn dat de Heer in staat is alle dingen volgens zijn wil te doen voor de mensenkinderen, indien zij geloof in Hem oefenen? Daarom, laten wij Hem getrouw zijn.

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

13 En indien wij Hem getrouw zijn, zullen wij het land van belofte verkrijgen; en jullie zullen te zijner tijd weten dat het woord van de Heer aangaande de verwoesting van Jeruzalem zal worden vervuld; want alles wat de Heer aangaande de verwoesting van Jeruzalem heeft gesproken, moet worden vervuld.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

14 Want zie, de Geest van de Heer houdt weldra op op hen in te werken; want zie, zij hebben de profeten verworpen, en Jeremia in de gevangenis geworpen. En zij hebben getracht mijn vader van het leven te beroven, waardoor zij hem uit het land hebben verdreven.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

15 Welnu, zie, ik zeg jullie dat indien jullie naar Jeruzalem terugkeren, jullie samen met hen zullen omkomen. En nu, ga op naar dat land indien jullie dat verkiezen, maar houd de woorden die ik tot jullie spreek in gedachten, dat indien jullie gaan, ook jullie zullen omkomen, want aldus dringt de Geest van de Heer mij te spreken.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

16 En het geschiedde, toen ik, Nephi, die woorden tot mijn broers had gesproken, dat zij vertoornd op mij waren. En het geschiedde dat zij mij vastgrepen, want zie, zij waren buitengewoon verbolgen, en zij bonden mij met koorden vast — want zij trachtten mij van het leven te beroven — teneinde mij in de wildernis achter te laten om door wilde dieren te worden verslonden.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

17 Maar het geschiedde dat ik tot de Heer bad en zei: O Heer, wil mij, naar mijn geloof in U, uit de handen van mijn broers bevrijden; ja, geef mij kracht dat ik deze banden waarmee ik ben gebonden, mag verbreken.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

18 En het geschiedde, toen ik die woorden had gezegd, zie, dat de banden van mijn handen en voeten werden losgemaakt, en ik stond voor mijn broers en sprak wederom tot hen.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

19 En het geschiedde dat zij wederom vertoornd op mij waren en aanstalten maakten mij vast te grijpen; maar zie, een van de dochters van Ismaël, ja, en ook haar moeder, en een van de zonen van Ismaël, pleitten bij mijn broers, zodat zij hun hart verzachtten; en zij trachtten niet langer mij van het leven te beroven.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

20 En het geschiedde dat zij bedroefd waren over hun goddeloosheid, zodat zij zich voor mij neerbogen en mij smeekten hun te willen vergeven wat zij mij hadden aangedaan.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

21 En het geschiedde dat ik hun oprecht vergeving schonk voor alles wat zij hadden gedaan, en ik spoorde hen aan tot de Heer, hun God, om vergeving te bidden. En het geschiedde dat zij aldus deden. En toen zij tot de Heer hadden gebeden, trokken wij wederom verder op onze reis naar de tent van onze vader.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

22 En het geschiedde dat wij naar de tent van onze vader afdaalden. En toen ik en mijn broers en het gehele huis van Ismaël naar de tent van mijn vader waren afgedaald, dankten zij de Heer, hun God; en zij offerden Hem offerande en brandoffers.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

1 Nephi 8

1 En het geschiedde dat wij allerlei zaden van iedere soort hadden verzameld, zowel zaden van iedere soort graan, alsook zaden van iedere soort vruchten.

2 En het geschiedde, terwijl mijn vader in de wildernis vertoefde, dat hij tot ons sprak en zei: Zie, ik heb een droom gedroomd; of met andere woorden, ik heb een visioen gezien.

3 En zie, wegens hetgeen ik heb gezien, heb ik reden mij in de Heer te verheugen over Nephi en tevens over Sam; want ik heb reden te veronderstellen dat zij, en ook velen van hun nageslacht, zullen worden gered.

4 Maar zie, Laman en Lemuel, voor jullie vrees ik uitermate; want zie, ik meende in mijn droom een donkere en sombere wildernis te zien.

5 En het geschiedde dat ik een man zag, en hij was gekleed in een wit gewaad; en hij kwam voor mij staan.

6 En het geschiedde dat hij tot mij sprak en mij verzocht hem te volgen.

7 En het geschiedde, terwijl ik hem volgde, dat ik zag dat ik mij in een donkere en sombere woestenij bevond.

8 En toen ik urenlang in de duisternis was voortgegaan, begon ik de Heer te bidden dat Hij barmhartig jegens mij zou zijn, naar de overvloed van zijn tedere barmhartigheden.

9 En het geschiedde, nadat ik tot de Heer had gebeden, dat ik een grote en uitgestrekte vlakte zag.

10 En het geschiedde dat ik een boom zag, waarvan de vrucht begerenswaardig was om iemand gelukkig te maken.

11 En het geschiedde dat ik erheen ging en van de vrucht daarvan nam; en ik bemerkte dat ze zeer zoet was, zoeter dan alles wat ik ooit had geproefd. Ja, en ik zag dat de vrucht daarvan wit was en alle witheid die ik ooit had gezien, overtrof.

12 En toen ik van de vrucht daarvan nam, vervulde zij mijn ziel met een buitengewoon grote vreugde; daarom begon ik ernaar te verlangen dat mijn gezin er ook van zou nemen; want ik wist dat ze boven alle andere vruchten begerenswaardig was.

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

13 En toen ik om mij heen keek of ik misschien ook mijn gezin kon ontdekken, zag ik een rivier met water; en deze stroomde voort, en was vlak bij de boom waarvan ik de vrucht nam.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

14 En ik keek om te zien waar ze vandaan kwam; en ik zag de bron ervan even verderop; en bij die bron zag ik jullie moeder, Sariah, en Sam en Nephi; en zij stonden daar alsof zij niet wisten waarheen zij zouden gaan.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

15 En het geschiedde dat ik hen wenkte; en tevens zei ik hun met luide stem dat zij bij mij moesten komen en nemen van de vrucht die begerenswaardig was boven alle andere vruchten.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

16 En het geschiedde dat zij bij mij kwamen en ook van de vrucht namen.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

17 En het geschiedde dat ik verlangde dat ook Laman en Lemuel zouden komen en van de vrucht nemen; daarom richtte ik mijn blik naar de bron van de rivier in de hoop hen te zien.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

18 En het geschiedde dat ik hen zag, maar zij wilden niet bij mij komen en van de vrucht nemen.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

19 En ik zag een roede van ijzer, en deze liep langs de oever van de rivier en voerde naar de boom waar ik bij stond.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

20 En ik zag ook een nauw en smal pad dat langs de roede van ijzer liep tot aan de boom waar ik bij stond; en het voerde ook langs de bron van de rivier naar een grote en uitgestrekte vlakte, die als het ware een wereld was.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

21 En ik zag talloze menigten mensen, van wie er zich velen naar voren drongen om het pad te bereiken dat voerde naar de boom waar ik bij stond.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

22 En het geschiedde dat zij naar voren kwamen en het pad betraden dat naar de boom voerde.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

23 En het geschiedde dat er een mist van duisternis opsteeg, ja, een buitengewoon dichte mist van duisternis, waardoor zij die zich op het pad hadden begeven hun weg kwijtraakten, zodat zij afdwaalden en verloren gingen.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

24 En het geschiedde dat ik anderen naar voren zag dringen, en zij kwamen en grepen het uiteinde van de roede van ijzer vast; en zij drongen naar voren door de mist van duisternis heen, zich vastklampende aan de roede van ijzer, totdat zij tevoorschijn kwamen en van de vrucht van de boom namen.

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

25 En toen zij van de vrucht van de boom hadden genomen, keken zij om zich heen alsof zij zich schaamden.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

26 En ook ik keek om mij heen en zag aan de overkant van de rivier met water een groot en ruim gebouw; en het stond als het ware in de lucht, hoog boven de aarde.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

27 En het was vol mensen, zowel oude als jonge, zowel mannen als vrouwen; en hun wijze van kleden was buitengewoon fraai; en zij maakten spottende gebaren en wezen met hun vinger naar hen die de vrucht hadden bereikt en ervan namen.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

28 En toen zij van de vrucht hadden geproefd, schaamden zij zich wegens hen die de spot met hen dreven; en zij geraakten op verboden paden en gingen verloren.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

29 En nu vermeld ik, Nephi, niet alle woorden van mijn vader.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

30 Maar, om kort van schrijven te zijn, zie, hij zag andere menigten naar voren dringen; en zij kwamen en grepen het uiteinde van de roede van ijzer vast; en zij drongen naar voren, zich voortdurend vasthoudende aan de roede van ijzer, totdat zij tevoorschijn kwamen en neervielen en van de vrucht van de boom namen.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

31 En hij zag ook andere menigten die tastend hun weg zochten naar dat grote en ruime gebouw.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

32 En het geschiedde dat velen verdronken in de diepten van de rivier; en velen verdwenen uit zijn gezicht, dwalende op vreemde wegen.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

33 En de menigte die dat vreemde gebouw binnenging, was groot. En toen zij dat gebouw waren binnengegaan, wezen zij spottend met de vinger naar mij en naar hen die ook van de vrucht namen; maar wij sloegen geen acht op hen.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

34 Dit zijn de woorden van mijn vader: Want allen die acht op hen sloegen, waren afgevallen.

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

35 En Laman en Lemuel namen niet van de vrucht, zei mijn vader.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

36 En het geschiedde, nadat mijn vader alle woorden over zijn droom of visioen had gesproken — en het waren er vele — dat hij ons zei, wegens de dingen die hij in een visioen had gezien, uitermate te vrezen voor Laman en Lemuel; ja, hij vreesde dat zij uit de tegenwoordigheid van de Heer zouden worden geworpen.

37 En hij spoorde hen toen met alle gevoeligheid van een tedere ouder aan naar zijn woorden te luisteren, opdat de Heer hun misschien barmhartig zou zijn en hen niet zou verwerpen; ja, mijn vader predikte tot hen.

38 En toen hij tot hen had gepredikt, en hun ook aangaande vele dingen had geprofeteerd, verzocht hij hun de geboden van de Heer te onderhouden; en hij hield op tot hen te spreken.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

1 Nephi 9

1 En al deze dingen zag en hoorde en sprak mijn vader terwijl hij in een tent woonde in het dal Lemuel, en nog zeer veel andere dingen die niet op deze platen kunnen worden geschreven.

2 En nu, zoals ik heb gezegd over deze platen, zie, het zijn niet de platen waarop ik een volledig verslag van de geschiedenis van mijn volk maak; want de platen waarop ik een volledig verslag van mijn volk maak, heb ik de naam Nephi gegeven; daarom worden ze de platen van Nephi genoemd, naar mijn eigen naam; en ook deze platen worden de platen van Nephi genoemd.

3 Toch heb ik een gebod van de Heer ontvangen dat ik deze platen moet maken, met het bijzondere doel dat er een verslag van de bediening onder mijn volk zou worden gegraveerd.

4 Op de andere platen moet een verslag worden gegraveerd van de regering van de koningen, en de oorlogen en twisten onder mijn volk; daarom gaan deze platen voor het grootste deel over de bediening; en de andere platen gaan voor het grootste deel over de regering van de koningen en de oorlogen en twisten onder mijn volk.

5 Daarom heeft de Heer mij geboden deze platen te maken met een wijs doel in zijn bestel, welk doel ik niet ken.

6 Maar de Heer weet alle dingen vanaf het begin; daarom bereidt Hij een weg om al zijn werken onder de mensenkinderen tot stand te brengen; want zie, Hij heeft alle macht tot het vervullen van al zijn woorden. En zo is het. Amen.

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

1 Nephi 10

1 En nu ga ik, Nephi, ertoe over op deze platen een verslag te maken van mijn handelingen en mijn regering en bediening; welnu, om met mijn verslag voort te gaan, moet ik een en ander zeggen over de dingen van mijn vader, en ook van mijn broers.

2 Want zie, het geschiedde, nadat mijn vader zijn woorden over zijn droom had beëindigd en hen ook tot alle ijver had aangespoord, dat hij tot hen sprak over de Joden —

3 dat zij, wanneer zij zouden zijn vernietigd, namelijk die grote stad Jeruzalem, en velen gevankelijk naar Babylon zouden zijn weggevoerd, in de bestemde tijd van de Heer zouden terugkeren, ja, uit ballingschap worden teruggebracht; en nadat zij uit ballingschap zouden zijn teruggebracht, zouden zij hun erfland wederom bezitten.

4 Ja, namelijk zeshonderd jaar vanaf het tijdstip waarop mijn vader Jeruzalem had verlaten, zou de Here God een profeet onder de Joden doen opstaan — ja, een Messias, of met andere woorden, een Heiland van de wereld.

5 En tevens sprak hij over de profeten: hoe een groot aantal had getuigd van deze dingen met betrekking tot die Messias van wie hij had gesproken, ofwel die Verlosser van de wereld.

6 Welnu, het gehele mensdom verkeerde in een verloren en gevallen staat, en zou voor eeuwig zo blijven, tenzij het zich op die Verlosser verliet.

7 En hij sprak ook over een profeet die vóór de Messias zou komen om de weg van de Heer te bereiden —

8 ja, hij zou uitgaan en roepen in de woestijn: Bereid de weg van de Heer en maak zijn paden recht; want er staat Eén in uw midden, die u niet kent; en Hij is machtiger dan ik, die niet waardig ben zijn schoenriem los te maken. En mijn vader sprak veel hierover.

9 En mijn vader zei dat hij in Bethabara zou dopen, aan de overkant van de Jordaan; en hij zei ook dat hij met water zou dopen; dat hij zelfs de Messias met water zou dopen.

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

10 En wanneer hij de Messias met water had gedoopt, zou hij zien en getuigen dat hij het Lam van God had gedoopt, dat de zonden van de wereld zou wegnemen.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

11 En het geschiedde, nadat mijn vader deze woorden had gesproken, dat hij tot mijn broers sprak over het evangelie dat onder de Joden zou worden gepredikt, en ook over de verkommering van de Joden in ongeloof. En nadat zij de Messias, die zou komen, hadden gedood, en nadat Hij was gedood, zou Hij uit de doden opstaan en Zich door de Heilige Geest aan de andere volken openbaren.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

12 Ja, mijn vader sprak veel over de andere volken, en ook over het huis van Israël, dat het zou worden vergeleken met een olijfboom, waarvan de takken zouden worden afgebroken en verstrooid over het gehele aardoppervlak.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

13 Daarom, zei hij, moesten wij wel in eendracht naar het land van belofte worden geleid, ter vervulling van het woord van de Heer dat wij zouden worden verstrooid over het gehele aardoppervlak.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

14 En nadat het huis van Israël was verstrooid, zou het wederom worden bijeenvergaderd; of kortom, nadat de andere volken de volheid van het evangelie hadden ontvangen, zouden de natuurlijke takken van de olijfboom, ofwel de overblijfselen van het huis van Israël, erop worden geënt, ofwel tot de kennis komen aangaande de ware Messias, hun Heer en hun Verlosser.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

15 En met dergelijke taal profeteerde en sprak mijn vader tot mijn broers, en nog veel meer dingen die ik niet in dit boek schrijf; want ik heb zovele ervan als ik raadzaam achtte in mijn andere boek geschreven.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

16 En al die dingen, waarover ik heb gesproken, werden gedaan terwijl mijn vader in een tent woonde in het dal Lemuel.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 En het geschiedde, nadat ik, Nephi, alle woorden van mijn vader had gehoord betreffende de dingen die hij in een visioen had gezien, en ook de dingen die hij sprak door de macht van de Heilige Geest, welke macht hij ontving door geloof in de Zoon van God — en de Zoon van God was de Messias die komen zou — dat ik, Nephi, eveneens verlangde die dingen te zien en te horen en te weten door de macht van de Heilige Geest, die de gave van God is aan allen die Hem ijverig zoeken, zowel in tijden van weleer als in de tijd dat Hij Zich aan de mensenkinderen zal openbaren.

18 Want Hij is dezelfde gisteren, heden en voor eeuwig; en de weg is vanaf de grondlegging van de wereld voor alle mensen bereid, indien zij zich bekeren en tot Hem komen.

19 Want hij die ijverig zoekt, zal vinden; en de verborgenheden van God zullen hun door de macht van de Heilige Geest worden ontvouwd, zowel in deze tijd als in tijden van weleer, en zowel in tijden van weleer als in toekomstige tijden; daarom is de gang van de Heer één eeuwige ronde.

20 Bedenk daarom, o mens: voor al uw handelingen zult u in het gericht worden gedaagd.

21 Daarom, indien u ernaar hebt gestreefd goddeloosheid te bedrijven in de dagen van uw proeftijd, dan wordt u onrein bevonden voor de rechterstoel van God; en niets wat onrein is, kan bij God wonen; daarom moet u voor eeuwig worden verworpen.

22 En de Heilige Geest machtigt mij deze dingen te zeggen en ze niet achterwege te laten.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

1 Nephi 11

1 En het geschiedde, nadat ik had verlangd de dingen te weten die mijn vader had gezien, en omdat ik geloofde dat de Heer bij machte was ze aan mij bekend te maken, dat ik, terwijl ik in mijn hart overlegde, in de Geest van de Heer werd weggevoerd, ja, naar een zeer hoge berg, die ik nooit eerder had gezien en waarop ik nooit eerder mijn voet had gezet.

2 En de Geest zei tot mij: Zie, wat verlangt u?

3 En ik zei: Ik verlang de dingen te aanschouwen die mijn vader heeft gezien.

4 En de Geest zei tot mij: Gelooft u dat uw vader de boom zag waarover hij heeft gesproken?

5 En ik zei: Ja, U weet dat ik alle woorden van mijn vader geloof.

6 En toen ik die woorden had gezegd, riep de Geest met luide stem en zei: Hosanna de Heer, de allerhoogste God; want Hij is God over de gehele aarde, ja, zelfs boven alles. En gezegend bent u, Nephi, omdat u in de Zoon van de allerhoogste God gelooft; daarom zult u de dingen aanschouwen die u hebt verlangd.

7 En zie, dit zal u tot teken worden gegeven: nadat u de boom hebt gezien die de vrucht droeg die uw vader heeft geproefd, zult u ook een mens uit de hemel zien neerdalen, en van Hem zult u ooggetuige zijn; en nadat u ooggetuige van Hem bent geweest, zult u getuigen dat het de Zoon van God is.

8 En het geschiedde dat de Geest tot mij zei: Kijk! En ik keek en zag een boom; en hij was als de boom die mijn vader had gezien; en de schoonheid ervan ging alle schoonheid ver te boven; en de witheid ervan overtrof de witheid van versgevallen sneeuw.

9 En het geschiedde, nadat ik de boom had gezien, dat ik tot de Geest zei: Ik zie dat U mij de boom hebt getoond die kostbaar is boven alles.

10 En Hij zei tot mij: Wat verlangt u?

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

11 En ik zei tot Hem: De betekenis ervan te kennen — want ik sprak tot Hem zoals een mens spreekt, want ik zag dat Hij in de gedaante van een mens was; maar toch wist ik dat het de Geest van de Heer was; en Hij sprak tot mij zoals de ene mens tot de andere spreekt.

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

12 En het geschiedde dat Hij tot mij zei: Kijk! En ik keek met de bedoeling Hem aan te kijken, maar ik zag Hem niet, want Hij was uit mijn tegenwoordigheid heengegaan.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

13 En het geschiedde dat ik keek en de grote stad Jeruzalem zag, en ook andere steden. En ik zag de stad Nazareth; en in de stad Nazareth zag ik een maagd, en zij was buitengewoon lieftallig en blank.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

14 En het geschiedde dat ik de hemelen geopend zag; en een engel daalde neer en stond voor mij; en hij zei tot mij: Nephi, wat ziet u?

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

15 En ik zei tot hem: Een maagd, zeer schoon en lieftalliger dan alle andere maagden.

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

16 En hij zei tot mij: Kent u de goedgunstigheid van God?

And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?

17 En ik zei tot hem: Ik weet dat Hij zijn kinderen liefheeft; toch ken ik niet de betekenis van alle dingen.

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

18 En hij zei tot mij: Zie, de maagd die u aanschouwt, is de moeder van de Zoon van God, naar het vlees.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

19 En het geschiedde dat ik zag dat zij in de Geest werd weggevoerd; en nadat zij enige tijd in de Geest weggevoerd was geweest, sprak de engel tot mij en zei: Kijk!

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

20 En ik keek en zag wederom de maagd, een kind in haar armen dragende.

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

21 En de engel zei tot mij: Zie het Lam van God, ja, namelijk de Zoon van de eeuwige Vader! Kent u de betekenis van de boom die uw vader zag?

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

22 En ik antwoordde hem en zei: Ja, het is de liefde van God, die zich alom uitstort in het hart van de mensenkinderen; daarom is zij boven alles het begerenswaardigst.

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

23 En hij sprak tot mij en zei: Ja, en het vreugdevolst voor de ziel.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

24 En nadat hij die woorden had gezegd, zei hij tot mij: Kijk! En ik keek en zag de Zoon van God uitgaan onder de mensenkinderen; en ik zag velen aan zijn voeten neervallen en Hem aanbidden.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

25 En het geschiedde dat ik zag dat de roede van ijzer die mijn vader had gezien, het woord van God was, dat voerde naar de bron van levende wateren, ofwel naar de boom des levens, welke wateren een zinnebeeld zijn van de liefde van God; en ik zag ook dat de boom des levens een zinnebeeld was van de liefde van God.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

26 En wederom zei de engel tot mij: Kijk, en zie de goedgunstigheid van God!

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

27 En ik keek en zag de Verlosser van de wereld, van wie mijn vader had gesproken; en ik zag ook de profeet die de weg voor Hem uit zou bereiden. En het Lam van God ging heen en werd door hem gedoopt; en nadat Hij was gedoopt, zag ik de hemelen geopend, en de Heilige Geest uit de hemel neerdalen en op Hem rusten in de gedaante van een duif.

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

28 En ik zag dat Hij uitging en de mensen met macht en grote heerlijkheid diende; en de menigten waren bijeengekomen om Hem te horen; en ik zag dat zij Hem uit hun midden wierpen.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

29 En ik zag ook twaalf anderen Hem volgen. En het geschiedde dat zij in de Geest werden weggevoerd van voor mijn aangezicht, en ik zag hen niet.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

30 En het geschiedde dat de engel wederom tot mij sprak en zei: Kijk! En ik keek, en ik zag de hemelen wederom geopend, en ik zag engelen op de mensenkinderen neerdalen; en zij dienden hen.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

31 En hij sprak wederom tot mij en zei: Kijk! En ik keek, en ik zag het Lam van God uitgaan onder de mensenkinderen. En ik zag menigten mensen die ziek waren en die werden gekweld door allerlei kwalen en door duivels en onreine geesten; en de engel sprak en toonde mij al die dingen. En zij werden genezen door de macht van het Lam van God; en de duivels en onreine geesten werden uitgeworpen.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

32 En het geschiedde dat de engel wederom tot mij sprak en zei: Kijk! En ik keek en zag het Lam van God, en dat Hij door het volk werd gegrepen; ja, de Zoon van de eeuwige God werd door de wereld veroordeeld; en ik zag en getuig ervan.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

33 En ik, Nephi, zag dat Hij aan het kruis werd verhoogd en voor de zonden van de wereld werd gedood.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

34 En nadat Hij was gedood, zag ik de menigten van de aarde, dat zij waren verzameld om tegen de apostelen van het Lam te strijden, want aldus werden de twaalf door de engel van de Heer genoemd.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

35 En de menigte van de aarde was verzameld; en ik zag dat zij zich bevonden in een groot en ruim gebouw, gelijk aan het gebouw dat mijn vader had gezien. En de engel van de Heer sprak wederom tot mij en zei: Zie de wereld en haar wijsheid; ja, zie, het huis van Israël heeft zich verzameld om tegen de twaalf apostelen van het Lam te strijden.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

36 En het geschiedde dat ik zag en getuig dat het grote en ruime gebouw de hoogmoed van de wereld was; en het viel, en zijn val was buitengewoon groot. En de engel van de Heer sprak wederom tot mij en zei: Aldus zal de ondergang zijn van alle natiën, geslachten, talen en volken die tegen de twaalf apostelen van het Lam strijden.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1 Nephi 12

1 En het geschiedde dat de engel tot mij zei: Kijk, en zie uw nageslacht, en ook het nageslacht van uw broers. En ik keek en zag het land van belofte; en ik zag menigten mensen, ja, als het ware zo talrijk als het zand van de zee.

2 En het geschiedde dat ik menigten verzameld zag om slag te leveren, de een tegen de ander; en ik zag oorlogen en geruchten van oorlogen en grote slachtingen met het zwaard onder mijn volk.

3 En het geschiedde dat ik vele geslachten heen zag gaan, zoals dat gaat bij oorlogen en twisten in het land; en ik zag vele steden, ja, zovele zelfs dat ik ze niet telde.

4 En het geschiedde dat ik een mist van duisternis zag op het oppervlak van het land van belofte; en ik zag bliksemschichten, en ik hoorde donderslagen en aardbevingen en allerlei rumoer; en ik zag de aarde en de rotsen splijten; en ik zag bergen in stukken vallen; en ik zag de vlakten van de aarde openbreken; en ik zag vele steden verzinken; en ik zag vele door vuur afbranden; en ik zag vele ter aarde storten ten gevolge van haar beven.

5 En het geschiedde, nadat ik die dingen had gezien, dat ik de damp van duisternis van het aardoppervlak zag optrekken; en zie, ik zag menigten die niet waren omgekomen ten gevolge van de grote en verschrikkelijke oordelen van de Heer.

6 En ik zag de hemelen geopend en het Lam van God uit de hemel neerdalen; en Hij kwam neer en toonde Zich aan hen.

7 En ik zag ook en getuig dat de Heilige Geest op twaalf anderen viel; en zij werden van Godswege geordend en gekozen.

8 En de engel sprak tot mij en zei: Zie de twaalf discipelen van het Lam, die zijn gekozen om uw nageslacht te dienen.

9 En hij zei tot mij: U herinnert zich de twaalf apostelen van het Lam? Zie, zij zijn het die de twaalf stammen van Israël zullen richten; daarom zullen de twaalf dienaren uit uw nageslacht door hen worden gericht, want u bent van het huis van Israël.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

10 En deze twaalf dienaren die u ziet, zullen uw nageslacht richten. En zie, zij zijn voor eeuwig rechtvaardig; want door hun geloof in het Lam van God zijn hun kleren wit gemaakt in zijn bloed.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

11 En de engel zei tot mij: Kijk! En ik keek en zag drie geslachten in rechtvaardigheid heengaan; en hun kleren waren wit gelijk het Lam van God. En de engel zei tot mij: Dezen zijn wit gemaakt in het bloed van het Lam door hun geloof in Hem.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

12 En ik, Nephi, zag ook velen van het vierde geslacht die in rechtvaardigheid heengingen.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

13 En het geschiedde dat ik de menigten van de aarde verzameld zag.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

14 En de engel zei tot mij: Zie uw nageslacht, en ook het nageslacht van uw broers.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

15 En het geschiedde dat ik keek en het volk van mijn nageslacht in menigten verzameld zag tegen het nageslacht van mijn broers; en zij waren verzameld om slag te leveren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

16 En de engel sprak tot mij en zei: Zie de bron van vuil water die uw vader heeft gezien; ja, namelijk de rivier waarvan hij heeft gesproken; en de diepten daarvan zijn de diepten van de hel.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

17 En de mist van duisternis is de verzoekingen van de duivel die de ogen van de mensenkinderen verblinden en hun hart verstokken en hen wegvoeren naar brede wegen, zodat zij omkomen en verloren gaan.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

18 En het grote en ruime gebouw dat uw vader heeft gezien, is de ijdele inbeelding en de hoogmoed van de mensenkinderen. En een grote en verschrikkelijke afgrond scheidt hen; ja, namelijk het woord van gerechtigheid van de eeuwige God, en van de Messias, die het Lam van God is, van wie de Heilige Geest getuigt vanaf het begin van de wereld tot op deze tijd, en vanaf deze tijd en voor eeuwig.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

19 En terwijl de engel deze woorden sprak, keek ik en zag dat het nageslacht van mijn broers streed tegen mijn nageslacht, naar het woord van de engel; en wegens de hoogmoed van mijn nageslacht, en de verzoekingen van de duivel, zag ik dat het nageslacht van mijn broers het volk van mijn nageslacht overweldigde.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

20 En het geschiedde dat ik keek en zag dat het volk van het nageslacht van mijn broers mijn nageslacht had overweldigd; en zij gingen uit in menigten over het oppervlak van het land.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

21 En ik zag hen in menigten verzameld; en ik zag oorlogen en geruchten van oorlogen onder hen; en in oorlogen en geruchten van oorlogen zag ik vele geslachten heengaan.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

22 En de engel zei tot mij: Zie, dezen zullen in ongeloof verkommeren.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

23 En het geschiedde dat ik zag dat zij, nadat zij in ongeloof waren verkommerd, een donker en weerzinwekkend en walgelijk volk werden, vol luiheid en allerlei gruwelen.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1 Nephi 13

1 En het geschiedde dat de engel tot mij sprak en zei: Kijk! En ik keek en zag vele natiën en koninkrijken.

2 En de engel zei tot mij: Wat ziet u? En ik zei: Ik zie vele natiën en koninkrijken.

3 En hij zei tot mij: Dat zijn de natiën en koninkrijken van de andere volken.

4 En het geschiedde dat ik onder de natiën van de andere volken de oprichting van een grote kerk zag.

5 En de engel zei tot mij: Zie de oprichting van een kerk die boven alle andere kerken zeer gruwelijk is, die Gods heiligen doodt, ja, en hen foltert en aan banden legt en hen onder een juk van ijzer brengt en hen in gevangenschap voert.

6 En het geschiedde dat ik die grote en gruwelijke kerk zag; en ik zag de duivel, en dat hij daar de grondlegger van was.

7 En ik zag ook goud en zilver en zijde en scharlaken en getwijnd fijn linnen, en allerlei kostbare kledij; en ik zag vele hoeren.

8 En de engel sprak tot mij en zei: Zie, het goud en het zilver en de zijde en het scharlaken en het getwijnd fijn linnen en de kostbare kledij en de hoeren zijn de begeerten van die grote en gruwelijke kerk.

9 En ook voor de lof van de wereld vernietigen zij Gods heiligen en voeren hen in gevangenschap.

10 En het geschiedde dat ik keek en vele wateren zag; en deze scheidden de andere volken van het nageslacht van mijn broers.

11 En het geschiedde dat de engel tot mij zei: Zie, de verbolgenheid van God rust op het nageslacht van uw broers.

12 En ik keek en zag een man onder de andere volken, die door de vele wateren van het nageslacht van mijn broers was gescheiden; en ik zag de Geest van God, en dat Hij neerdaalde en op de man inwerkte; en hij ging uit op de vele wateren, ja, naar het nageslacht van mijn broers dat zich in het beloofde land bevond.

1 Nephi 13

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.

And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.

And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.

And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.

And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.

And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.

And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

13 En het geschiedde dat ik de Geest van God zag, en dat Hij inwerkte op nog anderen onder de andere volken; en zij begaven zich uit gevangenschap op de vele wateren.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

14 En het geschiedde dat ik vele menigten van de andere volken in het land van belofte zag; en ik zag de verbolgenheid van God, en dat die op het nageslacht van mijn broers rustte; en zij werden voor de andere volken uit verstrooid en geslagen.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

15 En ik zag de Geest van de Heer, en dat Hij op de andere volken rustte, en zij waren voorspoedig en verkregen het land als hun erfdeel; en ik zag dat zij blank waren en buitengewoon schoon en bekoorlijk, gelijk mijn volk voordat zij werden gedood.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

16 En het geschiedde dat ik, Nephi, zag dat de andere volken die uit gevangenschap waren gekomen, zich voor het aangezicht van de Heer verootmoedigden; en de macht van de Heer was met hen.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

17 En ik zag dat hun moedervolken op de wateren waren verzameld, en ook op het land, om tegen hen te strijden.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

18 En ik zag dat de macht van God met hen was, en ook dat de verbolgenheid van God op allen was die waren verzameld om tegen hen te strijden.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

19 En ik, Nephi, zag dat de andere volken die uit hun gevangenschap waren gekomen, door de macht van God uit de handen van alle andere natiën werden bevrijd.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

20 En het geschiedde dat ik, Nephi, zag dat zij voorspoedig waren in het land; en ik zag een boek, en het werd onder hen verspreid.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

21 En de engel zei tot mij: Kent u de betekenis van het boek?

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

22 En ik zei tot hem: Die ken ik niet.

And I said unto him: I know not.

23 En hij zei: Zie, het komt voort uit de mond van een Jood. En ik, Nephi, zag het; en hij zei tot mij: Het boek dat u ziet, is een kroniek van de Joden, die de verbonden van de Heer bevat die Hij met het huis van Israël heeft gesloten; en tevens bevat het vele profetieën van de heilige profeten; en het is een kroniek zoals de graveersels op de platen van koper, behalve dat het er niet zovele zijn; niettemin bevatten zij de verbonden van de Heer die Hij met het huis van Israël heeft gesloten; daarom zijn zij van grote waarde voor de andere volken.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

24 En de engel van de Heer zei tot mij: U hebt gezien dat het boek uit de mond van een Jood is voortgekomen; en toen het uit de mond van een Jood voortkwam, bevatte het de volheid van het evangelie van de Heer, van wie de twaalf apostelen getuigen; en zij getuigen volgens de waarheid die in het Lam van God is.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

25 Welnu, deze dingen gaan in zuiverheid uit van de Joden naar de andere volken, volgens de waarheid die in God is.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

26 En nadat zij door de hand van de twaalf apostelen van het Lam zijn uitgegaan van de Joden naar de andere volken, ziet u de oprichting van die grote en gruwelijke kerk die boven alle andere kerken het gruwelijkst is; want zie, zij hebben uit het evangelie van het Lam vele delen weggenomen die duidelijk en uitermate waardevol zijn; en ook vele verbonden van de Heer hebben zij weggenomen.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

27 En dat alles hebben zij gedaan met de bedoeling de rechte wegen van de Heer te verdraaien, de ogen van de mensenkinderen te verblinden en hun hart te verstokken.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

28 Daarom ziet u dat er, wanneer het boek door de handen van de grote en gruwelijke kerk is uitgegaan, vele duidelijke en waardevolle dingen zijn weggenomen uit het boek, dat het boek is van het Lam van God.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

29 En wanneer die duidelijke en waardevolle dingen zijn weggenomen, gaat het uit naar alle natiën van de andere volken; en wanneer het uitgaat naar alle natiën van de andere volken, ja, zelfs over de vele wateren die u hebt gezien met de andere volken die uit gevangenschap kwamen, ziet u — wegens de vele duidelijke en waardevolle dingen die uit het boek zijn weggenomen, die duidelijk te begrijpen waren voor de mensenkinderen volgens de duidelijkheid die in het Lam van God is — dat, wegens die dingen die uit het evangelie van het Lam zijn weggenomen, buitengewoon velen struikelen, ja, zodat Satan grote macht over hen heeft.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 Niettemin ziet u dat de andere volken die uit gevangenschap zijn gekomen, en door de macht van God boven alle andere natiën zijn verhoogd op het oppervlak van het land dat boven alle andere landen verkieslijk is — dat het land is waarover de Here God Zich heeft verbonden jegens uw vader dat zijn nageslacht het als zijn erfland zou hebben — daarom ziet u dat de Here God niet zal toestaan dat de andere volken het mengsel van uw nageslacht, dat zich onder uw broers bevindt, volkomen zullen vernietigen.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

31 Evenmin zal Hij toestaan dat de andere volken het nageslacht van uw broers vernietigen.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

32 Evenmin zal de Here God toestaan dat de andere volken voor altijd blijven in die verschrikkelijke toestand van verblindheid waarin u hen ziet verkeren, wegens de duidelijke en uiterst waardevolle delen van het evangelie van het Lam die door die gruwelijke kerk, waar u de oprichting van hebt gezien, zijn achtergehouden.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

33 Daarom zegt het Lam van God: Ik zal barmhartig jegens de andere volken zijn, zodat het overblijfsel van het huis van Israël met een groot oordeel zal worden bezocht.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

34 En het geschiedde dat de engel van de Heer tot mij sprak en zei: Zie, zegt het Lam van God, nadat Ik het overblijfsel van het huis van Israël heb bezocht — en dat overblijfsel waarvan Ik spreek, is het nageslacht van uw vader — welnu, wanneer Ik het ten oordeel heb bezocht, en het door de hand van de andere volken heb geslagen, en wanneer de andere volken uitermate struikelen wegens de uiterst duidelijke en waardevolle delen van het evangelie van het Lam die zijn achtergehouden door die gruwelijke kerk, die de moeder der hoeren is, zegt het Lam — zal Ik te dien dage barmhartig zijn jegens de andere volken, zodat Ik hun door mijn eigen macht veel van mijn evangelie zal brengen, dat duidelijk en waardevol zal zijn, zegt het Lam.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

35 Want zie, zegt het Lam, Ik zal Mij aan uw nageslacht openbaren, opdat het vele dingen die Ik het zal leren, die duidelijk en waardevol zullen zijn, zal schrijven; en nadat uw nageslacht te gronde is gegaan en in ongeloof is verkommerd, en ook het nageslacht van uw broers, zie, dan zullen deze dingen worden verborgen om onder de andere volken tevoorschijn te komen door de gave en de macht van het Lam.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

36 En daarin zal mijn evangelie worden geschreven, zegt het Lam, en mijn rots en mijn redding.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

37 En gezegend zijn zij die te dien dage zullen trachten mijn Zion voort te brengen, want zij zullen de gave en de macht van de Heilige Geest hebben; en indien zij volharden tot het einde zullen zij ten laatsten dage worden verhoogd, en zij zullen worden behouden in het eeuwigdurend koninkrijk van het Lam; en hoe lieflijk op de bergen zullen zij zijn die vrede verkondigen, ja, tijdingen van grote vreugde.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

38 En het geschiedde dat ik het overblijfsel van het nageslacht van mijn broers zag, en ook het boek van het Lam van God dat uit de mond van de Jood was voortgekomen, en dat het van de andere volken naar het overblijfsel van het nageslacht van mijn broers uitging.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

39 En nadat het tot hen was uitgegaan, zag ik andere boeken die uitgingen door de macht van het Lam, van de andere volken tot hen, ter overtuiging van de andere volken en van het overblijfsel van het nageslacht van mijn broers, en ook van de Joden die op het gehele aardoppervlak waren verstrooid, dat de kronieken van de profeten en van de twaalf apostelen van het Lam waar zijn.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

40 En de engel sprak tot mij en zei: Deze laatste kronieken, die u onder de andere volken hebt gezien, zullen de waarheid bevestigen van de eerste, die van de twaalf apostelen van het Lam zijn, en zullen de duidelijke en waardevolle dingen bekendmaken die eruit zijn genomen; en zullen alle geslachten, talen en volken bekendmaken dat het Lam van God de Zoon is van de eeuwige Vader en de Heiland van de wereld; en dat alle mensen tot Hem moeten komen, of zij kunnen niet worden gered.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

41 En zij moeten komen volgens de woorden die bij monde van het Lam zullen worden vastgesteld; en de woorden van het Lam zullen worden bekendgemaakt in de kronieken van uw nageslacht, zowel als in de kronieken van de twaalf apostelen van het Lam; daarom zullen die beide één worden; want er is één God en één Herder over de gehele aarde.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

42 En de tijd komt dat Hij Zich aan alle natiën openbaart, zowel aan de Joden als aan de andere volken; en wanneer Hij Zich aan de Joden en ook aan de andere volken heeft geopenbaard, dan zal Hij Zich aan de andere volken en ook aan de Joden openbaren, en de laatsten zullen de eersten zijn, en de eersten zullen de laatsten zijn.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

1 Nephi 14

1 En het zal geschieden dat indien de andere volken naar het Lam van God luisteren ten dage dat Hij Zich daadwerkelijk aan hen zal openbaren in woord, en ook in macht, teneinde hun struikelblokken weg te nemen —

2 en hun hart niet tegen het Lam van God verstokken, dat zij onder het nageslacht van uw vader zullen worden gerekend; ja, zij zullen onder het huis van Israël worden gerekend; en zij zullen voor altijd een gezegend volk zijn in het beloofde land; zij zullen nooit meer in gevangenschap worden gebracht; en het huis van Israël zal nooit meer worden verward.

3 En die grote kuil die voor hen is gegraven door die grote en gruwelijke kerk, die door de duivel en zijn kinderen is gesticht, opdat hij de ziel van de mensen naar de hel kan afvoeren — ja, die grote kuil die voor de vernietiging van de mensen is gegraven, zal worden gevuld met hen die hem hebben gegraven, tot hun volslagen vernietiging, zegt het Lam van God; niet de vernietiging van de ziel, maar het werpen ervan in die hel die geen einde heeft.

4 Want zie, dit is volgens de gevangenschap van de duivel, en tevens volgens de gerechtigheid van God jegens allen die goddeloosheid en gruwel voor zijn aangezicht bedrijven.

5 En het geschiedde dat de engel tot mij, Nephi, sprak en zei: U hebt gezien dat indien de andere volken zich bekeren, het wel met hen zal zijn; en u weet ook van de verbonden van de Heer met het huis van Israël; en u hebt ook gehoord dat wie ook zich niet bekeert, verloren moet gaan.

6 Daarom, wee de andere volken indien zij hun hart tegen het Lam van God verstokken.

7 Want de tijd komt, zegt het Lam van God, dat Ik een groot en wonderbaar werk onder de mensenkinderen zal werken; een werk dat eeuwigdurend zal zijn, hetzij aan de ene hetzij aan de andere zijde — of om hen aan te zetten tot vrede en eeuwig leven, of om hen over te leveren aan de verstoktheid van hun hart en de verblindheid van hun verstand, zodat zij in gevangenschap worden gebracht en de vernietiging tegemoet gaan, zowel stoffelijk als geestelijk, volgens de gevangenschap van de duivel, waarvan Ik heb gesproken.

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

8 En het geschiedde, toen de engel deze woorden had gesproken, dat hij tot mij zei: Herinnert u zich de verbonden van de Vader met het huis van Israël? Ik antwoordde hem: Jawel.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

9 En het geschiedde dat hij tot mij zei: Kijk, en zie die grote en gruwelijke kerk die de moeder der gruwelen is, waarvan de duivel de grondlegger is.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

10 En hij zei tot mij: Zie, er zijn slechts twee kerken: de ene is de kerk van het Lam van God, en de andere is de kerk van de duivel; daarom, wie niet tot de kerk van het Lam van God behoort, behoort tot die grote kerk die de moeder der gruwelen is; en zij is de hoer van de gehele aarde.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

11 En het geschiedde dat ik keek en de hoer van de gehele aarde zag, en zij zat op vele wateren; en zij had heerschappij over de gehele aarde, onder alle natiën, geslachten, talen en volken.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

12 En het geschiedde dat ik de kerk van het Lam van God zag, en haar ledental was klein wegens de goddeloosheid en gruwelen van de hoer die op de vele wateren zat; niettemin zag ik dat de kerk van het Lam, die bestond uit Gods heiligen, zich ook op het gehele aardoppervlak bevond; en haar heerschappij op het aardoppervlak was gering wegens de goddeloosheid van de grote hoer die ik zag.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

13 En het geschiedde dat ik zag dat de grote moeder der gruwelen menigten verzamelde op het gehele aardoppervlak, onder alle natiën van de andere volken, om tegen het Lam van God te strijden.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

14 En het geschiedde dat ik, Nephi, de macht van het Lam van God zag, dat die neerdaalde op de heiligen van de kerk van het Lam en op het verbondsvolk van de Heer dat op het gehele aardoppervlak was verspreid; en zij waren gewapend met gerechtigheid en met de macht van God in grote heerlijkheid.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

15 En het geschiedde dat ik zag dat de verbolgenheid van God op die grote en gruwelijke kerk werd uitgestort, zodat er oorlogen en geruchten van oorlogen waren onder alle natiën en geslachten van de aarde.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

16 En toen er oorlogen en geruchten van oorlogen ontstonden onder alle natiën die tot de moeder der gruwelen behoorden, sprak de engel tot mij en zei: Zie, de verbolgenheid van God rust op de moeder der hoeren; en zie, u ziet al deze dingen —

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

17 en wanneer de dag komt dat de verbolgenheid van God wordt uitgestort op de moeder der hoeren, die de grote en gruwelijke kerk van de gehele aarde is, en waarvan de duivel de grondlegger is, dan zal te dien dage het werk van de Vader een aanvang nemen ter voorbereiding op de vervulling van zijn verbonden, die Hij heeft gesloten met zijn volk, dat van het huis van Israël is.

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

18 En het geschiedde dat de engel tot mij sprak en zei: Kijk!

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

19 En ik keek en zag een man, en hij was gekleed in een wit gewaad.

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

20 En de engel zei tot mij: Zie, een van de twaalf apostelen van het Lam.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

21 Zie, hij zal het overige van deze dingen zien en opschrijven; ja, en ook vele dingen die zijn geweest.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

22 En hij zal ook over het einde van de wereld schrijven.

And he shall also write concerning the end of the world.

23 Welnu, de dingen die hij zal schrijven, zijn juist en waar; en zie, ze staan geschreven in het boek dat u uit de mond van de Jood hebt zien voortkomen; en ten tijde dat ze uit de mond van de Jood voortkwamen, of ten tijde dat het boek uit de mond van de Jood voortkwam, was het geschrevene duidelijk en zuiver en zeer waardevol en begrijpelijk voor alle mensen.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

24 En zie, onder de dingen die deze apostel van het Lam zal opschrijven, zijn er vele die u hebt gezien; en zie, u zult het overige zien.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

25 Maar de dingen die u hierna zult zien, zult u niet opschrijven; want de Here God heeft de apostel van het Lam van God aangewezen om ze op te schrijven.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

26 En ook anderen die er zijn geweest, heeft Hij alle dingen getoond, en zij hebben ze opgeschreven; en ze zijn verzegeld teneinde in hun zuiverheid, naar de waarheid die in het Lam is, in de bestemde tijd van de Heer onder het huis van Israël te verschijnen.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

27 En ik, Nephi, hoorde en getuig dat de naam van de apostel van het Lam Johannes was, naar het woord van de engel.

28 En zie, het is mij, Nephi, verboden het overige van de dingen die ik zag en hoorde op te schrijven; daarom zijn de dingen die ik heb opgeschreven mij genoeg; en ik heb slechts een klein gedeelte opgeschreven van de dingen die ik zag.

29 En ik getuig dat ik de dingen zag die mijn vader heeft gezien, en de engel van de Heer heeft ze mij bekendgemaakt.

30 En nu houd ik op met spreken over de dingen die ik zag terwijl ik in de Geest was weggevoerd; en al zijn niet alle dingen die ik heb gezien opgetekend, de dingen die ik heb geschreven, zijn waar. En zo is het. Amen.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1 Nephi 15

1 En het geschiedde, nadat ik, Nephi, in de Geest weggevoerd was geweest en al deze dingen had gezien, dat ik naar de tent van mijn vader terugkeerde.

2 En het geschiedde dat ik mijn broers zag, en zij twistten met elkaar over hetgeen mijn vader tot hen had gesproken.

3 Want voorwaar vertelde hij hun vele grote dingen die moeilijk te begrijpen waren, tenzij een mens navraag doet bij de Heer; maar hun hart was verstokt, daarom vertrouwden zij niet op de Heer zoals zij behoorden te doen.

4 En nu was ik, Nephi, bedroefd wegens de verstoktheid van hun hart, en ook wegens de dingen die ik had gezien, en waarvan ik wist dat zij onvermijdelijk moesten geschieden wegens de grote goddeloosheid van de mensenkinderen.

5 En het geschiedde dat ik wegens mijn leed overweldigd werd, want ik achtte mijn leed groot boven alles, wegens de vernietiging van mijn volk, want ik had hun val gezien.

6 En het geschiedde, nadat ik kracht had ontvangen, dat ik tot mijn broers sprak en van hen de aanleiding van hun woordenstrijd wilde weten.

7 En zij zeiden: Zie, wij kunnen de woorden die onze vader heeft gesproken aangaande de natuurlijke takken van de olijfboom, en ook aangaande de andere volken, niet begrijpen.

8 En ik zei tot hen: Hebben jullie navraag gedaan bij de Heer?

9 En zij zeiden tot mij: Dat hebben wij niet gedaan; want de Heer maakt ons zoiets niet bekend.

10 Zie, ik zei tot hen: Hoe komt het dat jullie de geboden van de Heer niet onderhouden? Hoe komt het dat jullie wegens de verstoktheid van je hart verloren willen gaan?

11 Herinneren jullie je niet de dingen die de Heer heeft gezegd? — Indien u uw hart niet verstokt en Mij in geloof vraagt, gelovende dat u zult ontvangen, en mijn geboden naarstig onderhoudt, zullen deze dingen u zeker worden bekendgemaakt.

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

12 Zie, ik zeg jullie dat het huis van Israël door de Geest van de Heer, die in onze vader was, met een olijfboom werd vergeleken; en zie, zijn wij niet van het huis van Israël afgebroken, en zijn wij niet een tak van het huis van Israël?

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

13 Welnu, wat onze vader bedoelt met het enten van de natuurlijke takken door middel van de volheid van de andere volken is, dat in de laatste dagen, wanneer ons nageslacht in ongeloof zal zijn verkommerd, ja, vele jaren lang, en vele geslachten nadat de Messias in het lichaam aan de mensenkinderen zal zijn geopenbaard, dat dan de volheid van het evangelie van de Messias tot de andere volken zal komen, en van de andere volken tot het overblijfsel van ons nageslacht —

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

14 en te dien dage zal het overblijfsel van ons nageslacht weten dat het van het huis van Israël is en dat het het verbondsvolk van de Heer is; en dan zullen zij weten en tot de kennis van hun voorvaderen komen, en ook tot de kennis van het evangelie van hun Verlosser, dat door Hem aan hun vaderen werd bediend; aldus zullen zij tot de kennis van hun Verlosser komen en tot de kenmerkende punten van zijn leer, zodat zij zullen weten hoe zij tot Hem kunnen komen en worden gered.

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

15 En zullen zij te dien dage dan niet juichen en hun eeuwige God, hun rots en hun redding, loven? Ja, zullen zij te dien dage niet de kracht en de spijziging ontvangen van de ware wijnstok? Ja, zullen zij niet tot de ware schaapskooi van God komen?

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

16 Zie, ik zeg jullie: Ja; men zal hen wederom gedenken onder het huis van Israël; zij zullen, een natuurlijke tak van de olijfboom zijnde, op de ware olijfboom worden geënt.

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

17 En dat is wat onze vader bedoelt; en hij bedoelt dat het pas zal geschieden wanneer zij door de andere volken zullen zijn verstrooid; en hij bedoelt dat het door de andere volken tot stand zal komen, zodat de Heer de andere volken zijn macht zal tonen, en wel omdat Hij door de Joden, ofwel het huis van Israël, zal worden verworpen.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

18 Daarom heeft onze vader niet alleen over ons nageslacht gesproken, maar ook over het gehele huis van Israël, wijzende op het verbond dat in de laatste dagen zal worden vervuld, welk verbond de Heer met onze vader Abraham heeft gesloten toen Hij zei: In uw nageslacht zullen alle geslachten van de aarde worden gezegend.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

19 En het geschiedde dat ik, Nephi, veel over deze dingen tot hen sprak; ja, ik sprak tot hen aangaande de herstelling van de Joden in de laatste dagen.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

20 En ik herhaalde voor hen de woorden van Jesaja, die sprak over de herstelling van de Joden, ofwel van het huis van Israël; en wanneer zij zouden zijn hersteld, zouden zij nimmermeer worden verward, noch wederom worden verstrooid. En het geschiedde dat ik vele woorden tot mijn broers sprak, zodat zij kalm werden en zich voor het aangezicht van de Heer verootmoedigden.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

21 En het geschiedde dat zij wederom tot mij spraken en zeiden: Wat betekent datgene wat onze vader in een droom heeft gezien? Wat betekent de boom die hij heeft gezien?

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

22 En ik zei tot hen: Het was een zinnebeeld van de boom des levens.

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

23 En zij zeiden tot mij: Wat betekent de roede van ijzer die onze vader heeft gezien, die naar de boom voerde?

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

24 En ik zei tot hen dat die het woord van God was; en wie ook naar het woord van God luisterden en zich eraan vasthielden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin konden de verzoekingen en brandende pijlen van de tegenstander hen overweldigen en verblinden om hen weg te voeren naar de ondergang.

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

25 Daarom spoorde ik, Nephi, hen aan om acht te slaan op het woord van de Heer; ja, ik spoorde hen aan met alle krachten van mijn ziel en met alle bekwaamheid die ik bezat, dat zij acht zouden slaan op het woord van God en eraan zouden denken zijn geboden altijd en in alles te onderhouden.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

26 En zij zeiden tot mij: Wat betekent de rivier met water die onze vader heeft gezien?

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

27 En ik zei tot hen dat het water dat mijn vader had gezien vuilheid was; en zijn geest was zodanig door andere dingen in beslag genomen, dat hij zich niet van de vuilheid van het water bewust was geweest.

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

28 En ik zei tot hen dat het een verschrikkelijke afgrond was die de goddelozen scheidt van de boom des levens, en ook van Gods heiligen.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

29 En ik zei tot hen dat het een zinnebeeld was van die verschrikkelijke hel die, zoals de engel mij had gezegd, voor de goddelozen is bereid.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

30 En ik zei tot hen dat onze vader tevens had gezien dat de gerechtigheid van God ook de goddelozen van de rechtvaardigen scheidt; en dat de helderheid ervan als de helderheid van een vlammend vuur is, dat voor eeuwig tot God opstijgt en geen einde heeft.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

31 En zij zeiden tot mij: Betekent dat de kwelling van het lichaam in de dagen van de proeftijd, of betekent het de uiteindelijke toestand van de ziel na de dood van het stoffelijke lichaam, of wordt hier gesproken van de dingen die stoffelijk zijn?

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

32 En het geschiedde dat ik tot hen zei dat het een zinnebeeld was van zowel stoffelijke als geestelijke dingen; want de dag zou komen dat zij naar hun werken moesten worden geoordeeld, ja, de werken die door het stoffelijke lichaam in de dagen van hun proeftijd waren verricht.

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

33 Daarom, indien zij in hun goddeloosheid stierven, moesten ook zij worden verworpen ten aanzien van de dingen die geestelijk zijn en op de gerechtigheid betrekking hebben; daarom moesten zij voor God worden gebracht om naar hun werken te worden geoordeeld; en indien hun werken vuilheid waren geweest, moesten zij zelf wel vuil zijn; en indien zij vuil waren, moest het wel zo zijn dat zij niet in het koninkrijk van God konden wonen; anders zou het koninkrijk van God eveneens vuil zijn.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

34 Maar zie, ik zeg jullie: Het koninkrijk van God is niet vuil, en niets wat onrein is, kan het koninkrijk van God binnengaan; daarom moet er wel een plaats van vuilheid worden bereid voor datgene wat vuil is.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

35 En er is een plaats bereid, ja, namelijk die verschrikkelijke hel waarvan ik heb gesproken, en de duivel is de voorbereider ervan; daarom is de uiteindelijke toestand van de zielen van de mensen om óf in het koninkrijk van God te wonen, óf om te worden uitgeworpen vanwege die gerechtigheid waarvan ik heb gesproken.

36 Daarom worden de goddelozen afgescheiden van de rechtvaardigen, en ook van die boom des levens, waarvan de vrucht zeer kostbaar en zeer begerenswaardig is boven alle andere vruchten; ja, en ze is de grootste van alle gaven van God. En aldus sprak ik tot mijn broers. Amen.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

1 Nephi 16

1 En zie, nu geschiedde het, nadat ik, Nephi, mijn woorden tot mijn broers had beëindigd, dat zij tot mij zeiden: Je hebt ons harde dingen verkondigd, meer dan wij kunnen verdragen.

2 En het geschiedde dat ik tot hen zei dat ik wist dat ik harde dingen had gezegd over de goddelozen, volgens de waarheid; en de rechtvaardigen heb ik gerechtvaardigd en ik heb getuigd dat zij ten laatsten dage zullen worden verhoogd; daarom vinden de schuldigen de waarheid hard, want ze snijdt hen tot in het merg.

3 En nu, mijn broers, indien jullie rechtvaardig waren en gewillig om te luisteren naar de waarheid en er acht op te slaan, zodat jullie in oprechtheid voor God konden wandelen, dan zouden jullie niet morren wegens de waarheid en zeggen: Je zegt harde dingen over ons.

4 En het geschiedde dat ik, Nephi, mijn broers met alle ijver aanspoorde om de geboden van de Heer te onderhouden.

5 En het geschiedde dat zij zich voor het aangezicht van de Heer verootmoedigden, zodat ik mij verheugde en grote hoop koesterde dat zij op de paden van gerechtigheid zouden wandelen.

6 Welnu, al deze dingen werden gezegd en gedaan terwijl mijn vader in een tent woonde in het dal dat hij Lemuel noemde.

7 En het geschiedde dat ik, Nephi, een van de dochters van Ismaël tot vrouw nam; en ook mijn broers namen dochters van Ismaël tot vrouw; en ook Zoram nam de oudste dochter van Ismaël tot vrouw.

8 En aldus was mijn vader alle geboden van de Heer die hem waren gegeven, nagekomen. En ook ik, Nephi, was door de Heer buitengewoon gezegend.

9 En het geschiedde dat de stem van de Heer in de nacht tot mijn vader kwam en hem gebood dat hij de volgende dag op reis moest gaan, de wildernis in.

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 En het geschiedde, toen mijn vader de volgende ochtend opstond en zich naar de deur van de tent begaf, dat hij tot zijn grote verbazing een ronde bal van vernuftige makelij op de grond zag liggen; en hij was van zuiver koper. En in de bal bevonden zich twee naalden; en de ene wees de richting aan die wij in de wildernis moesten gaan.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

11 En het geschiedde dat wij alle dingen bijeenbrachten die wij moesten meedragen de wildernis in, en al het overige van onze voorraad die de Heer ons had gegeven; en wij namen zaden van iedere soort die wij konden meedragen de wildernis in.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

12 En het geschiedde dat wij onze tenten namen en de wildernis introkken, aan de overzijde van de rivier de Laman.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

13 En het geschiedde dat wij vier dagen lang reisden in ongeveer zuid-zuidoostelijke richting, en wij sloegen onze tenten wederom op; en wij noemden de naam van de plaats Shazer.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

14 En het geschiedde dat wij onze pijlen en bogen namen en de wildernis introkken om voedsel voor onze gezinnen te doden; en nadat wij voedsel voor onze gezinnen hadden gedood, keerden wij naar onze gezinnen in de wildernis terug, naar de plaats Shazer. En wij trokken wederom de wildernis in, in dezelfde richting, reizend in de vruchtbaarste delen van de wildernis, die in de kuststreken bij de Rode Zee lagen.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

15 En het geschiedde dat wij vele dagen lang reisden, onderweg voedsel dodende met onze bogen en onze pijlen en onze stenen en onze slingers.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

16 En wij volgden de aanwijzingen van de bal, die ons in de vruchtbaarste streken van de wildernis leidden.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

17 En toen wij vele dagen lang hadden gereisd, sloegen wij een tijdlang onze tenten op om wederom te rusten en voedsel voor onze gezinnen te verkrijgen.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

18 En zie, het geschiedde, toen ik, Nephi, uitging om voedsel te doden, dat ik mijn boog, die van zuiver staal was gemaakt, brak; en zie, toen ik mijn boog had gebroken, waren mijn broers vertoornd op mij wegens het verlies van mijn boog, want wij verkregen geen voedsel.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

19 En het geschiedde dat wij zonder voedsel naar onze gezinnen terugkeerden; en daar zij ten gevolge van hun reizen zeer vermoeid waren, leden zij zeer wegens gebrek aan voedsel.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

20 En het geschiedde dat Laman en Lemuel en de zonen van Ismaël hevig begonnen te morren wegens hun lijden en ellende in de wildernis; en ook mijn vader begon tegen de Heer, zijn God, te morren; ja, en zij waren allen buitengewoon bedroefd, zodat zij zelfs tegen de Heer morden.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

21 Nu geschiedde het, daar ik, Nephi, tezamen met mijn broers werd gekweld wegens het verlies van mijn boog, en daar hun bogen hun spankracht hadden verloren, dat het buitengewoon moeilijk begon te worden, ja, zodanig dat wij geen voedsel konden verkrijgen.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

22 En het geschiedde dat ik, Nephi, veel tot mijn broers sprak daar zij hun hart wederom hadden verstokt, zozeer zelfs dat zij de Heer, hun God, verwijten maakten.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

23 En het geschiedde dat ik, Nephi, van hout een boog maakte, en van een rechte stok een pijl; aldus wapende ik mij met een boog en een pijl, met een slinger en met stenen. En ik zei tot mijn vader: Waarheen zal ik gaan om voedsel te verkrijgen?

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

24 En het geschiedde dat hij navraag deed bij de Heer, want zij hadden zich wegens mijn woorden verootmoedigd; want in de kracht van mijn ziel had ik vele dingen tot hen gezegd.

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

25 En het geschiedde dat de stem van de Heer tot mijn vader kwam; en hij werd waarlijk wegens zijn morren tegen de Heer gekastijd, zodanig dat hij in de diepten van smart werd gedompeld.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

26 En het geschiedde dat de stem van de Heer tot hem zei: Kijk naar de bal en zie de dingen die zijn geschreven.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

27 En het geschiedde, toen mijn vader de dingen zag die op de bal waren geschreven, dat hij buitengewoon vreesde en beefde, en ook mijn broers en de zonen van Ismaël en onze vrouwen.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

28 En het geschiedde dat ik, Nephi, de wijzers zag die zich in de bal bevonden, en dat zij werkten volgens het geloof en de ijver en de aandacht die wij eraan schonken.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

29 En er was ook een nieuw schrijven op aangebracht, dat duidelijk te lezen was, dat ons inzicht gaf in de wegen van de Heer; en het werd van tijd tot tijd geschreven en veranderd, overeenkomstig het geloof en de ijver die wij eraan schonken. En zo zien wij dat de Heer met kleine middelen grote dingen teweeg kan brengen.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

30 En het geschiedde dat ik, Nephi, mij naar de top van de berg begaf, volgens de aanwijzingen die op de bal werden gegeven.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

31 En het geschiedde dat ik wilde dieren doodde, zodat ik voedsel voor onze gezinnen verkreeg.

And it came to pass that I did slay wild beasts, insomuch that I did obtain food for our families.

32 En het geschiedde dat ik naar onze tenten terugkeerde met de dieren die ik had gedood; en nu, hoe groot was hun vreugde toen zij zagen dat ik voedsel had verkregen! En het geschiedde dat zij zich voor het aangezicht van de Heer verootmoedigden en Hem dankten.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

33 En het geschiedde dat wij onze reis hervatten, vrijwel in dezelfde richting reizende als in het begin; en nadat wij vele dagen lang hadden gereisd, sloegen wij onze tenten wederom op teneinde daar enige tijd te vertoeven.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

34 En het geschiedde dat Ismaël stierf en werd begraven op de plaats die Nahom werd genoemd.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

35 En het geschiedde dat de dochters van Ismaël buitengewoon treurden wegens het verlies van hun vader en wegens hun ellende in de wildernis; en zij morden tegen mijn vader omdat hij hen uit het land Jeruzalem had weggevoerd en zeiden: Onze vader is dood; ja, en wij hebben veel in de wildernis rondgezworven, en wij hebben veel ellende, honger, dorst en vermoeienis doorstaan; en na al dat leed moeten wij in de wildernis van de honger omkomen.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

36 En aldus morden zij tegen mijn vader, en ook tegen mij; en zij waren verlangend om naar Jeruzalem terug te keren.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

37 En Laman zei tot Lemuel en ook tot de zonen van Ismaël: Zie, laten wij onze vader doden, en ook onze broer Nephi, die het op zich heeft genomen de heerser en leraar te zijn van ons, die zijn oudere broers zijn.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

38 Welnu, hij zegt dat de Heer met hem heeft gesproken, en ook dat engelen hem hebben bediend. Maar zie, wij weten dat hij ons voorliegt; en hij vertelt ons die dingen en brengt vele dingen door zijn sluwe streken teweeg om ons een rad voor de ogen te draaien, misschien denkende dat hij ons naar de een of andere vreemde wildernis kan wegleiden; en nadat hij ons heeft weggeleid, denkt hij zichzelf tot koning en heerser over ons te maken, zodat hij met ons kan handelen naar zijn wil en welbehagen. En op die wijze hitste mijn broer Laman hun hart tot toorn op.

39 En het geschiedde dat de Heer met ons was, ja, de stem van de Heer kwam en sprak vele woorden tot hen en kastijdde hen zeer; en toen zij door de stem van de Heer waren gekastijd, lieten zij hun toorn varen en bekeerden zij zich van hun zonden, zodat de Heer ons wederom met voedsel zegende en wij niet omkwamen.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

1 Nephi 17

1 En het geschiedde dat wij onze reis in de wildernis hervatten; en vanaf die tijd reisden wij bijna oostwaarts. En wij reisden, en doorworstelden veel ellende in de wildernis; en onze vrouwen baarden kinderen in de wildernis.

2 En zo groot waren de zegeningen van de Heer over ons, dat onze vrouwen, terwijl wij in de wildernis van rauw vlees leefden, overvloedig voor hun kinderen te zogen hadden en sterk waren, ja, even sterk als de mannen; en zij begonnen hun reizen zonder morren te verdragen.

3 En zo zien wij dat de geboden van God moeten worden volbracht. En indien de mensenkinderen de geboden van God onderhouden, voedt Hij hen en sterkt Hij hen, en verschaft Hij de middelen waardoor zij kunnen volbrengen wat Hij hun heeft geboden; daarom verschafte Hij ons middelen terwijl wij in de wildernis vertoefden.

4 En wij verbleven vele jaren, ja, acht jaar lang, in de wildernis.

5 En wij kwamen in het land dat wij Overvloed noemden, wegens zijn vele vruchten en ook wilde honing; en al die dingen waren door de Heer bereid opdat wij niet zouden omkomen. En wij zagen de zee, die wij Irreantum noemden, hetgeen vertaald vele wateren betekent.

6 En het geschiedde dat wij onze tenten opsloegen bij de kust; en niettegenstaande wij veel leed en vele moeilijkheden hadden ondervonden, ja, zelfs zovele dat wij ze niet alle kunnen opschrijven, waren wij buitengewoon verheugd toen wij bij de kust kwamen; en wij noemden de plaats Overvloed wegens haar vele vruchten.

7 En het geschiedde, nadat ik, Nephi, vele dagen in het land Overvloed was geweest, dat de stem van de Heer tot mij kwam en zei: Sta op en beklim de berg. En het geschiedde dat ik opstond en de berg beklom en de Heer aanriep.

8 En het geschiedde dat de Heer tot mij sprak en zei: U zult een schip bouwen op de wijze die Ik u zal tonen, opdat Ik uw volk over deze wateren kan voeren.

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

9 En ik zei: Heer, waarheen zal ik gaan om erts te vinden om te smelten, zodat ik gereedschap kan vervaardigen om het schip te bouwen op de wijze die U mij hebt getoond?

10 En het geschiedde dat de Heer mij vertelde waarheen ik moest gaan om erts te vinden, zodat ik gereedschap kon vervaardigen.

11 En het geschiedde dat ik, Nephi, een blaasbalg van dierenhuiden maakte om het vuur aan te blazen; en nadat ik een blaasbalg had gemaakt om iets te hebben om het vuur mee aan te blazen, sloeg ik twee stenen tegen elkaar om vuur te maken.

12 Want de Heer had tot dusver niet toegestaan dat wij veel vuur maakten terwijl wij in de wildernis reisden, want Hij zei: Ik zal zorgen dat uw voedsel smakelijk wordt, zodat u het niet behoeft te koken;

13 en Ik zal ook uw licht in de wildernis zijn; en Ik zal de weg voor u uit bereiden indien u mijn geboden onderhoudt; daarom, voor zover u mijn geboden onderhoudt, zult u in de richting van het beloofde land worden geleid; en u zult weten dat u door Mij wordt geleid.

14 Ja, en de Heer zei ook: Wanneer u in het beloofde land bent aangekomen, zult u weten dat Ik, de Heer, God ben; en dat Ik, de Heer, u voor de ondergang heb bewaard; ja, dat Ik u uit het land Jeruzalem heb gebracht.

15 Daarom streefde ik, Nephi, ernaar de geboden van de Heer te onderhouden, en ik spoorde mijn broers aan tot getrouwheid en ijver.

16 En het geschiedde dat ik gereedschappen vervaardigde uit het erts dat ik uit de rots smolt.

17 En toen mijn broers zagen dat ik een schip ging bouwen, begonnen zij tegen mij te morren en zeiden: Onze broer is een dwaas, want hij denkt dat hij een schip kan bouwen; ja, en hij denkt ook dat hij deze grote wateren kan oversteken.

18 En aldus maakten mijn broers mij verwijten, en zij wensten niet te werken, want zij geloofden niet dat ik een schip kon bouwen; evenmin wilden zij geloven dat ik door de Heer werd onderricht.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

19 En nu geschiedde het dat ik, Nephi, buitengewoon bedroefd was wegens de verstoktheid van hun hart; en nu, toen zij zagen dat ik bedroefd werd, waren zij in hun hart verheugd, zodanig dat zij leedvermaak over mij hadden en zeiden: Wij wisten wel dat je geen schip kon bouwen, want wij wisten dat het jou aan inzicht ontbrak; daarom kun je zulk een groot werk niet volbrengen.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

20 En je bent als onze vader, die door de dwaze inbeeldingen van zijn hart is misleid; ja, hij heeft ons uit het land Jeruzalem geleid, en wij hebben al deze jaren in de wildernis rondgezworven; en onze vrouwen hebben gezwoegd tijdens hun zwangerschap; en zij hebben kinderen in de wildernis gebaard en alles doorstaan, behalve de dood; en het zou beter zijn geweest als zij waren gestorven alvorens Jeruzalem te verlaten, dan deze ellende te doorstaan.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

21 Zie, al deze jaren hebben wij in de wildernis geleden, terwijl wij in die tijd hadden kunnen genieten van onze bezittingen en van ons erfland; ja, en wij hadden gelukkig kunnen zijn.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

22 En wij weten dat de mensen die zich in het land Jeruzalem bevonden een rechtvaardig volk waren; want zij hielden zich aan de inzettingen en gerichten van de Heer en aan al zijn geboden naar de wet van Mozes; daarom weten wij dat zij een rechtvaardig volk zijn; en onze vader heeft hen veroordeeld en heeft ons weggeleid omdat wij bereid waren naar zijn woorden te luisteren; ja, en onze broer is net als hij. En met dergelijke taal morden mijn broers en maakten zij ons verwijten.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

23 En het geschiedde dat ik, Nephi, tot hen sprak en zei: Geloven jullie dat onze vaderen, die de kinderen van Israël waren, uit de handen van de Egyptenaren zouden zijn weggeleid indien zij niet naar de woorden van de Heer hadden geluisterd?

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

24 Ja, denken jullie dat zij uit de slavernij zouden zijn geleid indien de Heer Mozes niet had geboden hen uit de slavernij te leiden?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

25 Welnu, jullie weten dat de kinderen van Israël in slavernij waren, en jullie weten dat zij gebukt gingen onder taken die zwaar te dragen waren; daarom weten jullie dat het wel iets goeds voor hen moest zijn dat zij uit de slavernij zouden worden geleid.

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

26 Welnu, jullie weten dat Mozes door de Heer werd geboden dat grote werk te volbrengen; en jullie weten dat naar zijn woord de wateren van de Rode Zee her- en derwaarts werden gescheiden en dat zij er op droge grond doorheen trokken.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

27 Maar jullie weten dat de Egyptenaren, die de legers van de farao vormden, in de Rode Zee verdronken.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

28 En jullie weten ook dat zij in de wildernis met manna werden gevoed.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

29 Ja, en jullie weten ook dat Mozes door zijn woord, volgens de macht van God die in hem was, de rots sloeg, en er kwam water uit, zodat de kinderen van Israël hun dorst konden lessen.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

30 En hoewel zij werden geleid, waarbij de Heer, hun God, hun Verlosser, voor hen uit ging, hen overdag leidde en hun 's nachts licht gaf en alles voor hen deed wat voor de mens nuttig was om te ontvangen, verstokten zij hun hart en verblindden zij hun verstand en beschimpten zij Mozes en de ware en levende God.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

31 En het geschiedde dat Hij hen naar zijn woord vernietigde; en naar zijn woord leidde Hij hen; en naar zijn woord deed Hij alles voor hen; en er werd niets gedaan dan alleen door zijn woord.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

32 En nadat zij de Jordaan waren overgestoken, maakte Hij hen machtig om de kinderen van het land te verdrijven, ja, om hen te verstrooien en te vernietigen.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

33 En nu, denken jullie dat de kinderen van dit land, die zich in het land van belofte bevonden, die door onze vaderen werden verdreven, denken jullie dat zij rechtvaardig waren? Zie, ik zeg jullie: Neen.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

34 Denken jullie dat onze vaderen verkieslijker zouden zijn geweest dan zij, indien zij rechtvaardig waren geweest? Ik zeg jullie: Neen.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

35 Zie, de Heer acht alle vlees gelijk; hij die rechtvaardig is, staat bij God in de gunst. Maar zie, dit volk had ieder woord van God verworpen en het was rijp in ongerechtigheid; en de volheid van de verbolgenheid van God rustte op hen; en de Heer vervloekte het land voor hen en Hij zegende het voor onze vaderen; ja, Hij vervloekte het tot hun vernietiging, en Hij zegende het voor onze vaderen, zodat zij er macht over verkregen.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

36 Zie, de Heer heeft de aarde geschapen, opdat zij zou worden bewoond; en Hij heeft zijn kinderen geschapen, opdat zij haar zouden bezitten.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

37 En Hij doet een rechtvaardige natie opstaan, en vernietigt de natiën van de goddelozen.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

38 En Hij voert de rechtvaardigen weg naar kostelijke landen, en de goddelozen vernietigt Hij, en Hij vervloekt het land voor hen om hunnentwil.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

39 Hij regeert hoog in de hemelen, want dat is zijn troon, en deze aarde is zijn voetbank.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

40 En Hij heeft hen lief die Hem als hun God wensen. Zie, Hij had onze vaderen lief en verbond Zich jegens hen, ja, jegens Abraham, Izak en Jakob; en Hij was de verbonden indachtig die Hij had gesloten; daarom leidde Hij hen uit het land Egypte.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

41 En Hij tuchtigde hen in de wildernis met zijn roede, want zij verstokten hun hart, evenals jullie; en de Heer tuchtigde hen wegens hun ongerechtigheid. Hij zond vurige vliegende slangen onder hen; en toen zij waren gebeten, bereidde Hij een middel, zodat zij konden worden genezen; en de moeite die zij moesten nemen, was om te kijken; en wegens de eenvoud van het middel, ofwel de gemakkelijkheid ervan, waren er velen die omkwamen.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simpleness of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

42 En van tijd tot tijd verstokten zij hun hart en beschimpten zij Mozes, en ook God; niettemin weten jullie dat zij door zijn weergaloze macht in het land van belofte werden geleid.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

43 En nu, na al die dingen, is de tijd gekomen dat zij goddeloos zijn geworden, ja, bijna rijp daarin; en ik weet niet anders dan dat zij nu op het punt staan te worden vernietigd; want ik weet dat de dag zeker moet komen dat zij vernietigd moeten worden, op enkelen na, die gevankelijk zullen worden weggevoerd.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

44 Daarom gebood de Heer mijn vader dat hij de wildernis moest intrekken; en de Joden stonden ook hem naar het leven; ja, en ook jullie hebben hem naar het leven gestaan; daarom zijn jullie in je hart moordenaars en zijn jullie als zij.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

45 Jullie zijn snel om ongerechtigheid te bedrijven, maar traag om de Heer, jullie God, te gedenken. Jullie hebben een engel gezien en hij heeft tot jullie gesproken; ja, van tijd tot tijd hebben jullie zijn stem gehoord; en Hij heeft met een stille, zachte stem tot jullie gesproken, maar jullie waren gevoelloos geworden, zodat jullie zijn woorden niet hebben kunnen voelen; daarom heeft Hij tot jullie gesproken als het ware met de stem van de donder, die de aarde deed schudden alsof zij uiteen zou splijten.

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

46 En jullie weten ook dat Hij door de kracht van zijn almachtig woord de aarde kan doen voorbijgaan; ja, en jullie weten dat Hij door zijn woord kan zorgen dat de ruwe plaatsen effen worden, en de effen plaatsen zullen worden opgebroken. O, hoe komt het dan dat jullie zo verstokt van hart kunnen zijn?

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

47 Zie, mijn ziel wordt wegens jullie van smart verscheurd en mijn hart krimpt ineen; ik vrees dat jullie voor eeuwig zullen worden verworpen. Zie, ik ben vervuld met de Geest van God, zodanig dat mijn lichaam krachteloos is.

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

48 En het geschiedde nu, toen ik deze woorden had gesproken, dat zij vertoornd op mij waren en mij in de diepten van de zee wilden werpen; en toen zij naar voren traden om de handen aan mij te slaan, sprak ik tot hen en zei: In de naam van de almachtige God gebied ik jullie mij niet aan te raken, want ik ben vervuld met de macht van God, ja, zelfs tot de vertering van mijn vlees toe; en wie ook de handen aan mij slaat, zal verdorren als een verdroogde halm; en hij zal als niets zijn voor de macht van God, want God zal hem slaan.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

49 En het geschiedde dat ik, Nephi, tot hen zei dat zij niet meer moesten morren tegen hun vader; evenmin moesten zij mij hun arbeid onthouden, want God had mij geboden een schip te bouwen.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

50 En ik zei tot hen: Indien God mij geboden had alle dingen te doen, zou ik ze kunnen doen. Indien Hij mij zou gebieden dat ik tot dit water moest zeggen: Word aarde, dan zou het aarde worden; en indien ik het zei, zou het geschieden.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

51 En nu, indien de Heer zulk een grote macht heeft en zovele wonderen onder de mensenkinderen heeft verricht, waarom zou Hij mij dan niet kunnen onderrichten in het bouwen van een schip?

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

52 En het geschiedde dat ik, Nephi, veel tot mijn broers zei, zodat zij werden beschaamd en mij niet konden bestrijden; evenmin durfden zij de handen aan mij te slaan of mij met hun vingers aan te raken, zelfs dagenlang niet. Nu durfden zij dat niet te doen uit vrees dat zij voor mijn ogen zouden verdorren, zo machtig was de Geest van God; en aldus had die op hen ingewerkt.

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

53 En het geschiedde dat de Heer tot mij zei: Strek uw hand wederom naar uw broers uit en zij zullen niet voor uw ogen verdorren, maar Ik zal hen doen schokken, zegt de Heer, en dat zal Ik doen, opdat zij zullen weten dat Ik, de Heer, hun God ben.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

54 En het geschiedde dat ik mijn hand naar mijn broers uitstrekte, en zij verdorden niet voor mijn ogen; maar de Heer deed hen schudden, ja, naar het woord dat Hij had gesproken.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

55 En nu zeiden zij: Wij weten zeker dat de Heer met je is, want wij weten dat het de macht van de Heer is die ons heeft doen schudden. En zij vielen voor mij neer en stonden op het punt mij te aanbidden, maar ik stond hun dat niet toe en zei: Ik ben jullie broer, ja, zelfs jullie jongere broer; aanbid daarom de Heer, jullie God, en eer je vader en je moeder, opdat je dagen worden verlengd in het land dat de Heer, jullie God, jullie geven zal.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

1 Nephi 18

1 En het geschiedde dat zij de Heer aanbaden en met mij optrokken; en wij vervaardigden spanten van een vernuftige makelij. En de Heer toonde mij van tijd tot tijd op welke wijze ik de spanten van het schip moest vervaardigen.

2 Nu vervaardigde ik, Nephi, de spanten niet op de wijze die door de mensen werd geleerd, evenmin bouwde ik het schip op de wijze van de mensen; maar ik bouwde het op de wijze die de Heer mij had getoond; daarom was het niet op de wijze van de mensen.

3 En ik, Nephi, beklom dikwijls de berg, en ik bad dikwijls tot de Heer; daarom toonde de Heer mij grote dingen.

4 En het geschiedde, nadat ik het schip had afgebouwd volgens het woord van de Heer, dat mijn broers zagen dat het goed was, en dat de makelij ervan buitengewoon fraai was; daarom verootmoedigden zij zich wederom voor het aangezicht van de Heer.

5 En het geschiedde dat de stem van de Heer tot mijn vader kwam, dat wij ons moesten gereedmaken en ons inschepen.

6 En het geschiedde de volgende dag, nadat wij alle dingen hadden klaargemaakt — veel vruchten en vlees uit de wildernis, en honing in overvloed, en voorraad volgens hetgeen de Heer ons geboden had — dat wij ons inscheepten, met onze gehele lading en onze zaden en alles wat wij hadden meegebracht, eenieder naar zijn leeftijd; welnu, wij gingen allen aan boord van het schip, met onze vrouwen en onze kinderen.

7 En nu, mijn vader had in de wildernis twee zonen verwekt; de oudste heette Jakob en de jongste Jozef.

8 En het geschiedde, nadat wij allen aan boord van het schip waren gegaan, en onze voorraad en de dingen die ons geboden waren, hadden meegenomen, dat wij in zee staken en voor de wind werden voortgedreven in de richting van het beloofde land.

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 En toen wij dagenlang voor de wind waren voortgedreven, zie, daar begonnen mijn broers en de zonen van Ismaël en ook hun vrouwen pret te maken, in zover dat zij begonnen te dansen en te zingen en zeer ruwe taal uit te slaan, ja, zodanig dat zij zelfs vergaten door welke macht zij daarheen waren gebracht; ja, zij kwamen tot buitengewone ruwheid.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

10 En ik, Nephi, begon uitermate te vrezen dat de Heer vertoornd op ons zou zijn en ons wegens onze ongerechtigheid zou slaan, zodat wij in de diepten van de zee zouden worden verzwolgen; daarom begon ik, Nephi, met grote ernst tot hen te spreken; maar zie, zij waren vertoornd op mij en zeiden: Wij willen niet dat onze jongere broer heerser over ons zal zijn.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

11 En het geschiedde dat Laman en Lemuel mij grepen en mij met koorden vastbonden, en zij behandelden mij met grote hardvochtigheid; niettemin liet de Heer het toe, opdat Hij zijn macht zou kunnen tonen ter vervulling van zijn woord dat Hij met betrekking tot de goddelozen had gesproken.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

12 En het geschiedde, nadat zij mij zodanig hadden vastgebonden dat ik mij niet kon bewegen, dat het kompas dat door de Heer was bereid, ophield te werken.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

13 Daarom wisten zij niet waarheen zij het schip moesten sturen, want er stak een zware storm op, ja, een hevige en verschrikkelijke orkaan, en wij werden drie dagen lang op het water teruggedreven; en zij begonnen buitengewoon bevreesd te zijn dat zij in de zee zouden verdrinken; toch maakten zij mij niet los.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

14 En op de vierde dag dat wij werden teruggedreven, begon de orkaan buitengewoon hevig te worden.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

15 En het geschiedde dat wij op het punt stonden in de diepten van de zee te worden verzwolgen. En nadat wij vier dagen lang op het water waren teruggedreven, begonnen mijn broers in te zien dat de oordelen van God op hen rustten en dat zij moesten omkomen, tenzij zij zich van hun ongerechtigheden bekeerden; daarom kwamen zij bij mij en maakten de banden los die om mijn polsen waren, en zie, zij waren buitengewoon gezwollen; en ook mijn enkels waren zeer gezwollen, en de pijn daarvan was hevig.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

16 Niettemin vertrouwde ik op mijn God en ik loofde Hem de gehele dag; en ik morde niet tegen de Heer wegens mijn ellende.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

17 Nu had mijn vader, Lehi, vele dingen tot hen gezegd, en ook tot de zonen van Ismaël; maar zie, zij bliezen vele bedreigingen tegen eenieder die ten gunste van mij sprak; en mijn ouders, die bejaard waren en veel verdriet hadden ondervonden wegens hun kinderen, werden ziek, ja, zelfs bedlegerig.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

18 Wegens hun verdriet en grote smart, en de ongerechtigheid van mijn broers, waren zij er zelfs na aan toe uit dit tijdelijke te worden weggevoerd om hun God te ontmoeten; ja, het was bijna zover dat hun grijze haren in het stof zouden worden neergelegd; ja, zij waren er na aan toe met smart in een watergraf te worden geworpen.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

19 En ook Jakob en Jozef, die jong waren en veel verzorging nodig hadden, waren bedroefd wegens het leed van hun moeder; en ook mijn vrouw met haar tranen en gebeden, en ook mijn kinderen, konden het hart van mijn broers niet verzachten, zodat zij mij zouden losmaken.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

20 En behalve de macht van God, die hen met vernietiging bedreigde, was er niets wat hun hart kon verzachten; daarom, toen zij zagen dat zij op het punt stonden in de diepten van de zee te worden verzwolgen, bekeerden zij zich van hetgeen zij hadden gedaan, zodat zij mij losmaakten.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

21 En het geschiedde, nadat zij mij hadden losgemaakt, zie, dat ik het kompas nam, en het werkte zoals ik het verlangde. En het geschiedde dat ik tot de Heer bad; en toen ik had gebeden, ging de wind liggen, en de storm bedaarde en er was een grote windstilte.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

22 En het geschiedde dat ik, Nephi, het schip stuurde, zodat wij wederom in de richting van het beloofde land voeren.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

23 En het geschiedde, nadat wij vele dagen hadden gevaren, dat wij het beloofde land bereikten; en wij gingen aan land en sloegen onze tenten op; en wij noemden dit het beloofde land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

24 En het geschiedde dat wij de aardbodem begonnen te bebouwen, en wij begonnen zaden te zaaien; ja, wij stopten al ons zaad dat wij uit het land Jeruzalem hadden meegebracht in de grond. En het geschiedde dat het buitengewoon groeide; daarom werden wij overvloedig gezegend.

25 En het geschiedde dat wij in het land van belofte, terwijl wij door de wildernis reisden, ontdekten dat er in de wouden dieren van iedere soort waren, zowel de koe als het rund, en de ezel en het paard en de geit en de wilde geit en allerlei wilde dieren, die voor het gebruik van de mens waren. En wij ontdekten allerlei ertsen, zowel gouderts als zilvererts en kopererts.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1 Nephi 19

1 En het geschiedde dat de Heer mij gebood, daarom maakte ik platen uit erts om daarop de kroniek van mijn volk te kunnen graveren. En op de platen die ik maakte, graveerde ik de kroniek van mijn vader, en ook onze reizen in de wildernis en de profetieën van mijn vader; en ook vele van mijn eigen profetieën heb ik daarop gegraveerd.

2 En ten tijde dat ik ze maakte, wist ik niet dat mij door de Heer zou worden geboden deze platen te maken; daarom zijn de kroniek van mijn vader en het geslachtsregister van zijn vaderen en het merendeel van al onze handelingen in de wildernis gegraveerd op die eerste platen waarvan ik heb gesproken; daarom wordt van de dingen die zijn gebeurd voordat ik deze platen maakte, waarlijk meer in het bijzonder op de eerste platen melding gemaakt.

3 En toen ik deze platen vanwege het gebod had gemaakt, ontving ik, Nephi, een gebod dat de bediening en de profetieën — de duidelijkste en waardevolste gedeelten daarvan — op deze platen moesten worden geschreven; en dat de dingen die geschreven waren, moesten worden bewaard voor het onderrichten van mijn volk dat het land zou bezitten, en ook voor andere wijze doeleinden, welke doeleinden de Heer bekend zijn.

4 Daarom heb ik, Nephi, op de andere platen een kroniek geschreven, die een verslag bevat, of een uitgebreider verslag bevat, van de oorlogen en twisten en verwoestingen onder mijn volk. En dat heb ik gedaan en mijn volk geboden wat het moest doen nadat ik was heengegaan; en dat deze platen van het ene geslacht op het andere moesten worden overgedragen, ofwel van de ene profeet op de andere, totdat de Heer verdere geboden zou geven.

5 En een verslag van hoe ik deze platen heb vervaardigd, zal hierna worden gegeven; en dan, zie, ga ik te werk volgens hetgeen ik heb gezegd; en dat doe ik opdat de heiligste dingen voor de kennis van mijn volk bewaard zullen blijven.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

6 Niettemin schrijf ik niets op platen, tenzij ik denk dat het heilig is. En nu, indien ik dwaal, zo hebben ook zij van weleer gedwaald; niet dat ik mij wegens anderen wil verontschuldigen, maar ik wil mij verontschuldigen wegens de zwakheid die naar het vlees in mij is.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

7 Want de dingen die sommigen van grote waarde achten, voor zowel het lichaam als de ziel, achten anderen als niets en treden die onder de voeten. Ja, zelfs de God van Israël treden de mensen onder de voeten; ik zeg: treden zij onder de voeten, maar ik zal andere woorden gebruiken: zij achten Hem als niets en luisteren niet naar de stem van zijn raadgevingen.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

8 En zie, Hij komt, volgens de woorden van de engel, zeshonderd jaar na het vertrek van mijn vader uit Jeruzalem.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

9 En de wereld zal Hem, wegens haar ongerechtigheid, als niets achten; daarom geselen zij Hem, en Hij verdraagt het; en zij slaan Hem, en Hij verdraagt het. Ja, zij bespuwen Hem, en Hij verdraagt het wegens zijn goedertierenheid en zijn lankmoedigheid jegens de mensenkinderen.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

10 En de God van onze vaderen, die uit Egypte werden uitgeleid, uit de slavernij, en ook in de wildernis door Hem werden bewaard, ja, de God van Abraham en van Izak, en de God van Jakob, geeft Zich, volgens de woorden van de engel, als mens over in de handen van goddelozen om te worden verhoogd, volgens de woorden van Zenock, en te worden gekruisigd, volgens de woorden van Neüm, en in een graf te worden gelegd, volgens de woorden van Zenos die hij sprak met betrekking tot de drie dagen duisternis, hetgeen een teken van zijn dood zou zijn, gegeven aan hen die de eilanden van de zee zouden bewonen, en meer in het bijzonder aan hen die van het huis van Israël zijn.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

11 Want aldus sprak de profeet: Voorzeker zal de Here God te dien dage het gehele huis van Israël bezoeken, sommigen met zijn stem wegens hun gerechtigheid, tot hun grote vreugde en heil, en anderen met de donderslagen en de bliksemschichten van zijn macht, door orkaan, door vuur en door rook en damp van duisternis en door het openen van de aarde en door bergen die zullen worden opgeheven.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunderings and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

12 En al deze dingen moeten zeker komen, zegt de profeet Zenos. En de rotsen van de aarde moeten vaneenscheuren; en wegens het kreunen van de aarde zullen vele koningen van de eilanden van de zee door de inwerking van de Geest van God ertoe worden gebracht uit te roepen: De God van de natuur lijdt.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

13 En betreffende hen die in Jeruzalem zijn, zegt de profeet: Zij zullen door alle volken worden gegeseld omdat zij de God van Israël kruisigen en hun hart afwenden, en de tekenen en wonderen en de macht en heerlijkheid van de God van Israël verwerpen.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

14 En omdat zij hun hart afwenden, zegt de profeet, en de Heilige van Israël hebben versmaad, zullen zij in het vlees ronddolen en omkomen, en een aanfluiting en een schimpnaam worden en onder alle natiën worden gehaat.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

15 Niettemin, wanneer die dag komt, zegt de profeet, dat zij hun hart niet langer van de Heilige van Israël afwenden, dan zal Hij de verbonden indachtig zijn die Hij met hun vaderen heeft gesloten.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

16 Ja, dan zal Hij de eilanden van de zee indachtig zijn; ja, en alle volken die van het huis van Israël zijn, zal Ik vanuit de vier hoeken van de aarde inzamelen, zegt de Heer, volgens de woorden van de profeet Zenos.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

17 Ja, en de gehele wereld zal het heil van de Heer zien, zegt de profeet; alle natie, geslacht, taal en volk zal worden gezegend.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

18 En ik, Nephi, heb deze dingen aan mijn volk geschreven, opdat ik hen misschien zou kunnen overreden de Heer, hun Verlosser, indachtig te zijn.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

19 Daarom spreek ik tot het gehele huis van Israël, indien het zo zij dat zij deze dingen verkrijgen.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

20 Want zie, wegens hen die in Jeruzalem zijn, heb ik gemoedsbewegingen in de geest die mij zo vermoeien dat zelfs al mijn gewrichten zwak zijn; want indien de Heer niet zo barmhartig was geweest om mij aangaande hen te tonen, gelijk hij met de profeten van weleer heeft gedaan, zou ook ik zijn omgekomen.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

21 En voorzeker toonde Hij de profeten van weleer alle dingen aangaande hen; en ook toonde Hij velen aangaande ons; daarom moeten wij wel kennis hebben aangaande hen, want er is op de platen van koper over hen geschreven.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

22 Nu geschiedde het dat ik, Nephi, mijn broers deze dingen leerde; en het geschiedde dat ik hun vele dingen voorlas die op de platen van koper waren gegraveerd, opdat zij zouden weten van de handelingen van de Heer in andere landen, onder mensen van weleer.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

23 En ik las hun vele dingen voor die in de boeken van Mozes waren geschreven; maar opdat ik hen er meer terdege toe mocht bewegen te geloven in de Heer hun Verlosser, las ik hun voor wat door de profeet Jesaja was geschreven; want ik paste alle Schriften op onszelf toe, opdat zij ons tot nut en lering zouden strekken.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

24 Daarom sprak ik tot hen en zei: Hoor de woorden van de profeet, jullie die een overblijfsel zijn van het huis van Israël, een tak die afgebroken is; hoor de woorden van de profeet, die aan het gehele huis van Israël zijn geschreven, en pas die op jezelf toe, opdat jullie hoop zullen hebben, evenals jullie broeders van wie jullie zijn afgebroken; want om die reden heeft de profeet geschreven.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1 Nephi 20

1 Luister en hoor dit, o huis van Jakob, die genoemd wordt met de naam van Israël, en uit de wateren van Juda, ofwel uit de wateren van de doop, voortgekomen bent; die zweert bij de naam van de Heer, en vermeldt de God van Israël, maar niet zweert in waarheid, noch in gerechtigheid.

2 Toch noemen zij zich naar de heilige stad, maar zij steunen niet op de God van Israël, die de Heer der heerscharen is; ja, Heer der heerscharen is zijn naam.

3 Zie, de vroegere dingen heb Ik vanaf het begin verkondigd; en zij zijn uit mijn mond uitgegaan, en Ik toonde ze. Ik toonde ze plotseling.

4 En Ik deed het, omdat Ik wist dat u halsstarrig bent en uw nek een ijzeren pees is en uw voorhoofd van koper;

5 en Ik heb ze u zelfs vanaf het begin verkondigd; voordat het geschiedde, heb Ik ze u getoond. En Ik toonde ze, opdat u niet zou zeggen: Mijn afgod heeft ze gedaan, en mijn gesneden beeld, en mijn gegoten beeld, heeft ze geboden.

6 U hebt dit alles gezien en gehoord; en wilt u ze niet verkondigen? En dat Ik u van nu af nieuwe dingen heb getoond, zelfs verborgen dingen, en u wist ze niet.

7 Ze zijn nu geschapen en niet vanaf het begin; zelfs vóór de dag dat u ze niet hebt gehoord, werden ze u verkondigd, opdat u niet zou zeggen: Zie, ik heb ze geweten.

8 Ja, u hebt niet gehoord; ja, u hebt niet geweten; ja, van toen af is uw oor niet geopend geweest; want Ik wist dat u zeer verraderlijk zou handelen, en van de moederschoot af een overtreder bent genoemd.

9 Niettemin, omwille van mijn naam zal Ik mijn toorn uitstellen, omwille van mijn lof bedwing Ik Mij, u ten goede, opdat Ik u niet afsnijd.

10 Want zie, Ik heb u gelouterd; Ik heb u gekozen in de smeltoven van ellende.

11 Omwille van Mij, ja, omwille van Mij zal Ik dit doen, want Ik zal niet toestaan, dat mijn naam wordt ontheiligd; mijn eer zal Ik aan geen ander geven.

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

12 Luister naar Mij, o Jakob, en Israël, mijn geroepene, want Ik ben het; Ik ben de eerste, en Ik ben ook de laatste.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

13 Mijn hand heeft ook de aarde gegrondvest, en mijn rechterhand heeft de hemelen gespannen. Ik roep hen en tezamen staan zij op.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

14 Vergader u, u allen, en hoor; wie onder hen heeft hun deze dingen verkondigd? De Heer heeft hem liefgehad; ja, en Hij zal zijn woord vervullen, dat Hij door hen heeft verkondigd; en Hij zal zijn wil aan Babylon voltrekken, en op de Chaldeeën zal zijn arm komen.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

15 Tevens zegt de Heer: Ik, de Heer, ja, Ik heb gesproken; ja, Ik heb hem geroepen om te verkondigen, Ik heb hem gebracht en hij zal zijn weg voorspoedig maken.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

16 Nader tot Mij; Ik heb niet in het verborgene gesproken; vanaf het begin, van de tijd af, dat het werd verkondigd, heb Ik gesproken; en de Here God, en zijn Geest, hebben mij gezonden.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

17 En aldus zegt de Heer, uw Verlosser, de Heilige van Israël: Ik heb hem gezonden; de Heer, uw God, die u leert tot uw welzijn, die u leidt op de weg, die u moet gaan, heeft het gedaan.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

18 O, dat u naar mijn geboden had geluisterd — dan zou uw vrede zijn geweest als een rivier en uw gerechtigheid als de golven van de zee.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

19 Ook zou uw nageslacht als het zand zijn geweest; de vrucht van uw lendenen als de korrels daarvan; zijn naam zou niet zijn afgesneden, noch verdelgd van voor mijn aangezicht.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

20 Ga uit van Babylon, vlucht voor de Chaldeeën, verkondig met luide vreugdezang, laat dit horen, spreek tot aan het einde der aarde; zeg: De Heer heeft zijn knecht Jakob verlost.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

21 En zij leden geen dorst; Hij leidde hen door de woestijnen; Hij deed de wateren uit de rots vloeien voor hen; ook kliefde Hij de rots en de wateren stroomden eruit.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

22 En hoewel Hij dit alles heeft gedaan, en ook nog grotere dingen, is er voor de goddelozen geen vrede, zegt de Heer.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1 Nephi 21

1 En voorts: Hoor, o huis van Israël, u allen, die bent afgebroken en verdreven wegens de goddeloosheid van de herders van mijn volk; ja, u allen, die bent afgebroken, die wijd en zijd verspreid bent, die van mijn volk bent, o huis van Israël. Hoor naar Mij, o eilanden, en luister, u volken van ver; de Heer heeft mij geroepen van de schoot af; van het ingewand van mijn moeder af heeft Hij mijn naam gemeld.

2 En Hij heeft mijn mond gemaakt als een scherp zwaard; onder de schaduw van zijn hand heeft Hij mij verborgen; en Hij heeft mij tot een zuivere pijl gemaakt; in zijn pijlkoker heeft Hij mij verborgen;

3 en Hij zei tot mij: U bent mijn knecht, o Israël, in wie Ik zal worden verheerlijkt.

4 Toen zei ik: Ik heb tevergeefs gearbeid, ik heb mijn kracht voor niets en tevergeefs verbruikt; voorzeker is mijn recht bij de Heer en mijn werk bij mijn God.

5 En nu, zegt de Heer — die Zich mij van de moederschoot af vormde tot zijn knecht, om Jakob tot Hem terug te brengen — Hoewel Israël niet is vergaderd, toch zal ik verheerlijkt worden in de ogen van de Heer, en mijn God zal mijn sterkte zijn.

6 En Hij zei: Het is te gering dat u Mij een knecht zou zijn om de stammen van Jakob weer op te richten en de bewaarden van Israël terug te brengen. Ik stel u ook tot een licht voor de andere volken, opdat u mijn heil zult zijn tot aan de einden der aarde.

7 Aldus zegt de Heer, de Verlosser van Israël, zijn Heilige, tot hem die door de mens wordt veracht, tot hem die de natiën verafschuwen, tot de knecht van heersers: Koningen zullen het zien en opstaan, ook vorsten zullen zich neerbuigen, omwille van de Heer, die getrouw is.

8 Aldus zegt de Heer: In de tijd van het welbehagen heb Ik u verhoord, o eilanden van de zee, en op de dag van het heil heb Ik u geholpen; en Ik zal u bewaren, en u mijn knecht geven tot een verbond voor het volk om het aardrijk op te richten, om de verwoeste erfenissen te doen beërven;

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

9 opdat u tot de gevangenen zult zeggen: Ga uit! Tot hen, die in duisternis verkeren: Kom tevoorschijn! Zij zullen op de wegen grazen en op alle hoge plaatsen zullen hun weiden zijn.

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

10 Zij zullen hongeren noch dorsten, en de hitte en de zon zullen hen niet treffen; want hun Ontfermer zal hen leiden, ja, hen voeren aan de waterbronnen.

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

11 En Ik zal al mijn bergen tot een weg maken, en mijn gebaande wegen zullen verhoogd worden.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

12 En dan, o huis van Israël, zie, dezen zullen van ver komen; en zie, die van het noorden en het westen; en genen uit het land Sinim.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

13 Juich, o hemelen; en verheug u, o aarde, want de voeten van hen, die in het oosten zijn, zullen worden gevestigd; en breek uit in gejubel, o bergen; want zij zullen niet meer worden geslagen; want de Heer heeft zijn volk vertroost en zal Zich over zijn ellendigen ontfermen.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

14 Maar zie, Zion heeft gezegd: De Heer heeft mij verlaten, en mijn Heer is mij vergeten — maar Hij zal tonen dat Hij dat niet heeft gedaan.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

15 Want kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontfermt over de zoon van haar schoot? Ja, al zouden zij vergeten, toch vergeet Ik u niet, o huis van Israël.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

16 Zie, Ik heb u in mijn handpalmen gegraveerd; uw muren heb Ik voortdurend voor ogen.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

17 Uw kinderen zullen zich tegen uw verwoesters haasten; en zij, die u hebben verwoest, zullen van u uitgaan.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

18 Sla uw ogen op om u heen en zie; al dezen vergaderen zich en zij zullen tot u komen. Zowaar Ik leef, spreekt de Heer, u zult zich voorzeker met al dezen als met een sieraad bekleden, en u zult ze u aanbinden, gelijk een bruid.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

19 Want uw verwoeste en uw eenzame plaatsen en uw vernield land zullen nu te benauwd zijn wegens de inwoners; en zij die u verslonden, zullen ver zijn.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

20 De kinderen die u zult hebben, nadat u de eersten hebt verloren, zullen wederom in uw oren zeggen: De plaats is mij te nauw; maak mij ruimte dat ik kan wonen.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

21 Dan zult u in uw hart zeggen: Wie heeft mij dezen gebaard, aangezien ik mijn kinderen heb verloren en eenzaam ben, een gevangene, her- en derwaarts geweken? En wie heeft dezen grootgebracht? Zie, ik was alleen overgebleven; waar waren dezen?

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

22 Aldus zegt de Here God: Zie, Ik zal mijn hand tot de andere volken opheffen en Ik zal mijn standaard tot de volken opsteken; en zij zullen uw zonen in hun armen brengen, en uw dochters zullen op hun schouders worden gedragen.

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

23 En koningen zullen uw voedstervaders zijn en hun vorstinnen uw zoogsters; met het aangezicht ter aarde zullen zij zich voor u buigen en het stof van uw voeten likken; en u zult weten, dat Ik de Heer ben; want zij die Mij verwachten, zullen niet beschaamd worden.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

24 Want zal aan de machtigen de buit worden ontnomen, of zullen de wettige gevangenen worden bevrijd?

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

25 Maar aldus zegt de Heer: Toch zullen de gevangenen aan de machtigen worden ontnomen, en de buit van de geweldenaar zal worden bevrijd; want Ik zal strijden met hem die met u strijdt en Ik zal uw kinderen redden.

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

26 En Ik zal hen die u verdrukken hun eigen vlees doen eten; van hun eigen bloed zullen zij dronken worden als van zoete wijn; en alle vlees zal weten dat Ik, de Heer, uw Heiland ben, en uw Verlosser, de Machtige van Jakob.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

1 Nephi 22

1 En nu geschiedde het, nadat ik, Nephi, deze dingen die op de platen van koper waren gegraveerd, had gelezen, dat mijn broers tot mij kwamen en mij zeiden: Wat betekenen die dingen die je hebt gelezen? Zie, moeten zij worden opgevat als dingen die geestelijk zijn, die zullen geschieden naar de geest en niet naar het vlees?

2 En ik, Nephi, zei tot hen: Zie, zij zijn door de stem van de Geest aan de profeet geopenbaard, want door de Geest worden aan de profeten alle dingen bekendgemaakt die de mensenkinderen naar het vlees zullen overkomen.

3 Daarom hebben de dingen waarover ik heb voorgelezen betrekking op zowel stoffelijke als geestelijke zaken; want het schijnt dat het huis van Israël vroeg of laat zal worden verstrooid over het gehele aardoppervlak, en ook onder alle natiën.

4 En zie, velen zijn er van wie zij die in Jeruzalem zijn, het bestaan reeds niet meer weten. Ja, het merendeel van alle stammen is weggevoerd; en zij zijn her- en derwaarts verstrooid over de eilanden van de zee; en niemand van ons weet waar zij zijn; wij weten alleen dat zij zijn weggevoerd.

5 En sedert zij zijn weggevoerd, zijn deze dingen aangaande hen geprofeteerd, en ook aangaande allen die hierna zullen worden verstrooid en verward wegens de Heilige van Israël; want tegen Hem zullen zij hun hart verstokken; daarom zullen zij onder alle natiën worden verstrooid en door alle mensen gehaat.

6 Niettemin, wanneer zij door de andere volken zijn verzorgd, en de Heer voor de andere volken zijn hand heeft opgeheven en hen als een standaard heeft opgericht, en hun kinderen in hun armen en hun dochters op hun schouders zijn gedragen, zie, dan zijn deze dingen waarvan gesproken is stoffelijk; want aldus zijn de verbonden van de Heer met onze vaderen; en het heeft betrekking op ons in de toekomende tijden, en ook op al onze broeders die van het huis van Israël zijn.

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

7 En het betekent dat de tijd komt, nadat het gehele huis van Israël is verstrooid en verward, dat de Here God een machtige natie onder de andere volken zal doen opstaan, ja, op het oppervlak van dit land; en door haar zal ons nageslacht worden verstrooid.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

8 En nadat ons nageslacht is verstrooid, zal de Here God ertoe overgaan een wonderbaar werk onder de andere volken te verrichten, dat voor ons nageslacht van grote waarde zal zijn; daarom wordt erover gesproken alsof zij door de andere volken worden gevoed en in hun armen en op hun schouders worden gedragen.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

9 En het zal ook van waarde zijn voor de andere volken; en niet alleen voor de andere volken, maar voor het gehele huis van Israël, wegens het bekendmaken van de verbonden van de Vader van de hemel met Abraham, toen Hij zei: In uw nageslacht zullen alle geslachten van de aarde worden gezegend.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

10 En ik wil, mijn broers, dat jullie weten dat alle geslachten van de aarde niet kunnen worden gezegend, tenzij Hij zijn arm voor de ogen van de natiën ontbloot.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

11 Daarom zal de Here God ertoe overgaan zijn arm voor de ogen van alle natiën te ontbloten door zijn verbonden en zijn evangelie te bewerkstelligen voor hen die van het huis van Israël zijn.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

12 Daarom zal Hij hen wederom uit gevangenschap brengen, en zij zullen naar hun erflanden worden vergaderd; en zij zullen uit de donkerheid en uit de duisternis worden gebracht; en zij zullen weten dat de Heer hun Heiland en hun Verlosser is, de Machtige van Israël.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

13 En het bloed van die grote en gruwelijke kerk, die de hoer van de gehele aarde is, zal op hun eigen hoofd neerkomen; want zij zullen onder elkaar oorlog voeren, en het zwaard van hun eigen handen zal op hun eigen hoofd neerkomen en zij zullen dronken zijn van hun eigen bloed.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

14 En alle natiën die tegen u, o huis van Israël, oorlog zullen voeren, zullen tegen elkaar worden gekeerd, en zij zullen in de kuil vallen die zij groeven om het volk van de Heer te verstrikken. En allen die tegen Zion strijden, zullen worden vernietigd, en die grote hoer, die de rechte wegen van de Heer heeft verdraaid, ja, die grote en gruwelijke kerk, zal in het stof tuimelen en haar val zal groot zijn.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

15 Want zie, zegt de profeet, de tijd komt spoedig dat Satan geen macht meer heeft over het hart van de mensenkinderen; want weldra komt de dag dat alle hoogmoedigen en zij die goddeloos handelen als stoppels zullen zijn; en de dag komt dat zij moeten worden verbrand.

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

16 Want de tijd komt spoedig dat de volheid van de verbolgenheid van God op alle mensenkinderen wordt uitgestort; want Hij zal niet toestaan dat de goddelozen de rechtvaardigen vernietigen.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

17 Daarom zal Hij de rechtvaardigen door zijn macht bewaren, zelfs al moet de volheid van zijn verbolgenheid komen om de rechtvaardigen te bewaren, zelfs tot de verwoesting van hun vijanden door vuur toe. Daarom behoeven de rechtvaardigen niet te vrezen; want aldus zegt de profeet: Zij zullen worden gered, zo nodig zelfs door vuur.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

18 Zie, mijn broers, ik zeg jullie dat deze dingen weldra moeten komen; ja, bloed en vuur en damp van rook moeten komen; en het moet op het oppervlak van deze aarde zijn; en het overkomt de mensen naar het vlees, indien zij hun hart tegen de Heilige van Israël verstokken.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

19 Want zie, de rechtvaardigen zullen niet verloren gaan; want de tijd moet zeker komen dat allen die tegen Zion strijden, worden afgesneden.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

20 En voorzeker de Heer zal voor zijn volk een weg bereiden, ter vervulling van de woorden van Mozes, toen hij zei: Een profeet zoals ik zal de Heer, uw God, doen opstaan voor u; naar hem zult u luisteren in alles wat hij u ook zal zeggen. En het zal geschieden dat allen die niet naar die profeet willen luisteren, uit het midden van het volk zullen worden afgesneden.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

21 En nu maak ik, Nephi, jullie bekend dat die profeet van wie Mozes sprak, de Heilige van Israël was; daarom zal Hij richten in gerechtigheid.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

22 En de rechtvaardigen behoeven niet te vrezen, want zij zijn degenen die niet beschaamd zullen worden gemaakt. Maar wel het koninkrijk van de duivel, dat onder de mensenkinderen zal worden opgericht, welk koninkrijk is gevestigd onder hen die in het vlees zijn —

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

23 want de tijd komt spoedig dat alle kerken die zijn gesticht om gewin, en alle die zijn gesticht om macht over het vlees te verkrijgen, en zij die zijn gesticht om in trek te zijn in de ogen van de wereld, en zij die de lusten van het vlees en de dingen van de wereld najagen, en om allerlei ongerechtigheid te bedrijven, ja, kortom, allen die tot het koninkrijk van de duivel behoren, die zijn het die reden hebben om te vrezen en te beven en te sidderen; die zijn het die diep in het stof moeten worden gebracht; die zijn het die als stoppels moeten worden verteerd; en dit is naar de woorden van de profeet.

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

24 En de tijd komt spoedig, dat de rechtvaardigen als kalveren uit de stal moeten worden weggeleid, en de Heilige van Israël moet regeren met heerschappij en kracht en macht en grote heerlijkheid.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

25 En Hij vergadert zijn kinderen uit de vier hoeken van de aarde; en Hij telt zijn schapen, en zij kennen Hem; en er zal één kudde zijn en één Herder; en Hij zal zijn schapen voeden, en in Hem zullen zij weide vinden.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

26 En wegens de rechtvaardigheid van zijn volk heeft Satan geen macht; daarom kan hij vele jaren lang niet worden losgelaten; want hij heeft geen macht over het hart van de mensen, want zij verblijven in rechtvaardigheid, en de Heilige van Israël regeert.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

27 En nu, zie, ik, Nephi, zeg jullie dat al deze dingen naar het vlees moeten geschieden.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

28 Maar zie, alle natiën, geslachten, talen en volken zullen veilig in de Heilige van Israël verblijven, indien zij zich bekeren.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

29 En nu eindig ik, Nephi, want ik durf vooralsnog niet verder over deze dingen te spreken.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

30 Welnu, mijn broers, ik wil dat jullie bedenken dat de dingen die op de platen van koper zijn geschreven, waar zijn; en zij getuigen dat een mens gehoorzaam moet zijn aan de geboden van God.

31 Daarom behoeven jullie niet te veronderstellen dat ik en mijn vader de enigen zijn die hebben getuigd, en ze ook hebben geleerd. Welnu, indien jullie gehoorzaam zijn aan de geboden en tot het einde volharden, zullen jullie ten laatsten dage behouden worden. En zo is het. Amen.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Het tweede boek Nephi

Een verslag van de dood van Lehi. Nephi's broers staan tegen hem op. De Heer vermaant Nephi de wildernis in te trekken. Zijn reizen in de wildernis enzovoort.

2 Nephi 1

1 En nu geschiedde het, nadat ik, Nephi, het onderricht aan mijn broers had beëindigd, dat onze vader, Lehi, eveneens vele dingen tot hen sprak en voor hen herhaalde welke grote dingen de Heer voor hen had gedaan door hen uit het land Jeruzalem te leiden.

2 En hij sprak tot hen over hun opstandigheid op de wateren en over de barmhartigheden van God in het sparen van hun leven, zodat zij niet door de zee waren verzwolgen.

3 En hij sprak ook tot hen over het land van belofte dat zij hadden verkregen — hoe barmhartig de Heer was geweest door ons te waarschuwen om uit het land Jeruzalem te vluchten.

4 Want zie, zei hij, ik heb een visioen gezien waardoor ik weet dat Jeruzalem is verwoest; en indien wij in Jeruzalem waren gebleven, zouden ook wij zijn omgekomen.

5 Maar, zei hij, ondanks onze ellende hebben wij een land van belofte verkregen, een land dat boven alle andere landen verkieslijk is; een land waarover de Here God Zich jegens mij verbonden heeft dat het een erfland voor mijn nageslacht zal zijn. Ja, de Heer heeft dit land met een verbond voor eeuwig aan mij en mijn kinderen toegezegd, en ook aan allen die door de hand van de Heer uit andere landen zullen worden weggeleid.

6 Daarom profeteer ik, Lehi, volgens de werkingen van de Geest die in mij is, dat niemand in dit land zal komen, tenzij hij door de hand van de Heer wordt gebracht.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Daarom wordt dit land gewijd voor degene die Hij brengt. En indien zij Hem dienen volgens de geboden die Hij heeft gegeven, zal het voor hen een land van vrijheid zijn; daarom zullen zij nooit in slavernij worden gebracht; indien toch, dan zal het wegens ongerechtigheid zijn; want indien de ongerechtigheid overvloedig wordt, zal het land wegens hen worden vervloekt, maar voor de rechtvaardigen zal het voor altijd gezegend zijn.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

8 En zie, het is wijsheid dat dit land vooralsnog voor andere natiën onbekend blijft, want zie, vele natiën zouden het land overstromen, zodat er geen plaats zou zijn voor een erfdeel.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

9 Welnu, ik, Lehi, heb een belofte gekregen dat voor zover zij die de Here God uit het land Jeruzalem zal brengen, zijn geboden onderhouden, zij op het oppervlak van dit land voorspoedig zullen zijn; en zij zullen voor alle andere natiën verborgen worden gehouden, zodat zij dit land voor zichzelf zullen bezitten. En indien zij zijn geboden onderhouden, zullen zij op het oppervlak van dit land worden gezegend, en er zal niemand zijn om hen lastig te vallen, noch om hun erfland weg te nemen; en zij zullen voor altijd veilig wonen.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

10 Maar zie, wanneer de tijd komt dat zij in ongeloof verkommeren, nadat zij zulke grote zegeningen uit de hand van de Heer hebben ontvangen — kennis hebbende van de schepping van de aarde en van alle mensen, kennende de grote en wonderbare werken van de Heer sedert de schepping van de wereld; macht ontvangen hebbende om alles door geloof te verrichten; alle geboden hebbende vanaf het begin, en door zijn oneindige goedheid gebracht zijnde naar dit kostbare land van belofte — zie, zeg ik, mocht de dag komen dat zij de Heilige van Israël, de ware Messias, hun Verlosser en hun God, verwerpen, zie, dan zullen de oordelen van Hem die rechtvaardig is op hen rusten.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

11 Ja, Hij zal andere natiën tot hen brengen, en Hij zal hun macht geven, en Hij zal hun de landen die zij bezitten ontnemen, en Hij zal hen doen verstrooien en doen slaan.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

12 Ja, naarmate het ene geslacht het andere opvolgt, zullen er bloedvergieten en grote bestraffingen onder hen zijn; daarom, mijn zonen, wil ik dat jullie dit in gedachte houden; ja, ik wil dat jullie naar mijn woorden luisteren.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

13 O, dat jullie wilden ontwaken; ontwaken uit een diepe slaap, ja, uit de slaap van de hel, en de vreselijke ketenen wilden afschudden waarmee jullie gebonden zijn, welke de ketenen zijn die de mensenkinderen kluisteren, zodat zij gevankelijk omlaag worden gevoerd naar de eeuwige afgrond van ellende en wee.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

14 Ontwaak! En verhef jullie uit het stof en hoor de woorden van een bevende ouder, wiens ledematen jullie weldra moeten neerleggen in het kille en stille graf, vanwaar geen enkele reiziger kan terugkeren; nog slechts enkele dagen en ik ga de weg van al het aardse.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

15 Maar zie, de Heer heeft mijn ziel uit de hel verlost; ik heb zijn heerlijkheid aanschouwd en ik ben voor eeuwig in de armen van zijn liefde gesloten.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

16 En ik wens dat jullie eraan denken de inzettingen en gerichten van de Heer te eerbiedigen; zie, dat is vanaf het begin de bekommernis van mijn ziel geweest.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

17 Mijn hart is van tijd tot tijd door smart terneergedrukt geweest, want ik heb gevreesd dat de Heer, jullie God, jullie wegens de verstoktheid van je hart, in de volheid van zijn verbolgenheid zou treffen, zodat jullie voor eeuwig zouden worden afgesneden en vernietigd;

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

18 of dat een vervloeking jullie vele geslachten lang zou treffen; en jullie door het zwaard en door hongersnood zouden worden bezocht, en worden gehaat, en worden geleid volgens de wil en de gevangenschap van de duivel.

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

19 O, mijn zonen, dat deze dingen jullie toch niet zullen treffen, maar dat jullie een uitgelezen en begunstigd volk van de Heer zullen zijn. Maar zie, zijn wil geschiede; want zijn wegen zijn voor eeuwig gerechtigheid.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

20 En Hij heeft gezegd: Voor zover u mijn geboden onderhoudt, zult u voorspoedig zijn in het land; maar voor zover u mijn geboden niet onderhoudt, zult u van mijn tegenwoordigheid worden afgesneden.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

21 En nu, opdat mijn ziel zich in jullie verheugt en mijn hart deze wereld met blijdschap over jullie verlaat, opdat ik niet door smart en droefenis tot het graf word gebracht: verhef jullie uit het stof, mijn zonen, en wees mannen, en wees vastbesloten, één van zin en één van hart, in alle dingen eendrachtig, opdat jullie niet in gevangenschap zullen geraken;

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

22 opdat jullie niet met een zware vervloeking zullen worden vervloekt; en ook opdat jullie je niet het ongenoegen van een rechtvaardig God op de hals zullen halen, tot de vernietiging toe, ja, de eeuwige vernietiging van zowel ziel als lichaam.

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

23 Ontwaak, mijn zonen; trek de wapenrusting van gerechtigheid aan. Schud de ketenen af waarmee jullie gebonden zijn, en kom voort uit de donkerheid en verhef jullie uit het stof.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

24 Sta niet meer op tegen jullie broer, wiens visioenen heerlijk zijn geweest en die de geboden onderhouden heeft vanaf het tijdstip waarop wij Jeruzalem verlieten; en die een werktuig in de handen van God is geweest om ons naar het land van belofte te brengen; want indien hij er niet was geweest, dan hadden wij in de wildernis van de honger moeten omkomen; toch hebben jullie getracht hem van het leven te beroven; ja, en hij heeft veel smart wegens jullie geleden.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

25 En ik vrees en beef hevig wegens jullie, dat hij wéér zal lijden; want zie, jullie hebben hem ervan beschuldigd dat hij heeft getracht macht en gezag over jullie te verkrijgen; maar ik weet dat hij niet naar macht noch naar gezag over jullie heeft gestreefd, maar heeft gestreefd naar de eer van God en naar jullie eigen eeuwig welzijn.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

26 En jullie hebben gemord omdat hij in duidelijke taal tot jullie heeft gesproken. Jullie zeggen dat hij scherpte heeft gebruikt; jullie zeggen dat hij toornig op jullie is geweest; maar zie, zijn scherpte was de scherpte van de kracht van het woord van God dat in hem was; en hetgeen jullie toorn noemen, was de waarheid naar hetgeen in God is, die hij niet kon bedwingen, zodat hij jullie ongerechtigheden stoutmoedig blootlegde.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

27 En de macht van God moest wel met hem zijn, zodat hij jullie zelfs gebood te gehoorzamen. Maar zie, het was niet hij, maar het was de Geest van de Heer die in hem was, die zijn mond opende tot spreken, zodat hij die niet kon dichthouden.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

28 En nu, mijn zoon Laman, en ook Lemuel en Sam, en ook mijn zonen die de zonen van Ismaël zijn, zie, indien jullie naar de stem van Nephi luisteren, zullen jullie niet verloren gaan. En indien jullie naar hem luisteren, laat ik jullie een zegen, ja, mijn eerste zegen.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

29 Maar indien jullie niet naar hem luisteren, neem ik mijn eerste zegen weg, ja, mijn zegen, en die zal op hem rusten.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

30 En nu, Zoram, spreek ik tot jou: Zie, je bent de dienstknecht van Laban; toch ben je uit het land Jeruzalem gebracht, en ik weet dat je voor eeuwig een trouwe vriend voor mijn zoon Nephi bent.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

31 Daarom, omdat je getrouw bent geweest, zal je nageslacht samen met zijn nageslacht worden gezegend, zodat zij in voorspoed lang op het oppervlak van dit land zullen wonen; en niets, tenzij er ongerechtigheid onder hen komt, zal ooit hun voorspoed op het oppervlak van dit land schaden of verstoren.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

32 Daarom, indien je de geboden van de Heer onderhoudt, heeft de Heer dit land gewijd voor de geborgenheid van je nageslacht, met het nageslacht van mijn zoon.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2 Nephi 2

1 En nu, Jakob, spreek ik tot jou: Jij bent mijn eerstgeborene in de dagen van mijn beproeving in de wildernis. En zie, in je kinderjaren heb je ellende en veel smart doorstaan wegens de ruwheid van je broers.

2 Niettemin, Jakob, mijn eerstgeborene in de wildernis, ken je de grootheid van God; en Hij zal je ellende voor je welzijn heiligen.

3 Daarom zal je ziel gezegend worden, en je zult veilig wonen bij je broer, Nephi; en je dagen zullen in dienst van je God worden besteed. Daarom weet ik dat je verlost bent dankzij de rechtvaardigheid van je Verlosser; want je hebt gezien dat Hij in de volheid des tijds komt om de mensen redding te brengen.

4 En je hebt in je jeugd zijn heerlijkheid aanschouwd; daarom ben je gezegend, evenals zij die Hij in het vlees zal bedienen; want de Geest is dezelfde gisteren, heden en voor eeuwig. En de weg is bereid sedert de val van de mens, en de redding is vrij.

5 En de mensen zijn voldoende onderricht om goed van kwaad te onderscheiden. En de wet is de mensen gegeven. En door de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd; ofwel, door de wet worden de mensen afgesneden. Ja, door de tijdelijke wet zijn zij afgesneden; en voorts, door de geestelijke wet gaan zij verloren voor het goede en worden voor eeuwig ongelukkig.

6 Daarom komt er verlossing in en door de heilige Messias; want Hij is vol genade en waarheid.

7 Zie, Hij geeft Zichzelf als offer voor de zonde om aan de doeleinden van de wet te beantwoorden voor allen die een gebroken hart en een verslagen geest hebben; en voor niemand anders kan aan de doeleinden van de wet worden beantwoord.

8 Hoe belangrijk is het dus om deze dingen bekend te maken aan de bewoners van de aarde, opdat zij zullen weten dat geen vlees in de tegenwoordigheid van God kan wonen, behalve door de verdiensten en de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias, die zijn leven naar het vlees aflegt en het door de macht van de Geest wederom opneemt, om de opstanding van de doden teweeg te brengen, doordat Hij de eerste is die opstaat.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my firstborn in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

9 Daarom is Hij de eersteling voor God, daar Hij zal bemiddelen voor alle mensenkinderen; en zij die in Hem geloven, zullen behouden worden.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

10 En wegens de bemiddeling voor allen, komen alle mensen tot God; daarom staan zij in zijn tegenwoordigheid om door Hem te worden geoordeeld naar de waarheid en heiligheid die in Hem zijn. Vandaar de doeleinden van de wet die de Heilige heeft gegeven ter oplegging van de straf die eraan verbonden is, welke straf die eraan verbonden is in tegenstelling staat tot het geluk dat eraan verbonden is, om aan de doeleinden van de verzoening te voldoen —

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

11 want er moet wel een tegenstelling in alle dingen zijn. Indien die er niet was, mijn eerstgeborene in de wildernis, dan kon er geen rechtvaardigheid worden teweeggebracht, noch goddeloosheid, heiligheid noch ellende, goed noch kwaad. Dan moesten alle dingen wel een samengesteld geheel zijn; want, indien het één geheel was, zou het wel als dood moeten blijven, en leven noch dood hebben, verderfelijkheid noch onverderfelijkheid, geluk noch ellende, gevoel noch gevoelloosheid.

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

12 Dan moest het wel als een zinloos iets zijn geschapen en zou de schepping ervan zonder doel zijn geweest. Dan moest het wel de wijsheid van God en zijn eeuwige doeleinden, en ook de macht en de barmhartigheid en de gerechtigheid van God, teniet-doen.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

13 En indien je zegt: Er bestaat geen wet, moet je ook zeggen: Er bestaat geen zonde. Indien je zegt: Er bestaat geen zonde, moet je ook zeggen: Er bestaat geen rechtvaardigheid. En indien er geen rechtvaardigheid bestaat, bestaat er geen geluk. En indien rechtvaardigheid noch geluk bestaan, bestaan straf noch ellende. En indien die dingen niet bestaan, is er geen God. En indien er geen God is, zijn wij er niet, noch de aarde; want er hadden geen dingen geschapen kunnen worden, noch om te handelen, noch om mee te handelen; dan hadden alle dingen moeten ophouden te bestaan.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

14 En nu, mijn zonen, zeg ik jullie deze dingen tot jullie nut en lering; want er is wél een God, en Hij heeft alle dingen geschapen, zowel de hemelen als de aarde en alle dingen die daarin zijn, zowel dingen om te handelen als dingen om mee te handelen.

15 En om zijn eeuwige doeleinden ten behoeve van de mens te bereiken, moest er wel — nadat Hij onze eerste ouders had geschapen, en de dieren van het veld en de vogels van de lucht, kortom alle dingen die geschapen zijn — een tegenstelling zijn, namelijk de verboden vrucht in tegenstelling tot de boom des levens, de een zoet en de ander bitter.

16 Daarom stond de Here God de mens toe zelfstandig te handelen. Welnu, de mens kon niet zelfstandig handelen, tenzij hij door het een of het ander werd verlokt.

17 En ik, Lehi, moet wel veronderstellen, door de dingen die ik heb gelezen, dat een engel van God, naar hetgeen geschreven staat, uit de hemel was gevallen; en aldus werd hij een duivel, omdat hij had gezocht wat kwaad was in de ogen van God.

18 En omdat hij uit de hemel was gevallen en voor eeuwig ellendig was geworden, zocht hij ook de ellende van het gehele mensdom. Daarom zei hij tot Eva — ja, die oude slang, die de duivel is, die de vader is van alle leugen — daarom zei hij: Neem van de verboden vrucht en je zult niet sterven, maar je zult als God zijn, kennende goed en kwaad.

19 En toen Adam en Eva van de verboden vrucht hadden genomen, werden zij uit de hof van Eden verdreven om de aardbodem te bebouwen.

20 En zij hebben kinderen voortgebracht; ja, het geslacht van de gehele aarde.

21 En de dagen van de mensenkinderen werden verlengd, naar de wil van God, opdat zij zich zouden kunnen bekeren tijdens hun bestaan in het vlees; daarom werd hun staat een proeftijd, en hun tijd werd verlengd overeenkomstig de geboden die de Here God de mensenkinderen gaf. Want Hij gebood alle mensen zich te bekeren; want Hij toonde alle mensen dat zij verloren waren wegens de overtreding van hun ouders.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

22 En nu, zie, indien Adam niet had overtreden, zou hij niet zijn gevallen, maar zou hij in de hof van Eden zijn gebleven. En alle dingen die geschapen waren, hadden in dezelfde staat moeten blijven waarin zij na de schepping verkeerden; en zij hadden voor eeuwig zo moeten blijven en zouden geen eind hebben gehad.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

23 En zij zouden geen kinderen hebben gekregen; daarom zouden zij in een staat van onschuld zijn gebleven, zonder vreugde, want zij kenden geen ellende; zonder goed te doen, want zij kenden geen zonde.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

24 Maar zie, alle dingen zijn gedaan in de wijsheid van Hem die alle dingen weet.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

25 Adam viel, opdat de mensen zouden zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

26 En de Messias komt in de volheid des tijds om de mensenkinderen te verlossen van de val. En doordat zij verlost zijn van de val, zijn zij voor eeuwig vrij geworden, het onderscheid kennende tussen goed en kwaad; om zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen, behalve door de straf van de wet op de grote en laatste dag, naar de geboden die God heeft gegeven.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

27 Daarom zijn de mensen vrij naar het vlees; en worden hun alle dingen gegeven die voor de mens nuttig zijn. En zij zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel; want hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

28 En nu, mijn zonen, wil ik dat jullie vertrouwen op de grote Middelaar en luisteren naar zijn grote geboden; en getrouw zijn aan zijn woorden en het eeuwige leven kiezen, naar de wil van zijn Heilige Geest;

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

29 en niet de eeuwige dood kiezen, naar de wil van het vlees en het daarin schuilgaande kwaad, hetgeen de geest van de duivel macht geeft om jullie gevangen te nemen, om jullie omlaag te trekken naar de hel, teneinde in zijn eigen koninkrijk over jullie te regeren.

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

30 Ik heb deze weinige woorden tot jullie allen, mijn zonen, gesproken in de laatste dagen van mijn proeftijd; en ik heb, naar de woorden van de profeet, het goede deel gekozen. En ik heb niets anders op het oog dan het eeuwigdurend welzijn van jullie ziel. Amen.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2 Nephi 3

1 En nu spreek ik tot jou, Jozef, mijn laatstgeborene. Je bent geboren in de wildernis van mijn ellende; ja, in de dagen van mijn grootste smart heeft je moeder je gebaard.

2 En moge de Heer dit land, dat een zeer kostelijk land is, ook voor jou tot je erfdeel wijden, en tot erfdeel van je nageslacht tezamen met je broers, voor je eeuwige geborgenheid, indien je de geboden van de Heilige van Israël onderhoudt.

3 En nu, Jozef, mijn laatstgeborene, die ik uit de wildernis van mijn ellende heb gebracht, moge de Heer je voor eeuwig zegenen, want je nageslacht zal niet volkomen worden vernietigd.

4 Want zie, je bent de vrucht van mijn lendenen; en ik ben een afstammeling van Jozef die gevankelijk naar Egypte werd gevoerd. En groot waren de verbonden van de Heer die Hij met Jozef sloot.

5 Welnu, Jozef heeft waarlijk onze tijd gezien. En hij verkreeg van de Heer een belofte, dat de Here God uit de vrucht van zijn lendenen een rechtvaardige tak voor het huis van Israël zou doen opstaan; niet de Messias, maar een tak die zou worden afgebroken, waaraan echter zou worden gedacht in de verbonden van de Heer — dat de Messias hun in de laatste dagen in de geest van macht zou worden geopenbaard — om hen uit de duisternis tot het licht te brengen, ja, uit verborgen duisternis, en uit gevangenschap tot de vrijheid.

6 Want Jozef heeft waarlijk getuigd, toen hij zei: Een ziener zal de Heer, mijn God, doen opstaan, die een uitgelezen ziener voor de vrucht van mijn lendenen zal zijn.

7 Ja, Jozef heeft waarlijk gezegd: Aldus zegt de Heer tot mij: Een uitgelezen ziener zal Ik uit de vrucht van uw lendenen doen opstaan; en hij zal hoog worden geacht onder de vrucht van uw lendenen. En hem zal Ik het gebod geven een werk te doen voor de vrucht van uw lendenen, zijn broeders, dat voor hen van grote waarde zal zijn, namelijk om hen bekend te maken met de verbonden die Ik met uw vaderen heb gesloten.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

8 En Ik zal hem een gebod geven geen ander werk te doen dan het werk dat Ik hem gebied. En Ik zal hem groot maken in mijn ogen; want hij zal mijn werk doen.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

9 En hij zal groot zijn zoals Mozes, van wie Ik heb gezegd dat Ik hem voor u zal doen opstaan om mijn volk te bevrijden, o huis van Israël.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

10 En Mozes zal Ik doen opstaan om uw volk uit het land Egypte te bevrijden.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

11 Maar een ziener zal Ik uit de vrucht van uw lendenen doen opstaan; en hem zal Ik macht geven om mijn woord voor het zaad van uw lendenen voort te brengen — en niet alleen om mijn woord voort te brengen, zegt de Heer, maar om hen te overtuigen van mijn woord, dat reeds onder hen zal zijn uitgegaan.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

12 Daarom zal de vrucht van uw lendenen schrijven; en de vrucht van de lendenen van Juda zal schrijven; en hetgeen door de vrucht van uw lendenen zal worden geschreven, en ook hetgeen door de vrucht van de lendenen van Juda zal worden geschreven, zal samengroeien, teneinde valse leerstellingen te weerleggen en geschillen bij te leggen, en vrede onder de vrucht van uw lendenen te vestigen en hen in de laatste dagen tot de kennis van hun vaderen te brengen, en ook tot de kennis van mijn verbonden, zegt de Heer.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

13 En vanuit zwakte zal hij sterk worden gemaakt ten dage dat mijn werk een aanvang neemt onder mijn gehele volk om u, o huis van Israël, te herstellen, zegt de Heer.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

14 En aldus heeft Jozef geprofeteerd, en gezegd: Zie, de Heer zal die ziener zegenen; en zij die trachten hem te vernietigen, zullen beschaamd worden gemaakt; want deze belofte, die ik van de Heer heb verkregen voor de vrucht van mijn lendenen, zal worden vervuld. Zie, ik ben zeker van de vervulling van deze belofte;

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

15 en zijn naam zal naar de mijne worden genoemd; en die zal naar de naam van zijn vader zijn. En hij zal zijn zoals ik; want hetgeen de Heer door zijn hand zal voortbrengen, zal mijn volk door de macht van de Heer tot redding voeren.

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

16 Ja, aldus heeft Jozef geprofeteerd: Ik ben hier zeker van, gelijk ik zeker ben van de belofte aangaande Mozes; want de Heer heeft mij gezegd: Ik zal uw nageslacht voor eeuwig bewaren.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

17 En de Heer heeft gezegd: Ik zal een Mozes doen opstaan; en Ik zal hem macht geven in een staf; en Ik zal hem inzicht geven in het schrijven. Zijn tong zal Ik echter niet losmaken om veel te spreken, want Ik zal hem niet machtig maken in het spreken. Maar Ik zal mijn wet voor hem schrijven met de vinger van mijn eigen hand; en Ik zal een woordvoerder voor hem aanwijzen.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

18 En de Heer heeft mij ook gezegd: Ik zal doen opstaan voor de vrucht van uw lendenen; en Ik zal een woordvoerder voor hem aanwijzen. En Ik, zie, Ik verleen hem de gave om de geschriften van de vrucht van uw lendenen te schrijven voor de vrucht van uw lendenen; en de woordvoerder van uw lendenen zal ze verkondigen.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

19 En de woorden die hij zal schrijven, zullen de woorden zijn die in mijn wijsheid raadzaam zijn om naar de vrucht van uw lendenen uit te gaan. En het zal zijn alsof de vrucht van uw lendenen hen uit het stof had toegeroepen; want Ik ken hun geloof.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

20 En zij zullen roepen uit het stof; ja, zij zullen hun broeders bekering toeroepen, zelfs wanneer vele geslachten hun zijn voorbijgegaan. En het zal geschieden dat hun geroep zal uitgaan, ja, volgens de eenvoud van hun woorden.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simpleness of their words.

21 Wegens hun geloof zullen hun woorden uit mijn mond uitgaan tot hun broeders, die de vrucht van uw lendenen zijn; en Ik zal de zwakte van hun woorden sterk maken in hun geloof, zodat zij zich mijn verbond herinneren dat Ik met uw vaderen heb gesloten.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

22 En nu, zie, mijn zoon Jozef, op die wijze heeft mijn voorvader geprofeteerd.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

23 Welnu, wegens dit verbond ben jij gezegend; want je nageslacht zal niet worden vernietigd, omdat zij zullen luisteren naar de woorden van het boek.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

24 En er zal een machtige onder hen opstaan, die veel goeds zal doen, zowel in woord als in daad, en een werktuig in de handen van God zal zijn, met een buitengewoon groot geloof om machtige wonderen te verrichten en datgene te doen wat groot is in de ogen van God, om veel herstel voor het huis van Israël en voor het nageslacht van uw broers teweeg te brengen.

25 En nu, gezegend ben jij, Jozef; zie, je bent klein; daarom, luister naar de woorden van je broer Nephi, en het zal je geschieden naar de woorden die ik heb gesproken. Denk aan de woorden van je stervende vader. Amen.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2 Nephi 4

1 En nu spreek ik, Nephi, over de profetieën waarover mijn vader heeft gesproken, aangaande Jozef die naar Egypte werd weggevoerd.

2 Want zie, hij heeft waarlijk over zijn gehele nageslacht geprofeteerd. En er zijn niet vele profetieën die groter zijn dan die welke hij heeft geschreven. En hij heeft over ons en onze toekomstige geslachten geprofeteerd; en ze staan geschreven op de platen van koper.

3 Welnu, toen mijn vader zijn woorden over de profetieën van Jozef had beëindigd, riep hij de kinderen van Laman, diens zonen en diens dochters, bij zich en zei tot hen: Zie, mijn zonen en mijn dochters, die de zonen en dochters van mijn eerstgeborene zijn, ik wil dat jullie het oor naar mijn woorden neigen.

4 Want de Here God heeft gezegd: Voor zover u mijn geboden onderhoudt, zult u voorspoedig zijn in het land; en voor zover u mijn geboden niet onderhoudt, zult u van mijn tegenwoordigheid worden afgesneden.

5 Maar zie, mijn zonen en mijn dochters, ik kan niet in mijn graf afdalen zonder jullie een zegen te laten; want zie, ik weet dat indien jullie worden opgevoed in de weg die jullie behoren te gaan, jullie daarvan niet zullen afwijken.

6 Welnu, zie, indien jullie worden vervloekt, laat ik jullie mijn zegen dat de vervloeking van jullie zal worden weggenomen en op het hoofd van jullie ouders zal neerkomen.

7 Daarom, wegens mijn zegen zal de Here God niet toestaan dat jullie verloren gaan; daarom zal Hij voor eeuwig jegens jullie en je nageslacht barmhartig zijn.

8 En het geschiedde, nadat mijn vader zijn woorden tot de zonen en dochters van Laman had beëindigd, dat hij de zonen en dochters van Lemuel bij zich liet brengen.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

9 En hij sprak tot hen en zei: Zie, mijn zonen en mijn dochters, die de zonen en dochters zijn van mijn tweede zoon; zie, ik laat jullie dezelfde zegen die ik de zonen en dochters van Laman laat; daarom zullen jullie niet volkomen worden vernietigd; maar ten laatste zal je nageslacht worden gezegend.

10 En het geschiedde, toen mijn vader zijn woorden tot hen had beëindigd, zie, dat hij tot de zonen van Ismaël sprak, ja, en zelfs tot diens gehele huis.

11 En toen hij zijn woorden tot hen had beëindigd, sprak hij tot Sam en zei: Gezegend ben jij, en je nageslacht; want je zult het land erfelijk bezitten, zoals je broer Nephi. En jouw nageslacht zal worden gerekend onder zijn nageslacht; en je zal zoals je broer zijn, en jouw nageslacht zoals zijn nageslacht; en je zal in al je dagen gezegend zijn.

12 En het geschiedde, nadat mijn vader, Lehi, tot zijn gehele huis had gesproken volgens de gevoelens van zijn hart en de Geest van de Heer die in hem was, dat hij oud werd. En het geschiedde dat hij stierf en begraven werd.

13 En het geschiedde, niet vele dagen na zijn dood, dat Laman en Lemuel en de zonen van Ismaël toornig op mij waren wegens de vermaningen van de Heer.

14 Want ik, Nephi, werd gedrongen tot hen te spreken volgens zijn woord, want ik had vele dingen tot hen gezegd, zoals ook mijn vader voor zijn dood; vele van die woorden staan geschreven op mijn andere platen, want een meer historisch gedeelte staat geschreven op mijn andere platen.

15 En op deze schrijf ik de dingen van mijn ziel, en vele van de Schriften die op de platen van koper zijn gegraveerd. Want mijn ziel verheugt zich in de Schriften, en mijn hart overweegt ze en schrijft ze op tot lering en nut van mijn kinderen.

16 Zie, mijn ziel verheugt zich in de dingen van de Heer, en mijn hart overweegt voortdurend de dingen die ik heb gezien en gehoord.

17 Niettemin, ondanks de grote goedertierenheid van de Heer, die mij immers zijn grote en wonderbare werken heeft getoond, roept mijn hart uit: O, ellendig mens die ik ben! Ja, mijn hart is bedroefd wegens mijn vlees; mijn ziel rouwt wegens mijn ongerechtigheden.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

18 Ik ben omsingeld wegens de verzoekingen en zonden die mij zo gemakkelijk overvallen.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

19 En wanneer ik ernaar verlang mij te verblijden, zucht mijn hart wegens mijn zonden; toch weet ik op wie ik heb vertrouwd.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

20 Mijn God is mijn steun geweest; in de wildernis heeft Hij mij door mijn ellende heengevoerd; en op de wateren van het grote diep heeft Hij mij bewaard.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

21 Hij heeft mij met zijn liefde vervuld, zelfs tot het verteren van mijn vlees toe.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

22 Hij heeft mijn vijanden beschaamd en hen voor mij doen sidderen.

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

23 Zie, overdag heeft Hij mijn smeekbede gehoord en 's nachts heeft Hij mij door visioenen kennis gegeven.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

24 En overdag ben ik vrijmoedig geworden in machtig gebed voor zijn aangezicht; ja, ik heb mijn stem omhooggezonden, en engelen daalden neer en dienden mij.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

25 En op de vleugels van zijn Geest is mijn lichaam weggevoerd naar buitengewoon hoge bergen. En mijn ogen hebben grote dingen gezien, ja, te groot zelfs voor de mens; daarom werd mij geboden ze niet op te schrijven.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

26 Welaan, indien ik dan zulke grote dingen heb gezien, indien de Heer, in zijn goedgunstigheid jegens de mensenkinderen, met zoveel barmhartigheid naar de mensen heeft omgezien, waarom zou mijn hart dan wenen en mijn ziel in het dal van smarten talmen en mijn vlees verteren en mijn kracht verminderen wegens mijn ellende?

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

27 En waarom zou ik, wegens mijn vlees, voor de zonde zwichten? Ja, waarom zou ik voor verzoekingen bezwijken, zodat de boze plaats vindt in mijn hart om mijn vrede te vernietigen en mijn ziel te kwellen? Waarom ben ik toornig wegens mijn vijand?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

28 Ontwaak, mijn ziel! Kwijn niet langer weg in zonde. Wees verblijd, o mijn hart, en geef niet langer plaats aan de vijand van mijn ziel.

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

29 Wees niet wederom vertoornd wegens mijn vijanden. Verminder mijn kracht niet wegens mijn ellende.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

30 Verblijd u, o mijn hart, en roep de Heer aan en zeg: O Heer, ik zal U voor eeuwig loven; ja, mijn ziel zal zich verblijden in U, mijn God, en de Rots van mijn redding.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

31 O Heer, wilt U mijn ziel verlossen? Wilt U mij bevrijden uit de handen van mijn vijanden? Wilt U maken dat ik sidder bij het verschijnen van de zonde?

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

32 Mogen de poorten van de hel voortdurend voor mij gesloten zijn, omdat mijn hart gebroken en mijn geest verslagen is! O Heer, wilt U de poorten van uw gerechtigheid niet voor mij sluiten, opdat ik zal wandelen op het pad van het lage dal, opdat ik nauwgezet zal zijn op de rechte weg!

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

33 O Heer, wilt U mij omhullen met de mantel van uw gerechtigheid! O Heer, wilt U mij een weg bereiden om aan mijn vijanden te ontkomen! Wilt U het pad voor mij uit recht maken! Wilt U geen struikelblok op mijn weg plaatsen, maar de weg voor mij uit vrijmaken, en niet mijn weg versperren, maar wél de wegen van mijn vijand.

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

34 O, Heer, ik heb op U vertrouwd, en ik zal eeuwig op U vertrouwen. Ik zal mijn vertrouwen niet in de arm van het vlees stellen, want ik weet dat hij die zijn vertrouwen in de arm van het vlees stelt, vervloekt is. Ja, vervloekt is hij die op de mens vertrouwt of vlees tot zijn arm stelt.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

35 Ja, ik weet dat God mildelijk geeft aan hem die bidt. Ja, mijn God zal mij geven indien ik niet verkeerd bid; daarom zal ik mijn stem tot U verheffen; ja, ik zal U, mijn God, de Rots van mijn gerechtigheid, aanroepen. Zie, mijn stem zal eeuwig opstijgen tot U, mijn Rots en mijn eeuwige God. Amen.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2 Nephi 5

1 Zie, het geschiedde dat ik, Nephi, de Heer, mijn God, vaak aanriep wegens de toorn van mijn broers.

2 Maar zie, hun toorn op mij nam toe, zodanig dat zij mij naar het leven stonden.

3 Ja, zij morden tegen mij en zeiden: Onze jongere broer denkt over ons te heersen; en wij hebben wegens hem vele beproevingen gehad; welnu, laten wij hem doden om niet nog meer te worden gekweld wegens zijn woorden. Want zie, wij willen hem niet als onze heerser hebben, want het komt ons toe, die de oudere broers zijn, om over dit volk te heersen.

4 Nu schrijf ik op deze platen niet alle woorden waarmee zij tegen mij morden. Want het is mij genoeg te zeggen dat zij mij naar het leven stonden.

5 En het geschiedde dat de Heer mij, Nephi, waarschuwde om van hen weg te gaan en de wildernis in te vluchten, en allen die met mij mee wilden gaan.

6 Daarom geschiedde het dat ik, Nephi, mijn gezin meenam, en ook Zoram en zijn gezin, en Sam, mijn oudere broer, en zijn gezin, en Jakob en Jozef, mijn jongere broers, en ook mijn zusters en allen die met mij mee wilden gaan. En allen die met mij mee wilden gaan, waren zij die geloofden in de waarschuwingen en openbaringen van God; daarom luisterden zij naar mijn woorden.

7 En wij namen onze tenten mee en alles wat ons maar mogelijk was, en wij reisden vele dagen lang in de wildernis. En nadat wij vele dagen lang hadden gereisd, sloegen wij onze tenten op.

8 En mijn volk wilde dat wij de naam van de plaats Nephi zouden noemen; daarom noemden wij haar ook Nephi.

9 En allen die bij mij waren, besloten zich het volk van Nephi te noemen.

10 En wij onderhielden nauwgezet de gerichten, de inzettingen en de geboden van de Heer in alles, volgens de wet van Mozes.

11 En de Heer was met ons; en wij werden buitengewoon voorspoedig, want wij zaaiden zaad, waardoor wij oogstten in overvloed. En wij begonnen kleinvee en runderen en dieren van iedere soort te telen.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

12 En ik, Nephi, had ook de kronieken die op de platen van koper waren gegraveerd, meegenomen, en ook de bal, ofwel het kompas, dat door de hand van de Heer voor mijn vader was vervaardigd, naar hetgeen geschreven staat.

13 En het geschiedde dat wij buitengewoon voorspoedig begonnen te worden en talrijk in het land.

14 En ik, Nephi, nam het zwaard van Laban en maakte naar dat voorbeeld vele zwaarden, voor het geval het volk dat nu de Lamanieten werd genoemd, ons zou overvallen en vernietigen; want ik kende hun haat tegen mij en mijn kinderen en degenen die mijn volk werden genoemd.

15 En ik leerde mijn volk gebouwen te bouwen en allerlei soorten hout te bewerken, en ook ijzer en roodkoper en geelkoper en staal en goud en zilver en kostbare ertsen, die in grote overvloed aanwezig waren.

16 En ik, Nephi, bouwde een tempel; en ik bouwde hem naar het voorbeeld van de tempel van Salomo, behalve dat hij niet van zoveel kostbare materialen werd gebouwd, want die waren niet te vinden in het land; daardoor kon hij niet zoals Salomo's tempel worden gebouwd. Maar de wijze van bouwen was als die van de tempel van Salomo, en de makelij ervan was buitengewoon fraai.

17 En het geschiedde dat ik, Nephi, mijn volk ertoe aanzette naarstig te zijn en met hun handen te arbeiden.

18 En het geschiedde dat zij wilden dat ik hun koning zou zijn. Maar ik, Nephi, wilde niet dat zij een koning hadden; niettemin deed ik voor hen wat in mijn vermogen was.

19 En zie, de woorden van de Heer die Hij aangaande mijn broers had gesproken, dat ik hun heerser en hun leraar zou zijn, waren aan hen vervuld. Welnu, ik was, volgens de geboden van de Heer, hun heerser en hun leraar geweest, tot de tijd dat zij mij naar het leven hadden gestaan.

20 Welnu, het woord van de Heer werd vervuld dat Hij tot mij had gesproken, toen Hij zei: Omdat zij niet naar uw woorden willen luisteren, zullen zij van de tegenwoordigheid van de Heer worden afgesneden. En zie, zij werden van zijn tegenwoordigheid afgesneden.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

21 En wegens hun ongerechtigheid had Hij hen doen treffen met de vervloeking, ja, een zware vervloeking. Want zie, zij hadden hun hart tegen Hem verstokt, zodat het als een keisteen was geworden; welnu, omdat zij blank waren en buitengewoon schoon en bekoorlijk, deed de Here God een donkere huid op hen komen, opdat zij niet aantrekkelijk zouden zijn voor mijn volk.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

22 En aldus zegt de Here God: Ik zal maken dat zij weerzinwekkend voor uw volk zullen zijn, tenzij zij zich van hun ongerechtigheden bekeren.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

23 En vervloekt zij het nageslacht van hem die zich met hun nageslacht vermengt, want zij zullen met dezelfde vervloeking worden vervloekt. En de Heer sprak het, en het geschiedde.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

24 En wegens hun vervloeking die op hen rustte, werden zij een lui volk, vol list en streken, dat in de wildernis op roofdieren jaagde.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

25 En de Here God zei tot mij: Zij zullen een tuchtroede zijn voor uw nakomelingen, om hen ertoe op te wekken Mij indachtig te zijn; en omdat zij Mij niet indachtig zijn en niet naar mijn woorden luisteren, zullen zij hen zelfs tot vernietiging toe tuchtigen.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

26 En het geschiedde dat ik, Nephi, Jakob en Jozef wijdde tot priester en leraar over het land van mijn volk.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

27 En het geschiedde dat wij een leven van geluk leidden.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

28 En er waren dertig jaar verstreken vanaf het tijdstip waarop wij Jeruzalem hadden verlaten.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

29 En ik, Nephi, had de kronieken van mijn volk tot dusver bijgehouden op mijn platen die ik had gemaakt.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

30 En het geschiedde dat de Here God tot mij zei: Maak andere platen; en u zult daarop vele dingen graveren die goed zijn in mijn ogen, tot nut van uw volk.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

31 Daarom, teneinde gehoorzaam te zijn aan de geboden van de Heer, ging ik, Nephi, heen en maakte deze platen waarop ik deze dingen heb gegraveerd.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

32 En ik graveerde hetgeen God behaaglijk is. En indien mijn volk behagen schept in de dingen van God, zal het behagen scheppen in mijn graveersels die op deze platen staan.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

33 En indien mijn volk meer bijzonderheden van de geschiedenis van mijn volk verlangt te kennen, moet het mijn andere platen onderzoeken.

34 En het is mij genoeg te zeggen dat er veertig jaar waren verstreken, en wij hadden reeds oorlogen en twisten met onze broers gehad.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

2 Nephi 6

1 De woorden van Jakob, de broer van Nephi, die hij tot het volk van Nephi sprak:

2 Zie, mijn geliefde broeders, u weet dat ik, Jakob, door God geroepen en geordend naar de wijze van zijn heilige orde, en gewijd door mijn broer Nephi, op wie u vertrouwt als koning of beschermer, en op wie u zich verlaat voor uw veiligheid — zie, u weet dat ik buitengewoon vele dingen tot u heb gezegd.

3 Niettemin spreek ik wederom tot u, want mijn verlangen gaat uit naar het welzijn van uw ziel. Ja, mijn bekommernis voor u is groot; en u weet zelf dat zij dat altijd is geweest. Want ik heb u met alle ijver aangespoord; en ik heb u de woorden van mijn vader geleerd; en ik heb tot u gesproken over alle dingen die geschreven staan, vanaf de schepping van de wereld.

4 En nu, zie, ik wil tot u spreken over dingen die nu zijn, en die zullen komen; daarom zal ik u de woorden van Jesaja voorlezen. En het zijn de woorden die ik op verzoek van mijn broer tot u spreek. En ik spreek tot u om uwentwil, opdat u zult leren en de naam van uw God zult verheerlijken.

5 En nu, de woorden die ik ga lezen, zijn de woorden die Jesaja met betrekking tot het gehele huis van Israël heeft gesproken; daarom kunnen zij op u worden toegepast, want u bent van het huis van Israël. En er zijn vele dingen door Jesaja gesproken die op u kunnen worden toegepast, omdat u van het huis van Israël bent.

6 En nu, dit zijn de woorden: Aldus zegt de Here God: Zie, Ik zal mijn hand opheffen tot de andere volken en mijn standaard oprichten voor het volk; en zij zullen uw zonen brengen in hun armen, en uw dochters zullen worden gedragen op hun schouders.

7 En koningen zullen uw voedstervaders zijn en hun vorstinnen uw zoogsters; met het aangezicht ter aarde zullen zij zich voor u neerbuigen, en het stof van uw voeten zullen zij likken; en u zult weten dat Ik de Heer ben, want zij die Mij verwachten, zullen niet worden beschaamd.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

8 En nu wil ik, Jakob, het een en ander over deze woorden zeggen. Want zie, de Heer heeft mij getoond dat zij die in Jeruzalem waren, waar wij vandaan zijn gekomen, zijn gedood of gevankelijk weggevoerd.

9 Niettemin heeft de Heer mij getoond dat zij zullen terugkeren. En Hij heeft mij eveneens getoond dat de Here God, de Heilige van Israël, Zich in het vlees aan hen zal openbaren; en wanneer Hij Zich in het vlees aan hen heeft geopenbaard, zullen zij Hem geselen en kruisigen, volgens de woorden van de engel die het mij heeft gezegd.

10 En wanneer zij hun hart hebben verstokt en hun hals verstard tegen de Heilige van Israël, zie, dan zullen de oordelen van de Heilige van Israël hen treffen. En de dag komt dat zij zullen worden geslagen en gekweld.

11 Welnu, wanneer zij her- en derwaarts zijn gedreven — want zo zegt de engel — zullen velen in het vlees worden gekweld, maar wegens de gebeden van de getrouwen zal niet worden toegestaan dat zij omkomen; zij zullen worden verstrooid en geslagen en gehaat; niettemin zal de Heer barmhartig jegens hen zijn, zodat zij, wanneer zij hun Verlosser leren kennen, wederom tot hun erflanden worden vergaderd.

12 En gezegend zijn de andere volken, zij van wie de profeet heeft geschreven; want zie, indien zij zich bekeren en Zion niet bestrijden, en zich niet verenigen met die grote en gruwelijke kerk, zullen zij behouden worden; want de Here God zal zijn verbonden die Hij met zijn kinderen heeft gesloten, nakomen; en daarom heeft de profeet deze dingen geschreven.

13 Welnu, zij die Zion en het verbondsvolk van de Heer bestrijden, zullen hun het stof van de voeten likken; en het volk van de Heer zal niet worden beschaamd. Want het volk van de Heer zijn zij die Hem verwachten; want zij verwachten de komst van de Messias nog steeds.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

14 En zie, volgens de woorden van de profeet zal de Messias Zich voor de tweede maal opmaken om hen terug te winnen; daarom zal Hij Zich met kracht en grote heerlijkheid aan hen openbaren, tot vernietiging van hun vijanden, wanneer die dag komt dat zij in Hem geloven; en Hij zal niemand vernietigen die in Hem gelooft.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

15 En zij die niet in Hem geloven, zullen worden vernietigd, zowel door vuur als door orkaan, en door aardbevingen en door bloedvergieten en door pestilentie en door hongersnood. En zij zullen weten dat de Heer, de Heilige van Israël, God is.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

16 Want zal aan de sterken de buit worden ontnomen, of zal de wettige gevangene worden bevrijd?

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

17 Maar aldus zegt de Heer: Toch zullen de gevangenen aan de sterken worden ontnomen, en de buit van de geweldenaar zal worden bevrijd; want de machtige God zal zijn verbondsvolk bevrijden. Want aldus zegt de Heer: Ik zal strijden met hen die met u strijden —

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

18 en Ik zal hen die u verdrukken hun eigen vlees doen eten; en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden als van zoete wijn; en alle vlees zal weten dat Ik, de Heer, uw Heiland en uw Verlosser ben, de Machtige van Jakob.

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2 Nephi 7

1 Ja, want aldus zegt de Heer: Heb Ik u weggezonden, of heb Ik u voor eeuwig verworpen? Want aldus zegt de Heer: Waar toch is de echtscheidingsbrief van uw moeder? Aan wie heb Ik u weggezonden, of aan wie van mijn schuldeisers heb Ik u verkocht? Ja, aan wie heb Ik u verkocht? Zie, om uw ongerechtigheden hebt u uzelf verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder weggezonden.

2 Welnu, toen Ik kwam, was er niemand; ja, toen Ik riep, gaf er niemand antwoord. O huis van Israël, is mijn hand dan werkelijk te kort om te verlossen, of is er in Mij geen kracht om te redden? Zie, door mijn berisping leg Ik de zee droog en maak Ik hun rivieren tot een woestijn; hun vis stinkt, omdat er geen water is, en sterft van dorst.

3 Ik kleed de hemelen in het zwart en Ik maak van een rouwgewaad hun bedekking.

4 De Here God heeft Mij de tong van de geleerde gegeven, opdat Ik op de juiste tijd een gepast woord tot u weet te spreken, o huis van Israël. Wanneer u vermoeid bent, wekt Hij elke morgen weer. Hij wekt Mij het oor om als de geleerde te horen.

5 De Here God heeft Mij het oor geopend en Ik ben niet weerspannig geweest, noch ben Ik teruggedeinsd.

6 Mijn rug heb Ik gegeven aan wie sloegen, en mijn wangen aan wie Mij de haren uittrokken. Ik heb mijn gelaat niet verborgen voor smaad en bespuwing.

7 Want de Here God zal Mij helpen, daarom zal Ik niet te schande worden gemaakt. Daarom heb Ik mijn gelaat als een keisteen gemaakt, en Ik weet dat Ik niet zal worden beschaamd.

8 En de Heer is nabij, en Hij rechtvaardigt Mij. Wie zal Mij bestrijden? Laten wij samen naar voren treden. Wie is mijn tegenstander? Laat hij tot Mij naderen en Ik zal hem slaan met de kracht van mijn mond.

9 Want de Here God zal Mij helpen. En allen die Mij veroordelen, zie, zij zullen oud worden als een kleed en de mot zal hen verteren.

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

10 Wie onder u die de Heer vreest, die hoort naar de stem van zijn knecht, wandelt in duisternis en bezit geen licht?

11 Zie, u allen die vuur ontsteekt, die u met toortsen uitrust, wandel in het licht van uw vuur en onder de toortsen die u ontstoken hebt. Van mijn hand overkomt u dit: in smart zult u neerliggen.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves about with sparks, walk in the light of your fire and in the sparks which ye have kindled. This shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sorrow.

2 Nephi 8

1 Hoor naar Mij, u die de gerechtigheid najaagt. Aanschouw de rots waaruit u bent gehouwen en de holte van de put waaruit u bent gegraven.

2 Aanschouw Abraham, uw vader, en Sara, die u baarde; want Ik riep hem alleen en zegende hem.

3 Want de Heer zal Zion troosten, Hij zal troosten al haar woeste plaatsen; en Hij zal haar wildernis maken als Eden, en haar woestijn als de hof van de Heer. Vreugde en blijdschap zullen er gevonden worden, dankzegging en de stem van gezang.

4 Luister naar Mij, mijn volk, en neig uw oor tot Mij, o mijn natie. Want een wet zal van Mij uitgaan en mijn recht zal Ik stellen tot een licht voor de volken.

5 Mijn gerechtigheid is nabij, mijn heil treedt tevoorschijn, en mijn arm zal de volken richten. Op Mij zullen de eilanden wachten en op mijn arm zullen zij vertrouwen.

6 Sla uw ogen op naar de hemelen en aanschouw de aarde beneden; want de hemelen zullen verdwijnen als rook, en de aarde zal verouderen als een kleed; en haar bewoners zullen op gelijke wijze sterven. Maar mijn heil zal eeuwig bestaan en mijn gerechtigheid zal niet worden tenietgedaan.

7 Hoor naar Mij, u die de gerechtigheid kent, het volk in wiens hart Ik mijn wet heb gegrift. Vrees niet voor de smaad van stervelingen, word niet verschrikt vanwege hun beschimpingen.

8 Want de mot zal hen opeten als een kleed, en de worm zal hen eten als wol; maar mijn gerechtigheid duurt eeuwig en mijn heil van geslacht tot geslacht.

9 Ontwaak, ontwaak! Bekleed u met sterkte, o arm van de Heer! Ontwaak als in de dagen vanouds. Bent U het niet die Rahab hebt neergehouwen en de draak verwond?

10 Bent U het niet die de zee hebt drooggelegd, de wateren van het grote diep; die de diepten van de zee hebt gemaakt tot een weg, een doortocht voor de vrijgekochten?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

11 Daarom zullen de verlosten van de Heer wederkeren en met gejubel tot Zion komen; en eeuwige vreugde en heiligheid zullen op hun hoofd zijn; en zij zullen blijdschap en vreugde verwerven; kommer en gezucht zullen wegvluchten.

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

12 Ik ben het; ja, Ik ben het die u troost. Zie, wie bent u dat u bevreesd bent voor een mens, die zal sterven, en voor een mensenkind, dat als gras zal verdorren?

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

13 En vergeet de Heer, uw Maker, die de hemelen uitspande en de aarde grondvestte; dat u bestendig, de gehele dag, verschrikt bent vanwege de grimmigheid van de verdrukker, alsof hij klaarstond om te verderven? En waar is dan de grimmigheid van de verdrukker?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

14 De gekluisterde balling haast zich om te worden losgelaten, zodat hij niet in de kuil zal sterven, noch dat zijn brood hem zal ontbreken.

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

15 Maar Ik ben de Heer, uw God, wiens golven bruisten; Heer der heerscharen is mijn naam.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

16 Ik heb mijn woorden in uw mond gelegd en met de schaduw van mijn hand heb Ik u bedekt, om de hemelen uit te spannen en de aarde te grondvesten en tot Zion te zeggen: Zie, u bent mijn volk.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

17 Ontwaak, ontwaak, sta op, o Jeruzalem, u die uit de hand van de Heer de beker van zijn grimmigheid hebt gedronken — u hebt de droesem van de beker van het beven tot op de bodem leeggedronken —

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

18 van al de zonen die zij heeft gebaard, was er niemand die haar geleidde; en van al de zonen die zij heeft grootgebracht, was er niemand die haar bij de hand greep.

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

19 Deze twee zonen zijn tot u gekomen, die u zullen beklagen — uw verwoesting en verderf, de hongersnood en het zwaard — en door wie zal Ik u troosten?

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

20 Uw zonen, op deze twee na, zijn in zwijm gevallen; zij liggen aan de hoeken van alle straten; zij zijn vol van de grimmigheid van de Heer, van de berisping van uw God, gelijk een wilde os in een net.

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

21 Daarom, hoor toch dit, u ellendige, en beschonkene, maar niet van wijn:

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

22 Zo zegt uw Heer, de Heer en uw God bepleit de rechtszaak van zijn volk: Zie, Ik heb de beker van het beven uit uw hand genomen, de droesem van de beker van mijn grimmigheid; u zult die niet langer drinken.

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

23 Maar Ik zal hem geven in de hand van hen die u verdrukken; die tot uw ziel hebben gezegd: Werp u neer, opdat wij over u heengaan — en u hebt uw rug als de aarde gemaakt en als de straat voor wie daarover gingen.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

24 Ontwaak, ontwaak, bekleed u met sterkte, o Zion; bekleed u met uw pronkgewaden, o Jeruzalem, heilige stad; want voortaan zullen de onbesnedenen en onreinen niet meer bij u binnenkomen.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

25 Schud het stof van u af; sta op, zet u neder, o Jeruzalem; bevrijd uzelf van de banden om uw hals, o gevangen dochter van Zion.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2 Nephi 9

1 En nu, mijn geliefde broeders, ik heb deze dingen voorgelezen om u bekend te maken met de verbonden van de Heer waartoe Hij Zich jegens het gehele huis van Israël heeft verbonden —

2 dat Hij tot de Joden heeft gesproken bij monde van zijn heilige profeten, ja, vanaf het begin, van geslacht op geslacht, totdat de tijd komt dat zij in de ware kerk en kudde van God worden teruggebracht; wanneer zij huiswaarts worden vergaderd naar hun erflanden en in al hun landen van belofte worden gevestigd.

3 Zie, mijn geliefde broeders, ik zeg u deze dingen opdat u zich zult verheugen en uw hoofd voor eeuwig zult opheffen, wegens de zegeningen die de Here God uw kinderen zal schenken.

4 Want ik weet dat velen van u grondig hebben gezocht naar kennis van toekomstige dingen; daarom weet ik dat u weet dat ons vlees moet wegteren en sterven; toch zullen wij in ons lichaam God zien.

5 Ja, ik weet dat u weet dat Hij Zich in het lichaam zal vertonen aan hen die te Jeruzalem zijn, waar wij vandaan zijn gekomen; want het is noodzakelijk dat het onder hen plaatsvindt; want het is nodig dat de grote Schepper toestaat dat Hij in het vlees aan de mens wordt onderworpen, en voor alle mensen sterft, opdat alle mensen aan Hem mogen worden onderworpen.

6 Want aangezien de dood over alle mensen is gekomen ter vervulling van het barmhartige plan van de grote Schepper, moet er wel een kracht tot opstanding zijn, en de opstanding moet de mens wel toekomen wegens de val; en de val is gekomen wegens overtreding; en omdat de mens een gevallen wezen werd, werd hij afgesneden van de tegenwoordigheid van de Heer.

7 Daarom moet het wel een oneindige verzoening zijn — indien het geen oneindige verzoening was, zou deze verderfelijkheid geen onverderfelijkheid kunnen aandoen. Dan had het eerste oordeel dat over de mens is gekomen wel eindeloos moeten voortduren. En dan zou dit vlees zijn neergelegd om te ontbinden en uiteen te vallen tot zijn moeder aarde, om niet meer op te staan.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

8 O, de wijsheid van God, zijn barmhartigheid en genade! Want zie, indien het vlees niet meer opstond, zou onze geest moeten worden onderworpen aan die engel die uit de tegenwoordigheid van de eeuwige God is gevallen en de duivel is geworden, om niet meer op te staan.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

9 En onze geest had hem gelijk moeten worden, en wij waren duivels geworden, engelen van een duivel, om te worden uitgesloten van de tegenwoordigheid van onze God, en om bij de vader van de leugen te verblijven, in ellende, net zoals hijzelf; ja, van dat wezen dat onze eerste ouders heeft verleid, dat zich welhaast in een engel van het licht verandert en de mensenkinderen ophitst tot geheime verenigingen om te moorden en tot allerlei geheime werken van duisternis.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

10 O hoe groot is de goedheid van onze God, die een weg bereidt voor onze ontkoming aan de greep van dat verschrikkelijke monster; ja, dat monster, de dood en de hel, waarmee ik de dood van het lichaam, en ook de dood van de geest aanduid.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

11 En wegens de wijze van bevrijding door onze God, de Heilige van Israël, zal deze dood waarover ik heb gesproken, die de tijdelijke is, zijn doden opgeven; welke dood het graf is.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

12 En deze dood waarover ik heb gesproken, die de geestelijke dood is, zal zijn doden opgeven; welke geestelijke dood de hel is; daarom moeten de dood en de hel hun doden opgeven, en de hel moet haar gevangen geesten opgeven, en het graf moet zijn gevangen lichamen opgeven, en het lichaam en de geest van de mensen zullen tot elkaar worden teruggebracht; en dit gebeurt door de kracht van de opstanding van de Heilige van Israël.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

13 O, wat is het plan van onze God toch groot! Want anderzijds moet het paradijs van God de geest van de rechtvaardigen opgeven en het graf het lichaam van de rechtvaardigen; en de geest en het lichaam worden weer tot elkaar teruggebracht, en alle mensen worden onverderfelijk en onsterfelijk, en het zijn levende zielen, met een volmaakte kennis zoals wij in het vlees, behalve dat onze kennis dan volmaakt zal zijn.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

14 Daarom zullen wij een volmaakte kennis hebben van al onze schuld en onze onreinheid en onze naaktheid; en de rechtvaardigen, die bekleed zijn met zuiverheid, ja, met de mantel van gerechtigheid, zullen een volmaakte kennis hebben van hun vreugde en hun rechtvaardigheid.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

15 En het zal geschieden, wanneer alle mensen van deze eerste dood tot het leven zijn overgegaan, daar zij onsterfelijk zijn geworden, dat zij voor de rechterstoel van de Heilige van Israël moeten verschijnen; en dan komt het oordeel, en dan moeten zij worden geoordeeld naar het heilige oordeel van God.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

16 En stellig, zowaar de Heer leeft, want de Here God heeft het gesproken, en het is zijn eeuwige woord dat niet kan vergaan, zullen zij die rechtvaardig zijn, nog steeds rechtvaardig zijn, en zij die vuil zijn, zullen nog steeds vuil zijn; welnu, zij die vuil zijn, zijn de duivel en zijn engelen; en zij zullen heengaan in het eeuwigdurend vuur dat voor hen is bereid; en hun kwelling is als een poel van vuur en zwavel, waarvan de vlam voor eeuwig en altijd opstijgt en geen einde heeft.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

17 O, de grootheid en gerechtigheid van onze God! Want Hij voert al zijn woorden uit, en zij zijn uit zijn mond voortgegaan, en zijn wet moet worden vervuld.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

18 Maar zie, de rechtvaardigen, de heiligen van de Heilige van Israël, zij die hebben geloofd in de Heilige van Israël, zij die de kruisen van de wereld hebben verdragen en de smaad ervan niet hebben geacht, zij zullen het koninkrijk van God beërven dat voor hen is bereid vanaf de grondlegging van de wereld, en hun vreugde zal voor eeuwig overvloedig zijn.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

19 O, de grootheid van de barmhartigheid van onze God, de Heilige van Israël! Want Hij bevrijdt zijn heiligen van dat verschrikkelijke monster, de duivel, en van de dood en de hel, en van die poel van vuur en zwavel, die eindeloze kwelling is.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

20 O, hoe groot is de heiligheid van onze God! Want Hij weet alle dingen, en er is niets of Hij weet het.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

21 En Hij komt in de wereld om alle mensen te redden, indien zij naar zijn stem willen luisteren; want zie, Hij doorstaat de pijnen van alle mensen, ja, de pijnen van ieder levend schepsel, van zowel mannen als vrouwen als kinderen, die behoren tot het geslacht van Adam.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

22 En Hij doorstaat dit om alle mensen de opstanding deelachtig te laten worden, opdat allen voor Hem zullen staan op die grote dag, de dag van het oordeel.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

23 En Hij gebiedt alle mensen zich te bekeren en zich in zijn naam te laten dopen, met volmaakt geloof in de Heilige van Israël, anders kunnen zij niet worden behouden in het koninkrijk van God.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

24 En indien zij zich niet bekeren en niet in zijn naam geloven en zich niet in zijn naam laten dopen en niet tot het einde volharden, dan moeten zij worden verdoemd, want de Here God, de Heilige van Israël, heeft het gesproken.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

25 Welnu, Hij heeft een wet gegeven; en waar geen wet is gegeven, is geen straf; en waar geen straf is, is geen veroordeling; en waar geen veroordeling is, hebben de barmhartigheden van de Heilige van Israël aanspraak op hen wegens de verzoening; want zij worden door zijn macht bevrijd.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

26 Want de verzoening voldoet aan de eisen die zijn gerechtigheid stelt aan allen wie de wet niet is gegeven, zodat zij worden bevrijd van dat verschrikkelijke monster, de dood en de hel, en van de duivel en de poel van vuur en zwavel, die eindeloze kwelling is; en zij worden teruggebracht bij die God die hun de levensadem heeft gegeven, die de Heilige van Israël is.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

27 Maar wee hem wie de wet is gegeven, ja, wie alle geboden van God heeft, zoals wij, en wie ze overtreedt, en wie de dagen van zijn proeftijd verspilt, want zijn toestand is verschrikkelijk!

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

28 O, dat geslepen plan van de boze! O, de zelfingenomenheid en de zwakheden en de dwaasheid van de mensen! Wanneer zij geleerd zijn, menen zij wijs te zijn en luisteren zij niet naar de raad van God, want zij schuiven die opzij in de veronderstelling het zelf wel te weten; daarom is hun wijsheid dwaasheid en hun van geen nut. En zij zullen verloren gaan.

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

29 Maar geleerd zijn is goed indien zij naar de raadgevingen van God luisteren.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

30 Maar wee de rijken die rijk zijn met betrekking tot de dingen van de wereld; want omdat zij rijk zijn, verachten zij de armen en vervolgen zij de zachtmoedigen, en is hun hart op hun schatten gesteld; daarom is hun schat hun god. En zie, hun schat zal ook met hen vergaan.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

31 En wee de doven die niet willen horen, want zij zullen verloren gaan.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

32 Wee de blinden die niet willen zien, want ook zij zullen verloren gaan.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

33 Wee de onbesnedenen van hart, want ten laatsten dage zal een besef van hun ongerechtigheden hen treffen.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

34 Wee de leugenaar, want hij zal in de hel worden neergeworpen.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

35 Wee de moordenaar die met voorbedachten rade doodt, want hij zal sterven.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

36 Wee hun die hoererij bedrijven, want zij zullen in de hel worden neergeworpen.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

37 Ja, wee hun die afgoden aanbidden, want de duivel van alle duivels schept behagen in hen.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

38 En, tenslotte, wee allen die in hun zonden sterven, want zij zullen tot God terugkeren en zijn aangezicht aanschouwen en in hun zonden verblijven.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

39 O mijn geliefde broeders, bedenk hoe verschrikkelijk het is tegen die heilige God te overtreden, en ook hoe verschrikkelijk het is te zwichten voor de verlokkingen van die geslepen bedrieger. Bedenk dat vleselijk gezind zijn de dood en geestelijk gezind zijn het eeuwige leven is.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

40 O mijn geliefde broeders, neig uw oor naar mijn woorden. Denk aan de grootheid van de Heilige van Israël. Zeg niet dat ik harde dingen heb gesproken over u, want indien u dat doet, beschimpt u de waarheid; want ik heb de woorden van uw Maker gesproken. Ik weet dat de woorden van de waarheid streng zijn tegen alle onreinheid; maar de rechtvaardigen vrezen ze niet, want zij hebben de waarheid lief en blijven onverwrikt.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

41 Welnu dan, mijn geliefde broeders, kom tot de Heer, de Heilige. Bedenk dat zijn wegen rechtvaardig zijn. Zie, het pad voor de mens is smal, maar het ligt recht voor hem uit en de poortwachter is de Heilige van Israël; en Hij heeft daar geen knecht in dienst gesteld; en er is geen andere weg dan door de poort; want Hij kan niet worden misleid, aangezien Here God zijn naam is.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

42 En wie ook klopt, hem zal Hij opendoen; en de wijzen en de geleerden en de rijken die opgeblazen zijn wegens hun geleerdheid en hun wijsheid en hun rijkdommen — ja, zij zijn het die Hij versmaadt; en tenzij zij deze dingen van zich afwerpen en zichzelf dwazen voor het aangezicht van God achten en afdalen in de diepste ootmoed, zal Hij hun niet opendoen.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

43 Maar de dingen van de wijzen en verstandigen zullen voor eeuwig voor hen verborgen blijven — ja, dat geluk dat de heiligen is bereid.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

44 O mijn geliefde broeders, denk aan mijn woorden. Zie, ik leg mijn kleren af en schud ze voor u uit; ik bid de God van mijn heil mij met zijn allesdoordringend oog te bezien; daarom zult u ten laatsten dage, wanneer alle mensen naar hun werken zullen worden geoordeeld, weten dat de God van Israël er getuige van was dat ik uw ongerechtigheden van mijn ziel heb afgeschud, en dat ik smetteloos voor Hem sta en vrij ben van uw bloed.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

45 O mijn geliefde broeders, keer u af van uw zonden; schud de ketenen af van hem die u wil vastbinden; kom toch tot die God die de Rots van uw redding is.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

46 Bereid uw ziel voor op die heerlijke dag, ja, de dag van het oordeel, waarop de rechtvaardigen recht zal worden gedaan, opdat u niet ineenkrimpt van verschrikkelijke angst; opdat u niet een volmaakte herinnering aan uw verschrikkelijke schuld zult hebben en wordt gedrongen uit te roepen: Heilig, heilig zijn uw oordelen, o Here God, Almachtige — maar ik ken mijn schuld; ik heb uw wet overtreden, en het zijn mijn eigen overtredingen; en de duivel heeft mij in zijn bezit gekregen, zodat ik een prooi ben van zijn verschrikkelijke ellende.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

47 Maar zie, mijn broeders, is het noodzakelijk dat ik u tot het besef breng van de verschrikkelijke werkelijkheid van deze dingen? Zou ik uw ziel verscheuren indien uw zinnen zuiver waren? Zou ik u zo duidelijk toespreken, volgens de duidelijkheid van de waarheid, indien u van de zonde was bevrijd?

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

48 Zie, indien u heilig was, zou ik tot u spreken over heiligheid; maar omdat u niet heilig bent en mij als leraar beschouwt, moet ik u wel de gevolgen van de zonde leren.

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

49 Zie, mijn ziel verafschuwt de zonde en mijn hart schept behagen in de rechtvaardigheid; en ik zal de heilige naam van mijn God loven.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

50 Kom, mijn broeders, al wie dorsten, kom tot de wateren; en wie geen geld heeft, kom kopen en eten; ja, kom wijn en melk kopen zonder geld en zonder prijs.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

51 Welnu, besteed geen geld aan wat geen waarde heeft, noch uw arbeid aan wat niet bevredigen kan. Luister aandachtig naar mij en denk aan de woorden die ik heb gesproken; en kom tot de Heilige van Israël en vergast u aan hetgeen niet vergaat noch kan bederven, en laat uw ziel zich verlustigen in het vette.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Hearken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

52 Zie, mijn geliefde broeders, denk aan de woorden van uw God; bid voortdurend tot Hem bij dag en breng zijn heilige naam dank bij nacht. Laat uw hart zich verheugen.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

53 En zie hoe groot de verbonden van de Heer zijn en hoe groot zijn goedgunstigheid jegens de mensenkinderen is; en wegens zijn grootheid en zijn genade en barmhartigheid heeft Hij ons beloofd dat ons nageslacht niet volkomen zal worden vernietigd naar het vlees, maar dat Hij het zal bewaren; en in toekomstige geslachten zal het een rechtvaardige tak van het huis van Israël worden.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

54 En nu, mijn broeders, zou ik nog meer tot u willen spreken, maar het overige van mijn woorden zal ik u morgen verkondigen. Amen.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2 Nephi 10

1 En nu, mijn geliefde broeders, spreek ik, Jakob, wederom tot u aangaande deze rechtvaardige tak waarover ik heb gesproken.

2 Want zie, de beloften die wij hebben verkregen, zijn beloften aan ons naar het vlees; welnu, hoewel mij is getoond dat velen van onze kinderen wegens ongeloof zullen omkomen in het vlees, zal God toch jegens velen barmhartig zijn; en onze kinderen zullen worden teruggebracht om tot datgene te komen wat hun de ware kennis van hun Verlosser zal geven.

3 Welnu, zoals ik u heb gezegd, moet het wel zo zijn dat Christus — want in de afgelopen nacht heeft de engel mij gezegd dat dat zijn naam zou zijn — onder de Joden komt, onder hen die het slechtste deel van de wereld vormen; en zij zullen Hem kruisigen — want zo moet het onze God geschieden, en er is geen andere natie op aarde die zijn God zou kruisigen.

4 Want indien die machtige wonderen onder andere natiën werden verricht, zouden zij zich bekeren en weten dat Hij hun God is.

5 Maar ten gevolge van priesterbedrog en ongerechtigheden zullen zij die in Jeruzalem zijn, hun hals tegen Hem verstarren, zodat Hij wordt gekruisigd.

6 Welnu, wegens hun ongerechtigheden zullen verwoestingen, hongersnoden, pestilentiën en bloedvergieten hen treffen; en zij die niet worden vernietigd, zullen onder alle natiën worden verstrooid.

7 Maar zie, aldus zegt de Here God: Wanneer de dag komt dat zij in Mij geloven, dat Ik Christus ben, dan heb Ik Mij jegens hun vaderen ertoe verbonden dat zij in het vlees, op aarde, zullen worden teruggebracht naar hun erflanden.

8 En het zal geschieden dat zij vanuit hun langdurige verstrooiing worden bijeenvergaderd uit de eilanden van de zee en uit de vier delen van de aarde; en de natiën van de andere volken zullen groot zijn in mijn ogen, zegt God, doordat zij hen naar hun erflanden brengen.

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

9 Ja, de koningen van de andere volken zullen hen tot voedstervaders zijn en hun vorstinnen zullen zoogsters worden; groot zijn daarom de beloften van de Heer aan de andere volken, want Hij heeft het gesproken, en wie kan tegenspreken?

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

10 Maar zie, dit land, heeft God gezegd, zal u een erfland zijn, en de andere volken zullen in het land worden gezegend.

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

11 En dit land zal een land van vrijheid zijn voor de andere volken, en er zullen geen koningen in het land zijn, die zich over de andere volken zullen verheffen.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

12 En Ik zal dit land sterk maken tegen alle andere natiën.

And I will fortify this land against all other nations.

13 En hij die Zion bestrijdt, zal omkomen, zegt God.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

14 Want hij die een koning tegen Mij doet opstaan, zal omkomen, want Ik, de Heer, de Koning van de hemel, zal hun Koning zijn, en Ik zal voor eeuwig een licht zijn voor hen die mijn woorden horen.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

15 Welnu, om deze reden, dat mijn verbonden zullen worden vervuld, die Ik met de mensenkinderen heb gesloten, hetgeen Ik met hen zal doen terwijl zij in het vlees zijn, moet Ik de geheime werken van duisternis en van moord en van gruwelen wel vernietigen.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

16 Daarom zal hij die Zion bestrijdt, zowel Jood als andere, zowel geknechte als vrije, zowel man als vrouw, omkomen; want zij zijn het die de hoer van de gehele aarde zijn; want zij die niet voor Mij zijn, zijn tegen Mij, zegt onze God.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

17 Want Ik zal mijn beloften, die Ik de mensenkinderen heb gedaan, gestand doen; dat zal Ik voor hen doen terwijl zij in het vlees zijn —

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

18 welnu, mijn geliefde broeders, aldus zegt onze God: Ik zal uw nageslacht door de hand van de andere volken benauwen; niettemin zal Ik het hart van de andere volken verzachten, zodat zij als een vader voor hen zullen zijn; daarom zullen de andere volken worden gezegend en onder het huis van Israël gerekend.

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

19 Ik zal dit land voor eeuwig wijden aan uw nageslacht, en aan hen die onder uw nageslacht zullen worden gerekend, als hun erfland; want het is een land dat boven alle andere landen verkieslijk is, zegt God tot mij; daarom wil Ik dat alle mensen die erin wonen Mij aanbidden, zegt God.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

20 En nu, mijn geliefde broeders, aangezien onze barmhartige God ons zulk een grote kennis omtrent deze dingen heeft geschonken, laten wij Hem indachtig zijn en onze zonden verzaken en het hoofd niet laten hangen, want wij zijn niet verworpen; weliswaar zijn wij uit ons erfland verdreven, maar wij zijn naar een beter land geleid, want de Heer heeft de zee tot ons pad gemaakt, en wij bevinden ons op een eiland van de zee.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

21 Groot zijn echter de beloften van de Heer aan hen die zich op de eilanden van de zee bevinden; welnu, aangezien er over eilanden wordt gesproken, moeten er wel meer zijn dan alleen dit, en ook die worden door onze broeders bewoond.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

22 Want zie, de Here God heeft van tijd tot tijd uit het huis van Israël weggeleid, naar zijn wil en welbehagen. En nu, zie, de Heer gedenkt allen die zijn afgebroken, daarom gedenkt Hij ook ons.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

23 Daarom, wees welgemoed en bedenk dat u vrij bent om naar eigen inzicht te handelen: om de weg te kiezen van de eeuwigdurende dood of de weg van het eeuwige leven.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

24 Welnu, mijn geliefde broeders, verzoen u met de wil van God en niet met de wil van de duivel en het vlees; en bedenk, wanneer u met God bent verzoend, dat u alleen in en door de genade van God wordt behouden.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

25 Welnu, moge God u opwekken uit de dood door de kracht van de opstanding, en ook uit de eeuwigdurende dood door de kracht van de verzoening, opdat u in het eeuwige koninkrijk van God zult worden ontvangen, opdat u Hem zult loven dankzij de goddelijke genade. Amen.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2 Nephi 11

1 En nu, Jakob sprak destijds nog veel meer dingen tot mijn volk; ik heb echter alleen deze dingen laten opschrijven, want de dingen die ik heb geschreven zijn mij voldoende.

2 En nu schrijf ik, Nephi, nog meer van de woorden van Jesaja, want mijn ziel verheugt zich in zijn woorden. Want ik zal zijn woorden op mijn volk toepassen, en ik zal ze onder al mijn kinderen doen uitgaan, want hij heeft voorwaar mijn Verlosser gezien, evenals ik Hem heb gezien.

3 En mijn broer, Jakob, heeft Hem ook gezien evenals ik Hem heb gezien; welnu, ik zal hun woorden onder mijn kinderen doen uitgaan om hun te bewijzen dat mijn woorden waar zijn. Welnu, door de woorden van drie, heeft God gezegd, zal Ik mijn woord doen vaststaan. Niettemin zendt God meer getuigen en bewijst Hij al zijn woorden.

4 Zie, mijn ziel verheugt zich erin de waarheid van de komst van Christus aan mijn volk te bewijzen; want met dat doel is de wet van Mozes gegeven; en alle dingen die de mens vanaf het begin van de wereld door God zijn gegeven, zijn een zinnebeeld van Hem.

5 En ook verheugt mijn ziel zich in de verbonden van de Heer die Hij met onze vaderen heeft gesloten; ja, mijn ziel verheugt zich in zijn genade, en in zijn gerechtigheid, en macht, en barmhartigheid in het grote en eeuwige plan van de bevrijding van de dood.

6 En mijn ziel verheugt zich erin mijn volk te bewijzen dat, tenzij Christus komt, alle mensen verloren moeten gaan.

7 Want indien er geen Christus is, is er geen God; en indien er geen God is, zijn wij niet, want er had geen schepping kunnen zijn. Maar er is wél een God en Hij is Christus, en Hij komt in de volheid van zijn eigen tijd.

8 En nu schrijf ik enige woorden op van Jesaja, opdat wie ook van mijn volk deze woorden onder ogen krijgen, hun hart zullen verheffen en verblijd zullen zijn voor alle mensen. Welnu, dit zijn de woorden en u kunt ze op uzelf en op alle mensen toepassen.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2 Nephi 12

1 Het woord dat Jesaja, de zoon van Amoz, heeft gezien over Juda en Jeruzalem.

2 En het zal geschieden in het laatste der dagen, wanneer de berg van het huis des Heren zal vaststaan op de top van de bergen en verheven zal zijn boven de heuvelen, en alle natiën zullen ernaartoe stromen.

3 En vele volken zullen optrekken en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de Heer, naar het huis van de God van Jakob; en Hij zal ons leren aangaande zijn wegen, en wij zullen in zijn paden wandelen; want uit Zion zal de wet uitgaan en het woord van de Heer uit Jeruzalem.

4 En Hij zal richten onder de natiën en vele volken berispen; en zij zullen hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen — geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen nooit meer oorlog leren.

5 O huis van Jakob, kom en laten wij wandelen in het licht van de Heer; ja, kom, want u bent allen afgedwaald, eenieder tot zijn goddeloze wegen.

6 Voorwaar, o Heer, U hebt uw volk, het huis van Jakob, verlaten, omdat het geheel vervuld is van het Oosten en naar waarzeggers luistert, zoals de Filistijnen; en zij scheppen behagen in de kinderen van buitenlanders.

7 Hun land is ook vol zilver en goud, en aan hun schatten is geen einde; ook is hun land vol paarden, en aan hun wagens is geen einde.

8 Ook is hun land vol afgoden: voor het werk van hun eigen handen, voor wat hun eigen vingers hebben gemaakt, buigen zij zich neer.

9 En de gewone man buigt zich niet en de man van aanzien vernedert zich niet; daarom, vergeef het hun niet.

10 O goddelozen, ga in de rotskloven en verberg u in het stof, want de vreze des Heren en de luister van zijn majesteit zullen u slaan.

11 En het zal geschieden dat de hoogmoedige blikken van de mensen vernederd worden en de trots van de mannen neergebogen wordt; en de Heer alleen is te dien dage verheven.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 Want de dag van de Heer der heerscharen komt spoedig over alle natiën, ja, over elke; ja, over de hoogmoedige en trotse, en over elkeen die zich verheft, en hij zal vernederd worden.

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

13 Ja, en de dag van de Heer zal komen over alle ceders van de Libanon, want zij zijn hoog en verheven; en over alle eiken van Basan;

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

14 en over alle hoge bergen en over alle heuvels en over alle natiën die zich hebben verheven, en over elk volk;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

15 en over elke hoge toren en over elke versterkte muur;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

16 en over alle schepen van de zee en over alle schepen van Tarsis en over alle aangename taferelen.

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

17 En de hoogmoed van de mensen zal worden neergebogen en de trots van de mannen vernederd; en de Heer alleen is te dien dage verheven.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

18 En de afgoden zal Hij geheel doen vergaan.

And the idols he shall utterly abolish.

19 En zij zullen kruipen in de spelonken van de rotsen, en in de holen van de grond, want de vreze des Heren zal over hen komen en de luister van zijn majesteit zal hen slaan, wanneer Hij opstaat om de aarde vreselijk te doen beven.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

20 Te dien dage zal de mens zijn zilveren en gouden afgoden, die hij had gemaakt om zich daarvoor neer te buigen, voor de mollen en de vleermuizen werpen;

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

21 om in de rotsholten en in de bergspleten te vluchten, want de vreze des Heren zal over hen komen en de luister van zijn majesteit zal hen slaan, wanneer Hij opstaat om de aarde vreselijk te doen beven.

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

22 Laat toch af van de mens, wiens adem in zijn neusgaten is, want waarin is hij te achten?

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2 Nephi 13

1 Voorwaar, zie, de Heer, de Heer der heerscharen, neemt steun en stut uit Jeruzalem, en uit Juda, weg: en elke stut van brood en elke steun van water;

2 de held en de krijgsman, de rechter en de profeet en de verstandige en de oudste;

3 de hoofdman over vijftig en de man van aanzien, en de raadsheer, en de geslepen kunstenaar en de bezwerende spreker.

4 En knapen zal Ik hun tot vorsten geven en zuigelingen zullen over hen heersen.

5 En de mensen zullen worden verdrukt, eenieder door een ander, en eenieder door zijn naaste; de knaap zal hooghartig zijn tegen de oude, en de verachte tegen de geëerde.

6 Wanneer een man zijn broer uit het huis van zijn vader zal aangrijpen en zeggen: Jij hebt een mantel, wees onze aanvoerder en laat deze puinhoop niet onder jouw hoede zijn.

7 Te dien dage zal hij zweren, en zeggen: Ik wil geen heelmeester zijn, want in mijn huis is brood noch mantel; stel mij niet aan tot aanvoerder over het volk.

8 Want Jeruzalem is verwoest en Juda is gevallen, omdat hun woorden en hun daden tegen de Heer zijn geweest, om de ogen van zijn heerlijkheid te tarten.

9 De aanblik van hun gelaat getuigt tegen hen en verkondigt dat hun zonde als die van Sodom is, en zij kunnen die niet verbergen. Wee hun ziel, want zij hebben zichzelf onheil berokkend!

10 Zeg de rechtvaardigen dat het wel met hen is; want zij zullen de vrucht van hun daden eten.

11 Wee de goddelozen, want zij zullen verloren gaan; want het werk van hun handen zal hun worden vergolden!

12 De tirannen van mijn volk zijn kinderen, en vrouwen overheersen het. O mijn volk, uw leiders doen u dwalen en verwoesten de loop van uw paden.

13 De Heer maakt Zich gereed om zijn rechtszaak te voeren en Hij staat klaar om het volk te richten.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

14 De Heer zal in het gericht gaan met de oudsten en de vorsten van zijn volk; want u hebt de wijngaard verteerd en de buit van de armen is in uw huizen.

The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

15 Wat bezielt u? U vertrapt mijn volk en vermaalt het aangezicht van de armen, spreekt de Here God der heerscharen.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.

16 Bovendien zegt de Heer: Omdat de dochters van Zion hoogmoedig zijn en rondlopen met gerekte hals en lonkende ogen, omdat zij met trippelende gang wandelen en hun voetringen laten rinkelen,

Moreover, the Lord saith: Because the daughters of Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks and wanton eyes, walking and mincing as they go, and making a tinkling with their feet—

17 zo zal de Heer de schedel van de dochters van Zion schurftig maken en de Heer zal hun schaamte ontbloten.

Therefore the Lord will smite with a scab the crown of the head of the daughters of Zion, and the Lord will discover their secret parts.

18 Te dien dage zal de Heer wegnemen de pronk van hun rinkelende sieraden, en kapjes en maantjes;

In that day the Lord will take away the bravery of their tinkling ornaments, and cauls, and round tires like the moon;

19 de kettingen en de armbanden en de halsdoeken;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

20 de hoofddeksels en de beensieraden en de hoofdbanden en de reuktabletten en de oorringen;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

21 de ringen en de neussieraden;

The rings, and nose jewels;

22 de feestgewaden en de mantels en de hoofddoeken en de krulpennen;

The changeable suits of apparel, and the mantles, and the wimples, and the crisping-pins;

23 de spiegels en het fijne linnen en de hoofdtooi en de sluiers.

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the veils.

24 En het zal geschieden dat er in plaats van een zoete geur stank zal zijn; in plaats van een gordel een scheur; in plaats van haarvlechten kaalheid; in plaats van een pronkgewaad omgording met een rouwkleed; een brandmerk in plaats van schoonheid.

And it shall come to pass, instead of sweet smell there shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead of beauty.

25 Uw mannen zullen vallen door het zwaard en uw helden in de strijd.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the war.

26 En haar poorten zullen jammeren en treuren; en zij zal verlaten zijn en op de aarde neerzitten.

And her gates shall lament and mourn; and she shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2 Nephi 14

1 En te dien dage zullen zeven vrouwen één man aangrijpen en zeggen: Ons eigen brood willen wij eten en ons eigen kleed aantrekken; laat ons slechts uw naam dragen om onze smaad weg te nemen.

2 Te dien dage zal wat de Heer doet uitspruiten schoon en heerlijk zijn, en de vrucht van het land voortreffelijk en aangenaam voor de ontkomenen van Israël.

3 En het zal geschieden dat wie overgebleven is in Zion en overgelaten in Jeruzalem, heilig zal heten, ieder die in Jeruzalem ten leven is opgeschreven —

4 wanneer de Heer het vuil van de dochters van Zion zal hebben afgewassen en het bloed van Jeruzalem uit haar midden zal hebben verwijderd door de geest van gericht en de geest van verbranding.

5 En de Heer zal over elke woning van de berg Zion en over haar samenkomsten, overdag een wolk en rook scheppen en 's nachts een schijnsel van vlammend vuur; want over alle heerlijkheid van Zion zal een beschutting zijn.

6 En er zal een tabernakel zijn tot een schaduw overdag tegen de hitte, en tot een schuilplaats en een toevlucht tegen storm en regen.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2 Nephi 15

1 En dan zal ik mijn geliefde een lied over mijn beminde zingen, over zijn wijngaard. Mijn geliefde heeft een wijngaard op een zeer vruchtbare heuvel.

2 En Hij omheinde hem en zuiverde hem van stenen en beplantte hem met de edelste wijnstokken en bouwde daarin een toren, en hieuw ook een perskuip daarin uit; en Hij verwachtte dat hij goede druiven zou voortbrengen, maar hij bracht wilde druiven voort.

3 Nu dan, inwoners van Jeruzalem en mannen van Juda, Ik bid u, spreekt toch recht tussen Mij en mijn wijngaard.

4 Wat was er nog aan mijn wijngaard te doen, dat Ik er niet aan heb gedaan? Welnu, toen Ik verwachtte dat hij goede druiven zou voortbrengen, bracht hij wilde druiven voort.

5 Welaan, Ik zal u zeggen wat Ik met mijn wijngaard ga doen: Ik zal zijn doornhaag wegnemen, en deze zal worden verteerd; en Ik zal zijn muur afbreken, en deze zal worden vertrapt;

6 en Ik zal hem tot een wildernis maken; hij zal gesnoeid noch omgespit worden; maar er zullen distels en dorens opschieten; ook zal Ik de wolken gebieden dat zij op hem geen regen doen regenen.

7 Want de wijngaard van de Heer der heerscharen is het huis van Israël, en de mannen van Juda zijn het gewas waarin Hij vreugde heeft; en Hij verwachtte goed bestuur, en zie: verdrukking; rechtsbetrachting, maar zie: een jammerklacht.

8 Wee hun die huis aan huis voegen, totdat er geen plaats meer is, zodat zij in het midden van het land alleen gezeten zijn!

9 De Heer der heerscharen sprak in mijn oren: Voorwaar, vele huizen zullen verlaten zijn, en grote en schone steden zonder bewoners.

10 Ja, tien bunders wijngaard zullen slechts één bath opleveren, en een homer zaaikoren slechts één efa.

11 Wee hun die reeds 's morgens vroeg opstaan, teneinde sterkedrank na te lopen, die er tot in de nacht mee doorgaan, totdat de wijn hen heeft verhit!

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a winepress therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briers and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

12 En de citer en de harp, de tamboerijn en de fluit en de wijn zijn bij hun feesten; maar op de daden van de Heer letten zij niet, en het werk van zijn handen zien zij niet.

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 Daarom is mijn volk gevankelijk weggevoerd omdat het geen kennis heeft; en zijn edelen lijden honger, en zijn menigte versmacht van dorst.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

14 Daarom heeft de hel zich vergroot en haar muil mateloos wijd opengesperd; en zijn luister en zijn menigte en zijn praal en hij die zich verheugt, zullen erin afdalen.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

15 En de gewone man zal worden verlaagd en de aanzienlijke vernederd, en de ogen van de hoogmoedigen zullen worden vernederd.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

16 Maar de Heer der heerscharen zal worden verhoogd door recht, en God die heilig is, zal worden geheiligd door gerechtigheid.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

17 Dan zullen de lammeren weiden op hun wijze, en vreemdelingen zullen van de woeste plaatsen van de weldoorvoeden eten.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

18 Wee hun die ongerechtigheid tot zich trekken met koorden van ijdelheid, en de zonde als met een wagentouw;

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

19 die zeggen: Laat Hij Zich haasten, vaart zetten achter zijn werk, opdat wij het zien; laat het raadsbesluit van de Heilige van Israël naderen en komen, opdat wij het leren kennen.

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

20 Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis; die bitter doen doorgaan voor zoet en zoet voor bitter!

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

21 Wee hun die in hun eigen ogen wijs zijn en in eigen hun oordeel verstandig!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

22 Wee hun die helden zijn in het drinken van wijn en dapperen in het mengen van bedwelmende drank;

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

23 die tegen een beloning de goddelozen rechtvaardigen en de rechtvaardigen de gerechtigheid ontnemen!

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

24 Daarom zal, zoals het vuur de stoppels verteert en de vlam het kaf verbrandt, hun wortel als molm zijn en zullen hun bloesems als stof opstuiven, omdat zij de wet van de Heer der heerscharen hebben verworpen en het woord van de Heilige van Israël versmaad.

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

25 Daarom is de toorn van de Heer tegen zijn volk ontbrand, en heeft Hij zijn hand daartegen uitgestrekt en het geslagen; en de heuvelen beefden en hun lijken lagen opengereten midden op de straten. Om dit alles keert zijn toorn zich niet af, maar blijft zijn hand uitgestrekt.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

26 En Hij zal een banier opheffen voor de natiën van ver, en Hij zal hen vanaf het einde der aarde tot Zich fluiten; en zie, haastig, ijlings zullen zij komen; niemand onder hen zal vermoeid zijn of struikelen.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

27 Zij zullen sluimeren noch slapen; de gordel van hun heupen zal niet worden losgemaakt, noch hun schoenriem gebroken;

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

28 hun pijlen zullen scherp zijn en al hun bogen gespannen, en de hoeven van hun paarden zullen als keisteen worden geacht, en hun raderen als een wervelwind, hun gebrul als dat van een leeuw.

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

29 Zij zullen brullen als jonge leeuwen; ja, zij zullen brullen en de prooi grijpen en veilig wegvoeren, en niemand zal verlossen.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

30 En te dien dage zullen zij tegen hen brullen als het brullen van de zee; en indien zij het land aanschouwen, zie, duisternis en smart, en aan de hemel is het licht verduisterd.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2 Nephi 16

1 In het sterfjaar van koning Uzzia zag ik ook de Heer zitten op een hoge en verheven troon en zijn zomen vulden de tempel.

2 Serafs stonden erboven; ieder had zes vleugels: met twee bedekte hij zijn aangezicht, met twee bedekte hij zijn voeten en met twee vloog hij.

3 En de een riep de ander toe en zei: Heilig, heilig, heilig is de Heer der heerscharen; de hele aarde is vol van zijn heerlijkheid.

4 En de dorpelposten bewogen op de stem van de roeper, en het huis werd vervuld met rook.

5 Toen zei ik: Wee mij, ik ga ten onder, want ik ben een man onrein van lippen en woon te midden van een volk dat onrein van lippen is; want mijn ogen hebben de Koning, de Heer der heerscharen, gezien.

6 Toen vloog één van de serafs naar mij toe met een gloeiende kool in zijn hand, die hij met een tang van het altaar had genomen;

7 en hij legde deze op mijn mond en zei: Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt; en uw ongerechtigheid is weggenomen en uw zonde uitgewist.

8 Ook hoorde ik de stem van de Heer, die zei: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons gaan? En ik zei: Hier ben ik; zend mij.

9 Toen zei Hij: Ga, zeg tot dit volk: Hoor toch! — maar zij verstonden niet, en: Zie toch! — maar zij merkten niet op.

10 Maak het hart van dit volk vet en maak zijn oren zwaar, en doe zijn ogen dichtkleven, zodat het met zijn ogen niet zal zien en met zijn oren niet zal horen zodat zijn hart niet zal verstaan, en het volk zich niet zal bekeren en genezen worden.

11 Toen vroeg ik: Hoelang, Heer? en Hij zei: Totdat de verwoeste steden zonder inwoner zijn en de huizen zonder mensen en het bouwland volkomen woest is;

12 en de Heer de mensen ver heeft verwijderd, want er zal een grote verlatenheid zijn in het midden van het land.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

13 Er zal echter nog een tiende deel daarin zijn, en
het zal wederkeren en worden kaalgevreten, gelijk
een terebint en gelijk een eik, waarin na de afwer-
ping van de bladeren nog levenssap is; zo zal het hei-
lige zaad het levenssap daarvan zijn.

But yet there shall be a tenth, and they shall re-
turn, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak
whose substance is in them when they cast their
leaves; so the holy seed shall be the substance
thereof.

2 Nephi 17

1 En het geschiedde in de dagen van Achaz, de zoon van Jotham, de zoon van Uzzia, de koning van Juda, dat Rezin, de koning van Syrië, met Pekah, de zoon van Remalia, de koning van Israël, tegen Jeruzalem ten strijde trok; maar hij kon in de strijd daartegen de overhand niet behalen.

2 En men meldde het huis van David en zei: Syrië heeft een bondgenootschap met Efraïm aangegaan. En zijn hart beefde, en ook het hart van zijn volk, zoals de bomen van het woud beven voor de wind.

3 Toen zei de Heer tot Jesaja: Ga Achaz tegemoet, u en uw zoon Sjear-Jasjub, naar het einde van de waterleiding van de bovenste vijver, naar de weg van het Blekersveld;

4 en zeg tot hem: Let op en wees stil; vrees niet, en laat uw hart niet versagen voor deze twee rokende stompen brandhout, voor de brandende toorn van Rezin tezamen met Syrië, en van de zoon van Remalia.

5 Omdat Syrië, Efraïm en de zoon van Remalia kwaad tegen u hebben beraamd en zeggen:

6 Laten wij optrekken tegen Juda en het kwellen, en laten wij daarin een bres voor ons slaan, en in zijn midden een koning plaatsen, ja, de zoon van Tabeal.

7 Aldus zegt de Here God: Het zal niet bestaan, noch zal het geschieden.

8 Want het hoofd van Syrië is Damascus, en het hoofd van Damascus is Rezin; en binnen vijfenzestig jaar zal Efraïm worden verbroken, zodat het geen volk meer is.

9 En het hoofd van Efraïm is Samaria, en het hoofd van Samaria is de zoon van Remalia. Indien u niet gelooft, voorwaar, u zult geen stand houden.

10 En de Heer ging voort tot Achaz te spreken en zei:

11 Vraag voor u een teken van de Heer, uw God; vraag het óf in de diepten, óf boven in de hoogten.

12 Maar Achaz zei: Ik zal niet vragen, noch de Heer verzoeken.

13 En hij zei: Hoor toch, huis van David! Is het u niet genoeg mensen te vermoeien, dat u ook mijn God vermoeit?

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

14 Daarom zal de Heer zelf u een teken geven: Zie, een maagd zal zwanger worden en een zoon baren en zijn naam Immanuel noemen.

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

15 Boter en honing zal Hij eten, totdat Hij het kwade weet te verwerpen en het goede te kiezen.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

16 Maar voordat de jongen weet het kwade te verwerpen en het goede te kiezen, zal het land dat u verafschuwt, door zijn beide koningen verlaten zijn.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

17 De Heer zal over u, over uw volk en over het huis van uw vader dagen doen aanbreken, zoals er niet zijn aangebroken sedert de dag dat Efraïm zich van Juda afscheidde — de koning van Assyrië!

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

18 En het zal geschieden te dien dage, dat de Heer de vliegen in de uithoek van Egypte en de bijen in het land Assyrië tot Zich zal fluiten;

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

19 en zij zullen komen en allemaal neerstrijken in de woeste dalen en in de spleten van de steenrotsen, op alle doornheggen en op alle struiken.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

20 Diezelfde dag zal de Heer met een gehuurd scheermes, met hen aan de overzijde van de rivier, met de koning van Assyrië, het hoofdhaar en het haar van de benen afscheren; en het zal ook de baard wegnemen.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

21 En het zal geschieden te dien dage, dat een man een jonge koe en twee schapen zal verzorgen;

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

22 en het zal geschieden dat hij, vanwege de overvloed van melk die zij geven, boter zal eten; want boter en honing zal ieder eten, die in het land is overgebleven.

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

23 En het zal geschieden te dien dage, dat elke plek, waar duizend wijnstokken ter waarde van duizend zilverstukken hebben gestaan, voor de dorens en de distels zal wezen;

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

24 met pijl en boog zal men daar komen, want het gehele land zal een en al dorens en distels zijn.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

25 En alle bergen, die met de hak zullen worden bewerkt, daar zal de vrees voor de dorens en distels niet komen; maar zij zullen dienen om er de runderen in te drijven en om door het kleinvee te worden betreden.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2 Nephi 18

1 Voorts zei het woord van de Heer tot mij: Neem u een grote rol en schrijf daarop met mensenschrift aangaande Maher Sjalal Chasj Baz.

2 En ik nam mij betrouwbare getuigen om te boekstaven, de priester Uria en Zacharia, de zoon van Jeberechja.

3 En ik ging naar de profetes; en zij werd zwanger en baarde een zoon. Toen zei de Heer tot mij: Noem zijn naam Maher Sjalal Chasj Baz.

4 Want zie, nog voordat de jongen zal kunnen roepen: Mijn vader! en: Mijn moeder! zal men de rijkdommen van Damascus en de buit van Samaria wegdragen voor de koning van Assyrië.

5 De Heer sprak ook wederom tot mij en zei:

6 Omdat dit volk de zacht vloeiende wateren van Siloah versmaadt en zich verheugt in Rezin en de zoon van Remalia;

7 welnu, daarom, zie, doet de Heer over hen opkomen de machtige en vele wateren van de rivier, namelijk de koning van Assyrië met al zijn heerlijkheid; en deze zal buiten al zijn beddingen stijgen en over al zijn oevers heenstromen.

8 En hij zal door Juda trekken; hij zal het overstromen en steeds verder om zich heen grijpen, en zelfs de hals bereiken; en zijn uitgespreide vleugels zullen de breedte van uw land vullen, o Immanuel.

9 Verenig u, o volken, en u zult in stukken worden gebroken; en geef gehoor, u allen die in verre landen bent; gord u aan en u zult in stukken worden gebroken; gord u aan en u zult in stukken worden gebroken.

10 Beraam een plan tezamen, en het wordt verijdeld; spreek het woord, maar het zal niet tot stand komen; want God is met ons.

11 Want aldus heeft de Heer tot mij gesproken met een sterke hand en mij gelast niet te wandelen in de weg van dit volk met deze woorden:

12 U zult geen samenzwering noemen alles wat dit volk een samenzwering noemt; en voor hetgeen zij vrezen, zult u niet vrezen noch schrikken.

13 Acht alleen de Heer der heerscharen heilig, en laat Hem uw vrees zijn, en laat Hem uw verschrikking zijn.

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

14 En Hij zal tot een heiligdom zijn; maar tot een struikelblok en tot een steen des aanstoots voor de beide huizen van Israël, tot een klapnet en tot een valstrik voor de inwoners van Jeruzalem.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

15 En velen onder hen zullen struikelen en vallen, en worden verpletterd en gestrikt en gevangen.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

16 Bind de getuigenis toe, verzegel de wet onder mijn leerlingen.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

17 En ik zal wachten op de Heer, die zijn aangezicht verbergt voor het huis van Jakob, en ik zal Hem verwachten.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

18 Zie, ik en de kinderen die mij de Heer heeft gegeven, zijn tot tekenen en tot wonderen in Israël van de Heer der heerscharen, die op de berg Zion woont.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

19 En wanneer men tot u zegt: Vraag de dodenbezweerders en de waarzeggers, die daar piepen en mompelen — zal een volk niet zijn God vragen om de levenden te laten horen van de doden?

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

20 Naar de wet en de getuigenis; en als zij niet naar dit woord spreken, is het omdat er in hen geen licht is.

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

21 En zij zullen erdoorheen gaan, zwaar gedrukt en hongerig; en het zal geschieden wanneer zij hongeren, dat zij in woede uitbarsten, en hun koning en hun God vervloeken, en omhoog blikken.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

22 En zij zullen de aarde aanschouwen, en benauwdheid en duisternis, beangstigende donkerheid zien, en zij zullen tot de duisternis worden gedreven.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2 Nephi 19

1 Nochtans zal de donkerheid niet zodanig zijn als ten tijde van haar benauwdheid, toen Hij het land van Zebulon en het land van Naftali aanvankelijk weinig verdrukte, en nadien zwaarder verdrukte langs de weg van de Rode Zee aan de overkant van de Jordaan, in Galilea van de natiën.

2 Het volk dat in duisternis wandelde, heeft een groot licht gezien; het licht heeft geschenen op hen die wonen in het land van de schaduw van de dood.

3 U hebt het volk vermenigvuldigd en zijn vreugde groot gemaakt; het verheugt zich voor uw aangezicht als met de vreugde bij de oogst, en zoals men juicht bij het verdelen van de buit.

4 Want het juk van zijn last, en de stang op zijn schouder, de roede van zijn verdrukker, hebt U verbroken.

5 Want elke strijd van de krijgsman gaat gepaard met verward rumoer, en kleren gewenteld in bloed; maar deze zal zijn met verbranding en een prooi van het vuur.

6 Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder; en men noemt zijn naam Wonderbaar, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.

7 Er is geen einde aan de uitbreiding van de heerschappij en de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te ordenen en het met recht en gerechtigheid te grondvesten, ja, voor eeuwig. De ijver van de Heer der heerscharen zal dit doen.

8 De Heer heeft zijn woord aan Jakob gezonden en het is op Israël neergedaald.

9 En het gehele volk zal weten, ja, Efraïm en de inwoners van Samaria, die in de hoogmoed en driestheid van hun hart zeggen:

10 De tichelstenen zijn gevallen, maar met gehouwen stenen zullen wij opbouwen; de wilde vijgenbomen zijn geveld, maar wij zullen ze veranderen in ceders.

11 Daarom zal de Heer Rezins tegenstanders tegen hem verheffen en zijn vijanden tezamen brengen;

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

12 de Syriërs van voren en de Filistijnen van achteren; en zij zullen Israël met open mond verslinden. Om dit alles keert zijn toorn zich niet af, maar zijn hand blijft uitgestrekt.

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

13 Want het volk keert zich niet tot Hem die het slaat, evenmin zoeken zij de Heer der heerscharen.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

14 Daarom zal de Heer in één dag kop en staart, tak en riet van Israël afsnijden.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

15 De oudste, die is de kop; en de profeet die leugens verkondigt, die is de staart.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

16 Want de leiders van dit volk doen het dwalen; en die door hen worden geleid, worden vernietigd.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

17 Daarom zal de Heer Zich niet verheugen over hun jongemannen, noch Zich ontfermen over hun wezen en weduwen; want elkeen is een huichelaar en een booswicht, en elke mond spreekt dwaasheid. Om dit alles keert zijn toorn zich niet af, maar zijn hand blijft uitgestrekt.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

18 Want goddeloosheid brandt als het vuur; ze zal de dorens en distels verteren en het struikgewas van de wouden aansteken, en het zal in rookwolken opstijgen.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

19 Door de verbolgenheid van de Heer der heerscharen is het land verduisterd, en het volk zal zijn als een prooi van het vuur; niemand zal zijn broeder sparen.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

20 En men zal naar rechts grijpen en honger hebben, en men zal naar links eten en niet verzadigd zijn; ieder verslindt het vlees van zijn eigen arm —

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

21 Manasse Efraïm; en Efraïm Manasse; en zij zullen tezamen tegen Juda zijn. Om dit alles keert zijn toorn zich niet af, maar zijn hand blijft uitgestrekt.

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2 Nephi 20

1 Wee hun die besluiten tot onrechtvaardige besluiten, en die de verdrukking uitschrijven die zij hebben voorgeschreven,

2 om de behoeftigen van het recht weg te dringen en aan de armen van mijn volk het recht te ontroven, opdat de weduwen hun buit worden, en opdat zij de wezen kunnen plunderen!

3 En wat zult u doen op de dag van vergelding en bij de verwoesting die van ver zal komen? Tot wie zult u vluchten om hulp? En waar zult u uw heerlijkheid laten?

4 Zonder Mij zullen zij zich neerbukken onder de gevangenen, en zullen zij vallen onder de gedoden. Om dit alles keert zijn toorn zich niet af, maar zijn hand blijft uitgestrekt.

5 O Assyriër, de roede van mijn toorn, en de stok in hun hand is hun gramschap.

6 Ik zal hem tegen een huichelachtige natie zenden, en tegen het volk van mijn verbolgenheid zal Ik hem gebieden om buit te behalen en roof te plegen, en om het te vertrappen als het slijk in de straten.

7 Maar hijzelf bedoelt dit niet zó en zijn hart beraamt het niet zó, want hij heeft in de zin te verdelgen en niet weinige natiën uit te roeien.

8 Want hij zegt: Zijn niet mijn vorsten al tezamen koningen?

9 Is niet Kalno gelijk Karchemis? Is niet Hamath gelijk Arpad? Is niet Samaria gelijk Damascus?

10 Zoals mijn hand de koninkrijken van de afgoden heeft gegrondvest, waarvan de gesneden beelden die van Jeruzalem en van Samaria overtroffen,

11 zal Ik dan niet met Jeruzalem en zijn afgoden doen zoals Ik met Samaria en zijn afgoden heb gedaan?

12 Daarom zal het geschieden, wanneer de Heer zijn gehele werk op de berg Zion en in Jeruzalem voleindigd heeft, dat Ik de vrucht van het drieste hart van de koning van Assyrië en de trots van zijn hovaardige ogen zal bestraffen.

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

13 Want hij zegt: Door de kracht van mijn hand en door mijn wijsheid heb ik deze dingen gedaan, want ik ben verstandig; en ik heb de grenzen van het volk verzet en hun schatten geroofd, en ik heb de inwoners als een sterke man neergestoten;

For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

14 en mijn hand heeft de rijkdommen van het volk als een nest gevonden; en zoals men verlaten eieren samenraapt, heb ik de gehele aarde samengeraapt; en er was niet één die de vleugel verroerde, de snavel opendeed, of piepte.

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

15 Zal de bijl zich beroemen tegen hem die ermee hakt? Zal de zaag pochen tegen hem die haar hanteert? Alsof de stok zich zou bewegen tegen hen die hem opheffen; alsof de staf zich zou verheffen als was hij niet van hout!

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

16 Daarom zal de Heer, de Heer der heerscharen, onder zijn vetten magerheid zenden; en onder zijn heerlijkheid zal Hij een brand ontsteken als de brand van een vuur.

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

17 En het Licht van Israël zal tot een vuur zijn en zijn Heilige tot een vlam, en Hij zal zijn dorens en zijn distels verbranden en verteren op één dag;

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briers in one day;

18 en Hij zal de heerlijkheid van zijn woud en van zijn vruchtbare veld, zowel ziel als lichaam, verteren; en zij zullen zijn als een standaarddrager die bezwijmt.

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

19 En de rest van de bomen van zijn woud zal weinig in aantal zijn, zodat een kind ze kan opschrijven.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

20 En het zal geschieden te dien dage dat het overblijfsel van Israël en de ontkomenen van het huis van Jakob, niet meer zullen steunen op hem die hen sloeg, maar zullen steunen op de Heer, de Heilige van Israël, in waarheid.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

21 Het overblijfsel, ja, namelijk het overblijfsel van Jakob, zal terugkeren tot de sterke God.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

22 Want hoewel uw volk, Israël, als het zand van de zee is, zal toch maar een overblijfsel van hen terugkeren; de vastbesloten verdelging zal overvloeien van gerechtigheid.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

23 Want de Here God der heerscharen zal een verdelging, waartoe vast besloten is, over het gehele land voltrekken.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

24 Daarom, zo zegt de Here God der heerscharen: O mijn volk, dat in Zion woont, vrees niet voor de Assyriër; hij zal u met de stok slaan en zijn staf tegen u opheffen, naar de wijze van Egypte.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

25 Want nog een klein moment, dan is de gramschap ten einde en mijn toorn zal hen vernietigen.

For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

26 En de Heer der heerscharen zal een gesel tegen hem opwekken, zoals de slachting van Midian bij de rots Oreb; en zoals zijn stok op de zee was, zo zal Hij die tegen u opheffen, naar de wijze van Egypte.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

27 En het zal geschieden te dien dage dat zijn last van uw schouder zal worden weggenomen, en zijn juk van uw hals, en het juk zal worden vernietigd vanwege de zalving.

And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.

28 Hij is tot Ajath gekomen, hij is naar Migron getrokken; zijn wagens heeft hij in Michmas gelaten.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.

29 Zij zijn over de bergpas getrokken; in Geba hebben zij kwartier gemaakt; Rama siddert, het Gibea van Saul is gevlucht.

They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.

30 Verhef uw stem, o dochter van Gallim! Laat haar horen tot Laïs toe, o arm Anatoth.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.

31 Madmena is verdreven; de inwoners van Gebim verzamelen zich voor de vlucht.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.

32 Nog zal hij die dag te Nob verblijven; hij zal zijn hand bewegen tegen de berg van de dochter van Zion, de heuvel van Jeruzalem.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.

33 Zie, de Heer, de Heer der heerscharen, zal de tak met verschrikking afhouwen, en die hoog van gestalte zijn, zullen worden omgehouwen; en de hooghartigen vernederd.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.

34 En Hij zal het struikgewas van het woud met ijzer afhouwen, en de Libanon zal vallen door een machtige.

And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2 Nephi 21

1 En er zal een twijgje voortkomen uit de stronk van Isaï, en een loot zal uit zijn wortels groeien.

2 En op Hem zal de Geest van de Heer rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en van de vreze des Heren;

3 en Hem vlug van begrip maken in de vreze des Heren; en Hij zal niet richten naar hetgeen zijn ogen zien, noch bestraffen naar hetgeen zijn oren horen;

4 Maar met gerechtigheid zal Hij de armen richten, en met billijkheid bestraffen ten behoeve van de ootmoedigen van de aarde; en Hij zal de aarde slaan met de roede van zijn mond, en met de adem van zijn lippen zal Hij de goddelozen doden.

5 En gerechtigheid zal de gordel van zijn lendenen zijn, en trouw de gordel van zijn heupen.

6 Ook zal de wolf bij het lam verkeren, en de luipaard zal zich neerleggen bij het bokje, en het kalf en de jonge leeuw en het mestvee tezamen; en een kleine jongen zal ze leiden;

7 en de koe en de berin zullen weiden; hun jongen zullen zich tezamen neerleggen; en de leeuw zal stro eten als het rund;

8 en de zuigeling zal op het hol van de adder spelen, en het gespeende kind zal zijn hand op het nest van de giftige slang leggen.

9 Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op geheel mijn heilige berg; want de aarde zal vol zijn van de kennis van de Heer, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken.

10 En te dien dage zal er een wortel van Isaï zijn, die zal staan als een banier van het volk; daar zullen de andere volken naar vragen; en zijn rust zal heerlijk zijn.

11 En het zal geschieden te dien dage dat de Heer zijn hand voor de tweede maal zal opheffen om het overblijfsel van zijn volk dat zal zijn overgebleven, uit Assyrië en uit Egypte en uit Pathros en uit Ethiopië en uit Elam en uit Sinear en uit Hamath en uit de eilanden van de zee terug te winnen.

2 Nephi 21

And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.

And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;

And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.

But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.

And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

12 En Hij zal een banier opheffen voor de natiën, en de verdrevenen van Israël verzamelen, en de verstrooiden van Juda vergaderen van de vier einden der aarde.

And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

13 Ook de afgunst van Efraïm zal verdwijnen, en de tegenstanders van Juda zullen worden uitgeroeid; Efraïm zal niet afgunstig zijn op Juda, en Juda zal Efraïm niet benauwen.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

14 Doch westwaarts zullen zij de Filistijnen op de schouder aanvliegen; samen zullen zij die van het Oosten beroven; op Edom en Moab zullen zij hun hand leggen; en de kinderen van Ammon zullen hun gehoorzamen.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

15 En de Heer zal de zeeboezem van Egypte geheel verwoesten; en met zijn sterke wind zal Hij zijn hand over de rivier schudden en haar tot de zeven stromen uiteenslaan en maken dat men geschoeid daardoor kan gaan.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

16 En er zal een gebaande weg zijn voor het overblijfsel van zijn volk dat zal zijn overgebleven, uit Assyrië, zoals het was voor Israël ten dage dat het optrok uit het land Egypte.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2 Nephi 22

1 En te dien dage zult u zeggen: O Heer, ik zal U loven; hoewel U toornig op mij bent geweest, heeft uw toorn zich afgewend en vertroost U mij.

2 Zie, God is mijn heil; ik zal vertrouwen en niet vrezen; want de Heer JEHOVA is mijn sterkte en mijn psalm; ook is Hij mijn heil geworden.

3 Daarom, met vreugde zult u water scheppen uit de bronnen van het heil.

4 En te dien dage zult u zeggen: Loof de Heer, roep zijn naam aan, maak onder de volken zijn daden bekend, vermeld dat zijn naam verheven is.

5 Psalmzing de Heer; want Hij heeft grootse dingen gedaan; dit is bekend op de gehele aarde.

6 Juich en jubel, inwoners van Zion, want groot is de Heilige van Israël in uw midden.

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2 Nephi 23

1 De godsspraak over Babylon, die Jesaja, de zoon van Amoz, heeft aanschouwd.

2 Hef op een banier op een hoge berg; verhef de stem tot hen; wenk met de hand, opdat zij de poorten van de edelen zullen binnentrekken.

3 Ik heb mijn geheiligden geboden, ook heb Ik mijn helden geroepen, want mijn toorn geldt niet hun die zich in mijn verhevenheid verheugen.

4 Het gedruis van de menigte in de bergen als van een groot volk, een rumoer van de koninkrijken van volken tezamen gebracht, de Heer der heerscharen monstert een krijgsmacht.

5 Zij komen uit een ver land, van het einde van de hemel, ja, de Heer en de werktuigen van zijn gramschap, om het gehele land te verdelgen.

6 Jammer, want de dag van de Heer is nabij; hij komt als een verwoesting van de Almachtige.

7 Daarom zullen alle handen slap worden, elk mensenhart zal versmelten;

8 en zij zullen verschrikt zijn; krampen en weeën zullen hen aangrijpen; de een zal verbaasd zijn over de ander; hun gelaat zal zijn als vlammen.

9 Zie, de dag van de Heer komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om de aarde tot een woestenij te maken; en Hij zal haar zondaars daaruit verdelgen.

10 Want de sterren en de sterrenbeelden van de hemel zullen hun licht niet geven; de zon zal bij haar opgang verduisterd zijn, en de maan zal haar licht niet laten schijnen.

11 En Ik zal de wereld voor het kwaad bestraffen en de goddelozen voor hun ongerechtigheid; Ik zal de trots van de hoogmoedigen doen ophouden en de hovaardij van de geweldenaars vernederen.

12 Ik zal een man kostbaarder maken dan gelouterd goud, en een mens dan het fijne goud van Ofir.

13 Daarom zal Ik de hemel doen wankelen, en de aarde zal van haar plaats wijken door de verbolgenheid van de Heer der heerscharen, ten dage van zijn brandende toorn.

2 Nephi 23

The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.

Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.

I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.

The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.

They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.

Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.

Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;

And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.

For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.

And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.

I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

14 En het zal zijn als de opgejaagde gazelle, en als
een schaap dat niemand opneemt; en eenieder zal
zich wenden tot zijn eigen volk, en eenieder zal
vluchten naar zijn eigen land.

And it shall be as the chased roe, and as a sheep
that no man taketh up; and they shall every man turn
to his own people, and flee every one into his own
land.

15 Eenieder die hoogmoedig is, zal worden doorsto-
ken, ja, en eenieder die zich bij de goddelozen heeft
gevoegd, zal door het zwaard vallen.

Every one that is proud shall be thrust through;
yea, and every one that is joined to the wicked shall
fall by the sword.

16 Ook hun kinderen zullen voor hun ogen worden
verpletterd; hun huizen zullen worden geplunderd
en hun vrouwen geschonden.

Their children also shall be dashed to pieces be-
fore their eyes; their houses shall be spoiled and
their wives ravished.

17 Zie, Ik zal de Meden tegen hen opwekken, die zil-
ver en goud niet zullen achten, noch hun behagen
erin zullen hebben.

Behold, I will stir up the Medes against them,
which shall not regard silver and gold, nor shall they
delight in it.

18 Ook zullen hun bogen de jongelingen verpletter-
ren; en zij zullen geen erbarmen hebben met de
vrucht van de schoot; hun ogen zullen kinderen niet
sparen.

Their bows shall also dash the young men to
pieces; and they shall have no pity on the fruit of the
womb; their eyes shall not spare children.

19 En Babylon, het sieraad van de koninkrijken, de
trotse luister van de Chaldeeën, zal zijn als Sodom en
Gomorra, toen God ze ondersteboven keerde;

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of
the Chaldees' excellency, shall be as when God over-
threw Sodom and Gomorrah.

20 het zal nooit meer worden bewoond, noch worden
bevolkt van geslacht tot geslacht; noch zal de Arabier
daar zijn tent opslaan; noch zullen de herders daar
legeren;

It shall never be inhabited, neither shall it be
dwelt in from generation to generation: neither shall
the Arabian pitch tent there; neither shall the shep-
herds make their fold there.

21 maar de wilde dieren van de woestijn zullen daar
neerliggen; en hun huizen zullen vol akelige schep-
selen zijn; en uilen zullen daar wonen, en saters zul-
len daar dansen.

But wild beasts of the desert shall lie there; and
their houses shall be full of doleful creatures; and
owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

22 En de wilde dieren van de eilanden zullen huilen
in hun verlaten huizen, en draken in hun lusthoven;
en haar tijd is nabij, en haar dag zal niet worden ver-
lengd. Want Ik zal haar spoedig vernietigen; ja, want
Ik zal barmhartig zijn jegens mijn volk, maar de god-
delozen zullen verloren gaan.

And the wild beasts of the islands shall cry in their
desolate houses, and dragons in their pleasant
palaces; and her time is near to come, and her day
shall not be prolonged. For I will destroy her speed-
ily; yea, for I will be merciful unto my people, but the
wicked shall perish.

2 Nephi 24

1 Want de Heer zal Zich over Jakob ontfermen, en nog zal Hij Israël verkiezen en ze in hun eigen land zetten; en vreemdelingen zullen zich bij hen aansluiten en zij zullen het huis van Jakob aanhangen.

2 En de volken zullen hen aannemen en naar hun plaats brengen; ja, van ver tot aan de einden der aarde; en zij zullen tot hun landen van belofte wederkeren. En het huis van Israël zal ze bezitten, en het land van de Heer zal voor dienstknechten en dienstmaagden zijn; en zij zullen gevangennemen hen die hen gevangen hielden; en zij zullen heersen over hun verdrukkers.

3 En het zal geschieden te dien dage dat de Heer u rust zal geven van uw smart en van uw vrees, en van de harde knechtschap waarin men u heeft laten dienen.

4 En het zal geschieden te dien dage dat u deze spreuk zult aanheffen tegen de koning van Babylon en zeggen: Hoe is de verdrukker verdwenen, de gouden stad verdwenen!

5 De Heer heeft de stok van de goddelozen verbroken, de scepter van de heersers.

6 Hij die de volken zonder ophouden in verbolgenheid sloeg, hij die in toorn over de natiën heerste, wordt vervolgd, en niemand verhindert het.

7 De gehele aarde heeft rust en is stil; zij breken uit in gejubel.

8 Ja, de dennen verheugen zich over u, en ook de ceders van de Libanon, en zeggen: Sinds u neerligt, klimt niemand naar ons op om ons te vellen.

9 De hel van onderen is over u in beroering om u bij uw komst te ontmoeten; zij wekt de doden voor u op, zelfs alle groten van de aarde; zij doet alle koningen van de natiën van hun tronen opstaan.

10 Zij allen zullen spreken en tot u zeggen: Bent ook u krachteloos geworden als wij? Bent u aan ons gelijk geworden?

11 Uw praal is ten grave gedragen; de klank van uw harpen wordt niet gehoord; het gewormte ligt onder u gespreid, en de maden bedekken u.

12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, o Lucifer, zoon van de dageraad! Hoe bent u ter aarde geveld, die de natiën hebt verzwakt!

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 Want u hebt in uw hart overlegd: Ik zal ten hemel opstijgen, ik zal mijn troon verhogen boven de sterren van God; ik zal mij ook zetten op de berg van de samenkomst, aan de zijden van het noorden;

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

14 ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten; ik zal de Allerhoogste gelijk worden.

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

15 Integendeel, in de hel wordt u neergeworpen, aan de zijden van de kuil.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

16 Wie u zien, zullen u nauwlettend gadeslaan, en u beschouwen en zeggen: Is dat de man, die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven;

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

17 en de wereld tot een woestenij maakte en haar steden afbrak en het huis van zijn gevangenen niet opende?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

18 Alle koningen van de natiën, ja, zij allen, liggen met ere, eenieder in zijn eigen huis.

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

19 Maar u bent weggeworpen uit uw graf als een gruwelijke scheut en het overblijfsel van hen die zijn gedood, met een zwaard doorboord, die neerdalen naar de stenen van de kuil, als een vertreden lijk.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

20 U zult niet bij hen worden gevoegd in het graf, want u hebt uw land te gronde gericht en uw volk gedood; het zaad van de boosdoeners zal nooit vermaard worden.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

21 Maak voor zijn kinderen een slachting gereed om de ongerechtigheid van hun vaderen, opdat zij niet opstaan, noch de aarde in bezit nemen, noch het oppervlak van de wereld vullen met steden.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

22 Want Ik zal tegen hen opstaan, zegt de Heer der heerscharen, en van Babylon de naam en het overblijfsel, en zoon en neef uitroeien, zegt de Heer.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

23 Ook zal Ik het maken tot een bezit van de roerdomp, en tot waterpoelen; en Ik zal het wegbezemen met de bezem van verderf, zegt de Heer der heerscharen.

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

24 De Heer der heerscharen heeft als volgt gezworen en gezegd: Voorwaar, zoals Ik heb gedacht, zo zal het geschieden; en zoals Ik heb bedacht, zo zal het bestaan —

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

25 dat Ik de Assyriër in mijn land zal brengen en hem op mijn bergen zal vertreden; dan zal zijn juk van hen wijken en zijn last van hun schouders wijken.

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

26 Dit is het besluit dat besloten is over de gehele aarde; en dit is de hand die uitgestrekt is over alle natiën.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

27 Want de Heer der heerscharen heeft het besloten, en wie zal het verijdelen? En zijn hand is uitgestrekt, en wie zal haar afwenden?

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

28 In het sterfjaar van koning Achaz kwam deze godsspraak:

In the year that king Ahaz died was this burden.

29 Verheug u niet, u geheel Filistea, omdat de roede van hem die u sloeg, verbroken is; want uit de wortel van de slang zal een basilisk voortkomen, en haar vrucht zal een vurige vliegende draak zijn.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

30 En de eerstgeborenen van de armen zullen weiden, en de behoeftigen neerliggen in veiligheid; en Ik zal uw wortel door de honger doden, en hij zal uw overblijfsel ombrengen.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

31 Jammer, poort; schreeuw, stad; u, geheel Filistea, bent gesmolten; want uit het noorden zal een rook komen, en niemand zal in zijn gezette tijden alleen zijn.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

32 Wat zullen dan de boodschappers van de natiën antwoorden? Dat de Heer Zion heeft gegrondvest, en de armen van zijn volk erop zullen vertrouwen.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2 Nephi 25

1 Nu spreek ik, Nephi, een weinig over de woorden die ik heb geschreven, en die bij monde van Jesaja zijn gesproken. Want zie, Jesaja heeft vele dingen gesproken die voor velen van mijn volk moeilijk te begrijpen waren; want zij kennen de wijze van profeteren onder de Joden niet.

2 Want ik, Nephi, heb hun niet veel geleerd over de gewoonten van de Joden; want hun werken waren werken van duisternis, en hun daden waren gruweldaden.

3 Welnu, ik schrijf voor mijn volk, voor allen die hierna de dingen die ik schrijf, zullen ontvangen, opdat zij de oordelen van God zullen kennen, dat die over alle natiën zullen komen, volgens het woord dat Hij heeft gesproken.

4 Welnu, luister, o mijn volk, dat van het huis van Israël is, en neig uw oor tot mijn woorden; want hoewel de woorden van Jesaja u niet duidelijk zijn, zijn ze wél duidelijk voor allen die zijn vervuld met de geest van profetie. Maar ik geef u een profetie volgens de geest die in mij is. Welnu, ik zal profeteren volgens de duidelijkheid die met mij is geweest sedert de tijd dat ik met mijn vader uit Jeruzalem kwam; want zie, mijn ziel verheugt zich in duidelijkheid voor mijn volk, opdat het zal leren.

5 Ja, en mijn ziel verheugt zich in de woorden van Jesaja, want ik ben uit Jeruzalem gekomen en mijn ogen hebben de dingen van de Joden gezien, en ik weet dat de Joden de dingen van de profeten begrijpen, en er is geen ander volk dat de dingen die tot de Joden zijn gesproken begrijpt zoals zij, tenzij het wordt geleerd op de wijze van de dingen van de Joden.

6 Maar zie, ik, Nephi, heb mijn kinderen niet op de wijze van de Joden geleerd; maar zie, ikzelf heb in Jeruzalem gewoond, waardoor ik de gewesten eromheen ken; en ik heb mijn kinderen verteld over de oordelen van God die zich hebben voltrokken onder de Joden, ja, mijn kinderen verteld, volgens alles wat Jesaja heeft gesproken, en ik schrijf ze niet op.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

7 Maar zie, ik ga verder met mijn eigen profetie, volgens mijn duidelijkheid; en daarin, weet ik, kan niemand zich vergissen; niettemin, in de dagen dat de profetieën van Jesaja worden vervuld, in de tijd dat ze geschieden, zullen de mensen het zeker weten.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

8 Daarom zijn zij waardevol voor de mensenkinderen, en wie menen dat zij dat niet zijn, tot hen zal ik in het bijzonder spreken, en mijn woorden beperken tot mijn eigen volk; want ik weet dat zij zeer waardevol voor hen zullen zijn in de laatste dagen, want te dien dage zullen zij ze begrijpen; daarom heb ik ze voor hun welzijn geschreven.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

9 En zoals één geslacht onder de Joden is vernietigd wegens ongerechtigheid, zo zijn zij van geslacht op geslacht vernietigd ten gevolge van hun ongerechtigheden; en geen van hen is ooit vernietigd zonder dat het hun door de profeten van de Heer was voorzegd.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

10 Daarom is hun de vernietiging aangezegd die hen zou treffen onmiddellijk na het vertrek van mijn vader uit Jeruzalem; niettemin verstokten zij hun hart; en volgens mijn profetie zijn zij vernietigd, behalve diegenen die gevankelijk naar Babylon zijn weggevoerd.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

11 En nu zeg ik dit wegens de geest die in mij is. En hoewel zij zijn weggevoerd, zullen zij terugkeren en het land Jeruzalem bezitten; daarom zullen zij worden teruggebracht naar hun erfland.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

12 Maar zie, zij zullen oorlogen hebben, en geruchten van oorlogen; en wanneer de dag komt dat de Eniggeborene van de Vader, ja, die de Vader van hemel en aarde is, Zich aan hen openbaart in het vlees, zie, dan zullen zij Hem verwerpen wegens hun ongerechtigheden en de verstoktheid van hun hart en de starheid van hun hals.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

13 Zie, zij zullen Hem kruisigen; en nadat Hij drie dagen lang in een graf heeft gelegen, zal Hij uit de doden opstaan, met genezing onder zijn vleugels; en allen die in zijn naam geloven, zullen behouden worden in het koninkrijk van God. Daarom schept mijn ziel er behagen in over Hem te profeteren, want ik heb zijn dag gezien en mijn hart maakt zijn heilige naam groot.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

14 En zie, het zal geschieden, wanneer de Messias uit de doden is opgestaan en Zich heeft getoond aan zijn volk, aan zovelen als in zijn naam zullen geloven, zie, dat dan Jeruzalem wederom zal worden vernietigd; want wee hun die tegen God en het volk van zijn kerk strijden.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

15 Welnu, de Joden zullen onder alle natiën worden verstrooid; ja, en ook Babylon zal worden vernietigd; daarom zullen de Joden door andere natiën worden verstrooid.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

16 En nadat zij zijn verstrooid en de Here God hen vele geslachten lang door middel van andere natiën heeft gegeseld, ja, van geslacht op geslacht totdat zij ertoe worden bewogen te geloven in Christus, de Zoon van God, en in de verzoening, die oneindig is voor het gehele mensdom — en wanneer die dag komt dat zij in Christus geloven en de Vader in zijn naam aanbidden met een zuiver hart en reine handen, en niet langer uitzien naar een andere messias, dan zal in die tijd de dag komen dat zij deze dingen wel moeten geloven.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

17 En de Heer zal voor de tweede maal zijn hand uitstrekken om zijn volk uit zijn verloren en gevallen staat terug te brengen. Daarom zal Hij ertoe overgaan een wonderbaar werk en een wonder onder de mensenkinderen te verrichten.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

18 Daarom zal Hij zijn woorden tot hen brengen, welke woorden hen ten laatsten dage zullen oordelen, want zij zullen hun worden gegeven met de bedoeling hen te overtuigen van de ware Messias, die door hen was verworpen; en om hen ervan te overtuigen dat zij niet meer behoeven uit te zien naar een messias die nog moet komen, want er zal er geen komen, of het moet een valse messias zijn die het volk misleidt; want er wordt over slechts één Messias gesproken door de profeten, en die Messias is Hij die door de Joden zal worden verworpen.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

19 Want volgens de woorden van de profeten, komt de Messias zeshonderd jaar na het vertrek van mijn vader uit Jeruzalem; en volgens de woorden van de profeten, en ook het woord van de engel van God, zal zijn naam Jezus Christus, de Zoon van God, zijn.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 En nu, mijn broeders, ik heb duidelijk gesproken, zodat u zich niet kunt vergissen. En zowaar de Here God leeft, die Israël uit het land Egypte leidde en Mozes macht gaf om de natiën te genezen toen zij door de giftige slangen waren gebeten — indien zij wilden opblikken naar de slang die hij voor hun ogen verhief — en hem ook macht gaf om de rots te slaan, zodat er water uit zou komen; ja, zie, ik zeg u dat zowaar als die dingen waar zijn en als de Here God leeft, er geen andere naam onder de hemel is gegeven waardoor een mens kan worden gered, dan deze Jezus Christus van wie ik heb gesproken.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

21 Welnu, om die reden heeft de Here God mij beloofd dat deze dingen die ik schrijf, goed bewaard zullen blijven en van geslacht op geslacht aan mijn nageslacht zullen worden doorgegeven, opdat de belofte aan Jozef zal worden vervuld, dat zijn nageslacht nooit zou vergaan zolang de aarde bestond.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

22 Daarom zullen deze dingen voortgaan van geslacht op geslacht zolang de aarde bestaat; en zij zullen voortgaan naar de wil en het welbehagen van God; en de natiën die ze bezitten, zullen ernaar worden geoordeeld, volgens de woorden die zijn geschreven.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

23 Want wij arbeiden ijverig om te schrijven, teneinde onze kinderen, en ook onze broeders, ertoe te bewegen in Christus te geloven en met God te worden verzoend; want wij weten dat wij, na alles wat wij kunnen doen, door de genade worden gered.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

24 En hoewel wij in Christus geloven, bewaren wij de wet van Mozes en zien standvastig naar Christus uit, totdat de wet zal zijn vervuld.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

25 Want daartoe was de wet gegeven; daarom is de wet voor ons dood geworden en zijn wij levend gemaakt in Christus wegens ons geloof; toch bewaren wij de wet wegens de geboden.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

26 En wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

27 Daarom spreken wij over de wet, opdat onze kinderen zullen weten dat de wet dood is en zij, door te weten dat de wet dood is, zullen uitzien naar dat leven dat in Christus is en weten waartoe de wet werd gegeven; en dat zij, nadat de wet in Christus is vervuld, hun hart niet tegen Hem behoeven te verstokken wanneer de wet behoort te worden weggedaan.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

28 En nu, zie, mijn volk, u bent een halsstarrig volk; daarom heb ik duidelijk tot u gesproken, zodat u het niet verkeerd kunt begrijpen. En de woorden die ik heb gesproken, zullen als een getuigenis tegen u staan; want zij zijn voldoende om wie dan ook de juiste weg te leren; want de juiste weg is om in Christus te geloven en Hem niet te verloochenen; want door Hem te verloochenen, verloochent u ook de profeten en de wet.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

29 En nu, zie, ik zeg u dat de juiste weg is om in Christus te geloven en Hem niet te verloochenen; en Christus is de Heilige van Israël; daarom moet u zich voor Hem neerbuigen en Hem aanbidden met geheel uw macht, verstand en kracht, en met geheel uw ziel; en indien u dat doet, zult u geenszins worden uitgeworpen.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

30 En, voor zover het noodzakelijk is, moet u de riten en de verordeningen van God nakomen totdat de wet is vervuld die aan Mozes werd gegeven.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2 Nephi 26

1 En nadat Christus uit de doden is opgestaan, zal Hij Zich vertonen aan u, mijn kinderen, en mijn geliefde broeders; en de woorden die Hij tot u zal spreken, zullen de wet zijn, die u zult gehoorzamen.

2 Want zie, ik zeg u, ik heb gezien dat vele geslachten zullen voorbijgaan en dat er grote oorlogen en twisten onder mijn volk zullen zijn.

3 En nadat de Messias is gekomen, zullen er aan mijn volk tekenen van zijn geboorte worden gegeven, en ook van zijn dood en opstanding; en voor de goddelozen zal het een grote en verschrikkelijke dag zijn, want zij zullen omkomen; en zij komen om omdat zij de profeten uitwerpen, en de heiligen, en hen stenigen en doden; daarom zal het geroep van het bloed van de heiligen vanaf de aardbodem tot God tegen hen opstijgen.

4 Welnu, allen die hoogmoedig zijn en die goddeloos handelen, de komende dag zal hen verbranden, zegt de Heer der heerscharen, want zij zullen als stoppels zijn.

5 En zij die de profeten en de heiligen doden, de diepten van de aarde zullen hen verzwelgen, zegt de Heer der heerscharen; en bergen zullen hen bedekken, en wervelwinden zullen hen wegvoeren, en gebouwen zullen op hen vallen en hen vermorzelen en tot poeder vermalen.

6 En zij zullen worden bezocht met donderslagen en bliksemschichten en aardbevingen en allerlei verwoestingen, want het vuur van de toorn van de Heer zal tegen hen worden ontstoken, en zij zullen als stoppels zijn, en de komende dag zal hen verteren, zegt de Heer der heerscharen.

7 O, het leed, en de smart van mijn ziel om het verlies van de gedoden van mijn volk! Want ik, Nephi, heb het gezien en het verteert mij welhaast voor de tegenwoordigheid van de Heer; toch moet ik tot mijn God uitroepen: Uw wegen zijn rechtvaardig.

8 Maar zie, de rechtvaardigen die gehoor geven aan de woorden van de profeten en hen niet vernietigen, maar standvastig uitzien naar Christus wegens de tekenen die worden gegeven, ondanks alle vervolging — zie, zij zijn het die niet zullen omkomen.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

9 Doch de Zoon van gerechtigheid zal aan hen verschijnen; en Hij zal hen genezen, en zij zullen vrede met Hem hebben totdat drie geslachten zijn voorbijgegaan, en velen van het vierde geslacht in gerechtigheid zijn voorbijgegaan.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

10 En wanneer deze dingen zijn voorbijgegaan, komt er een snelle vernietiging over mijn volk; want ik heb het gezien, ondanks mijn zielenleed; welnu, ik weet dat het zal plaatsvinden; en zij verkopen zichzelf om niet; want als beloning voor hun hoogmoed en hun dwaasheid zullen zij vernietiging oogsten; want, omdat zij bezwijken voor de duivel en de werken van duisternis boven het licht verkiezen, moeten zij afdalen naar de hel.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

11 Want de Geest van de Heer blijft niet inwerken op de mens. En wanneer de Geest niet meer inwerkt op de mens, dan komt de snelle vernietiging, en dat bedroeft mijn ziel.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

12 En zoals ik sprak over het overtuigen van de Joden dat Jezus de ware Christus is, zo moeten ook de andere volken er wel van worden overtuigd dat Jezus de Christus is, de eeuwige God;

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

13 en dat Hij Zich openbaart aan allen die in Hem geloven, door de macht van de Heilige Geest; ja, dat Hij aan alle natie, geslacht, taal en volk, naar hun geloof grote krachten, tekenen en wonderen onder de mensenkinderen verricht.

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

14 Maar zie, ik profeteer u over de laatste dagen; over de dagen dat de Here God deze dingen onder de mensenkinderen tevoorschijn zal brengen.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

15 Wanneer mijn nageslacht en het nageslacht van mijn broers in ongeloof verkommerd zullen zijn en door de andere volken zullen zijn geslagen; ja, wanneer de Here God Zich rondom tegen hen zal hebben gelegerd, en met een schans het beleg tegen hen zal hebben geslagen en vestingen tegen hen zal hebben opgeworpen; en wanneer zij diep in het stof zullen zijn neergeworpen, zodat zij zelfs niet bestaan, dan zullen toch de woorden van de rechtvaardigen worden geschreven, en zullen de gebeden van de getrouwen worden verhoord, en allen die in ongeloof zijn verkommerd, zullen niet worden vergeten.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

16 Want zij die worden vernietigd, zullen vanuit de grond tot hen spreken, en hun spraak zal diep vanuit het stof zijn, en hun stem zal zijn als iemand die de doden bezweert; want de Here God zal hem macht geven, opdat hij zal fluisteren over hen, als het ware uit de grond; en hun spraak zal fluisteren uit het stof.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

17 Want aldus zegt de Here God: Zij zullen de dingen schrijven die onder hen worden verricht, en zij zullen worden geschreven en verzegeld in een boek, en zij die in ongeloof zijn verkommerd, zullen ze niet hebben, want zij trachten de dingen van God te vernietigen.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

18 Welnu, zoals zij die vernietigd zijn, snel zijn vernietigd; en de menigte van hun geweldenaars zal zijn als wegstuivend kaf — ja, aldus zegt de Here God: In een oogwenk, plotseling zal het geschieden —

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

19 en het zal geschieden dat zij die in ongeloof zijn verkommerd, worden geslagen door de hand van de andere volken.

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

20 En de andere volken verheffen zich in de hoogmoed van hun ogen en zijn gestruikeld wegens de omvang van hun struikelblok, zodat zij vele kerken hebben opgebouwd; toch geringschatten zij de macht en de wonderen van God en prediken zichzelf hun eigen wijsheid en hun eigen geleerdheid om gewin en om het aangezicht van de armen te vermalen.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

21 En er zijn vele kerken opgebouwd die afgunst en strijd en kwaadwilligheid veroorzaken.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

22 En er zijn ook geheime verenigingen, zoals in de dagen van weleer, naar de verenigingen van de duivel, want hij is de grondlegger van al deze dingen; ja, de grondlegger van moord en van de werken van duisternis; ja, en hij voert hen met een vlassen koord om hun hals, totdat hij hen met zijn sterke koorden voor eeuwig bindt.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

23 Maar zie, mijn geliefde broeders, ik zeg u dat de Here God niet werkt in duisternis.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

24 Hij doet niets, tenzij het voor het welzijn van de wereld is; want Hij heeft de wereld lief, zodat Hij zelfs zijn eigen leven aflegt teneinde alle mensen tot Zich te kunnen trekken. Daarom gebiedt Hij niemand om geen deel te hebben aan zijn heil.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

25 Zie, is er iemand die Hij toeroept en zegt: Ga van Mij heen? Zie, ik zeg u: Neen; integendeel, Hij zegt: Kom tot Mij, alle einden der aarde, koop melk en honing zonder geld en zonder prijs.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

26 Zie, heeft Hij iemand geboden om de synagoge of het bedehuis te verlaten? Zie, ik zeg u: Neen.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

27 Heeft Hij iemand geboden om geen deel te hebben aan zijn heil? Zie, ik zeg u: Neen; integendeel, Hij heeft het alle mensen om niet gegeven; en Hij heeft zijn volk geboden alle mensen tot bekering te bewegen.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

28 Zie, heeft de Heer iemand geboden om geen deel te hebben aan zijn goedheid? Zie, ik zeg u: Neen; integendeel, alle mensen zijn gelijkelijk begunstigd, en niemand wordt buitengesloten.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

29 Hij gebiedt dat er geen priesterbedrog zal zijn; want zie, priesterbedrog houdt in dat mensen prediken en zichzelf opwerpen als een licht voor de wereld om gewin en de lof van de wereld te verwerven; maar het welzijn van Zion zoeken zij niet.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

30 Zie, de Heer heeft dat verboden. Welnu, de Here God heeft een gebod gegeven dat alle mensen liefde behoren te hebben, en wel naastenliefde; en tenzij zij die naastenliefde hebben, zijn zij niets. Welnu, indien zij die naastenliefde hadden, zouden zij niet toelaten dat de arbeider in Zion omkomt.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

31 Maar de arbeider in Zion zal arbeiden voor Zion; want indien zij arbeiden voor geld, zullen zij verloren gaan.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

32 En voorts heeft de Here God de mensen geboden niet te moorden; niet te liegen; niet te stelen; de naam van de Heer, hun God, niet ijdel te gebruiken; niet afgunstig te zijn; niet kwaadwillig te zijn; niet met elkaar te twisten; geen hoererij te bedrijven; en geen van deze dingen te doen; want wie ook ze doet, gaat verloren.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

33 Want geen van deze ongerechtigheden komt van de Heer; want Hij doet hetgeen goed is onder de mensenkinderen; en Hij doet niets, tenzij het de mensenkinderen duidelijk is; en Hij nodigt hen allen uit om tot Hem te komen en deel te hebben aan zijn goedheid; en Hij verwerpt niemand die tot Hem komt, zwarte en blanke, geknechte en vrije, man en vrouw; en Hij is de heidenen indachtig; en allen zijn voor God gelijk, zowel de Joden als de andere volken.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2 Nephi 27

1 Maar zie, in de laatste dagen, ofwel in de dagen van de andere volken — ja, zie, dan zullen alle natiën van de andere volken en ook de Joden, zowel zij die naar dit land komen als zij die zich in andere landen bevinden, ja, zelfs in alle landen van de aarde, zie, zij zullen dronken zijn van ongerechtigheid en van allerlei gruwelen —

2 en wanneer die dag komt, zullen zij door de Heer der heerscharen worden bezocht met donder en met aardbeving en met een groot rumoer en met storm en met orkaan en met de vlam van een verterend vuur.

3 En alle natiën die tegen Zion strijden en die haar beangstigen, zullen zijn als een droom, een nachtgezicht; ja, het zal voor hen zijn zoals voor een hongerige die droomt, en zie, hij eet, maar hij ontwaakt en zijn ziel is ledig; of zoals een dorstige die droomt, en zie, hij drinkt, maar hij ontwaakt, en zie, hij is uitgeput en zijn ziel is begerig; ja, zo zal het de menigte van alle natiën vergaan die tegen de berg Zion strijden.

4 Want zie, u allen die ongerechtigheid bedrijft, bedwing u en wees verbaasd, want u zult roepen en schreeuwen; ja, u zult dronken zijn, maar niet van wijn, u zult waggelen, maar niet van sterke drank.

5 Want zie, de Heer heeft de geest van diepe slaap over u uitgestort. Want zie, u hebt uw ogen toegesloten en de profeten verworpen; en uw heersers en de zieners heeft Hij omhuld wegens uw ongerechtigheid.

6 En het zal geschieden dat de Here God de woorden van een boek voor u tevoorschijn zal brengen, en het zullen de woorden zijn van hen die gesluimerd hebben.

7 En zie, het boek zal verzegeld zijn; en in het boek zal een openbaring van God staan, vanaf het begin van de wereld tot aan haar eind.

8 Welnu, vanwege de dingen die zijn verzegeld, zullen de dingen die zijn verzegeld niet worden overhandigd ten dage van de goddeloosheid en gruwelen van de mensen. Daarom zal het boek hun worden onthouden.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

9 Maar het boek zal aan iemand worden overhandigd, en hij zal de woorden van het boek overhandigen, die de woorden zijn van hen die in het stof hebben gesluimerd, en hij zal die woorden aan een ander overhandigen;

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

10 maar de woorden die zijn verzegeld, zal hij niet overhandigen, evenmin zal hij het boek overhandigen. Want het boek zal door de macht van God zijn verzegeld, en de openbaring die werd verzegeld, zal in het boek worden bewaard tot de door de Heer bestemde tijd dat zij tevoorschijn zullen komen; want zie, zij openbaren alle dingen, sedert de grondlegging van de wereld tot aan haar eind.

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

11 En de dag komt dat de woorden van het boek, die waren verzegeld, vanaf de daken van de huizen zullen worden gelezen; en zij zullen worden gelezen door de macht van Christus; en alle dingen zullen aan de mensenkinderen worden geopenbaard die ooit onder de mensenkinderen zijn geweest, en die ooit zullen zijn, zelfs tot aan het einde van de aarde.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

12 Welnu, ten dage dat het boek wordt overhandigd aan de man over wie ik heb gesproken, zal het boek voor de ogen van de wereld worden verborgen, opdat niemands ogen het zullen zien, behalve drie getuigen die het door de macht van God zullen zien, naast hem aan wie het boek zal worden overhandigd; en zij zullen getuigen van de waarheid van het boek en de dingen daarin.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

13 En er is geen ander die het zal bekijken, uitgezonderd enkelen naar de wil van God, om aan de mensenkinderen te getuigen van zijn woord; want de Here God heeft gezegd dat de woorden van de getrouwen als het ware uit de doden zouden spreken.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

14 Daarom zal de Here God ertoe overgaan de woorden van het boek tevoorschijn te brengen; en in de mond van zoveel getuigen als Hem goeddunkt, zal Hij zijn woord doen vaststaan; en wee hem die het woord van God verwerpt!

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

15 Maar zie, het zal geschieden dat de Here God zal zeggen tot hem aan wie Hij het boek overhandigt: Neem deze woorden, die niet zijn verzegeld, en overhandig ze aan een ander, opdat hij ze zal tonen aan de geleerde en zeggen: Lees dit, bid ik u. En de geleerde zal zeggen: Breng het boek hierheen, en ik zal ze lezen.

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

16 Welnu, wegens de eer van de wereld en uit winstbejag zullen zij dat zeggen, en niet voor de eer van God.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

17 En de man zal zeggen: Ik kan het boek niet brengen, want het is verzegeld.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

18 Dan zal de geleerde zeggen: Ik kan het niet lezen.

Then shall the learned say: I cannot read it.

19 Welnu, het zal geschieden dat de Here God het boek en de woorden ervan wederom overhandigt aan hem die niet geleerd is; en de man die niet geleerd is, zal zeggen: Ik ben niet geleerd.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

20 Dan zal de Here God hem zeggen: De geleerden zullen ze niet lezen, want zij hebben ze verworpen, en Ik ben in staat mijn eigen werk te doen; daarom zult u de woorden lezen die Ik u zal geven.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

21 Roer de dingen die zijn verzegeld niet aan, want Ik zal ze in de door Mij bestemde tijd tevoorschijn brengen; want Ik zal de mensenkinderen tonen dat Ik in staat ben mijn eigen werk te doen.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

22 Welnu, wanneer u de woorden hebt gelezen die Ik u heb geboden, en de getuigen hebt verkregen die Ik u heb beloofd, dan zult u het boek wederom verzegelen en het in mijn hoede verbergen, opdat Ik de woorden die u niet hebt gelezen, zal kunnen bewaren, totdat het Mij in mijn eigen wijsheid goeddunkt om de mensenkinderen alle dingen te openbaren.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

23 Want zie, Ik ben God; en Ik ben een God van wonderen; en Ik zal de wereld tonen dat Ik dezelfde ben, gisteren, heden en voor eeuwig; en Ik werk alleen onder de mensenkinderen volgens hun geloof.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

24 En voorts, het zal geschieden dat de Heer zegt tot hem die de woorden leest, die hem worden overhandigd:

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

25 Omdat dit volk Mij met zijn mond nadert en Mij met zijn lippen eert, terwijl het zijn hart ver van Mij houdt, en hun ontzag voor Mij een aangeleerd voorschrift van mensen is —

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

26 daarom zal Ik ertoe overgaan een wonderbaar werk onder dit volk te doen, ja, een wonderbaar werk en een wonder, want de wijsheid van zijn wijzen en geleerden zal tenietgaan, en het verstand van zijn verstandigen zal schuilgaan.

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

27 En wee hun die trachten hun plan diep te verbergen voor de Heer! Hun werken geschieden in de duisternis; en zij zeggen: Wie ziet ons en wie kent ons? En tevens zeggen zij: Dat U de zaken ondersteboven zet, zal stellig worden geacht als het leem van de pottenbakker. Maar zie, zegt de Heer der heerscharen, Ik zal hun tonen dat Ik al hun werken ken. Want zal het maaksel van zijn maker zeggen: Hij heeft mij niet gemaakt? Of zal het boetseersel van zijn boetseerder zeggen: Hij heeft geen verstand?

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

28 Maar zie, zegt de Heer der heerscharen: Ik zal de mensenkinderen tonen dat het nog een zeer korte tijd is voordat de Libanon in een vruchtbaar veld wordt veranderd en het vruchtbare veld een woud gelijkt.

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

29 En te dien dage zullen de doven de woorden van het boek horen, en de ogen van de blinden zullen vanuit het donker en de duisternis zien.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

30 En ook de ootmoedigen zullen toenemen, en hun vreugde zal in de Heer zijn, en de armen onder de mensen zullen zich in de Heilige van Israël verheugen.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

31 Want zowaar de Heer leeft, zullen zij zien dat het gedaan is met de geweldenaar en dat de spotter wordt verteerd, en dat allen die zinnen op ongerechtigheid, worden afgesneden;

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

32 en zij die een mens om een woord schuldig verklaren en een valstrik leggen voor hem die bestraft in de poort en de rechtvaardige wegdrukken om een nietigheid.

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

33 Daarom, aldus zegt de Heer, die Abraham heeft verlost, over het huis van Jakob: Jakob zal nu niet beschaamd staan, noch zal zijn aangezicht nu verbleken.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

34 Doch wanneer hij zijn kinderen, het werk van mijn handen, in zijn midden ziet, zullen zij mijn naam heiligen en de Heilige van Jakob heiligen en de God van Israël vrezen.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

35 Ook de dwalenden van geest zullen tot inzicht komen en de morrenden zullen lering aannemen.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2 Nephi 28

1 En nu, mijn broeders, ik heb tot u gesproken zoals de Geest mij heeft gedrongen; daarom weet ik dat het zeker moet geschieden.

2 En de dingen die uit het boek overgeschreven zullen worden, zullen voor de mensenkinderen van grote waarde zijn, en in het bijzonder voor ons nageslacht, dat een overblijfsel is van het huis van Israël.

3 Want het zal geschieden ten dage dat de kerken die worden opgebouwd, maar niet tot de Heer, dat de een tot de ander zal zeggen: Zie, ik, ik ben van de Heer; en de anderen zullen zeggen: Ik, ik ben van de Heer; en zo zal ieder van hen zeggen die kerken heeft opgebouwd, maar niet tot de Heer —

4 en zij zullen met elkaar twisten; en hun priesters zullen met elkaar twisten en zij zullen met hun geleerdheid leren en de Heilige Geest, die doet spreken, verloochenen.

5 En zij verloochenen de macht van God, de Heilige van Israël; en zij zeggen tot het volk: Luister naar ons en hoor ons voorschrift aan; want zie, er is heden geen God, want de Heer en Verlosser heeft zijn werk gedaan, en Hij heeft zijn macht aan de mensen gegeven;

6 zie, luister naar mijn voorschrift; indien zij zeggen dat er een wonder door de hand van de Heer is verricht, geloof het dan niet; want heden ten dage is Hij geen God van wonderen; Hij heeft zijn werk gedaan.

7 Ja, en er zullen velen zijn die zeggen: Eet, drink en wees vrolijk, want morgen sterven wij; en het zal wel met ons zijn.

8 En er zullen ook velen zijn die zeggen: Eet, drink, en wees vrolijk; vrees nochtans God — Hij zal het bedrijven van een kleine zonde wel rechtvaardigen; ja, lieg wat, maak van iemand misbruik wegens zijn woorden, graaf een kuil voor uw naaste; daarin steekt geen kwaad; en doe al die dingen, want morgen sterven wij; en mochten wij toch schuldig zijn, dan zal God ons met enkele striemen slaan, en tenslotte zullen wij het heil verkrijgen in het koninkrijk van God.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

9 Ja, en er zullen velen zijn die op die wijze valse en ijdele en dwaze leerstellingen leren, en in hun hart opgeblazen zijn en trachten hun plannen diep te verbergen voor de Heer; en hun werken zullen in de duisternis zijn.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

10 En het bloed van de heiligen zal hen vanuit de aardbodem aanklagen.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

11 Ja, zij zijn allen van de weg afgeweken; zij zijn verdorven geworden.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

12 Wegens hoogmoed en wegens valse leraren en valse leer zijn hun kerken verdorven geworden, en hun kerken hebben zich verheven; wegens hoogmoed zijn ze opgeblazen.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

13 Zij beroven de armen omwille van hun fraaie heiligdommen; zij beroven de armen omwille van hun fraaie kledij; en zij vervolgen de zachtmoedigen en de eenvoudigen van hart, omdat zij in hun hoogmoed opgeblazen zijn.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

14 Zij houden hun hals star en hun hoofd hoog; ja, en ten gevolge van hoogmoed en goddeloosheid en gruwelen en hoererijen zijn zij allen afgedwaald, op enkelen na, die de ootmoedige volgelingen van Christus zijn; evenwel worden dezen zo geleid dat zij in vele gevallen dwalen, omdat zij volgens de voorschriften van mensen worden onderricht.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

15 O, de wijzen en de geleerden en de rijken die in de hoogmoed van hun hart opgeblazen zijn, en allen die valse leerstellingen prediken, en allen die hoererij bedrijven en de rechte weg van de Heer verdraaien, wee, wee, wee hun, zegt de Here God, de Almachtige, want zij zullen worden neergeworpen in de hel!

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

16 Wee hun die de rechtvaardige om een nietigheid wegdrukken en hetgeen goed is beschimpen en zeggen dat het geen waarde heeft! Want de dag zal komen dat de Here God de bewoners van de aarde met spoed bezoekt; en te dien dage, wanneer zij geheel rijp zijn in ongerechtigheid, zullen zij omkomen.

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

17 Maar zie, indien de bewoners van de aarde zich bekeren van hun goddeloosheid en gruwelen, zullen zij niet worden vernietigd, zegt de Heer der heerscharen.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

18 Maar zie, die grote en gruwelijke kerk, de hoer van de gehele aarde, moet ter aarde vallen, en groot moet haar val zijn.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

19 Want het koninkrijk van de duivel moet sidderen, en zij die ertoe behoren, moeten wel tot bekering worden bewogen, anders zal de duivel hen met zijn eeuwigdurende ketenen grijpen, en worden zij tot toorn opgehitst, en gaan verloren;

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

20 want zie, te dien dage zal hij in het hart van de mensenkinderen woeden en hen ophitsen tot toorn tegen hetgeen goed is.

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

21 En anderen zal hij sussen en paaien tot vleselijke gerustheid, zodat zij zeggen: Alles is wel in Zion; ja, Zion is voorspoedig, alles is wel — en zo bedriegt de duivel hun ziel en voert hij hen bedachtzaam naar de hel.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

22 En zie, anderen lokt hij met vleierij en vertelt hun dat de hel niet bestaat; en hij zegt hun: Ik ben geen duivel, want die bestaat niet — en zo fluistert hij in hun oor, totdat hij hen grijpt met zijn verschrikkelijke ketenen, waaruit geen bevrijding is.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

23 Ja, zij worden gegrepen door de dood en de hel; en de dood en de hel en de duivel, en allen die daardoor zijn gegrepen, moeten voor de troon van God staan en naar hun werken worden geoordeeld, vanwaar zij naar de plaats moeten gaan die voor hen is bereid, namelijk een poel van vuur en zwavel die eindeloze kwelling is.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

24 Daarom, wee hem die zich gerust voelt in Zion!

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

25 Wee hem die roept: Alles wel!

Wo be unto him that crieth: All is well!

26 Ja, wee hem die luistert naar de voorschriften van de mensen, en de macht van God en de gave van de Heilige Geest verloochent!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

27 Ja, wee hem die zegt: Wij hebben ontvangen en hebben niet meer nodig!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

28 Ja, kortom, wee allen die beven en toornig zijn wegens de waarheid van God! Want zie, hij die is gebouwd op de rots ontvangt haar met blijdschap; en hij die is gebouwd op een zandig fundament beeft uit vrees dat hij zal vallen.

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

29 Wee hem die zal zeggen: Wij hebben het woord van God ontvangen en wij hebben niet meer van het woord van God nodig, want wij hebben genoeg!

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

30 Want zie, aldus zegt de Here God: Ik zal de mensenkinderen regel op regel geven, voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig; en gezegend zijn zij die naar mijn voorschriften luisteren en mijn raad het oor lenen, want zij zullen wijsheid leren; want hem die ontvangt, zal Ik meer geven; en van hen die zeggen: Wij hebben genoeg, van hen zal zelfs wat zij hebben, worden weggenomen.

31 Vervloekt is hij die op de mens vertrouwt of vlees tot zijn arm stelt, of luistert naar de voorschriften van de mensen, tenzij hun voorschriften worden gegeven door de macht van de Heilige Geest.

32 Wee de andere volken, zegt de Here God der heerscharen! Want hoewel Ik mijn arm van dag tot dag naar hen zal uitstrekken, zullen zij Mij verloochenen; toch zal Ik jegens hen barmhartig zijn, zegt de Here God, indien zij zich bekeren en tot Mij komen; want mijn arm is de gehele dag uitgestrekt, zegt de Here God der heerscharen.

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2 Nephi 29

1 Maar zie, er zullen er velen zijn — ten dage dat Ik ertoe overga een wonderbaar werk onder hen te verrichten om mijn verbonden, die Ik met de mensenkinderen heb gesloten, indachtig te zijn, om mijn hand voor de tweede maal uit te strekken om mijn volk, dat van het huis van Israël is, terug te winnen;

2 en ook om de beloften indachtig te zijn die Ik u, Nephi, en ook uw vader heb gedaan, dat Ik uw nageslacht indachtig zal zijn; en dat de woorden van uw nageslacht uit mijn mond tot uw nageslacht zullen voortgaan; en mijn woorden zullen voortsissen tot aan de einden der aarde, tot een standaard voor mijn volk, dat van het huis van Israël is;

3 en omdat mijn woorden zullen voortsissen, zullen velen van de andere volken zeggen: Een Bijbel! Een Bijbel! Wij hebben een Bijbel en er kan niet nog méér Bijbel zijn.

4 Maar aldus zegt de Here God: O dwazen, zij zullen een Bijbel hebben; en deze zal voortkomen uit de Joden, mijn verbondsvolk vanouds. En hoe danken zij de Joden voor de Bijbel die zij van hen ontvangen? Ja, wat bedoelen de andere volken eigenlijk? Denken zij aan de moeiten en het gezwoeg en de inspanningen van de Joden, en hoe ijverig zij jegens Mij zijn geweest om de andere volken redding te brengen?

5 O andere volken, bent u de Joden, mijn verbondsvolk vanouds, indachtig geweest? Neen; integendeel, u hebt hen vervloekt en gehaat, en niet getracht hen terug te winnen. Maar zie, Ik zal al deze dingen op uw eigen hoofd doen wederkeren, want Ik, de Heer, ben mijn volk niet vergeten.

6 O dwaas, die zegt: Een Bijbel, wij hebben een Bijbel, en wij hebben niet méér Bijbel nodig. Had u een Bijbel verkregen indien het niet door de Joden was geweest?

7 Weet u niet dat er meer natiën zijn dan één? Weet u niet dat Ik, de Heer, uw God, alle mensen heb geschapen en dat Ik hen gedenk die zich op de eilanden van de zee bevinden; en dat Ik heers boven in de hemelen en beneden op de aarde; en dat Ik de mensenkinderen, ja, alle natiën van de aarde, mijn woord breng?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Waarom mort u omdat u méér van mijn woord zult ontvangen? Weet u niet dat het getuigenis van twee natiën voor u getuigt dat Ik God ben, dat Ik de ene natie evenzeer als de andere gedenk? Daarom spreek Ik tot de ene natie dezelfde woorden als tot de andere. En wanneer de twee natiën samengaan, zal ook het getuigenis van de twee natiën samengaan.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

9 En Ik doe dat om velen te bewijzen dat Ik dezelfde ben, gisteren, heden en voor eeuwig; en dat Ik mijn woorden spreek naar mijn eigen welbehagen. En omdat Ik één woord heb gesproken, behoeft u niet te veronderstellen dat Ik er niet nog een kan spreken; want mijn werk is nog niet voleindigd; noch zal het dat zijn vóór het einde van het mensdom; evenmin van die tijd af en voor eeuwig.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

10 Welnu, omdat u een Bijbel hebt, behoeft u niet te veronderstellen dat die al mijn woorden bevat; evenmin behoeft u te veronderstellen dat Ik er niet méér heb laten opschrijven.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

11 Want Ik gebied alle mensen, zowel in het oosten als in het westen, als in het noorden, als in het zuiden, als op de eilanden van de zee, de woorden die Ik tot hen spreek, op te schrijven; want Ik zal de wereld oordelen naar de boeken die geschreven zullen worden, alle mensen naar hun werken, volgens hetgeen geschreven is.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

12 Want zie, Ik zal tot de Joden spreken en zij zullen het opschrijven; en Ik zal ook tot de Nephieten spreken en zij zullen het opschrijven; en Ik zal ook spreken tot de andere stammen van het huis van Israël, die Ik heb weggeleid, en zij zullen het opschrijven; en ook zal Ik spreken tot alle natiën van de aarde en zij zullen het opschrijven.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

13 En het zal geschieden dat de Joden de woorden van de Nephieten zullen hebben, en de Nephieten zullen de woorden van de Joden hebben; en de Nephieten en de Joden zullen de woorden van de verloren stammen van Israël hebben; en de verloren stammen van Israël zullen de woorden van de Nephieten en van de Joden hebben.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

14 En het zal geschieden dat mijn volk, dat van het huis van Israël is, naar huis zal worden vergaderd naar de landen die zij bezaten; en ook mijn woord zal tot één worden vergaderd. En Ik zal hun die strijden tegen mijn woord en tegen mijn volk, dat van het huis van Israël is, tonen dat Ik God ben en dat Ik Mij jegens Abraham ertoe verbonden heb zijn nageslacht voor eeuwig indachtig te zijn.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2 Nephi 30

1 En nu, zie, mijn geliefde broeders, ik wil tot u spreken; want ik, Nephi, sta niet toe dat u zich rechtvaardiger acht dan de andere volken zullen zijn. Want zie, tenzij u de geboden van God onderhoudt, zult u allen evenzo verloren gaan; en wegens de woorden die zijn gesproken, behoeft u niet te veronderstellen dat de andere volken volkomen worden vernietigd.

2 Want zie, ik zeg u dat allen uit de andere volken die zich bekeren, het verbondsvolk van de Heer zijn; en allen uit de Joden die zich niet bekeren, zullen worden verworpen; want de Heer sluit met niemand een verbond dan alleen met hen die zich bekeren en geloven in zijn Zoon, die de Heilige van Israël is.

3 Welnu, ik wil nog iets meer profeteren over de Joden en de andere volken. Want wanneer het boek waarover ik gesproken heb, tevoorschijn is gekomen en is geschreven voor de andere volken en wederom in de hoede van de Heer verzegeld, zullen er velen zijn die de geschreven woorden geloven; en zij zullen ze tot het overblijfsel van ons nageslacht brengen.

4 En dan zal het overblijfsel van ons nageslacht kennis van ons hebben, hoe wij uit Jeruzalem zijn gekomen, en dat zij afstammelingen van de Joden zijn.

5 En het evangelie van Jezus Christus zal onder hen verkondigd worden; aldus zullen zij worden teruggebracht tot de kennis van hun vaderen, alsook tot de kennis van Jezus Christus, waarover hun vaderen beschikten.

6 En dan zullen zij zich verheugen; want zij zullen weten dat het voor hen een zegen uit de hand van God is; en de schellen van duisternis zullen hun van de ogen beginnen te vallen; en er zullen niet vele geslachten onder hen voorbijgaan, vooraleer zij een rein en aangenaam volk zijn.

7 En het zal geschieden dat de Joden die verstrooid zijn, eveneens in Christus beginnen te geloven; en zij zullen zich op het oppervlak van het land beginnen te vergaderen; en allen die in Christus geloven, zullen eveneens een aangenaam volk worden.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightsome people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightsome people.

8 En het zal geschieden dat de Here God met zijn werk onder alle natiën, geslachten, talen en volken begint, om de herstelling van zijn volk op aarde tot stand te brengen.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

9 En met gerechtigheid zal de Here God de armen richten, en met billijkheid bestraffen ten behoeve van de ootmoedigen van de aarde. En Hij zal de aarde slaan met de roede van zijn mond; en met de adem van zijn lippen de verdorvenen doden.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

10 Want de tijd komt spoedig, dat de Here God een grote scheiding onder de mensen zal veroorzaken, en de goddelozen zal Hij vernietigen; en Hij zal zijn volk sparen, ja, zelfs al moet Hij de goddelozen vernietigen met vuur.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

11 En gerechtigheid zal de gordel van zijn lendenen zijn en trouw de gordel van zijn heupen.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

12 En dan zal de wolf bij het lam verkeren; en de luipaard zal zich neerleggen bij het bokje; en het kalf, de jonge leeuw en het mestvee tezamen; en een kleine jongen zal ze leiden.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

13 En de koe en de berin zullen weiden; hun jongen zullen zich tezamen neerleggen; en de leeuw zal stro eten als het rund.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

14 En de zuigeling zal op het hol van de adder spelen, en het gespeende kind zal zijn hand op het nest van de giftige slang leggen.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

15 Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op geheel mijn heilige berg; want de aarde zal vol zijn van de kennis van de Heer, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

16 Welnu, de dingen van alle natiën zullen worden bekendgemaakt; ja, alle dingen zullen de mensenkinderen worden bekendgemaakt.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

17 Er is niets verborgen, of het zal worden geopenbaard; er is geen duister werk, of het zal aan het licht worden gebracht; en er is niets op aarde verzegeld, of het zal ontbonden worden.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

18 Daarom zullen alle dingen die aan de mensenkinderen zijn geopenbaard, te dien dage geopenbaard worden; en Satan zal gedurende lange tijd geen macht meer hebben over het hart van de mensenkinderen. En nu, mijn geliefde broeders, beëindig ik mijn woorden.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2 Nephi 31

1 En nu, mijn geliefde broeders, houd ik, Nephi, op tot u te profeteren. En ik kan slechts enkele dingen schrijven die, zoals ik weet, zeker moeten geschieden; en van de woorden van mijn broer Jakob kan ik er eveneens slechts enkele schrijven.

2 Welnu, de dingen die ik heb geschreven zijn mij genoeg, uitgezonderd enkele woorden die ik moet spreken over de leer van Christus; welnu, ik zal duidelijk tot u spreken, volgens de duidelijkheid van mijn profeteren.

3 Want mijn ziel schept behagen in duidelijkheid; want aldus werkt de Here God onder de mensenkinderen. Want de Here God geeft licht aan het verstand; want Hij spreekt tot de mensen in hun eigen taal, om hun begrip te verruimen.

4 Welnu, ik wil u eraan herinneren dat ik tot u heb gesproken over die profeet, van wie de Heer mij heeft getoond dat hij het Lam van God zal dopen, dat de zonden van de wereld wegneemt.

5 En nu, indien het voor het Lam van God, dat heilig is, noodzakelijk is om met water te worden gedoopt teneinde alle gerechtigheid te vervullen, o, hoeveel groter is dan niet voor ons, die onheilig zijn, de noodzaak om te worden gedoopt, ja, met water!

6 En nu wil ik u vragen, mijn geliefde broeders, hoe vervulde het Lam van God alle gerechtigheid door Zich te laten dopen met water?

7 Weet u niet dat Hij heilig was? Maar hoewel Hij heilig is, toont Hij de mensenkinderen dat Hij Zich naar het vlees verootmoedigt voor de Vader, en getuigt tot de Vader dat Hij Hem gehoorzaam wil zijn in het onderhouden van zijn geboden.

8 Welnu, nadat Hij met water was gedoopt, daalde de Heilige Geest op Hem neer in de gedaante van een duif.

9 Voorts toont dit de mensenkinderen hoe nauw het pad en hoe smal de poort is waardoor zij moeten binnengaan, want Hij heeft hun het voorbeeld voorgehouden.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficeth me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

10 En Hij zei tot de mensenkinderen: Volg Mij. Welnu, mijn geliefde broeders, kunnen wij Jezus volgen indien wij niet gewillig zijn de geboden van de Vader te onderhouden?

11 En de Vader zei: Bekeer u, bekeer u, en laat u dopen in de naam van mijn geliefde Zoon.

12 En ook kwam de stem van de Zoon tot mij, die zei: Aan hem die zich in mijn naam laat dopen zal de Vader de Heilige Geest schenken, zoals aan Mij; volg Mij dus en doe de dingen die u Mij hebt zien doen.

13 Daarom, mijn geliefde broeders, weet ik dat indien u de Zoon met een volmaakt voornemen van hart volgt, zonder huichelarij en bedrog voor het aangezicht van God, maar met een oprechte bedoeling, en u zich van uw zonden bekeert en tot de Vader getuigt dat u gewillig bent de naam van Christus op u te nemen door de doop — ja, door gelijk uw Heer en uw Heiland in het water af te dalen, naar zijn woord — zie, dan ontvangt u de Heilige Geest; ja, dan komt de doop met vuur en met de Heilige Geest; en dan kunt u spreken met de taal der engelen en de Heilige van Israël lof toeroepen.

14 Maar zie, mijn geliefde broeders, aldus kwam de stem van de Zoon tot mij, die zei: Wanneer u zich van uw zonden hebt bekeerd en tot de Vader hebt getuigd dat u gewillig bent mijn geboden te onderhouden, door de doop met water, en de doop met vuur en met de Heilige Geest hebt ontvangen, en kunt spreken met een nieuwe taal, ja, namelijk met de taal der engelen, en u Mij daarna verloochent, dan zou het voor u beter zijn geweest Mij niet te hebben gekend.

15 En ik hoorde een stem die van de Vader kwam, die zei: Ja, de woorden van mijn Geliefde zijn waar en betrouwbaar. Hij die tot het einde volhardt, die zal behouden worden.

16 En nu, mijn geliefde broeders, hierdoor weet ik dat, tenzij een mens tot het einde volhardt in het volgen van het voorbeeld van de Zoon van de levende God, hij niet kan worden gered.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

17 Daarom, doe de dingen waarvan ik, zoals ik u heb gezegd, heb gezien dat uw Heer en uw Verlosser ze zal doen; want hiertoe zijn ze mij getoond: dat u de poort zult kennen waardoor u moet binnengaan. Want de poort waardoor u moet binnengaan, is bekering en doop met water; en dan komt vergeving van uw zonden door vuur en door de Heilige Geest.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

18 En dan bent u op dat nauwe en smalle pad dat tot het eeuwige leven voert; ja, u bent door de poort naar binnen gegaan; u hebt gehandeld naar de geboden van de Vader en de Zoon; en u hebt de Heilige Geest ontvangen, die van de Vader en de Zoon getuigt ter vervulling van de belofte die Hij heeft gedaan: dat u, indien u langs de weg binnengaat, zult ontvangen.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

19 En nu, mijn geliefde broeders, wanneer u dat nauwe en smalle pad hebt betreden, wil ik vragen of daarmee alles is gedaan? Zie, ik zeg u: Neen; want zover bent u alleen gekomen dankzij het woord van Christus, met onwankelbaar geloof in Hem, u geheel verlatend op de verdiensten van Hem die machtig is om te redden.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

20 Daarom moet u standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen. Welnu, indien u voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: U zult het eeuwige leven hebben.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

21 En nu, zie, mijn geliefde broeders, dit is de weg; en er is geen andere weg noch naam onder de hemel gegeven waardoor de mens kan worden behouden in het koninkrijk van God. En nu, zie, dit is de leer van Christus, en de enige en ware leer van de Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest, die één God zijn, zonder einde. Amen.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2 Nephi 32

1 En nu, zie, mijn geliefde broeders, ik veronderstel dat u in uw hart enigszins overlegt wat u behoort te doen wanneer u langs de weg bent binnengegaan. Maar zie, waarom overlegt u die dingen in uw hart?

2 Weet u niet meer dat ik u zei dat u, wanneer u de Heilige Geest had ontvangen, met de taal der engelen zou kunnen spreken? En nu, hoe zou u met de taal der engelen kunnen spreken, tenzij door de Heilige Geest?

3 Engelen spreken door de macht van de Heilige Geest; daarom spreken zij de woorden van Christus. Daarom zei ik tot u: Vergast u aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die u behoort te doen.

4 Welnu, indien u, nu ik deze woorden heb gesproken, ze niet kunt begrijpen, zal het zijn doordat u vraagt noch klopt; daarom wordt u niet in het licht gebracht, maar moet u in de duisternis verloren gaan.

5 Want zie, ik zeg u nogmaals, dat indien u langs de weg binnengaat en de Heilige Geest ontvangt, Hij u alle dingen zal tonen die u behoort te doen.

6 Zie, dit is de leer van Christus, en er zal geen verdere leer worden gegeven, totdat Hij Zich in het vlees aan u openbaart. En wanneer Hij Zich in het vlees aan u openbaart, zult u de dingen die Hij tot u zegt nauwgezet naleven.

7 En nu kan ik, Nephi, niets meer zeggen; de Geest belet mij het spreken, en ik kan alleen maar treuren om het ongeloof en de goddeloosheid en de onwetendheid en de halsstarrigheid van de mensen; want zij willen niet naar kennis streven, noch grote kennis bevatten wanneer die hun in alle duidelijkheid wordt gegeven, ja, zo duidelijk als een woord maar kan zijn.

8 En nu, mijn geliefde broeders, bemerk ik dat u nog steeds in uw hart overlegt; en het bedroeft mij hierover te moeten spreken. Want indien u zou luisteren naar de Geest die de mens leert bidden, zou u weten dat u moet bidden; want de boze geest leert de mens niet bidden, maar leert hem dat hij niet moet bidden.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 Maar zie, ik zeg u dat u altijd moet bidden en niet verslappen; dat u niets voor de Heer moet doen zonder in de eerste plaats tot de Vader te bidden in de naam van Christus dat Hij uw handeling voor u zal heiligen, opdat uw handeling voor het welzijn van uw ziel zal zijn.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2 Nephi 33

1 En nu kan ik, Nephi, niet alle dingen schrijven die onder mijn volk werden geleerd; ik ben ook niet machtig in het schrijven zoals in het spreken; want wanneer een mens door de macht van de Heilige Geest spreekt, voert de macht van de Heilige Geest het tot het hart van de mensenkinderen.

2 Maar zie, velen zijn er die hun hart tegen de Heilige Geest verstokken, zodat die in hen geen plaats heeft; daarom verwerpen zij vele dingen die geschreven staan en achten ze als niets.

3 Maar ik, Nephi, heb geschreven wat ik heb geschreven, en ik acht het van grote waarde, en in het bijzonder voor mijn volk. Want overdag bid ik onophoudelijk voor hen, en 's nachts bevochtigen mijn ogen mijn kussen wegens hen; en ik roep mijn God in geloof aan, en ik weet dat Hij mijn smeekbede zal horen.

4 En ik weet dat de Here God mijn gebeden zal heiligen voor het welzijn van mijn volk. En de woorden die ik in zwakheid heb geschreven, zullen voor hen sterk worden gemaakt; want zij overreden hen om goed te doen; zij geven hun kennis van hun vaderen; en zij spreken van Jezus en overreden hen in Hem te geloven en te volharden tot het einde, hetgeen het eeuwige leven is.

5 En zij spreken zich scherp uit tegen zonde, volgens de duidelijkheid van de waarheid; daarom zal niemand toornig zijn om de woorden die ik heb geschreven, tenzij hij de geest van de duivel heeft.

6 Ik roem in duidelijkheid; ik roem in waarheid; ik roem in mijn Jezus, want Hij heeft mijn ziel verlost uit de hel.

7 Ik koester naastenliefde voor mijn volk en heb een groot geloof in Christus dat ik vele zielen vlekkeloos voor zijn rechterstoel zal ontmoeten.

8 Ik koester naastenliefde voor de Jood — ik zeg Jood, omdat ik hen bedoel uit wie ik ben voortgekomen.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

9 Ik koester ook naastenliefde voor de andere volken. Maar zie, voor geen van hen kan ik hoop koesteren, tenzij zij zich met Christus verzoenen en ingaan door de smalle poort en wandelen op het nauwe pad dat tot het leven voert, en op dat pad blijven tot het einde van de proeftijd.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

10 En nu, mijn geliefde broeders, en ook de Jood, en u, alle einden der aarde, luister naar deze woorden en geloof in Christus; en indien u niet in deze woorden gelooft, geloof in Christus. En indien u in Christus gelooft, zult u in deze woorden geloven, want het zijn de woorden van Christus, en Hij heeft ze mij gegeven; en zij leren alle mensen dat zij goed moeten doen.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

11 En indien het niet de woorden van Christus zijn, oordeel dan voor uzelf — maar ten laatsten dage zal Christus u met macht en grote heerlijkheid tonen dat het zijn woorden zijn; en u en ik zullen oog in oog voor zijn gerecht staan; en u zult weten dat mij door Hem was geboden deze dingen te schrijven, ondanks mijn zwakheid.

And if they are not the words of Christ, judge ye— for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

12 En ik bid de Vader in de naam van Christus dat velen van ons, zo niet allen, op die grote en laatste dag in zijn koninkrijk behouden zullen worden.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

13 En nu, mijn geliefde broeders, u allen die van het huis van Israël bent, en u, alle einden der aarde, ik spreek tot u als de stem van iemand die roept uit het stof: Vaarwel totdat die grote dag komt.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

14 En u die geen deel wilt hebben aan Gods goedheid, en de woorden van de Joden niet wilt eerbiedigen, noch mijn woorden, noch de woorden die zullen voortkomen uit de mond van het Lam van God, zie, u zeg ik een eeuwigdurend vaarwel, want deze woorden zullen u ten laatsten dage veroordelen.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

15 Want hetgeen ik op aarde verzegel, zal voor het gerecht tegen u worden aangevoerd; want aldus heeft de Heer mij geboden en ik moet gehoorzamen. Amen.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Het boek Jakob
De broer van Nephi

De woorden van zijn prediking tot zijn broeders. Hij beschaamt een man die tracht de leer van Christus teniet te doen. Enkele woorden over de geschiedenis van het volk van Nephi.

Jakob 1

1 Want zie, het geschiedde dat er vijfenvijftig jaar waren verstreken vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten; welnu, Nephi gaf mij, Jakob, een gebod aangaande de kleine platen waarop deze dingen zijn gegraveerd.

2 En hij gaf mij, Jakob, een gebod dat ik op deze platen enkele van de dingen moest schrijven die ik hoogst kostbaar achtte; dat ik de geschiedenis van dit volk, dat het volk van Nephi wordt genoemd, niet — of slechts oppervlakkig — moest aanroeren.

3 Want hij zei dat de geschiedenis van zijn volk op zijn andere platen moest worden gegraveerd, en dat ik die platen moest bewaren en doorgeven aan mijn nakomelingen, van geslacht op geslacht.

4 En als er zich prediking voordeed die heilig was of openbaring die van belang was of profetie, moest ik de hoofdpunten ervan op die platen graveren en ze — omwille van Christus en omwille van ons volk — zoveel mogelijk aanroeren.

5 Want wegens ons geloof en ons grote verlangen was het ons waarlijk geopenbaard welke dingen ons volk zouden overkomen.

6 En wij ontvingen ook vele openbaringen en de geest van veel profetie; daarom waren wij bekend met Christus en met zijn koninkrijk dat zou komen.

7 Welnu, wij arbeidden ijverig onder ons volk om hen ertoe te bewegen tot Christus te komen en deel te hebben aan Gods goedheid, opdat zij zouden ingaan tot zijn rust, en Hij niet op enigerlei wijze in zijn verbolgenheid zou zweren dat zij niet zouden ingaan, zoals bij de terging op de dag van de verzoeking, toen de kinderen van Israël in de woestijn waren.

The Book of Jacob
the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

8 Daarom, God gave dat wij alle mensen ertoe konden bewegen niet tegen God op te staan en Hem niet tot toorn te prikkelen, maar dat allen in Christus zouden geloven, zich zouden bezinnen op zijn dood, zijn kruis zouden opnemen en de smaad van de wereld zouden dragen; daarom neem ik, Jakob, het op mij het gebod van mijn broer Nephi te volbrengen.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

9 Nephi nu begon oud te worden, en hij besefte dat hij weldra moest sterven; daarom zalfde hij iemand om koning en heerser over zijn volk te zijn, volgens de regering van de koningen.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

10 Daar het volk Nephi buitengewoon had liefgehad, omdat hij een groot beschermer voor hen was geweest, het zwaard van Laban tot hun verdediging had gehanteerd en al zijn dagen voor hun welzijn had gearbeid —

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

11 daarom verlangde het volk de herinnering aan zijn naam te bewaren. En wie er ook in zijn plaats regeerde, werd door het volk genoemd Nephi de Tweede, Nephi de Derde enzovoort, volgens de regering van de koningen; en zo werden zij door het volk genoemd, ongeacht welke naam zij droegen.

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

12 En het geschiedde dat Nephi stierf.

And it came to pass that Nephi died.

13 De mensen nu die geen Lamanieten waren, waren Nephieten; niettemin werden zij Nephieten, Jakobieten, Jozefieten, Zoramieten, Lamanieten, Lemuelieten en Ismaëlieten genoemd.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

14 Maar ik, Jakob, zal hen voortaan niet door die namen onderscheiden, maar hen die trachten het volk van Nephi te vernietigen, zal ik Lamanieten noemen, en hen die Nephi welgezind zijn, zal ik Nephieten of het volk van Nephi noemen, volgens de regering van de koningen.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

15 En nu geschiedde het dat het volk van Nephi tijdens de regering van de tweede koning verstokt van hart begon te worden en zich in zekere mate ging overgeven aan goddeloze praktijken zoals die van David vanouds, die vele vrouwen en bijvrouwen begeerde, evenals Salomo, zijn zoon.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

16 Ja, en zij begonnen eveneens naar veel goud en zilver te zoeken en zich enigszins in hoogmoed te verheffen.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

17 Daarom heb ik, Jakob, hun deze woorden gegeven toen ik hen in de tempel leerde, nadat ik eerst mijn opdracht van de Heer had verkregen.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

18 Want ik, Jakob, en mijn broer Jozef waren door de hand van Nephi tot priester en leraar voor dit volk gewijd.

19 En wij maakten ons ambt groot voor de Heer, aanvaardden de verantwoordelijkheid en waren bereid de zonden van het volk op ons eigen hoofd te laten neerkomen als wij hun niet met alle ijver het woord van God leerden; door dus met alle macht te arbeiden, zou hun bloed niet op onze kleren komen; anders zou hun bloed wél op onze kleren komen en zouden wij ten laatsten dage niet vlekkeloos worden bevonden.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Jakob 2

1 De woorden die Jakob, de broer van Nephi, na de dood van Nephi tot het volk van Nephi sprak:

2 Welnu, mijn geliefde broeders, volgens de verantwoordelijkheid die ik jegens God draag om mijn ambt in alle ernst groot te maken, en om mijn kleren van uw zonden te kunnen ontdoen, kom ik, Jakob, heden in de tempel om u het woord van God te verkondigen.

3 En u weet zelf dat ik tot dusver ijverig ben geweest in het ambt waartoe ik ben geroepen; heden echter ga ik gebukt onder een veel groter verlangen naar en een veel grotere bezorgdheid over het welzijn van uw ziel dan tot nu toe.

4 Want zie, tot nu toe bent u gehoorzaam geweest aan het woord van de Heer dat ik u heb gegeven.

5 Maar zie, luister naar mij en weet dat ik u, met behulp van de almachtige Schepper van hemel en aarde, kan vertellen over uw gedachten, hoe u begint zonde te bedrijven, welke zonde mij zeer gruwelijk toeschijnt, ja, en gruwelijk voor God.

6 Ja, het grieft mij in de ziel en doet mij van schaamte ineenkrimpen voor de tegenwoordigheid van mijn Maker, dat ik tot u moet getuigen van de goddeloosheid van uw hart.

7 En het grieft mij ook dat ik zo onomwonden over u moet spreken in het bijzijn van uw vrouwen en uw kinderen, wier gevoelens in vele gevallen buitengewoon teer en kuis en zacht zijn voor het aangezicht van God, hetgeen God welgevallig is;

8 en ik veronderstel dat zij hierheen zijn gekomen om het aangename woord van God te horen, ja, het woord dat de verwonde ziel geneest.

9 Daarom bezwaart het mijn ziel dat ik, wegens het strenge gebod dat ik van God heb ontvangen, gedrongen word u te berispen wegens uw misdaden, de wonden te vergroten van hen die reeds verwond zijn, in plaats van te troosten en hun wonden te genezen; en zij die niet zijn verwond, krijgen dolken aangelegd om hun ziel te doorboren en hun tere gemoed te verwonden, in plaats van zich te kunnen vergasten aan het aangename woord van God.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

10 Maar ondanks de omvang van de taak, moet ik handelen volgens de strenge bevelen van God en u uw goddeloosheid en gruwelen voorhouden in het bijzijn van de reinen van hart en het gebroken hart en onder de blik van het doordringende oog van de almachtige God.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

11 Daarom moet ik u de waarheid vertellen volgens de duidelijkheid van het woord van God. Want zie, toen ik navraag deed bij de Heer, kwam het woord aldus tot mij en zei: Jakob, ga morgen naar de tempel en verkondig dit volk het woord dat Ik u geef.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

12 En nu, zie, mijn broeders, dit is het woord dat ik u verkondig: Velen van u zijn begonnen te zoeken naar goud en naar zilver en naar allerlei kostbare ertsen, waaraan dit land — dat voor u en uw nageslacht een land van belofte is — zeer rijk is.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

13 En de hand van voorzienigheid heeft u zeer vriendelijk toegelachen, waardoor u vele rijkdommen hebt verkregen; en omdat sommigen onder u overvloediger hebben verkregen dan uw broeders, bent u verheven in de hoogmoed van uw hart en loopt u met starre hals en met opgeheven hoofd wegens de kostbaarheid van uw kleding, en vervolgt u uw broeders omdat u denkt beter te zijn dan zij.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

14 Welnu, mijn broeders, denkt u dat God u daarin rechtvaardigt? Zie, ik zeg u: Neen. Integendeel, Hij veroordeelt u, en indien u in die dingen volhardt, moeten zijn oordelen u spoedig treffen.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

15 O, dat Hij u zou tonen dat Hij u kan doordringen en u met één blik van zijn oog kan neerslaan in het stof.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

16 O, dat Hij u zou ontdoen van deze ongerechtigheid en deze gruwel. En, o, dat u zou luisteren naar het woord van zijn bevelen en deze hoogmoed van uw hart uw ziel niet liet verderven!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

17 Acht uw broeders als uzelf, en wees vriendelijk jegens allen en vrijgevig met uw bezit, opdat zij rijk zullen zijn evenals u.

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

18 Zoek echter het koninkrijk van God voordat u naar rijkdom streeft.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

19 En nadat u hoop in Christus hebt verkregen, zult u rijkdom verkrijgen, indien u ernaar streeft; en u zult ernaar streven met de bedoeling goed te doen: de naakten te kleden en de hongerigen te voeden en de gevangenen te bevrijden en in de behoeften van de zieken en noodlijdenden te voorzien.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

20 En nu, mijn broeders, heb ik tot u gesproken over hoogmoed; en diegenen onder u die hun naaste hebben gekweld en hem hebben vervolgd omdat u hoogmoedig was wegens de dingen die God u heeft gegeven — wat zegt u daarvan?

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

21 Denkt u niet dat zulke dingen een gruwel zijn voor Hem die alle vlees heeft geschapen? En het ene wezen is in zijn ogen even kostbaar als het andere. En alle vlees bestaat uit stof; en Hij heeft hen voor hetzelfde doel geschapen: om zijn geboden te onderhouden en Hem voor eeuwig te verheerlijken.

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

22 En nu houd ik op met spreken tot u over deze hoogmoed. En ware het niet dat ik tot u moet spreken over een grovere misdaad, dan zou mijn hart zich buitengewoon over u verheugen.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

23 Maar het woord van God bezwaart mij wegens uw grovere misdaden. Want zie, zo zegt de Heer: Dit volk begint in ongerechtigheid toe te nemen; zij begrijpen de Schriften niet, want zij trachten zich vrij te pleiten van het bedrijven van hoererij, wegens de dingen die geschreven staan over David en zijn zoon Salomo.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

24 Zie, David en Salomo hadden inderdaad vele vrouwen en bijvrouwen, hetgeen in mijn ogen een gruwel was, zegt de Heer.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

25 Welnu, aldus zegt de Heer: Ik heb dit volk door de kracht van mijn arm uit het land Jeruzalem geleid om voor Mij een rechtvaardige tak uit de vrucht van de lendenen van Jozef te doen opstaan.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

26 Daarom zal Ik, de Here God, niet toestaan dat dit volk handelt zoals dat vanouds.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

27 Daarom, mijn broeders, hoor mij aan, en luister naar het woord van de Heer: Want geen enkele man onder u zal meer dan één vrouw hebben; en hij zal geen bijvrouwen hebben;

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

28 want Ik, de Here God, schep behagen in de kuisheid van vrouwen. En hoererij is een gruwel in mijn ogen; zo zegt de Heer der heerscharen.

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

29 Welnu, dit volk zal mijn geboden onderhouden, zegt de Heer der heerscharen, of het land zal vervloekt zijn omwille van hen.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

30 Want, zegt de Heer der heerscharen, als Ik voor Mijzelf nageslacht wil doen opstaan, zal Ik mijn volk gebieden; maar anders moeten zij naar deze dingen luisteren.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

31 Want zie, Ik, de Heer, heb de droefenis gezien en het rouwgeschrei gehoord van de dochters van mijn volk in het land Jeruzalem — ja, en in alle landen van mijn volk — wegens de goddeloosheid en gruwelen van hun echtgenoten.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

32 En Ik zal niet toestaan, zegt de Heer der heerscharen, dat de kreten van de prachtige dochters van dit volk, dat Ik uit het land Jeruzalem heb geleid, tot Mij opstijgen tegen de mannen van mijn volk, zegt de Heer der heerscharen.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

33 Want zij zullen de dochters van mijn volk niet gevankelijk wegvoeren wegens hun teergevoeligheid, zonder dat Ik hen bezoek met een zware vervloeking, ja, tot vernietiging toe; want zij zullen geen hoererij bedrijven, zoals die vanouds, zegt de Heer der heerscharen.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

34 En nu, zie, mijn broeders, u weet dat deze geboden onze vader, Lehi, werden gegeven; daarom kende u ze reeds en bent u onder grote veroordeling gekomen, want u hebt die dingen gedaan die u niet had mogen doen.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

35 Zie, u hebt grotere ongerechtigheden bedreven dan de Lamanieten, onze broeders. U hebt het hart van uw teergevoelige vrouwen gebroken en het vertrouwen van uw kinderen verloren door het slechte voorbeeld dat u hun hebt gegeven; en het snikken van hun hart stijgt op tot God tegen u. En wegens de strengheid van het woord van God, dat op u neerkomt, zijn vele harten gestorven, met diepe wonden doorstoken.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Jakob 3

1 Maar zie, ik, Jakob, wil spreken tot u die rein van hart bent. Vertrouw op God met een onwrikbaar gemoed en bid tot Hem met buitengewoon groot geloof, en Hij zal u in uw ellende vertroosten, en Hij zal uw zaak bepleiten en gerechtigheid doen neerkomen op hen die uw vernietiging zoeken.

2 O, u allen die rein van hart bent, hef uw hoofd op en neem het aangename woord van God aan en vergast u aan zijn liefde; want dat mag u, als uw gemoed onwrikbaar is, voor eeuwig doen.

3 Maar wee, wee u die niet rein van hart bent, die heden vuil bent voor het aangezicht van God; want tenzij u zich bekeert, wordt het land omwille van u vervloekt; en de Lamanieten, die niet vuil zijn zoals u, maar niettemin met een zware vervloeking zijn vervloekt, zullen u tot vernietiging toe geselen.

4 En de tijd komt spoedig dat zij, tenzij u zich bekeert, uw erfland zullen bezitten, en dat de Here God de rechtvaardigen uit uw midden zal wegvoeren.

5 Zie, de Lamanieten, uw broeders, die u haat wegens hun vuilheid en wegens de vervloeking die op hun huid is gekomen, zijn rechtvaardiger dan u, want zij zijn het gebod van de Heer, dat aan onze vader werd gegeven, niet vergeten — namelijk dat zij slechts één vrouw mochten hebben en geen bijvrouwen, en dat er geen hoererij onder hen mocht worden bedreven —

6 welnu, dit gebod onderhouden zij nauwgezet; en wegens die nauwgezetheid in het onderhouden van dit gebod, zal de Here God hen niet vernietigen, maar barmhartig zijn jegens hen; en op zekere dag zullen zij een gezegend volk worden.

7 Zie, de man heeft zijn vrouw lief, en de vrouw heeft haar man lief; en de man en de vrouw hebben hun kinderen lief; en hun ongeloof en hun haat tegen u zijn een gevolg van de ongerechtigheid van hun vaderen; hoeveel beter dan zij bent u dan in de ogen van uw grote Schepper?

8 O, mijn broeders, ik vrees dat, tenzij u zich van uw zonden bekeert, hun huid blanker zal zijn dan die van u wanneer u met hen voor de troon van God wordt gebracht.

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

9 Daarom geef ik u een gebod, dat het woord van God is, dat u hen niet meer zult beschimpen wegens de donkerheid van hun huid; evenmin zult u hen beschimpen wegens hun vuilheid; u zult daarentegen aan uw eigen vuilheid denken en beseffen dat hun vuilheid aan hun vaderen te wijten is.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

10 Welnu, u zult aan uw kinderen denken, hoe u hun hart hebt gegriefd door het voorbeeld dat u hun hebt gegeven; en bedenk ook dat u uw kinderen, wegens uw vuilheid, wellicht tot de ondergang voert, en dat hun zonden ten laatsten dage op uw hoofd zullen neerkomen.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

11 O, mijn broeders, luister naar mijn woorden; wek de vermogens van uw ziel op; schud uzelf wakker uit de sluimering van de dood; en bevrijd u van de pijnen van de hel, opdat u geen engelen van de duivel wordt om in die poel van vuur en zwavel te worden geworpen, hetgeen de tweede dood is.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

12 En nu sprak ik, Jakob, nog veel meer dingen tot het volk van Nephi om hen te waarschuwen tegen ontucht en wellust en iedere soort zonde, en hun de vreselijke gevolgen daarvan uit te leggen.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

13 En nog geen honderdste deel van de handelingen van dit volk, dat nu talrijk begon te worden, kan op deze platen worden geschreven; vele van hun handelingen zijn echter geschreven op de grote platen, alsmede hun oorlogen en hun twisten en de regering van hun koningen.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

14 Deze platen worden de platen van Jakob genoemd, en ze zijn door de hand van Nephi vervaardigd. En ik houd ermee op deze woorden te spreken.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Jakob 4

1 Welnu, zie, het geschiedde dat ik, Jakob, die mijn volk veel met het woord had gediend — en ik kan slechts een klein gedeelte van mijn woorden opschrijven, omdat het moeilijk is onze woorden op platen te graveren — en wij weten dat de dingen die wij op platen schrijven, zeker zullen blijven bestaan;

2 maar wat wij ook schrijven op iets anders dan op platen zal zeker vergaan en verdwijnen; wij kunnen echter enkele woorden op platen schrijven, die onze kinderen, en ook onze geliefde broeders, een kleine mate van kennis aangaande ons, ofwel aangaande hun vaderen, zullen geven —

3 welnu, daarin verheugen wij ons; en wij arbeiden met alle ijver om deze woorden op platen te graveren, in de hoop dat onze geliefde broeders en onze kinderen ze met een dankbaar hart zullen ontvangen en ze zullen bestuderen, opdat zij met vreugde en niet met droefenis, noch met minachting, tot de kennis aangaande hun eerste ouders zullen komen.

4 Want met dat doel hebben wij deze dingen geschreven: dat zij zullen weten dat wij van Christus wisten en vele honderden jaren voor zijn komst op zijn heerlijkheid hoopten; en niet alleen wijzelf hoopten op zijn heerlijkheid, maar ook alle heilige profeten die ons zijn voorgegaan.

5 Zie, zij geloofden in Christus en aanbaden de Vader in zijn naam, en ook wij aanbidden de Vader in zijn naam. En met dit doel bewaren wij de wet van Mozes, omdat die onze ziel op Hem richt; en daarom wordt het ons tot gerechtigheid geheiligd, evenals het Abraham in de woestijn als gehoorzaamheid aan de bevelen van God werd toegerekend toen hij zijn zoon Izak offerde, hetgeen een zinnebeeld is van God en zijn eniggeboren Zoon.

6 Daarom onderzoeken wij de profeten, en wij hebben vele openbaringen en de geest van profetie; en dankzij al deze getuigen verkrijgen wij hoop en wordt ons geloof onwankelbaar, zodat wij waarlijk kunnen gebieden in de naam van Jezus, en zelfs de bomen ons gehoorzamen, of de bergen, of de golven van de zee.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

7 De Here God toont ons evenwel onze zwakheid om ons te laten weten dat wij door zijn genade en door zijn grote goedgunstigheid jegens de mensenkinderen bij machte zijn die dingen te doen.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

8 Zie, groot en wonderlijk zijn de werken van de Heer. Hoe ondoorgrondelijk zijn de diepten van zijn verborgenheden; en het is de mens onmogelijk al zijn wegen te ontdekken. En niemand kent zijn wegen, tenzij die hem worden geopenbaard; daarom, broeders, veracht de openbaringen van God niet.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

9 Want zie, door de kracht van zijn woord is de mens op het aardoppervlak gekomen, welke aarde door de kracht van zijn woord is geschapen. Daarom, als God kon spreken en de wereld er was, en kon spreken en de mens geschapen werd — o waarom zou Hij dan niet in staat zijn de aarde, of het maaksel van zijn handen op het oppervlak daarvan, naar zijn wil en welbehagen te gebieden?

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

10 Daarom, broeders, tracht niet de Heer raad te geven, maar tracht raad uit zijn hand te aanvaarden. Want zie, u weet zelf dat Hij met wijsheid en gerechtigheid en grote barmhartigheid raad geeft over al zijn werken.

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

11 Daarom, geliefde broeders, wees met Hem verzoend door de verzoening van Christus, zijn eniggeboren Zoon, en u kunt een opstanding verkrijgen volgens de kracht van de opstanding die in Christus is, en als eerstelingen van Christus aan God worden aangeboden, omdat u geloof hebt en goede hoop op de heerlijkheid in Hem hebt verkregen alvorens Hij Zich in het vlees openbaart.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

12 En nu, geliefden, verwonder u niet dat ik u deze dingen zeg; want waarom zouden wij niet spreken over de verzoening van Christus en evengoed tot een volmaakte kennis van Hem geraken als tot de kennis van een opstanding en de toekomende wereld?

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

13 Zie, mijn broeders, laat hij die profeteert, zó profeteren dat de mensen het begrijpen; want de Geest spreekt de waarheid en liegt niet. Daarom spreekt Hij van de dingen zoals ze werkelijk zijn en van de dingen zoals ze werkelijk zullen zijn; daarom worden deze dingen ons duidelijk geopenbaard voor het behoud van onze ziel. Maar zie, niet alleen wij zijn getuigen van deze dingen, want God heeft ze ook tot de profeten vanouds gesproken.

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

14 Maar zie, de Joden waren een halsstarrig volk; en zij verachtten het duidelijke woord en doodden de profeten en zochten naar dingen die zij niet konden begrijpen. Welnu, wegens hun verblindheid — een verblindheid die veroorzaakt werd door het voorbijzien van het doel — moeten zij wel vallen; want God heeft hun zijn duidelijkheid ontnomen en hun, omdat zij dat verlangden, vele dingen gegeven die zij niet kunnen begrijpen. En omdat zij dat verlangden, heeft God het gedaan, opdat zij zullen struikelen.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

15 En nu word ik, Jakob, door de Geest ertoe gebracht te profeteren; want door de werkingen van de Geest die in mij is, bemerk ik dat het struikelen van de Joden ertoe leidt dat zij de steen zullen verwerpen waarop zij hadden kunnen bouwen en een veilige fundering hebben.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

16 Maar zie, volgens de Schriften zal deze steen de grote en de laatste en de enige vaste fundering worden, waarop de Joden kunnen bouwen.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

17 En nu, mijn geliefden, hoe is het mogelijk dat dezen, na de vaste fundering te hebben verworpen, er ooit op kunnen bouwen, zodat hij hun tot hoeksteen kan worden?

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

18 Zie, mijn geliefde broeders, ik zal u deze verborgenheid ontvouwen, als ik niet op enigerlei wijze geschokt word in mijn onwrikbaarheid in de Geest en struikel wegens mijn overgrote bezorgdheid om u.

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Jakob 5

1 Zie, mijn broeders, herinnert u zich niet de woorden te hebben gelezen van de profeet Zenos, die hij sprak tot het huis van Israël, toen hij zei:

2 Luister, o huis van Israël, en hoor de woorden van mij, een profeet van de Heer.

3 Want zie, zo zegt de Heer: Ik zal u, o huis van Israël, vergelijken met een tamme olijfboom, die iemand nam en in zijn wijngaard verzorgde; en hij groeide en werd oud en begon te vergaan.

4 En het geschiedde dat de meester van de wijngaard uitging, en hij zag dat zijn olijfboom begon te vergaan; en hij zei: Ik zal hem snoeien en eromheen spitten en hem verzorgen, opdat er wellicht jonge en tere takken zullen uitschieten en hij niet afsterft.

5 En het geschiedde dat hij hem snoeide en eromheen spitte en hem verzorgde volgens zijn woord.

6 En het geschiedde na vele dagen dat de boom enkele jonge en tere takken begon voort te brengen; maar zie, de kruin ervan begon grotendeels af te sterven.

7 En het geschiedde dat de meester van de wijngaard dat zag, en hij zei tot zijn knecht: Het grieft mij deze boom te moeten verliezen; ga daarom en verwijder de takken uit een wilde olijfboom en breng ze hierheen bij mij; en wij zullen die grootste takken, die beginnen te verdorren, verwijderen en wij zullen ze in het vuur werpen, opdat zij verbranden.

8 En zie, zei de heer van de wijngaard, ik neem vele van deze jonge en tere takken weg, en ik zal ze enten waar ik maar wil; en het doet er niet toe als de wortel van deze boom afsterft, als ik de vrucht ervan maar voor mijzelf behoud; daarom neem ik deze jonge en tere takken, en ik zal ze enten waar ik maar wil.

9 Neem de takken van de wilde olijfboom en ent ze daarvoor in de plaats; en deze die ik verwijderd heb, zal ik in het vuur werpen en verbranden, opdat zij de grond van mijn wijngaard niet nutteloos beslaan.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

10 En het geschiedde dat de knecht van de heer van de wijngaard deed naar het woord van de heer van de wijngaard en de takken van de wilde olijfboom entte.

11 En de heer van de wijngaard liet eromheen spitten en liet de boom snoeien en verzorgen, en zei tot zijn knecht: Het grieft mij deze boom te moeten verliezen; welnu, ik heb dit gedaan om wellicht de wortels ervan te kunnen behouden, zodat zij niet afsterven en ik ze voor mijzelf kan behouden.

12 Welnu, ga heen; let op de boom en verzorg hem volgens mijn woorden.

13 En deze zal ik in het laagstgelegen deel van mijn wijngaard zetten, waar ik maar wil, het doet er voor u niet toe waar; en ik doe dat om de natuurlijke takken van de boom voor mijzelf te kunnen behouden; en ook om de vruchten ervan voor mijzelf weg te leggen voor na het seizoen; want het grieft mij deze boom en de vruchten ervan te moeten verliezen.

14 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard uitging en de natuurlijke takken van de tamme olijfboom in de laagstgelegen delen van de wijngaard verborg, sommige op de ene plaats en sommige op de andere, naar zijn wil en welbehagen.

15 En het geschiedde dat er een lange tijd verstreek, en de heer van de wijngaard zei tot zijn knecht: Kom, laten wij naar de wijngaard afdalen om in de wijngaard te arbeiden.

16 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard, en ook de knecht, naar de wijngaard afdaalden om te arbeiden. En het geschiedde dat de knecht tot zijn meester zei: Zie, kijk eens hier; zie de boom.

17 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard keek en de boom zag waarop de wilde olijftakken waren geënt; en hij was uitgesproten en was begonnen vrucht te dragen. En hij zag dat die goed was; en de vrucht ervan was zoals de natuurlijke vrucht.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

18 En hij zei tot de knecht: Zie, de takken van de wilde boom hebben zich bediend van het sap van zijn wortel, zodat zijn wortel veel kracht heeft voortgebracht; en wegens de grote kracht van zijn wortel hebben de wilde takken tamme vruchten voortgebracht. Welnu, als wij deze takken niet hadden geënt, zou de boom zijn afgestorven. En nu, zie, ik ga de vele vruchten die de boom heeft voortgebracht wegleggen; en ik leg de vruchten ervan voor mijzelf weg voor na het seizoen.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

19 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot de knecht zei: Kom, laten wij naar het laagstgelegen deel van de wijngaard gaan en zien of de natuurlijke takken van de boom niet ook vele vruchten hebben voortgebracht, opdat ik van de vruchten ervan voor mijzelf kan wegleggen voor na het seizoen.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

20 En het geschiedde dat zij heengingen naar de plaats waar de meester de natuurlijke takken van de boom had verborgen, en hij zei tot de knecht: Zie deze; en hij zag dat de eerste vele vruchten had voortgebracht; en hij zag ook dat zij goed waren. En hij zei tot de knecht: Neem van deze vruchten en leg ze weg voor na het seizoen, opdat ik ze kan behouden voor mijzelf; want zie, zei hij, ik heb hem al deze tijd verzorgd en hij heeft vele vruchten voortgebracht.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

21 En het geschiedde dat de knecht tot zijn meester zei: Waarom bent u hier gekomen om deze boom, ofwel deze tak van de boom, te planten? Want zie, het was de schraalste plek in het gehele land van uw wijngaard.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

22 En de heer van de wijngaard zei tot hem: Geef mij geen raad; ik wist dat het een schrale plek grond was; welnu, ik heb u gezegd hem deze lange tijd te hebben verzorgd, en u ziet dat hij vele vruchten heeft voortgebracht.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

23 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot zijn knecht zei: Kijk eens hier; zie, ik heb ook een andere tak van de boom geplant; en u weet dat deze plek grond nog schraler was dan de eerste. Zie echter de boom. Ik heb hem deze lange tijd verzorgd en hij heeft vele vruchten voortgebracht; oogst ze dus en leg ze weg voor na het seizoen, opdat ik ze kan behouden voor mijzelf.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

24 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard andermaal tot zijn knecht zei: Kijk eens hier, en zie nog een andere tak die ik heb geplant; zie dat ik ook hem heb verzorgd en dat hij vruchten heeft voortgebracht.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

25 En hij zei tot de knecht: Kijk eens hier en zie de laatste. Zie, deze heb ik op een goede plek grond geplant; en ik heb hem al deze tijd verzorgd, maar slechts een deel van de boom heeft tamme vruchten voortgebracht, terwijl het andere deel van de boom wilde vruchten heeft voortgebracht; zie, ik heb deze boom verzorgd zoals de andere.

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

26 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot de knecht zei: Verwijder de takken die geen goede vruchten hebben voortgebracht en werp ze in het vuur.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

27 Maar zie, de knecht zei tot hem: Laten wij hem snoeien en eromheen spitten en hem nog wat langer verzorgen, opdat hij u misschien goede vruchten zal voortbrengen, die u kunt wegleggen voor na het seizoen.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

28 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard en de knecht van de heer van de wijngaard alle vruchten van de wijngaard verzorgden.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

29 En het geschiedde dat er een lange tijd verstreek, en de heer van de wijngaard tot zijn knecht zei: Kom, laten wij afdalen naar de wijngaard om weer in de wijngaard te arbeiden. Want zie, de tijd nadert en het einde komt spoedig; daarom moet ik vruchten voor mijzelf wegleggen voor na het seizoen.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

30 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard en de knecht naar de wijngaard afdaalden; en zij kwamen bij de boom waarvan de natuurlijke takken waren afgebroken en waarop de wilde takken waren geënt; en zie, allerlei vruchten overlaadden de boom.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

31 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard van de vruchten proefde, elke soort volgens haar hoeveelheid. En de heer van de wijngaard zei: Zie, al deze tijd hebben wij deze boom verzorgd, en ik heb vele vruchten voor mijzelf weggelegd voor na het seizoen.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

32 Maar zie, ditmaal heeft hij vele vruchten voortgebracht, en geen daarvan zijn goed. En zie, er zijn allerlei slechte vruchten; en het baat mij niets, in weerwil van al onze arbeid; en nu grieft het mij deze boom te moeten verliezen.

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

33 En de heer van de wijngaard zei tot de knecht: Wat zullen wij met de boom doen, opdat ik er weer goede vruchten van kan behouden voor mijzelf?

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

34 En de knecht zei tot zijn meester: Zie, omdat u de takken van de wilde olijfboom hebt geënt, hebben zij de wortels gevoed, zodat zij leven en niet zijn afgestorven; daarom ziet u dat zij nog goed zijn.

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

35 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot zijn knecht zei: De boom baat mij niets, en de wortels ervan baten mij niets zolang hij slechte vruchten voortbrengt.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

36 Niettemin weet ik dat de wortels goed zijn, en ik heb ze voor mijn eigen oogmerk behouden; en dankzij hun grote kracht hebben zij tot dusver uit de wilde takken goede vruchten voortgebracht.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

37 Maar zie, de wilde takken zijn uitgegroeid en hebben zijn wortels overwoekerd; en omdat de wilde takken de overhand hebben gekregen op zijn wortels, heeft hij vele slechte vruchten voortgebracht; en omdat hij zovele slechte vruchten heeft voortgebracht, ziet u dat hij begint af te sterven; en hij zal weldra in verval geraken, zodat hij in het vuur kan worden geworpen, tenzij wij iets voor hem doen om hem te behouden.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

38 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot zijn knecht zei: Laten wij afdalen naar de laagstgelegen delen van de wijngaard en zien of de natuurlijke takken ook slechte vruchten hebben voortgebracht.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

39 En het geschiedde dat zij naar de laagstgelegen delen van de wijngaard afdaalden. En het geschiedde dat zij zagen dat de vruchten van de natuurlijke takken eveneens ziek waren geworden; ja, van de eerste en van de tweede en ook van de laatste; en zij waren alle ziek geworden.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

40 En de wilde vruchten van de laatste hadden de overhand gekregen op dat gedeelte van de boom dat goede vruchten voortbracht, zodat de tak zelfs was verdord en afgestorven.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

41 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard weende en tot de knecht zei: Wat had ik nog méér voor mijn wijngaard kunnen doen?

42 Zie, ik wist dat alle vruchten van de wijngaard, behalve deze hier, ziek waren geworden. En nu zijn deze, die eens goede vruchten hebben voortgebracht, eveneens ziek geworden; en nu dienen alle bomen van mijn wijngaard nergens toe dan om te worden omgehakt en in het vuur geworpen.

43 En zie, deze laatste, waarvan de tak is verdord, had ik op een goede plek grond geplant; ja, zelfs een plek die mij uitgelezen was boven alle andere delen van het land van mijn wijngaard.

44 En u hebt gezien dat ik ook datgene wat deze plek grond nutteloos besloeg, heb omgehakt, teneinde deze boom ervoor in de plaats te planten.

45 En u hebt gezien dat een deel daarvan goede vruchten heeft voortgebracht en een deel daarvan wilde vruchten heeft voortgebracht; en zie, omdat ik de takken ervan niet heb verwijderd en in het vuur geworpen, hebben zij de overhand gekregen op de goede tak, waardoor die is verdord.

46 En nu, zie, in weerwil van alle zorg die wij aan mijn wijngaard hebben besteed, zijn de bomen ervan ziek geworden, zodat zij geen goede vruchten voortbrengen; en ik had gehoopt deze te behouden, om de vruchten ervan voor mijzelf weg te leggen voor na het seizoen. Maar zie, ze zijn zoals de wilde olijfboom geworden en hebben geen enkele waarde dan om te worden omgehakt en in het vuur geworpen; en het grieft mij ze te moeten verliezen.

47 Maar wat had ik nog méér kunnen doen in mijn wijngaard? Heb ik mijn hand laten verslappen, dat ik hem niet verzorgd heb? Integendeel, ik heb hem verzorgd en ik heb om hem heen gespit en ik heb hem gesnoeid en ik heb hem bemest; en ik heb mijn hand vrijwel de gehele dag lang uitgestrekt, en het einde nadert. En het grieft mij alle bomen van mijn wijngaard te moeten omhakken en in het vuur te moeten werpen om te worden verbrand. Wie is het die mijn wijngaard ziek heeft gemaakt?

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

48 En het geschiedde dat de knecht tot zijn meester zei: Komt het niet doordat uw wijngaard hoog opgeschoten is — hebben de takken ervan niet de overhand gekregen op de wortels, die goed zijn? En zie, omdat de takken de overhand hebben gekregen op de wortels ervan, zijn zij sneller gegroeid dan de kracht van de wortels en hebben zichzelf kracht toegeëigend. Zie, ik zeg: Is dat niet de oorzaak dat de bomen van uw wijngaard ziek zijn geworden?

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

49 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard tot de knecht zei: Komaan, laten wij de bomen van de wijngaard omhakken en ze in het vuur werpen om ze de grond van mijn wijngaard niet nutteloos te laten beslaan, want ik heb al het mogelijke gedaan. Wat had ik nog méér voor mijn wijngaard kunnen doen?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

50 Maar zie, de knecht zei tot de heer van de wijngaard: Spaar hem nog wat langer.

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

51 En de heer zei: Ja, ik zal hem nog wat langer sparen, want het grieft mij de bomen van mijn wijngaard te moeten verliezen.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

52 Welnu, laten wij nemen van de takken van deze bomen die ik in de laagstgelegen delen van mijn wijngaard heb geplant en laten wij die enten op de boom waar zij vandaan gekomen zijn; en laten wij uit de boom die takken verwijderen waarvan de vruchten het bitterst zijn, en de natuurlijke takken van de boom in de plaats daarvan enten.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

53 En dat zal ik doen opdat de boom niet zal afsterven, opdat ik de wortels daarvan misschien voor mijzelf kan behouden voor mijn eigen oogmerk.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

54 En zie, de wortels van de natuurlijke takken van de boom die ik heb geplant waar ik maar wilde, leven nog steeds; welnu, om ook die voor mijn eigen oogmerk te behouden, zal ik van de takken van deze boom nemen en ze daarop enten. Ja, ik zal de takken van hun moederboom erop enten om ook de wortels voor mijzelf te behouden, opdat zij, wanneer zij sterk genoeg zijn, wellicht goede vruchten voor mij zullen voortbrengen en ik alsnog behagen zal scheppen in de vruchten van mijn wijngaard.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

55 En het geschiedde dat zij namen van de natuurlijke boom die wild was geworden, en entten op de natuurlijke bomen die eveneens wild waren geworden.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

56 En zij namen ook van de natuurlijke bomen die wild waren geworden, en entten op hun moederboom.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

57 En de heer van de wijngaard zei tot de knecht: Verwijder niet de wilde takken uit de bomen, behalve zij die het bitterst zijn; en daarop zult u enten volgens hetgeen ik heb gezegd.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

58 En wij zullen de bomen van de wijngaard wederom verzorgen, en wij zullen de takken daarvan snoeien; en wij zullen uit de bomen die takken verwijderen die in verval geraakt zijn, die moeten afsterven, en ze in het vuur werpen.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

59 En ik doe dat, opdat de wortels ervan wellicht kracht zullen opdoen, omdat ze goed zijn; en opdat, door het verwisselen van de takken, de goede de overhand zullen krijgen op de slechte.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

60 En omdat ik de natuurlijke takken en hun wortels heb behouden, en de natuurlijke takken opnieuw op de moederboom heb geënt en de wortels van hun moederboom heb behouden, zodat de bomen van mijn wijngaard wellicht weer goede vruchten kunnen voortbrengen en ik weer vreugde in de vruchten van mijn wijngaard kan scheppen, en mij wellicht buitengewoon kan verblijden dat ik de wortels en de takken van de eerste vruchten heb behouden —

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

61 welaan nu, roep knechten, opdat wij ijverig en met al onze kracht in de wijngaard zullen arbeiden, opdat wij de weg zullen bereiden, zodat ik de natuurlijke vruchten wederom kan telen, welke natuurlijke vruchten goed zijn en veel kostbaarder dan alle andere vruchten.

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

62 Daarom, laten wij uitgaan en deze laatste maal met al onze kracht arbeiden, want zie, het einde nadert, en dit is voor de laatste maal dat ik mijn wijngaard snoei.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

63 Ent de takken; begin bij de laatste, opdat zij de eerste zullen zijn, en dat de eerste de laatste zullen zijn, en spit om de bomen heen, zowel de oude als de jonge, de eerste en de laatste; en de laatste en de eerste, opdat alle nog eens voor de laatste maal worden verzorgd.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

64 Welnu, spit eromheen en snoei ze en bemest ze nog eens, voor de laatste maal, want het einde nadert. En indien deze laatste enten groeien en natuurlijke vruchten voortbrengen, dan zult u de weg voor hen bereiden, zodat ze kunnen groeien.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

65 En naarmate ze beginnen te groeien, zult u de takken verwijderen die bittere vruchten voortbrengen, naargelang de kracht van de goede en de grootte daarvan; en u zult de slechte eronder niet in één keer verwijderen, opdat de wortels niet te sterk zijn voor de ent en de ent ervan niet afsterft en ik de bomen van mijn wijngaard niet verlies.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

66 Want het grieft mij de bomen van mijn wijngaard te moeten verliezen; daarom zult u de slechte verwijderen naarmate de goede groeien, opdat de wortel en de kruin gelijk zullen zijn in kracht, totdat de goede de overhand krijgen op de slechte, en de slechte worden omgehakt en in het vuur geworpen, opdat zij de grond van mijn wijngaard niet nutteloos beslaan; en zo zal ik de slechte uit mijn wijngaard wegvagen.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

67 En ik zal de takken van de natuurlijke boom opnieuw op de natuurlijke boom enten;

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

68 en ik zal de takken van de natuurlijke boom op de natuurlijke takken van de boom enten; en zo zal ik ze wederom bijeenbrengen, opdat zij de natuurlijke vruchten zullen voortbrengen, en zij zullen één zijn.

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

69 En de slechte zullen worden weggeworpen, ja, zelfs uit het gehele land van mijn wijngaard; want zie, nog slechts deze ene keer zal ik mijn wijngaard snoeien.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

70 En het geschiedde dat de heer van de wijngaard zijn knecht heenzond; en de knecht ging heen en deed zoals de heer hem had bevolen, en bracht andere knechten; en zij waren met weinigen.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

71 En de heer van de wijngaard zei tot hen: Welaan nu, arbeid in de wijngaard uit alle macht. Want zie, dit is de laatste maal dat ik mijn wijngaard verzorg; want het einde is nabij, en het seizoen komt spoedig; en indien u uit alle macht met mij arbeidt, zult u vreugde beleven aan de vruchten die ik voor mijzelf zal wegleggen voor de tijd die weldra komt.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

72 En het geschiedde dat de knechten heengingen en uit alle macht arbeidden; en de heer van de wijngaard arbeidde ook met hen mee; en zij gehoorzaamden de geboden van de heer van de wijngaard in alle dingen.

And it came to pass that the servants did go and labor with their mights; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

73 En er begonnen weer natuurlijke vruchten in de wijngaard te komen; en de natuurlijke takken begonnen buitengewoon te groeien en welig te tieren; en er werd begonnen met het verwijderen en wegwerpen van de wilde takken; en de wortel en de kruin ervan werden gelijk gehouden, volgens hun kracht.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

74 En zo arbeidden zij met alle ijver, volgens de geboden van de heer van de wijngaard, ja, totdat de slechte uit de wijngaard waren geworpen, en de heer de bomen voor zich had bewaard die nu weer natuurlijke vruchten voortbrachten; en zij werden als één lichaam; en de vruchten waren gelijk; en de heer van de wijngaard had de natuurlijke vruchten voor zichzelf behouden, die vanaf het begin zeer kostbaar voor hem waren geweest.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

75 En het geschiedde, toen de heer van de wijngaard zag dat zijn vruchten goed waren en dat zijn wijngaard niet meer ziek was, dat hij zijn knechten bijeenriep en tot hen zei: Zie, deze laatste maal hebben wij mijn wijngaard verzorgd; en u ziet dat ik volgens mijn wil heb gehandeld; en ik heb de natuurlijke vruchten behouden, zodat zij goed zijn, zoals zij ook in het begin waren. En u bent gezegend; want omdat u ijverig met mij hebt gearbeid in mijn wijngaard en mijn geboden bent nagekomen en mij de natuurlijke vruchten weer hebt gebracht, zodat mijn wijngaard niet meer ziek is en het slechte is weggeworpen, zie, daarom zult u samen met mij vreugde hebben wegens de vruchten van mijn wijngaard.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

76 Want zie, voor een lange tijd zal ik voor mijzelf de vruchten van mijn wijngaard wegleggen voor na het seizoen dat spoedig komt; en ik heb mijn wijngaard voor de laatste maal verzorgd en hem gesnoeid en hem omgespit en hem bemest; welnu, ik zal voor mijzelf van de vruchten ervan wegleggen, voor een lange tijd, volgens hetgeen ik heb gesproken.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

77 En wanneer de tijd komt dat er opnieuw slechte vruchten in mijn wijngaard komen, dan zal ik de goede en de slechte laten inzamelen; en de goede zal ik voor mijzelf behouden, en de slechte zal ik in hun eigen plaats wegwerpen. En dan komt het seizoen en het einde; en ik zal mijn wijngaard met vuur laten verbranden.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Jakob 6

1 En nu, zie, mijn broeders, daar ik u gezegd heb te zullen profeteren, zie, dit is mijn profetie: dat de dingen die deze profeet Zenos heeft gesproken over het huis van Israël, waarbij hij het vergeleek met een tamme olijfboom, voorzeker moeten geschieden.

2 En de dag waarop Hij zijn hand voor de tweede maal wederom uitstrekt om zijn volk terug te winnen, is de dag — ja, de laatste maal — dat de dienstknechten van de Heer in zijn macht zullen uitgaan om zijn wijngaard te verzorgen en te snoeien; en daarna komt spoedig het einde.

3 En hoe gezegend zijn zij die ijverig in zijn wijngaard hebben gearbeid; en hoe vervloekt zijn zij die zullen worden uitgeworpen in hun eigen plaats! En de wereld zal met vuur worden verbrand.

4 En hoe barmhartig is onze God jegens ons, want Hij denkt aan het huis van Israël, aan zowel de wortels als de takken; en Hij strekt zijn handen de gehele dag ernaar uit; en het is een halsstarrig en een tegensprekend volk; maar allen die hun hart niet verstokken, zullen behouden worden in het koninkrijk van God.

5 Daarom, mijn geliefde broeders, smeek ik u met ernstige woorden u te bekeren en met een volmaakt voornemen van hart te komen en God aan te hangen zoals Hij u aanhangt. En verstok uw hart niet zolang zijn barmhartige arm in het licht van de dag tot u is uitgestrekt.

6 Ja, indien u heden zijn stem wilt horen, verstok dan uw hart niet; want waarom wilt u sterven?

7 Want zie, wilt u, na de gehele dag door het goede woord van God te zijn gevoed, slechte vruchten voortbrengen, zodat u moet worden omgehakt en in het vuur geworpen?

8 Zie, wilt u deze woorden verwerpen? Wilt u de woorden van de profeten verwerpen; en wilt u alle woorden verwerpen die over Christus zijn gesproken, nadat zovelen over Hem gesproken hebben; en het goede woord van Christus verloochenen, alsmede de macht van God en de gave van de Heilige Geest, en de Heilige Geest uitdoven en de spot drijven met het grote verlossingsplan dat voor u is bedacht?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

9 Weet u niet dat indien u die dingen doet, de kracht van de verlossing en de opstanding, die in Christus is, u met schaamte en vreselijke schuld voor het gerecht van God zal doen staan?

10 En volgens de kracht van de gerechtigheid — want de gerechtigheid kan niet worden verworpen — moet u heengaan in die poel van vuur en zwavel, waarvan de vlammen onuitblusbaar zijn en waarvan de rook voor eeuwig en altijd opstijgt, welke poel van vuur en zwavel eindeloze kwelling betekent.

11 Welaan dan, mijn geliefde broeders, bekeer u en ga in door de nauwe poort, en ga voort op de weg die smal is, totdat u het eeuwige leven verwerft.

12 O, wees wijs; wat kan ik verder zeggen?

13 Tot besluit zeg ik u vaarwel totdat ik u zie voor het aangename gerecht van God, welk gerecht de onrechtvaardigen vervult met ontzagwekkende angst en vrees. Amen.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Jakob 7

1 En nu geschiedde het, nadat er enige jaren waren verstreken, dat er een man onder het volk van Nephi verscheen, wiens naam Sherem was.

2 En het geschiedde dat hij onder het volk begon te prediken en hun te verkondigen dat er geen Christus zou zijn. En hij predikte vele dingen die vleiend waren voor het volk; en dat deed hij om de leer van Christus teniet te doen.

3 En hij arbeidde ijverig om het hart van het volk te misleiden, waardoor hij vele harten misleidde; en omdat hij wist dat ik, Jakob, geloofde in Christus, die komen zou, zocht hij vaak naar een gelegenheid om mij te ontmoeten.

4 En hij was onderlegd, waardoor hij een volmaakte kennis had van de taal van het volk; daarom kon hij veel vleierij en veel overredingskracht toepassen, volgens de macht van de duivel.

5 En hij hoopte mij te doen wankelen in het geloof, ondanks de vele openbaringen en vele dingen die ik daaromtrent had gezien; want ik had werkelijk engelen gezien, en zij hadden mij gediend. En van tijd tot tijd had ik ook de stem van de Heer woordelijk tot mij horen spreken; daarom kon ik niet aan het wankelen worden gebracht.

6 En het geschiedde dat hij bij mij kwam en aldus tot mij sprak: Broeder Jakob, ik heb dikwijls gelegenheid gezocht om met u te spreken, want ik heb gehoord — en weet ook — dat u veel rondtrekt en predikt wat u het evangelie, ofwel de leer van Christus, noemt.

7 En u hebt velen van dit volk misleid, waardoor zij de rechte weg van God verdraaien en de wet van Mozes, die de rechte weg is, niet bewaren; en zij veranderen de wet van Mozes in de aanbidding van een wezen dat, volgens u, over vele honderden jaren zal komen. En nu, zie, ik, Sherem, zeg u dat dat godslastering is; want geen mens weet van zulke dingen; want hij kan niets zeggen over toekomstige dingen. En op deze wijze redetwistte Sherem met mij.

8 Maar zie, de Here God stortte zijn Geest in mijn ziel, zodanig dat ik hem in al zijn woorden beschaamde.

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

9 En ik zei tot hem: Verloochent u de Christus, die komen zal? En hij zei: Indien er een Christus zou zijn, zou ik Hem niet verloochenen; ik weet echter dat er geen Christus is, noch is geweest, noch ooit zal zijn.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

10 En ik zei tot hem: Gelooft u de Schriften? En hij zei: Jawel.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

11 En ik zei tot hem: Dan begrijpt u ze niet, want zij getuigen waarlijk van Christus. Zie, ik zeg u dat geen van de profeten heeft geschreven of geprofeteerd zonder over deze Christus te spreken.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

12 En dat is niet alles; het is mij geopenbaard, want ik heb gehoord en gezien; en het is mij ook geopenbaard door de macht van de Heilige Geest; daarom weet ik dat als er geen verzoening tot stand wordt gebracht, het gehele mensdom verloren moet gaan.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

13 En het geschiedde dat hij tot mij zei: Toon mij een teken door die macht van de Heilige Geest, waardoor u zoveel weet.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

14 En ik zei tot hem: Wie ben ik dat ik God zou verzoeken u een teken te tonen van iets waarvan u weet dat het waar is? Nochtans zult u het verloochenen, omdat u van de duivel bent. Niettemin, niet mijn wil geschiede; maar indien God u slaat, laat dat een teken voor u zijn dat Hij macht heeft, zowel in de hemel als op aarde; en tevens dat Christus komen zal. En uw wil, o Heer, geschiede, en niet de mijne.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

15 En het geschiedde, zodra ik, Jakob, deze woorden had gesproken, dat de kracht van de Heer op hem kwam, zodat hij ter aarde viel. En het geschiedde dat hij vele dagen lang werd verzorgd.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

16 En het geschiedde dat hij tot het volk zei: Verzamel u morgen, want ik ga sterven; welnu, ik verlang tot het volk te spreken voordat ik sterf.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

17 En het geschiedde dat de menigte de volgende dag verzameld was; en hij sprak onomwonden tot hen en herriep de dingen die hij hun had geleerd, en beleed de Christus en de macht van de Heilige Geest en de bediening van engelen.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

18 En hij zei hun onomwonden dat hij was misleid door de macht van de duivel. En hij sprak over de hel en over de eeuwigheid en over eeuwige straf.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

19 En hij zei: Ik vrees dat ik de onvergeeflijke zonde heb begaan, want ik heb God belogen; want ik heb de Christus verloochend en gezegd dat ik de Schriften geloofde; en die getuigen waarlijk van Hem. En omdat ik God aldus heb belogen, ben ik uitermate bevreesd dat mijn toestand vreselijk zal zijn; maar ik belijd dit aan God.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

20 En het geschiedde, toen hij deze woorden had gesproken, dat hij niets meer kon zeggen, en hij gaf de geest.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

21 En toen de menigte er getuige van was geweest dat hij die dingen had gesproken terwijl hij op het punt stond de geest te geven, waren zij buitengewoon verbaasd, zodanig dat de macht van God op hen neerdaalde; en zij werden overstelpt zodat zij ter aarde vielen.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

22 Welnu, deze gebeurtenis was mij, Jakob, welgevallig, want ik had mijn Vader die in de hemel is, erom verzocht; want Hij had mijn smeekbede vernomen en mijn gebed verhoord.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

23 En het geschiedde dat vrede en de liefde voor God wederom onder het volk werden hersteld; en zij onderzochten de Schriften en gaven geen gehoor meer aan de woorden van die goddeloze man.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

24 En het geschiedde dat er vele manieren werden bedacht om de Lamanieten te herwinnen en tot de kennis van de waarheid terug te brengen; alles was echter tevergeefs, want zij schepten behagen in oorlogen en bloedvergieten, en zij droegen ons, hun broeders, eeuwige haat toe. En zij trachtten ons voortdurend te vernietigen door de kracht van hun wapens.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

25 Daarom versterkte het volk van Nephi zich tegen hen met hun wapens, en met al hun macht, vertrouwend op de God en Rots van hun redding; daarom werden zij vooralsnog de overwinnaars van hun vijanden.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

26 En het geschiedde dat ik, Jakob, oud begon te worden; en daar de kroniek van dit volk op de andere platen van Nephi wordt bijgehouden, besluit ik daarom deze kroniek door te verklaren dat ik naar beste weten heb geschreven, en door te zeggen dat de tijd met ons is vervloden en dat ook ons leven is voorbijgegaan alsof het een droom voor ons was, want wij zijn een eenzaam en ernstig volk, zwervers, uit Jeruzalem geworpen, geboren in beproeving in een wildernis en door onze broeders gehaat, hetgeen oorlogen en twisten heeft veroorzaakt; daarom hebben wij onze levensdagen vertreurd.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

27 En ik, Jakob, zag dat ik weldra moest afdalen in mijn graf; daarom zei ik tot mijn zoon Enos: Neem deze platen. En ik vertelde hem de dingen die mijn broer Nephi mij had bevolen, en hij beloofde gehoorzaamheid aan de bevelen. En ik houd op met schrijven op deze platen, welk schrijven weinig is geweest; en ik zeg de lezer vaarwel, in de hoop dat velen van mijn broeders mijn woorden zullen lezen. Broeders, adieu.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Het boek Enos

1 Zie, het geschiedde dat ik, Enos, wetende dat mijn vader een rechtvaardig man was — want hij heeft mij onderwezen in zijn taal, en tevens in de lering en terechtwijzing van de Heer — en gezegend zij de naam van mijn God daarvoor —

2 en ik zal u vertellen van de worsteling die ik heb gehad voor het aangezicht van God voordat ik vergeving van mijn zonden ontving.

3 Zie, ik ging op dieren jagen in de wouden; en de woorden die ik mijn vader dikwijls had horen spreken aangaande het eeuwige leven en de vreugde van de heiligen drongen tot diep in mijn hart door.

4 En mijn ziel hongerde; en ik knielde voor mijn Maker neer en ik riep Hem aan in machtig gebed en smeking voor mijn eigen ziel; en de gehele dag riep ik Hem aan; ja, en toen de avond viel, verhief ik mijn stem nog steeds, zodat zij tot de hemelen reikte.

5 En er kwam een stem tot mij, die zei: Enos, uw zonden zijn u vergeven, en u zult worden gezegend.

6 En ik, Enos, wist dat God niet kon liegen; daarom was mijn schuld weggevaagd.

7 En ik zei: Heer, hoe is het geschied?

8 En Hij zei tot mij: Door uw geloof in Christus, die u nooit tevoren hebt gehoord of gezien. En vele jaren zullen voorbijgaan voordat Hij Zich in het vlees zal openbaren; welnu, ga heen, uw geloof heeft u gezond gemaakt.

9 Nu geschiedde het, toen ik deze woorden had gehoord, dat er een verlangen bij mij opkwam naar het welzijn van mijn broeders, de Nephieten; daarom stortte ik mijn gehele ziel voor God uit om hunnentwil.

10 En terwijl ik aldus in de geest worstelde, zie, klonk de stem van de Heer opnieuw in mijn binnenste en zei: Ik zal naar uw broeders omzien volgens hun ijver in het onderhouden van mijn geboden. Ik heb hun dit land gegeven, en het is een heilig land; en Ik vervloek het niet, behalve wegens ongerechtigheid; daarom zal Ik naar uw broeders omzien volgens hetgeen Ik heb gezegd; en hun overtredingen zal Ik met smart op hun eigen hoofd doen neerkomen.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

11 En nadat ik, Enos, deze woorden had gehoord, begon mijn geloof onwankelbaar te worden in de Heer; en ik bad tot Hem en streed lang en menigmaal voor mijn broeders, de Lamanieten.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

12 En het geschiedde, nadat ik met alle ijver had gebeden en gezwoegd, dat de Heer tot mij zei: Ik zal u geven naar uw verlangens wegens uw geloof.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

13 En nu, zie, dit was het verlangen dat ik van Hem verlangde: dat als mijn volk, de Nephieten, tot overtreding verviel en op enigerlei wijze werd vernietigd, en de Lamanieten niet werden vernietigd, dat de Here God een kroniek van mijn volk, de Nephieten, zou bewaren, zo nodig zelfs door de kracht van zijn heilige arm, opdat deze ooit in de toekomst voor de Lamanieten tevoorschijn zou worden gebracht, zodat zij misschien tot het heil zouden worden gebracht —

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

14 want op dat moment waren onze inspanningen om hen tot het ware geloof terug te brengen tevergeefs. En zij zwoeren in hun verbolgenheid dat zij, zo mogelijk, onze kronieken en ons zouden vernietigen, en eveneens alle overleveringen van onze vaderen.

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

15 Welnu, omdat ik wist dat de Here God in staat was onze kronieken te bewaren, riep ik Hem voortdurend aan, want Hij had mij immers gezegd: Wat u ook in geloof vraagt, gelovende dat u zult ontvangen in de naam van Christus, zult u ontvangen.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

16 En ik had geloof, en ik riep God aan de kronieken te willen bewaren; en Hij verbond Zich ertoe jegens mij dat Hij ze voor de Lamanieten tevoorschijn zou brengen in de door Hemzelf bestemde tijd.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

17 En ik, Enos, wist dat het zou zijn volgens het verbond dat Hij gesloten had; daarom was mijn ziel gerust.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

18 En de Heer zei tot mij: Uw vaderen hebben dit eveneens van Mij verlangd; en het zal hun geschieden naar hun geloof; want hun geloof was als het uwe.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

19 En nu geschiedde het dat ik, Enos, uitging onder het volk van Nephi, profeterende over de dingen die zouden komen en getuigende van de dingen die ik had gehoord en gezien.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 En ik getuig dat het volk van Nephi er ijverig naar streefde de Lamanieten tot het ware geloof in God terug te brengen. Maar onze inspanningen waren tevergeefs; hun haat stond vast en zij werden door hun boze aard geleid, zodat zij wild en woest werden, en een bloeddorstig volk, vol afgoderij en vuilheid; ze voedden zich met roofdieren, woonden in tenten en zwierven in de wildernis rond met een korte lederen gordel om hun lendenen en hun hoofd geschoren; en zij waren vaardig in het hanteren van de boog en het kromzwaard en de strijdbijl. En velen van hen aten niets anders dan rauw vlees; en zij waren er voortdurend op uit ons te vernietigen.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

21 En het geschiedde dat het volk van Nephi het land bebouwde en allerlei graan- en fruitsoorten teelde, en kudden runderen en kudden van allerlei vee en geiten en wilde geiten en ook vele paarden.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

22 En er waren buitengewoon veel profeten onder ons. En het volk was een halsstarrig volk, traag van begrip.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

23 En niets behalve buitengewone strengheid, prediken en profeteren over oorlogen en twisten en vernietigingen, en hen voortdurend herinneren aan de dood en de duur van de eeuwigheid, en de oordelen en de macht van God en al deze zaken — een voortdurende opwekking om hen in de vreze des Heren te houden; ik zeg u, niets minder dan deze dingen en buitengewoon duidelijke taal konden hen ervan weerhouden spoedig tot vernietiging te vervallen. En op deze manier schrijf ik over hen.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

24 En ik heb in de loop van mijn dagen oorlogen tussen de Nephieten en de Lamanieten gezien.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

25 En het geschiedde dat ik oud begon te worden, en er waren honderdnegenenzeventig jaar verstreken vanaf het tijdstip waarop onze vader Lehi Jeruzalem had verlaten.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

26 En ik zag dat ik weldra moest afdalen in mijn graf, nadat ik er door de macht van God toe was gedreven tot dit volk te prediken en te profeteren, en het woord te verkondigen volgens de waarheid die in Christus is. En ik heb het al mijn dagen verkondigd en heb mij erin verheugd boven hetgeen van de wereld is.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

27 En ik ga weldra naar de plaats van mijn rust, die bij mijn Verlosser is; want ik weet dat ik in Hem zal rusten. En ik verheug mij op de dag dat mijn sterfelijk lichaam onsterfelijkheid zal aandoen en voor Hem zal staan; dan zal ik zijn aangezicht met welbehagen aanschouwen, en Hij zal tot mij zeggen: Kom tot Mij, gezegende, er is een plaats voor u bereid in de woningen van mijn Vader. Amen.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Het boek Jarom

1 Nu zie, ik, Jarom, schrijf enige woorden volgens het gebod van mijn vader, Enos, om ons geslachtsregister bij te houden.

2 En daar deze platen klein zijn en daar deze zaken worden geschreven met de bedoeling onze broeders de Lamanieten van nut te zijn, moet ik wel weinig schrijven; ik zal echter niets over mijn profetieën of over mijn openbaringen schrijven. Want wat zou ik méér kunnen schrijven dan mijn vaderen hebben geschreven? Want hebben zij niet het heilsplan geopenbaard? Ik zeg u: Ja; en dat is mij genoeg.

3 Zie, het is noodzakelijk dat er veel onder dit volk wordt gedaan wegens de verstoktheid van hun hart en de doofheid van hun oren en de blindheid van hun verstand en de starheid van hun hals; niettemin is God buitengewoon barmhartig jegens hen en heeft hen nog niet van het oppervlak van het land weggevaagd.

4 En velen zijn er onder ons die vele openbaringen ontvangen, want niet allen zijn halsstarrig. En allen die niet halsstarrig zijn en geloof hebben, hebben gemeenschap met de Heilige Geest die de mensenkinderen openbaring geeft volgens hun geloof.

5 En nu, zie, er waren tweehonderd jaar verstreken en het volk van Nephi was sterk geworden in het land. Zij waren nauwgezet in het bewaren van de wet van Mozes en het heiligen van de sabbatdag voor de Heer. En zij schonden het heilige niet; evenmin lasterden zij God. En de landswetten waren buitengewoon streng.

6 En zij waren verspreid over een groot deel van het oppervlak van het land, en de Lamanieten ook. En die waren veel talrijker dan de Nephieten; en zij moordden graag en dronken het bloed van dieren.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

7 En het geschiedde dat zij menigmaal tegen ons, de Nephieten, ten strijde trokken. Maar onze koningen en onze leiders waren machtige mannen in het geloof van de Heer; en zij leerden het volk de wegen van de Heer; daarom weerstonden wij de Lamanieten en vaagden hen weg uit onze landen, en begonnen onze steden, ofwel iedere plaats van ons erfdeel, te versterken.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

8 En wij werden buitengewoon talrijk, en verspreidden ons over het oppervlak van het land, en werden buitengewoon rijk aan goud en aan zilver en aan waardevolle zaken en aan fraai bewerkt hout, aan gebouwen en aan werktuigen, en ook aan ijzer en roodkoper en geelkoper en staal; en wij maakten allerlei gereedschap van elke soort om de aardbodem te bebouwen, en oorlogswapens — ja, de scherpgepunte pijl en de pijlkoker en de schicht en de werpspies en alle toebereidselen voor oorlog.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

9 En daar wij aldus gereed waren om de Lamanieten tegemoet te trekken, konden zij niets tegen ons uitrichten. Maar het woord van de Heer, dat Hij tot onze vaderen had gesproken, toen Hij zei: Voor zover u mijn geboden onderhoudt, zult u voorspoedig zijn in het land, werd bewaarheid.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

10 En het geschiedde dat de profeten van de Heer het volk van Nephi volgens het woord van God dreigden dat zij, indien zij de geboden niet onderhielden, maar tot overtreding vervielen, van het oppervlak van het land zouden worden weggevaagd.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

11 Daarom arbeidden de profeten en de priesters en de leraren ijverig, en spoorden het volk met alle lankmoedigheid tot ijver aan; zij leerden hun de wet van Mozes en het doel waarvoor zij was gegeven; zij overreedden hen naar de Messias uit te zien en te geloven in Hem die nog moest komen alsof Hij er reeds was. En op die wijze leerden zij hen.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

12 En het geschiedde dat zij hen, door zo te handelen, ervoor bewaarden dat zij op het oppervlak van het land werden vernietigd; want zij troffen hen in het hart met het woord en wekten hen voortdurend op tot bekering.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

13 En het geschiedde dat er tweehonderdachtendertig jaar waren verstreken, voor een groot deel van de tijd met oorlogen en twisten en afscheidingen.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

14 En ik, Jarom, schrijf niet verder, want de platen zijn klein. Maar zie, mijn broeders, u kunt zich tot de andere platen van Nephi wenden; want zie, daarop zijn de verslagen van onze oorlogen gegraveerd, volgens de geschriften van de koningen, of die welke zij lieten schrijven.

15 En ik overhandig deze platen aan mijn zoon Omni, opdat ze volgens de geboden van mijn vaderen zullen worden bijgehouden.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Het boek Omni

1 Zie, het geschiedde dat ik, Omni, omdat het mij door mijn vader, Jarom, geboden was een en ander op deze platen te schrijven om ons geslachtsregister te bewaren —

2 daarom wil ik u laten weten dat ik in mijn dagen veel met het zwaard heb gestreden om te voorkomen dat mijn volk, de Nephieten, in handen van hun vijanden, de Lamanieten, zou vallen. Maar zie, ikzelf ben een goddeloos man en ik heb de inzettingen en de geboden van de Heer niet onderhouden zoals ik had moeten doen.

3 En het geschiedde dat er tweehonderdzesenzeventig jaar waren verstreken, en wij hadden vele perioden van vrede; en wij hadden vele perioden van geduchte oorlog en bloedvergieten. Ja, kortom, er waren tweehonderdtweeëntachtig jaar verstreken en ik heb deze platen bewaard volgens de geboden van mijn vaderen; en ik heb ze overgedragen aan mijn zoon Amaron. En ik eindig.

4 En nu schrijf ik, Amaron, alles wat ik schrijf — hetgeen weinig is, in het boek van mijn vader.

5 Zie, het geschiedde dat er driehonderdtwintig jaar waren verstreken, en het goddelooste deel van de Nephieten werd vernietigd.

6 Want de Heer stond niet toe, nadat Hij hen uit het land Jeruzalem had geleid en hen ervoor had bewaard in handen van hun vijanden te vallen, ja, Hij stond niet toe dat de woorden niet werden bewaarheid die Hij tot onze vaderen had gesproken, toen Hij zei: Voor zover u mijn geboden niet onderhoudt, zult u niet voorspoedig zijn in het land.

7 Daarom bezocht de Heer hen met een zwaar oordeel; niettemin spaarde Hij de rechtvaardigen, opdat zij niet zouden omkomen; ja, Hij bevrijdde hen uit de handen van hun vijanden.

8 En het geschiedde dat ik de platen aan mijn broer Chemish overdroeg.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

9 Nu schrijf ik, Chemish, het weinige dat ik schrijf in hetzelfde boek als mijn broer; want zie, ik heb gezien dat hij het laatste wat hij schreef, eigenhandig schreef; en hij heeft het geschreven op de dag dat hij ze aan mij overdroeg. En op deze wijze houden wij de kronieken bij, want het is volgens de geboden van onze vaderen. En ik eindig.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

10 Zie, ik, Abinadom, ben de zoon van Chemish. Zie, het geschiedde dat ik veel oorlog en twist zag tussen mijn volk, de Nephieten, en de Lamanieten; en met mijn eigen zwaard heb ik vele Lamanieten het leven benomen ter verdediging van mijn broeders.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

11 En zie, de kroniek van dit volk is gegraveerd op platen, en die berust bij de koningen, volgens de geslachten; en ik weet van geen openbaring dan hetgeen geschreven is, en evenmin van profetie; daarom, datgene wat voldoende is, is geschreven. En ik eindig.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

12 Zie, ik ben Amaleki, de zoon van Abinadom. Zie, ik wil u het een en ander zeggen over Mosiah, die tot koning over het land Zarahemla werd uitgeroepen; want zie, de Heer waarschuwde hem dat hij uit het land Nephi moest vluchten, en allen die naar de stem van de Heer wilden luisteren, moesten eveneens met hem uit het land wegtrekken, de wildernis in —

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

13 en het geschiedde dat hij deed zoals de Heer hem had geboden. En zij trokken weg uit het land de wildernis in, allen die naar de stem van de Heer wilden luisteren; en zij werden geleid door veel prediking en profetieën. En zij werden voortdurend door het woord van God gemaand; en zij werden door de kracht van zijn arm door de wildernis geleid, totdat zij in het land kwamen dat het land Zarahemla wordt genoemd.

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

14 En zij ontdekten een volk dat het volk van Zarahemla werd genoemd. Welnu, er was grote blijdschap onder het volk van Zarahemla; en ook Zarahemla verblijdde zich buitengewoon omdat de Heer het volk van Mosiah had gezonden met de platen van koper, die de kroniek van de Joden bevatten.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

15 Zie, het geschiedde dat Mosiah ontdekte dat het volk van Zarahemla uit Jeruzalem was gekomen in de tijd dat Zedekia, de koning van Juda, gevankelijk naar Babylon was weggevoerd.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

16 En zij trokken door de wildernis en werden door de hand van de Heer over de grote wateren gebracht naar het land waar Mosiah hen ontdekte; en zij hadden daar vanaf die tijd gewoond.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

17 En ten tijde dat Mosiah hen ontdekte, waren zij buitengewoon talrijk geworden. Niettemin hadden zij vele oorlogen en ernstige twisten gehad, en waren zij van tijd tot tijd door het zwaard gevallen; en hun taal was verbasterd; en zij hadden geen kronieken meegebracht; en zij loochenden het bestaan van hun Schepper; en Mosiah, noch het volk van Mosiah, kon hen verstaan.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

18 Het geschiedde echter dat Mosiah hen in zijn taal liet onderwijzen. En het geschiedde, nadat zij in de taal van Mosiah waren onderwezen, dat Zarahemla volgens zijn geheugen een geslachtsregister van zijn vaderen vermeldde; en ze zijn opgetekend, maar niet op deze platen.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

19 En het geschiedde dat het volk van Zarahemla en dat van Mosiah zich verenigden; en Mosiah werd tot hun koning uitgeroepen.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

20 En het geschiedde in de dagen van Mosiah dat hem een grote steen werd gebracht met graveersels erop; en hij vertaalde de graveersels door de gave en macht van God.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

21 En zij maakten melding van een zekere Coriantumr en van de gesneuvelden van zijn volk. En Coriantumr werd aangetroffen door het volk van Zarahemla; en hij woonde negen manen lang onder hen.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

22 En er werden ook enkele woorden gesproken over zijn voorvaderen. En zijn eerste ouders waren vertrokken vanaf de toren in de tijd dat de Heer de taal van het volk had verward; en de gestrengheid van de Heer was op hen gevallen volgens zijn oordelen, die rechtvaardig zijn; en hun gebeente lag verspreid in het noordelijke land.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

23 Zie, ik, Amaleki, ben geboren in de dagen van Mosiah; en ik heb lang genoeg geleefd om ooggetuige te zijn van zijn dood; en Benjamin, zijn zoon, regeert in zijn plaats.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

24 En zie, ik heb in de dagen van koning Benjamin een ernstige oorlog en veel bloedvergieten tussen de Nephieten en de Lamanieten gezien. Maar zie, de Nephieten verkregen veel overwicht op hen; ja, zozeer dat koning Benjamin hen uit het land Zarahemla verdreef.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

25 En het geschiedde dat ik oud begon te worden; en omdat ik geen nageslacht heb en weet dat koning Benjamin een rechtvaardig man is voor het aangezicht van de Heer, daarom zal ik deze platen aan hem overdragen, alle mensen aansporende om tot God, de Heilige van Israël, te komen, en te geloven in profetie en in openbaringen en in de bediening van engelen en in de gave van spreken in talen en in de gave van uitleg van talen en in alle dingen die goed zijn; want er is niets dat goed is of het komt van de Heer; en dat wat kwaad is, komt van de duivel.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

26 En nu, mijn geliefde broeders, zou ik willen dat u tot Christus komt, die de Heilige van Israël is, en deelhebt aan zijn heil en de kracht van zijn verlossing. Ja, kom tot Hem en bied Hem uw gehele ziel als offerande aan, en blijf vasten en bidden, en volhard tot het einde; en zowaar de Heer leeft, zult u worden gered.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

27 En nu wil ik iets zeggen over een zekere groep die optrok, de wildernis in, om terug te keren naar het land Nephi; want er was een groot aantal dat ernaar verlangde hun erfland te bezitten.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

28 Daarom trokken zij op, de wildernis in. En daar hun leider een sterk en machtig man was, en een halsstarrig man, veroorzaakte hij twist onder hen; en zij werden allen in de wildernis gedood, op vijftig na, en zij keerden weer terug naar het land Zarahemla.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

29 En het geschiedde dat zij een aanzienlijk aantal anderen meenamen en opnieuw de wildernis introkken.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

30 En ik, Amaleki, had een broer, die ook met hen is meegegaan; en sindsdien heb ik niets meer van hen gehoord. En ik sta op het punt in mijn graf af te dalen; en deze platen zijn vol. En ik houd op met mijn spreken.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

De Woorden van Mormon

1 En nu sta ik, Mormon, op het punt de kroniek die ik heb gemaakt te overhandigen aan mijn zoon Moroni; zie, ik ben ooggetuige geweest van nagenoeg de algehele vernietiging van mijn volk, de Nephieten.

2 En het is vele honderden jaren na de komst van Christus dat ik deze kronieken aan mijn zoon overhandig; en ik veronderstel dat hij ooggetuige zal zijn van de algehele vernietiging van mijn volk. Maar God geve dat hij hen overleeft, opdat hij een weinig zal kunnen schrijven over hen, en een weinig over Christus, opdat het hen op zekere dag wellicht tot voordeel zal zijn.

3 En nu spreek ik een weinig over hetgeen ik heb geschreven; want toen ik een samenvatting had gemaakt van de platen van Nephi tot aan de regering van deze koning Benjamin, over wie Amaleki heeft gesproken, zocht ik onder de kronieken die mij waren overhandigd, en ik vond deze platen, die dit kleine verslag van de profeten bevatten — vanaf Jakob tot aan de regering van deze koning Benjamin — en ook vele van de woorden van Nephi.

4 En de dingen die op deze platen staan, zijn mij aangenaam wegens de profetieën over de komst van Christus; en mijn vaderen wisten dat vele ervan zijn vervuld; ja, en ik weet ook dat alle dingen die tot op deze dag over ons zijn geprofeteerd, zijn vervuld, en dat alle dingen die verder gaan dan deze dag, zeker moeten geschieden —

5 daarom heb ik deze dingen gekozen om daarmee mijn kroniek te voltooien, welke rest van mijn kroniek ik aan de platen van Nephi zal ontlenen; en ik kan nog geen honderdste deel van de dingen van mijn volk opschrijven.

6 Maar zie, ik zal deze platen nemen, die deze profetieën en openbaringen bevatten, en ze bij de rest van mijn kroniek voegen, want ze zijn mij kostbaar; en ik weet dat ze mijn broeders kostbaar zullen zijn.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

7 En ik doe dit met een wijs oogmerk; want aldus wordt mij ingefluisterd door de werkingen van de Geest van de Heer, die in mij is. En nu, ik weet niet alle dingen; maar de Heer weet wél alle dingen die komen zullen; daarom werkt Hij in mij, zodat ik naar zijn wil handel.

8 En mijn gebed tot God betreft mijn broeders, dat zij opnieuw tot de kennis van God, ja, van de verlossing door Christus zullen komen; dat zij opnieuw een aangenaam volk zullen zijn.

9 En nu ga ik, Mormon, mijn kroniek, die ik aan de platen van Nephi ontleen, voltooien; en ik maak die volgens de kennis en het inzicht die God mij heeft gegeven.

10 Welnu, het geschiedde, nadat Amaleki deze platen aan koning Benjamin had overhandigd, dat hij ze nam en bij de andere platen legde die kronieken bevatten die van geslacht op geslacht door de koningen waren doorgegeven tot de dagen van koning Benjamin.

11 En zij zijn vanaf koning Benjamin van geslacht op geslacht doorgegeven totdat ze in mijn handen zijn gevallen. En ik, Mormon, bid God dat zij van nu af aan bewaard zullen worden. En ik weet dat zij bewaard zullen worden; want er zijn grote dingen op geschreven, waarnaar mijn volk en hun broeders zullen worden geoordeeld op die grote en laatste dag, volgens het woord van God dat geschreven staat.

12 En nu, wat deze koning Benjamin betreft — hij had enige twisten onder zijn eigen volk.

13 En tevens geschiedde het dat de legers van de Lamanieten uit het land Nephi afdaalden om tegen zijn volk te strijden. Maar zie, koning Benjamin verzamelde zijn legers en hij weerstond hen; en hij streed met de kracht van zijn eigen arm, met het zwaard van Laban.

14 En in de kracht van de Heer streden zij tegen hun vijanden totdat zij vele duizenden Lamanieten hadden gedood. En het geschiedde dat zij tegen de Lamanieten streden totdat zij hen uit al hun erflanden hadden verdreven.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

15 En het geschiedde, nadat er valse christussen waren geweest, en hun de mond was gesnoerd en zij overeenkomstig hun misdaden waren gestraft;

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

16 en nadat er valse profeten en valse predikers en leraren onder het volk waren geweest en zij allen overeenkomstig hun misdaden waren gestraft; en nadat er veel twist was geweest en velen waren overgelopen naar de Lamanieten, zie, toen geschiedde het dat koning Benjamin, met behulp van de heilige profeten die zich onder zijn volk bevonden —

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

17 want zie, koning Benjamin was een heilig man, en hij regeerde over zijn volk in rechtvaardigheid; en er waren vele heilige mannen in het land, en zij verkondigden het woord van God met kracht en met gezag; en zij gebruikten veel scherpe taal wegens de halsstarrigheid van het volk —

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

18 welnu, met behulp van dezen, en door te arbeiden met alle kracht van zijn lichaam en het vermogen van zijn gehele ziel, en met behulp van de profeten, vestigde koning Benjamin opnieuw vrede in het land.

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Het boek Mosiah

Mosiah 1

1 En nu was er in het gehele land Zarahemla, onder al het volk dat koning Benjamin toebehoorde, geen twist meer, zodat koning Benjamin voor de rest van zijn dagen blijvende vrede had.

2 En het geschiedde dat hij drie zonen kreeg; en hij noemde hun namen Mosiah en Helorum en Helaman. En hij liet hen onderwijzen in de gehele taal van zijn vaderen, opdat zij daardoor mannen met inzicht zouden worden; en opdat zij bekend zouden zijn met de profetieën die bij monde van hun vaderen waren gesproken, die hun door de hand van de Heer waren gegeven.

3 En hij onderwees hen ook aangaande de kronieken die op de platen van koper waren gegraveerd en zei hun: Mijn zonen, ik wil dat jullie bedenken dat als deze platen, die deze kronieken en geboden bevatten, er niet waren geweest, wij in onwetendheid hadden moeten blijven, zelfs in deze huidige tijd, zonder kennis van de verborgenheden van God.

4 Want het zou voor onze vader Lehi niet mogelijk zijn geweest zich deze dingen te herinneren om ze zijn kinderen te leren, dan alleen met behulp van deze platen; want daar hij onderwezen was in de taal van de Egyptenaren, kon hij deze graveersels lezen en ze zijn kinderen leren, waardoor zij ze hun kinderen konden leren, en zo de geboden van God konden volbrengen, ja, tot op deze huidige tijd.

5 Ik zeg jullie, mijn zonen, dat als deze dingen er niet waren geweest, die zijn behoed en bewaard door de hand van God, opdat wij zijn verborgenheden zouden lezen en begrijpen, en zijn geboden altijd voor ogen hebben, dan zouden zelfs onze vaderen in ongeloof zijn verkommerd, en wij zouden zoals onze broeders, de Lamanieten, zijn geweest, die niets van deze dingen afweten, of ze zelfs niet geloven wanneer ze hun worden geleerd, wegens de overleveringen van hun vaderen, die niet juist zijn.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

6 O mijn zonen, ik wil dat jullie bedenken dat deze woorden waar zijn, en ook dat deze kronieken waar zijn. En zie, ook de platen van Nephi, die de kronieken en de woorden van onze vaderen bevatten vanaf het tijdstip waarop zij Jeruzalem verlieten tot op heden, en ze zijn waar; en wij kunnen ervan verzekerd zijn omdat we ze voor onze ogen hebben.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

7 En nu mijn zonen, wil ik dat jullie eraan denken ze zorgvuldig te onderzoeken, opdat jullie daarmee je voordeel zullen doen; en ik wil dat jullie de geboden van God onderhouden, opdat jullie voorspoedig zullen zijn in het land, volgens de beloften die de Heer onze vaderen heeft gedaan.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

8 En nog veel meer dingen leerde koning Benjamin zijn zonen, die niet in dit boek staan.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

9 En het geschiedde, nadat koning Benjamin opgehouden was zijn zonen te leren, dat hij oud werd; en hij zag dat hij zeer spoedig de weg van al het aardse moest gaan; daarom achtte hij het raadzaam het koninkrijk aan een van zijn zonen over te dragen.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

10 Daarom liet hij Mosiah bij zich brengen; en dit zijn de woorden die hij tot hem sprak: Mijn zoon, ik wil dat je een oproep laat uitgaan door dit gehele land, onder dit gehele volk, ofwel het volk van Zarahemla en het volk van Mosiah die in het land wonen, opdat zij tezamen zullen komen; want de dag daarna zal ik dit, mijn volk, met mijn eigen mond verkondigen dat jij over dit volk de koning en heerser bent, die de Heer, onze God, ons heeft gegeven.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

11 En bovendien zal ik dit volk een naam geven, opdat het daardoor uit alle volken die de Here God uit het land Jeruzalem heeft gebracht, zal worden onderscheiden; en ik doe dat omdat het als volk nauwgezet is geweest in het onderhouden van de geboden van de Heer.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

12 En ik geef hun een naam die nooit zal worden uitgewist, behalve door overtreding.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

13 Ja, en bovendien zeg ik je, dat indien dit hoogst begunstigde volk van de Heer tot overtreding vervalt en daardoor een goddeloos en overspelig volk wordt, dat de Heer hen zal overgeven, waardoor zij zwak worden zoals hun broeders; en Hij zal hen niet meer bewaren door zijn weergaloze en wonderbare macht, zoals Hij tot dusver onze vaderen heeft bewaard.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

14 Want ik zeg je dat indien Hij zijn arm niet had uitgestrekt om onze vaderen te bewaren, zij de Lamanieten in handen waren gevallen en het slachtoffer van hun haat waren geworden.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

15 En het geschiedde, nadat koning Benjamin deze woorden tot zijn zoon had beëindigd, dat hij hem belastte met de zorg voor alle aangelegenheden van het koninkrijk.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

16 En voorts belastte hij hem ook met de zorg voor de kronieken die op de platen van koper waren gegraveerd, en ook voor de platen van Nephi, en ook voor het zwaard van Laban en voor de bal of wegwijzer, die onze vaderen door de wildernis had geleid, die door de hand van de Heer was vervaardigd opdat zij erdoor geleid zouden worden, eenieder volgens de aandacht en ijver die zij Hem betoonden.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

17 Daarom, omdat zij ontrouw waren, waren zij niet voorspoedig en vorderden zij niet op hun reis, maar werden teruggedreven, en haalden zich het ongenoegen van God op de hals; en daarom werden zij geslagen met hongersnood en grote rampspoed om hen ertoe op te wekken hun plicht indachtig te zijn.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

18 En nu geschiedde het dat Mosiah heenging en deed zoals zijn vader hem had geboden en alle mensen, die in het land Zarahemla woonden, opriep om tezamen te komen en op te gaan naar de tempel om de woorden te horen die zijn vader tot hen zou spreken.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Mosiah 2

1 En het geschiedde, nadat Mosiah had gedaan zoals zijn vader hem had geboden en een oproep in het gehele land had laten uitgaan, dat het volk in het gehele land tezamen kwam om op te gaan naar de tempel en de woorden te horen die koning Benjamin tot hen zou spreken.

2 En er waren er velen, zelfs zovelen, dat zij ze niet telden; want zij hadden zich buitengewoon vermenigvuldigd en waren talrijk geworden in het land.

3 En zij namen ook van de eerstelingen van hun kudden mee om offeranden en brandoffers te offeren volgens de wet van Mozes;

4 en ook om dank te brengen aan de Heer, hun God, die hen uit het land Jeruzalem had gebracht, en die hen uit de handen van hun vijanden had bevrijd, en rechtvaardige mannen had aangesteld om hun leraren te zijn, en eveneens een rechtvaardig man om hun koning te zijn, die vrede had gevestigd in het land Zarahemla, en die hun had geleerd de geboden van God te onderhouden, opdat zij zich zouden verblijden en vervuld zouden zijn met liefde jegens God en alle mensen.

5 En het geschiedde, toen zij bij de tempel kwamen, dat zij hun tenten rondom opsloegen, iedere man volgens zijn gezin, bestaande uit zijn vrouw, en zijn zonen, en zijn dochters, en hun zonen, en hun dochters, van de oudsten tot de jongsten, alle gezinnen van elkaar gescheiden.

6 En zij sloegen hun tenten op rondom de tempel, iedere man met de ingang van zijn tent naar de tempel toe gekeerd, zodat zij in hun tent konden blijven en de woorden horen die koning Benjamin tot hen zou spreken;

7 want de menigte was zo groot, dat koning Benjamin hen niet allen binnen de muren van de tempel kon leren, daarom liet hij een toren bouwen, opdat daardoor zijn volk de woorden kon horen die hij tot hen zou spreken.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 En het geschiedde dat hij tot zijn volk begon te spreken vanaf de toren; en omdat de menigte zo groot was, konden niet allen zijn woorden horen; daarom liet hij de woorden die hij sprak opschrijven en rondbrengen onder hen die niet binnen het bereik van zijn stem waren, opdat ook zij zijn woorden zouden ontvangen.

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

9 En dit zijn de woorden die hij sprak en liet opschrijven: Mijn broeders, u allen die bent bijeengekomen, u die mijn woorden kunt horen die ik u vandaag zal zeggen; want ik heb u niet geboden hierheen te komen om lichtvaardig om te gaan met de woorden die ik zal spreken, maar om naar mij te luisteren, en uw oren te openen opdat u zult horen, en uw hart opdat u zult begrijpen, en uw geest opdat de verborgenheden van God aan uw oog zullen worden ontvouwd.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

10 Ik heb u niet geboden hierheen te komen om mij te vrezen of om te denken dat ik uit mijzelf meer ben dan een sterfelijk mens.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

11 Integendeel, ik ben, net als u, onderhevig aan allerlei gebreken van lichaam en geest; niettemin ben ik door dit volk gekozen en door mijn vader gewijd, en de hand van de Heer heeft toegestaan dat ik heerser en koning over dit volk was; en ik ben door zijn weergaloze macht behouden en bewaard om u te dienen met alle macht, verstand en kracht die de Heer mij heeft gegeven.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

12 Ik zeg u dat hoewel mij is toegestaan mijn dagen in uw dienst door te brengen, zelfs tot deze tijd toe, ik goud noch zilver, noch enigerlei rijkdom van u heb verlangd;

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

13 evenmin heb ik toegestaan dat u in kerkers werd opgesloten, noch dat u elkaar tot slaven zou maken, noch dat u zou moorden, of plunderen, of stelen, of overspel plegen; ja, ik heb u niet toegestaan enigerlei kwaad te bedrijven, maar ik heb u geleerd de geboden van de Heer te onderhouden in alle dingen die Hij u heeft geboden —

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

14 en ik heb zelfs met mijn eigen handen gewerkt om u te kunnen dienen, en opdat u niet onder belastingen gebukt zou gaan, en opdat u niets zou worden opgelegd dat zwaar te dragen was — en van al die dingen waarover ik heb gesproken, bent u heden zelf getuige.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

15 Nochtans, mijn broeders, heb ik die dingen niet gedaan om te kunnen roemen, evenmin vertel ik u die dingen om u daarmee te beschuldigen; integendeel, ik vertel u die dingen opdat u zult weten dat ik mij heden met een zuiver geweten tegenover God kan verantwoorden.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

16 Zie, ik zeg u dat hoewel ik u heb gezegd mijn dagen in uw dienst te hebben doorgebracht, ik niet wens te roemen, want ik ben louter in dienst van God geweest.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

17 En zie, ik vertel u deze dingen opdat u wijsheid zult leren; opdat u zult leren dat wanneer u in dienst van uw medemensen bent, u louter in dienst van uw God bent.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

18 Zie, u hebt mij uw koning genoemd; en als ik, die u uw koning noemt, arbeid om u te dienen, behoort u dan niet te arbeiden om elkaar te dienen?

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

19 En zie ook, indien ik — die u uw koning noemt, die zijn dagen in uw dienst heeft doorgebracht en toch in dienst van God is geweest — enige dank van u verdien, o, hoezeer behoort u dan uw hemelse Koning te danken!

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

20 Ik zeg u, mijn broeders, dat indien u alle dank en lof die uw gehele ziel vermag te bezitten, zou betuigen aan die God die u heeft geschapen, en u heeft behouden en bewaard, en u blijdschap heeft gegeven en heeft toegestaan dat u in vrede met elkaar leeft —

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

21 ik zeg u dat indien u Hem zou dienen die u vanaf het begin heeft geschapen, en u van dag tot dag bewaart door u adem te verlenen om te kunnen leven en bewegen en handelen naar eigen believen, en u zelfs van het ene moment op het andere onderhoudt — ik zeg u, zelfs indien u Hem met uw gehele ziel zou dienen, dan nog zou u onnutte dienstknechten zijn.

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

22 En zie, alles wat Hij van u verlangt, is zijn geboden te onderhouden; en Hij heeft u beloofd dat indien u zijn geboden onderhoudt, u voorspoedig zult zijn in het land; en Hij wijkt nimmer af van hetgeen Hij heeft gezegd; indien u dus zijn geboden onderhoudt, zegent Hij u en maakt Hij u voorspoedig.

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

23 En nu, in de eerste plaats heeft Hij u geschapen en u uw leven geschonken, waarvoor u bij Hem in de schuld staat.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

24 En ten tweede verlangt Hij dat u doet zoals Hij u heeft geboden; waarvoor Hij u, indien u het doet, onmiddellijk zegent; en dus heeft Hij u betaald. En u staat nog steeds bij Hem in de schuld, zowel nu, als voor eeuwig en altijd; wat hebt u dan om op te roemen?

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

25 En nu vraag ik: Kunt u iets voor uzelf aanvoeren? Ik antwoord u: Neen. U kunt niet zeggen dat u zelfs maar zoveel bent als het stof van de aarde; toch bent u uit het stof van de aarde geschapen; maar zie, het behoort Hem toe die u heeft geschapen.

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

26 En ik, zelfs ik, die u uw koning noemt, ben niets beter dan u, want ook ik besta uit stof. En u ziet dat ik oud ben en op het punt sta dit sterfelijk lichaam aan zijn moeder aarde af te staan.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

27 Welnu, zoals ik u heb gezegd, ik heb u gediend en ik heb met een zuiver geweten voor het aangezicht van God gewandeld; zo heb ik u dan heden bijeen laten komen, opdat ik schuldeloos word bevonden en uw bloed niet over mij komt wanneer ik voor God sta om te worden geoordeeld naar hetgeen Hij mij aangaande u heeft geboden.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

28 Ik zeg u dat ik u bijeen heb laten komen om mijn kleren van uw bloed te kunnen reinigen, op dit moment dat ik op het punt sta in mijn graf af te dalen, opdat ik in vrede heen zal gaan en mijn onsterfelijke geest zich bij de koren daarboven zal voegen om een rechtvaardig God lof toe te zingen.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

29 En voorts zeg ik u dat ik u bijeen heb laten komen om u te verkondigen dat ik niet langer uw leraar kan zijn, noch uw koning;

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 want zelfs nu beeft mijn gehele lichaam hevig terwijl ik tracht u toe te spreken; maar de Here God steunt mij en heeft mij toegestaan tot u te spreken, en mij geboden u heden te verkondigen dat mijn zoon Mosiah koning en heerser over u is.

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

31 En nu, mijn broeders, ik wil dat u handelt zoals u tot dusver hebt gedaan. Zoals u mijn geboden hebt onderhouden, en ook de geboden van mijn vader, en voorspoedig bent geweest, en ervoor behoed bent uw vijanden in handen te vallen, zo ook zult u, indien u de geboden van mijn zoon onderhoudt — ofwel de geboden van God, die u zullen worden overgebracht door hem — voorspoedig zijn in het land, en zullen uw vijanden geen macht over u hebben.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

32 Maar, o mijn volk, pas op dat er geen twisten onder u ontstaan, en het u belieft de boze geest te gehoorzamen, over wie mijn vader, Mosiah, heeft gesproken.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

33 Want zie, er is een wee uitgesproken over hem wie het belieft die geest te gehoorzamen; want indien het hem belieft die te gehoorzamen, en hij in zijn zonden blijft en erin sterft, drinkt hij tot verdoemenis van zijn eigen ziel; want hij ontvangt als loon een eeuwigdurende straf, daar hij tegen zijn eigen weten in de wet van God heeft overtreden.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

34 Ik zeg u dat er niemand onder u is, uw kleine kinderen uitgezonderd, wie deze dingen niet zijn geleerd, die niet weet dat u voor eeuwig bij uw hemelse Vader in de schuld staat om Hem alles te geven wat u hebt en bent; en wie ook niet is geleerd inzake de kronieken met de profetieën die de heilige profeten hebben gesproken, zelfs tot op het tijdstip waarop onze vader Lehi Jeruzalem verliet;

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

35 en eveneens inzake alles wat onze vaderen tot nu toe hebben gesproken. En zie, ook hebben zij datgene gesproken wat de Heer hun had geboden; daarom zijn zij juist en waar.

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

36 En nu zeg ik u, mijn broeders, dat indien u, na al deze dingen te hebben geweten en erin te zijn onderwezen, overtreedt en handelt in tegenstelling tot hetgeen gesproken is, zodat u zich aan de Geest van de Heer onttrekt, waardoor deze in u geen plaats kan vinden om u op de paden van wijsheid te leiden, opdat u zult worden gezegend, voorspoedig gemaakt en bewaard —

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

37 ik zeg u dat de mens die dat doet, in openlijke opstand komt tegen God; daarom belieft het hem de boze geest te gehoorzamen en wordt hij een vijand van alle gerechtigheid; daarom heeft de Heer geen plaats in hem, want Hij woont niet in onheilige tempels.

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

38 Daarom, indien die mens zich niet bekeert, maar een vijand van God blijft en als zodanig sterft, schudden de eisen van de goddelijke gerechtigheid zijn onsterfelijke ziel wakker tot een levendig besef van zijn eigen schuld, hetgeen hem doet terugdeinzen voor de tegenwoordigheid van de Heer en zijn boezem vervult van schuld en pijn en smart, hetgeen als een onuitblusbaar vuur is, waarvan de vlam voor eeuwig en altijd opstijgt.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

39 En nu zeg ik u dat de barmhartigheid geen aanspraak kan maken op die mens; daarom is het zijn uiteindelijke lot een nimmer eindigende kwelling te ondergaan.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

40 O, al u oude mannen, en ook u, jonge mannen, en u, kleine kinderen die mijn woorden kunnen begrijpen — want ik heb duidelijk tot u gesproken, opdat u zou kunnen begrijpen — ik bid dat u zich bewust zult worden van de vreselijke toestand van hen die tot overtreding zijn vervallen.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

41 En voorts wil ik dat u nadenkt over de gezegende en gelukkige toestand van hen die de geboden van God onderhouden. Want zie, zij worden gezegend in alle dingen, zowel stoffelijke als geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, waardoor zij bij God kunnen wonen in een staat van nimmer eindigend geluk. O bedenk, bedenk dat deze dingen waar zijn, want de Here God heeft het gesproken.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Mosiah 3

1 En voorts, mijn broeders, wil ik uw aandacht vragen, want ik heb u nog meer te zeggen; want zie, ik heb u dingen te vertellen over hetgeen komen zal.

2 En de dingen die ik u zal vertellen, zijn mij bekendgemaakt door een engel van God. En hij zei tot mij: Ontwaak; en ik ontwaakte, en zie, hij stond voor mij.

3 En hij zei tot mij: Ontwaak en hoor de woorden die ik u ga zeggen; want zie, ik ben gekomen om u de blijde tijdingen van grote vreugde te verkondigen.

4 Want de Heer heeft uw gebeden gehoord en uw gerechtigheid geoordeeld en heeft mij gezonden om u te verkondigen dat u zich mag verheugen; en dat u uw volk mag verkondigen, opdat ook zij met vreugde vervuld zullen zijn.

5 Want zie, de tijd komt en is niet veraf, dat de almachtige Heer die regeert, die van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid was en is, met macht uit de hemel zal neerdalen onder de mensenkinderen en in een tabernakel van leem zal wonen en onder de mensen zal uitgaan en machtige wonderen verrichten — zoals de zieken genezen, de doden opwekken, de lammen doen lopen, de blinden hun gezicht geven en de doven doen horen en allerlei kwalen genezen.

6 En Hij zal duivels uitwerpen, ofwel de boze geesten die in het hart van de mensenkinderen wonen.

7 En zie, Hij zal verzoekingen ondergaan, en lichamelijke pijn, honger, dorst en vermoeidheid, ja, meer dan de mens verdragen kan zonder eraan te sterven; want zie, er komt bloed uit iedere porie, zo groot zal zijn smart zijn wegens de goddeloosheid en gruwelen van zijn volk.

8 En Hij zal Jezus Christus heten, de Zoon van God, de Vader van hemel en aarde, de Schepper van alle dingen vanaf het begin; en zijn moeder zal Maria heten.

9 En zie, Hij komt tot de zijnen, opdat de mensenkinderen redding ten deel valt, ja, door geloof in zijn naam; en zelfs na dit alles zullen ze Hem voor een mens houden en zeggen dat Hij van een duivel bezeten is, en zij zullen Hem geselen, en Hem kruisigen.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

10 En op de derde dag zal Hij opstaan uit de doden; en zie, Hij staat om de wereld te richten; en zie, al deze dingen geschieden opdat er een rechtvaardig oordeel over de mensenkinderen kan komen.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

11 Want zie, en zijn bloed verzoent ook de zonden van hen die wegens de overtreding van Adam zijn gevallen, die zijn gestorven zonder de wil van God aangaande hen te kennen, of die onwetend hebben gezondigd.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

12 Maar wee, wee hem die weet dat hij opstaat tegen God! Want zo iemand zal geen redding ten deel vallen, tenzij door bekering en geloof in de Heer Jezus Christus.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

13 En de Here God heeft zijn heilige profeten onder alle mensenkinderen gezonden om deze dingen bekend te maken aan alle geslacht, natie en taal, opdat daardoor wie ook geloven dat Christus zal komen, vergeving van hun zonden kunnen ontvangen en zich met buitengewoon grote vreugde verheugen, alsof Hij reeds onder hen was gekomen.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

14 Niettemin zag de Here God dat zijn volk een halsstarrig volk was, en Hij gaf hun een wet, namelijk de wet van Mozes.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

15 En Hij toonde hun vele tekenen en wonderen en zinnebeelden en afschaduwingen aangaande zijn komst; en ook heilige profeten spraken tot hen over zijn komst; en toch verstokten zij hun hart en begrepen niet dat de wet van Mozes niets baat, tenzij door de verzoening door zijn bloed.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

16 En zelfs als het mogelijk was dat kleine kinderen konden zondigen, zouden zij niet kunnen worden gered; maar ik zeg u dat zij gezegend zijn; want zie, zoals zij in Adam — of van nature — vallen, zo verzoent het bloed van Christus hun zonden.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

17 En voorts zeg ik u dat er geen andere naam, noch enige andere weg of middel, zal worden gegeven waardoor redding tot de mensenkinderen kan komen, dan alleen in en door de naam van Christus, de almachtige Heer.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

18 Want zie, Hij oordeelt, en zijn oordeel is rechtvaardig; en het jonge kind dat in zijn kinderjaren sterft, gaat niet verloren; maar de mensen drinken tot de verdoemenis van hun eigen ziel, tenzij zij zich verootmoedigen en als kleine kinderen worden, en geloven dat de redding was, en is, en zal zijn in en door het zoenbloed van Christus, de almachtige Heer.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

19 Want de natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat vanaf de val van Adam geweest, en zal dat voor eeuwig en altijd zijn, tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer, en wordt als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt hem op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

20 En voorts zeg ik u dat de tijd komt dat de kennis van een Heiland zich zal verbreiden onder alle natie, geslacht, taal en volk.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

21 En zie, wanneer die tijd komt, zal niemand schuldeloos voor het aangezicht van God worden bevonden, kleine kinderen uitgezonderd, dan alleen door bekering en geloof in de Here God, de Almachtige.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

22 En in die tijd, wanneer u uw volk de dingen zult hebben geleerd die de Heer, uw God, u heeft geboden, ja, dan wordt het in de ogen van God niet langer schuldeloos bevonden, dan alleen volgens de woorden die ik tot u heb gesproken.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

23 En nu heb ik de woorden gesproken die de Here God mij heeft geboden.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

24 En aldus zegt de Heer: Zij zullen op de dag van het oordeel als een helder getuigenis tegen dit volk staan; daarnaar zullen zij worden geoordeeld, ieder mens naar zijn werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

25 En indien zij kwaad zijn, worden zij overgeleverd aan een vreselijke beschouwing van hun eigen schuld en gruwelen, wat hen doet terugdeinzen voor de tegenwoordigheid van de Heer tot een staat van ellende en eindeloze kwelling, waaruit zij niet meer kunnen terugkeren; daarom hebben zij tot verdoemenis van hun eigen ziel gedronken.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 Daarom hebben zij uit de beker van de verbolgenheid van God gedronken, waarvan de gerechtigheid hen evenmin kon vrijwaren als zij Adam kon vrijwaren van de val omdat hij van de verboden vrucht had genomen; daarom kon de barmhartigheid nimmermeer aanspraak op hen maken.

27 En hun kwelling is als een poel van vuur en zwavel, waarvan de vlammen onuitblusbaar zijn, en waarvan de rook voor eeuwig en altijd opstijgt. Aldus heeft de Heer mij geboden. Amen.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Mosiah 4

1 En nu geschiedde het, toen koning Benjamin de woorden had beëindigd die de engel van de Heer hem had overgebracht, dat hij zijn blik in het rond wierp op de menigte, en zie, zij waren ter aarde gevallen, want de vreze des Heren was over hen gekomen.

2 En zij hadden zichzelf gezien in hun eigen vleselijke staat, nog minder dan het stof van de aarde. En allen riepen zij met één stem en zeiden: O, wees barmhartig en laat het zoenbloed van Christus gelden, opdat wij vergeving van onze zonden zullen ontvangen en ons hart gereinigd wordt; want wij geloven in Jezus Christus, de Zoon van God, die hemel en aarde, en alle dingen, heeft geschapen; die onder de mensenkinderen zal neerdalen.

3 En het geschiedde, nadat zij deze woorden hadden gesproken, dat de Geest van de Heer op hen kwam en zij met vreugde waren vervuld, omdat zij vergeving van hun zonden hadden ontvangen en gemoedsrust hadden dankzij het grote geloof dat zij hadden in Jezus Christus, die komen zou, volgens de woorden die koning Benjamin tot hen had gesproken.

4 En koning Benjamin opende wederom zijn mond en begon hen toe te spreken en zei: Mijn vrienden en mijn broeders, mijn verwanten en mijn volk, ik wil nogmaals uw aandacht vragen, opdat u de rest van mijn woorden die ik tot u zal spreken, zult horen en begrijpen.

5 Want zie, als de kennis van Gods goedheid u op dit tijdstip heeft wakker geschud tot een besef van uw nietigheid en uw waardeloze en gevallen staat —

6 ik zeg u, als u kennis hebt verkregen van Gods goedheid, en van zijn weergaloze macht, en zijn wijsheid, en zijn geduld, en zijn lankmoedigheid jegens de mensenkinderen; en ook van de verzoening die sedert de grondlegging van de wereld is bereid, opdat daardoor redding diegene ten deel valt die zijn vertrouwen in de Heer stelt en nauwgezet is in het onderhouden van zijn geboden en in het geloof volhardt, ja, tot het einde van zijn leven, ik bedoel het leven van het sterfelijk lichaam —

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

7 ik zeg dat hij het is die redding ontvangt door de verzoening die sedert de grondlegging van de wereld is bereid voor alle mensen die er ooit sedert de val van Adam zijn geweest, of er nu zijn, of er ooit zullen zijn, tot aan het einde van de wereld.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

8 En langs deze weg wordt redding verkregen. En er is geen andere redding dan deze waarover gesproken is; en er zijn geen andere voorwaarden waarop de mens kan worden gered dan de voorwaarden die ik u heb genoemd.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

9 Geloof in God; geloof dat Hij bestaat, en dat Hij alle dingen heeft geschapen, zowel in de hemel als op aarde; geloof dat Hij alle wijsheid en alle macht bezit, zowel in de hemel als op aarde; geloof dat de mens niet alle dingen doorgrondt die de Heer kan doorgronden.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

10 En voorts, geloof dat u zich moet bekeren van uw zonden, en ze moet verzaken, en dat u zich voor het aangezicht van God moet verootmoedigen; en vraag Hem in alle oprechtheid van hart u te willen vergeven; en nu, indien u al die dingen gelooft, zie toe dat u ze doet.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

11 En voorts zeg ik u, zoals ik eerder heb gezegd: daar u tot de kennis van de heerlijkheid van God bent gekomen, ofwel, daar u zijn goedheid hebt ervaren en van zijn liefde hebt geproefd en vergeving van uw zonden hebt ontvangen, hetgeen zulk een buitengewoon grote vreugde in uw ziel teweegbrengt, zo wil ik dat u de grootheid van God, en uw eigen nietigheid, en zijn goedheid en lankmoedigheid jegens u, onwaardige schepsels, gedenkt en altijd indachtig blijft, en dat u zich verootmoedigt, ja, in de diepste ootmoed, en de naam van de Heer dagelijks aanroept en standvastig bent in het geloof in datgene wat zal komen, wat door de mond van de engel werd gesproken.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

12 En zie, ik zeg u dat indien u dat doet, u zich altijd zult verblijden en met de liefde van God vervuld zult zijn, en altijd vergeving van uw zonden zult behouden; en u zult toenemen in de kennis van de heerlijkheid van Hem die u heeft geschapen, ofwel in de kennis van hetgeen juist en waar is.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

13 En u zult geen zin hebben om elkaar kwaad te doen, maar om vredig te leven, en om ieder mens te geven wat hem toekomt.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

14 En u zult niet dulden dat uw kinderen honger lijden of naakt gaan; evenmin zult u dulden dat zij de wetten van God overtreden, en met elkaar vechten en twisten en de duivel dienen, die de meester van de zonde is, ofwel de boze geest over wie onze vaderen hebben gesproken, die een vijand van alle gerechtigheid is.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

15 Maar u zult hun in de wegen van waarheid en ernst leren wandelen; u zult hun leren elkaar lief te hebben en elkaar te dienen.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

16 En ook zult u zelf hen te hulp komen die uw hulp nodig hebben; u zult de noodlijdende dienen met hetgeen u bezit; en u zult de bedelaar niet tevergeefs om hulp laten smeken en hem wegzenden, zodat hij omkomt.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

17 Misschien zult u zeggen: De man heeft zich zijn ellende zelf op de hals gehaald; daarom zal ik mijn hand weerhouden, en hem niet van mijn voedsel geven, noch hem iets meedelen van mijn bezit om hem niet te laten lijden, want zijn straffen zijn rechtvaardig —

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

18 maar ik zeg u: O mens, wie ook dat doet, die heeft grote reden om zich te bekeren; en tenzij hij zich bekeert van hetgeen hij heeft gedaan, gaat hij voor eeuwig verloren en heeft geen plaats in het koninkrijk van God.

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

19 Want zie, zijn wij niet allen bedelaars? Zijn wij niet allen afhankelijk van hetzelfde Wezen, namelijk God, voor al ons bezit, voor zowel voedsel als kleding, en voor goud en voor zilver en voor alle rijkdommen van allerlei aard die wij bezitten?

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

20 En zie, zojuist nog hebt u zijn naam aangeroepen en gebedeld om vergeving van uw zonden. En heeft Hij u tevergeefs laten bedelen? Neen, Hij heeft zijn Geest op u uitgestort en gemaakt dat uw hart met vreugde werd vervuld, en gemaakt dat u de mond werd gesnoerd, zodat u niet kon spreken, zo buitengewoon groot was uw vreugde.

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

21 En nu, als God, die u heeft geschapen, van wie u afhankelijk bent voor uw leven en voor alles wat u hebt en bent, u geeft wat u ook in geloof vraagt dat goed is, in het vertrouwen dat u zult ontvangen, o hoezeer behoort u elkaar dan niet te geven van hetgeen u bezit.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

22 En als u de mens oordeelt die, om niet om te komen, bij u smeekt om hulp uit uw bezit, en u hem veroordeelt, hoeveel rechtvaardiger zal dan uw veroordeling zijn voor het onthouden van uw bezit, dat niet u, maar God toebehoort, aan wie ook uw leven toebehoort; en toch smeekt u niet om hulp, noch bekeert u zich van hetgeen u hebt gedaan.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

23 Ik zeg u, wee die mens, want zijn bezit zal met hem verloren gaan; en nu, ik zeg deze dingen tot hen die rijk zijn wat de dingen van deze wereld betreft.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

24 En voorts zeg ik tot de armen, u die niet hebt, maar toch voldoende hebt om van dag tot dag in leven te blijven, ik bedoel u allen die de bedelaar afwijzen omdat u niet hebt: Ik zou willen dat u in uw hart zegt: Ik geef niet, omdat ik niet heb, maar indien ik wél had, zou ik geven.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

25 En nu, indien u dat in uw hart zegt, blijft u onschuldig, maar anders wordt u veroordeeld; en uw veroordeling is rechtvaardig, want u begeert hetgeen u niet hebt ontvangen.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

26 En nu, omwille van deze dingen die ik tot u heb gesproken — dat wil zeggen, omwille van het van dag tot dag behouden van de vergeving van uw zonden om onschuldig voor het aangezicht van God te kunnen wandelen — zou ik willen dat u van uw bezit aan de armen geeft, ieder naar hetgeen hij heeft, en wel door de hongerigen te voeden, de naakten te kleden, de zieken te bezoeken en in hun behoeften te voorzien, zowel de geestelijke als de stoffelijke, naar hun noden.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

27 En zie toe dat al deze dingen in wijsheid en ordelijkheid worden gedaan, want het is niet nodig dat iemand harder loopt dan hij kracht heeft. En voorts is het noodzakelijk dat hij ijverig is om daardoor de prijs te kunnen behalen; daarom moeten alle dingen ordelijk worden gedaan.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

28 En ik wil dat u eraan denkt dat wie ook onder u van zijn naaste leent, het geleende volgens de afspraak moet teruggeven, anders begaat u een zonde; en misschien doet u uw naaste ook een zonde begaan.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

29 En ten slotte, ik kan u niet alle manieren vertellen waarop u zonde kunt begaan, want er zijn allerlei wegen en wijzen, ja, zovele dat ik ze niet tellen kan.

30 Maar dit kan ik u wél zeggen, dat indien u niet op uzelf let, en op uw gedachten en op uw woorden en op uw daden, en de geboden van God niet onderhoudt, en niet volhardt in het geloof in hetgeen u hebt gehoord over de komst van onze Heer, ja, tot het einde van uw leven, dan moet u verloren gaan. En nu, o mens, denk hieraan en ga niet verloren.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Mosiah 5

1 En nu geschiedde het, toen koning Benjamin zijn volk aldus had toegesproken, dat hij een boodschap onder hen liet uitgaan, daar hij van zijn volk wilde weten of zij de woorden geloofden die hij tot hen had gesproken.

2 En allen riepen zij als met één stem en zeiden: Ja, wij geloven alle woorden die u tot ons hebt gesproken; en ook weten wij dat ze zeker en waar zijn, dankzij de Geest van de almachtige Heer, die een grote verandering in ons, ofwel in ons hart, heeft teweeggebracht, waardoor wij niet meer geneigd zijn om kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen.

3 En ook wij hebben, dankzij Gods oneindige goedheid en de openbaringen van zijn Geest, een groots beeld van hetgeen komen zal; en als het raadzaam was, zouden wij van alle dingen kunnen profeteren.

4 En het is het geloof dat wij hebben gehad in de dingen die onze koning tot ons heeft gesproken, dat ons tot deze grote kennis heeft gebracht, waardoor wij ons met zulk een buitengewoon grote vreugde verblijden.

5 En wij zijn bereid een verbond met onze God aan te gaan dat wij voor de rest van onze levensdagen zijn wil zullen doen, en gehoorzaam zullen zijn aan zijn geboden in alle dingen die Hij ons zal gebieden, opdat wij niet een nimmer eindigende kwelling over onszelf zullen brengen, zoals de engel heeft gesproken, en wij niet uit de beker van de verbolgenheid van God zullen drinken.

6 En nu, dat waren de woorden die koning Benjamin van hen verlangde; en daarom zei hij tot hen: U hebt de woorden gesproken die ik verlangde; en het verbond dat u hebt gesloten, is een rechtvaardig verbond.

7 En nu, wegens het verbond dat u hebt gesloten, zult u de kinderen van Christus worden genoemd, zijn zonen en zijn dochters; want zie, heden heeft Hij u geestelijk verwekt; want u zegt dat uw hart door geloof in zijn naam is veranderd; daarom bent u uit Hem geboren en zijn zonen en zijn dochters geworden.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

8 En onder dit hoofd bent u vrijgemaakt, en er is geen ander hoofd waaronder u kunt worden vrijgemaakt. Er is geen andere naam gegeven waardoor redding komt; daarom wil ik dat u de naam van Christus op u neemt, u allen die met God het verbond hebt aangegaan dat u tot het einde van uw leven gehoorzaam zult zijn.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

9 En het zal geschieden dat wie ook dat doet, aan de rechterhand van God zal worden bevonden, want hij zal de naam kennen waarmee hij wordt aangeduid; want hij zal worden aangeduid met de naam van Christus.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

10 En nu, het zal geschieden dat wie ook de naam van Christus niet op zich neemt, met een andere naam moet worden aangeduid; daarom bevindt hij zich aan de linkerhand van God.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

11 En ik wil dat u er ook aan denkt dat dit de naam is, die ik gezegd heb u te zullen geven en die nooit zal worden uitgewist, behalve door overtreding; ziet dus toe dat u niet overtreedt, opdat de naam niet uit uw hart wordt gewist.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

12 Ik zeg u, ik wil dat u eraan denkt de naam altijd in uw hart gegrift te houden, opdat u niet aan de linkerhand van God wordt bevonden, maar dat u de stem waarmee u zult worden aangeduid, hoort en kent, en ook de naam waarmee Hij u zal aanduiden.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

13 Want hoe kent iemand de meester die hij niet heeft gediend, en die een vreemde voor hem is, en ver is van de gedachten en overleggingen van zijn hart?

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

14 En voorts, neemt iemand een ezel die zijn naaste toebehoort en houdt hij die? Ik zeg u: Neen; hij zal zelfs niet dulden dat hij onder zijn kudden graast, maar zal hem verdrijven en uitwerpen. Ik zeg u dat het ook zo onder u zal zijn als u de naam niet kent waarmee u aangeduid wordt.

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

15 Welnu, ik wil dat u standvastig en onverzettelijk bent, te allen tijde overvloedig in goede werken, opdat Christus, de Here God, de Almachtige, u als de zijne zal verzegelen, en u naar de hemel zult worden gevoerd, en u het eeuwigdurend heil en het eeuwige leven zult hebben door de wijsheid en macht en gerechtigheid en barmhartigheid van Hem die alle dingen heeft geschapen, in de hemel en op aarde, die God is boven alles. Amen.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Mosiah 6

1 En nu, toen hij zijn woorden tot het volk had beëindigd, vond koning Benjamin het raadzaam de namen op te tekenen van allen die met God een verbond hadden aangegaan om zijn geboden te onderhouden.

2 En het geschiedde dat er geen enkele ziel was, kleine kinderen uitgezonderd, die het verbond niet had aangegaan en de naam van Christus niet op zich had genomen.

3 En voorts geschiedde het, toen koning Benjamin al deze dingen had volbracht en zijn zoon Mosiah tot heerser en koning over zijn volk had gewijd en hem alle aanwijzingen met betrekking tot het koninkrijk had gegeven en tevens priesters had aangewezen om de mensen te leren, opdat zij daardoor de geboden van God konden horen en kennen, en om hen ertoe op te wekken de eed indachtig te zijn die zij hadden afgelegd, dat hij de menigte wegzond; en zij keerden terug, eenieder met zijn gezin, naar hun eigen huis.

4 En Mosiah begon in de plaats van zijn vader te regeren. En hij begon te regeren in zijn dertigste levensjaar, hetgeen in het geheel ongeveer vierhonderdzesenzeventig jaar was vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten.

5 En koning Benjamin leefde nog drie jaar, en hij stierf.

6 En het geschiedde dat koning Mosiah in de wegen van de Heer wandelde en zijn gerichten en zijn inzettingen in acht nam en zijn geboden onderhield in al wat Hij hem gebood.

7 En koning Mosiah liet zijn volk de aardbodem bebouwen. En ook hijzelf bebouwde de aardbodem, opdat hij daardoor zijn volk niet tot last zou worden, en opdat hij in alle dingen zou handelen zoals zijn vader had gehandeld. En er was drie jaar lang geen twist onder geheel zijn volk.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Mosiah 7

1 En nu geschiedde het, toen koning Mosiah drie jaar lang blijvende vrede had gehad, dat hij verlangde iets te weten van de mensen die waren opgetrokken om in het land Lehi-Nephi, of in de stad Lehi-Nephi, te wonen; want zijn volk had niets van hen gehoord sedert het tijdstip waarop zij uit het land Zarahemla waren vertrokken; daarom vermoeiden zij hem met hun aandringen.

2 En het geschiedde dat koning Mosiah toestond dat zestien van hun sterke mannen optrokken naar het land Lehi-Nephi om naar hun broeders navraag te doen.

3 En het geschiedde dat zij de volgende dag op weg gingen, vergezeld van ene Ammon, een sterk en machtig man en een afstammeling van Zarahemla; en hij was tevens hun leider.

4 En nu kenden zij de route niet die zij in de wildernis moesten volgen om naar het land Lehi-Nephi op te gaan; daarom dwaalden zij vele dagen in de wildernis rond, ja, veertig dagen lang dwaalden zij rond.

5 En toen zij veertig dagen lang hadden rondgedwaald, kwamen zij bij een heuvel die ten noorden van het land Shilom ligt, en daar sloegen zij hun tenten op.

6 En Ammon nam drie van zijn broeders — en hun namen waren Amaleki, Helem en Hem — en zij daalden af naar het land Nephi.

7 En zie, zij troffen de koning aan van het volk dat in het land Nephi en in het land Shilom woonde; en zij werden door de lijfwacht van de koning omsingeld en gegrepen en gebonden en in de gevangenis opgesloten.

8 En het geschiedde, toen zij twee dagen in de gevangenis hadden gezeten, dat zij wederom voor de koning werden gebracht, en hun banden werden losgemaakt; en zij stonden voor de koning, en hun werd toegestaan, of liever, geboden, de vragen te beantwoorden die hij hun zou stellen.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

9 En hij zei tot hen: Zie, ik ben Limhi, de zoon van Noach, die de zoon van Zeniff was — die is opgetrokken uit het land Zarahemla om dit land erfelijk te bezitten, dat het land van hun vaderen was — die tot koning werd uitgeroepen door de stem van het volk.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

10 En nu verlang ik de reden te kennen waarom u zo vrijmoedig was om bij de muren van de stad te komen terwijl ikzelf met mijn wachten buiten de poort was.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

11 En nu, om die reden heb ik toegelaten dat u werd gespaard, dat ik u kon ondervragen, anders had ik u door mijn wachten ter dood laten brengen. U mag spreken.

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

12 En nu, toen Ammon zag dat hij mocht spreken, stapte hij naar voren en boog zich voor de koning neer; en zich wederom oprichtend, zei hij: O koning, ik ben heden zeer dankbaar voor het aangezicht van God dat ik nog in leven ben en mag spreken; en ik zal trachten met vrijmoedigheid te spreken;

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

13 want ik weet zeker dat indien u mij had gekend, u niet had toegestaan dat ik deze banden droeg. Want ik ben Ammon, een afstammeling van Zarahemla, en ben uit het land Zarahemla opgetrokken om navraag te doen naar onze broeders die Zeniff uit dat land heeft gebracht.

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

14 En nu geschiedde het, nadat Limhi de woorden van Ammon had gehoord, dat hij buitengewoon blij was en zei: Nu weet ik zeker dat mijn broeders die in het land Zarahemla waren, nog in leven zijn. En nu zal ik mij verheugen; en morgen zal ik ervoor zorgen dat mijn volk zich ook verheugt.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

15 Want zie, wij worden geknecht door de Lamanieten en belast met een belasting die zwaar te dragen is. En nu, zie, onze broeders zullen ons uit onze knechtschap, ofwel uit de handen van de Lamanieten, verlossen, en wij zullen hun slaven zijn; want het is beter slaaf van de Nephieten te zijn dan de koning van de Lamanieten schatting te betalen.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

16 En nu gebood koning Limhi zijn wachten Ammon en zijn broeders niet meer te binden, maar hij liet hen naar de heuvel ten noorden van Shilom gaan en hun broeders naar de stad brengen, waardoor zij konden eten en drinken en uitrusten van de inspanningen van hun reis; want zij hadden vele dingen geleden; zij hadden honger, dorst en vermoeienis geleden.

17 En nu geschiedde het de volgende dag dat koning Limhi een oproep onder zijn gehele volk liet uitgaan, opdat zij daardoor bij de tempel tezamen konden komen om de woorden te horen die hij tot hen zou spreken.

18 En het geschiedde, toen zij tezamen waren gekomen, dat hij hen als volgt toesprak en zei: O mijn volk, hef uw hoofd op en wees getroost; want zie, de tijd is nabij, of niet veraf, dat wij niet langer aan onze vijanden onderworpen zullen zijn, niettegenstaande onze vele worstelingen, die tevergeefs zijn geweest; toch vertrouw ik erop dat er nog een beslissende worsteling zal plaatsvinden.

19 Daarom, hef uw hoofd op en verheug u en stel uw vertrouwen in God, in die God die de God van Abraham en Izak en Jakob was; en ook die God die de kinderen van Israël uit het land Egypte bracht en hen over het droge door de Rode Zee deed trekken, en hen met manna voedde, opdat zij niet zouden omkomen in de wildernis; en nog veel meer dingen deed Hij voor hen.

20 En voorts, diezelfde God heeft onze vaderen uit het land Jeruzalem gebracht en zijn volk tot op heden bewaard en behouden; en zie, het is wegens onze ongerechtigheden en gruwelen dat Hij ons tot knechtschap heeft gebracht.

21 En u allen bent heden getuigen dat Zeniff, die tot koning over dit volk werd uitgeroepen, overbegerig was om het land van zijn vaderen erfelijk te bezitten en daarom misleid werd door de geslepenheid en listigheid van koning Laman, die een verdrag met koning Zeniff sloot en het bezit van een gedeelte van het land, ja, de stad Lehi-Nephi en de stad Shilom en het omliggende land, in zijn hand gaf —

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being overzealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

22 en dat alles deed hij enkel met het doel dit volk te onderwerpen ofwel te knechten. En zie, nu betalen wij schatting aan de koning van de Lamanieten ten bedrage van de helft van onze maïs en onze gerst, en zelfs van al ons graan van iedere soort, en de helft van de worp van ons kleinvee en onze runderen; ja, de helft van alles wat wij hebben of bezitten dwingt de koning van de Lamanieten ons af, of anders ons leven.

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

23 En nu, is dit niet zwaar te dragen? En is deze, onze rampspoed, niet groot? Zie nu welk een ernstige reden wij hebben om te treuren.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

24 Ja, ik zeg u, wij hebben vele redenen om te treuren; want zie, hoevelen van onze broeders zijn gedood, en hun bloed is tevergeefs vergoten, en alles wegens ongerechtigheid.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

25 Want als dit volk niet tot overtreding was vervallen, zou de Heer niet hebben toegestaan dat dit grote kwaad hen had getroffen. Maar zie, zij wilden niet naar zijn woorden luisteren; en er ontstonden twisten onder hen, zelfs in die mate dat zij onder elkaar bloed vergoten.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

26 En zij hebben een profeet van de Heer gedood, ja, een uitverkoren man Gods, die hen wees op hun goddeloosheid en gruwelen, en profeteerde over vele dingen die zullen komen, ja, zelfs de komst van Christus.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

27 En omdat hij hun zei dat Christus de God, de Vader van alle dingen was, en zei dat Hij het beeld van de mens zou aannemen, en dat dat het beeld zou zijn waarnaar de mens in het begin was geschapen; of met andere woorden, hij zei dat de mens naar het beeld van God was geschapen, en dat God onder de mensenkinderen zou neerdalen en vlees en bloed zou aannemen en zou uitgaan over het aardoppervlak —

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

28 en nu, omdat hij dat zei, brachten zij hem ter dood; en nog veel meer dingen deden zij waarmee zij de verbolgenheid van God over zich brachten. Daarom, wie verwondert zich erover dat zij in knechtschap leven en met grote rampspoed worden geslagen?

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

29 Want zie, de Heer heeft gezegd: Ik zal mijn volk ten dage van hun overtreding niet te hulp komen, maar Ik zal hun wegen versperren, zodat zij niet voorspoedig zijn; en hun daden zullen zijn als een struikelblok op hun pad.

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

30 En voorts zegt Hij: Als mijn volk vuilheid zaait, zal het het kaf ervan in de wervelwind oogsten; en de uitwerking ervan is vergif.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

31 En voorts zegt Hij: Als mijn volk vuilheid zaait, zal het de oostenwind oogsten, die onmiddellijke vernietiging brengt.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

32 En nu, zie, de belofte van de Heer is vervuld, en u wordt geslagen en gepijnigd.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

33 Maar indien u zich tot de Heer wendt met een volmaakt voornemen van hart en uw vertrouwen in Hem stelt, en Hem met alle ijver van uw verstand dient — als u dat doet, zal Hij u, naar zijn eigen wil en welbehagen, uit uw knechtschap verlossen.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Mosiah 8

1 En het geschiedde, nadat koning Limhi zijn woorden tot het volk had beëindigd — want hij vertelde hun vele dingen, en slechts enkele daarvan heb ik in dit boek opgeschreven — dat hij hun alle dingen vertelde over hun broeders die in het land Zarahemla waren.

2 En hij liet Ammon voor de menigte opstaan en hun alles verhalen wat hun broeders was overkomen vanaf het tijdstip waarop Zeniff uit het land was opgetrokken, ja, tot het tijdstip waarop hijzelf uit het land was opgekomen.

3 En hij verhaalde hun ook de laatste woorden die koning Benjamin hun had geleerd en verklaarde ze aan het volk van koning Limhi, opdat zij alle woorden die hij sprak, zouden begrijpen.

4 En het geschiedde, nadat hij dit alles had gedaan, dat koning Limhi de menigte liet gaan en eenieder van hen liet terugkeren naar zijn eigen huis.

5 En het geschiedde dat hij de platen, die de kroniek van zijn volk bevatten vanaf het tijdstip waarop zij uit het land Zarahemla waren vertrokken, voor Ammon liet brengen, opdat hij ze kon lezen.

6 Welnu, zodra Ammon de kroniek had gelezen, vroeg de koning hem of hij talen kon uitleggen, en Ammon zei hem dat hij dat niet kon.

7 En de koning zei tot hem: Omdat ik bedroefd was over de ellende van mijn volk, liet ik drieënveertig man van mijn volk de wildernis intrekken om zodoende het land Zarahemla te vinden om onze broeders te vragen ons uit onze knechtschap te verlossen.

8 En zij waren vele dagen lang in de wildernis verdwaald, toch waren zij ijverig; en zij vonden het land Zarahemla niet, maar keerden naar dit land terug na in een land tussen vele wateren te hebben gereisd, na een land te hebben ontdekt dat bedekt was met de beenderen van mensen, en van dieren, en tevens bedekt met de ruïnes van allerlei gebouwen, na een land te hebben ontdekt dat bevolkt was geweest door een volk dat even talrijk was als de heerscharen van Israël.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

9 En als getuigenis dat de dingen die zij hadden verteld waar zijn, hebben zij vierentwintig platen meegebracht, die vol graveersels staan, en ze zijn van zuiver goud.

10 En zie, zij hebben ook borstplaten meegebracht, die groot zijn, en ze zijn van geelkoper en van roodkoper, en zijn volkomen deugdelijk.

11 En voorts hebben zij zwaarden meegebracht, waarvan het gevest is vergaan, en waarvan de kling door roest is aangevreten; en er is niemand in het land die in staat is de taal ofwel de graveersels die op de platen staan, te verklaren. Daarom vroeg ik u: Kunt u vertalen?

12 En ik zeg u wederom: Kent u iemand die kan vertalen? Want ik wens dat deze kronieken in onze taal worden vertaald, want misschien zullen zij ons kennis geven van een overblijfsel van het volk dat vernietigd is en waarvan deze kronieken afkomstig zijn; of misschien geven ze ons kennis van het vernietigde volk zelf; en ik wens de oorzaak van hun vernietiging te weten.

13 Nu zei Ammon tot hem: O koning, ik kan u zeker vertellen over een man die de kronieken kan vertalen; want hij heeft iets waarmee hij kan kijken en alle kronieken uit oude tijden vertalen; en het is een gave van God. En de voorwerpen worden uitleggers genoemd, en niemand kan erin kijken, tenzij het hem wordt geboden, opdat hij niet zoekt naar hetgeen hij niet behoort te zoeken en hij omkomt. En wie ook geboden wordt erin te kijken, die wordt ziener genoemd.

14 En zie, de koning van het volk dat zich in het land Zarahemla bevindt, is de man die geboden is die dingen te doen en die deze grote gave van God bezit.

15 En de koning zei dat een ziener groter is dan een profeet.

16 En Ammon zei dat een ziener een openbaarder is en ook een profeet; en een grotere gave kan geen mens hebben, tenzij hij de macht van God bezit, wat geen mens kan; toch kan een mens grote macht van God ontvangen.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

17 Maar een ziener kan weten van dingen die voorbij zijn, en ook van dingen die zullen komen, en door hen zullen alle dingen worden geopenbaard of, liever gezegd, geheime dingen zullen openbaar worden gemaakt, en verborgen dingen zullen aan het licht komen, en dingen die niet bekend zijn, zullen door hen worden bekendgemaakt, en tevens zullen door hen dingen worden bekendgemaakt die anders niet bekend konden zijn.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

18 Aldus heeft God een middel verschaft waardoor de mens, door geloof, grote wonderen kan verrichten; daardoor wordt hij een grote weldoener voor zijn medemensen.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

19 En nu, toen Ammon deze woorden had beëindigd, verheugde de koning zich buitengewoon en dankte God en zei: Ongetwijfeld bevatten deze platen een grote verborgenheid, en deze uitleggers zijn ongetwijfeld bereid met het doel al zulke verborgenheden aan de mensenkinderen te ontvouwen.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

20 O, hoe wonderbaar zijn de werken van de Heer, en hoe lankmoedig is Hij jegens zijn volk; ja, en hoe blind en ondoordringbaar is het verstand van de mensenkinderen; want zij willen geen wijsheid zoeken, noch verlangen zij dat die over hen heerst!

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

21 Ja, zij zijn als een wilde kudde, die voor de herder vlucht, en zich verspreidt, en wordt verdreven, en door de dieren van het woud wordt verslonden.

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

De Kroniek van Zeniff — Een verslag van zijn volk vanaf het tijdstip waarop zij uit het land Zarahemla vertrokken tot aan de tijd dat zij uit de handen van de Lamanieten werden bevrijd.

Mosiah 9

1 Ik, Zeniff, die in alle taal van de Nephieten was onderwezen en kennis had verkregen van het land Nephi, ofwel het eerste erfland van onze vaderen, en als verspieder werd uitgezonden onder de Lamanieten om hun strijdkrachten te verkennen, opdat ons leger hen zou kunnen overvallen en vernietigen — maar toen ik zag wat er goed onder hen was, wenste ik dat zij niet zouden worden vernietigd.

2 Daarom redetwistte ik met mijn broeders in de wildernis, want ik wilde dat onze leider een verdrag met hen sloot; maar omdat hij een streng en bloeddorstig man was, beval hij dat ik moest worden gedood; maar door het vergieten van veel bloed werd ik gered; want vader vocht tegen vader en broer tegen broer, totdat het grootste deel van ons leger in de wildernis was vernietigd; en wij, diegenen van ons die gespaard waren gebleven, keerden terug naar het land Zarahemla om dat verhaal te vertellen aan hun vrouwen en hun kinderen.

3 En toch, omdat ik overbegerig was om het land van onze vaderen erfelijk te bezitten, verzamelde ik zovelen als er wensten op te gaan en het land in bezit te nemen, en wij begonnen wederom aan onze reis de wildernis in om naar het land op te gaan; wij werden echter met hongersnood en grote rampspoed geslagen, want wij waren traag om de Heer, onze God, te gedenken.

4 Niettemin, na een omzwerving van vele dagen in de wildernis, sloegen wij onze tenten op waar onze broeders waren gedood, hetgeen in de nabijheid van het land van onze vaderen was.

5 En het geschiedde dat ik andermaal met vier van mijn mannen de stad inging, bij de koning binnen, om de gezindheid van de koning te leren kennen en te vernemen of ik met mijn volk kon binnentrekken en het land in vrede bezitten.

The Record of Zeniff—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

6 En ik trad binnen bij de koning en hij verbond zich ertoe jegens mij dat ik het land Lehi-Nephi mocht bezitten, en het land Shilom.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

7 En ook gebood hij zijn volk uit het land te vertrekken, en ik en mijn volk trokken het land binnen om het te bezitten.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

8 En wij begonnen gebouwen te bouwen en de stadsmuren te herstellen, ja, de muren van de stad Lehi-Nephi en de stad Shilom.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

9 En wij begonnen de aardbodem te bebouwen, ja, met allerlei zaden, met het zaad van maïs en van tarwe en van gerst, en met neas en met sheüm en met het zaad van allerlei vruchten; en wij begonnen talrijk te worden en voorspoedig te zijn in het land.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

10 Welnu, het was de geslepenheid en listigheid van koning Laman die hem het land deed afstaan, zodat wij het zouden bezitten, met de bedoeling mijn volk te knechten.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

11 Welnu, het geschiedde, nadat wij twaalf jaar lang in het land hadden gewoond, dat koning Laman zich ongerust begon te maken dat mijn volk sterk zou worden in het land, en dat zij het niet zouden kunnen overweldigen en knechten.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

12 Nu waren zij een lui en afgodisch volk; daarom wilden zij ons knechten om zich te buiten te kunnen gaan aan de arbeid van onze handen; ja, om zich te goed te kunnen doen aan de kudden van onze weiden.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

13 Daarom geschiedde het dat koning Laman zijn volk begon op te hitsen om mijn volk te bestrijden; zodoende ontstonden er oorlogen en twisten in het land.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

14 Want in het dertiende jaar van mijn regering in het land Nephi, toen mijn volk ver in het zuiden van het land Shilom zijn kudden drenkte en weidde, en zijn grond bewerkte, overviel hen een talrijk leger Lamanieten, dat hen begon te doden en hun kudden en het graan van hun akkers weg te voeren.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

15 Ja, en het geschiedde dat allen die niet achterhaald werden de stad Nephi binnenvluchtten en mijn bescherming inriepen.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

16 En het geschiedde dat ik hen bewapende met bogen, en met pijlen, met zwaarden, en met kromzwaarden, en met knuppels, en met slingers, en met wat voor wapens wij maar bedenken konden; en ik en mijn volk trokken tegen de Lamanieten ten strijde.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

17 Ja, in de kracht van de Heer trokken wij tegen de Lamanieten ten strijde; want ik en mijn volk riepen de Heer krachtig aan om ons uit de handen van onze vijanden te bevrijden, want wij werden wakker geschud tot een herinnering aan de bevrijding van onze vaderen.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

18 En God hoorde ons hulpgeroep en verhoorde onze gebeden; en wij trokken op in zijn kracht; ja, wij trokken op tegen de Lamanieten en in één dag en één nacht doodden wij er drieduizend drieënveertig; ja, wij doodden hen totdat wij hen uit ons land hadden verdreven.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

19 En ikzelf hielp eigenhandig bij het begraven van hun doden. En zie, tot ons groot verdriet en leed, waren er tweehonderdnegenenzeventig van onze broeders gesneuveld.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Mosiah 10

1 En het geschiedde dat wij opnieuw begonnen het koninkrijk te vestigen en opnieuw begonnen het land in vrede te bezitten. En ik liet allerlei oorlogswapens maken om daardoor wapens voor mijn volk te hebben voor wanneer de Lamanieten opnieuw tegen mijn volk ten strijde zouden trekken.

2 En ik zette wachten uit rondom het land, opdat de Lamanieten ons niet andermaal onverhoeds konden overvallen en ons vernietigen; en zo beschermde ik mijn volk en mijn kudden en behoedde hen ervoor dat zij in de handen van onze vijanden zouden vallen.

3 En het geschiedde dat wij het land van onze vaderen vele jaren lang erfelijk bezaten, ja tweeëntwintig jaar lang.

4 En ik liet de mannen de aardbodem bebouwen en allerlei graan en allerlei vruchten van iedere soort telen.

5 En ik liet de vrouwen spinnen en zwoegen en arbeiden, en allerlei fijn linnen vervaardigen, ja, en weefsel van iedere soort om onze naaktheid te bedekken; en zo waren wij voorspoedig in het land — zo hadden wij tweeëntwintig jaar lang blijvende vrede in het land.

6 En het geschiedde dat koning Laman stierf, en zijn zoon begon in zijn plaats te regeren. En hij begon zijn volk tot opstand tegen mijn volk op te hitsen; daarom begonnen zij zich op oorlog voor te bereiden, en om tegen mijn volk ten strijde te trekken.

7 Maar ik had mijn verspieders rondom het land Shemlon uitgezonden om hun voorbereidingen te ontdekken, zodat ik mij tegen hen kon beschermen en zij mijn volk niet zouden overvallen en vernietigen.

8 En het geschiedde dat zij het land Shilom in het noorden binnenvielen met hun talrijke legers, mannen gewapend met bogen en met pijlen en met zwaarden en met kromzwaarden en met stenen en met slingers; en zij hadden hun hoofd geschoren, zodat het naakt was; en zij waren omgord met een lederen gordel om hun lendenen.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land— thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

9 En het geschiedde dat ik de vrouwen en kinderen van mijn volk liet verbergen in de wildernis; en ik liet ook al mijn oude mannen die wapens konden dragen, en ook al mijn jonge mannen die in staat waren wapens te dragen, zich verzamelen om tegen de Lamanieten ten strijde te trekken; en ik stelde hen op in hun gelederen, iedere man naar zijn leeftijd.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

10 En het geschiedde dat wij tegen de Lamanieten ten strijde trokken; en zelfs ik, in mijn ouderdom, trok ten strijde tegen de Lamanieten. En het geschiedde dat wij ten strijde trokken in de kracht van de Heer.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

11 Welnu, de Lamanieten wisten niets van de Heer, noch van de kracht van de Heer, waardoor zij op hun eigen kracht vertrouwden. Toch waren zij een sterk volk wat de kracht van mensen betreft.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

12 Zij waren een wild en woest en bloeddorstig volk, en zij geloofden in de overlevering van hun vaderen, en wel deze: zij geloofden dat zij wegens de ongerechtigheden van hun vaderen uit het land Jeruzalem waren verdreven, en dat hun in de wildernis onrecht was aangedaan door hun broeders, en dat hun eveneens onrecht was aangedaan tijdens het oversteken van de zee;

They were a wild, and ferocious, and a bloodthirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

13 en voorts dat hun onrecht was aangedaan toen zij in hun eerste erfland vertoefden nadat zij de zee waren overgestoken — en dit alles omdat Nephi getrouwer was in het onderhouden van de geboden van de Heer, daarom werd hij door de Heer begunstigd, want de Heer hoorde zijn gebeden en verhoorde ze; en hij nam de leiding op zich van hun reis in de wildernis.

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

14 En zijn broers waren verbolgen op hem omdat zij de handelwijzen van de Heer niet begrepen; zij waren eveneens verbolgen op hem op de wateren, omdat zij hun hart tegen de Heer verstokten.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

15 En voorts waren zij verbolgen op hem toen zij in het beloofde land waren aangekomen, want zij zeiden dat hij hun de heerschappij over het volk uit handen had genomen; en zij stonden hem naar het leven.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

16 En voorts waren zij verbolgen op hem omdat hij de wildernis introk zoals de Heer hem had geboden, en de kronieken meenam die op de platen van koper waren gegraveerd, want zij zeiden dat hij hen had beroofd.

17 En zo hebben zij hun kinderen geleerd dat zij hen moeten haten, en dat zij hen moeten vermoorden, en dat zij hen moeten beroven en plunderen, en al het mogelijke doen om hen te vernietigen; daarom koesteren zij een eeuwige haat tegen de kinderen van Nephi.

18 Om die reden heeft koning Laman mij door zijn geslepenheid en leugenachtige listigheid en zijn mooie beloften misleid — zodat ik mijn volk in dit land heb gebracht — om het te kunnen vernietigen; ja, en wij hebben al deze jaren in het land geleden.

19 En nu, toen ik, Zeniff, mijn volk al deze dingen over de Lamanieten had verteld, wekte ik hen op om met al hun kracht ten strijde te trekken en hun vertrouwen in de Heer te stellen; daarom hebben wij met hen gestreden, van man tot man.

20 En het geschiedde dat wij hen wederom uit ons land verdreven; en wij richtten onder hen een grote slachting aan, ja, er sneuvelden zovelen dat wij hen niet telden.

21 En het geschiedde dat wij wederom naar ons eigen land terugkeerden, en mijn volk begon zijn kudden wederom te weiden en zijn grond te bebouwen.

22 En nu, omdat ik oud ben, heb ik het koninkrijk overgedragen aan een van mijn zonen; daarom zeg ik niets meer. En moge de Heer mijn volk zegenen. Amen.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Mosiah 11

1 En nu geschiedde het dat Zeniff het koninkrijk overdroeg aan Noach, een van zijn zonen; daarom begon Noach in zijn plaats te regeren; en hij wandelde niet in de wegen van zijn vader.

2 Want zie, hij onderhield de geboden van God niet, maar wandelde naar de verlangens van zijn eigen hart. En hij had vele vrouwen en bijvrouwen. En hij maakte dat zijn volk zonde bedreef en datgene deed wat gruwelijk was in de ogen van de Heer. Ja, en zij bedreven hoererij en allerlei goddeloosheid.

3 En hij hief belasting bestaande uit een vijfde deel van alles wat zij bezaten — een vijfde deel van hun goud en van hun zilver, en een vijfde deel van hun ziff, en van hun roodkoper, en van hun geelkoper en hun ijzer; en een vijfde deel van hun mestvee; en tevens een vijfde deel van al hun graan.

4 En dit alles nam hij om zichzelf en zijn vrouwen en zijn bijvrouwen te onderhouden; en ook zijn priesters met hun vrouwen en hun bijvrouwen; zo had hij de zaken van het koninkrijk veranderd.

5 Want hij zette alle priesters af die door zijn vader waren gewijd en wijdde nieuwe in hun plaats, lieden die zich in de hoogmoed van hun hart verhieven.

6 Ja, en aldus werden zij in hun luiheid en in hun afgoderij en in hun hoererijen onderhouden door de belastingen die koning Noach zijn volk had opgelegd; aldus werkte het volk buitengewoon hard om ongerechtigheid te onderhouden.

7 Ja, en ook zij werden afgodisch, doordat zij door de ijdele en vleiende woorden van de koning en de priesters werden misleid; want zij zeiden vleiende dingen tot hen.

8 En het geschiedde dat koning Noach vele sierlijke en ruime gebouwen bouwde; en hij versierde ze met prachtig houtwerk en met allerlei waardevolle zaken van goud en van zilver en van ijzer en van geelkoper en van ziff en van roodkoper;

9 en hij bouwde ook een ruim paleis voor zichzelf, met in het midden daarvan een troon, alles van prachtig hout en versierd met goud en zilver en met waardevolle zaken.

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

10 En tevens liet hij zijn werklieden binnen de muren van de tempel allerlei schitterend werk verrichten uit prachtig hout en uit roodkoper en uit geelkoper.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

11 En de zetels die voor de hogepriesters waren bestemd, die boven alle andere zetels waren, versierde hij met zuiver goud; en daarvóór liet hij een balustrade bouwen, zodat zij er met hun lichaam en armen op konden leunen terwijl zij leugenachtige en ijdele woorden tot zijn volk spraken.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breastwork to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

12 En het geschiedde dat hij bij de tempel een toren bouwde; ja, een zeer hoge toren, zo hoog zelfs, dat hij er bovenop kon staan en het land Shilom overzien, en ook het land Shemlon, dat in het bezit van de Lamanieten was; en hij kon zelfs uitkijken over al het omliggende land.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

13 En het geschiedde dat hij vele gebouwen liet bouwen in het land Shilom; en hij liet een grote toren bouwen op de heuvel ten noorden van het land Shilom, dat een toevluchtsoord voor de kinderen van Nephi was geweest toen zij uit het land vluchtten; en aldus handelde hij met de rijkdommen die hij verkreeg door het belasten van zijn volk.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

14 En het geschiedde dat hij zijn hart op zijn rijkdommen zette en zijn tijd doorbracht met uitspattingen samen met zijn vrouwen en bijvrouwen; en zo brachten ook zijn priesters hun tijd door met hoeren.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

15 En het geschiedde dat hij alom in het land wijngaarden aanlegde; en hij bouwde wijnpersen en bereidde wijn in overvloed; en zodoende werd hij een wijnzuiper, en zo ook zijn volk.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

16 En het geschiedde dat de Lamanieten kleine groepen van zijn volk begonnen te overvallen en hen op hun akkers te doden, en terwijl zij hun kudden weidden.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

17 En koning Noach zond rondom het land wachten uit om hen af te weren; maar hij zond er niet voldoende en de Lamanieten overvielen hen en doodden hen en dreven vele van hun kudden uit het land; aldus begonnen de Lamanieten hen te vernietigen en hun haat op hen uit te oefenen.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

18 En het geschiedde dat koning Noach zijn legers tegen hen uitzond en zij werden teruggedreven, althans zij dreven hen voor enige tijd terug; daarom keerden zij terug, zich verheugend over hun buit.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

19 En nu, wegens deze grote overwinning verhieven zij zich in de hoogmoed van hun hart; zij roemden op hun eigen kracht en zeiden dat hun vijftig konden standhouden tegen duizenden Lamanieten; en aldus roemden zij, en zij scheppen behagen in bloed, en in het vergieten van het bloed van hun broeders, en dat wegens de goddeloosheid van hun koning en priesters.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

20 En het geschiedde dat er zich een man onder hen bevond wiens naam Abinadi was; en hij ging onder hen uit en begon te profeteren en zei: Zie, aldus zegt de Heer, en aldus heeft Hij mij geboden en gezegd: Ga heen en zeg tot dit volk: Aldus spreekt de Heer, wee dit volk, want Ik heb hun gruwelen en hun goddeloosheid en hun hoererijen gezien; en tenzij zij zich bekeren, zal Ik hen in mijn toorn bezoeken.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

21 En zie, tenzij zij zich bekeren en zich tot de Heer, hun God, wenden, zal Ik hen overgeven in de handen van hun vijanden; ja, en zij zullen worden geknecht; en zij zullen door de hand van hun vijanden worden gekweld.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

22 En het zal geschieden dat zij zullen weten dat Ik de Heer, hun God, ben, en een naijverig God ben, die de ongerechtigheden van mijn volk bezoekt.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

23 En het zal geschieden dat, tenzij dit volk zich bekeert en zich tot de Heer, hun God, wendt, het geknecht zal worden; en niemand zal het bevrijden dan alleen de Heer, de almachtige God.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

24 Ja, en het zal geschieden wanneer zij Mij aanroepen, dat Ik traag zal zijn om hun geroep te horen; ja, en Ik zal toestaan dat zij door hun vijanden worden geslagen.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

25 En tenzij zij zich in zak en as bekeren en de Heer, hun God, krachtig aanroepen, zal Ik hun gebeden niet horen, noch zal Ik hen uit hun rampspoed verlossen; en aldus zegt de Heer, en aldus heeft Hij mij geboden.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

26 Nu geschiedde het, toen Abinadi deze woorden tot hen had gesproken, dat zij verbolgen op hem waren en hem naar het leven stonden; maar de Heer bevrijdde hem uit hun handen.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

27 Toen nu koning Noach van de woorden vernam die Abinadi tot het volk had gesproken, was ook hij verbolgen; en hij zei: Wie is Abinadi, dat ik en mijn volk door hem zouden worden geoordeeld, of wie is de Heer, die een zo grote rampspoed op mijn volk zal doen neerkomen?

28 Ik gebied u Abinadi hierheen te brengen, zodat ik hem kan doden, want hij heeft deze dingen gezegd om mijn volk tot toorn tegen elkaar op te hitsen en twisten onder mijn volk uit te lokken; daarom zal ik hem doden.

29 Nu waren de ogen van het volk verblind; daarom verstokten zij hun hart tegen de woorden van Abinadi, en vanaf die tijd trachtten zij hem te grijpen. En koning Noach verstokte zijn hart tegen het woord van de Heer, en hij bekeerde zich niet van zijn kwade werken.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Mosiah 12

1 En het geschiedde na verloop van twee jaar dat Abinadi vermomd onder hen kwam, zodat zij hem niet kenden, en onder hen begon te profeteren en zei: Aldus heeft de Heer mij geboden: Abinadi, ga heen en profeteer tot dit, mijn volk, want zij hebben hun hart tegen mijn woorden verstokt; zij hebben zich niet van hun boze werken bekeerd; daarom zal Ik hen in mijn toorn bezoeken, ja, in mijn brandende toorn zal Ik hen bezoeken wegens hun ongerechtigheden en gruwelen.

2 Ja, wee dit geslacht! En de Heer zei tot mij: Strek uw hand uit en profeteer, en zeg: Aldus zegt de Heer, het zal geschieden dat dit geslacht wegens zijn ongerechtigheden wordt geknecht en op de wang wordt geslagen; ja, en door mensen wordt voortgedreven en wordt gedood; en de gieren van de hemel en de honden, ja, en het wilde gedierte, zullen hun vlees verslinden.

3 En het zal geschieden dat het leven van koning Noach evenveel waard zal zijn als een kleed in een hete oven; want hij zal weten dat Ik de Heer ben.

4 En het zal geschieden dat Ik dit, mijn volk, met grote rampspoed sla, ja, met hongersnood en met pestilentie; en Ik zal maken dat zij de gehele dag kermen.

5 Ja, en Ik zal maken dat er lasten op hun rug worden gebonden; en zij zullen worden voortgedreven als een stomme ezel.

6 En het zal geschieden dat Ik hagel onder hen zend, en die zal hen slaan; en zij zullen ook door de oostenwind worden geslagen; en ook zullen insecten hun land plagen en hun graan verslinden.

7 En zij zullen met een hevige pestilentie worden geslagen — en dit alles zal Ik doen wegens hun ongerechtigheden en gruwelen.

8 En het zal geschieden dat, tenzij zij zich bekeren, Ik hen volkomen van het aardoppervlak zal wegvagen; nochtans zullen zij een kroniek achterlaten, en Ik zal die bewaren voor andere natiën die het land zullen bezitten; ja, zelfs dat zal Ik doen om de gruwelen van dit volk aan andere natiën bekend te maken. En Abinadi profeteerde vele dingen tegen dit volk.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying —Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

9 En het geschiedde dat zij vertoornd op hem waren; en zij grepen hem en brachten hem gebonden voor de koning en zeiden tot de koning: Zie, wij hebben een man voor u gebracht die kwaad aangaande uw volk heeft geprofeteerd en zegt dat God het zal vernietigen.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

10 En hij profeteert ook kwaad aangaande uw leven en zegt dat uw leven zal zijn als een kleed in een brandende oven.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

11 En voorts zegt hij dat u gelijk een halm zult zijn, ja, gelijk een droge halm van het veld, die door de beesten wordt omvergelopen en vertrapt.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

12 En voorts zegt hij dat u gelijk distelpluis zult zijn dat, wanneer het geheel rijp is, als de wind waait, over het oppervlak van het land wordt voortgedreven. En hij doet alsof de Heer het heeft gesproken. En hij zegt dat dit alles u zal treffen, tenzij u zich bekeert, en dat wegens uw ongerechtigheden.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

13 En nu, o koning, welk groot kwaad hebt u begaan, of welke grote zonden heeft uw volk bedreven, dat wij door God zouden worden veroordeeld of door deze man gericht?

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

14 En nu, o koning, zie, wij zijn onschuldig, en u, o koning, hebt niet gezondigd; daarom heeft deze man gelogen over u en heeft hij ijdel geprofeteerd.

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

15 En zie, wij zijn sterk, wij zullen niet worden geknecht of door onze vijanden gevangen worden genomen; ja, en u bent voorspoedig geweest in het land, en u zult ook voorspoedig zijn.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

16 Zie, hier is de man, wij geven hem over in uw handen; u mag met hem handelen naar het u goeddunkt.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

17 En het geschiedde dat koning Noach Abinadi in de gevangenis liet werpen; en hij gebood de priesters tezamen te komen, zodat hij met hen kon beraadslagen wat hij met hem moest doen.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

18 En het geschiedde dat zij tot de koning zeiden: Breng hem hierheen, zodat wij hem kunnen ondervragen; en de koning gebood dat hij voor hen moest worden gebracht.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 En zij begonnen hem te ondervragen om hem zichzelf te laten tegenspreken, zodat zij daardoor iets zouden hebben waarmee zij hem konden aanklagen; maar hij antwoordde hun onverschrokken en weerstond al hun vragen, ja, tot hun verbazing; want hij weerstond hen in al hun vragen en beschaamde hen in al hun woorden.

20 En het geschiedde dat één van hen tot hem zei: Wat betekenen de woorden die geschreven staan, en die ons door onze vaderen zijn geleerd, die luiden:

21 Hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van hem die goede tijdingen brengt, die vrede verkondigt, die goede tijdingen van het goede brengt, die heil verkondigt, die tot Zion zegt: Uw God regeert;

22 uw wachters zullen de stem verheffen, met één stem zullen zij zingen; want met eigen ogen zullen zij zien wanneer de Heer Zion wederbrengt;

23 breek uit in gejuich, zing tezamen, o woeste plaatsen van Jeruzalem; want de Heer heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost;

24 de Heer heeft zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle natiën, en alle einden der aarde zullen het heil van onze God zien?

25 En nu zei Abinadi tot hen: Bent u priesters, en geeft u voor dit volk te leren en de geest van profetie te kennen, en wilt u desondanks van mij weten wat deze dingen betekenen?

26 Ik zeg u, wee u wegens het verdraaien van de wegen van de Heer! Want indien u deze dingen begrijpt, hebt u ze toch niet geleerd; daarom hebt u de wegen van de Heer verdraaid.

27 U hebt uw hart niet op het begrijpen gericht; daarom bent u niet wijs geweest. Wat leert u dit volk dan wel?

28 En zij zeiden: Wij leren de wet van Mozes.

29 En voorts zei hij tot hen: Indien u de wet van Mozes leert, waarom bewaart u die dan niet? Waarom zet u uw hart op rijkdommen? Waarom pleegt u hoererijen en verdoet u uw kracht met hoeren, ja, en doet u dit volk zonde begaan, zodat de Heer reden heeft mij te zenden om te profeteren tegen dit volk, ja, zelfs iets zeer kwaads tegen dit volk?

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

30 Weet u niet dat ik de waarheid spreek? Ja, u weet wél dat ik de waarheid spreek; en u behoort voor het aangezicht van God te beven.

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

31 En het zal geschieden dat u wegens uw ongerechtigheden wordt geslagen, want u hebt gezegd dat u de wet van Mozes leert. En wat weet u van de wet van Mozes? Komt er heil door de wet van Mozes? Wat zegt u?

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

32 En zij antwoordden en zeiden dat er inderdaad heil door de wet van Mozes komt.

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

33 Maar nu zei Abinadi tot hen: Ik weet dat u behouden zult worden indien u de geboden van God bewaart; ja, indien u de geboden bewaart die de Heer op de berg Sinaï aan Mozes heeft gegeven, toen Hij zei:

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

34 Ik ben de Heer, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, heeft geleid.

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

35 U zult geen andere god voor mijn aangezicht hebben.

Thou shalt have no other God before me.

36 U zult u geen gesneden beeld maken, noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde is.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

37 Nu zei Abinadi tot hen: Hebt u dit alles gedaan? Ik zeg u: Neen, dat hebt u niet. En hebt u dit volk geleerd dat zij al die dingen moeten doen? Ik zeg u: Neen, dat hebt u niet.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Mosiah 13

1 En nu, toen de koning deze woorden had gehoord, zei hij tot zijn priesters: Weg met deze kerel en dood hem; wat hebben wij immers met hem te maken, want hij is waanzinnig.

2 En zij traden naar voren en trachtten hem vast te grijpen; maar hij weerstond hen en zei tot hen:

3 Raak mij niet aan, want God zal u slaan indien u mij vastgrijpt, daar ik de boodschap die de Heer mij wil laten overbrengen, nog niet heb overgebracht; evenmin heb ik u verteld wat u mij hebt gevraagd te vertellen; daarom zal God niet toestaan dat ik op dit tijdstip word vernietigd.

4 Want ik moet de geboden volbrengen waarmee God mij geboden heeft; en omdat ik u de waarheid heb gezegd, bent u vertoornd op mij; en voorts, omdat ik het woord van God heb gesproken, hebt u verklaard dat ik waanzinnig ben.

5 Nu geschiedde het, nadat Abinadi deze woorden had gesproken, dat het volk van koning Noach hem niet durfde vast te grijpen, want de Geest van de Heer was op hem; en zijn aangezicht straalde met buitengewone luister, evenals dat van Mozes op de berg Sinaï terwijl hij met de Heer sprak.

6 En hij sprak met kracht en met gezag van God; en hij zette zijn woorden voort en zei:

7 U ziet dat u niet bij machte bent om mij te doden, daarom beëindig ik mijn boodschap. Ja, en ik bemerk dat die u door het hart snijdt omdat ik u de waarheid zeg over uw ongerechtigheden.

8 Ja, en mijn woorden vervullen u met verwondering en verbazing en met toorn.

9 Ik beëindig echter mijn boodschap; en dan geeft het niet waarheen ik ga, als ik maar behouden word.

10 Maar dit zeg ik u: Wat u hierna met mij doet, zal zijn als een zinnebeeld en een afschaduwing van dingen die zullen komen.

11 En nu lees ik u de overige geboden van God voor, want ik bemerk dat zij niet in uw hart zijn geschreven; ik bemerk dat u voor het merendeel van uw leven ongerechtigheid hebt bestudeerd en erin hebt onderwezen.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

12 En nu, u herinnert zich dat ik tot u heb gezegd: U zult voor uzelf geen gesneden beeld maken, noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde, noch van wat in de wateren onder de aarde is.

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

13 En voorts: U zult zich daarvoor niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de Heer, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid van de vaderen bezoekt aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten;

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

14 en die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden.

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

15 U zult de naam van de Heer, uw God, niet ijdel gebruiken; want de Heer zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

16 Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

17 Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen;

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

18 maar de zevende dag, de sabbat van de Heer, uw God, zult u geen werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, uw dienstknecht noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten vertoeft;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

19 want in zes dagen heeft de Heer de hemel en de aarde en de zee gemaakt, en al wat daarin is; daarom zegende de Heer de sabbatdag en heiligde die.

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

20 Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Heer, uw God, u geeft.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

21 U zult niet doden.

Thou shalt not kill.

22 U zult niet echtbreken. U zult niet stelen.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

23 U zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

24 U zult niet begeren het huis van uw naaste, u zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn os, noch zijn ezel, noch iets wat van uw naaste is.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

25 En het geschiedde, nadat Abinadi deze woorden had beëindigd, dat hij tot hen zei: Hebt u dit volk geleerd dat zij al deze dingen nauwgezet in acht moeten nemen om deze geboden te bewaren?

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

26 Ik zeg u: Neen; want indien u het had gedaan, zou de Heer mij niet hebben laten komen en iets kwaads laten profeteren aangaande dit volk.

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

27 En nu, u hebt gezegd dat er heil komt door de wet van Mozes. Ik zeg u dat het vooralsnog noodzakelijk is dat u de wet van Mozes bewaart; maar ik zeg u dat de tijd komt dat het niet langer noodzakelijk zal zijn de wet van Mozes te bewaren.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

28 En bovendien zeg ik u dat het heil niet komt door de wet alleen; en indien er geen verzoening was, die God zelf voor de zonden en ongerechtigheden van zijn volk zal doen, dan moest het onvermijdelijk verloren gaan, ondanks de wet van Mozes.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

29 En nu, ik zeg u dat het noodzakelijk was dat de kinderen van Israël een wet werd gegeven, ja, een zeer strenge wet zelfs; want zij waren een halsstarrig volk, vlug om ongerechtigheid te doen en traag om de Heer, hun God, te gedenken;

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

30 daarom werd hun een wet gegeven, ja, een wet van riten en verordeningen, een wet die zij van dag tot dag stipt moesten bewaren om hen ertoe op te wekken God en hun plicht jegens Hem indachtig te zijn.

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

31 Maar zie, ik zeg u dat al deze dingen zinnebeelden waren van toekomstige dingen.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

32 En nu, begrepen zij de wet? Ik zeg u: Neen, zij begrepen niet allen de wet; en wel wegens de verstoktheid van hun hart; want zij begrepen niet dat geen enkel mens kon worden gered, dan alleen door de verlossing van God.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

33 Want zie, heeft Mozes niet tot hen geprofeteerd aangaande de komst van de Messias, en dat God zijn volk zou verlossen? Ja, en zelfs alle profeten die vanaf het begin van de wereld hebben geprofeteerd — hebben zij niet min of meer over deze dingen gesproken?

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

34 Hebben zij niet gezegd dat God zelf zou neerdalen onder de mensenkinderen, en de gedaante van een mens op Zich zou nemen, en in grote macht over het aardoppervlak zou uitgaan?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

35 Ja, en hebben zij niet tevens gezegd dat Hij de opstanding van de doden zou teweegbrengen, en dat Hijzelf zou worden verdrukt en gekweld?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Mosiah 14

1 Ja, zegt Jesaja niet: Wie heeft onze verkondiging geloofd, en aan wie is de arm van de Heer geopenbaard?

2 Want als een loot zal Hij opschieten voor zijn aangezicht, en als een wortel uit dorre aarde; Hij heeft gestalte noch luister; en wanneer wij Hem zullen zien, is er geen schoonheid, dat wij Hem zouden begeren.

3 Hij wordt veracht en door de mensen verworpen; een man van smarten, en vertrouwd met lijden; en wij verborgen als het ware ons aangezicht voor Hem; Hij werd veracht en wij hebben Hem niet geacht.

4 Waarlijk, Hij heeft ons leed op Zich genomen en onze smarten gedragen; wij echter hielden Hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte.

5 Maar om onze overtredingen werd Hij verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf voor onze vrede was op Hem; en met zijn striemen worden wij genezen.

6 Wij allen zijn als schapen afgedwaald; wij hebben ons ieder naar onze eigen weg gewend; en de Heer heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen.

7 Hij werd verdrukt en Hij werd gekweld, maar toch deed Hij zijn mond niet open; Hij is als een lam ter slachting geleid, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij zijn mond niet open.

8 Hij is uit de gevangenis en uit het gericht weggenomen; en wie zal zijn nageslacht verkondigen? Want Hij was afgesneden uit het land van de levenden; om de overtredingen van mijn volk werd Hij geslagen.

9 En Hij stelde zijn graf bij de goddelozen, en bij de rijken in zijn dood; want Hij had geen kwaad gedaan, noch was er enig bedrog in zijn mond.

10 Maar het behaagde de Heer Hem te verbrijzelen; Hij heeft Hem leed opgelegd; wanneer u zijn ziel ten offer brengt voor de zonde, zal Hij zijn nakomelingen zien, zal Hij zijn dagen verlengen, en het welbehagen van de Heer zal in zijn hand gedijen.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

11 Hij zal de moeite van zijn ziel zien en verzadigd zijn; door zijn kennis zal mijn rechtvaardige knecht velen rechtvaardigen; want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.

12 Daarom zal Ik Hem een deel geven onder de groten, en Hij zal de buit delen met de sterken; want Hij heeft zijn ziel uitgestort in de dood; en Hij werd onder de overtreders gerekend; en Hij droeg de zonden van velen en heeft voor de overtreders bemiddeld.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Mosiah 15

1 En nu zei Abinadi tot hen: Ik wil dat u begrijpt dat God zelf onder de mensenkinderen zal neerdalen en zijn volk zal verlossen.

2 En omdat Hij in het vlees woont, zal Hij de Zoon van God worden genoemd, en omdat Hij het vlees aan de wil van de Vader heeft onderworpen, en de Vader en de Zoon is —

3 de Vader, omdat Hij door de macht van God werd verwekt; en de Zoon, wegens het vlees; zo is Hij de Vader en de Zoon geworden —

4 en Zij zijn één God, ja, de ware eeuwige Vader van hemel en aarde.

5 En doordat het vlees aan de Geest wordt onderworpen, ofwel de Zoon aan de Vader, die één God zijn, wordt Hij verzocht, en zwicht niet voor de verzoeking, maar duldt dat Hij door zijn volk wordt bespot en gegeseld en uitgeworpen en verstoten.

6 En na dit alles, na vele machtige wonderen onder de mensenkinderen te hebben verricht, zal Hij worden weggeleid, ja, zoals Jesaja heeft gezegd: Als een schaap dat stom is voor de scheerder, zo deed Hij zijn mond niet open.

7 Ja, zo zal Hij worden weggeleid, gekruisigd en gedood, waardoor het vlees aan de dood onderworpen wordt, en de wil van de Zoon geheel opgaat in de wil van de Vader.

8 En zo verbreekt God de banden van de dood, want Hij heeft de overwinning op de dood behaald, en Hij geeft de Zoon de macht om te bemiddelen voor de mensenkinderen —

9 want Hij is ten hemel opgevaren; Hij is met innerlijke barmhartigheid bezield en vol ontferming jegens de mensenkinderen; Hij staat tussen hen en de gerechtigheid; Hij heeft de banden van de dood verbroken; Hij heeft hun ongerechtigheid en hun overtredingen op Zich genomen; Hij heeft hen verlost, en Hij heeft aan de eisen van de gerechtigheid voldaan.

10 En nu zeg ik u: Wie zal zijn nageslacht verkondigen? Zie, ik zeg u dat wanneer zijn ziel ten offer is gebracht voor zonde, Hij zijn nageslacht zal zien. Welnu, wat zegt u? En wie zullen zijn nageslacht zijn?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

11 Zie, ik zeg u dat wie ook de woorden van de profeten heeft gehoord, ja, alle heilige profeten die over de komst van de Heer hebben geprofeteerd — ik zeg u dat allen die naar hun woorden hebben geluisterd, en geloofd dat de Heer zijn volk zou verlossen, en naar die dag hebben uitgezien voor vergeving van hun zonden, ik zeg u dat dezen zijn nageslacht zijn, ofwel dat zij de erfgenamen van het koninkrijk van God zijn.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

12 Want zij zijn het wier zonden Hij heeft gedragen; zij zijn het voor wie Hij is gestorven om hen van hun overtredingen te verlossen. Welnu, zijn zij niet zijn nageslacht?

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

13 Ja, en zijn het niet de profeten, eenieder die zijn mond heeft opengedaan om te profeteren, die niet tot overtreding vervallen is, met wie ik alle heilige profeten bedoel sinds de wereld begonnen is? Ik zeg u dat zij zijn nageslacht zijn.

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

14 En zij zijn het die vrede hebben verkondigd, die goede tijdingen van het goede hebben gebracht, die het heil hebben verkondigd; en tot Zion hebben gezegd: Uw God regeert!

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

15 En o, hoe liefelijk op de bergen waren hun voeten!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

16 En wederom, hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van hen die nog altijd vrede verkondigen!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

17 En wederom, hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van hen die van nu af aan vrede zullen verkondigen, ja, vanaf deze tijd en voor eeuwig!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

18 En zie, ik zeg u: Dat is niet alles. Want o, hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van Hem die goede tijdingen brengt, die de grondlegger van de vrede is, ja, namelijk de Heer, die zijn volk heeft verlost; ja, Hij die zijn volk het heil heeft geschonken;

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

19 want als de verlossing er niet was geweest die Hij voor zijn volk heeft teweeggebracht, die vanaf de grondlegging van de wereld was bereid, ik zeg u, als die er niet was geweest, had het gehele mensdom verloren moeten gaan.

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

20 Maar zie, de banden van de dood zullen worden verbroken, en de Zoon regeert en heeft macht over de doden; daarom brengt Hij de opstanding van de doden teweeg.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

21 En er komt een opstanding, ja, een eerste opstanding; ja, een opstanding van hen die hebben bestaan, en die nu bestaan, en die zullen bestaan, tot aan de opstanding van Christus — want zo zal Hij worden genoemd.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

22 En nu, de opstanding van alle profeten, en van allen die hun woorden hebben geloofd — ofwel allen die de geboden van God hebben bewaard, zullen tevoorschijn komen in de eerste opstanding; daarom zijn zij de eerste opstanding.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

23 Zij worden opgewekt om te wonen bij God, die hen heeft verlost; zo hebben zij het eeuwige leven door Christus, die de banden van de dood heeft verbroken.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

24 En dezen zijn het die deelhebben aan de eerste opstanding; en dezen zijn het die vóór de komst van Christus zijn gestorven in hun onwetendheid, zonder dat hun het heil was verkondigd. En zo brengt de Heer hun herstelling teweeg; en zij hebben deel aan de eerste opstanding, of hebben het eeuwige leven, omdat zij door de Heer zijn verlost.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

25 En kleine kinderen hebben eveneens het eeuwige leven.

And little children also have eternal life.

26 Maar zie, en vrees en sidder voor het aangezicht van God, want u behoort te sidderen; want de Heer verlost geen van hen die tegen Hem opstaan en in hun zonden sterven; ja, allen die vanaf het begin van de wereld in hun zonden zijn omgekomen, die opzettelijk tegen God zijn opgestaan, die de geboden van God hebben gekend, maar ze niet wilden onderhouden; dezen zijn het die geen deel hebben aan de eerste opstanding.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

27 Daarom, behoort u niet te sidderen? Want het heil komt voor geen van hen; want de Heer heeft geen van hen verlost; ja, de Heer kan hen ook niet verlossen; want Hij kan Zichzelf niet tegenspreken; want Hij kan de gerechtigheid niet verwerpen wanneer die haar aanspraak laat gelden.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

28 En nu zeg ik u dat de tijd zal komen dat het heil van de Heer aan alle natie, geslacht, taal en volk zal worden verkondigd.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

29 Ja, Heer, uw wachters zullen hun stem verheffen; met één stem zullen zij zingen; want met eigen ogen zullen zij zien, wanneer de Heer Zion wederbrengt.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

30 Breek uit in gejuich, zing tezamen, o woeste plaatsen van Jeruzalem; want de Heer heeft zijn volk getroost; Hij heeft Jeruzalem verlost.

31 De Heer heeft zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle natiën; en alle einden der aarde zullen het heil van onze God zien.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Mosiah 16

1 En nu geschiedde het, nadat Abinadi deze woorden had gesproken, dat hij zijn hand uitstrekte en zei: De tijd zal komen dat allen het heil van de Heer zullen zien; dat alle natie, geslacht, taal en volk met eigen ogen zal zien en voor het aangezicht van God zal erkennen dat zijn oordelen rechtvaardig zijn.

2 En dan worden de goddelozen uitgeworpen, en zij zullen reden hebben om te kermen en te wenen en te jammeren en hun tanden te knarsen; en wel omdat zij niet wilden luisteren naar de stem van de Heer; daarom verlost de Heer hen niet.

3 Want zij zijn vleselijk en duivels, en de duivel heeft macht over hen; ja, die oude slang die onze eerste ouders verleidde, hetgeen de oorzaak was van hun val; hetgeen er de oorzaak van was dat het gehele mensdom vleselijk, zinnelijk en duivels werd, het kwade van het goede kon onderscheiden en zich aan de duivel onderwierp.

4 Aldus ging het gehele mensdom verloren; en zie, het zou eindeloos verloren zijn geweest als God zijn volk niet uit zijn verloren en gevallen staat had verlost.

5 Bedenk echter dat hij die blijft volharden in zijn eigen vleselijke natuur en doorgaat op de wegen van de zonde en opstand tegen God, in zijn gevallen staat blijft, en de duivel heeft alle macht over hem. Daarom is het met hem — want hij is een vijand van God — alsof er geen verlossing was teweeggebracht; en ook de duivel is een vijand van God.

6 En nu, indien Christus niet in de wereld was gekomen — om over toekomstige dingen te spreken alsof zij reeds hebben plaatsgevonden — dan had er geen verlossing kunnen zijn.

7 En indien Christus niet uit de doden was opgestaan, ofwel de banden van de dood niet verbroken had, zodat het graf geen overwinning en de dood geen prikkel zou hebben, dan had er geen opstanding kunnen zijn.

8 Maar er is wél een opstanding, daarom heeft het graf geen overwinning en is de prikkel van de dood in Christus verzwolgen.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

9 Hij is het licht en het leven van de wereld; ja, een licht dat eindeloos is, dat nooit kan worden verduisterd; ja, en ook een leven dat eindeloos is, waardoor er geen dood meer kan zijn.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

10 Ja, dit sterfelijke zal onsterfelijkheid aandoen, en dit verderfelijke zal onverderfelijkheid aandoen, en voor het gerecht van God worden gebracht om door Hem te worden geoordeeld naar hun werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn —

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

11 indien die goed zijn, tot de opstanding van eindeloos leven en geluk; en indien die kwaad zijn, tot de opstanding van eindeloze verdoemenis, want zij worden overgeleverd aan de duivel, die hen heeft onderworpen, hetgeen verdoemenis is —

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

12 want zij hebben gehandeld naar hun eigen vleselijke wil en begeerten, en hebben de Heer nooit aangeroepen terwijl de armen van barmhartigheid naar hen waren uitgestrekt; want de armen van barmhartigheid waren naar hen uitgestrekt, en zij wilden niet; zij werden voor hun ongerechtigheden gewaarschuwd en toch wilden zij ze niet verzaken; en hun werd geboden zich te bekeren, en toch wilden zij zich niet bekeren.

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

13 En nu, zou u niet moeten sidderen en u van uw zonden bekeren en bedenken dat u alleen in en door Christus kunt worden gered?

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

14 Daarom, als u de wet van Mozes leert, leer dan ook dat deze een afschaduwing is van de toekomstige dingen —

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

15 leer hun dat de verlossing door Christus de Heer komt, die de eeuwige Vader zelf is. Amen.

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Mosiah 17

1 En nu geschiedde het, toen Abinadi deze woorden had gesproken, dat de koning gebood dat de priesters hem moesten grijpen en ter dood laten brengen.

2 Maar er bevond zich onder hen één die Alma heette, die tevens een afstammeling van Nephi was. En hij was een jonge man, en hij geloofde de woorden die Abinadi had gesproken, want hij wist van de ongerechtigheid waarvan Abinadi tegen hen had getuigd; daarom begon hij bij de koning te pleiten dat hij niet vertoornd zou zijn op Abinadi, maar zou toestaan dat hij in vrede vertrok.

3 Maar de koning werd nog meer verbolgen en gelastte dat Alma uit hun midden zou worden geworpen, en zond zijn dienstknechten achter hem aan om hem te doden.

4 Maar hij vluchtte voor hen weg en verschool zich, zodat zij hem niet vonden. En terwijl hij zich vele dagen verborgen hield, schreef hij alle woorden op die Abinadi had gesproken.

5 En het geschiedde dat de koning Abinadi door zijn lijfwachten liet omsingelen en grijpen; en zij bonden hem en wierpen hem in de gevangenis.

6 En na drie dagen, toen hij met zijn priesters had beraadslaagd, liet hij hem wederom voor zich brengen.

7 En hij zei tot hem: Abinadi, wij hebben een beschuldiging tegen u gevonden, en u verdient de dood.

8 Want u hebt gezegd dat God zelf onder de mensenkinderen zal neerdalen; en nu, hierom zult u ter dood worden gebracht, tenzij u alle woorden herroept die u ten kwade over mij en mijn volk hebt gesproken.

9 Nu zei Abinadi tot hem: Ik zeg u: Ik zal de woorden die ik tot u heb gesproken aangaande dit volk niet herroepen, want ze zijn waar; en opdat u zult weten aangaande hun zekerheid, heb ik toegestaan dat ik u in handen ben gevallen.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

10 Ja, en ik zal zelfs tot de dood toe lijden, en ik wil mijn woorden niet herroepen, en zij zullen als een getuigenis tegen u staan. En indien u mij doodt, vergiet u onschuldig bloed, en ook dat zal ten laatsten dage als een getuigenis tegen u staan.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

11 En nu stond koning Noach op het punt hem te laten gaan, want hij vreesde zijn woord; want hij vreesde dat de oordelen van God hem zouden treffen.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

12 Maar de priesters verhieven hun stem tegen hem en begonnen hem te beschuldigen en zeiden: Hij heeft de koning beschimpt. Daarom werd de koning tot toorn tegen hem opgehitst, en hij gaf hem over opdat hij zou worden gedood.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

13 En het geschiedde dat zij hem grepen en vastbonden en zijn huid met takkenbossen geselden, ja, tot de dood toe.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

14 En nu, toen de vlammen hem begonnen te verzengen, riep hij hen toe, en zei:

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

15 Zie, zoals u aan mij hebt gedaan, zo zal het geschieden dat uw nageslacht velen de pijnen zal laten lijden die ik lijd, namelijk de pijnen van de vuurdood; en wel omdat zij geloven in het heil van de Heer, hun God.

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

16 En het zal geschieden dat u wegens uw ongerechtigheden met allerlei ziekten zult worden gekweld.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

17 Ja, en u zult aan alle zijden worden geslagen, en her- en derwaarts worden opgejaagd en verstrooid, zoals een wilde kudde door wilde en woeste dieren wordt opgejaagd.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

18 En te dien dage zal er jacht op u worden gemaakt en zult u door de hand van uw vijanden worden gegrepen, en dan zult u de pijnen van de vuurdood lijden zoals ik die lijd.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

19 Aldus oefent God wraak uit op hen die zijn volk vernietigen. O God, ontvang mijn ziel.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

20 En nu, toen Abinadi deze woorden had gesproken, viel hij neer, daar hij de vuurdood was gestorven; ja, hij was ter dood gebracht omdat hij de geboden van God niet wilde verwerpen, en hij had de waarheid van zijn woorden met zijn dood bezegeld.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Mosiah 18

1 En nu geschiedde het dat Alma, die voor de dienstknechten van koning Noach was gevlucht, zich bekeerde van zijn zonden en ongerechtigheden en zich heimelijk onder de mensen begaf en hun de woorden van Abinadi begon te leren —

2 ja, over hetgeen te komen stond, en ook over de opstanding van de doden en de verlossing van de mensen, die zou worden teweeggebracht door de macht en het lijden en de dood van Christus, en door zijn opstanding en hemelvaart.

3 En zovelen als naar zijn woord wilden luisteren, onderwees hij. En hij leerde hun heimelijk, opdat de koning het niet te weten zou komen. En velen geloofden zijn woorden.

4 En het geschiedde dat zovelen als hem geloofden, optrokken naar een plaats die Mormon heette, die haar naam van de koning had ontvangen en in de grensstreek van het land lag die in bepaalde jaargetijden door wilde dieren onveilig werd gemaakt.

5 Nu was er in Mormon een bron van zuiver water en daarheen begaf Alma zich, want dicht bij het water was een kreupelbos, waar hij zich overdag verborg voor de zoektochten van de koning.

6 En het geschiedde dat zovelen als hem geloofden daarheen trokken om zijn woorden te horen.

7 En het geschiedde na vele dagen dat er een aanzienlijk aantal vergaderd was op de plaats Mormon om de woorden van Alma te horen. Ja, allen die zijn woord geloofden, waren samengekomen om hem te horen. En hij onderwees hen en predikte hun bekering en verlossing en geloof in de Heer.

8 En het geschiedde dat hij tot hen zei: Zie, hier zijn de wateren van Mormon — want zo werden ze genoemd — en nu, daar u verlangend bent tot de kudde van God toe te treden en zijn volk te worden genoemd en gewillig bent elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn;

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

9 ja, en gewillig bent te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar u zich ook mag bevinden, als getuige van God op te treden, zelfs tot de dood, opdat u door God zult worden verlost en onder de deelgenoten van de eerste opstanding zult worden gerekend, zodat u het eeuwige leven zult hebben —

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

10 nu zeg ik u, als dat het verlangen van uw hart is, wat hebt u er dan op tegen in de naam van de Heer te worden gedoopt, als getuigenis voor Hem dat u een verbond met Hem hebt aangegaan dat u Hem zult dienen en zijn geboden onderhouden, zodat Hij zijn Geest overvloediger over u zal kunnen uitstorten?

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

11 En nu, toen de mensen die woorden hoorden, klapten zij uit vreugde in hun handen en riepen: Dat is het verlangen van ons hart.

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

12 En nu geschiedde het dat Alma Helam nam, die een van de eersten was, en in het water ging staan en uitriep, en zei: O Heer, stort uw Geest uit op uw dienstknecht, opdat hij dit werk met een heilig hart zal kunnen verrichten.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

13 En toen hij die woorden had gesproken, was de Geest van de Heer op hem, en hij zei: Helam, met het gezag van de almachtige God, doop ik u als getuigenis dat u een verbond hebt aangegaan om Hem te dienen totdat u naar het sterfelijk lichaam dood bent; en moge de Geest van de Heer op u worden uitgestort; en moge Hij u het eeuwige leven geven door de verlossing in Christus, Hem die Hij vanaf de grondlegging van de wereld heeft bereid.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

14 En toen Alma die woorden had gesproken, werden Alma en Helam beiden in het water begraven; en zij rezen op en kwamen vol vreugde uit het water tevoorschijn, en waren vervuld met de Geest.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

15 En voorts nam Alma een ander en ging voor de tweede maal het water in en doopte hem overeenkomstig de eerste, behalve dat hij zichzelf niet wederom in het water begroef.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

16 En op die wijze doopte hij allen die uittrokken naar de plaats Mormon; en zij waren in aantal ongeveer tweehonderdvier zielen; ja, en zij werden gedoopt in de wateren van Mormon, en werden vervuld met de genade van God.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

17 En vanaf die tijd werden zij de kerk van God, ofwel de kerk van Christus, genoemd. En het geschiedde dat wie ook door de macht en het gezag van God werd gedoopt, aan zijn kerk werd toegevoegd.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

18 En het geschiedde dat Alma, met het gezag van God, priesters ordende; ja, één priester voor iedere vijftig van hun aantal ordende hij om tot hen te prediken en hun de dingen te leren die betrekking hebben op het koninkrijk van God.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

19 En hij gebood hun niets anders te leren dan de dingen die hij hun had geleerd, en wat bij monde van de heilige profeten was gesproken.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

20 Ja, hij gebood hun zelfs dat zij niets anders moesten prediken dan bekering en geloof in de Heer, die zijn volk had verlost.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

21 En hij gebood hun dat er geen twist onder hen moest zijn, maar dat zij eensgezind vooruit moesten kijken, met één geloof en één doop, en met hun harten in eenheid en in liefde jegens elkaar verweven.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

22 En aldus gebood hij hun te prediken. En aldus werden zij de kinderen van God.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

23 En hij gebood hun de sabbatdag te onderhouden en te heiligen, en tevens de Heer, hun God, iedere dag te danken.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

24 En hij gebood hun ook dat de priesters die hij had geordend, met hun eigen handen moesten arbeiden voor hun levensonderhoud.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

25 En er was één dag in iedere week vastgesteld waarop zij bijeen moesten komen om de mensen te leren en om de Heer, hun God, te aanbidden, en ook om — zo dikwijls als het in hun vermogen lag — bijeen te komen.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

26 En de priesters moesten niet van het volk afhankelijk zijn voor hun levensonderhoud; maar voor hun arbeid zouden zij de genade van God ontvangen om sterk te worden in de Geest en kennis van God te hebben, zodat zij met kracht en met gezag van God zouden kunnen onderwijzen.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

27 En voorts gebood Alma dat het volk van de kerk van zijn bezit moest geven, eenieder naar hetgeen hij had; indien hij overvloediger had, moest hij overvloediger geven; en van hem die slechts weinig had, moest slechts weinig worden verlangd; en aan hem die niet had, moest worden gegeven.

28 En zo moesten zij van hun bezit geven uit vrije wil en welwillendheid jegens God, en wel aan die priesters die noodlijdend waren, ja, en aan iedere behoeftige, naakte ziel.

29 En dat zei hij omdat God hem had geboden; en zij wandelden in oprechtheid voor het aangezicht van God, en gaven elkaar zowel stoffelijk als geestelijk naar hun noden en behoeften.

30 En nu geschiedde het dat dit alles plaatsvond in Mormon, ja, bij de wateren van Mormon, in het woud dat bij de wateren van Mormon was; ja, de plaats Mormon, de wateren van Mormon, het woud van Mormon, hoe liefelijk zijn zij in de ogen van hen die daar tot de kennis van hun Verlosser zijn gekomen; ja, en hoe gezegend zijn zij, want zij zullen voor eeuwig zijn lof zingen.

31 En deze dingen vonden plaats in de grensstreek van het land, opdat de koning het niet te weten zou komen.

32 Maar zie, het geschiedde dat de koning, toen hij een beweging onder het volk had bemerkt, zijn dienstknechten uitzond om hen te bespieden. Zodoende, op de dag dat zij bijeenkwamen om het woord van de Heer te horen, werd de koning over hen ingelicht.

33 En de koning nu zei dat Alma het volk tot opstand tegen hem ophitste; daarom zond hij zijn leger uit om hen te vernietigen.

34 En het geschiedde dat Alma en het volk van de Heer op de hoogte werden gesteld van de komst van het leger van de koning; daarom namen zij hun tenten en hun gezinnen en trokken de wildernis in.

35 En in aantal waren zij ongeveer vierhonderdvijftig zielen.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Mosiah 19

1 En het geschiedde dat het leger van de koning terugkeerde, na tevergeefs naar het volk van de Heer te hebben gezocht.

2 En nu zie, de strijdmacht van de koning was klein, omdat zij ingekrompen was; en er ontstond verdeeldheid onder de rest van het volk.

3 En het kleinste gedeelte begon bedreigingen tegen de koning te blazen, en er ontstond grote twist onder hen.

4 En nu was er een man onder hen wiens naam Gideon was, en omdat hij een sterke man was en een vijand van de koning, trok hij zijn zwaard en zwoer in zijn verbolgenheid dat hij de koning zou doden.

5 En het geschiedde dat hij met de koning vocht; en toen de koning zag dat hij op het punt stond hem te overweldigen, vluchtte hij, en snelde weg en beklom de toren die vlakbij de tempel stond.

6 En Gideon achtervolgde hem en stond op het punt de toren te beklimmen om de koning te doden; en de koning wierp een blik in het rond in de richting van het land Shemlon, en zie, het leger van de Lamanieten bevond zich binnen de grenzen van het land.

7 En nu slaakte de koning een kreet in zijn doodsangst en zei: Gideon, spaar mij, want de Lamanieten zijn in aantocht en zij zullen ons vernietigen; ja, zij zullen mijn volk vernietigen.

8 En nu was de koning niet zozeer bezorgd voor zijn volk als voor zijn eigen leven; niettemin spaarde Gideon zijn leven.

9 En de koning gebood het volk voor de Lamanieten te vluchten, en hijzelf ging hen voor, en zij vluchtten met hun vrouwen en hun kinderen de wildernis in.

10 En het geschiedde dat de Lamanieten hen achtervolgden en hen inhaalden en hen begonnen te doden.

11 Nu geschiedde het dat de koning hun gebood dat alle mannen hun vrouwen en hun kinderen moesten achterlaten en vluchten voor de Lamanieten.

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.

And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.

And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.

And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.

Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.

12 Nu waren er velen die hen niet wilden achterlaten, maar liever wilden blijven en met hen omkomen. En de overigen lieten hun vrouwen en kinderen achter en vluchtten weg.

Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

13 En het geschiedde dat zij die bij hun vrouwen en kinderen waren gebleven, hun mooie dochters naar voren lieten treden en hen de Lamanieten lieten smeken hen niet te doden.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

14 En het geschiedde dat de Lamanieten medelijden met hen hadden, want zij waren verrukt over de schoonheid van hun vrouwen.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

15 Daarom spaarden de Lamanieten hun leven en namen hen gevangen en voerden hen terug naar het land Nephi en stonden hun toe het land te bezitten op voorwaarde dat zij koning Noach in handen van de Lamanieten zouden overgeven, alsmede hun bezittingen, ja, de helft van alles wat zij bezaten: de helft van hun goud en hun zilver en al hun waardevolle zaken; en aldus moesten zij van jaar tot jaar schatting betalen aan de koning van de Lamanieten.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

16 En nu bevond er zich onder hen die gevangen waren genomen een van de zonen van de koning, wiens naam Limhi was.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

17 En Limhi nu verlangde dat zijn vader niet zou worden vernietigd; evenwel was Limhi niet onbekend met de ongerechtigheden van zijn vader, daar hijzelf een rechtvaardig man was.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

18 En het geschiedde dat Gideon heimelijk mannen de wildernis inzond om de koning, en hen die bij hem waren, op te sporen. En het geschiedde dat zij het volk in de wildernis aantroffen, allen behalve de koning en zijn priesters.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

19 Nu hadden zij in hun hart gezworen dat zij naar het land Nephi zouden terugkeren, en dat zij — als hun vrouwen en kinderen waren gedood, en ook zij die bij hen waren achtergebleven — zich zouden wreken, en ook met hen zouden omkomen.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

20 En de koning gebood hun niet terug te keren; en zij waren vertoornd op de koning en lieten hem lijden, tot de vuurdood toe.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

21 En zij stonden op het punt ook de priesters te grijpen en ter dood te brengen, maar die vluchtten voor hen weg.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

22 En het geschiedde dat zij op het punt stonden naar het land Nephi terug te keren, toen zij de mannen van Gideon tegenkwamen. En de mannen van Gideon vertelden hun alles wat er met hun vrouwen en hun kinderen was gebeurd, en dat de Lamanieten hun hadden toegestaan het land te bezitten mits zij de Lamanieten een schatting betaalden bestaande uit de helft van alles wat zij bezaten.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

23 En het volk vertelde de mannen van Gideon dat zij de koning hadden gedood en dat zijn priesters voor hen waren gevlucht, verder de wildernis in.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

24 En het geschiedde, nadat zij de plechtigheid hadden beëindigd, dat zij naar het land Nephi terugkeerden, verheugd omdat hun vrouwen en hun kinderen niet waren gedood; en zij vertelden Gideon wat zij met de koning hadden gedaan.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

25 En het geschiedde dat de koning van de Lamanieten hun een eed zwoer dat zijn volk hen niet zou doden.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

26 En ook Limhi, als zoon van de koning, wie het koninkrijk was verleend door het volk, zwoer de koning van de Lamanieten een eed dat zijn volk hem schatting zou betalen, namelijk de helft van alles wat zij bezaten.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

27 En het geschiedde dat Limhi het koninkrijk begon te vestigen en vrede te stichten onder zijn volk.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

28 En de koning van de Lamanieten stelde rondom het land wachten op om het volk van Limhi in het land te houden en hen te beletten de wildernis in te trekken; en hij onderhield zijn wachten van de schatting die hij van de Nephieten ontving.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

29 En nu had koning Limhi twee jaar lang blijvende vrede in zijn koninkrijk, omdat de Lamanieten hen niet lastigvielen, noch trachtten hen te vernietigen.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Mosiah 20

1 Nu was er een plek in Shemlon waar de dochters van de Lamanieten tezamen kwamen om te zingen en te dansen en zich te vermaken.

2 En het geschiedde dat er op zekere dag een klein aantal van hen tezamen was om te zingen en te dansen.

3 En nu schaamden de priesters van koning Noach zich om naar de stad Nephi terug te keren, ja, en zij vreesden ook dat het volk hen zou doden; daarom durfden zij niet naar hun vrouwen en kinderen terug te keren.

4 En toen zij in de wildernis hadden vertoefd en de dochters van de Lamanieten hadden ontdekt, verscholen zij zich en sloegen hen gade;

5 en toen er maar weinig van hen tezamen waren om te dansen, kwamen zij uit hun schuilplaatsen tevoorschijn en grepen hen en voerden hen de wildernis in; ja, vierentwintig van de dochters van de Lamanieten voerden zij de wildernis in.

6 En het geschiedde, toen de Lamanieten ontdekten dat hun dochters werden vermist, dat zij vertoornd waren op het volk van Limhi, want zij dachten dat het het volk van Limhi was.

7 Daarom zonden zij hun legers uit; ja, de koning zelf ging zijn volk voor; en zij trokken op naar het land Nephi om het volk van Limhi te vernietigen.

8 En nu had Limhi hen vanaf de toren ontdekt, ja, al hun oorlogstoebereidselen ontdekte hij; daarom verzamelde hij zijn volk en legde zich in hinderlaag in de velden en in de bossen.

9 En het geschiedde, toen de Lamanieten waren opgekomen, dat het volk van Limhi hen begon te overvallen vanuit hun hinderlagen en hen begon te doden.

10 En het geschiedde dat de strijd buitengewoon hevig werd, want zij vochten als leeuwen om hun prooi.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

11 En het geschiedde dat het volk van Limhi de Lamanieten voor zich uit begon te drijven, hoewel zij niet half zo talrijk waren als de Lamanieten. Maar zij vochten voor hun leven en voor hun vrouwen en voor hun kinderen; daarom spanden zij zich in en als draken vochten zij.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

12 En het geschiedde dat zij de koning van de Lamanieten onder het getal van hun doden aantroffen; hij was evenwel niet dood, maar was verwond op de grond achtergelaten, zo snel was de vlucht van zijn volk.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

13 En zij namen hem op, en verbonden zijn wonden, en brachten hem voor Limhi en zeiden: Zie, hier is de koning van de Lamanieten; hij werd verwond en is onder hun doden gevallen, en zij hebben hem achtergelaten; en zie, wij hebben hem voor u gebracht; en laten wij hem nu doden.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

14 Maar Limhi zei tot hen: U zult hem niet doden, maar hem hier brengen, zodat ik hem kan zien. En zij brachten hem. En Limhi zei tot hem: Welke reden hebt u om tegen mijn volk ten strijde op te trekken? Zie, mijn volk heeft de eed die ik u heb gezworen niet verbroken; waarom moest u dan de eed verbreken die u mijn volk hebt gezworen?

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

15 En nu zei de koning: Ik heb de eed verbroken omdat uw volk de dochters van mijn volk heeft weggevoerd; daarom, in mijn toorn heb ik mijn volk ten strijde laten optrekken tegen uw volk.

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

16 En Limhi nu had niets gehoord aangaande deze zaak; daarom zei hij: Ik zal een onderzoek instellen onder mijn volk en wie ook dat heeft gedaan, zal omkomen. Daarom liet hij een onderzoek instellen onder zijn volk.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

17 Toen nu Gideon, die de bevelhebber van de koning was, deze dingen had gehoord, ging hij naar de koning en zei: Ik smeek u, zie daarvan af, en laat geen onderzoek instellen onder dit volk, en leg hun deze zaak niet ten laste.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

18 Want herinnert u zich niet de priesters van uw vader, die dit volk heeft getracht te vernietigen? En bevinden zij zich niet in de wildernis? En zijn zij het niet die de dochters van de Lamanieten hebben geroofd?

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

19 En nu, zie, vertel de koning deze dingen, opdat hij ze zijn volk vertelt, zodat zij tot bedaren komen jegens ons; want zie, zij bereiden zich reeds voor om tegen ons op te trekken; en zie, ook zijn wij met slechts weinigen.

20 En zie, zij komen met hun talrijke legers; en tenzij de koning hen bedaart jegens ons, moeten wij omkomen.

21 Want zijn niet de woorden van Abinadi vervuld, die hij heeft geprofeteerd tegen ons — en dit alles omdat wij niet wilden luisteren naar de woorden van de Heer en ons van onze ongerechtigheden afwenden?

22 En laten wij nu de koning bedaren, en laten wij de eed nakomen die wij hem hebben gezworen; want het is beter in knechtschap te leven dan ons leven te verliezen; daarom, laten wij een eind maken aan het vergieten van zoveel bloed.

23 En nu vertelde Limhi de koning alles aangaande zijn vader en de priesters die de wildernis in waren gevlucht, en schreef de ontvoering van hun dochters aan hen toe.

24 En het geschiedde dat de koning jegens zijn volk bedaarde; en hij zei tot hen: Laten wij mijn volk tegemoet gaan, zonder wapens; en ik zweer u met een eed dat mijn volk uw volk niet zal doden.

25 En het geschiedde dat zij de koning volgden en zonder wapens uitgingen, de Lamanieten tegemoet. En het geschiedde dat zij de Lamanieten ontmoetten; en de koning van de Lamanieten boog zich voor hen neer en pleitte voor het volk van Limhi.

26 En toen de Lamanieten het volk van Limhi zagen, en dat zij zonder wapens waren, hadden zij medelijden met hen en waren jegens hen tot bedaren gekomen, en zij keerden met hun koning in vrede naar hun eigen land terug.

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Mosiah 21

1 En het geschiedde dat Limhi en zijn volk naar de stad Nephi terugkeerden en andermaal in vrede in het land begonnen te leven.

2 En het geschiedde na vele dagen, dat de Lamanieten wederom tot toorn tegen de Nephieten werden opgehitst en zich rondom in de grensstreken van het land begonnen te begeven.

3 Nu durfden zij hen niet te doden wegens de eed die hun koning aan Limhi had gezworen; maar zij sloegen hen op de wang en oefenden gezag over hen uit, en begonnen hun zware lasten op de rug te leggen en hen op te jagen zoals zij dat met een stomme ezel zouden doen —

4 ja, dit alles werd gedaan opdat het woord van de Heer zou worden vervuld.

5 En nu was de nood van de Nephieten groot, en er was geen enkele wijze waarop zij zich uit hun handen konden bevrijden, want de Lamanieten hadden hen aan alle kanten omsingeld.

6 En het geschiedde dat het volk tegen de koning begon te morren wegens hun nood; en zij begonnen ernaar te verlangen tegen hen ten strijde te trekken. En zij kwelden de koning zeer met hun klachten; daarom stond hij hun toe naar hun verlangens te handelen.

7 En zij verzamelden zich wederom, en deden hun wapenrusting aan, en trokken op tegen de Lamanieten om hen uit hun land te verdrijven.

8 En het geschiedde dat de Lamanieten hen versloegen, en terugdreven, en velen van hen doodden.

9 En nu was er een groot rouwen en weeklagen onder het volk van Limhi: de weduwe rouwde om haar man, de zoon en dochter rouwden om hun vader en de broers om hun broers.

10 Nu was er een groot aantal weduwen in het land, en zij riepen dag in dag uit met luide stem, want een grote vrees voor de Lamanieten had hen bevangen.

11 En het geschiedde dat hun aanhoudende geroep de rest van het volk van Limhi ophitste tot toorn tegen de Lamanieten; en zij trokken andermaal ten strijde, maar andermaal werden zij teruggedreven, en zij leden grote verliezen.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

12 Ja, zij trokken zelfs een derde maal op en hadden op gelijke wijze te lijden; en zij die niet waren gedood, keerden wederom terug naar de stad Nephi.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

13 En zij verootmoedigden zich tot zelfs in het stof, onderwierpen zich aan het juk van het knechtschap, gaven zich over om te worden geslagen, en om heren derwaarts te worden gedreven en naar de wensen van hun vijanden te worden belast.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

14 En zij verootmoedigden zich tot zelfs in de diepste ootmoed; en zij riepen God krachtig aan; ja, zelfs de gehele dag riepen zij hun God aan opdat Hij hen uit hun nood zou verlossen.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

15 En nu was de Heer traag om hun geroep te horen wegens hun ongerechtigheden; niettemin hoorde de Heer hun geroep en begon het hart van de Lamanieten te verzachten, zodat die hun lasten begonnen te verlichten; nochtans achtte de Heer het niet goed hen uit hun knechtschap te bevrijden.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

16 En het geschiedde dat zij langzamerhand voorspoedig begonnen te worden in het land, en overvloediger graan begonnen te telen, en kleinvee en runderen, zodat zij geen honger leden.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

17 Nu was er een groot aantal vrouwen, meer dan er mannen waren; daarom gebood koning Limhi dat iedere man moest bijdragen aan het onderhoud van de weduwen en hun kinderen, opdat zij niet van de honger zouden omkomen; en dat deden zij wegens het grote aantal van hen dat was gedood.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

18 Nu bleef het volk van Limhi zoveel mogelijk in één groep bijeen en beveiligde hun graan en hun kudden;

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

19 en de koning zelf waagde zich niet buiten de muren van de stad zonder zijn lijfwacht mee te nemen, uit vrees dat hij op de een of andere wijze de Lamanieten in handen zou vallen.

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

20 En hij liet zijn volk het land rondom in het oog houden, opdat zij op de een of andere wijze die priesters zouden kunnen grijpen die de wildernis in waren gevlucht, die de dochters van de Lamanieten hadden geroofd, en die er de oorzaak van waren dat zulk een grote verwoesting hen had getroffen.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

21 Want zij wilden hen grijpen om hen te kunnen straffen; want zij waren 's nachts in het land Nephi gekomen, en hadden hun graan en vele van hun waardevolle zaken weggevoerd; daarom lagen zij voor hen op de loer.

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

22 En het geschiedde dat er verder geen beroering was tussen de Lamanieten en het volk van Limhi, zelfs tot het tijdstip waarop Ammon en zijn broeders in het land kwamen.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

23 En toen de koning met zijn lijfwacht buiten de poorten van de stad was, ontdekte hij Ammon en zijn broeders; en in de veronderstelling dat zij priesters van Noach waren, liet hij hen grijpen en binden en in de gevangenis werpen. En als zij de priesters van Noach waren geweest, had hij hen ter dood laten brengen.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

24 Doch toen hij vernam dat zij het niet waren, maar dat het zijn broeders waren en dat zij uit het land Zarahemla waren gekomen, was hij met buitengewoon grote vreugde vervuld.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

25 Nu had koning Limhi, vóór de komst van Ammon, een klein aantal mannen uitgezonden om naar het land Zarahemla te zoeken; maar zij hadden het niet kunnen vinden, en zij waren in de wildernis verdwaald.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

26 Evenwel hadden zij een land gevonden dat bevolkt was geweest; ja, een land dat met dorre beenderen was bedekt; ja, een land dat bevolkt was geweest en dat was verwoest; en in de veronderstelling dat dat het land Zarahemla was, waren zij teruggekeerd naar het land Nephi, waarvan zij de grensstreek hadden bereikt niet vele dagen voor de komst van Ammon.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

27 En zij brachten een kroniek met zich mee, namelijk een kroniek van het volk waarvan zij de beenderen hadden aangetroffen; en deze was gegraveerd op platen van metaal.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

28 En nu, toen Limhi uit de mond van Ammon hoorde dat koning Mosiah een gave van God had, waardoor hij zulke graveersels kon vertalen, was hij andermaal met vreugde vervuld; ja, en ook Ammon was verheugd.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

29 Nochtans waren Ammon en zijn broeders met droefenis vervuld omdat zovelen van hun broeders waren gedood;

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

30 en ook omdat koning Noach en zijn priesters het volk zovele zonden en ongerechtigheden tegen God hadden laten begaan; en zij treurden ook om de dood van Abinadi; en ook om het vertrek van Alma en de mensen die hem hadden vergezeld, die een kerk van God hadden gevormd door de kracht en macht van God, en door geloof in de woorden die door Abinadi waren gesproken.

31 Ja, zij treurden om hun vertrek, want zij wisten niet waarheen zij waren gevlucht. Nu hadden zij zich graag bij hen aangesloten, want zij hadden zelf een verbond met God aangegaan om Hem te dienen en zijn geboden te onderhouden.

32 En nu, sedert de komst van Ammon had ook koning Limhi een verbond met God aangegaan, en ook velen van zijn volk, om Hem te dienen en zijn geboden te onderhouden.

33 En het geschiedde dat koning Limhi en velen van zijn volk verlangend waren om zich te laten dopen; maar er was niemand in het land die gezag van God bezat. En Ammon weigerde het te doen, omdat hij zich een onwaardig dienstknecht achtte.

34 Daarom voegden zij zich op dat moment niet bijeen tot een kerk, maar wachtten op de Geest van de Heer. Nu verlangden zij te worden zoals Alma en zijn broeders, die de wildernis in waren gevlucht.

35 Zij verlangden zich te laten dopen als teken en getuigenis dat zij bereid waren God met geheel hun hart te dienen; niettemin stelden zij het uit; en een verslag van hun doop wordt hierna gegeven.

36 En nu was het gehele streven van Ammon en zijn volk, en van koning Limhi en zijn volk, erop gericht zich uit de handen van de Lamanieten en uit hun knechtschap te bevrijden.

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Mosiah 22

1 En nu geschiedde het dat Ammon en koning Limhi met het volk begonnen te overleggen hoe zij zich uit hun knechtschap moesten bevrijden; en zij lieten zelfs het gehele volk bijeenkomen; en dat deden zij om de stem van het volk in deze zaak te vernemen.

2 En het geschiedde dat zij geen wijze konden vinden om zich uit hun knechtschap te bevrijden, behalve om hun vrouwen en hun kinderen te nemen, en hun kleinvee en hun runderen en hun tenten, en de wildernis in te trekken; want aangezien de Lamanieten zo talrijk waren, was het onmogelijk voor het volk van Limhi tegen hen te strijden, met de gedachte zich door het zwaard uit hun knechtschap te bevrijden.

3 Nu geschiedde het dat Gideon naar voren trad en voor de koning stond en tot hem zei: Welnu, o koning, tot nu toe hebt u vele malen naar mijn woorden geluisterd wanneer wij streden tegen onze broeders, de Lamanieten.

4 En nu, o koning, indien u mij geen onnutte dienstknecht hebt bevonden, of indien u tot nu toe enigszins naar mijn woorden hebt geluisterd, en die u van nut zijn geweest, dan verzoek ik u op dit moment naar mijn woorden te willen luisteren, en ik zal uw dienstknecht zijn en dit volk uit zijn knechtschap bevrijden.

5 En de koning stond hem toe te spreken. En Gideon zei tot hem:

6 Zie de achterweg door de achtermuur aan de achterzijde van de stad. De Lamanieten, ofwel de wachten van de Lamanieten, zijn 's nachts dronken; laten wij daarom een oproep tot dit gehele volk laten uitgaan dat zij hun kleinvee en runderen verzamelen om het 's nachts de wildernis in te drijven.

7 En ik zal volgens uw bevel heengaan en de laatste schatting aan wijn aan de Lamanieten betalen, en zij zullen dronken zijn; en wij zullen langs de geheime weg links van hun kamp trekken terwijl zij dronken zijn en slapen.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

8 Aldus zullen wij met onze vrouwen en onze kinderen, ons kleinvee en onze runderen de wildernis intrekken; en wij zullen om het land Shilom heen reizen.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

9 En het geschiedde dat de koning naar de woorden van Gideon luisterde.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

10 En koning Limhi liet zijn volk hun kudden verzamelen; en hij zond de schatting aan wijn naar de Lamanieten; en hij zond daarnaast nog meer wijn als geschenk aan hen; en zij dronken overvloedig van de wijn die koning Limhi hun had gezonden.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

11 En het geschiedde dat het volk van koning Limhi 's nachts de wildernis introk met hun kleinvee en hun runderen, en zij gingen om het land Shilom heen de wildernis in en richtten hun koers naar het land Zarahemla, geleid door Ammon en zijn broeders.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

12 En zij hadden al hun goud en zilver en hun waardevolle zaken die zij konden dragen, en tevens hun voorraad, meegenomen de wildernis in; en zij zetten hun reis voort.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

13 En na vele dagen in de wildernis te zijn geweest, kwamen zij aan in het land Zarahemla, en voegden zich bij het volk van Mosiah en werden zijn onderdanen.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

14 En het geschiedde dat Mosiah hen met vreugde ontving; en hij ontving ook hun kronieken, en eveneens de kronieken die door het volk van Limhi waren gevonden.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

15 En nu geschiedde het, toen de Lamanieten bemerkten dat het volk van Limhi 's nachts uit het land was vertrokken, dat zij een leger de wildernis inzonden om hen te achtervolgen;

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

16 en nadat zij hen twee dagen lang hadden achtervolgd, konden zij hun sporen niet langer volgen; daarom raakten zij verdwaald in de wildernis.

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Een verslag van Alma en het volk van de Heer, die door het volk van koning Noach de wildernis in waren gedreven.

Mosiah 23

1 Alma nu was door de Heer gewaarschuwd dat de legers van koning Noach hen zouden overvallen en had dit zijn volk bekendgemaakt; daarom verzamelden zij hun kudden, en namen van hun graan, en trokken de wildernis in, voor de legers van koning Noach uit.

2 En de Heer versterkte hen, zodat het volk van koning Noach hen niet kon inhalen om hen te vernietigen.

3 En zij vluchtten acht dagreizen lang de wildernis in.

4 En zij kwamen bij een land, ja, een zeer schoon en aangenaam land, een land met zuiver water.

5 En zij sloegen hun tenten op, en begonnen de grond te bebouwen, en zij begonnen gebouwen te bouwen; ja, zij waren naarstig en werkten zeer hard.

6 En het volk verlangde dat Alma hun koning zou zijn, want hij was geliefd bij zijn volk.

7 Maar hij zei tot hen: Zie, het is niet raadzaam dat wij een koning hebben; want zo zegt de Heer: U zult niet het ene vlees hoger achten dan het andere, ofwel de ene mens zal zichzelf niet boven een ander schatten; daarom zeg ik u dat het niet raadzaam is dat u een koning hebt.

8 Niettemin, indien het mogelijk was dat u altijd rechtvaardige mannen had om uw koning te zijn, dan zou het goed voor u zijn een koning te hebben.

9 Denk echter aan de ongerechtigheid van koning Noach en zijn priesters; en ik was zelf in een valstrik gevangen en deed vele dingen die gruwelijk waren in de ogen van de Heer, hetgeen mij een pijnlijke bekering bezorgde;

10 niettemin, na veel beproeving heeft de Heer mijn geroep gehoord en mijn gebeden verhoord en mij een werktuig in zijn hand gemaakt om zovelen van u tot de kennis van zijn waarheid te brengen.

11 Toch roem ik daar niet in, want ik ben onwaardig om in mijzelf te roemen.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

12 En nu zeg ik u: U bent door koning Noach verdrukt, en hebt bij hem en zijn priesters in knechtschap verkeerd en bent door hen tot ongerechtigheid gebracht; daarom was u gebonden met de banden van ongerechtigheid.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

13 En nu u door de macht van God van die boeien bent bevrijd, ja, namelijk uit de handen van koning Noach en zijn volk, en ook uit de boeien van ongerechtigheid, zo wil ik dat u stand houdt in die vrijheid waarmee u bent vrijgemaakt, en dat u niemand vertrouwt om koning over u te zijn.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

14 En vertrouw evenmin iemand als uw leraar of uw prediker, tenzij het een man Gods is, die in zijn wegen wandelt en zijn geboden onderhoudt.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

15 Aldus leerde Alma zijn volk dat ieder mens zijn naaste moest liefhebben als zichzelf, dat er geen twist onder hen moest zijn.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

16 En nu was Alma, als grondlegger van hun kerk, hun hogepriester.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

17 En het geschiedde dat niemand gezag ontving om te prediken of te leren, behalve door hem, van God. Daarom wijdde hij al hun priesters en al hun leraren; en niemand werd gewijd, tenzij hij een rechtvaardig man was.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

18 Daarom waakten zij over hun volk en voedden hen met dingen die verband hielden met de gerechtigheid.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

19 En het geschiedde dat zij buitengewoon voorspoedig begonnen te worden in het land; en zij noemden het land Helam.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

20 En het geschiedde dat zij talrijk werden en buitengewoon voorspoedig waren in het land Helam; en zij bouwden een stad, die zij de stad Helam noemden.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

21 Niettemin acht de Heer het goed zijn volk te kastijden; ja, Hij beproeft hun geduld en hun geloof.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

22 Niettemin, wie zijn vertrouwen in Hem stelt, die zal ten laatsten dage worden verhoogd. Ja, en zo was het met dit volk.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

23 Want zie, ik zal u tonen dat zij geknecht werden, en niemand kon hen bevrijden dan de Heer, hun God, ja, namelijk de God van Abraham en Izak en van Jakob.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

24 En het geschiedde dat Hij hen bevrijdde, en Hij toonde hun zijn grote macht, en groot was hun verblijding.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

25 Want zie, het geschiedde, terwijl zij in het land Helam waren, ja, in de stad Helam, terwijl zij het omliggende land bebouwden, dat er een leger Lamanieten in de grensstreek was.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

26 Nu geschiedde het dat de broeders van Alma van hun velden wegvluchtten en zich verzamelden in de stad Helam; en zij waren zeer bang wegens de verschijning van de Lamanieten.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

27 Maar Alma trad naar voren en stond in hun midden en spoorde hen ertoe aan niet bang te zijn, maar aan de Heer, hun God, te denken, en Hij zou hen verlossen.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

28 Daarom onderdrukten zij hun vrees en begonnen de Heer aan te roepen dat Hij het hart van de Lamanieten zou verzachten, zodat zij hen en hun vrouwen en hun kinderen zouden sparen.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

29 En het geschiedde dat de Heer het hart van de Lamanieten verzachtte. En Alma en zijn broeders trokken uit en gaven zich over in hun handen; en de Lamanieten namen bezit van het land Helam.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

30 Nu waren de legers van de Lamanieten, die het volk van koning Limhi hadden achtervolgd, vele dagen lang in de wildernis verdwaald geweest.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

31 En zie, zij hadden die priesters van koning Noach gevonden op een plek die zij Amulon noemden; en zij waren begonnen het land Amulon in bezit te nemen, en waren begonnen de grond te bebouwen.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

32 Nu was de naam van de leider van die priesters Amulon.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

33 En het geschiedde dat Amulon bij de Lamanieten pleitte; en hij zond ook hun vrouwen, die de dochters van de Lamanieten waren, om bij hun broeders ervoor te pleiten dat zij hun mannen niet zouden vernietigen.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

34 En de Lamanieten hadden medelijden met Amulon en zijn broeders en vernietigden hen niet, omwille van hun vrouwen.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

35 En Amulon en zijn broeders sloten zich bij de Lamanieten aan, en terwijl zij reisden in de wildernis op zoek naar het land Nephi, ontdekten zij het land Helam, dat in het bezit was van Alma en zijn broeders.

36 En het geschiedde dat de Lamanieten Alma en zijn broeders beloofden dat als zij hun de weg wezen die naar het land Nephi voerde, zij hun hun leven en hun vrijheid zouden schenken.

37 Maar toen Alma hun de weg had gewezen die naar het land Nephi voerde, weigerden de Lamanieten hun belofte na te komen; integendeel, zij zetten wachten rondom het land Helam over Alma en zijn broeders.

38 En de rest van hen ging naar het land Nephi; en een gedeelte van hen keerde terug naar het land Helam en bracht ook de vrouwen en kinderen mee van de wachten die in het land waren achtergelaten.

39 En de koning van de Lamanieten had Amulon toegestaan koning en heerser te zijn over zijn volk dat in het land Helam was; hij zou evenwel geen macht hebben om iets te doen tegen de wil van de koning van de Lamanieten.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Mosiah 24

1 En het geschiedde dat Amulon genade vond in de ogen van de koning van de Lamanieten; daarom stond de koning van de Lamanieten hem en zijn broeders toe als leraar over zijn volk te worden aangesteld, ja, namelijk over het volk dat in het land Shemlon en in het land Shilom en in het land Amulon was.

2 Want de Lamanieten hadden al die landen in bezit genomen; daarom had de koning van de Lamanieten over al die landen koningen aangesteld.

3 En nu was de naam van de koning van de Lamanieten Laman, daar hij was genoemd naar de naam van zijn vader; en daarom werd hij koning Laman genoemd. En hij was koning over een talrijk volk.

4 En hij stelde uit de broeders van Amulon leraren aan in ieder land dat in het bezit van zijn volk was; en aldus werd er begonnen met het aanleren van de taal van Nephi onder het gehele volk van de Lamanieten.

5 En zij waren onderling een vriendelijk volk; evenwel kenden zij God niet; ook leerden de broeders van Amulon hun niets over de Heer, hun God, noch over de wet van Mozes; evenmin leerden zij hun de woorden van Abinadi;

6 maar zij leerden hun dat zij hun kroniek moesten bijhouden en dat zij elkaar konden schrijven.

7 En zo begonnen de Lamanieten in rijkdom toe te nemen, en met elkaar handel te drijven en machtig te worden, en zij begonnen een geslepen en wijs volk te worden wat de wijsheid van de wereld betreft, ja, een zeer geslepen volk, dat behagen schepte in allerlei goddeloosheid en roof, behalve onder hun eigen broeders.

8 En nu geschiedde het dat Amulon gezag over Alma en zijn broeders begon uit te oefenen, en hem begon te vervolgen, en zijn kinderen hun kinderen liet vervolgen.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

9 Want Amulon kende Alma en wist dat hij een van de priesters van de koning was geweest, en dat hij het was die de woorden van Abinadi geloofde en uit de tegenwoordigheid van de koning was verdreven, en daarom was hij verbolgen op hem; want hoewel hij zelf aan koning Laman onderdanig was, oefende hij toch gezag over hen uit en legde hun taken op en stelde opzichters over hen aan.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put taskmasters over them.

10 En het geschiedde dat hun ellende zo groot was, dat zij God krachtig begonnen aan te roepen.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

11 En Amulon gebood hun dat zij met hun geroep moesten ophouden; en hij stelde wachten over hen om op hen te letten, opdat wie ook werd betrapt bij het aanroepen van God, ter dood zou worden gebracht.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

12 En Alma en zijn volk verhieven hun stem niet tot de Heer, hun God, maar stortten hun hart voor Hem uit; en Hij kende de gedachten van hun hart.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

13 En het geschiedde dat de stem van de Heer in hun ellende tot hen kwam en zei: Hef uw hoofd op en wees welgemoed, want Ik ben mij bewust van het verbond dat u met Mij hebt gesloten; en Ik zal Mij jegens mijn volk verbinden en hen bevrijden uit hun knechtschap.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

14 En tevens zal Ik de lasten verlichten die op uw schouders zijn gelegd, zodat u ze zelfs niet op uw rug kunt voelen, ja, zolang u in knechtschap leeft; en dat zal Ik doen opdat u voortaan als getuige voor Mij zult staan, en opdat u zeker zult weten dat Ik, de Here God, omzie naar mijn volk in hun ellende.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

15 En nu geschiedde het dat de lasten die Alma en zijn broeders waren opgelegd, licht werden gemaakt; ja, de Heer versterkte hen, zodat zij hun lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich welgemoed en met geduld aan de gehele wil van de Heer.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

16 En het geschiedde dat hun geloof en hun geduld zo groot waren, dat de stem van de Heer opnieuw tot hen kwam en zei: Wees welgemoed, want morgen zal Ik u uit uw knechtschap bevrijden.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

17 En Hij zei tot Alma: U zult voor dit volk uitgaan, en Ik zal met u meegaan en dit volk uit zijn knechtschap bevrijden.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

18 Nu geschiedde het dat Alma en zijn volk hun kudden, en ook een gedeelte van hun graan, 's nachts verzamelden; ja, zij waren er zelfs de gehele nacht mee bezig hun kudden te verzamelen.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

19 En die ochtend deed de Heer een zware slaap op de Lamanieten vallen, ja, en al hun opzichters waren in een diepe slaap verzonken.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

20 En Alma en zijn volk trokken de wildernis in; en toen zij de gehele dag hadden gereisd, sloegen zij hun tenten op in een dal, en zij noemden het dal Alma, omdat hij hun op hun weg door de wildernis voorging.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

21 Ja, en in het dal Alma stortten zij hun dank aan God uit, omdat Hij jegens hen barmhartig was geweest en hun lasten had verlicht en hen uit hun knechtschap had bevrijd; want zij leefden in knechtschap, en niemand kon hen bevrijden dan alleen de Heer, hun God.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

22 En zij dankten God, ja, al hun mannen en al hun vrouwen en al hun kinderen die konden spreken, verhieven hun stem tot lof van hun God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

23 En nu zei de Heer tot Alma: Haast u en zorg dat u en dit volk uit dit land wegkomen, want de Lamanieten zijn ontwaakt en achtervolgen u; zorg daarom dat u uit dit land wegkomt, en Ik zal de Lamanieten in dit dal tegenhouden, zodat zij niet verder komen bij de achtervolging van dit volk.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

24 En het geschiedde dat zij uit het dal wegtrokken en de wildernis inreisden.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

25 En nadat zij twaalf dagen in de wildernis waren geweest, kwamen zij aan in het land Zarahemla; en koning Mosiah ontving ook hen met vreugde.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Mosiah 25

1 En nu liet koning Mosiah alle mensen bijeenkomen.

2 Nu waren de kinderen van Nephi, ofwel de afstammelingen van Nephi, minder talrijk dan het volk van Zarahemla, die een afstammeling was van Mulek en van hen die met hem de wildernis waren ingetrokken.

3 En het volk van Nephi en het volk van Zarahemla waren minder talrijk dan de Lamanieten; ja, zij waren niet half zo talrijk.

4 En nu was het gehele volk van Nephi samengekomen, en ook het gehele volk van Zarahemla, en zij waren in twee groepen vergaderd.

5 En het geschiedde dat Mosiah de kronieken van Zeniff voorlas en liet voorlezen aan zijn volk; ja, hij las de kronieken van het volk van Zeniff voor, vanaf het tijdstip waarop zij het land Zarahemla hadden verlaten, tot zij wederom waren teruggekeerd.

6 En hij las ook het verslag voor van Alma en zijn broeders, en van al hun ellende vanaf het tijdstip waarop zij het land Zarahemla hadden verlaten tot aan het tijdstip waarop zij wederom waren teruggekeerd.

7 En nu, toen Mosiah zijn voorlezing van de kronieken had beëindigd, was zijn volk dat in het land was achtergebleven, van verwondering en verbazing vervuld.

8 Want zij wisten niet wat zij ervan moesten denken; want toen zij hen zagen die uit hun knechtschap waren bevrijd, werden zij vervuld met buitengewoon grote vreugde.

9 En voorts, toen zij dachten aan hun broeders die door de Lamanieten waren gedood, werden zij vervuld met verdriet en vergoten zelfs vele tranen van verdriet.

10 En voorts, toen zij dachten aan de onmiddellijke goedheid van God en zijn macht bij de bevrijding van Alma en zijn broeders uit de handen van de Lamanieten en uit hun knechtschap, verhieven zij hun stem en dankten God.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

11 En voorts, toen zij dachten aan de Lamanieten — die hun broeders waren — aan hun zondige en bezoedelde staat, werden zij vervuld met pijn en smart wegens het welzijn van hun ziel.

12 En het geschiedde dat zij die de kinderen waren van Amulon en zijn broeders, die de dochters van de Lamanieten tot vrouw hadden genomen, misnoegd waren over het gedrag van hun vaders, en zij wilden niet langer met de naam van hun vaders worden aangeduid, daarom namen zij de naam Nephi aan, zodat zij de kinderen van Nephi zouden heten en worden gerekend onder hen die Nephieten werden genoemd.

13 En nu werd het gehele volk van Zarahemla onder de Nephieten gerekend, en wel omdat het koninkrijk aan niemand anders was overgedragen dan aan hen die afstammelingen van Nephi waren.

14 En nu geschiedde het, toen Mosiah was opgehouden met spreken en met voorlezen aan het volk, dat hij verlangde dat ook Alma het volk zou toespreken.

15 En Alma sprak tot hen terwijl zij in grote groepen tezamen waren, en hij ging van de ene groep naar de andere en predikte bekering en geloof in de Heer tot het volk.

16 En hij spoorde het volk van Limhi en zijn broeders aan, ja, allen die uit hun knechtschap waren bevrijd, te bedenken dat het de Heer was die hen had bevrijd.

17 En het geschiedde, nadat Alma het volk vele dingen had geleerd en opgehouden was met spreken tot hen, dat koning Limhi verlangde zich te laten dopen; en zijn gehele volk verlangde eveneens zich te laten dopen.

18 Daarom begaf Alma zich in het water en doopte hen; ja, hij doopte hen op de wijze waarop hij zijn broeders had gedoopt in de wateren van Mormon; ja, en zovelen als hij doopte behoorden tot de kerk van God, en wel wegens hun geloof in de woorden van Alma.

19 En het geschiedde dat koning Mosiah Alma toestond overal in het land Zarahemla kerken te vestigen, en hem machtigde priesters en leraren voor iedere kerk te ordenen.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

20 Nu werd dat gedaan omdat er zovele mensen waren, dat zij niet allen door één leraar te besturen waren; evenmin konden zij allen in één samenkomst het woord van God horen;

21 daarom kwamen zij bijeen in verschillende groepen, die kerken werden genoemd, waarbij iedere kerk haar priesters en leraren had, en iedere priester het woord predikte zoals het hem bij monde van Alma werd gegeven.

22 En zo, hoewel er vele kerken waren, vormden zij alle één kerk, ja, de kerk van God; want er werd in alle kerken niets anders gepredikt dan bekering en geloof in God.

23 En nu waren er zeven kerken in het land Zarahemla. En het geschiedde dat wie ook verlangde de naam van Christus, ofwel van God, op zich te nemen, zich bij de kerk van God aansloot;

24 en zij werden het volk van God genoemd. En de Heer stortte zijn Geest op hen uit, en zij werden gezegend en waren voorspoedig in het land.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Mosiah 26

1 Nu geschiedde het dat er velen waren van het opkomend geslacht die de woorden van koning Benjamin niet konden begrijpen, omdat zij kleine kinderen waren toen hij tot zijn volk had gesproken; en zij geloofden de overlevering van hun vaderen niet.

2 Zij geloofden niet wat er was gezegd aangaande de opstanding van de doden, noch geloofden zij wat er was gezegd aangaande de komst van Christus.

3 En nu, wegens hun ongeloof konden zij het woord van God niet begrijpen; en hun hart was verstokt.

4 En zij wilden zich niet laten dopen; evenmin wilden zij zich bij de kerk aansluiten. En wat hun geloof aanging waren zij een afgescheiden volk, en dat bleven zij voor altijd, ja, in hun vleselijke en zondige staat; want zij wilden de Heer, hun God, niet aanroepen.

5 En nu waren zij tijdens de regering van Mosiah niet half zo talrijk als het volk van God; maar wegens de onenigheden onder de broeders werden zij talrijker.

6 Want het geschiedde dat zij velen die tot de kerk behoorden, met hun vleiende woorden misleidden en er de oorzaak van waren dat zij vele zonden bedreven; daarom werd het noodzakelijk dat zij die tot de kerk behoorden en zonde bedreven, door de kerk werden terechtgewezen.

7 En het geschiedde dat zij voor de priesters werden gebracht en door de leraren aan de priesters werden overgeleverd; en de priesters brachten hen voor Alma, die de hogepriester was.

8 Nu had koning Mosiah aan Alma het gezag over de kerk gegeven.

9 En het geschiedde dat Alma onkundig was aangaande hen; er waren echter vele getuigen tegen hen; ja, de mensen stonden op en getuigden overvloedig van hun ongerechtigheid.

10 Nu was zoiets nog nooit voorgekomen in de kerk; daarom was Alma verontrust in de geest, en hij liet hen voor de koning brengen.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 En hij zei tot de koning: Zie, hier zijn velen die wij voor u hebben geleid, die door hun broeders zijn aangeklaagd; ja, en zij zijn op allerlei ongerechtigheden betrapt. En zij bekeren zich niet van hun ongerechtigheden; daarom hebben wij hen voor u geleid, opdat u hen overeenkomstig hun misdaden zult berechten.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

12 Maar koning Mosiah zei tot Alma: Zie, ik berecht hen niet; daarom geef ik hen over in uw handen om te worden berecht.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

13 En nu was de geest van Alma wederom verontrust; en hij ging heen en vroeg de Heer wat hij in deze zaak moest doen, want hij vreesde dat hij in de ogen van God verkeerd zou handelen.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

14 En het geschiedde, nadat hij zijn gehele ziel voor God had uitgestort, dat de stem van de Heer tot hem kwam en zei:

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

15 Gezegend bent u, Alma, en gezegend zijn zij die zich in de wateren van Mormon hebben laten dopen. U bent gezegend wegens uw buitengewone geloof in enkel de woorden van mijn dienstknecht Abinadi.

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

16 En gezegend zijn zij wegens hun buitengewone geloof in enkel de woorden die u tot hen hebt gesproken.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

17 En gezegend bent u omdat u een kerk onder dit volk hebt gesticht; en zij zullen worden versterkt, en zij zullen mijn volk zijn.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

18 Ja, gezegend is dit volk dat gewillig is mijn naam te dragen; want in mijn naam zullen zij worden geroepen; en zij zijn de mijnen.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

19 En omdat u Mij hebt gevraagd aangaande de overtreder, bent u gezegend.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

20 U bent mijn dienstknecht; en Ik verbind Mij ertoe jegens u dat u het eeuwige leven zult hebben; en u zult Mij dienen en in mijn naam uitgaan en mijn schapen bijeenvergaderen.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

21 En hij die mijn stem wil horen, zal mijn schaap zijn; en hem zult u in de kerk aannemen, en hem zal ook Ik aannemen.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

22 Want zie, dit is mijn kerk; wie ook zich laat dopen, zal tot bekering worden gedoopt. En wie u ook aanneemt, zal in mijn naam geloven; en hem zal Ik op milde wijze vergeven.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 Want Ik ben het die de zonden van de wereld op Mij neem; want Ik ben het die hen heb geschapen; en Ik ben het die hem die tot het einde gelooft een plaats aan mijn rechterhand verleen.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

24 Want zie, zij worden in mijn naam geroepen; en als zij Mij kennen, zullen zij tevoorschijn komen, en voor eeuwig een plaats aan mijn rechterhand hebben.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

25 En het zal geschieden bij het schallen van de tweede bazuin dat zij die Mij nooit hebben gekend, tevoorschijn zullen komen en voor Mij zullen staan.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

26 En dan zullen zij weten dat Ik de Heer, hun God, ben, dat Ik hun Verlosser ben; maar zij wilden niet worden verlost.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

27 En dan zal Ik hun openlijk zeggen dat Ik hen nooit heb gekend; en zij zullen heengaan in het eeuwigdurende vuur, dat voor de duivel en zijn engelen is bereid.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

28 Welnu, Ik zeg u dat u hem die mijn stem niet wil horen, niet in mijn kerk zult aannemen, want Ik zal hem ten laatsten dage niet aannemen.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

29 Welnu, Ik zeg u, ga heen; en wie ook tegen Mij overtreedt, hem zult u berechten naar de zonden die hij heeft begaan; en als hij zijn zonden voor u en voor Mij belijdt en zich met een oprecht hart bekeert, zult u hem vergeven, en Ik zal hem ook vergeven.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

30 Ja, en zo vaak als mijn volk zich bekeert, zal Ik hun hun overtredingen jegens Mij vergeven.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

31 En u zult ook elkaar uw overtredingen vergeven; want voorwaar, Ik zeg u, hij die de overtredingen van zijn naaste niet vergeeft wanneer die zegt dat hij zich bekeert, die heeft zichzelf onder veroordeling gebracht.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

32 Welnu, Ik zeg u, ga heen; en wie ook zich niet van zijn zonden wil bekeren, die zal niet onder mijn volk worden gerekend; en dit moet van nu af aan in acht worden genomen.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

33 En het geschiedde, toen Alma deze woorden had gehoord, dat hij ze opschreef om erover te beschikken en om het volk van die kerk naar de geboden van God te kunnen berechten.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

34 En het geschiedde dat Alma heenging en diegenen berechtte die op ongerechtigheid waren betrapt, naar het woord van de Heer.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

35 En wie ook zich van hun zonden bekeerden en ze beleden, rekende hij onder het volk van de kerk;

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

36 en zij die hun zonden niet wilden belijden en zich niet van hun ongerechtigheid wilden bekeren, die werden niet onder het volk van de kerk gerekend, en hun naam werd uitgewist.

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

37 En het geschiedde dat Alma alle zaken van de kerk regelde; en zij begonnen wederom vrede te hebben en buitengewoon voorspoedig te zijn wat de zaken van de kerk betreft, en zij wandelden behoedzaam voor het aangezicht van God, en namen velen aan, en doopten velen.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

38 En nu, al deze dingen deden Alma en zijn medearbeiders die over de kerk waren gesteld, en zij wandelden in alle ijver, leerden het woord van God in alle aangelegenheden en ondergingen allerlei ellende, omdat zij werden vervolgd door allen die niet tot de kerk van God behoorden.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

39 En zij wezen hun broeders terecht; en zij werden eveneens terechtgewezen, eenieder door het woord van God, naar zijn zonden, ofwel naar de zonden die hij had bedreven, en hun werd door God geboden zonder ophouden te bidden en voor alles te danken.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Mosiah 27

1 En nu geschiedde het dat de vervolgingen waaronder de kerk door de ongelovigen te lijden had, zo zwaar werden, dat de kerk begon te morren en over deze zaak begon te klagen bij haar leiders; en zij klaagden bij Alma. En Alma legde de zaak voor aan hun koning, Mosiah. En Mosiah beraadslaagde met zijn priesters.

2 En het geschiedde dat koning Mosiah een oproep door het gehele omliggende land liet uitgaan, dat geen enkele ongelovige een ander mocht vervolgen die tot de kerk van God behoorde.

3 En er was een streng gebod in alle kerken dat er geen vervolgingen onder hen mochten bestaan, dat er gelijkheid onder alle mensen moest zijn;

4 dat zij hun vrede niet door hoogmoed of eigenwaan mochten laten verstoren; dat eenieder zijn naaste moest achten als zichzelf, en met eigen handen voor zijn onderhoud moest werken.

5 Ja, en al hun priesters en leraren moesten met hun eigen handen voor hun onderhoud werken, in alle gevallen, behalve bij ziekte of grote armoede; en omdat zij die dingen deden, waren zij overvloedig in de genade van God.

6 En er begon wederom grote vrede in het land te heersen; en de mensen begonnen zeer talrijk te worden en zich alom over het aardoppervlak te verspreiden, ja, in het noorden en in het zuiden, in het oosten en in het westen, en zij bouwden grote steden en dorpen in alle delen van het land.

7 En de Heer zag naar hen om en maakte hen voorspoedig, en zij werden een groot en rijk volk.

8 Nu werden de zonen van Mosiah gerekend onder de ongelovigen; en ook één van de zonen van Alma werd onder hen gerekend, die Alma heette, naar zijn vader; niettemin werd hij een zeer goddeloos en afgodisch man. En hij was een man van vele woorden en sprak veel vleitaal tot het volk; daarom bracht hij velen van het volk ertoe naar zijn ongerechtigheden te handelen.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

9 En hij werd een grote belemmering voor de bloei van de kerk van God door het hart van het volk weg te stelen, veel onenigheid onder het volk te veroorzaken en de vijand van God de kans te geven zijn macht over hen uit te oefenen.

10 En nu geschiedde het terwijl hij rondging om de kerk van God te vernietigen — want hij ging in het geheim rond met de zonen van Mosiah, ernaar strevend de kerk te vernietigen en het volk van de Heer op het verkeerde pad te brengen, in weerwil van de geboden van God, of zelfs die van de koning —

11 en zoals ik u zei, terwijl zij in verzet tegen God rondgingen, zie, verscheen hun de engel van de Heer; en hij daalde als het ware in een wolk neer; en hij sprak als het ware met de stem van de donder, die de aarde waarop zij stonden deed beven;

12 en zo groot was hun verbazing, dat zij ter aarde neervielen en de woorden die hij tot hen sprak niet begrepen.

13 Niettemin riep hij wederom en zei: Alma, sta op en treed naar voren. Waarom vervolgt u de kerk van God? Want de Heer heeft gezegd: Dit is mijn kerk, en Ik zal haar vestigen; en niets zal haar ten val brengen, dan de overtreding van mijn volk.

14 En voorts zei de engel: Zie, de Heer heeft de gebeden van zijn volk gehoord, en eveneens de gebeden van zijn dienstknecht Alma, die uw vader is; want hij heeft met veel geloof aangaande u gebeden, dat u tot de kennis van de waarheid zou worden gebracht; daarom, met dat doel ben ik gekomen om u te overtuigen van de macht en het gezag van God, opdat de gebeden van zijn dienstknechten zullen worden verhoord, naar hun geloof.

15 En nu, zie, kunt u de macht van God betwisten? Want zie, doet mijn stem de aarde niet beven? En kunt u mij bovendien niet voor u zien? En ik ben door God gezonden.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

16 Nu zeg ik u: Ga heen, en denk aan de gevangenschap van uw vaderen in het land Helam en in het land Nephi; en bedenk welke grote dingen Hij voor hen heeft gedaan; want zij waren geknecht en Hij heeft hen bevrijd. En nu zeg ik u, Alma: Vervolg uw reis, en tracht niet meer de kerk te vernietigen, opdat hun gebeden zullen worden verhoord, zelfs al wilt u zelf worden verworpen.

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

17 En nu geschiedde het dat dit de laatste woorden waren die de engel tot Alma sprak, en hij vertrok.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

18 En nu vielen Alma en zij die bij hem waren wederom ter aarde, want hun verbazing was groot; want zij hadden met hun eigen ogen een engel van de Heer gezien; en zijn stem was als de donder, die de aarde deed beven; en zij wisten dat er, op de macht van God na, niets was dat de aarde kon doen beven en haar doen sidderen alsof zij uiteen zou scheuren.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

19 En nu was de verbazing van Alma zo groot, dat hij stom werd, zodat hij zijn mond niet kon opendoen; ja, en hij werd zwak, zodat hij zelfs zijn handen niet kon bewegen; daarom werd hij opgenomen door hen die bij hem waren en als een hulpeloze gedragen tot zij hem voor zijn vader neerlegden.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

20 En zij verhaalden zijn vader alles wat hun was overkomen; en zijn vader was verheugd, want hij wist dat het de macht van God was.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

21 En hij liet een menigte bijeenkomen, opdat zij konden getuigen van hetgeen de Heer voor zijn zoon had gedaan, en ook voor hen die bij hem waren.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

22 En hij liet de priesters bijeenkomen; en zij begonnen te vasten en tot de Heer, hun God, te bidden dat Hij de mond van Alma zou openen, zodat hij zou kunnen spreken, en ook dat zijn ledematen hun kracht zouden ontvangen, opdat de ogen van het volk zouden worden geopend om de goedheid en heerlijkheid van God te zien en te kennen.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

23 En het geschiedde, nadat zij twee dagen en twee nachten lang hadden gevast en gebeden, dat de ledematen van Alma hun kracht ontvingen, en hij stond op en begon tot hen te spreken, en verzocht hun welgemoed te zijn:

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

24 Want, zei hij, ik heb mij van mijn zonden bekeerd en ben door de Heer verlost; zie, ik ben uit de Geest geboren.

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

25 En de Heer zei tot mij: Verwonder u niet dat het gehele mensdom moet worden wedergeboren, ja, mannen en vrouwen, alle natiën, geslachten, talen en volken; ja, geboren uit God, veranderd van hun vleselijke en gevallen staat in een staat van rechtvaardigheid, waardoor zij, door God verlost, zijn zonen en dochters worden;

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

26 en aldus worden zij nieuwe schepselen; en tenzij zij dat doen, kunnen zij geenszins het koninkrijk van God beërven.

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

27 Ik zeg u: Tenzij dat het geval is, moeten zij worden verworpen; en dat weet ik, omdat ik op het punt stond zelf te worden verworpen.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

28 Niettemin, na mij door veel beproeving heen te hebben geworsteld, en mij welhaast tot stervens toe te hebben bekeerd, heeft het de Heer in zijn barmhartigheid goedgedacht mij aan een eeuwigdurend vuur te ontrukken, en ben ik uit God geboren.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

29 Mijn ziel is verlost uit de gal van bitterheid en de boeien van ongerechtigheid. Ik bevond mij in de donkerste afgrond; maar nu aanschouw ik het wonderbare licht van God. Mijn ziel werd door eeuwige kwelling gepijnigd, maar ik ben weggerukt en mijn ziel wordt niet langer gepijnigd.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

30 Ik verwierp mijn Verlosser en ontkende datgene waarover onze vaderen hadden gesproken; maar nu, opdat zij zullen voorzien dat Hij zal komen en dat Hij ieder wezen dat Hij geschapen heeft, indachtig is, zal Hij Zich aan allen openbaren.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

31 Ja, alle knie zal zich buigen en alle tong Hem belijden. Ja, namelijk ten laatsten dage, wanneer alle mensen zullen staan om door Hem te worden geoordeeld, dan zullen zij belijden dat Hij God is; dan zullen zij die zonder God in de wereld leven, belijden dat het over hen gevelde vonnis van een eeuwigdurende straf rechtvaardig is; en zij zullen beven en sidderen en ineenkrimpen onder de blik van zijn aldoordringend oog.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

32 En nu geschiedde het dat Alma, en zij die bij Alma waren geweest toen de engel hun verscheen, het volk vanaf dat tijdstip begonnen te leren; en zij reisden door het gehele land en verkondigden het gehele volk de dingen die zij hadden gehoord en gezien; en zij predikten het woord van God onder vele beproevingen, omdat zij hevig werden vervolgd door hen die ongelovig waren, en door velen van hen werden geslagen.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

33 Maar niettegenstaande dit alles brachten zij de kerk veel troost; zij versterkten hun geloof en spoorden hen met lankmoedigheid en grote inspanning aan om de geboden van God te onderhouden.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

34 En vier van hen waren de zonen van Mosiah; en hun namen waren Ammon, en Aäron, en Omner, en Himni; dat waren de namen van de zonen van Mosiah.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

35 En zij reisden door het gehele land Zarahemla, en onder het gehele volk dat door koning Mosiah werd geregeerd; en zij trachtten ijverig alle schade te herstellen die zij de kerk hadden berokkend; beleden al hun zonden, verkondigden alle dingen die zij hadden gezien, en legden de profetieën en de Schriften uit aan allen die naar hen wilden luisteren.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

36 En aldus waren zij een werktuig in de handen van God om velen tot de kennis van de waarheid te brengen, ja, tot de kennis van hun Verlosser.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

37 En hoe gezegend zijn zij! Want zij verkondigden vrede; zij verkondigden goede tijdingen van het goede; en zij maakten het volk bekend dat de Heer regeert.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Mosiah 28

1 Nu geschiedde het, nadat de zonen van Mosiah al deze dingen hadden gedaan, dat zij een klein aantal meenamen en terugkeerden naar hun vader, de koning; en zij vroegen hem hun te willen toestaan — samen met hen die zij hadden gekozen — naar het land Nephi op te gaan om de dingen die zij hadden gehoord te prediken en het woord van God mede te delen aan hun broeders, de Lamanieten —

2 opdat zij hen misschien tot de kennis van de Heer, hun God, konden brengen en hen overtuigen van de ongerechtigheid van hun vaderen; opdat zij hen misschien konden genezen van hun haat tegen de Nephieten, opdat ook zij ertoe konden worden gebracht zich in de Heer, hun God, te verblijden, zodat zij elkaar vriendschappelijk gezind zouden worden en er geen twisten meer zouden zijn in het gehele land dat de Heer, hun God, hun had gegeven.

3 Nu hadden zij het verlangen dat ieder schepsel het heil zou worden verkondigd, want zij konden niet verdragen dat enige mensenziel verloren zou gaan; ja, alleen al de gedachte dat enige ziel eindeloze kwelling zou moeten ondergaan, deed hen beven en sidderen.

4 En aldus werkte de Geest van de Heer op hen in, want zij waren allerafschuwelijkste zondaars geweest. En in zijn oneindige barmhartigheid achtte de Heer het goed hen te sparen; niettemin doorstonden zij veel zielsangst wegens hun ongerechtigheden; zij leden veel en vreesden voor altijd te worden verworpen.

5 En het geschiedde dat zij hun vader vele dagen lang smeekten om naar het land Nephi te mogen opgaan.

6 En koning Mosiah ging heen en vroeg de Heer of hij zijn zonen onder de Lamanieten moest laten opgaan om het woord te prediken.

7 En de Heer zei tot Mosiah: Laat hen opgaan, want velen zullen in hun woorden geloven, en zij zullen het eeuwige leven hebben; en Ik zal uw zonen uit de handen van de Lamanieten bevrijden.

8 En het geschiedde dat Mosiah hun toestond te gaan en volgens hun verzoek te handelen.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

9 En zij trokken de wildernis in om op te gaan en het woord onder de Lamanieten te prediken; en ik zal hierna verslag van hun handelingen uitbrengen.

10 Nu had koning Mosiah niemand aan wie hij het koninkrijk kon overdragen, want onder zijn zonen was er niet één die het koninkrijk wilde aanvaarden.

11 Daarom nam hij de kronieken die op de platen van koper waren gegraveerd, en ook de platen van Nephi, en alle voorwerpen die hij volgens de geboden van God had behoed en bewaard — na de kronieken te hebben vertaald en laten opschrijven die op de platen van goud stonden, die het volk van Limhi had gevonden en die hem door de hand van Limhi waren overhandigd;

12 en dat deed hij wegens het grote ongeduld van zijn volk; want zij waren bovenmatig verlangend kennis te verkrijgen van het volk dat was vernietigd.

13 En nu had hij ze vertaald door middel van die twee stenen die in de twee randen van een boog waren vastgezet.

14 Nu waren die voorwerpen vanaf het begin bereid en van geslacht op geslacht doorgegeven met het doel talen uit te leggen;

15 en zij zijn door de hand van de Heer behoed en bewaard, opdat Hij aan ieder schepsel dat het land zou bezitten, de ongerechtigheden en gruwelen van zijn volk bekend zou kunnen maken;

16 en wie ook die voorwerpen bezit, wordt volgens oud gebruik ziener genoemd.

17 Nu zie, toen Mosiah klaar was met het vertalen van deze kronieken, bleken zij een verslag te bevatten van het volk dat was vernietigd, vanaf de tijd van hun vernietiging terug tot de bouw van de grote toren, in de tijd dat de Heer de taal van het volk verwarde en het alom over het oppervlak van de gehele aarde werd verstrooid, ja, en zelfs vanaf die tijd terug tot de schepping van Adam.

18 Nu deed dat verslag het volk van Mosiah buitengewoon treuren, ja, zij waren met droefenis vervuld; niettemin gaf het hun veel kennis, waarin zij zich verblijdden.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

19 En dat verslag zal hierna worden geschreven; want zie, het is raadzaam dat alle mensen bekend worden met de dingen die in dat verslag staan.

20 En nu, zoals ik u heb gezegd, toen koning Mosiah deze dingen had gedaan, nam hij de platen van koper en alle voorwerpen die hij had bewaard, en droeg ze over aan Alma, die de zoon van Alma was; ja, alle kronieken, en ook de uitleggers, en hij droeg ze aan hem over en gebood hem ze te behoeden en te bewaren, en tevens een kroniek van het volk bij te houden, en ze van het ene geslacht op het andere door te geven, zoals ze waren doorgegeven vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Mosiah 29

1 Welnu, toen Mosiah dat had gedaan, liet hij door het gehele land, onder al het volk, een boodschap uitgaan, omdat hij wilde weten wie zij als hun koning wilden hebben.

2 En het geschiedde dat de stem van het volk kwam en zei: Wij willen dat Aäron, uw zoon, onze koning en heerser wordt.

3 Nu was Aäron naar het land Nephi opgegaan, waardoor de koning het koninkrijk niet aan hem kon overdragen; bovendien wilde Aäron het koninkrijk niet op zich nemen; evenmin was een van de andere zonen van Mosiah bereid het koninkrijk op zich te nemen.

4 Daarom liet koning Mosiah opnieuw een boodschap uitgaan onder het volk; ja, een geschreven woord zond hij uit onder het volk. En dit waren de woorden die geschreven waren, die luiden:

5 Zie, o mijn volk, ofwel mijn broeders — want zo beschouw ik u — ik wil dat u de zaak overweegt die u ter overweging is voorgelegd, want u verlangt een koning te hebben.

6 Nu maak ik u bekend dat hij aan wie het koninkrijk rechtmatig toebehoort, heeft geweigerd, en het koninkrijk niet op zich zal nemen.

7 En nu, indien er een ander in zijn plaats wordt aangesteld, zie, dan vrees ik dat er twisten onder u zullen ontstaan. En wie weet of mijn zoon, wie het koninkrijk toebehoort, niet vertoornd wordt en een deel van dit volk wegtrekt achter zich, hetgeen oorlogen en twisten onder u zou veroorzaken, wat de oorzaak zou zijn van veel bloedvergieten en het verdraaien van de weg van de Heer, ja, en de ziel van vele mensen zou vernietigen.

8 Nu zeg ik u, laten wij wijs zijn en deze dingen overwegen, want wij hebben het recht niet mijn zoon te vernietigen, evenmin hebben wij enig recht een ander te vernietigen als die in zijn plaats wordt aangesteld.

9 En indien mijn zoon terugkeert tot zijn hoogmoed en ijdelheden, zou hij de dingen herroepen die hij had gezegd en zijn recht op het koninkrijk opeisen, wat hem en ook dit volk veel zonde zou doen begaan.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

10 En nu, laten wij wijs zijn en die dingen voorzien en datgene doen wat de vrede van dit volk zal bevorderen.

11 Daarom zal ik voor de rest van mijn dagen uw koning zijn; laten wij echter rechters aanstellen om dit volk volgens onze wet te besturen; en wij zullen de aangelegenheden van dit volk opnieuw regelen, want wij zullen wijze mannen als rechter aanstellen, die dit volk volgens de geboden van God zullen besturen.

12 Nu is het beter dat iemand door God wordt bestuurd dan door de mens, want de oordelen van God zijn altijd rechtvaardig, maar de oordelen van de mens zijn niet altijd rechtvaardig.

13 Welnu, indien het mogelijk was dat u rechtvaardige mannen als koning had, die de wetten van God bekrachtigden en dit volk bestuurden volgens zijn geboden, ja, indien u mannen als koning kon hebben die deden zoals mijn vader, Benjamin, voor dit volk deed — ik zeg u, indien dat altijd het geval kon zijn, dan zou het raadzaam zijn dat u altijd een koning had om over u te heersen.

14 En zelfs ik heb persoonlijk gearbeid met alle macht en alle vermogens die ik bezat om u de geboden van God te leren, en in het gehele land vrede te stichten, opdat er oorlogen noch twisten zouden zijn, diefstal noch plundering, noch moord, noch enige vorm van ongerechtigheid;

15 en wie ook ongerechtigheid heeft begaan, die heb ik gestraft volgens de misdaad die hij heeft begaan, volgens de wet die ons door onze vaderen is gegeven.

16 Nu zeg ik u, omdat niet alle mensen rechtvaardig zijn, is het niet raadzaam dat u een koning of koningen hebt om over u te heersen.

17 Want zie, hoeveel ongerechtigheid doet één goddeloze koning niet begaan, ja, en welk een grote verwoesting veroorzaakt hij niet!

18 Ja, denk aan koning Noach, aan zijn goddeloosheid en zijn gruwelen, en ook aan de goddeloosheid en gruwelen van zijn volk. Zie welk een grote verwoesting hen trof; en tevens werden zij wegens hun ongerechtigheden tot knechtschap gebracht.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

19 En zonder de tussenkomst van hun alwijze Schepper, en wel wegens hun oprechte bekering, hadden zij onvermijdelijk tot nu toe in knechtschap moeten blijven.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

20 Maar zie, Hij bevrijdde hen, omdat zij zich voor zijn aangezicht verootmoedigden; en omdat zij Hem krachtig aanriepen, bevrijdde Hij hen uit hun knechtschap; en aldus werkt de Heer in alle omstandigheden met zijn macht onder de mensenkinderen en strekt de arm van barmhartigheid uit naar hen die hun vertrouwen in Hem stellen.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

21 En zie, nu zeg ik u: U kunt een onrechtvaardige koning niet onttronen, behalve door veel twist en het vergieten van veel bloed.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

22 Want zie, hij heeft zijn vrienden in ongerechtigheid, en hij houdt zijn lijfwacht om zich heen; en hij verscheurt de wetten van hen die vóór hem in rechtvaardigheid hebben geregeerd; en hij treedt de geboden van God met voeten;

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

23 en hij vaardigt wetten uit en zendt ze uit onder zijn volk, ja, wetten volgens zijn eigen goddeloosheid; en wie ook zijn wetten niet gehoorzaamt, laat hij vernietigen; en hij zendt zijn legers uit ten strijde tegen allen die tegen hem opstaan, en zo mogelijk zal hij hen vernietigen; en aldus verdraait een onrechtvaardige koning de wegen van alle gerechtigheid.

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

24 En nu zie, ik zeg u: Het is niet raadzaam dat zulke gruwelen u treffen.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

25 Daarom, kies rechters door de stem van dit volk, opdat u zult worden bestuurd volgens de wetten die u zijn gegeven door onze vaderen, die juist zijn, en die hun werden gegeven door de hand van de Heer.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

26 Nu is het niet gebruikelijk dat de stem van het volk iets verlangt in strijd met wat goed is; integendeel, gebruikelijk is dat de minderheid van het volk verlangt wat niet goed is; daarom zult u dit in acht nemen en het tot uw wet maken: om uw aangelegenheden door de stem van het volk te laten beslissen.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

27 En indien de tijd komt dat de stem van het volk ongerechtigheid kiest, dan is de tijd daar dat de oordelen van God u zullen treffen; ja, dan is de tijd daar dat Hij u met grote verwoesting zal bezoeken, ja, zoals Hij tot dusver dit land heeft bezocht.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

28 En nu, indien u rechters hebt en zij u niet besturen volgens de wet die is gegeven, kunt u hen door een hogere rechter laten berechten.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

29 Indien uw hogere rechters geen rechtvaardige oordelen uitspreken, zult u een klein aantal van uw lagere rechters laten samenkomen, en zij zullen uw hogere rechters berechten, volgens de stem van het volk.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

30 En ik gebied u deze dingen te doen in de vreze des Heren; en ik gebied u deze dingen te doen, en geen koning te hebben, opdat wanneer die mensen zonden en ongerechtigheden begaan, die op hun eigen hoofd zullen neerkomen.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

31 Want zie, ik zeg u: De zonden van vele volken zijn veroorzaakt door de ongerechtigheden van hun koningen; daarom komen hun ongerechtigheden neer op het hoofd van hun koningen.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

32 En nu verlang ik dat deze ongelijkheid niet meer voorkomt in dit land, in het bijzonder onder dit, mijn volk; ik verlang juist dat dit land een land van vrijheid is, en dat ieder mens zijn rechten en voorrechten in gelijke mate zal kunnen genieten, voor zolang het de Heer goeddunkt dat wij leven en het land erfelijk bezitten, ja, zelfs voor zolang er nog iemand van ons nageslacht overblijft op het oppervlak van het land.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

33 En nog veel meer dingen schreef koning Mosiah hun en ontvouwde hun alle beproevingen en zorgen van een rechtvaardig koning, ja, alle zielenstrijd om hun volk, en eveneens al het morren van het volk tegen zijn koning; en hij legde hun alles uit.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

34 En hij vertelde hun dat deze dingen niet behoorden te bestaan, maar dat de last op het gehele volk diende neer te komen, zodat eenieder zijn deel zou dragen.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

35 En hij ontvouwde hun tevens alle nadelen waaronder zij gebukt zouden gaan als er een onrechtvaardig koning over hen heerste —

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

36 ja, al zijn ongerechtigheden en gruwelen, en al de oorlogen en twisten en bloedbaden, en het stelen en het plunderen en het plegen van hoererij en allerlei ongerechtigheden, te veel om op te noemen — en hij vertelde hun dat deze dingen niet behoorden te bestaan, dat zij volslagen strijdig waren met de geboden van God.

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

37 En nu geschiedde het, nadat koning Mosiah deze dingen onder het volk had uitgezonden, dat zij overtuigd waren van de waarheid van zijn woorden.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

38 Daarom lieten zij hun verlangen naar een koning varen en begonnen er buitengewoon naar te verlangen dat eenieder in het gehele land gelijke kansen zou hebben; ja, en eenieder verklaarde zich bereid de verantwoording op zich te nemen voor zijn eigen zonden.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

39 Daarom geschiedde het dat zij door het gehele land groepsgewijs bijeenkwamen om hun stem uit te brengen over wie hun rechters moesten worden, om hen te oordelen volgens de wet die hun was gegeven; en zij waren buitengewoon verheugd wegens de vrijheid die hun was geschonken.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

40 En hun liefde voor Mosiah nam sterk toe; ja, zij achtten hem hoog, meer dan enig ander mens; want zij beschouwden hem niet als een tiran die uit was op gewin, ja, dat gewin dat de ziel bederft; want hij had hun geen rijkdommen afgeperst, evenmin had hij behagen geschept in het vergieten van bloed; integendeel, hij had vrede gesticht in het land, en hij had zijn volk gegund dat zij werden bevrijd van allerlei knechtschap; daarom achtten zij hem hoog, ja, buitengewoon en bovenmatig.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

41 En het geschiedde dat zij rechters aanstelden om over hen te heersen, ofwel hen te oordelen volgens de wet; en dat deden zij in het gehele land.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

42 En het geschiedde dat Alma als eerste opperrechter werd aangesteld, en hij was tevens de hogepriester, want zijn vader had hem het ambt verleend en had hem belast met de zorg voor alle zaken van de kerk.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

43 En nu geschiedde het dat Alma in de wegen van de Heer wandelde, en hij onderhield diens geboden, en hij velde rechtvaardige oordelen; en er was blijvende vrede in het land.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

44 En aldus begon de regering van de rechters in het gehele land Zarahemla, onder het gehele volk dat de Nephieten werd genoemd; en Alma was de eerste rechter en de opperrechter.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

45 En nu geschiedde het dat zijn vader stierf, en hij was tweeëntachtig jaar oud en had zijn leven lang de geboden van God volbracht.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

46 En het geschiedde dat ook Mosiah stierf, en wel in het drieëndertigste jaar van zijn regering, in de ouderdom van drieënzestig jaar, zodat er in het geheel vijfhonderdnegen jaar was verstreken vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten.

47 En aldus eindigde de regering van de koningen over het volk van Nephi; en aldus eindigden de dagen van Alma, die de grondlegger was van hun kerk.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Het boek Alma

De zoon van Alma

Het verslag van Alma, die de zoon van Alma was, en de eerste opperrechter over het volk van Nephi, en ook de hogepriester van de kerk. Een verslag van de regering van de rechters en van de oorlogen en twisten onder het volk. En tevens een verslag van een oorlog tussen de Nephieten en de Lamanieten, volgens het verslag van Alma, de eerste opperrechter.

Alma 1

1 Nu geschiedde het in het eerste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, vanaf die tijd, toen koning Mosiah de weg van al het aardse was gegaan, de goede strijd had gestreden, in oprechtheid voor het aangezicht van God had gewandeld, maar niemand had aangewezen om in zijn plaats te regeren; niettemin had hij wetten uitgevaardigd, en zij werden door het volk erkend; daarom waren zij verplicht zich te houden aan de wetten die hij had gemaakt.

2 En het geschiedde in het eerste regeringsjaar van Alma op de rechterstoel dat er een man voor hem werd gebracht om te worden berecht, een man die fors was en bekend stond om zijn grote kracht.

3 En hij was onder het volk rondgegaan, hun predikend wat hij het woord van God noemde, en zwaar drukkend op de kerk, en het volk verkondigend dat iedere priester en leraar zich gewild moest maken, en dat zij niet met hun handen moesten werken, maar dat zij door het volk moesten worden onderhouden.

4 En hij getuigde ook tot het volk dat het gehele mensdom ten laatsten dage behouden zou worden, en dat zij niet behoefden te vrezen of te sidderen, maar dat zij hun hoofd konden opheffen en zich verblijden; want de Heer had alle mensen geschapen en Hij had ook alle mensen verlost; en uiteindelijk zouden alle mensen het eeuwige leven hebben.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

5 En het geschiedde dat hij deze dingen in die mate leerde, dat velen zijn woorden geloofden, ja, zovelen, dat zij begonnen hem te onderhouden en hem geld te geven.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

6 En hij begon zich te verheffen in de hoogmoed van zijn hart en zeer kostbare kleding te dragen, ja, en hij begon zelfs een kerk volgens zijn prediking te stichten.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

7 En het geschiedde, terwijl hij rondreisde om te prediken tot hen die zijn woord geloofden, dat hij een man tegenkwam die tot de kerk van God behoorde, ja, namelijk een van hun leraren; en hij begon heftig met hem te redetwisten om het volk van de kerk weg te kunnen leiden; maar de man weerstond hem, hem terechtwijzend met de woorden van God.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

8 Nu was de naam van die man Gideon; en hij was het die een werktuig in de handen van God was geweest om het volk van Limhi uit zijn knechtschap te bevrijden.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

9 Welnu, omdat Gideon hem met de woorden van God weerstond, was hij verbolgen op Gideon, en hij trok zijn zwaard en begon hem te slaan. Nu was Gideon hoogbejaard en niet in staat zijn slagen af te weren, zodat hij met het zwaard werd gedood.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

10 En de man die hem had gedood, werd door het volk van de kerk gegrepen en voor Alma gebracht om te worden berecht naar de misdaden die hij had begaan.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

11 En het geschiedde dat hij voor Alma stond en met grote vrijmoedigheid voor zichzelf pleitte.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

12 Maar Alma zei tot hem: Zie, dit is de eerste maal dat er priesterbedrog onder dit volk is ingevoerd. En zie, u bent niet alleen schuldig aan priesterbedrog, maar hebt ook getracht het met het zwaard op te dringen; en indien dit volk priesterbedrog wordt opgedrongen, zou dat hun algehele vernietiging betekenen.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

13 En u hebt het bloed van een rechtvaardig man vergoten, ja, een man die veel goeds onder dit volk heeft gedaan; en indien wij u spaarden, zou zijn bloed op ons worden gewroken.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

14 Daarom wordt u ter dood veroordeeld volgens de wet die ons is gegeven door Mosiah, onze laatste koning; en zij is door dit volk erkend; daarom moet dit volk zich aan de wet houden.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

15 En het geschiedde dat zij hem grepen; en zijn naam was Nehor; en zij voerden hem naar de top van de heuvel Manti, en daar, tussen hemel en aarde, werd hij ertoe gebracht, of liever gezegd, bekende hij dat hetgeen hij het volk had geleerd strijdig was met het woord van God; en daar onderging hij een oneervolle dood.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

16 Dat maakte echter geen eind aan de verbreiding van priesterbedrog in het land; want er waren er velen die de ijdelheden van de wereld aanhingen, en zij gingen uit en predikten valse leerstellingen; en dat deden zij omwille van rijkdom en eer.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

17 Evenwel durfden zij uit vrees voor de wet niet te liegen voor het geval het bekend raakte, want leugenaars werden gestraft; daarom gaven zij voor volgens hun geloof te prediken; en de wet nu had op niemand vat inzake zijn geloof.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

18 En zij durfden uit vrees voor de wet niet te stelen, want zulke lieden werden gestraft; evenmin durfden zij te roven of te moorden, want hij die moordde, werd met de dood gestraft.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

19 Het geschiedde echter dat zij die niet tot de kerk van God behoorden, degenen die wél tot de kerk van God behoorden en de naam van Christus op zich hadden genomen, begonnen te vervolgen.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

20 Ja, zij vervolgden hen en kwelden hen met allerlei woorden, en wel wegens hun ootmoed; omdat zij geen hoge dunk van zichzelf hadden, en omdat zij elkaar zonder geld en zonder prijs het woord van God meedeelden.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

21 Nu was er een strenge wet onder het volk van de kerk dat niemand die tot de kerk behoorde, hen mocht gaan vervolgen die niet tot de kerk behoorden, en dat er geen onderlinge vervolging mocht zijn.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

22 Niettemin waren er velen onder hen die hoogmoedig begonnen te worden en hevig met hun tegenstanders begonnen te redetwisten, zelfs tot vechtens toe; ja, zij sloegen elkaar met hun vuisten.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

23 Nu vond dit plaats in het tweede regeringsjaar van Alma, en het was de oorzaak van veel ellende voor de kerk; ja, het was de oorzaak van grote beproeving voor de kerk.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

24 Want het hart van velen was verstokt, en hun namen werden uitgewist, zodat ze niet meer gekend waren onder het volk van God. En ook trokken velen zich van hen terug.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

25 Nu was dit een grote beproeving voor hen die in het geloof standhielden; niettemin waren zij standvastig en onverzettelijk in het onderhouden van de geboden van God; en zij verdroegen met geduld de vervolging waarmee zij overladen werden.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

26 En wanneer de priesters hun arbeid verlieten om het woord van God aan het volk mee te delen, verlieten de mensen ook hun arbeid om het woord van God aan te horen. En wanneer de priester hun het woord van God had meegedeeld, keerden zij allen wederom ijverig naar hun arbeid terug; en de priester achtte zich niet boven zijn toehoorders, want de prediker was niet beter dan de toehoorder, evenmin was de leraar beter dan de leerling; en aldus waren zij allen gelijk en arbeidden zij allen, ieder naar zijn kracht.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

27 En zij gaven van hun bezit, ieder naar hetgeen hij had, aan de armen en de behoeftigen en de zieken en de ellendigen; en zij droegen geen kostbare kleding, maar toch waren zij goed verzorgd en aantrekkelijk.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

28 En aldus regelden zij de aangelegenheden van de kerk; en zo begonnen zij wederom blijvende vrede te genieten, niettegenstaande al hun vervolgingen.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

29 En nu, dankzij de bestendigheid van de kerk, begonnen zij buitengewoon rijk te worden, met een overvloed aan alle dingen waar zij maar behoefte aan hadden: een overvloed aan kleinvee en runderen, en mestvee van iedere soort, en ook een overvloed aan graan en aan goud en aan zilver en aan kostbaarheden, en een overvloed aan zijde en getwijnd fijn linnen en allerlei goede, eenvoudige stoffen.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

30 En aldus zonden zij in hun voorspoedige omstandigheden niemand weg die naakt was of die honger had, of die dorst had, of die ziek was, of die niet was verzorgd; en zij zetten hun hart niet op rijkdom; daarom waren zij vrijgevig jegens allen, zowel jong als oud, zowel geknechten als vrijen, zowel man als vrouw, zij het buiten of binnen de kerk, zonder enig aanzien des persoons jegens hen die hulpbehoevend waren.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

31 En zo waren zij voorspoedig en werden veel rijker dan zij die niet tot hun kerk behoorden.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

32 Want zij die niet tot hun kerk behoorden, gaven zich over aan toverij en aan afgoderij of ledigheid, en aan geklets en aan afgunst en strijd; zij droegen kostbare kleding; zij waren verheven in de hoogmoed van hun eigen ogen; zij vervolgden, logen, stalen, roofden, bedreven hoererij en moord en allerlei goddeloosheid; niettemin werd, voor zover dat mogelijk was, de wet toegepast op allen die haar overtraden.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

33 En het geschiedde, door aldus de wet op hen toe te passen, zodat ieder mens werd gestraft naar hetgeen hij had gedaan, dat zij kalmer werden en geen goddeloosheid durfden te bedrijven voor het geval het bekend raakte; daardoor was er veel vrede onder het volk van Nephi tot het vijfde regeringsjaar van de rechters.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Alma 2

1 En het geschiedde in het begin van het vijfde jaar van hun regering dat er een twist onder het volk ontstond; want een zekere man die Amlici heette — een zeer geslepen man, ja, een wijs man wat de wijsheid van de wereld betreft, die van dezelfde orde was als de man die Gideon met het zwaard had gedood, die volgens de wet ter dood was gebracht —

2 nu had deze Amlici door zijn geslepenheid vele mensen achter zich aan gelokt, zovelen zelfs, dat zij zeer machtig begonnen te worden; en zij begonnen ernaar te streven Amlici op te werpen als koning over het volk.

3 Nu was dit verontrustend voor het volk van de kerk, en ook voor allen die niet door de overredingen van Amlici waren meegesleept; want zij wisten dat volgens hun wet zulke aangelegenheden door de stem van het volk moesten worden vastgesteld.

4 Welnu, als het mogelijk was dat Amlici de stem van het volk voor zich won, zou hij, als goddeloos man, hun hun rechten en voorrechten van de kerk ontnemen; want het was zijn voornemen de kerk van God te vernietigen.

5 En het geschiedde dat het volk overal in het land in afzonderlijke groepen bijeenkwam, iedereen volgens zijn overtuiging, hetzij voor of tegen Amlici, met veel woordenstrijd en verbazingwekkende twistgesprekken onder elkaar.

6 En zo kwamen zij bijeen om hun stem in deze kwestie uit te brengen; en deze werd de rechters voorgelegd.

7 En het geschiedde dat de stem van het volk zich tegen Amlici verklaarde, zodat hij niet koning over het volk werd gemaakt.

8 Nu veroorzaakte dat grote vreugde in het hart van hen die tegen hem waren; maar Amlici hitste hen die voor hem waren op tot toorn tegen hen die niet voor hem waren.

9 En het geschiedde dat zij bijeenkwamen en Amlici tot hun koning wijdden.

10 Toen nu Amlici koning over hen was gemaakt, gebood hij hun de wapens tegen hun broeders op te nemen; en dat deed hij om hen aan zich te onderwerpen.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

11 Nu werd het volk van Amlici door de naam van Amlici onderscheiden en Amlicieten genoemd; en de rest werd Nephieten genoemd, ofwel het volk van God.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

12 Welnu, het volk van de Nephieten was zich bewust van het voornemen van de Amlicieten en daarom bereidden zij zich erop voor hen tegemoet te trekken; ja, zij bewapenden zich met zwaarden en met kromzwaarden en met bogen en met pijlen en met stenen en met slingers en met allerlei oorlogswapens van iedere soort.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

13 En aldus waren zij gereed om de Amlicieten bij hun komst tegemoet te trekken. En er werden naar hun aantal bevelhebbers en hoofdbevelhebbers en opperbevelhebbers aangesteld.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

14 En het geschiedde dat Amlici zijn mannen bewapende met allerlei oorlogswapens van iedere soort; en hij stelde ook regeerders en leiders over zijn volk aan om hen tegen hun broeders ten oorlog te voeren.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

15 En het geschiedde dat de Amlicieten bij de heuvel Amnihu aankwamen, die ten oosten van de Sidon lag, die langs het land Zarahemla stroomde; en daar begonnen zij de Nephieten slag te leveren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

16 Daar nu Alma de opperrechter en regeerder van het volk van Nephi was, trok hij met zijn volk, ja, met zijn bevelhebbers en opperbevelhebbers, ja, aan het hoofd van zijn legers, tegen de Amlicieten ten strijde.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

17 En zij begonnen de Amlicieten te doden op de heuvel ten oosten van de Sidon. En de Amlicieten streden met grote kracht tegen de Nephieten, zodat velen van de Nephieten voor de Amlicieten vielen.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

18 Niettemin versterkte de Heer de hand van de Nephieten, zodat zij een grote slachting onder de Amlicieten aanrichtten, waardoor dezen voor hen begonnen te vluchten.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

19 En het geschiedde dat de Nephieten die gehele dag de Amlicieten achtervolgden en hen in een grote slachting doodden, zodat er van de Amlicieten twaalfduizend vijfhonderdtweeëndertig zielen sneuvelden; en van de Nephieten sneuvelden er zesduizend vijfhonderdtweeënzestig zielen.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

20 En het geschiedde, toen Alma de Amlicieten niet langer kon achtervolgen, dat hij zijn volk hun tenten liet opslaan in het dal Gideon, het dal dat genoemd was naar die Gideon die door de hand van Nehor was gedood met het zwaard; en in dat dal sloegen de Nephieten hun tenten op voor de nacht.

21 En Alma zond verspieders uit om het overblijfsel van de Amlicieten te volgen teneinde hun plannen en hun complotten te weten te komen, waardoor hij zich tegen hen zou kunnen beschermen en zijn volk voor vernietiging bewaren.

22 Nu heetten zij die hij had uitgezonden om het kamp van de Amlicieten te bespieden, Zeram en Amnor en Manti en Limher; zij waren het die met hun mannen uitgingen om het kamp van de Amlicieten te bespieden.

23 En het geschiedde dat zij de volgende dag in grote haast in het kamp van de Nephieten terugkeerden, zeer ontsteld en door grote angst bevangen, en zeiden:

24 Zie, wij zijn het leger van de Amlicieten gevolgd, en tot onze grote ontsteltenis zagen wij in het land Minon, boven het land Zarahemla, op weg naar het land Nephi, een talrijke menigte Lamanieten; en zie, de Amlicieten hebben zich bij hen aangesloten;

25 en zij hebben onze broeders in dat land aangevallen; en zij vluchten voor hen uit naar onze stad met hun kudden en hun vrouwen en hun kinderen; en tenzij wij ons haasten, zullen zij onze stad in bezit nemen, en zullen onze vaders en onze vrouwen en onze kinderen worden gedood.

26 En het geschiedde dat het volk van Nephi zijn tenten opbrak en wegtrok uit het dal Gideon naar zijn stad, die de stad Zarahemla was.

27 En zie, terwijl zij de Sidon overstaken, vielen de Amlicieten en de Lamanieten, die als het ware bijna even talrijk waren als het zand van de zee, hen aan om hen te vernietigen.

28 Niettemin werden de Nephieten door de hand van de Heer versterkt, daar zij vurig tot Hem hadden gebeden dat Hij hen uit de handen van hun vijanden zou verlossen; daarom verhoorde de Heer hun smeekbeden en versterkte hen; en de Lamanieten en de Amlicieten stortten voor hen neer.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

29 En het geschiedde dat Alma met het zwaard tegen Amlici vocht, man tegen man; en zij streden uit alle macht tegen elkaar.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

30 En het geschiedde dat Alma, als man Gods, uitriep, door groot geloof gedreven: O Heer, wees barmhartig jegens mij en spaar mijn leven, opdat ik een werktuig in uw handen mag zijn om dit volk te redden en te bewaren.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

31 Toen nu Alma deze woorden had gesproken, streed hij wederom tegen Amlici; en hij werd versterkt, zodat hij Amlici met het zwaard doodde.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

32 En hij streed ook tegen de koning van de Lamanieten; maar de koning van de Lamanieten vluchtte voor Alma weg en zond zijn lijfwachten om tegen Alma te strijden.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

33 Maar Alma met zijn lijfwachten streed tegen de lijfwachten van de koning van de Lamanieten totdat hij hen doodde en terugdreef.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

34 En zo maakte hij het terrein vrij, of liever de oever die ten westen van de Sidon was, en wierp de lichamen van de Lamanieten die waren gedood in de wateren van de Sidon, opdat zijn volk daardoor ruimte zou hebben om over te steken en te strijden tegen de Lamanieten en Amlicieten op de westelijke oever van de Sidon.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

35 En het geschiedde, toen zij allen de Sidon waren overgestoken, dat de Lamanieten en de Amlicieten voor hen uit begonnen te vluchten, niettegenstaande zij zo talrijk waren dat zij niet konden worden geteld.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

36 En zij vluchtten voor de Nephieten uit naar de wildernis, die in het westen en in het noorden was, ver voorbij de grenzen van het land; en de Nephieten achtervolgden hen uit alle macht en doodden hen.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

37 Ja, zij werden aan alle kanten aangevallen en gedood en verdreven, totdat zij in het westen en in het noorden waren verstrooid, totdat zij de wildernis hadden bereikt, die Hermounts werd genoemd; en het was dat deel van de wildernis dat onveilig werd gemaakt door wilde en vraatzuchtige dieren.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

38 En het geschiedde dat velen in de wildernis stierven aan hun verwondingen, en werden verslonden door die dieren, en ook door de gieren van de hemel; en hun beenderen zijn gevonden en zijn op de aardbodem opgehoopt.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Alma 3

1 En het geschiedde, nadat zij de gesneuvelden hadden begraven — en het aantal van de gesneuvelden was zo groot dat zij hen niet telden — ja, toen zij klaar waren met het begraven van hun doden, dat alle Nephieten die niet door de oorlogswapens waren gedood, terugkeerden naar hun landerijen en naar hun huizen en hun vrouwen en hun kinderen.

2 Nu waren er vele vrouwen en kinderen met het zwaard gedood, en ook vele van hun kleinvee en runderen; en ook waren vele van hun korenvelden vernield, want ze waren door de legerscharen vertrapt.

3 En nu werden zovelen van de Lamanieten en Amlicieten als er op de oever van de Sidon waren gedood, in de wateren van de Sidon geworpen; en zie, hun beenderen bevinden zich in de diepten van de zee, en het zijn er vele.

4 En de Amlicieten onderscheidden zich van de Nephieten, want zij hadden met rood een teken op hun voorhoofd aangebracht, zoals de Lamanieten; zij hadden echter niet hun hoofd kaalgeschoren zoals de Lamanieten.

5 Welnu, het hoofd van de Lamanieten was kaalgeschoren; en zij waren naakt, op een vel na, dat om hun lendenen was gegord, en ook hun wapenrusting waarmee zij waren omgord, en hun bogen en hun pijlen en hun stenen en hun slingers enzovoort.

6 En de huid van de Lamanieten was donker, volgens het teken dat aan hun vaderen was gesteld, dat een vervloeking op hen was wegens hun overtreding en opstandigheid jegens hun broers, namelijk Nephi, Jakob, en Jozef en Sam, die rechtvaardige en heilige mannen waren.

7 En hun broers trachtten hen te vernietigen, daarom werden zij vervloekt; en de Here God stelde een teken aan hen, ja, aan Laman en Lemuel, en ook aan de zonen van Ismaël en de Ismaëlitische vrouwen.

8 En dat werd gedaan opdat hun nageslacht zou worden onderscheiden van het nageslacht van hun broers, opdat de Here God daardoor zijn volk zou bewaren, opdat zij zich niet zouden vermengen en geloven in onjuiste overleveringen, hetgeen hun vernietiging zou betekenen.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

9 En het geschiedde dat wie zijn zaad vermengde met dat van de Lamanieten, dezelfde vervloeking over zijn nageslacht bracht.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

10 Daarom, wie zich liet wegvoeren door de Lamanieten, werd met die naam aangeduid en er werd een teken aan hem gesteld.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

11 En het geschiedde dat allen die niet wilden geloven in de overleveringen van de Lamanieten, maar geloofden in die kronieken die uit het land Jeruzalem waren gebracht, en ook in de overleveringen van hun vaderen, die juist waren, en die geloofden in de geboden van God en ze onderhielden, vanaf die tijd Nephieten werden genoemd, ofwel het volk van Nephi —

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

12 en zij zijn het die de kronieken hebben bijgehouden, die waar zijn, van hun eigen volk, en ook van het volk van de Lamanieten.

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

13 Nu zullen wij wederom terugkeren naar de Amlicieten, want ook aan hen was een teken gesteld, ja, zij stelden het teken aan zichzelf, ja, namelijk een teken in rood op hun voorhoofd.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

14 Aldus wordt het woord van God vervuld, want dit zijn de woorden die Hij tot Nephi sprak: Zie, Ik heb de Lamanieten vervloekt en Ik zal een teken aan hen stellen, opdat zij en hun nageslacht van u en uw nageslacht gescheiden zullen zijn, van nu af aan en voor eeuwig, tenzij zij zich bekeren van hun goddeloosheid en zich tot Mij wenden, zodat Ik barmhartig zal kunnen zijn jegens hen.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

15 En voorts, Ik zal een teken stellen aan hem die zijn zaad vermengt met uw broers, opdat ook zij vervloekt zullen zijn.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

16 En voorts, Ik zal een teken stellen aan hem die tegen u en uw nageslacht strijdt.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

17 En voorts zeg Ik dat hij die zich van u afscheidt, niet langer uw nageslacht zal heten; en Ik zal u zegenen, en wie ook uw nageslacht zal heten, van nu af aan en voor eeuwig; en dit waren de beloften van de Heer aan Nephi en aan zijn nageslacht.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

18 Nu wisten de Amlicieten niet dat zij de woorden van God vervulden toen zij een teken op hun voorhoofd begonnen aan te brengen; zij waren echter in openlijke opstand tegen God gekomen; daarom was het noodzakelijk dat de vervloeking over hen kwam.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

19 Nu wil ik dat u inziet dat zij de vervloeking zelf over zich heen brachten; en zo brengt ieder mens die wordt vervloekt zijn eigen veroordeling over zich heen.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

20 Nu geschiedde het niet vele dagen na de slag die door de Lamanieten en de Amlicieten was geleverd in het land Zarahemla, dat een ander leger Lamanieten het volk van Nephi tegemoet trok, op dezelfde plaats waar het eerste leger de Amlicieten het hoofd had geboden.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

21 En het geschiedde dat er een leger werd uitgezonden om hen uit hun land te verdrijven.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

22 Daar nu Alma zelf letsel had opgelopen, trok hij deze keer niet ten strijde tegen de Lamanieten;

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

23 hij zond echter een talrijk leger tegen hen uit; en zij trokken op en doodden vele Lamanieten, en de rest dreven zij uit de grensstreken van hun land.

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

24 En toen keerden zij weer terug en begonnen vrede in het land te stichten, zodat zij een tijdlang niet meer werden lastiggevallen door hun vijanden.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

25 Nu vonden al die dingen plaats, ja, al die oorlogen en twisten begonnen en eindigden in het vijfde regeringsjaar van de rechters.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

26 En in één jaar werden er duizenden en tienduizenden zielen naar de eeuwige wereld gezonden om hun beloning te oogsten naar hun werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad waren, om eeuwig geluk of eeuwige ellende te oogsten volgens de geest die zij hadden beliefd te gehoorzamen, hetzij een goede geest hetzij een kwade.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

27 Want iedereen ontvangt loon van hem die hij belieft te gehoorzamen, en dit volgens de woorden van de geest van profetie; laat het dus geschieden volgens de waarheid. En zo eindigt het vijfde regeringsjaar van de rechters.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Alma 4

1 Nu geschiedde het in het zesde regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, dat er twisten noch oorlogen in het land Zarahemla waren;

2 maar het volk leed, ja zij leden zeer wegens het verlies van hun broeders, en ook wegens het verlies van hun kudden kleinvee en runderen, en ook wegens het verlies van hun graanvelden, die door de Lamanieten waren vertrapt en vernield.

3 En zo groot was hun lijden dat iedere ziel reden had om te treuren; en zij geloofden dat het de oordelen van God waren die hun waren gezonden wegens hun goddeloosheid en hun gruwelen; daarom werden zij wakker geschud tot een herinnering aan hun plicht.

4 En zij begonnen de kerk steviger te vestigen; ja, en velen lieten zich dopen in de wateren van Sidon en sloten zich aan bij de kerk van God; ja, zij lieten zich dopen door de hand van Alma, die was gewijd tot hogepriester over het volk van de kerk door de hand van zijn vader Alma.

5 En het geschiedde in het zevende regeringsjaar van de rechters dat ongeveer drieduizend vijfhonderd zielen zich aansloten bij de kerk van God en zich lieten dopen. En zo eindigde het zevende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi; en er was blijvende vrede in al die tijd.

6 En het geschiedde in het achtste regeringsjaar van de rechters dat het volk van de kerk hoogmoedig begon te worden wegens hun buitengewone rijkdommen, en hun fijne zijden stoffen, en hun getwijnd fijn linnen, en wegens hun vele kleinvee en runderen, en hun goud en hun zilver, en allerlei waardevolle zaken, die zij door hun bedrijvigheid hadden verkregen; en in al die dingen verhieven zij zich in de hoogmoed van hun ogen, want zij begonnen zeer kostbare kleding te dragen.

7 Nu was dit de oorzaak van groot leed voor Alma, ja, en voor vele van de mensen die Alma had gewijd om leraren en priesters en ouderlingen over de kerk te zijn; ja, velen van hen waren zeer bedroefd over de goddeloosheid die zij onder hun volk zagen ontstaan.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

8 Want zij zagen en aanschouwden met grote droefenis dat het volk van de kerk zich in de hoogmoed van hun ogen begon te verheffen en hun hart op rijkdommen en op de ijdelheden van de wereld begon te zetten; dat zij elkaar begonnen te minachten en diegenen begonnen te vervolgen die niet naar hun wil en welbehagen geloofden.

9 En aldus begonnen er, in dit achtste regeringsjaar van de rechters, grote twisten onder het volk van de kerk te ontstaan; ja, er was afgunst en strijd en kwaadwilligheid en vervolging en hoogmoed, die zelfs de hoogmoed overtrof van hen die niet tot de kerk van God behoorden.

10 En aldus eindigde het achtste regeringsjaar van de rechters; en de goddeloosheid van de kerk was een groot struikelblok voor hen die niet tot de kerk behoorden; en aldus begon de vooruitgang van de kerk af te nemen.

11 En het geschiedde in het begin van het negende jaar dat Alma de goddeloosheid van de kerk zag, en hij zag ook dat het voorbeeld van de kerk diegenen die niet geloofden van de ene ongerechtigheid naar de andere begon te voeren, hetgeen leidde tot de vernietiging van het volk.

12 Ja, hij zag grote ongelijkheid onder het volk, waarbij sommigen zich verhieven in hun hoogmoed, anderen verachtten en de behoeftigen en de naakten en hun die honger en dorst hadden en hun die ziek en lijdende waren, de rug toekeerden.

13 Nu was dit een grote oorzaak van weeklagen onder het volk, terwijl anderen zich verootmoedigden en diegenen te hulp kwamen die hun hulp nodig hadden, bijvoorbeeld door de armen en de behoeftigen te geven van hun bezit, de hongerigen te voeden en allerlei leed te verdragen omwille van Christus die volgens de geest van profetie zou komen;

14 want zij zagen uit naar die dag, en behielden aldus vergeving van hun zonden; en zij waren met grote vreugde vervuld wegens de opstanding van de doden, volgens de wil en de macht van Jezus Christus en zijn bevrijding uit de banden van de dood.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

15 En nu geschiedde het dat Alma, toen hij het leed had gezien van de ootmoedige volgelingen van God, en de vervolgingen waarmee zij door het overige deel van zijn volk werden overstelpt, en al hun ongelijkheid, zeer bedroefd werd; evenwel verliet de Geest van de Heer hem niet.

16 En hij koos een wijs man, die zich onder de ouderlingen van de kerk bevond, en machtigde hem volgens de stem van het volk, zodat hij de macht zou hebben om wetten uit te vaardigen volgens de wetten die al gegeven waren, en om die uit te voeren naargelang de goddeloosheid en de misdaden van het volk.

17 Nu was de naam van deze man Nephihah, en hij werd aangesteld als opperrechter; en hij zat op de rechterstoel om recht te spreken en het volk te regeren.

18 Nu verleende Alma hem niet het ambt van hogepriester over de kerk, maar behield het ambt van hogepriester voor zichzelf; de rechterstoel droeg hij echter over aan Nephihah.

19 En dat deed hij om zelf onder zijn volk, ofwel onder het volk van Nephi, te kunnen uitgaan om hun het woord van God te prediken, om hen ertoe op te wekken hun plicht indachtig te zijn, en om, door het woord van God, alle hoogmoed en listigheid en alle twisten die er onder zijn volk waren, uit te roeien; want hij zag geen andere wijze om hen terug te winnen dan zich uit alle macht met een zuiver getuigenis tegen hen uit te spreken.

20 En aldus droeg Alma de rechterstoel over aan Nephihah in het begin van het negende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, en zelf wijdde hij zich geheel aan het hoge priesterschap van de heilige orde van God, en aan het getuigenis van het woord, volgens de geest van openbaring en profetie.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephihah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephihah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephihah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

De woorden die Alma, de hogepriester, volgens de heilige orde van God, het volk heeft verkondigd in hun steden en dorpen in het gehele land.

Alma 5

1 Nu geschiedde het dat Alma het woord van God aan het volk begon te verkondigen, eerst in het land Zarahemla, en van daaruit door het gehele land.

2 En dit zijn, volgens zijn eigen verslag, de woorden die hij sprak tot het volk in de kerk die in de stad Zarahemla was gevestigd:

3 Ik, Alma, die door mijn vader Alma ben gewijd tot hogepriester over de kerk van God — en hij had de macht en het gezag van God om die dingen te doen — zie, ik zeg u dat hij een kerk begon te vestigen in het land dat in de grensstreek van Nephi lag; ja, het land dat het land Mormon werd genoemd; ja, en hij doopte zijn broeders in de wateren van Mormon.

4 En zie, ik zeg u: Zij werden door de barmhartigheid en de kracht van God uit de handen van het volk van koning Noach bevrijd.

5 En zie, daarna werden zij door de hand van de Lamanieten in de wildernis tot knechtschap gebracht; ja, ik zeg u: Zij waren in gevangenschap, en wederom bevrijdde de Heer hen uit hun knechtschap door de kracht van zijn woord; en wij werden in dit land gebracht, en hier begonnen wij de kerk van God ook in geheel dit land te vestigen.

6 En nu, zie, ik zeg u, mijn broeders, u die tot deze kerk behoort: Bent u zich voldoende bewust gebleven van de gevangenschap van uw vaderen? Ja, en bent u zich zijn barmhartigheid en lankmoedigheid jegens hen voldoende bewust gebleven? En voorts, bent u zich er voldoende van bewust gebleven dat Hij hun ziel uit de hel heeft bevrijd?

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

7 Zie, Hij veranderde hun hart; ja, Hij wekte hen uit een diepe slaap en zij ontwaakten tot God. Zie, zij bevonden zich te midden van duisternis; niettemin werd hun ziel door het licht van het eeuwigdurende woord verhelderd; ja, zij waren met de banden van de dood en de ketenen van de hel omsloten, en er wachtte hun een eeuwigdurende vernietiging.

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

8 En nu vraag ik u, mijn broeders: Werden zij vernietigd? Zie, ik zeg u: Neen, dat werden zij niet.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

9 En voorts vraag ik: Werden de banden van de dood en de ketenen van de hel, waarmee zij waren omsloten, losgemaakt? Ik zeg u: Ja, die werden losgemaakt, en hun ziel werd verruimd, en zij bezongen de verlossende liefde. En ik zeg u dat zij gered zijn.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

10 En nu vraag ik u: Op welke voorwaarden zijn zij dan gered? Ja, welke redenen hadden zij om op redding te hopen? Door welke oorzaak zijn zij losgemaakt uit de banden van de dood, ja, en ook uit de ketenen van de hel?

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

11 Zie, ik kan het u vertellen: Geloofde mijn vader Alma niet in de woorden die door de mond van Abinadi werden verkondigd? En was dat niet een heilige profeet? Sprak hij niet de woorden van God en geloofde mijn vader Alma die niet?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

12 En naar zijn geloof werd er een machtige verandering in zijn hart teweeggebracht. Zie, ik zeg u dat dit alles waar is.

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

13 En zie, hij predikte het woord tot uw vaderen, en in hun hart werd er ook een machtige verandering teweeggebracht, en zij verootmoedigden zich en stelden hun vertrouwen in de ware en levende God. En zie, zij waren getrouw tot het eind; daarom werden zij gered.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

14 En nu, zie, ik vraag u, mijn broeders van de kerk: Bent u geestelijk uit God geboren? Hebt u zijn beeld in uw gelaat ontvangen? Hebt u die machtige verandering in uw hart ondervonden?

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

15 Oefent u geloof in de verlossing door Hem die u heeft geschapen? Blikt u vooruit met een oog vol geloof en ziet u dit sterfelijke lichaam opgewekt in onsterfelijkheid, en deze verderfelijkheid opgewekt in onverderfelijkheid, om voor God te staan en te worden geoordeeld naar de werken die in het sterfelijk lichaam zijn verricht?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

16 Ik zeg u: Kunt u zich voorstellen de stem van de Heer te dien dage tot u te horen zeggen: Kom tot Mij, gezegenden, want zie, uw werken op het aardoppervlak zijn de werken van gerechtigheid geweest?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

17 Of verbeeldt u zich dat u te dien dage tegen de Heer kunt liegen en zeggen: Heer, onze werken op het aardoppervlak zijn rechtvaardige werken geweest — en dat Hij u zal redden?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

18 Of anders, kunt u zich voorstellen hoe u voor de rechterstoel van God wordt gebracht met uw ziel vol schuld en wroeging, met de herinnering aan al uw schuld, ja, een volmaakte herinnering aan al uw goddeloosheid, ja, de herinnering dat u de geboden van God hebt getrotseerd?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

19 Ik zeg u: Kunt u te dien dage met een zuiver hart en reine handen naar God opblikken? Ik zeg u: Kunt u opblikken met het beeld van God gegrift in uw gelaat?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

20 Ik zeg u: Kunt u zich indenken te worden gered wanneer u zich hebt overgegeven om onderdaan van de duivel te worden?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

21 Ik zeg u: Te dien dage zult u weten dat u niet kunt worden gered; want niemand kan worden gered, tenzij zijn kleren zijn witgewassen; ja, zijn kleren moeten worden gereinigd, totdat zij van alle smet zijn gezuiverd door het bloed van Hem over wie gesproken is door onze vaderen — die zou komen om zijn volk van hun zonden te verlossen.

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

22 En nu vraag ik u, mijn broeders: Hoe zult u zich voelen als u voor het gerecht van God staat en uw kleren met bloed en allerlei vuilheid bevlekt zijn? Zie, wat zullen die dingen tegen u getuigen?

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

23 Zie, zullen ze niet getuigen dat u moordenaars bent, ja, en ook dat u schuldig bent aan allerlei goddeloosheid?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

24 Zie, mijn broeders, denkt u dat zo iemand een plaats kan hebben in het koninkrijk van God om aan te zitten met Abraham, met Izak, en met Jakob, en ook met alle heilige profeten, van wie de kleren gezuiverd zijn, en vlekkeloos, rein en wit zijn?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

25 Ik zeg u: Neen; tenzij u van onze Schepper een leugenaar vanaf het begin maakt, of denkt dat Hij een leugenaar vanaf het begin is geweest, kunt u niet denken dat zodanigen een plaats in het koninkrijk van de hemel kunnen hebben; integendeel, zij zullen worden uitgeworpen, want zij zijn de kinderen van het koninkrijk van de duivel.

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

26 En nu zie, ik zeg u, mijn broeders: Indien u een verandering van hart hebt ondergaan, en indien u gestemd was het lied van de verlossende liefde te zingen, zou ik willen vragen: Kunt u nu zo gestemd zijn?

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

27 Hebt u zo gewandeld dat u zich schuldeloos voor God hebt gehouden? Zou u, indien u werd geroepen om nu te sterven, bij uzelf kunnen zeggen dat u ootmoedig genoeg bent geweest? Dat uw kleren zijn gezuiverd en witgemaakt door het bloed van Christus, die komen zal om zijn volk van hun zonden te verlossen?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

28 Zie, bent u van hoogmoed ontdaan? Ik zeg u: Indien niet, dan bent u niet gereed om God te ontmoeten. Zie, u moet zich snel voorbereiden, want het koninkrijk van de hemel is nabij en zo iemand heeft het eeuwige leven niet.

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

29 Zie, ik zeg: Is er iemand onder u die niet van afgunst is ontdaan? Ik zeg u: Zo iemand is niet gereed; en ik wil dat hij zich snel voorbereidt, want het uur is nabij en hij weet niet wanneer de tijd zal komen; want zo iemand wordt niet onschuldig bevonden.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

30 En voorts zeg ik u: Is er iemand onder u die de spot drijft met zijn broeder, of die hem met vervolgingen overstelpt?

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

31 Wee zo iemand, want hij is niet gereed, en de tijd is nabij dat hij zich moet bekeren of hij kan niet worden gered!

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

32 Ja, wee u, allen, werkers van ongerechtigheid; bekeer u, bekeer u, want de Here God heeft het gesproken!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

33 Zie, Hij nodigt alle mensen uit, want de armen van barmhartigheid zijn naar hen uitgestrekt, en Hij zegt: Bekeer u, en Ik zal u aannemen.

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

34 Ja, Hij zegt: Kom tot Mij en u zult nemen van de vrucht van de boom des levens; ja, u zult vrijelijk eten en drinken van het brood en de wateren des levens;

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

35 ja, kom tot Mij en breng werken van gerechtigheid voort, en u zult niet worden omgehakt en in het vuur geworpen —

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

36 want zie, de tijd is nabij dat iedereen die geen goede vrucht voortbrengt of niet de werken van gerechtigheid doet, reden zal hebben om te jammeren en te treuren.

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

37 O werkers van ongerechtigheid, u die bent opgeblazen in de ijdelheden van de wereld, u die hebt beweerd de wegen van gerechtigheid te hebben gekend, u bent niettemin afgedwaald als schapen die geen herder hebben, hoewel een herder u heeft geroepen en u nog steeds roept, maar u wilt niet luisteren naar zijn stem!

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

38 Zie, ik zeg u dat de goede herder u roept; ja, en met zijn eigen naam roept Hij u, welke de naam van Christus is; en indien u niet wilt luisteren naar de stem van de goede herder, naar de naam waarmee u wordt geroepen, zie, dan bent u niet de schapen van de goede herder.

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

39 En nu, indien u niet de schapen van de goede herder bent, van welke kudde bent u dan? Zie, ik zeg u dat de duivel uw herder is en u van zijn kudde bent; en nu, wie kan dat ontkennen? Zie, ik zeg u: Wie dat ontkent, is een leugenaar en een kind van de duivel.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

40 Want ik zeg u dat al het goede van God komt, en al het kwade komt van de duivel.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

41 Daarom, indien iemand goede werken voortbrengt, luistert hij naar de stem van de goede herder en volgt hij Hem; maar wie kwade werken voortbrengt die wordt een kind van de duivel, want hij luistert naar diens stem en volgt hem na.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

42 En wie dat doet, moet zijn loon wel van hem ontvangen; daarom ontvangt hij als loon de dood met betrekking tot de dingen van gerechtigheid, omdat hij dood is voor alle goede werken.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

43 En nu, mijn broeders, wil ik dat u naar mij luistert, want ik spreek met de kracht van mijn ziel; want zie, ik heb duidelijk tot u gesproken, zodat u zich niet kunt vergissen, ofwel, ik heb gesproken volgens de geboden van God.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

44 Want ik ben geroepen om op deze wijze te spreken, volgens de heilige orde van God, die in Christus Jezus is; ja, mij is geboden voor dit volk te staan en te getuigen van de dingen die onze vaderen over toekomstige dingen hebben gesproken.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

45 En dat is niet alles. Denkt u niet dat ik die dingen voor mijzelf weet? Zie, ik getuig tot u te weten dat deze dingen waarover ik heb gesproken, waar zijn. En hoe denkt u dat ik dit zo zeker weet?

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

46 Zie, ik zeg u: Ze worden mij bekendgemaakt door de Heilige Geest van God. Zie, ik heb vele dagen gevast en gebeden om deze dingen voor mijzelf te kunnen weten. En nu weet ik inderdaad voor mijzelf dat ze waar zijn, want de Here God heeft ze mij door zijn Heilige Geest geopenbaard; en dat is de geest van openbaring die in mij is.

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

47 En wederom zeg ik u: Aldus is het mij geopenbaard dat de woorden die onze vaderen hebben gesproken, waar zijn, ja, volgens de geest van profetie die in mij is, die eveneens volgens de openbaring van de Geest van God is.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

48 Ik zeg u dat ik voor mijzelf weet dat alles wat ik u zal zeggen over hetgeen gaat komen, waar is; en ik zeg u dat ik weet dat Jezus Christus zal komen, ja, de Zoon, de Eniggeborene van de Vader, vol genade en barmhartigheid en waarheid. En zie, Hij is het die komt om de zonden van de wereld weg te nemen, ja, de zonden van ieder mens die standvastig in zijn naam gelooft.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

49 En nu zeg ik u dat dat de orde is waarnaar ik geroepen ben, ja, om tot mijn geliefde broeders te prediken, ja, en tot eenieder die in het land woont; ja, om tot allen te prediken, zowel jong als oud, zowel geknechten als vrijen; ja, ik spreek tot u, de bejaarden, en ook tot die van middelbare leeftijd, en tot het opkomend geslacht; ja, om hen toe te roepen dat zij zich moeten bekeren en worden wedergeboren.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

50 Ja, aldus zegt de Geest: Bekeer u, alle einden der aarde, want het koninkrijk van de hemel is nabij; ja, de Zoon van God komt in zijn heerlijkheid, in zijn macht, majesteit, kracht en heerschappij. Ja, mijn geliefde broeders, ik zeg u dat de Geest zegt: Zie de heerlijkheid van de Koning van de gehele aarde; en ook zal de Koning van de hemel zeer spoedig zijn licht laten schijnen onder alle mensenkinderen.

51 En de Geest zegt ook tot mij — ja, roept mij toe met een machtige stem, en zegt: Ga heen en zeg tot dit volk: Bekeer u, want tenzij u zich bekeert, kunt u geenszins het koninkrijk van de hemel beërven.

52 En wederom zeg ik u dat de Geest zegt: Zie, de bijl ligt aan de wortel van de boom; daarom zal iedere boom die geen goede vruchten voortbrengt, worden omgehakt en in het vuur geworpen, ja, een vuur dat niet kan uitbranden, ja, een onuitblusbaar vuur. Zie en bedenk dat de Heilige het heeft gesproken.

53 En nu, mijn geliefde broeders, zeg ik u: Kunt u die woorden weerstaan; ja, kunt u die dingen terzijde leggen en de Heilige onder de voeten treden; ja, kunt u opgeblazen zijn in de hoogmoed van uw hart; ja, blijft u er nog steeds bij kostbare kleding te dragen en uw hart te zetten op de ijdelheden van de wereld, op uw rijkdommen?

54 Ja, blijft u bij de veronderstelling dat de een beter is dan de ander; ja, blijft u uw broeders vervolgen die zich verootmoedigen en wandelen volgens de heilige orde van God, waardoor zij tot deze kerk zijn gebracht na door de Heilige Geest te zijn geheiligd, en zij brengen goede werken voort die aan de bekering beantwoorden —

55 ja, blijft u de armen en de behoeftigen de rug toekeren en hun uw bezit onthouden?

56 En ten slotte, u allen die in uw goddeloosheid blijft volharden, ik zeg u dat dezen het zijn die zullen worden omgehakt en in het vuur geworpen, tenzij zij zich spoedig bekeren.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

57 En nu zeg ik u — u allen die verlangend bent de stem van de goede herder te volgen: Ga weg uit het midden van de goddelozen, en zonder u af, en raak hun onreine dingen niet aan; en zie, hun naam zal worden uitgewist, zodat de namen van de onrechtvaardigen niet onder de namen van de rechtvaardigen zullen worden gerekend, opdat het woord van God zal worden vervuld dat zegt: De namen van de goddelozen zullen niet worden vermengd met de namen van mijn volk;

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

58 want de namen van de rechtvaardigen zullen in het boek des levens worden geschreven, en hun zal Ik een erfdeel aan mijn rechterhand schenken. En nu, mijn broeders, wat hebt u daartegen in te brengen? Ik zeg u: Het doet er niet toe of u er iets tegen inbrengt, want het woord van God moet worden vervuld.

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

59 Want welke herder onder u die vele schapen heeft, waakt niet over hen, opdat de wolven niet binnendringen en zijn kudde verslinden? En zie, indien een wolf zijn kudde binnendringt, verdrijft hij hem dan niet? Ja, en tot slot zal hij hem, als hij dat kan, vernietigen.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

60 En nu zeg ik u dat de goede herder u roept; en indien u naar zijn stem luistert, zal Hij u in zijn kudde brengen en bent u zijn schapen; en Hij gebiedt u geen vraatzuchtige wolf onder u toe te laten, opdat u niet vernietigd wordt.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

61 En nu gebied ik, Alma, u met de taal van Hem die mij heeft geboden, de woorden die ik tot u gesproken heb nauwgezet na te komen.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

62 Ik spreek bij wijze van gebod tot u die tot de kerk behoort; en tot hen die niet tot de kerk behoren, spreek ik bij wijze van uitnodiging en zeg: Kom en laat u dopen tot bekering, opdat ook u zult nemen van de vrucht van de boom des levens.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Alma 6

1 En nu geschiedde het, toen Alma opgehouden was met spreken tot het volk van de kerk, die in de stad Zarahemla was gevestigd, dat hij priesters en ouderlingen ordende door zijn handen op te leggen volgens de orde van God, om de kerk te presideren en erover te waken.

2 En het geschiedde dat allen die niet tot de kerk behoorden, maar zich van hun zonden bekeerden, werden gedoopt tot bekering en in de kerk werden opgenomen.

3 En het geschiedde ook dat allen die wél tot de kerk behoorden, maar zich niet van hun goddeloosheid bekeerden en zich niet voor het aangezicht van God verootmoedigden — ik bedoel hen die in de hoogmoed van hun hart verheven waren — zij werden verworpen en hun naam werd uitgewist, zodat hun naam niet onder die van de rechtvaardigen werd gerekend.

4 En aldus begonnen zij de orde van de kerk te vestigen in de stad Zarahemla.

5 Nu wil ik dat u begrijpt dat het woord van God voor allen vrij was, dat niemand het recht werd ontzegd bijeen te komen om het woord van God te horen.

6 Niettemin werd de kinderen van God geboden dikwijls samen te komen en zich te verenigen in vasten en machtig gebed voor het welzijn van de ziel van hen die God niet kenden.

7 En nu geschiedde het, toen Alma deze reglementen had opgesteld, dat hij uit hun midden vertrok, ja, uit de kerk die in de stad Zarahemla was, en oostwaarts over de Sidon trok het dal Gideon in, waar een stad was gebouwd, die de stad Gideon heette, die zich bevond in het dal dat Gideon heette, genoemd naar de man die was gedood door de hand van Nehor met het zwaard.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 En Alma ging heen en begon het woord van God te verkondigen aan de kerk die was gevestigd in het dal Gideon, volgens de openbaring van de waarheid van het woord dat door zijn vaderen was gesproken, en volgens de geest van profetie die in hem was, volgens het getuigenis van Jezus Christus, de Zoon van God, die zou komen om zijn volk van hun zonden te verlossen, en volgens de heilige orde waarmee hij was geroepen. En aldus staat het geschreven. Amen.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

De woorden van Alma die hij, volgens zijn eigen verslag, tot het volk in Gideon heeft gesproken.

Alma 7

1 Zie, mijn geliefde broeders, daar het mij is toegestaan tot u te komen, tracht ik u in mijn taal toe te spreken; ja, met mijn eigen mond, aangezien dit de eerste maal is dat ik u met de woorden van mijn mond toespreek; want ik werd geheel en al door de rechterstoel in beslag genomen en had zoveel werk dat ik niet naar u toe kon komen.

2 En ik had zelfs nu niet kunnen komen, indien de rechterstoel niet aan een ander was overgedragen om in mijn plaats te regeren; en in zijn grote barmhartigheid heeft de Heer mij toegestaan tot u te komen.

3 En zie, ik ben gekomen met de grote hoop en het sterke verlangen te kunnen vaststellen dat u zich voor God hebt verootmoedigd, en dat u bent voortgegaan in het afsmeken van zijn genade, te kunnen vaststellen dat u schuldeloos voor Hem staat, te kunnen vaststellen dat u niet voor het vreselijke dilemma staat waar onze broeders te Zarahemla voor stonden.

4 Maar gezegend zij de naam van God, dat Hij het mij heeft gegeven te weten, ja, mij de buitengewoon grote vreugde heeft gegeven te weten dat zij zich wederom op de weg van zijn gerechtigheid bevinden.

5 En ik vertrouw erop, volgens de Geest van God die in mij is, dat ik ook vreugde over u zal hebben; niettemin wil ik niet dat mijn vreugde over u het gevolg zal zijn van zoveel ellende en smart als ik over de broeders in Zarahemla heb gehad, want zie, mijn vreugde over hen is gekomen na het doorworstelen van veel ellende en smart.

6 Maar zie, ik vertrouw erop dat u zich niet in een staat van even groot ongeloof bevindt als destijds uw broeders; ik vertrouw erop dat u niet in de hoogmoed van uw hart verheven bent; ja, ik vertrouw erop dat u uw hart niet op de rijkdommen en de ijdelheden van de wereld hebt gezet; ja, ik vertrouw erop dat u geen afgoden aanbidt, maar dat u de ware en levende God aanbidt, en dat u met een eeuwigdurend geloof uitziet naar de vergeving van uw zonden, die komen zal.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

7 Want zie, ik zeg u, er moeten nog vele dingen komen; en zie, er is één ding dat van groter belang is dan alle andere — want zie, de tijd is niet ver weg dat de Verlosser zal leven en onder zijn volk komen.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

8 Zie, ik zeg niet dat Hij onder ons zal komen tijdens zijn verblijf in zijn sterfelijke tabernakel; want zie, de Geest heeft mij niet gezegd dat dit het geval zal zijn. Nu, wat die zaak betreft ben ik onkundig; maar wél weet ik dat de Here God macht heeft alle dingen te doen die volgens zijn woord zijn.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

9 Maar zie, dit heeft de Geest wél tot mij gezegd: Roep dit volk toe, en zeg: Bekeer u en bereid de weg van de Heer, en wandel op zijn paden, die recht zijn; want zie, het koninkrijk van de hemel is nabij, en de Zoon van God komt op het aardoppervlak.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

10 En zie, Hij wordt geboren uit Maria in Jeruzalem, dat het land van onze voorvaderen is; en zij is een maagd, een kostbaar en uitverkoren vat; en zij zal worden overschaduwd en zwanger worden door de macht van de Heilige Geest, en een zoon baren, ja, namelijk de Zoon van God.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

11 En Hij zal uitgaan en pijnen en benauwingen en allerlei verzoekingen doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

12 En Hij zal de dood op Zich nemen, om de banden van de dood, die zijn volk binden, los te maken; en Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

13 Nu weet de Geest alle dingen; niettemin lijdt de Zoon van God naar het vlees om de zonden van zijn volk op Zich te nemen, om hun overtredingen uit te wissen volgens zijn macht ter bevrijding; en nu, zie, dit is het getuigenis dat in mij is.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

14 Nu zeg ik u dat u zich moet bekeren en worden wedergeboren; want de Geest zegt: Indien u niet wordt wedergeboren, kunt u het koninkrijk van de hemel niet beërven; kom dus en laat u dopen tot bekering, opdat u van uw zonden zult worden gewassen, opdat u geloof zult hebben in het Lam van God, dat de zonden van de wereld wegneemt, dat machtig is om te redden en te reinigen van alle onrechtvaardigheid.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

15 Ja, ik zeg u, kom en vrees niet, en leg iedere zonde terzijde die u zo gemakkelijk overvalt, die u tot vernietiging vastbindt; ja, kom en ga uit, en toon uw God dat u gewillig bent zich van uw zonden te bekeren en een verbond met Hem aan te gaan om zijn geboden te onderhouden, en dat heden tot Hem te getuigen door af te dalen in de wateren van de doop.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

16 En wie dat doet en vanaf dat moment de geboden van God onderhoudt, die zal eraan denken dat ik tot hem zeg, ja, hij zal eraan denken dat ik tot hem heb gezegd, dat hij het eeuwige leven zal hebben, volgens het getuigenis van de Heilige Geest, die in mij getuigt.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

17 En nu, mijn geliefde broeders, gelooft u deze dingen? Zie, ik zeg u, ja, ik weet dat u ze gelooft; en het is door openbaring van de Geest die in mij is dat ik weet dat u ze gelooft. En nu, omdat uw geloof dienaangaande sterk is, ja, aangaande de dingen die ik heb gesproken, is mijn vreugde groot.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

18 Want, zoals ik u vanaf het begin heb gezegd, had ik een groot verlangen dat u niet voor hetzelfde vreselijke dilemma zou staan als uw broeders, en ik heb gezien dat er aan mijn verlangens is voldaan.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

19 Want ik bemerk dat u zich op het pad van de gerechtigheid bevindt; ik bemerk dat u zich bevindt op het pad dat naar het koninkrijk van God voert; ja, ik bemerk dat u zijn paden recht maakt.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

20 Ik bemerk dat het u is bekendgemaakt, door het getuigenis van zijn woord, dat Hij niet op kromme paden kan wandelen; noch wijkt Hij af van hetgeen Hij heeft gezegd; noch wendt Hij Zich in de geringste mate naar rechts of naar links, of van hetgeen goed is naar hetgeen verkeerd is; daarom is zijn gang één eeuwige ronde.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

21 En Hij woont niet in onheilige tempels; noch kan vuilheid of iets wat onrein is in het koninkrijk van God worden ontvangen; daarom zeg ik u, de tijd komt, ja, en het zal ten laatsten dage zijn, dat wie vuil is in zijn vuilheid zal blijven.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

22 En nu, mijn geliefde broeders, ik heb u deze dingen gezegd om u wakker te schudden tot een besef van uw plicht jegens God, opdat u schuldeloos voor zijn aangezicht zult wandelen, opdat u zult wandelen naar de heilige orde van God, waardoor u bent ontvangen.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

23 En nu wil ik dat u ootmoedig bent, en onderworpen en zachtmoedig, meegaand, een en al geduld en lankmoedigheid, matig in alle dingen, te allen tijde nauwgezet in het onderhouden van de geboden van God; dat u om alle dingen vraagt die u nodig hebt, zowel geestelijke als stoffelijke; en God altijd dankt voor alle dingen die u ontvangt.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

24 En zie toe dat u geloof, hoop en naastenliefde hebt, want dan zult u altijd overvloedig zijn in goede werken.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

25 En moge de Heer u zegenen, en houd uw kleren vlekkeloos, opdat u tot slot in het koninkrijk van de hemel zult worden gebracht om aan te zitten met Abraham, Izak en Jakob, en met de heilige profeten die er vanaf het begin van de wereld zijn geweest — uw kleren vlekkeloos, zoals ook hun kleren vlekkeloos zijn — om er nooit meer weg te gaan.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

26 En nu, mijn geliefde broeders, ik heb deze woorden tot u gesproken volgens de Geest die in mij getuigt; en mijn ziel is buitengewoon verheugd wegens de buitengewone ijver en aandacht waarmee u naar mijn woorden hebt geluisterd.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

27 En nu, moge de vrede van God op u rusten, en op uw huizen en landerijen, en op uw kleinvee en runderen, en op alles wat u bezit, op uw vrouwen en uw kinderen, volgens uw geloof en goede werken, van nu af aan en voor eeuwig. En aldus heb ik gesproken. Amen.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Alma 8

1 En nu geschiedde het dat Alma, na het volk van Gideon vele dingen te hebben geleerd die niet kunnen worden opgeschreven, en de orde van de kerk te hebben gevestigd zoals hij dat eerder in het land Zarahemla had gedaan, uit het land Gideon terugkeerde, ja, hij keerde terug naar zijn eigen huis in Zarahemla om uit te rusten van de arbeid die hij had verricht.

2 En aldus eindigde het negende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

3 En het geschiedde aan het begin van het tiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, dat Alma vandaar vertrok en naar het land Melek reisde, ten westen van de Sidon, in het westen, bij de grens van de wildernis.

4 En hij begon de mensen in het land Melek te leren volgens de heilige orde van God, waardoor hij was geroepen; en hij begon de mensen in het gehele land Melek te leren.

5 En het geschiedde dat de mensen vanuit alle grensstreken van het land dat naast de wildernis lag, tot hem kwamen. En zij lieten zich in het gehele land dopen;

6 zodoende, toen hij zijn werk in Melek had beëindigd, vertrok hij vandaar en reisde drie dagen lang ten noorden van het land Melek; en hij kwam bij een stad die Ammonihah heette.

7 Nu was het de gewoonte onder het volk van Nephi om hun landen en hun steden en hun dorpen, ja, zelfs al hun kleine dorpen, te noemen naar degene die ze het eerst had bezeten; en zo was het met het land Ammonihah.

8 En het geschiedde, toen Alma in de stad Ammonihah was gekomen, dat hij hun het woord van God begon te prediken.

9 Nu had Satan veel vat gekregen op het hart van de inwoners van de stad Ammonihah; daarom wilden zij niet luisteren naar de woorden van Alma.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

10 Niettemin verrichtte Alma veel arbeid in de geest, met God worstelend in machtig gebed, opdat Hij zijn Geest zou uitstorten over de mensen die zich in de stad bevonden; opdat Hij eveneens zou vergunnen dat hij hen tot bekering zou kunnen dopen.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

11 Niettemin verstokten zij hun hart en zeiden tot hem: Zie, wij weten dat u Alma bent; en wij weten dat u hogepriester bent over de kerk die u in vele delen van het land volgens uw overlevering hebt gevestigd; en wij zijn niet van uw kerk, en wij geloven niet in zulke dwaze overleveringen.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

12 En nu weten wij dat u, omdat wij niet van uw kerk zijn, geen macht over ons hebt; en u hebt de rechterstoel overgedragen aan Nephihah; daarom bent u niet de opperrechter over ons.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephihah; therefore thou art not the chief judge over us.

13 Toen nu het volk dit had gezegd, en al zijn woorden had weerstreefd en hem had beschimpt en bespuwd en hem uit hun stad had laten werpen, vertrok hij vandaar en ging op reis naar de stad die Aäron heette.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

14 En het geschiedde tijdens zijn reis daarheen, terwijl hij onder smart gebukt ging en veel beproeving en zielsangst doorworstelde wegens de goddeloosheid van de mensen die in de stad Ammonihah waren, ja, zie, het geschiedde, terwijl Alma aldus onder smart gebukt ging, dat hem een engel van de Heer verscheen, die zei:

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

15 Gezegend bent u, Alma; hef daarom uw hoofd op en verblijd u, want u hebt grote reden om u te verblijden; want u bent getrouw geweest in het onderhouden van de geboden van God vanaf het moment dat u uw eerste boodschap van Hem ontving. Zie, ik ben het die u die heeft overgebracht.

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

16 En zie, ik ben gezonden om u te gebieden naar de stad Ammonihah terug te keren en opnieuw tot het volk van de stad te prediken; ja, predik tot hen. Ja, zeg hun dat indien zij zich niet bekeren, de Here God hen zal vernietigen.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

17 Want zie, op dit moment bedenken zij hoe zij de vrijheid van uw volk kunnen vernietigen (want aldus zegt de Heer), hetgeen strijdig is met de inzettingen en gerichten en geboden die Hij zijn volk heeft gegeven.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

18 Nu geschiedde het, nadat Alma zijn boodschap van de engel van de Heer had ontvangen, dat hij met spoed terugkeerde naar het land Ammonihah. En hij ging de stad binnen langs een andere weg, ja, langs de weg die ten zuiden van de stad Ammonihah loopt.

19 En toen hij de stad binnenging, had hij honger, en hij zei tot een man: Wilt u een ootmoedige dienstknecht van God iets te eten geven?

20 En de man zei tot hem: Ik ben Nephiet, en ik weet dat u een heilige profeet van God bent, want u bent de man over wie een engel in een visioen heeft gezegd: Die zult u ontvangen. Daarom, ga met mij mee naar mijn huis en ik zal mijn voedsel met u delen; en ik weet dat u mij en mijn huis tot zegen zult zijn.

21 En het geschiedde dat de man hem in zijn huis ontving; en de man heette Amulek; en hij haalde brood en vlees tevoorschijn en zette Alma dit voor.

22 En het geschiedde dat Alma brood at en verzadigd werd; en hij zegende Amulek en zijn huis en dankte God.

23 En nadat hij had gegeten en was verzadigd, zei hij tot Amulek: Ik ben Alma, en ik ben hogepriester over de kerk van God in het gehele land.

24 En zie, ik ben geroepen om het woord van God onder dit gehele volk te prediken volgens de geest van openbaring en profetie; en ik was al eerder in dit land en zij wilden mij niet ontvangen, maar wierpen mij uit; en ik stond op het punt dit land voor altijd de rug toe te keren.

25 Maar zie, mij werd geboden terug te keren en tot dit volk te profeteren, ja, en tegen hen te getuigen van hun ongerechtigheden.

26 En nu, Amulek, omdat u mij hebt gevoed en in huis genomen, bent u gezegend; want ik had honger, daar ik vele dagen had gevast.

27 En Alma vertoefde vele dagen bij Amulek voordat hij tot het volk begon te prediken.

28 En het geschiedde dat het volk nog grover werd in zijn ongerechtigheden.

29 En het woord kwam tot Alma als volgt: Ga, en zeg ook tot mijn dienstknecht Amulek: Ga uit en profeteer tot dit volk, en zeg: Bekeer u, want aldus zegt de Heer, tenzij u zich bekeert, zal Ik dit volk in mijn toorn bezoeken; ja, en Ik zal mijn brandende toorn niet afwenden.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

30 En Alma ging uit onder het volk, evenals Amulek, om hun de woorden van God te verkondigen; en zij waren vervuld met de Heilige Geest.

31 En hun werd macht gegeven, zodat zij niet in een kerker opgesloten konden worden; evenmin was het mogelijk dat iemand hen doodde; evenwel oefenden zij hun macht niet uit totdat zij met banden werden gebonden en in de gevangenis werden geworpen. Nu geschiedde dit opdat de Heer in hen zijn macht zou kunnen tonen.

32 En het geschiedde dat zij uitgingen en tot het volk begonnen te prediken en te profeteren volgens de geest en de macht die de Heer hun had gegeven.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

De woorden van Alma, en ook de woorden van Amulek, die zij aan het volk in het land Ammonihah hebben verkondigd. En ook worden zij in de gevangenis geworpen en, volgens de kroniek van Alma, bevrijd door de wonderbare kracht van God die in hen was.

Alma 9

1 En voorts, nadat mij, Alma, door God was geboden Amulek mee te nemen en uit te gaan en wederom te prediken tot dit volk, ofwel de mensen die in de stad Ammonihah waren, geschiedde het, toen ik tot hen begon te prediken, dat zij met mij begonnen te redetwisten en zeiden:

2 Wie bent u? Denkt u dat wij het getuigenis van één man zullen geloven, ook al zou hij tot ons prediken dat de aarde zal voorbijgaan?

3 Nu begrepen zij de woorden die zij spraken niet; want zij wisten niet dat de aarde inderdaad zou voorbijgaan.

4 En ook zeiden zij: Wij zullen uw woorden niet geloven, al zou u profeteren dat deze grote stad in één dag zal worden verwoest.

5 Nu wisten zij niet dat God zulke wonderbare werken kon verrichten, want zij waren een verstokt en halsstarrig volk.

6 En zij zeiden: Wie is God, die niet eens méér gezag onder dit volk zendt dan één man om hun de waarheid van zulke grote en wonderbare dingen te verkondigen?

7 En zij traden naar voren om de hand aan mij te slaan; maar zie, zij deden het niet. En ik stond hun stoutmoedig toe te spreken, ja, stoutmoedig getuigde ik tot hen en zei:

8 Zie, o goddeloos en verkeerd geslacht, hoe hebt u de overleveringen van uw vaderen kunnen vergeten; ja, hoe vlug bent u de geboden van God vergeten.

9 Weet u niet meer dat onze vader Lehi door de hand van God uit Jeruzalem is gebracht? Weet u niet meer dat zij allen door Hem door de wildernis zijn geleid?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

10 En bent u zo spoedig vergeten hoevele malen Hij onze vaderen uit de handen van hun vijanden heeft bevrijd en hen voor vernietiging heeft bewaard, ja, zelfs vernietiging door de handen van hun eigen broeders?

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

11 Ja, en zonder zijn weergaloze kracht en zijn barmhartigheid en zijn lankmoedigheid jegens ons, zouden wij onvermijdelijk lang voor deze tijd van het aardoppervlak zijn weggevaagd, en wellicht zijn verwezen naar een staat van eindeloze ellende en wee.

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

12 Zie, nu zeg ik u dat Hij u gebiedt zich te bekeren; en tenzij u zich bekeert, kunt u geenszins het koninkrijk van God beërven. Maar zie, dat is niet alles; Hij heeft u geboden zich te bekeren, anders zal Hij u volkomen van het aardoppervlak wegvagen; ja, Hij zal u bezoeken in zijn toorn, en in zijn brandende toorn zal Hij Zich niet afwenden.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

13 Zie, herinnert u zich niet de woorden die Hij gesproken heeft tot Lehi, toen Hij zei: Voor zover u mijn geboden onderhoudt, zult u voorspoedig zijn in het land? En voorts is er gezegd: Voor zover u mijn geboden niet onderhoudt, zult u van de tegenwoordigheid van de Heer worden afgesneden.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

14 Nu wil ik dat u bedenkt dat voor zover de Lamanieten de geboden van God niet hebben onderhouden, zij van de tegenwoordigheid van de Heer zijn afgesneden. Nu zien wij dat het woord van de Heer in deze aangelegenheid is bewaarheid, en dat de Lamanieten van zijn tegenwoordigheid zijn afgesneden vanaf het begin van hun overtredingen in het land.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

15 Niettemin zeg ik u dat het voor hen in de dag van het oordeel draaglijker zal zijn dan voor u, indien u in uw zonden blijft, ja, en zelfs draaglijker voor hen in dit leven dan voor u, tenzij u zich bekeert.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

16 Want er zijn de Lamanieten vele beloften aangeboden; want het is wegens de overleveringen van hun vaderen dat zij in hun staat van onwetendheid zijn gebleven; daarom zal de Heer barmhartig jegens hen zijn en hun bestaan in het land verlengen.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

17 En eens zullen zij ertoe worden gebracht in zijn woord te geloven en de onjuistheid van de overleveringen van hun vaderen in te zien; en velen van hen zullen worden gered, want de Heer zal barmhartig zijn jegens allen die zijn naam aanroepen.

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

18 Maar zie, ik zeg u dat indien u in uw goddeloosheid volhardt, uw dagen in het land niet zullen worden verlengd, want de Lamanieten zullen op u worden losgelaten; en indien u zich niet bekeert, zullen zij komen op een moment waarvan u geen weet hebt, en u zult met volkomen vernietiging worden bezocht; en het zal zijn volgens de brandende toorn van de Heer.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

19 Want Hij staat niet toe dat u in uw ongerechtigheden leeft, tot vernietiging van zijn volk. Ik zeg u: Neen; eerder zou Hij toestaan dat de Lamanieten zijn gehele volk, dat het volk van Nephi wordt genoemd, vernietigden, indien het mogelijk was dat zij tot zonden en overtredingen vervielen, nadat hun zoveel licht en zoveel kennis was gegeven door de Heer, hun God;

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

20 ja, na een dermate hoogbegunstigd volk van de Heer te zijn geweest; ja, na boven iedere andere natie, geslacht, taal of volk te zijn begunstigd; nadat hun alle dingen zijn bekendgemaakt, volgens hun verlangens en hun geloof en hun gebeden, aangaande hetgeen is geweest, en hetgeen nu is, en hetgeen zal komen;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

21 na door de Geest van God te zijn bezocht; na met engelen te hebben gesproken en door de stem van de Heer te zijn toegesproken; en de geest van profetie, en de geest van openbaring, en ook vele gaven te hebben: de gave van spreken in talen, en de gave van prediking, en de gave van de Heilige Geest, en de gave van vertalen;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

22 ja, en na door God uit het land Jeruzalem te zijn bevrijd, door de hand van de Heer; te zijn gered van hongersnood en van ziekte en van allerlei kwalen van iedere soort; en na in de strijd sterk te zijn geworden, zodat zij niet zouden worden vernietigd; na keer op keer uit knechtschap te zijn gevoerd, en tot op dit moment te zijn behouden en bewaard; en zij zijn voorspoedig gemaakt totdat zij in allerlei opzichten rijk zijn geworden —

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

23 en nu, zie, ik zeg u dat indien dit volk, dat zovele zegeningen heeft ontvangen uit de hand van de Heer, overtreedt tegen het licht en de kennis die het bezit — ik zeg u, indien dat het geval is en zij tot overtreding vervallen, het veel draaglijker zal zijn voor de Lamanieten dan voor hen.

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

24 Want zie, de beloften van de Heer worden de Lamanieten aangeboden, maar niet u, indien u overtreedt; want heeft de Heer niet uitdrukkelijk beloofd en onwrikbaar besloten, dat indien u tegen Hem opstaat, u volkomen van het aardoppervlak zult worden weggevaagd?

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

25 En nu, om die reden, dat u niet zult worden weggevaagd, heeft de Heer zijn engel gezonden om naar velen van zijn volk om te zien, om hun te verkondigen dat zij moeten uitgaan en dit volk krachtig toeroepen, en zeggen: Bekeer u, want het koninkrijk van de hemel is nabij;

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

26 en over niet vele dagen zal de Zoon van God komen in zijn heerlijkheid; en zijn heerlijkheid zal de heerlijkheid zijn van de Eniggeborene van de Vader, vol genade, billijkheid en waarheid, vol geduld, barmhartigheid en lankmoedigheid, snel bereid om het geroep van zijn volk te horen en hun gebeden te verhoren.

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

27 En zie, Hij komt om hen te verlossen die zich tot bekering laten dopen door geloof in zijn naam.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

28 Daarom, bereid de weg van de Heer, want de tijd is nabij dat alle mensen een beloning voor hun werken zullen oogsten, naar de aard daarvan — indien die rechtvaardig zijn geweest, zullen zij de behoudenis van hun ziel oogsten, volgens de macht van Jezus Christus en de bevrijding door Hem; en indien die kwaad zijn geweest, zullen zij de verdoemenis van hun ziel oogsten, volgens de macht van de duivel en de gevangenneming door hem.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivation of the devil.

29 Nu zie, dit is de stem van de engel die het volk toeroept.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

30 En nu, mijn geliefde broeders, want u bent mijn broeders, en u behoort geliefd te zijn, en u behoort goede werken voort te brengen die aan de bekering beantwoorden, aangezien uw hart uitermate verstokt is tegen het woord van God, en aangezien u een verloren en gevallen volk bent.

31 Nu zie, het geschiedde, toen ik, Alma, deze woorden had gesproken, dat de mensen verbolgen op mij waren, omdat ik hun had gezegd dat zij een verstokt en halsstarrig volk waren.

32 En ook omdat ik hun had gezegd dat zij een verloren en gevallen volk waren, waren zij vertoornd op mij, en zij trachtten de hand aan mij te slaan om mij in de gevangenis te werpen.

33 Maar het geschiedde dat de Heer hun niet toestond mij op dat tijdstip te grijpen en in de gevangenis te werpen.

34 En het geschiedde dat Amulek naar voren trad en eveneens tot hen begon te prediken. Nu zijn niet alle woorden van Amulek opgeschreven, niettemin is een gedeelte van zijn woorden opgeschreven in dit boek.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hardhearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Alma 10

1 Dit nu zijn de woorden die Amulek predikte tot de mensen die in het land Ammonihah waren, toen hij zei:

2 Ik ben Amulek; ik ben de zoon van Giddonah, die de zoon was van Ismaël, die een afstammeling was van Aminadi; en het was diezelfde Aminadi die het schrift uitlegde dat zich op de muur van de tempel bevond, dat door de vinger van God was geschreven.

3 En Aminadi was een afstammeling van Nephi, die de zoon was van Lehi, die uit het land Jeruzalem kwam, die een afstammeling was van Manasse, die de zoon was van Jozef, die door de hand van zijn broers naar Egypte werd verkocht.

4 En zie, ik ben ook een man van geen geringe naam onder allen die mij kennen; ja, en zie, ik heb vele verwanten en vrienden, en ik heb tevens grote rijkdom verworven door mijn bedrijvigheid.

5 Toch heb ik, ondanks dit alles, nooit veel geweten van de wegen van de Heer, en van zijn verborgenheden en wonderbare macht. Ik zei nooit veel van deze dingen te hebben geweten; maar zie, ik vergis mij, want ik heb veel gezien van zijn verborgenheden en zijn wonderbare macht; ja, en wel in het bewaren van het leven van dit volk.

6 Niettemin verstokte ik mijn hart, want ik werd menigmaal geroepen, maar wilde niet luisteren; daarom wist ik van deze dingen, maar toch wilde ik niet weten; daarom bleef ik mij in de goddeloosheid van mijn hart tegen God verzetten, ja, tot de vierde dag van deze zevende maand, die in het tiende regeringsjaar van de rechters is.

7 Toen ik op reis was om een naaste bloedverwant te bezoeken, zie, daar verscheen mij een engel van de Heer, die zei: Amulek, keer terug naar uw eigen huis, want u zult een profeet van de Heer voeden; ja, een heilig man, die een uitverkoren man Gods is; want hij heeft vele dagen gevast wegens de zonden van dit volk, en hij heeft honger, en u zult hem in uw huis ontvangen en hem voeden, en hij zal u en uw huis zegenen; en de zegen van de Heer zal op u en uw huis rusten.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

8 En het geschiedde dat ik de stem van de engel gehoorzaamde en naar mijn huis terugkeerde. En terwijl ik daarheen onderweg was, ontmoette ik de man van wie de engel mij had gezegd: U zult hem in uw huis ontvangen — en zie, het was dezelfde man die tot u heeft gesproken aangaande de dingen van God.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

9 En de engel zei tot mij dat hij een heilig man was; daarom weet ik dat hij een heilig man is, want een engel van God heeft het gezegd.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

10 En voorts weet ik dat de dingen waarvan hij heeft getuigd, waar zijn; want zie, ik zeg u dat zowaar de Heer leeft, zo heeft Hij zijn engel gezonden om mij deze dingen te openbaren; en dat heeft Hij gedaan, terwijl deze Alma in mijn huis verbleef.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

11 Want zie, hij heeft mijn huis gezegend, hij heeft mij gezegend, en de vrouwen in mijn huis, en mijn kinderen, en mijn vader en mijn verwanten; ja, al mijn verwanten heeft hij gezegend, en de zegen van de Heer heeft op ons gerust volgens de woorden die hij sprak.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

12 En nu, toen Amulek deze woorden had gesproken, begon het volk zich te verbazen, omdat er meer dan één getuige was die getuigde van de dingen waarvan zij werden beschuldigd, en ook van de dingen die moesten komen, volgens de geest van profetie die in hen was.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

13 Niettemin waren er onder hen die hen wilden ondervragen, om hen met hun listigheden in hun woorden te kunnen vangen, opdat zij getuigenis tegen hen konden vinden en hen aan hun rechters konden overleveren om volgens de wet te worden berecht, opdat zij konden worden gedood of in de gevangenis geworpen, volgens de misdaad die zij valselijk tegen hen in konden brengen of waarvan zij tegen hen konden getuigen.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

14 Nu waren de mannen die hen trachtten te vernietigen wetgeleerden, die door het volk in dienst waren genomen of aangesteld om de wet toe te passen bij hun rechtszaken, ofwel bij de strafzaken van de mensen voor de rechters.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

15 Nu waren deze wetgeleerden onderlegd in alle listen en geslepenheden van het volk; en dit was om hen in staat te stellen bekwaam te zijn in hun beroep.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

16 En het geschiedde dat zij Amulek begonnen te ondervragen om hem zo ertoe te brengen zichzelf tegen te spreken, ofwel tegenstrijdige uitspraken te doen.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

17 Nu wisten zij niet dat Amulek hun boze plannen kon doorzien. Het geschiedde echter toen zij hem begonnen te ondervragen, dat hij hun gedachten waarnam, en hij zei tot hen: O goddeloos en verkeerd geslacht, u wetgeleerden en huichelaars, want u legt het fundament van de duivel; want u legt strikken en netten om Gods heiligen te vangen.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

18 U beraamt plannen om de wegen van de rechtvaardigen te verdraaien en de verbolgenheid van God over uw hoofd neer te halen, ja, tot de volkomen vernietiging van dit volk.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

19 Ja, terecht zei Mosiah, die onze laatste koning was, toen hij op het punt stond het koninkrijk over te dragen, maar niemand had om het aan te geven, waardoor dit volk door zijn eigen stem zou worden bestuurd — ja, terecht zei hij dat indien er een tijd kwam dat de stem van dit volk ongerechtigheid koos, dat wil zeggen, indien er een tijd kwam dat dit volk tot overtreding verviel, het rijp voor vernietiging zou zijn.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

20 En nu zeg ik u: Terecht oordeelt de Heer over uw ongerechtigheden; terecht roept Hij dit volk bij monde van zijn engelen toe: Bekeer u, bekeer u, want het koninkrijk van de hemel is nabij.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

21 Ja, terecht roept Hij bij monde van zijn engelen: Ik zal onder mijn volk neerdalen met billijkheid en gerechtigheid in mijn handen.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

22 Ja, en ik zeg u dat indien de gebeden van de rechtvaardigen die zich nu in het land bevinden, er niet waren, u dan op ditzelfde tijdstip met volkomen vernietiging zou worden bezocht; het zou echter niet zijn door een watervloed, zoals het volk in de tijd van Noach, maar het zou zijn door hongersnood, en door pestilentie, en door het zwaard.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

23 Maar het is door de gebeden van de rechtvaardigen dat u wordt gespaard; welnu, indien u de rechtvaardigen uit uw midden werpt, dan zal de Heer zijn hand niet weerhouden; maar in zijn hevige toorn zal Hij Zich tegen u keren; dan zult u worden geslagen door hongersnood, en door pestilentie, en door het zwaard; en de tijd is nabij, tenzij u zich bekeert.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

24 En nu geschiedde het dat het volk nog toorniger werd op Amulek, en zij riepen en zeiden: Deze man beschimpt onze wetten, die rechtvaardig zijn, en onze wijze wetgeleerden, die wij hebben gekozen.

25 Maar Amulek strekte zijn hand uit en riep des te krachtiger tot hen en zei: O goddeloos en verkeerd geslacht, waarom heeft Satan zoveel vat op uw hart? Waarom geeft u zich over aan hem, zodat hij macht over u heeft om uw ogen te verblinden, zodat u weigert de woorden te begrijpen die gesproken zijn volgens hun waarheid?

26 Want zie, heb ik tegen uw wet getuigd? U begrijpt het niet; u zegt dat ik tegen uw wet heb gesproken, maar dat heb ik niet; integendeel, ik heb ten gunste van uw wet gesproken, tot uw veroordeling.

27 En nu zie, ik zeg u dat het fundament van de vernietiging van dit volk nu wordt gelegd door de onrechtvaardigheid van uw wetgeleerden en uw rechters.

28 En nu geschiedde het, toen Amulek deze woorden had gesproken, dat het volk zich uitsprak tegen hem en zei: Nu weten wij dat deze man een kind van de duivel is, want hij heeft tegen ons gelogen; want hij heeft tegen onze wet gesproken. En nu zegt hij dat hij er niet tegen heeft gesproken.

29 En voorts heeft hij onze wetgeleerden en onze rechters beschimpt.

30 En het geschiedde dat de wetgeleerden zich voornamen deze zaken ten laste van hem in gedachte te houden.

31 En er was één onder hen wiens naam Zeëzrom was. Nu was hij de belangrijkste die Amulek en Alma aanklaagde, omdat hij een van de bekwaamste onder hen was, en vele zaken te doen had onder het volk.

32 Nu was het oogmerk van deze wetgeleerden gewin; en zij verkregen gewin naargelang de hoeveelheid van hun werk.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Alma 11

1 Nu stond er in de wet van Mosiah dat eenieder die rechter van de wet was, ofwel zij die als rechter waren aangesteld, loon behoorden te ontvangen naargelang de tijd die zij arbeidden om hen te berechten die ter berechting voor hen werden gebracht.

2 Indien nu een man bij een ander in de schuld stond en hetgeen hij schuldig was niet wilde betalen, werd hij bij de rechter aangeklaagd; en de rechter oefende gezag uit en zond gerechtsdienaren uit om de man voor hem te laten brengen; en hij berechtte de man volgens de wet en de bewijzen die tegen hem werden aangevoerd, en aldus werd de man gedwongen te betalen wat hij schuldig was, of hem werd alles ontnomen, of hij werd als dief en rover uit het midden van het volk uitgeworpen.

3 En de rechter ontving loon naargelang zijn tijd: een senine goud voor een dag, of een senum zilver, hetgeen gelijk is aan een senine goud; en dit is volgens de wet die gesteld was.

4 Dit nu zijn de namen van hun verschillende goud- en zilverstukken, volgens hun waarde. En de namen zijn gegeven door de Nephieten, want zij rekenden niet op de wijze van de Joden die in Jeruzalem waren; ook maten zij niet op de wijze van de Joden; maar zij hebben hun geldstelsel en hun maten in ieder geslacht veranderd volgens de inzichten en omstandigheden van het volk, tot aan de regering van de rechters die door koning Mosiah waren aangesteld.

5 Nu is hun geldstelsel als volgt: een senine goud, een seon goud, een shum goud en een limna goud.

6 Een senum zilver, een amnor zilver, een ezrom zilver en een onti zilver.

7 Een senum zilver was gelijk aan een senine goud, die ieder gelijk waren aan een maat gerst, en ook aan een maat van alle soorten graan.

8 Nu was het bedrag van een seon goud tweemaal de waarde van een senine.

9 En een shum goud was tweemaal de waarde van een seon.

10 En een limna goud was de waarde van alle tezamen.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

11 En een amnor zilver was evenveel als twee senum.

And an amnor of silver was as great as two senums.

12 En een ezrom zilver was evenveel als vier senum.

And an ezrom of silver was as great as four senums.

13 En een onti was evenveel als alle tezamen.

And an onti was as great as them all.

14 Dit nu is de waarde van de kleinere munten van hun geldstelsel —

Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—

15 een shiblon is een halve senum; daarom, een shiblon voor een halve maat gerst.

A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.

16 En een shiblum is een halve shiblon.

And a shiblum is a half of a shiblon.

17 En een lea is de helft van een shiblum.

And a leah is the half of a shiblum.

18 Dat nu is hun waarde, volgens hun geldstelsel.

Now this is their number, according to their reckoning.

19 Nu is een ention goud gelijk aan drie shiblon.

Now an ention of gold is equal to three shiblons.

20 Nu was het hun uitsluitend om gewin te doen, want zij ontvingen hun loon naar de hoeveelheid van hun werk, daarom hitsten zij het volk op tot rellen en allerlei beroeringen en goddeloosheid, zodat zij meer werk zouden hebben, zodat zij geld zouden krijgen, naargelang de rechtszaken die voor hen werden gebracht; daarom hitsten zij het volk op tegen Alma en Amulek.

Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.

21 En deze Zeëzrom begon Amulek te ondervragen als volgt: Wilt u mij enkele vragen beantwoorden die ik u zal stellen? Nu was Zeëzrom iemand die zeer bedreven was in de listen van de duivel om het goede te vernietigen; daarom zei hij tot Amulek: Wilt u de vragen beantwoorden die ik u zal stellen?

And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?

22 En Amulek zei tot hem: Jawel, indien het volgens de Geest van de Heer is, die in mij is; want ik zal niets zeggen dat tegen de Geest van de Heer is. En Zeëzrom zei tot hem: Zie, hier zijn zes onti zilver, en ik geef ze u alle indien u het bestaan van een opperwezen wilt loochenen.

And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.

23 Nu zei Amulek: O kind van de hel, waarom verzoekt u mij? Weet u niet dat de rechtvaardige voor zulke verzoekingen niet zwicht?

Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?

24 Gelooft u dat er geen God is? Ik zeg u: Neen; u weet dat er wél een God is, maar u bemint dat gewin meer dan Hem.

Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

25 En nu hebt u voor het aangezicht van God tegen mij gelogen. U hebt tot mij gezegd: Zie, deze zes onti, die van grote waarde zijn, zal ik u geven — terwijl u in uw hart van plan was ze mij te onthouden; en uw enige verlangen was dat ik de ware en levende God zou loochenen, opdat u aanleiding zou hebben mij te vernietigen. En nu, zie, voor dat grote kwaad zult u uw vergelding ontvangen.

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

26 En Zeëzrom zei tot hem: U zegt dat er een ware en levende God is?

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

27 En Amulek zei: Jawel, er is een ware en levende God.

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

28 Waarop Zeëzrom zei: Is er meer dan één God?

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

29 En hij antwoordde: Neen.

And he answered, No.

30 Nu zei Zeëzrom verder tot hem: Hoe weet u die dingen?

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

31 En hij zei: Een engel heeft ze mij bekendgemaakt.

And he said: An angel hath made them known unto me.

32 En voorts vroeg Zeëzrom: Wie is hij die komen zal? Is het de Zoon van God?

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

33 En hij zei tot hem: Jawel.

And he said unto him, Yea.

34 En voorts zei Zeëzrom: Zal Hij zijn volk in hun zonden redden? En Amulek antwoordde en zei tot hem: Ik zeg u: Dat zal Hij niet doen, want het is Hem onmogelijk zijn woord te herroepen.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

35 Daarop zei Zeëzrom tot het volk: Let erop dat u deze dingen onthoudt, want hij heeft gezegd dat er slechts één God is; maar toch zegt hij dat de Zoon van God zal komen, maar dat Hij zijn volk niet zal redden — alsof hij gezag heeft om God te gebieden.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

36 Nu zei Amulek wederom tot hem: Zie, u hebt gelogen, want u zegt dat ik heb gesproken alsof ik gezag had God te gebieden, omdat ik gezegd heb dat Hij zijn volk niet in hun zonden zal redden.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

37 En ik zeg u nogmaals dat Hij hen niet in hun zonden kan redden, want ik kan zijn woord niet loochenen, en Hij heeft gezegd dat niets onreins het koninkrijk van de hemel kan beërven; welnu, hoe kunt u worden gered, tenzij u het koninkrijk van de hemel beërft? Daarom kunt u niet in uw zonden worden gered.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

38 Nu zei Zeëzrom wederom tot hem: Is de Zoon van God waarlijk de eeuwige Vader?

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

39 En Amulek zei tot hem: Ja, Hij is waarlijk de eeuwige Vader van de hemel en de aarde, en van alle dingen die daarin zijn; Hij is het begin en het einde, de eerste en de laatste;

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

40 en Hij komt in de wereld om zijn volk te verlossen; en Hij zal de overtredingen op Zich nemen van hen die in zijn naam geloven; en die zijn het die het eeuwige leven zullen hebben, en niemand anders zal het heil deelachtig worden.

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

41 Daarom blijven de goddelozen alsof er geen verlossing was teweeggebracht, uitgezonderd de verbreking van de banden van de dood; want zie, de dag komt dat allen uit de doden zullen opstaan en voor God zullen staan om naar hun werken te worden geoordeeld.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

42 Welnu, er is een dood die een tijdelijke dood wordt genoemd; en de dood van Christus zal de banden van die tijdelijke dood verbreken, zodat allen uit die tijdelijke dood zullen worden opgewekt.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

43 De geest en het lichaam zullen opnieuw worden verenigd in hun volmaakte gedaante; zowel ledematen als gewrichten zullen worden hersteld tot hun eigen gestalte, namelijk zoals wij nu op dit tijdstip zijn; en wij zullen voor God worden gebracht, en weten zoals wij nu weten, en een levendige herinnering aan al onze schuld hebben.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

44 Welnu, die herstelling zal tot allen komen, zowel jong als oud, zowel geknechten als vrijen, zowel man als vrouw, zowel goddelozen als rechtvaardigen; en er zal zelfs niet zoveel als een haar van hun hoofd verloren gaan; integendeel, alles zal tot zijn volmaakte gestalte worden hersteld, zoals die nu is, ofwel in het lichaam, en worden voorgeleid en ter verantwoording geroepen voor het gerecht van Christus de Zoon, en God de Vader, en de Heilige Geest, die één eeuwige God zijn, om te worden geoordeeld naar hun werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

45 Welnu, zie, ik heb tot u gesproken over de dood van het sterfelijke lichaam, en ook over de opstanding van het sterfelijke lichaam. Ik zeg u dat dit sterfelijke lichaam wordt opgewekt tot een onsterfelijk lichaam, dat wil zeggen uit de dood, ja, vanuit de eerste dood tot het leven, zodat zij niet meer kunnen sterven; hun geest verenigt zich met hun lichaam, om nooit meer gescheiden te worden; aldus wordt het geheel geestelijk en onsterfelijk, zodat zij geen verderf meer kunnen ervaren.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

46 Toen nu Amulek deze woorden had beëindigd, begon het volk zich wederom te verbazen, en ook Zeëzrom begon te sidderen. En zo eindigden de woorden van Amulek, ofwel, dit is alles wat ik heb geschreven.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Alma 12

1 Toen nu Alma zag dat de woorden van Amulek Zeëzrom tot zwijgen hadden gebracht, want deze bemerkte dat Amulek hem had betrapt op zijn leugens en bedrog om hem te vernietigen, en zag dat hij door het besef van zijn schuld begon te sidderen, opende hij zijn mond en begon tot hem te spreken en de woorden van Amulek te bevestigen en nog meer dingen uit te leggen, ofwel de Schriften nog verder te ontvouwen dan Amulek had gedaan.

2 Nu werden de woorden die Alma tot Zeëzrom sprak door het volk om hen heen gehoord; want de menigte was groot, en hij sprak als volgt:

3 Welnu, Zeëzrom, u ziet dat u bent betrapt op uw leugens en listigheid, want u hebt niet alleen tegen mensen gelogen, maar u hebt tegen God gelogen; want zie, Hij kent al uw gedachten, en u ziet dat uw gedachten ons worden bekendgemaakt door zijn Geest;

4 en u ziet dat wij weten dat uw plan een zeer sluw plan was, naar de sluwheid van de duivel, om te liegen en dit volk te misleiden om het tegen ons op te zetten, ons te beschimpen en ons uit te werpen —

5 nu was dat een plan van uw tegenstander, en hij heeft zijn macht in u uitgeoefend. Nu wil ik dat u bedenkt dat ik hetgeen ik tot u zeg, tot allen zeg.

6 En zie, ik zeg tot u allen dat dit een valstrik was van de tegenstander, die hij heeft gelegd om dit volk te vangen, u aan hem te onderwerpen, u met zijn ketenen te omsluiten en u aan eeuwigdurende vernietiging vast te ketenen volgens de macht van zijn gevangenschap.

7 Toen nu Alma deze woorden had gesproken, begon Zeëzrom nog heviger te sidderen, want hij raakte steeds meer overtuigd van de macht van God; en hij was er ook van overtuigd dat Alma en Amulek hem doorzagen, want hij was ervan overtuigd dat zij de gedachten en overleggingen van zijn hart kenden; want er werd hun macht gegeven om deze dingen volgens de geest van profetie te kunnen weten.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 En Zeëzrom begon hen zorgvuldig te ondervragen om meer te weten te komen over het koninkrijk van God. En hij zei tot Alma: Wat betekent hetgeen Amulek heeft gesproken over de opstanding van de doden, dat allen uit de doden zullen opstaan, zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen, en voor God worden gebracht om naar hun werken te worden geoordeeld?

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

9 En nu begon Alma hem deze dingen uit te leggen, en hij zei: Het wordt velen gegeven de verborgenheden van God te kennen; niettemin wordt hun een streng gebod opgelegd slechts dat gedeelte van zijn woord mee te delen dat Hij de mensenkinderen toekent volgens de aandacht en ijver die zij Hem schenken.

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

10 En daarom ontvangt hij die zijn hart verstokt, een kleiner deel van het woord; en hij die zijn hart niet verstokt, hem wordt een groter deel van het woord geschonken, totdat het hem wordt gegeven de verborgenheden van God te kennen totdat hij die ten volle kent.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

11 En zij die hun hart verstokken, hun wordt een kleiner deel van het woord gegeven, totdat zij niets weten van zijn verborgenheden; en dan worden zij gevangengenomen door de duivel en door zijn wil ter vernietiging afgevoerd. Dit nu wordt er bedoeld met de ketenen van de hel.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

12 En Amulek heeft duidelijk gesproken over de dood, en de opwekking uit deze sterfelijkheid tot een toestand van onsterfelijkheid, en de voorgeleiding voor het gerecht van God om naar onze werken te worden geoordeeld.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

13 Indien dan ons hart is verstokt, ja, indien wij ons hart tegen het woord hebben verstokt, zodat het niet meer in ons te vinden is, dan zal onze toestand vreselijk zijn, want dan worden wij veroordeeld.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, insomuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

14 Want onze woorden zullen ons veroordelen, ja, al onze werken zullen ons veroordelen; wij zullen niet vlekkeloos worden bevonden; en ook onze gedachten zullen ons veroordelen; en in die vreselijke toestand zullen wij niet naar onze God durven opzien; en wij zouden het liefst willen dat wij de rotsen en de bergen konden gebieden op ons te vallen om ons voor zijn tegenwoordigheid te verbergen.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

15 Dat kan echter niet; wij moeten naar voren treden en voor Hem staan in zijn heerlijkheid, en in zijn macht, en in zijn kracht, majesteit en heerschappij, en tot onze eeuwigdurende schande erkennen dat al zijn oordelen rechtvaardig zijn; dat Hij rechtvaardig is in al zijn werken en dat Hij barmhartig is jegens de mensenkinderen en dat Hij alle macht bezit om ieder mens te redden die in zijn naam gelooft en vruchten voortbrengt die aan de bekering beantwoorden.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

16 En nu zie, ik zeg u, dan komt er een dood, ja, een tweede dood, die een geestelijke dood is; dan komt er een tijd dat wie in zijn zonden sterft wat de tijdelijke dood betreft, ook een geestelijke dood zal sterven; ja, hij zal sterven met betrekking tot de dingen van gerechtigheid.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

17 Dan is de tijd daar dat hun kwellingen zullen zijn als een poel van vuur en zwavel, waarvan de vlam voor eeuwig en altijd opstijgt; en dan is de tijd daar dat zij geketend zullen worden aan een eeuwigdurende vernietiging, volgens de macht en gevangenschap van Satan, daar hij hen volgens zijn wil heeft onderworpen.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

18 Dan, zeg ik u, zullen zij zijn alsof er geen verlossing was teweeggebracht; want volgens de gerechtigheid van God kunnen zij niet worden verlost; en zij kunnen niet sterven, daar er geen verderf meer is.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

19 Nu geschiedde het, toen Alma een eind aan deze woorden had gemaakt, dat het volk zich nog meer begon te verbazen;

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

20 er was echter een zekere Antionah, die een hoofdregeerder onder hen was, die naar voren trad en tot hem zei: Wat betekent dit wat u hebt gezegd, dat de mens zal opstaan uit de doden en worden veranderd van deze sterfelijke in een onsterfelijke staat, dat de ziel nimmer kan sterven?

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

21 Wat betekent het schriftgedeelte waarin staat dat God ten oosten van de hof van Eden cherubs met een vlammend zwaard stelde, opdat onze eerste ouders niet zouden ingaan en nemen van de vrucht van de boom des levens en voor eeuwig leven? En zo zien wij dat er geen enkele mogelijkheid was dat zij voor eeuwig zouden leven.

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

22 Nu zei Alma tot hem: Dat is het wat ik juist wilde uitleggen. Nu zien wij dat Adam viel door te nemen van de verboden vrucht, volgens het woord van God; en zo zien wij dat door zijn val het gehele mensdom een verloren en gevallen volk werd.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

23 En nu, zie, ik zeg u dat indien Adam op dat tijdstip van de vrucht van de boom des levens had kunnen nemen, er geen dood zou zijn geweest, en het woord ledig zou zijn geweest, waardoor God tot een leugenaar zou zijn gemaakt, want Hij had gezegd: Indien u eet, zult u voorzeker sterven.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

24 En wij zien dat de dood over het mensdom komt, ja, de dood waarover Amulek heeft gesproken, die de tijdelijke dood is; niettemin werd de mens een tijdspanne toegestaan waarin hij zich kon bekeren; zo werd dit leven een proefstaat, een tijd om zich voor te bereiden om God te ontmoeten, een tijd om zich voor te bereiden op die eindeloze staat waarover wij hebben gesproken, die volgt op de opstanding van de doden.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

25 Welnu, zonder het verlossingsplan, dat vanaf de grondlegging van de wereld was beraamd, had er geen opstanding van de doden kunnen zijn; maar er was wél een verlossingsplan beraamd, dat de opstanding van de doden, waarover gesproken is, teweeg zal brengen.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

26 En nu, zie, indien onze eerste ouders hadden kunnen heengaan en nemen van de boom des levens, dan zouden zij voor eeuwig ellendig zijn geweest door gebrek aan een voorbereidende staat; en zo zou het verlossingsplan zijn verijdeld en het woord van God zou ledig zijn geweest, zonder enige uitwerking.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

27 Maar zie, zo was het niet; want er werd beschikt dat de mensen moeten sterven; en na de dood moeten zij geoordeeld worden, ja, in datzelfde oordeel waarover wij gesproken hebben, dat het einde is.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

28 En nadat God had beschikt dat deze dingen over de mensen zouden komen, zie, toen zag Hij dat het raadzaam was dat de mensen zouden weten aangaande de dingen die Hij voor hen had beschikt;

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

29 daarom zond Hij engelen om met hen te spreken, die de mensen van zijn heerlijkheid lieten aanschouwen.

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

30 En vanaf die tijd begonnen zij zijn naam aan te roepen; daarom sprak God met de mensen en maakte Hij hun het verlossingsplan bekend, dat sedert de grondlegging van de wereld was bereid; en Hij maakte hun dat bekend volgens hun geloof en bekering en hun heilige werken.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

31 Daarom gaf Hij de mensen geboden, daar zij eerst de eerste geboden met betrekking tot het stoffelijke hadden overtreden en als goden waren geworden, doordat zij het onderscheid kenden tussen goed en kwaad, en zichzelf in een toestand hadden gebracht om te handelen, ofwel in een toestand waren gebracht om te handelen naar hun eigen wil en welbehagen, hetzij om goed, hetzij om kwaad te doen —

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

32 daarom gaf God hun geboden, na hun het verlossingsplan te hebben bekendgemaakt, opdat zij geen kwaad zouden doen, waarvoor de straf de tweede dood was, die een eeuwigdurende dood was met betrekking tot de dingen van gerechtigheid; want op dezulken kon het verlossingsplan geen uitwerking hebben, daar volgens Gods allesovertreffende goedheid de werken van gerechtigheid niet vernietigd konden worden.

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

33 God riep de mensen echter op in de naam van zijn Zoon — omdat dit het beraamde verlossingsplan was — toen Hij zei: Indien u zich bekeert, en uw hart niet verstokt, dan zal Ik barmhartig jegens u zijn door middel van mijn eniggeboren Zoon;

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

34 daarom zal eenieder die zich bekeert en zijn hart niet verstokt, aanspraak hebben op barmhartigheid door middel van mijn eniggeboren Zoon, tot vergeving van zijn zonden; en dezen zullen ingaan tot mijn rust.

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

35 En zie, Ik zweer in mijn verbolgenheid, dat eenieder die zijn hart wél verstokt en ongerechtigheid bedrijft, niet zal ingaan tot mijn rust.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

36 En nu, mijn broeders, zie, ik zeg u dat indien u uw hart verstokt, u niet zult ingaan tot de rust van de Heer; daarom tergt uw ongerechtigheid Hem, zodat Hij zijn verbolgenheid op u neerzendt zoals bij de eerste terging, ja, naar zijn woord zowel bij de laatste terging als bij de eerste, tot de eeuwigdurende vernietiging van uw ziel; daarom, naar zijn woord, zowel wat de laatste dood als de eerste betreft.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

37 En nu, mijn broeders, omdat wij deze dingen weten, en ze waar zijn, laten wij ons dan bekeren en ons hart niet verstokken om de Heer, onze God, niet te tergen waardoor wij zijn verbolgenheid op ons neerhalen met betrekking tot deze, zijn tweede geboden die Hij ons heeft gegeven; maar laten wij ingaan tot de rust van God, die volgens zijn woord is bereid.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Alma 13

1 En voorts, mijn broeders, wil ik uw aandacht vestigen op de tijd dat de Here God zijn kinderen deze geboden heeft gegeven; en ik wil dat u bedenkt dat de Here God priesters heeft geordend naar zijn heilige orde, hetgeen naar de orde van zijn Zoon was, om het volk deze dingen te leren.

2 En die priesters werden geordend naar de orde van zijn Zoon, op een wijze waardoor de mensen konden weten hoe zij naar zijn Zoon moesten uitzien voor verlossing.

3 En dit is de wijze waarop zij werden geordend: zij waren sedert de grondlegging van de wereld wegens hun buitengewone geloof en goede werken, geroepen en voorbereid, volgens de voorkennis van God; in de eerste plaats werd het hun vrijgelaten om het goede of het kwade te kiezen; omdat zij het goede hebben gekozen en buitengewoon groot geloof oefenden, zijn zij geroepen met een heilige roeping, ja, met die heilige roeping die met en volgens een voorbereidende verlossing voor dezulken was bereid.

4 En aldus zijn zij geroepen tot deze heilige roeping wegens hun geloof, terwijl anderen verkozen de Geest van God te verwerpen wegens de verstoktheid van hun hart en de verblindheid van hun verstand, hoewel zij, indien dat niet zo was geweest, een even groot voorrecht hadden kunnen genieten als hun broeders.

5 Of kortom, aanvankelijk waren zij gelijk aan hun broeders; zo was deze heilige roeping vanaf de grondlegging van de wereld bereid voor hen die hun hart niet zouden verstokken, welke in en door de verzoening was van de eniggeboren Zoon, die was bereid —

6 en aldus zijn zij met deze heilige roeping geroepen en geordend tot het hoge priesterschap van de heilige orde van God om de mensenkinderen zijn geboden te leren, opdat ook zij tot zijn rust zouden ingaan —

7 en dit hoge priesterschap is naar de orde van zijn Zoon, welke orde sedert de grondlegging van de wereld heeft bestaan; of met andere woorden, het is zonder begin van dagen of einde van jaren, en is bereid van eeuwigheid tot alle eeuwigheid, volgens zijn voorkennis van alle dingen —

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

8 nu zijn zij op deze wijze geordend: zij zijn met een heilige roeping geroepen en met een heilige verordening geordend en nemen het hoge priesterschap van de heilige orde op zich, welke roeping en verordening en welk hoge priesterschap zonder begin of einde is —

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

9 aldus worden zij hogepriesters voor eeuwig, naar de orde van de Zoon, de Eniggeborene van de Vader, die zonder begin van dagen of einde van jaren is, die vol genade, billijkheid en waarheid is. En zo is het. Amen.

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

10 Welnu, zoals ik heb gezegd aangaande de heilige orde, ofwel dit hoge priesterschap, er waren velen die geordend werden en hogepriester van God werden; en het was wegens hun buitengewone geloof en bekering en hun rechtvaardigheid voor het aangezicht van God, omdat zij verkozen zich te bekeren en gerechtigheid te bewerkstelligen liever dan verloren te gaan;

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

11 daarom zijn zij naar deze heilige orde geroepen, en zijn zij geheiligd en zijn hun kleren witgewassen door het bloed van het Lam.

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

12 Welnu, nadat zij door de Heilige Geest waren geheiligd en hun kleren waren witgemaakt, zodat zij rein en vlekkeloos waren voor het aangezicht van God, konden zij de zonde niet anders dan met afschuw aanschouwen; en velen waren er, buitengewoon velen, die rein werden gemaakt en tot de rust van de Heer, hun God, ingingen.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

13 En nu, mijn broeders, wil ik dat u zich voor het aangezicht van God verootmoedigt en vruchten voortbrengt die aan de bekering beantwoorden, opdat ook u tot die rust zult ingaan.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

14 Ja, verootmoedig u zoals het volk in de dagen van Melchizedek, die ook hogepriester was naar diezelfde orde waarover ik heb gesproken, die ook voor eeuwig het hoge priesterschap op zich nam.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

15 En het was diezelfde Melchizedek aan wie Abraham tiende betaalde; ja, zelfs onze vader Abraham betaalde tiende, ofwel een tiende deel van alles wat hij bezat.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

16 Nu werden deze verordeningen om deze reden gegeven, opdat de mensen daardoor zouden uitzien naar de Zoon van God — daar het een zinnebeeld van zijn orde is, ofwel het is zijn orde — en wel opdat zij naar Hem zouden uitzien voor vergeving van hun zonden, opdat zij tot de rust van hun Heer konden ingaan.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

17 Nu was deze Melchizedek koning over het land Salem; en zijn volk was sterk toegenomen in ongerechtigheid en gruwel; ja, zij waren allen afgedwaald; zij waren vol van allerlei goddeloosheid;

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

18 maar Melchizedek, die een krachtig geloof had geoefend en het ambt van het hoge priesterschap naar de heilige orde van God had ontvangen, predikte bekering tot zijn volk. En zie, zij bekeerden zich; en Melchizedek stichtte in zijn dagen vrede in het land; daarom werd hij de vredevorst genoemd, want hij was koning van Salem; en hij regeerde onder zijn vader.

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

19 Nu waren er velen vóór hem, en ook waren er velen na hem, maar niet één was groter; daarom hebben zij meer in het bijzonder van hem melding gemaakt.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

20 Nu behoef ik hierover niet verder uit te weiden; wat ik heb gezegd is voldoende. Zie, de Schriften liggen vóór u; indien u ze verdraait, zal het tot uw eigen vernietiging zijn.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

21 En nu geschiedde het, toen Alma deze woorden tot hen had gesproken, dat hij zijn hand naar hen uitstrekte en met een krachtige stem riep en zei: Dit is de tijd om u te bekeren, want de dag van het heil nadert;

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

22 Ja, en de stem van de Heer verkondigt het bij monde van engelen aan alle natiën; ja, Hij verkondigt het opdat zij blijde tijdingen van grote vreugde zullen hebben; ja, en Hij laat deze blijde tijdingen klinken onder al zijn volk, ja, zelfs onder hen die alom over het aardoppervlak zijn verstrooid; zodoende zijn zij tot ons gekomen.

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

23 En zij worden ons in duidelijke bewoordingen bekendgemaakt, opdat wij zullen begrijpen, zodat wij niet kunnen dwalen; en wel omdat wij zwervers zijn in een vreemd land; zo zijn wij dus hoogst begunstigd, want ons worden deze blijde tijdingen verkondigd in alle delen van onze wijngaard.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

24 Want zie, in deze tijd verkondigen engelen het aan velen in ons land; en wel met de bedoeling het hart van de mensenkinderen erop voor te bereiden zijn woord te ontvangen ten tijde van zijn komst in zijn heerlijkheid.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

25 En nu wachten wij er slechts op het vreugdevolle bericht van zijn komst bij monde van engelen aan ons te horen verkondigen; want de tijd komt, hoe vlug weten wij niet. God geve dat het in mijn tijd zal zijn; maar of het nu vroeg of laat is, ik zal mij erover verblijden.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

26 En het zal aan rechtvaardige en heilige mannen worden bekendgemaakt bij monde van engelen tegen de tijd van zijn komst, opdat de woorden van onze vaderen zullen worden vervuld, volgens hetgeen zij over Hem hebben gesproken, hetgeen volgens de geest van profetie was die in hen was.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

27 En nu, mijn broeders, wens ik uit het diepst van mijn hart, ja, met grote bezorgdheid, ja, zelfs met pijn, dat u naar mijn woorden luistert en uw zonden afwerpt en de dag van uw bekering niet uitstelt;

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

28 maar dat u zich voor het aangezicht van de Heer verootmoedigt en zijn heilige naam aanroept en voortdurend waakt en bidt dat u niet zult worden verzocht boven hetgeen u kunt verdragen, en aldus door de Heilige Geest zult worden geleid, en ootmoedig wordt, zachtmoedig, onderworpen, geduldig, vol liefde en lankmoedigheid;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

29 met geloof in de Heer; met de hoop dat u het eeuwige leven zult ontvangen; met de liefde voor God altijd in uw hart, opdat u ten laatsten dage zult worden verhoogd en zult ingaan tot zijn rust.

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

30 En moge de Heer u bekering schenken, opdat u zijn verbolgenheid niet over u heen brengt, opdat u niet door de ketenen van de hel wordt gebonden, opdat u niet de tweede dood ondergaat.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

31 En Alma sprak nog veel meer woorden tot het volk, die niet in dit boek geschreven staan.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Alma 14

1 En het geschiedde, nadat hij was opgehouden met spreken tot het volk, dat velen van hen zijn woorden geloofden en begonnen zich te bekeren en de Schriften te onderzoeken.

2 Maar het merendeel van hen wilde Alma en Amulek vernietigen, want zij waren vertoornd op Alma wegens de onomwondenheid van zijn woorden tot Zeëzrom; en zij zeiden ook dat Amulek tegen hen had gelogen en hun wet en ook hun wetgeleerden en rechters had beschimpt.

3 En zij waren ook vertoornd op Alma en Amulek; en omdat die zo onomwonden tegen hun goddeloosheid hadden getuigd, trachtten zij hen heimelijk uit de weg te ruimen.

4 Het geschiedde echter dat zij het niet deden; maar zij grepen hen en bonden hen met sterke touwen en brachten hen voor de opperrechter van het land.

5 En het volk trok uit en getuigde tegen hen — dat zij de wet, en hun wetgeleerden en de rechters van het land hadden beschimpt, en ook alle mensen die in het land waren; en ook hadden zij verklaard dat er maar één God was en dat Hij zijn Zoon onder het volk zou zenden, maar dat die hen niet zou redden; en vele dergelijke dingen getuigde het volk tegen Alma en Amulek. Nu vond dit plaats voor de opperrechter van het land.

6 En het geschiedde dat Zeëzrom verbaasd was over de woorden die gesproken waren; en hij wist ook van de verblindheid van verstand die hij onder het volk had teweeggebracht door zijn leugenachtige woorden; en zijn ziel begon verscheurd te worden door een besef van zijn eigen schuld; ja, hij begon omsloten te worden door de pijnen van de hel.

7 En het geschiedde dat hij het volk begon toe te roepen en zei: Zie, ik ben schuldig en deze mannen zijn vlekkeloos voor het aangezicht van God. En van die tijd af begon hij hen te verdedigen; maar zij beschimpten hem en zeiden: Bent u ook van de duivel bezeten? En zij bespuwden hem en wierpen hem uit hun midden, en tevens allen die geloofden in de woorden die Alma en Amulek hadden gesproken; en zij wierpen hen uit en zonden mannen om stenen naar hen te werpen.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

8 En zij dreven hun vrouwen en kinderen bijeen; en allen die het woord van God geloofden, of wie men had geleerd erin te geloven, lieten zij in het vuur werpen; en zij haalden ook hun kronieken tevoorschijn, die de heilige Schriften bevatten, en wierpen ook die in het vuur, opdat zij zouden worden verbrand en door vuur vernietigd.

9 En het geschiedde dat zij Alma en Amulek grepen en hen naar de plaats der martelaren voerden, opdat zij de vernietiging zouden aanschouwen van hen die door het vuur werden verteerd.

10 En toen Amulek de pijnen zag van de vrouwen en kinderen die in het vuur werden verteerd, werd ook hij gepijnigd; en hij zei tot Alma: Hoe kunnen wij dit vreselijke schouwspel aanzien? Laten wij daarom onze handen uitstrekken en de macht van God, die in ons is, aanwenden en hen uit de vlammen redden.

11 Maar Alma zei tot hem: De Geest dringt er bij mij op aan dat ik mijn hand niet moet uitstrekken; want zie, de Heer neemt hen in heerlijkheid tot Zich op; en Hij laat toe dat zij dit doen — ofwel dat het volk hun dit aandoet — volgens de verstoktheid van hun hart, opdat de oordelen die Hij in zijn verbolgenheid over hen zal uitspreken, rechtvaardig zullen zijn; en het bloed van de onschuldigen zal staan als een getuigenis tegen hen, ja, en hen ten laatsten dage met kracht aanklagen.

12 Nu zei Amulek tot Alma: Zie, misschien zullen zij ons eveneens verbranden.

13 En Alma zei: Het zij naar de wil van de Heer. Maar zie, ons werk is nog niet voltooid; daarom verbranden zij ons niet.

14 Nu geschiedde het, toen de lichamen waren verteerd van hen die in het vuur waren geworpen — en ook de kronieken die samen met hen erin waren geworpen — dat de opperrechter van het land voor Alma en Amulek kwam staan, terwijl zij gebonden waren; en hij sloeg hen op de wang met zijn hand en zei tot hen: Zult u, na hetgeen u hebt gezien, wederom tot dit volk prediken dat zij in een poel van vuur en zwavel zullen worden geworpen?

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

15 Zie, u bemerkt dat u niet de macht had om hen die in het vuur waren geworpen, te redden; evenmin heeft God hen gered omdat zij van uw geloof waren. En de rechter sloeg hen nogmaals op de wang en vroeg: Wat hebt u voor uzelf te zeggen?

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

16 Nu was deze rechter naar de orde en het geloof van Nehor, die Gideon had gedood.

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

17 En het geschiedde dat Alma en Amulek hem geen antwoord gaven; en hij sloeg hen wederom, en leverde hen over aan de gerechtsdienaren om in de gevangenis te worden geworpen.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

18 En toen zij drie dagen in de gevangenis hadden gezeten, kwamen er vele wetgeleerden en rechters en priesters en leraren, die de belijdenis van Nehor aanhingen; en zij kwamen in de gevangenis om hen te spreken, en zij ondervroegen hen over vele uitlatingen; maar zij gaven hun geen antwoord.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

19 En het geschiedde dat de rechter voor hen stond en zei: Waarom geeft u geen antwoord op de vragen van deze mensen? Weet u niet dat ik de macht heb om u aan de vlammen over te leveren? En hij gebood hun te spreken; maar zij gaven geen antwoord.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

20 En het geschiedde dat zij vertrokken en hun weg vervolgden, maar de volgende dag terugkeerden; en ook de rechter sloeg hen wederom op de wang. En velen traden eveneens naar voren en sloegen hen en zeiden: Zult u wederom opstaan en dit volk oordelen en onze wet veroordelen? Indien u zulke grote macht hebt, waarom bevrijdt u uzelf dan niet?

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

21 En vele dergelijke dingen zeiden zij tot hen, terwijl zij hun tanden tegen hen knarsten en hen bespuwden en zeiden: Hoe zullen wij eruitzien wanneer wij verdoemd zijn?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

22 En vele dergelijke dingen, ja, allerlei dergelijke dingen zeiden zij tot hen; en aldus bespotten zij hen vele dagen lang. En zij onthielden hun voedsel, opdat zij honger zouden lijden, en water, opdat zij dorst zouden lijden; en zij ontnamen hun ook hun kleren, zodat zij naakt waren; en aldus werden zij met sterke touwen gebonden en in de gevangenis opgesloten.

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

23 En het geschiedde, nadat zij vele dagen aldus hadden geleden — en het was op de twaalfde dag van de tiende maand in het tiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi — dat de opperrechter over het land Ammonihah en velen van hun leraren en hun wetgeleerden zich in de gevangenis begaven waar Alma en Amulek met touwen gebonden waren.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

24 En de opperrechter stond voor hen en sloeg hen wederom en zei tot hen: Indien u de macht van God hebt, bevrijd uzelf dan van deze banden, en dan zullen wij geloven dat de Heer dit volk zal vernietigen volgens uw woorden.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

25 En het geschiedde dat zij allen naar voren traden en hen sloegen, onder het uitspreken van dezelfde woorden, tot zelfs de laatste toe; en toen de laatste tot hen had gesproken, rustte de macht van God op Alma en Amulek, en zij richtten zich op en stonden op hun voeten.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

26 En Alma riep en zei: Hoelang moeten wij dit grote lijden ondergaan, o Heer? O Heer, geef ons kracht naar ons geloof, dat in Christus is, ja, tot bevrijding. En zij verbraken de touwen waarmee zij gebonden waren; en toen de mensen dat zagen, begonnen zij weg te vluchten, omdat zij door de vrees voor vernietiging werden bevangen.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

27 En het geschiedde dat hun vrees zo groot was, dat zij ter aarde vielen en de buitendeur van de gevangenis niet bereikten; en de aarde beefde hevig, en de muren van de gevangenis scheurden doormidden, zodat zij instortten; en de opperrechter en de wetgeleerden en de priesters en de leraren, die Alma en Amulek hadden geslagen, werden door de instorting gedood.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

28 En Alma en Amulek kwamen uit de gevangenis tevoorschijn, en zij waren ongedeerd, want de Heer had hun kracht geschonken volgens hun geloof, dat in Christus was. En terstond kwamen zij tevoorschijn uit de gevangenis; en zij waren van hun banden bevrijd; en de gevangenis was ingestort, en iedere ziel binnen de muren ervan, op Alma en Amulek na, was gedood; en zij trokken terstond de stad in.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Daar nu het volk een groot rumoer had gehoord, snelden zij in menigten toe om de oorzaak ervan te vernemen; en toen zij Alma en Amulek tevoorschijn zagen komen uit de gevangenis — en de muren daarvan waren ingestort — werden zij door grote vrees bevangen, en zij vluchtten weg uit de tegenwoordigheid van Alma en Amulek, gelijk een geit met haar jongen voor twee leeuwen wegvlucht; en aldus vluchtten zij weg uit de tegenwoordigheid van Alma en Amulek.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Alma 15

1 En het geschiedde dat Alma en Amulek werd geboden uit die stad te vertrekken; en zij vertrokken en gingen naar het land Sidom; en zie, daar troffen zij alle mensen aan die uit het land Ammonihah waren vertrokken, die waren uitgeworpen en gestenigd omdat zij in de woorden van Alma geloofden.

2 En zij vertelden hun alles wat hun vrouwen en kinderen was overkomen, en ook aangaande henzelf en hun kracht tot bevrijding.

3 En ook Zeëzrom lag ziek in Sidom met een brandende koorts, die werd veroorzaakt door de grote beproevingen van zijn gemoed wegens zijn goddeloosheid, want hij dacht dat Alma en Amulek niet meer leefden; en hij dacht dat zij waren gedood ten gevolge van zijn ongerechtigheid. En deze grote zonde, en zijn vele andere zonden, verscheurden zijn gemoed, totdat het buitengewoon gekweld werd, zonder enige verlichting; daarom begon een brandende hitte hem te verzengen.

4 Toen hij nu hoorde dat Alma en Amulek in het land Sidom waren, begon hij moed te vatten; en hij zond hun onmiddellijk een boodschap met het verzoek bij hem te komen.

5 En het geschiedde dat zij onmiddellijk gingen, gehoor gevend aan de boodschap die hij hun had gezonden; en zij gingen het huis binnen naar Zeëzrom; en zij vonden hem op zijn bed, ziek, zo goed als uitgeput wegens een brandende koorts; en ook zijn gemoed was buitengewoon gekweld wegens zijn ongerechtigheden; en toen hij hen zag, strekte hij zijn hand uit en smeekte hen hem te genezen.

6 En het geschiedde dat Alma hem bij de hand nam en tot hem zei: Gelooft u in de macht van Christus om te redden?

7 En hij antwoordde en zei: Ja, ik geloof alle woorden die u hebt geleerd.

8 En Alma zei: Indien u gelooft in de verlossing door Christus, kunt u genezen worden.

9 En hij zei: Ja, ik geloof volgens uw woorden.

10 En toen riep Alma de Heer aan en zei: O Heer, onze God, wees barmhartig jegens deze man en genees hem volgens zijn geloof, dat in Christus is.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

11 En toen Alma die woorden had gezegd, sprong Zeëzrom overeind en begon te lopen; en dit werd gedaan tot grote verbazing van al het volk; en deze tijding verbreidde zich door het gehele land Sidom.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

12 En Alma doopte Zeëzrom tot de Heer; en vanaf die tijd begon hij tot het volk te prediken.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

13 En Alma vestigde een kerk in het land Sidom en wijdde priesters en leraren in het land om allen te dopen tot de Heer die het verlangen hadden zich te laten dopen.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

14 En het geschiedde dat zij met velen waren, want zij stroomden toe uit het gehele gewest van Sidom en lieten zich dopen.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

15 Maar wat de mensen betreft die in het land Ammonihah waren, die bleven nog steeds een verstokt en halsstarrig volk; en zij bekeerden zich niet van hun zonden en schreven alle macht van Alma en Amulek toe aan de duivel; want zij hingen de belijdenis van Nehor aan en geloofden niet in bekering van hun zonden.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

16 En het geschiedde dat Alma en Amulek, nadat Amulek al zijn goud en zilver, en zijn waardevolle zaken, die in het land Ammonihah waren, omwille van het woord van God had achtergelaten, en hij verstoten was door hen die eens zijn vrienden waren geweest, en tevens door zijn vader en zijn verwanten;

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

17 welnu, nadat Alma de kerk in Sidom had gevestigd en een grote beteugeling had gezien, ja, had bemerkt dat het volk was beteugeld in de hoogmoed van hun hart, en dat zij zich voor het aangezicht van God begonnen te verootmoedigen, en in hun heiligdommen begonnen bijeen te komen om God voor het altaar te aanbidden, en voortdurend waakten en baden, opdat zij van Satan en van de dood en van vernietiging bevrijd zouden worden —

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

18 welnu, zoals ik heb gezegd, nadat Alma dit alles had gezien, nam hij Amulek mee naar het land Zarahemla, en bracht hem naar zijn eigen huis; en hij stond hem bij in zijn beproevingen, en maakte hem sterk in de Heer.

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

19 En aldus eindigde het tiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 16

1 En het geschiedde in het elfde regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, op de vijfde dag van de tweede maand, nadat er veel vrede in het land Zarahemla had geheerst en er een aantal jaren geen oorlogen of twisten waren geweest, namelijk tot de vijfde dag van de tweede maand in het elfde jaar, dat er in het gehele land een oorlogskreet werd gehoord.

2 Want zie, de legers van de Lamanieten waren vanaf de kant van de wildernis de grensstreken van het land binnengevallen, ja, in de stad Ammonihah, en zij begonnen het volk te doden en de stad te verwoesten.

3 En nu geschiedde het, voordat de Nephieten een voldoende groot leger op de been konden brengen om hen uit het land te verdrijven, dat zij de mensen die in de stad Ammonihah waren, hadden vernietigd, en ook een aantal uit de grensstreken van Noach, en anderen gevankelijk hadden weggevoerd de wildernis in.

4 Nu geschiedde het dat de Nephieten degenen wilden terughalen die gevankelijk waren weggevoerd de wildernis in.

5 Daarom ging hij die was aangesteld als opperbevelhebber van de legers van de Nephieten (en zijn naam was Zoram, en hij had twee zonen, Lehi en Aha) — ja, Zoram en zijn twee zonen, die wisten dat Alma de hogepriester over de kerk was en hadden gehoord dat hij de geest van profetie bezat, daarom gingen zij naar hem toe en verlangden van hem te weten waarheen de Heer hen in de wildernis wilde laten gaan op zoek naar hun broeders die door de Lamanieten waren gevangengenomen.

6 En het geschiedde dat Alma navraag deed bij de Heer aangaande deze aangelegenheid. En Alma keerde terug en zei tot hen: Zie, de Lamanieten zullen de Sidon oversteken in de zuidelijke wildernis, ver voorbij de grensstreken van het land Manti. En zie, daar zult u hen tegemoet treden, ten oosten van de Sidon, en daar zal de Heer uw broeders die door de Lamanieten zijn gevangengenomen, aan u overgeven.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

7 En het geschiedde dat Zoram en zijn zonen de Sidon overstaken, met hun legers, en ver voorbij de grenzen van Manti de zuidelijke wildernis, die ten oosten van de Sidon lag, in marcheerden.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

8 En zij overvielen de legers van de Lamanieten, en de Lamanieten werden verstrooid en de wildernis in gedreven; en zij namen hun broeders die door de Lamanieten waren gevangengenomen mee en geen enkele ziel van hen die waren gevangengenomen, was verloren gegaan. En zij werden door hun broeders teruggebracht om hun eigen landerijen te bezitten.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

9 En aldus eindigde het elfde jaar van de rechters; de Lamanieten waren uit het land verdreven en het volk van Ammonihah was vernietigd; ja, iedere levende ziel van de Ammonihahieten was vernietigd, en ook hun grote stad, die God volgens hen niet kon vernietigen wegens haar grootheid.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

10 Doch zie, in één dag werd ze woest achtergelaten; en de lijken werden verscheurd door de honden en de wilde dieren van de wildernis.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

11 Niettemin werden hun dode lichamen na vele dagen op het aardoppervlak opgehoopt en ze werden met een dunne laag aarde bedekt. En nu was de stank daarvan zo kwalijk, dat het volk er vele jaren lang niet heenging om het land Ammonihah te bezitten. En het werd de Woestenij der Nehoren genoemd, want zij die waren gedood, hadden de belijdenis van Nehor aangehangen; en hun landerijen bleven woest liggen.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

12 En de Lamanieten trokken niet weer op om oorlog tegen de Nephieten te voeren tot het veertiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi. En aldus had het volk van Nephi drie jaar lang blijvende vrede in het gehele land.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

13 En Alma en Amulek gingen uit en predikten het volk bekering in hun tempels en in hun heiligdommen, en ook in hun synagogen, die op de wijze van de Joden waren gebouwd.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

14 En aan zovelen als er naar hun woorden wilden luisteren, deelden zij voortdurend het woord van God mee, zonder enig aanzien des persoons.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

15 En aldus gingen Alma en Amulek uit — en ook vele anderen die voor het werk waren gekozen — om het woord in het gehele land te prediken. En de vestiging van de kerk werd algemeen overal in het land, in het gehele gewest, onder het gehele volk van de Nephieten.

16 En er was geen ongelijkheid onder hen; de Heer stortte zijn Geest uit over het gehele oppervlak van het land om het gemoed van de mensenkinderen voor te bereiden, ofwel om hun hart erop voor te bereiden het woord te ontvangen dat onder hen zou worden geleerd ten tijde van zijn komst —

17 opdat zij niet tegen het woord verstokt zouden zijn, opdat zij niet ongelovig zouden zijn en voortgaan tot vernietiging, maar dat zij het woord zouden ontvangen met vreugde, en als een tak op de ware wijnstok worden geënt, opdat zij zouden ingaan tot de rust van de Heer, hun God.

18 Nu predikten deze priesters die onder het volk uitgingen tegen alle leugen en bedrog en afgunst en strijd en kwaadwilligheid en beschimping en diefstal, roof, plundering, moord, het bedrijven van overspel, en allerlei wellust, en zij riepen dat deze zaken niet behoorden te bestaan —

19 en zij verkondigden dingen die binnenkort moesten komen; ja, zij verkondigden de komst van de Zoon van God, zijn lijden en dood, en ook de opstanding van de doden.

20 En velen onder het volk deden navraag naar de plaats waar de Zoon van God zou komen; en hun werd geleerd dat Hij na zijn opstanding aan hen zou verschijnen; en dat vernam het volk met grote vreugde en blijdschap.

21 En nu, nadat de kerk in het gehele land was gevestigd — nadat de overwinning op de duivel was behaald en het woord van God in zijn zuiverheid in het gehele land was gepredikt, en de Heer zijn zegeningen op het volk had uitgestort — eindigde aldus het veertiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Een verslag van de zonen van Mosiah, die omwille van het woord van God afstand deden van hun rechten op het koninkrijk en optrokken naar het land Nephi om tot de Lamanieten te prediken; hun lijden en bevrijding — volgens de kroniek van Alma.

Alma 17

1 En zie, nu geschiedde het, terwijl Alma vanuit het land Gideon zuidwaarts naar het land Manti reisde, dat hij tot zijn verwondering de zonen van Mosiah tegenkwam, die op weg waren naar het land Zarahemla.

2 Nu waren die zonen van Mosiah bij Alma geweest toen de engel voor het eerst aan hem verscheen; daarom was Alma buitengewoon verheugd zijn broeders te zien; en wat nog meer tot zijn vreugde bijdroeg: het waren nog steeds zijn broeders in de Heer; ja, en zij waren sterk geworden in de kennis van de waarheid, want het waren mannen met een zuiver begrip en zij hadden de Schriften zorgvuldig onderzocht om het woord van God te leren kennen.

3 Maar dat was niet alles; zij hadden zich overgegeven aan veel gebed en aan vasten; daarom hadden zij de geest van profetie en de geest van openbaring, en wanneer zij leerden, leerden zij met kracht en met gezag van God.

4 En zij hadden het woord van God veertien jaar lang onder de Lamanieten geleerd, en met groot succes hadden zij velen tot de kennis van de waarheid gebracht; ja, door de kracht van hun woorden waren velen voor het altaar van God gebracht om zijn naam aan te roepen en hun zonden voor Hem te belijden.

5 Dit nu zijn de omstandigheden die zich aan hen voordeden op hun reizen, want zij hadden grote ellende gekend; zij hadden veel geleden, zowel lichamelijk als geestelijk, zoals honger, dorst en vermoeidheid, en ook veel kwelling in de geest.

6 Dit nu waren hun reizen, nadat zij, in het eerste jaar van de rechters, afscheid hadden genomen van hun vader Mosiah; nadat zij het koninkrijk hadden geweigerd dat hun vader hun wilde schenken, hetgeen ook de zin van het volk was;

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

7 niettemin vertrokken zij uit het land Zarahemla en namen hun zwaarden en hun speren en hun bogen en hun pijlen en hun slingers mee; en dat deden zij om zich van voedsel te kunnen voorzien zolang zij in de wildernis waren.

8 En aldus trokken zij de wildernis in met hen die zij hadden uitgekozen, om op te gaan naar het land Nephi om het woord van God tot de Lamanieten te prediken.

9 En het geschiedde dat zij vele dagen in de wildernis reisden; en zij vastten veel en baden veel dat de Heer hun een deel van zijn Geest zou verlenen om hen te vergezellen en bij hen te blijven, opdat zij een werktuig in de handen van God zouden zijn om, zo mogelijk, hun broeders, de Lamanieten, tot de kennis van de waarheid te brengen, tot de kennis van de verdorvenheid van de overleveringen van hun vaderen, die niet juist waren.

10 En het geschiedde dat de Heer hen met zijn Geest bezocht en tot hen zei: Wees vertroost. En zij waren vertroost.

11 En de Heer zei ook tot hen: Ga uit onder de Lamanieten, uw broeders, en vestig mijn woord; nochtans moet u in lankmoedigheid geduldig zijn onder benauwingen, opdat u hun in Mij een goed voorbeeld zult tonen, en Ik zal u tot een werktuig in mijn handen maken tot behoud van vele zielen.

12 En het geschiedde dat het hart van de zonen van Mosiah, en ook van hen die bij hen waren, moed vatte om zich onder de Lamanieten te begeven en hun het woord van God te verkondigen.

13 En het geschiedde, toen zij de grens van het land van de Lamanieten hadden bereikt, dat zij uiteengingen en ieder zijns weegs ging, vertrouwend in de Heer dat zij elkaar wederom zouden ontmoeten aan het eind van hun oogst; want zij veronderstelden dat het werk dat zij op zich hadden genomen, groot was.

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

14 En het was inderdaad groot, want zij hadden het op zich genomen het woord van God te prediken tot een wild en verstokt en woest volk; een volk dat er behagen in schepte Nephieten af te slachten en hen te beroven en te plunderen; en hun hart was gezet op rijkdommen, ofwel op goud en zilver en edelstenen; maar zij trachtten deze zaken te verkrijgen door te moorden en te plunderen, zodat zij er niet voor hoefden te arbeiden met hun eigen handen.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

15 Aldus was het een zeer vadsig volk, van wie er velen afgoden aanbaden, en de vervloeking van God was op hen gevallen wegens de overleveringen van hun vaderen; toch werden de beloften van de Heer hun aangeboden op voorwaarde van bekering.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

16 Om die reden dus hadden de zonen van Mosiah het werk ondernomen: dat zij hen misschien tot bekering konden brengen, dat zij hen misschien tot de kennis van het verlossingsplan konden brengen.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

17 Welnu, zij gingen uiteen en begaven zich onder hen, iedere man voor zich, volgens het woord en de macht van God die hem waren gegeven.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

18 Nu was Ammon hun leider, of liever gezegd, hij diende hen, en hij verliet hen na hen te hebben gezegend volgens hun verschillende opdrachten en hun het woord van God te hebben meegedeeld, ofwel hen voor zijn vertrek te hebben gediend; en aldus ging ieder op zijn eigen reis door het gehele land.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

19 En Ammon ging naar het land Ismaël, het land dat naar de zonen van Ismaël was genoemd, die eveneens Lamanieten waren geworden.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

20 En zodra Ammon het land Ismaël betrad, grepen de Lamanieten hem en bonden hem vast, volgens hun gewoonte alle Nephieten die hun in handen vielen vast te binden en voor de koning te brengen; en aldus werd het aan het welbehagen van de koning overgelaten om hen te doden, of hen in knechtschap te houden, of hen in de gevangenis te werpen, of hen uit zijn land te werpen, naar zijn wil en welbehagen.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

21 En aldus werd Ammon voor de koning gebracht, die over het land Ismaël regeerde; en zijn naam was Lamoni; en hij was een afstammeling van Ismaël.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

22 En de koning vroeg Ammon of het zijn verlangen was te wonen onder de Lamanieten, ofwel onder zijn volk.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

23 En Ammon zei tot hem: Jawel, ik verlang een tijdlang onder dit volk te wonen; ja, en misschien wel tot op de dag dat ik sterf.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

24 En het geschiedde dat koning Lamoni zeer ingenomen was met Ammon en zijn banden liet losmaken; en hij wilde dat Ammon één van zijn dochters tot vrouw zou nemen.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

25 Maar Ammon zei tot hem: Neen, maar ik zal uw dienstknecht zijn. Derhalve werd Ammon een dienstknecht van koning Lamoni. En het geschiedde dat hij bij andere dienstknechten werd gezet om de kudden van Lamoni te hoeden, volgens het gebruik van de Lamanieten.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

26 En nadat hij drie dagen in dienst van de koning was geweest, toen hij bij de Lamanitische dienstknechten was die met hun kudden uitgingen naar de drenkplaats, die het water van Sebus werd genoemd — en alle Lamanieten drijven hun kudden daarheen, zodat ze water zullen hebben —

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

27 welnu, toen Ammon en de dienstknechten van de koning hun kudden naar die drenkplaats dreven, zie, daar stonden enige Lamanieten die hun kudden hadden gedrenkt en zij dreven de kudden van Ammon en de dienstknechten van de koning uiteen, en zij dreven ze uiteen, zodat ze in vele richtingen vluchtten.

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

28 Nu begonnen de dienstknechten van de koning te morren, en te zeggen: Nu zal de koning ons doden, zoals hij onze broeders heeft gedood, omdat hun kudden door de slechtheid van deze mannen uiteengedreven waren. En zij begonnen hevig te wenen en zeiden: Zie, onze kudden zijn reeds uiteengedreven.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

29 Nu weenden zij uit vrees te worden gedood. Toen nu Ammon dat zag, zwol zijn hart in hem op van vreugde; want, zei hij, ik zal mijn macht tonen aan dezen, mijn mededienstknechten, ofwel de macht die in mij is, door deze kudden voor de koning terug te brengen, zodat ik het hart van dezen, mijn mededienstknechten, kan winnen en hen ertoe kan brengen in mijn woorden te geloven.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

30 En dit nu waren de gedachten van Ammon toen hij de benauwdheid zag van hen die hij zijn broeders noemde.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

31 En het geschiedde dat hij hen met zijn woorden overhaalde en zei: Mijn broeders, wees welgemoed en laten wij op zoek gaan naar de kudden, en wij zullen ze tezamen brengen en terugvoeren naar de drenkplaats; en aldus zullen wij de kudden voor de koning bewaren en zal hij ons niet doden.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

32 En het geschiedde dat zij op zoek gingen naar de kudden, en zij volgden Ammon, en zij spoedden zich met grote haast voort en sneden de kudden van de koning de pas af, en zij brachten ze wederom bijeen bij de drenkplaats.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

33 En wederom stonden die mannen gereed om hun kudden uiteen te drijven; maar Ammon zei tot zijn broeders: Omring de kudden, zodat zij niet vluchten; en ik ga de strijd aanbinden met die mannen, die onze kudden uiteendrijven.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

34 Welnu, zij deden zoals Ammon hun gebood, en hij ging heen en stond gereed om de strijd aan te binden met hen die bij het water van Sebus stonden; en hun aantal was niet gering.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

35 Daarom vreesden zij Ammon niet, want zij veronderstelden dat één van hun mannen hem naar hun believen kon doden, want zij wisten niet dat de Heer Mosiah had beloofd zijn zonen uit hun handen te bevrijden; noch wisten zij iets van de Heer af; daarom schepten zij behagen in de vernietiging van hun broeders; en om die reden stonden zij gereed om de kudden van de koning uiteen te drijven.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

36 Maar Ammon trad naar voren en begon met zijn slinger stenen naar hen te werpen; ja, met grote kracht slingerde hij stenen te midden van hen; en aldus doodde hij enigen van hen, zodat zij zich begonnen te verbazen over zijn kracht; niettemin waren zij vertoornd wegens de gedoden onder hun broeders, en zij waren vastbesloten dat hij moest sterven; omdat zij hem echter niet konden raken met hun stenen, kwamen zij met knuppels op hem af om hem te doden.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

37 Maar zie, iedere man die zijn knuppel ophief om Ammon te slaan, sloeg hij de armen af met zijn zwaard; want hij weerstond hun slagen door op hun armen te slaan met de scherpte van zijn zwaard, zodat zij zich begonnen te verbazen en voor hem begonnen te vluchten; ja, en hun aantal was niet gering; en hij joeg hen op de vlucht door de kracht van zijn arm.

38 Nu waren zes van hen door de slinger gevallen, maar met zijn zwaard doodde hij niemand behalve hun leider; en hij sloeg zovele armen af als er tegen hem werden opgeheven, en het waren er niet weinig.

39 En toen hij hen ver weg had gedreven, keerde hij terug, en zij drenkten hun kudden en brachten hen terug naar de weide van de koning, en vervolgens begaven zij zich naar de koning met de armen die door het zwaard van Ammon waren afgeslagen van hen die hem naar het leven hadden gestaan; en zij werden bij de koning binnengebracht als getuigenis van hetgeen zij hadden gedaan.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Alma 18

1 En het geschiedde dat koning Lamoni zijn dienstknechten naar voren liet treden en getuigen van alles wat zij aangaande deze zaak hadden gezien.

2 En toen zij allen hadden getuigd van hetgeen zij hadden gezien en hij vernomen had van de getrouwheid van Ammon in het bewaren van zijn kudden, en ook van zijn grote kracht bij het strijden tegen hen die hem naar het leven hadden gestaan, was hij buitengewoon verbaasd en zei: Voorzeker is deze meer dan een mens. Zie, is deze niet de Grote Geest die zulke grote bestraffingen over dit volk doet komen wegens zijn moorden?

3 En zij antwoordden de koning en zeiden: Of hij de Grote Geest is of een mens weten wij niet; maar dit weten wij wel: dat hij door de vijanden van de koning niet kan worden gedood; evenmin kunnen zij de kudden van de koning uiteendrijven wanneer hij bij ons is, dankzij zijn bedrevenheid en grote macht; daarom weten wij dat hij een vriend van de koning is. En nu, o koning, geloven wij niet dat een mens zulk een grote macht heeft, want wij weten dat hij niet kan worden gedood.

4 En nu, toen de koning deze woorden had gehoord, zei hij tot hen: Nu weet ik dat het de Grote Geest is; en hij is op dit tijdstip neergedaald om uw leven te bewaren, opdat ik u niet zou doden zoals ik uw broeders heb gedood. Welnu, dit is de Grote Geest over wie onze vaderen hebben gesproken.

5 Nu was dit de overlevering van Lamoni, die hij van zijn vader had ontvangen, dat er een Grote Geest bestond. Hoewel zij in een Grote Geest geloofden, veronderstelden zij dat alles wat zij deden goed was; niettemin begon Lamoni buitengewoon te vrezen, uit vrees dat hij er verkeerd aan had gedaan zijn dienstknechten te doden;

6 want hij had velen van hen gedood, omdat hun broeders hun kudden bij de drenkplaats hadden uiteengedreven; en daarom, omdat zij hun kudden uiteen hadden laten drijven, waren zij gedood.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

7 Nu was het de gewoonte van deze Lamanieten om zich bij de wateren van Sebus op te stellen om de kudden van het volk uiteen te drijven, opdat zij daardoor vele van de uiteengedreven dieren naar hun eigen land konden drijven, want dat was een wijze van roven onder hen.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

8 En het geschiedde dat koning Lamoni navraag deed bij zijn dienstknechten en zei: Waar is deze man die zulke grote kracht bezit?

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

9 En zij zeiden tot hem: Zie, hij voedert uw paarden. Nu had de koning, nog voor de tijd van het drenken van de kudden, zijn dienstknechten geboden zijn paarden en wagens gereed te maken en hem naar het land Nephi te begeleiden, want er werd een groot feest gegeven in het land Nephi door de vader van Lamoni, die koning was over het gehele land.

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

10 Toen nu koning Lamoni hoorde dat Ammon zijn paarden en zijn wagens gereedmaakte, was hij nog meer verbaasd over de getrouwheid van Ammon en zei: Voorzeker is er onder al mijn dienstknechten niet één die zo getrouw is geweest als deze man, want hij is erop bedacht al mijn geboden uit te voeren.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

11 Nu weet ik zeker dat dit de Grote Geest is, en ik zou hem willen vragen bij mij te komen, maar ik durf het niet.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

12 En het geschiedde, toen Ammon de paarden en de wagens voor de koning en zijn dienstknechten had gereedgemaakt, dat hij naar de koning toe ging, en hij zag dat de gelaatsuitdrukking van de koning was veranderd; daarom wilde hij zich uit zijn tegenwoordigheid terugtrekken.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

13 En één van de dienstknechten van de koning zei tot hem: Rabbanah, hetgeen vertaald wil zeggen: machtige of grote koning, daar zij hun koningen als machtig beschouwden; en daarom zei hij tot hem: Rabbanah, de koning verlangt dat u blijft.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

14 Daarom wendde Ammon zich tot de koning en zei tot hem: Wat wilt u dat ik voor u doe, o koning? En de koning gaf hem, volgens hun tijdrekening, een uur lang geen antwoord, want hij wist niet wat hij tot hem moest zeggen.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

15 En het geschiedde dat Ammon wederom tot hem zei: Wat verlangt u van mij? Maar de koning gaf hem geen antwoord.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

16 En het geschiedde dat Ammon, omdat hij met de Geest van God was vervuld, de gedachten van de koning doorzag. En hij zei tot hem: Komt het doordat u hebt gehoord dat ik uw dienstknechten en uw kudden heb verdedigd, en zeven van hun broeders met de slinger en met het zwaard heb gedood, en anderen de armen heb afgehouwen om uw kudden en uw dienstknechten te verdedigen; zie, is het dat wat uw verwondering opwekt?

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

17 Ik zeg u: Hoe komt het dat uw verwondering zo groot is? Zie, ik ben een mens, en ik ben uw dienstknecht; daarom, alles wat u verlangt dat goed is, dat zal ik doen.

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

18 Toen nu de koning deze woorden had gehoord, verwonderde hij zich opnieuw, want hij zag dat Ammon zijn gedachten kon onderscheiden; maar niettemin deed koning Lamoni zijn mond open en zei tot hem: Wie bent u? Bent u die Grote Geest die alle dingen weet?

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

19 Ammon antwoordde en zei tot hem: Die ben ik niet.

Ammon answered and said unto him: I am not.

20 En de koning zei: Hoe kent u de gedachten van mijn hart? U mag vrijmoedig spreken en mij aangaande die dingen vertellen, en mij eveneens vertellen door welke kracht u mijn broeders, die mijn kudden hebben uiteengedreven, hebt gedood en de armen hebt afgehouwen —

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

21 en nu, indien u mij aangaande die dingen wilt vertellen, zal ik u alles geven wat u maar verlangt; en zo nodig zal ik u met mijn legers beschermen; maar ik weet dat u machtiger bent dan zij allen; niettemin, wat u ook van mij verlangt, ik zal het u geven.

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

22 Nu zei Ammon, die scherpzinnig was, maar zonder boos opzet, tot Lamoni: Zult u naar mijn woorden luisteren indien ik u vertel door welke kracht ik deze dingen doe? En dat is hetgeen ik van u verlang.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

23 En de koning antwoordde hem en zei: Jawel, ik zal al uw woorden geloven. En aldus werd hij met vernuft gevangen.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

24 En Ammon begon vrijmoedig tot hem te spreken en zei tot hem: Gelooft u dat er een God bestaat?

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

25 En hij antwoordde en zei tot hem: Ik weet niet wat dat betekent.

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

26 En toen zei Ammon: Gelooft u dat er een Grote Geest bestaat?

27 En hij zei: Jawel.

28 En Ammon zei: Dat is God. En voorts zei Ammon tot hem: Gelooft u dat die Grote Geest, die God is, alle dingen heeft geschapen die in de hemel en op de aarde zijn?

29 En hij zei: Jawel, ik geloof dat Hij alle dingen heeft geschapen die op de aarde zijn; maar de hemelen ken ik niet.

30 En Ammon zei tot hem: De hemelen is een plaats waar God woont, en al zijn heilige engelen.

31 En koning Lamoni zei: Is het boven de aarde?

32 En Ammon zei: Jawel, en Hij ziet op alle mensenkinderen neer; en Hij kent alle gedachten en overleggingen van het hart, want door zijn hand zijn zij allen geschapen vanaf het begin.

33 En koning Lamoni zei: Ik geloof al deze dingen die u hebt gesproken. Bent u door God gezonden?

34 Ammon zei tot hem: Ik ben een mens; en de mens is in het begin geschapen naar het beeld van God, en ik ben door zijn Heilige Geest geroepen om deze dingen te leren aan dit volk, opdat zij tot de kennis zullen worden gebracht van hetgeen juist en waar is;

35 en een deel van die Geest woont in mij, hetgeen mij kennis geeft, en ook kracht volgens mijn geloof en verlangens die in God zijn.

36 Toen nu Ammon deze woorden had gesproken, begon hij bij de schepping van de wereld, en ook de schepping van Adam, en vertelde hem alle dingen over de val van de mens, en hij verklaarde en sprak uitvoerig over de kronieken en de heilige Schriften van het volk, die uit de mond van de profeten waren gekomen, tot het tijdstip waarop hun vader Lehi Jeruzalem had verlaten, en legde ze hem voor.

37 En ook verhaalde hij hun — want het was aan de koning en zijn dienstknechten — alle reizen van hun vaderen in de wildernis, en al hun lijden door honger en dorst, en hun gezwoeg enzovoort.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

And he said, Yea.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

38 En hij verhaalde hun ook de opstandigheid van Laman en Lemuel, en de zonen van Ismaël, ja, hij vertelde hun over al hun opstandigheid; en hij legde hun al de kronieken en Schriften uit vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten tot op de huidige tijd.

39 Maar dat is niet alles; want hij legde hun het verlossingsplan uit, dat vanaf de grondlegging van de wereld was bereid; en hij maakte hun ook bekend met de komst van Christus, en alle werken van de Heer maakte hij hun bekend.

40 En het geschiedde, nadat hij al deze dingen had gezegd en ze de koning had uitgelegd, dat de koning al zijn woorden geloofde.

41 En hij begon de Heer aan te roepen en zei: O Heer, wees barmhartig; wees jegens mij en mijn volk barmhartig volgens de grote barmhartigheid die U het volk van Nephi hebt bewezen.

42 En nu, toen hij dat had gezegd, viel hij ter aarde neer alsof hij dood was.

43 En het geschiedde dat zijn dienstknechten hem opnamen en hem naar zijn vrouw brachten, en hem op een bed legden; en twee dagen en twee nachten lang lag hij alsof hij dood was; en zijn vrouw en zijn zonen en zijn dochters treurden over hem, naar de wijze van de Lamanieten, hevig weeklagend over zijn heengaan.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Alma 19

1 En het geschiedde, na twee dagen en twee nachten, dat zij op het punt stonden zijn lichaam op te nemen en het in een graf te leggen, dat zij hadden gemaakt voor het begraven van hun doden.

2 Nu was de roem van Ammon de koningin ter ore gekomen, daarom liet zij hem weten dat het haar verlangen was dat hij bij haar zou komen.

3 En het geschiedde dat Ammon deed zoals hem geboden werd en hij ging naar de koningin en vroeg wat zij wilde dat hij deed.

4 En zij zei tot hem: De dienstknechten van mijn man hebben mij bekendgemaakt dat u een profeet bent van een heilig God, en dat u de macht bezit om vele machtige werken te verrichten in zijn naam;

5 daarom, indien dat zo is, zou ik willen dat u naar binnen gaat om naar mijn man te kijken, want hij heeft twee dagen en twee nachten lang op zijn bed gelegen; en sommigen zeggen dat hij niet dood is, terwijl anderen zeggen dat hij wél dood is en dat hij riekt, en dat hij in het graf moet worden gelegd; maar wat mij betreft, volgens mij riekt hij niet.

6 Welnu, dat was wat Ammon verlangde, want hij wist dat koning Lamoni onder de invloed van de kracht van God verkeerde; hij wist dat de donkere sluier van ongeloof van zijn geest werd afgeworpen, en dat het licht dat zijn geest verlichtte, dat het licht van de heerlijkheid van God was, hetgeen een wonderbaar licht van zijn goedheid was — ja, dat licht had zijn ziel vervuld met zulke grote vreugde, dat de wolk van duisternis verdreven was en het licht van het eeuwige leven in zijn ziel was ontstoken; ja, hij wist dat dat zijn natuurlijke lichaam had overweldigd, en dat hij in God was weggevoerd —

7 hetgeen daarom de koningin van hem verlangde, was ook zijn enige verlangen. Daarom ging hij naar binnen om naar de koning te kijken, zoals de koningin van hem had verlangd; en hij zag de koning en hij wist dat hij niet dood was.

8 En hij zei tot de koningin: Hij is niet dood, maar hij slaapt in God en morgen staat hij wederom op; begraaf hem dus niet.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

9 En Ammon zei tot haar: Gelooft u dat? En zij zei tot hem: Ik heb geen getuigenis gehad behalve uw woord en het woord van onze dienstknechten; niettemin geloof ik dat het zal zijn zoals u hebt gezegd.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

10 En Ammon zei tot haar: Gezegend bent u wegens uw buitengewoon grote geloof; ik zeg u, vrouw, zulk een groot geloof heeft zich onder al het volk van de Nephieten niet voorgedaan.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

11 En het geschiedde dat zij aan het bed van haar man waakte vanaf dat tijdstip tot op het tijdstip de volgende dag dat hij op zou staan, zoals Ammon had gesteld.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

12 En het geschiedde dat hij volgens de woorden van Ammon opstond; en bij het opstaan strekte hij zijn hand uit naar de vrouw en zei: Gezegend zij de naam van God, en gezegend bent u.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

13 Want zie, zo zeker als u leeft, heb ik mijn Verlosser gezien; en Hij zal komen en uit een vrouw worden geboren, en Hij zal alle mensen verlossen die in zijn naam geloven. Toen hij nu die woorden had gezegd, zwol zijn hart in hem, en van vreugde zonk hij wederom neer; en ook de koningin zonk neer, overstelpt door de Geest.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

14 Toen nu Ammon zag dat de Geest van de Heer volgens zijn gebeden werd uitgestort op de Lamanieten, zijn broeders, die de oorzaak waren geweest van zoveel rouw onder de Nephieten, ofwel onder al het volk van God, wegens hun ongerechtigheden en hun overleveringen, viel hij op zijn knieën en begon zijn ziel uit te storten in gebed en dankzegging tot God voor hetgeen Hij voor zijn broeders had gedaan; en ook hij werd door vreugde overstelpt; en aldus waren zij alledrie ter aarde neergezonken.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

15 Toen nu de dienstknechten van de koning zagen dat zij waren neergevallen, begonnen ook zij God aan te roepen, want de vreze des Heren was ook over hen gekomen, want zij waren het die voor de koning hadden gestaan en tot hem hadden getuigd van de grote kracht van Ammon.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

16 En het geschiedde dat zij de naam van de Heer uit alle macht aanriepen, ja, totdat zij allen ter aarde waren gevallen, uitgezonderd één van de Lamanitische vrouwen, wier naam Abish was en die reeds vele jaren tot de Heer was bekeerd ten gevolge van een merkwaardig visioen van haar vader —

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

17 omdat zij dus tot de Heer was bekeerd — maar dat nooit had bekendgemaakt — wist zij, toen zij zag dat alle dienstknechten van Lamoni ter aarde waren gevallen, en dat ook haar meesteres, de koningin, en de koning en Ammon uitgestrekt op de grond lagen, dat het de macht van God was; en omdat zij dacht dat dit een gelegenheid was — door het volk bekend te maken wat er onder hen was voorgevallen — om hen door het aanschouwen van dit toneel ertoe te bewegen in de macht van God te geloven, snelde zij van huis tot huis en maakte het bekend aan het volk.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

18 En zij begonnen bijeen te komen bij het huis van de koning. En er ontstond een menigte, en tot hun verbazing zagen zij de koning en de koningin en hun dienstknechten uitgestrekt op de grond liggen, en allen lagen zij daar alsof zij dood waren; en zij zagen ook Ammon, en zie, hij was een Nephiet.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

19 En nu begon het volk onderling te morren; sommigen zeiden dat hetgeen hen getroffen had, ofwel de koning en zijn huis, een groot kwaad was, doordat hij had toegelaten dat de Nephiet in het land bleef.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

20 Anderen echter berispten hen en zeiden: De koning heeft dit kwaad over zijn huis gehaald doordat hij zijn dienstknechten, van wie de kudden bij de wateren van Sebus waren uiteengedreven, heeft gedood.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

21 En zij werden eveneens berispt door die mannen die zich hadden opgesteld bij de wateren van Sebus en de kudden die de koning toebehoorden, hadden uiteengedreven, want zij waren vertoornd op Ammon wegens het aantal van hun broeders dat hij bij de wateren van Sebus had gedood terwijl hij de kudden van de koning beschermde.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

22 Welnu, één van hen, wiens broer met het zwaard van Ammon was gedood en die buitengewoon vertoornd was op Ammon, trok zijn zwaard en trad naar voren om het op Ammon te laten neerkomen om hem te doden; en zie, toen hij het zwaard ophief om hem te slaan, viel hij dood neer.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

23 Nu zien wij dat Ammon niet kon worden gedood, want de Heer had tot Mosiah, zijn vader, gezegd: Ik zal hem bewaren, en het zal hem vergaan naar uw geloof — daarom had Mosiah hem aan de Heer toevertrouwd.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

24 En het geschiedde, toen de menigte zag dat de man die het zwaard had opgeheven om Ammon te doden, dood was neergevallen, dat allen door vrees werden bevangen, en zij durfden hun handen niet uit te steken om hem, of iemand van hen die waren neergevallen, aan te raken; en zij begonnen zich wederom verwonderd af te vragen wat de oorzaak van die grote kracht kon zijn, ofwel wat die dingen konden betekenen.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

25 En het geschiedde dat er velen onder hen waren die zeiden dat Ammon de Grote Geest was, en anderen zeiden dat hij door de Grote Geest was gezonden;

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

26 maar nog anderen berispten hen allen en zeiden dat hij een monster was, dat door de Nephieten was gezonden om hen te pijnigen.

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

27 En er waren sommigen die zeiden dat Ammon door de Grote Geest was gezonden om hen te kwellen wegens hun ongerechtigheden; en dat het de Grote Geest was die de Nephieten altijd had vergezeld, die hen te allen tijde uit hun handen had bevrijd; en zij zeiden dat het deze Grote Geest was die zovelen van hun broeders, de Lamanieten, had vernietigd.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

28 En aldus begon de twist onder hen buitengewoon heftig te worden. En terwijl zij aldus twistten, kwam de dienstmaagd die de menigte bijeen had laten komen, en toen zij de twist zag die onder de menigte was ontstaan, was zij buitengewoon bedroefd, ja, tot tranen toe.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

29 En het geschiedde dat zij naar voren trad en de koningin bij de hand nam, om haar wellicht van de grond te kunnen opheffen; en zodra zij haar hand beroerde, richtte zij zich op en stond op haar voeten en riep met luide stem en zei: O gezegende Jezus, die mij van een vreselijke hel heeft gered! O gezegende God, wees barmhartig jegens dit volk!

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

30 En toen zij dat had gezegd, vouwde zij haar handen ineen, en zij was vol vreugde en sprak vele woorden die niet werden verstaan; en toen zij dat had gedaan, nam zij de koning, Lamoni, bij de hand, en zie, hij richtte zich op en ging staan.

31 En toen hij de twist onder het volk zag, trad hij onmiddellijk naar voren en begon hen te berispen en hun de woorden te leren die hij uit de mond van Ammon had gehoord; en zovelen als er zijn woorden hoorden, geloofden en werden tot de Heer bekeerd.

32 Maar er waren velen onder hen die zijn woorden niet wilden horen; daarom gingen zij huns weegs.

33 En het geschiedde, toen Ammon opstond, dat hij hun eveneens toesprak, en dat deden ook alle dienstknechten van Lamoni; en allen verkondigden zij het volk hetzelfde: dat hun hart was veranderd; dat zij geen verlangen meer hadden om kwaad te doen.

34 En zie, velen verkondigden het volk dat zij engelen hadden gezien en met hen hadden gesproken; en aldus hadden die hun verteld over dingen van God en over zijn gerechtigheid.

35 En het geschiedde dat er velen waren die in hun woorden geloofden; en zovelen als er geloofden, lieten zich dopen; en zij werden een rechtvaardig volk, en zij vestigden een kerk in hun midden.

36 En aldus ving het werk van de Heer aan onder de Lamanieten; aldus begon de Heer zijn Geest op hen uit te storten; en wij zien dat zijn arm is uitgestrekt naar alle mensen die zich willen bekeren en in zijn naam geloven.

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Alma 20

1 En het geschiedde, toen zij een kerk in dat land hadden gevestigd, dat koning Lamoni wilde dat Ammon hem zou vergezellen naar het land Nephi om hem aan zijn vader te laten zien.

2 En de stem van de Heer kwam tot Ammon en zei: U zult niet opgaan naar het land Nephi, want zie, de koning zal u naar het leven staan; maar u zult naar het land Middoni gaan; want zie, uw broer Aäron, en ook Muloki en Ammah zitten in de gevangenis.

3 Nu geschiedde het, toen Ammon dit had gehoord, dat hij tot Lamoni zei: Zie, mijn broer en mijn broeders zitten in de gevangenis in Middoni, en ik ga erheen om hen te bevrijden.

4 Nu zei Lamoni tot Ammon: Ik weet dat u in de sterkte van de Heer alle dingen kunt doen. Maar zie, ik zal u naar het land Middoni vergezellen, want de koning van het land Middoni, wiens naam Antiomno is, is een vriend van mij; daarom ga ik naar het land Middoni om de koning van het land te vleien, en hij zal uw broeders uit de gevangenis werpen. Nu zei Lamoni tot hem: Wie heeft u gezegd dat uw broeders in de gevangenis zitten?

5 En Ammon zei tot hem: Niemand heeft mij dat gezegd dan alleen God; en Hij zei tot mij: Ga en bevrijd uw broeders, want zij zitten in de gevangenis in het land Middoni.

6 Toen nu Lamoni dat hoorde, liet hij zijn dienstknechten zijn paarden en zijn wagens in gereedheid brengen.

7 En hij zei tot Ammon: Kom, ik zal u vergezellen naar het land Middoni, en daar zal ik bij de koning pleiten dat hij uw broeders uit de gevangenis werpt.

8 En het geschiedde terwijl Ammon en Lamoni erheen reisden, dat zij de vader van Lamoni tegenkwamen, die koning was over het gehele land.

9 En zie, de vader van Lamoni zei tot hem: Waarom ben jij niet op het feest gekomen op die grote dag toen ik een feest voor mijn zonen en voor mijn volk heb gegeven?

10 En hij zei ook: Waar ga je heen met die Nephiet, die een van de kinderen van een leugenaar is?

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

11 En het geschiedde dat Lamoni hem verhaalde waar hij heen ging, want hij vreesde hem te mishagen.

12 En hij vertelde hem eveneens de gehele reden waarom hij in zijn eigen koninkrijk was gebleven, waarom hij niet naar zijn vader was gegaan, naar het feest dat die had bereid.

13 En toen nu Lamoni hem al die dingen had verhaald, zie, tot zijn verbazing was zijn vader vertoornd op hem: Lamoni, je gaat die Nephieten, die zonen van een leugenaar zijn, bevrijden. Zie, hij heeft onze vaderen beroofd; en nu zijn ook zijn kinderen onder ons gekomen om ons door hun geslepenheid en leugens te misleiden, om ons opnieuw van ons bezit te kunnen beroven.

14 Nu gebood de vader van Lamoni hem om Ammon met het zwaard te doden. En hij gebood hem eveneens niet naar het land Middoni te gaan, maar met hem terug te keren naar het land Ismaël.

15 Maar Lamoni zei tot hem: Ik dood Ammon niet, evenmin keer ik terug naar het land Ismaël, maar ik ga naar het land Middoni om de broeders van Ammon te bevrijden, want ik weet dat het rechtvaardige mannen en heilige profeten van de ware God zijn.

16 Toen nu zijn vader die woorden hoorde, was hij vertoornd op hem, en hij trok zijn zwaard om hem ter aarde te slaan.

17 Maar Ammon trad naar voren en zei tot hem: Zie, u zult uw zoon niet doden; niettemin zou het beter zijn dat hij viel dan u, want zie, hij heeft zich van zijn zonden bekeerd; maar indien u op dit tijdstip viel, in uw toorn, dan kon uw ziel niet worden gered.

18 En voorts is het raadzaam dat u zich inhoudt; want indien u uw zoon doodt, die een onschuldig mens is, zal zijn bloed van de aardbodem tot de Heer, zijn God, roepen om wraak over u; en misschien zult u uw ziel verliezen.

19 Toen nu Ammon die woorden tot hem had gezegd, antwoordde hij hem en zei: Ik weet dat ik onschuldig bloed zou vergieten indien ik mijn zoon doodde, want u bent het die hebt getracht hem te vernietigen.

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

20 En hij strekte zijn hand uit om Ammon te doden. Maar Ammon weerstond zijn slagen en sloeg hem bovendien op zijn arm, zodat hij die niet kon gebruiken.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

21 Toen nu de koning zag dat Ammon hem kon doden, begon hij Ammon te smeken zijn leven te sparen.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

22 Maar Ammon hief zijn zwaard op en zei tot hem: Zie, ik zal u slaan, tenzij u mijn verzoek inwilligt dat mijn broeders uit de gevangenis worden geworpen.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

23 Nu zei de koning, die vreesde zijn leven te verliezen: Indien u mij spaart, zal ik u alles geven wat u maar vragen wilt, tot zelfs de helft van het koninkrijk.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

24 Toen nu Ammon zag dat hij naar zijn verlangen op de oude koning had ingewerkt, zei hij tot hem: Indien u toestaat dat mijn broeders uit de gevangenis worden geworpen, en tevens dat Lamoni zijn koninkrijk behoudt, en dat u niet misnoegd over hem bent, maar toestaat dat hij bij alles wat hij in gedachte heeft naar eigen wens handelt, dan zal ik u sparen; anders zal ik u ter aarde slaan.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

25 Toen nu Ammon die woorden had gezegd, begon de koning zich te verblijden wegens zijn leven.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

26 En toen hij zag dat Ammon geen verlangen had om hem te vernietigen, en toen hij ook de grote liefde zag die hij voor zijn zoon Lamoni koesterde, was hij buitengewoon verbaasd en zei: Omdat dat alles is wat u hebt verlangd — dat ik uw broeders vrijlaat, en toesta dat mijn zoon Lamoni zijn koninkrijk behoudt — zie, zal ik u toestaan dat mijn zoon vanaf dit tijdstip en voor eeuwig zijn koninkrijk behoudt; en ik zal hem niet meer regeren —

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

27 en ik zal u tevens toestaan dat uw broeders uit de gevangenis worden geworpen; en u en uw broeders mogen bij mij komen in mijn koninkrijk, want ik zal een groot verlangen hebben u te zien. Want de koning was zeer verbaasd over de woorden die hij had gesproken, en ook over de woorden die waren gesproken door zijn zoon Lamoni, daarom wilde hij er meer over weten.

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

28 En het geschiedde dat Ammon en Lamoni hun reis naar het land Middoni vervolgden. En Lamoni vond genade in de ogen van de koning van het land; daarom werden de broeders van Ammon uit de gevangenis gehaald.

29 En toen Ammon hen zag, was hij buitengewoon bedroefd, want zie, zij waren naakt, en hun huid was danig doorgeschuurd doordat zij gebonden waren geweest met sterke touwen. En zij hadden tevens honger en dorst geleden en allerlei leed doorstaan; niettemin waren zij geduldig in al hun lijden.

30 En het geval wilde dat het hun lot was geweest een verstokter en halsstarriger volk in handen te vallen; daarom wilden zij niet naar hun woorden luisteren, en zij hadden hen uitgeworpen en geslagen, en hen van huis tot huis en van plaats tot plaats gedreven, ja, totdat zij in het land Middoni waren gekomen; en daar waren zij gegrepen en in de gevangenis geworpen, en met sterke touwen vastgebonden en vele dagen lang in de gevangenis gehouden; en zij werden door Lamoni en Ammon bevrijd.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Een verslag van de prediking van Aäron en Muloki en hun broeders aan de Lamanieten.

Alma 21

1 Welnu, toen Ammon en zijn broeders waren uiteengegaan aan de grens van het land van de Lamanieten, zie, toen reisde Aäron naar het land dat door de Lamanieten Jeruzalem werd genoemd naar het geboorteland van hun vaderen; en het was ver weg aan de grens met Mormon.

2 Nu hadden de Lamanieten en de Amalekieten en het volk van Amulon een grote stad gebouwd, die Jeruzalem werd genoemd.

3 Nu waren de Lamanieten zelf al verstokt genoeg, maar de Amalekieten en de Amulonieten waren nog verstokter; daarom brachten zij de Lamanieten ertoe hun hart te verstokken, zodat zij in goddeloosheid en in hun gruwelen toenamen.

4 En het geschiedde dat Aäron in de stad Jeruzalem kwam en eerst tot de Amalekieten begon te prediken. En hij begon tot hen te prediken in hun synagogen, want zij hadden synagogen gebouwd naar de orde der Nehoren; want velen van de Amalekieten en van de Amulonieten waren de orde der Nehoren toegedaan.

5 Welnu, toen Aäron een van hun synagogen binnenging om tot het volk te prediken, en toen hij tot hen stond te spreken, zie, stond er een Amalekiet op die met hem begon te redetwisten en zei: Wat is dat waarvan u hebt getuigd? Hebt u een engel gezien? Waarom verschijnen engelen niet aan ons? Zie, is dit volk niet even goed als uw volk?

6 U zegt ook dat wij verloren zullen gaan, tenzij wij ons bekeren. Hoe kent u de gedachten en voornemens van ons hart? Hoe weet u dat wij reden tot bekering hebben? Hoe weet u dat wij geen rechtvaardig volk zijn? Zie, wij hebben heiligdommen gebouwd en wij komen bijeen om God te aanbidden. Wij geloven dat God alle mensen zal redden.

7 Nu zei Aäron tot hem: Gelooft u dat de Zoon van God zal komen om het mensdom van zijn zonden te verlossen?

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

8 En de man zei tot hem: Wij geloven niet dat u daar iets van weet. Wij geloven niet in die dwaze overleveringen. Wij geloven niet dat u iets weet over toekomende dingen, evenmin geloven wij dat uw vaderen — en ook onze vaderen — iets wisten aangaande de dingen waarover zij spraken, van hetgeen komen zal.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

9 Nu begon Aäron hun de Schriften te ontvouwen aangaande de komst van Christus, en ook aangaande de opstanding van de doden, en dat er geen verlossing voor het mensdom kon zijn dan alleen door de dood en het lijden van Christus, en de verzoening door zijn bloed.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

10 En het geschiedde, terwijl hij hun deze dingen begon uit te leggen, dat zij vertoornd op hem waren en hem begonnen te bespotten; en zij wilden niet luisteren naar de woorden die hij sprak.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

11 Daarom, toen hij bemerkte dat zij niet naar zijn woorden wilden luisteren, vertrok hij uit hun synagoge en ging naar een dorp dat Ani-Anti werd genoemd, en daar trof hij Muloki aan, die hun het woord predikte; en ook Ammah en zijn broeders. En zij redetwistten met velen over het woord.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

12 En het geschiedde dat zij bemerkten dat de mensen hun hart zouden verstokken; daarom vertrokken zij en gingen naar het land Middoni. En zij predikten het woord tot velen, en weinigen geloofden in de woorden die zij leerden.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

13 Evenwel werden Aäron en een aantal van zijn broeders gegrepen en in de gevangenis geworpen, en de rest van hen vluchtte uit het land Middoni naar de omliggende gewesten.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

14 En zij die in de gevangenis waren geworpen, hadden veel te lijden, en zij werden bevrijd door de hand van Lamoni en Ammon, en zij werden gevoed en gekleed.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

15 En zij gingen opnieuw uit om het woord te verkondigen, en aldus waren zij voor de eerste maal uit de gevangenis bevrijd; en aldus hadden zij geleden.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

16 En zij gingen uit waarheen zij ook door de Geest van de Heer werden geleid, het woord van God predikend in iedere synagoge van de Amalekieten, of in iedere samenkomst van de Lamanieten waar zij maar werden toegelaten.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

17 En het geschiedde dat de Heer hen begon te zegenen, zodat zij velen tot de kennis van de waarheid brachten; ja, zij overtuigden velen van hun zonden, en van de overleveringen van hun vaderen, die niet juist waren.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

18 En het geschiedde dat Ammon en Lamoni terugkeerden uit het land Middoni naar het land Ismaël, dat hun erfland was.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

19 En koning Lamoni stond niet toe dat Ammon hem diende of zijn dienstknecht was.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

20 Maar hij liet synagogen bouwen in het land Ismaël; en hij zorgde ervoor dat zijn volk, ofwel het volk dat hij regeerde, bijeenkwam.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

21 En hij verblijdde zich over hen en hij leerde hun vele dingen. En ook verkondigde hij hun dat zij een volk waren dat onder hem stond, en dat zij een vrij volk waren, dat zij vrij waren van de verdrukkingen van de koning, zijn vader; want zijn vader had hem toegestaan het volk te regeren dat in het land Ismaël was, en in het gehele omliggende land.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

22 En tevens verkondigde hij hun dat zij de vrijheid zouden genieten om de Heer, hun God, te aanbidden volgens hun verlangens, in welke plaats zij zich ook bevonden, mits het in het land was dat onder het bewind van koning Lamoni stond.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

23 En Ammon predikte tot het volk van koning Lamoni; en het geschiedde dat hij hun alle dingen leerde aangaande de dingen van gerechtigheid. En hij spoorde hen dagelijks met alle ijver aan; en zij sloegen acht op zijn woord, en zij waren naarstig in het onderhouden van de geboden van God.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Alma 22

1 Welnu, terwijl Ammon het volk van Lamoni aldus voortdurend leerde, keren wij terug naar het verslag van Aäron en zijn broeders; want toen hij uit het land Middoni was vertrokken, werd hij door de Geest naar het land Nephi geleid, namelijk naar het huis van de koning die over het gehele land heerste, uitgezonderd het land Ismaël; en hij was de vader van Lamoni.

2 En het geschiedde dat hij met zijn broeders bij hem binnentrad in het paleis van de koning, en hij boog zich voor de koning en zei tot hem: Zie, o koning, wij zijn de broeders van Ammon, die u uit de gevangenis hebt vrijgelaten.

3 En nu, o koning, indien u ons leven wilt sparen, zullen wij uw dienstknechten zijn. En de koning zei tot hen: Sta op, want ik zal u uw leven schenken, en ik zal niet toestaan dat u mijn dienstknechten bent; maar ik sta erop dat u mij leert, want ik ben enigszins verontrust van geest geweest wegens de edelmoedigheid van uw broeder Ammon en de grootheid van zijn woorden; en ik wil de reden kennen waarom hij niet samen met u uit Middoni is gekomen.

4 En Aäron zei tot de koning: Zie, de Geest van de Heer heeft hem elders geroepen; hij is naar het land Ismaël gegaan om het volk van Lamoni te leren.

5 Nu zei de koning tot hen: Wat betekent hetgeen u hebt gezegd over de Geest van de Heer? Zie, dat is het wat mij verontrust.

6 En tevens, wat betekent hetgeen Ammon heeft gezegd: Indien u zich bekeert, zult u behouden worden, en indien u zich niet bekeert, zult u ten laatsten dage worden verworpen?

7 En Aäron antwoordde hem en zei tot hem: Gelooft u dat er een God is? En de koning zei: Ik weet dat de Amalekieten zeggen dat er een God is, en ik heb hun toegestaan heiligdommen te bouwen, zodat zij kunnen bijeenkomen om Hem te aanbidden. En indien u nu zegt dat er een God is, zie, dan geloof ik dat.

8 En nu, toen Aäron dat hoorde, begon zijn hart zich te verblijden en hij zei: Zie, zo zeker als u leeft, o koning, is er een God.

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

9 En de koning zei: Is God die Grote Geest die onze vaderen uit het land Jeruzalem heeft gebracht?

10 En Aäron zei tot hem: Ja, Hij is die Grote Geest, en Hij heeft alle dingen geschapen, zowel in de hemel als op aarde. Gelooft u dat?

11 En hij zei: Jawel, ik geloof dat de Grote Geest alle dingen heeft geschapen, en ik wens dat u mij vertelt over al die dingen, en ik zal uw woorden geloven.

12 En het geschiedde, toen Aäron bemerkte dat de koning zijn woorden zou geloven, dat hij bij de schepping van Adam begon en de koning de Schriften voorlas — hoe God de mens naar zijn eigen beeld had geschapen, en dat God hem geboden had gegeven, en dat de mens wegens overtreding was gevallen.

13 En Aäron legde hem de Schriften uit vanaf de schepping van Adam, en hield hem de val van de mens voor, en hun vleselijke staat en ook het plan van de verlossing door Christus, dat vanaf de grondlegging van de wereld was bereid voor allen die in zijn naam zouden geloven.

14 En daar de mens was gevallen, kon hij uit zichzelf geen verdienste verwerven; evenwel doen het lijden en de dood van Christus — door geloof en bekering enzovoort — verzoening voor hun zonden; en dat Hij de banden van de dood verbreekt, zodat het graf geen overwinning zal hebben, en de prikkel van de dood zou worden verzwolgen in de hoop op heerlijkheid; en Aäron legde al die dingen aan de koning uit.

15 En het geschiedde, nadat Aäron hem deze dingen had uitgelegd, dat de koning zei: Wat moet ik doen om dat eeuwige leven, waarover u hebt gesproken, te verkrijgen? Ja, wat moet ik doen om uit God te worden geboren, zodat deze goddeloze geest uit mijn borst wordt weggerukt, en om zijn Geest te ontvangen, zodat ik met vreugde word vervuld en ten laatsten dage niet word verworpen? Zie, zei hij, ik zal alles wat ik bezit opgeven, ja, ik zal afstand doen van mijn koninkrijk om die grote vreugde te kunnen ontvangen.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

16 Maar Aäron zei tot hem: Indien dat uw verlangen is, indien u zich neerbuigt voor God, ja, indien u zich bekeert van al uw zonden, en u neerbuigt voor God en zijn naam in geloof aanroept, gelovende dat u zult ontvangen, dan zult u de hoop ontvangen waarnaar u verlangt.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

17 En het geschiedde, toen Aäron die woorden had gezegd, dat de koning zich voor de Heer neerboog, op zijn knieën; ja, hij wierp zich zelfs ter aarde en vol vuur riep hij uit en zei:

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

18 O God, Aäron heeft mij gezegd dat er een God is; en indien er een God is, en indien U God bent, wilt U Zich dan aan mij bekendmaken, en ik zal al mijn zonden afleggen om U te kennen, opdat ik uit de doden zal worden opgewekt en ten laatsten dage gered. En nu, toen de koning die woorden had gezegd, werd hij geveld alsof hij dood was.

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

19 En het geschiedde dat zijn dienstknechten wegrenden en de koningin alles vertelden wat de koning was overkomen. En zij trad binnen bij de koning; en toen zij hem zag liggen alsof hij dood was, en ook Aäron en zijn broeders zag staan alsof zij de oorzaak van zijn val waren geweest, was zij vertoornd op hen en gebood haar dienstknechten, ofwel de dienstknechten van de koning, hen te grijpen en te doden.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

20 Nu hadden de dienstknechten de oorzaak van de val van de koning gezien; daarom durfden zij hun handen niet aan Aäron en zijn broeders te slaan; en zij pleitten bij de koningin en zeiden: Waarom gebiedt u ons deze mannen te doden terwijl, welbeschouwd, één van hen machtiger is dan wij allen? Daarom zullen wij voor hen bezwijken.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

21 Toen nu de koningin de vrees van de dienstknechten zag, begon zij eveneens buitengewoon te vrezen dat haar enig kwaad zou overkomen. En zij gebood haar dienstknechten heen te gaan en het volk te roepen, zodat die Aäron en zijn broeders zouden doden.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

22 Toen nu Aäron de vastberadenheid van de koningin zag — en hij kende ook de verstoktheid van het hart van het volk — vreesde hij dat er een menigte bijeen zou komen en dat er een grote twist en beroering onder hen zou zijn; daarom strekte hij zijn hand uit en richtte de koning op van de grond en zei tot hem: Sta op. En hij stond op zijn voeten en herkreeg zijn kracht.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

23 Nu werd dit gedaan in de tegenwoordigheid van de koningin en velen van de dienstknechten. En toen zij het zagen, verwonderden zij zich buitengewoon en begonnen te vrezen. En de koning trad naar voren en begon hen te onderwijzen. En hij onderwees hen zodanig dat zijn gehele huis tot de Heer werd bekeerd.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

24 Nu was er een menigte bijeengekomen wegens het gebod van de koningin, en er ontstond groot gemor onder hen wegens Aäron en zijn broeders.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

25 Maar de koning begaf zich onder hen en onderwees hen. En zij werden tot bedaren gebracht jegens Aäron en hen die bij hem waren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

26 En het geschiedde, toen de koning zag dat het volk tot bedaren was gekomen, dat hij Aäron en zijn broeders te midden van de menigte liet staan en hen het woord liet prediken.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

27 En het geschiedde dat de koning een bevel door het gehele land liet uitgaan, onder zijn gehele volk dat zich in zijn gehele land bevond, dat zich bevond in alle gewesten, in het land dat aan de zee grensde in het oosten en in het westen, en dat van het land Zarahemla werd gescheiden door een smalle strook wildernis die van de oostelijke zee helemaal naar de westelijke zee liep, en rondom in de kuststreken en in de grensstreek van de wildernis die in het noorden bij het land Zarahemla lag, in de grensstreek van Manti, bij de oorsprong van de Sidon die van oost naar west stroomde — en aldus waren de Lamanieten en de Nephieten van elkaar gescheiden.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

28 Welnu, het luiste deel van de Lamanieten leefde in de wildernis en woonde in tenten; en zij waren verspreid door de gehele wildernis in het westen in het land Nephi; ja, en ook ten westen van het land Zarahemla, in de kuststreken, en ten westen in het land Nephi, daar waar het eerste erfdeel van hun vaderen was, en dus grenzend aan de kust.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

29 En er waren eveneens vele Lamanieten in het oosten aan de kust, waarheen de Nephieten hen hadden gedreven. En aldus waren de Nephieten vrijwel omringd door de Lamanieten; niettemin hadden de Nephieten bezit genomen van al de noordelijke delen van het land dat grensde aan de wildernis, bij de oorsprong van de Sidon, van het oosten tot het westen, overal aan de zijde van de wildernis; en in het noorden, zelfs tot zij bij het land waren gekomen dat zij Overvloed noemden.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

30 En het grensde aan het land dat zij Woestenij noemden, omdat het zo ver naar het noorden lag dat het tot in het land reikte dat bevolkt was geweest en verwoest was — over wier beenderen wij hebben gesproken — dat werd ontdekt door het volk van Zarahemla, dat de plek was waar zij aanvankelijk waren geland.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

31 En vandaar trokken zij de zuidelijke wildernis in. Aldus heette het land in het noorden Woestenij en het land in het zuiden heette Overvloed, dat de wildernis was die wemelde van allerlei wilde dieren van elke soort, waarvan een gedeelte uit het noordelijke land was gekomen op zoek naar voedsel.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

32 En nu was het voor een Nephiet slechts de afstand van anderhalve dagreis, langs de grenslijn tussen Overvloed en het land Woestenij, van de zee in het oosten naar de zee in het westen; en aldus waren het land Nephi en het land Zarahemla vrijwel door water omgeven, met een kleine landengte tussen het noordelijke en het zuidelijke land.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

33 En het geschiedde dat de Nephieten het land Overvloed hadden bewoond, van de zee in het oosten tot de zee in het westen, en aldus hadden de Nephieten de Lamanieten in hun wijsheid aan de zuidzijde met hun schildwachten en hun legers ingesloten, opdat zij geen bezittingen meer zouden hebben in het noorden en zij het noordelijke land niet onder de voet konden lopen.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

34 Daarom konden de Lamanieten geen bezittingen meer hebben dan alleen in het land Nephi en in de omliggende wildernis. Nu was dit de wijsheid van de Nephieten: daar de Lamanieten hun vijanden waren, zouden zij niet aan alle zijden door hen worden bestookt, en tevens hadden zij een land waarheen zij, desgewenst, konden vluchten.

35 En nu, nadat ik dit heb verteld, keer ik terug naar het verslag van Ammon en Aäron, Omner en Himni, en hun broeders.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Alma 23

1 Zie, nu geschiedde het dat de koning van de Lamanieten een bevel onder zijn gehele volk liet uitgaan dat zij hun handen niet mochten slaan aan Ammon of Aäron of Omner of Himni, noch aan één van hun broeders, die zouden uitgaan om het woord van God te prediken, ongeacht op welke plaats of in welk deel van hun land zij zich zouden bevinden.

2 Ja, hij liet een besluit onder hen uitgaan dat zij de handen niet aan hen mochten slaan om hen vast te binden of hen in de gevangenis te werpen; evenmin mochten zij hen bespuwen, noch hen slaan, noch hen uit hun synagogen werpen, noch hen geselen; evenmin mochten zij stenen naar hen werpen; zij behoorden daarentegen vrije toegang te hebben tot hun woningen, en tevens tot hun tempels en hun heiligdommen.

3 En aldus konden zij uitgaan en het woord volgens hun verlangen prediken, want de koning was tot de Heer bekeerd, en zijn gehele huis; daarom liet hij zijn bevel in het gehele land aan zijn volk uitgaan, opdat het woord van God geen belemmering zou ondervinden, maar kon uitgaan in het gehele land, zodat zijn volk zou worden overtuigd van de goddeloze overleveringen van hun vaderen, en dat zij ervan zouden worden overtuigd dat zij allen broeders waren, en dat zij niet behoorden te moorden, noch te plunderen, noch te stelen, noch overspel te plegen, noch welk kwaad dan ook te bedrijven.

4 En nu geschiedde het, toen de koning dit bevel had laten uitgaan, dat Aäron en zijn broeders van stad tot stad uitgingen, en van het ene bedehuis tot het andere, en in het gehele land kerken vestigden en priesters en leraren onder de Lamanieten wijdden om het woord van God onder hen te prediken en te leren; en aldus begonnen zij groot succes te hebben.

5 En duizenden werden tot de kennis van de Heer gebracht, ja, duizenden werden ertoe gebracht in de overleveringen van de Nephieten te geloven; en hun werden de kronieken en profetieën geleerd die zelfs tot op heden zijn doorgegeven.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

6 En zo zeker als de Heer leeft, zo zeker was het dat zovelen als er geloofden, ofwel zovelen als er tot de kennis van de waarheid waren gebracht door de prediking van Ammon en zijn broeders, volgens de geest van openbaring en van profetie, en de macht van God die wonderen onder hen werkte — ja, ik zeg u, zowaar de Heer leeft, zovelen van de Lamanieten als er geloofden in hun prediking en zich tot de Heer bekeerden, zijn nooit afvallig geworden.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

7 Want zij werden een rechtvaardig volk; zij legden de wapens van hun opstand neer, zodat zij niet meer tegen God streden, noch tegen iemand van hun broeders.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

8 Welnu, dezen zijn het die zich tot de Heer bekeerden:

Now, these are they who were converted unto the Lord:

9 het volk van de Lamanieten, dat zich in het land Ismaël bevond;

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

10 en tevens enigen van het volk van de Lamanieten die zich in het land Middoni bevonden;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

11 en tevens enigen van het volk van de Lamanieten die zich in de stad Nephi bevonden;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

12 en tevens enigen van het volk van de Lamanieten die zich in het land Shilom bevonden, en die zich in het land Shemlon bevonden en in de stad Lemuel en in de stad Shimnilom.

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

13 En dat zijn de namen van de steden van de Lamanieten die zich tot de Heer bekeerden; en dezen zijn het die de wapens van hun opstand neerlegden, ja, al hun oorlogswapens; en het waren allen Lamanieten.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

14 En de Amalekieten bekeerden zich niet, op één na; evenmin de Amulonieten; integendeel, zij verstokten hun hart, en ook het hart van de Lamanieten in die gedeelten van het land waar zij woonden, ja, en in al hun dorpen en al hun steden.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

15 Daarom hebben wij alle steden van de Lamanieten genoemd waar zij tot inkeer en tot de kennis van de waarheid kwamen en zich bekeerden.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

16 En nu geschiedde het dat de koning en zij die bekeerd waren, ernaar verlangden een naam te hebben waardoor zij van hun broeders konden worden onderscheiden; daarom overlegde de koning met Aäron en velen van hun priesters omtrent de naam die zij zouden aannemen om te kunnen worden onderscheiden.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

17 En het geschiedde dat zij zich Anti-Nephi-Lehieten noemden; en bij die naam werden zij genoemd en zij werden niet meer Lamanieten genoemd.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

18 En zij begonnen een zeer naarstig volk te worden; ja, en zij gingen vriendschappelijk om met de Nephieten; daarom knoopten zij betrekkingen met hen aan en de vervloeking van God volgde hen niet meer.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Alma 24

1 En het geschiedde dat de Amalekieten en de Amulonieten en de Lamanieten die zich in het land Amulon bevonden, en ook in het land Helam, en die in het land Jeruzalem waren, en kortom in al het omliggende land, die zich niet hadden bekeerd en niet de naam Anti-Nephi-Lehi op zich hadden genomen, door de Amalekieten en de Amulonieten tot toorn tegen hun broeders werden opgehitst.

2 En hun haat tegen hen werd buitengewoon hevig, zodat zij zelfs tegen hun koning begonnen op te staan, zodat zij zelfs niet wilden dat hij hun koning was; daarom vatten zij de wapens op tegen het volk van Anti-Nephi-Lehi.

3 Nu droeg de koning het koninkrijk over aan zijn zoon, en hij noemde zijn naam Anti-Nephi-Lehi.

4 En de koning stierf in hetzelfde jaar dat de Lamanieten toebereidselen voor oorlog tegen het volk van God begonnen te maken.

5 Welnu, toen Ammon en zijn broeders, en allen die met hem waren meegekomen, de toebereidselen van de Lamanieten zagen om hun broeders te vernietigen, trokken zij op naar het land Midian, en daar kwam Ammon met al zijn broeders samen; en vandaar trokken zij naar het land Ismaël om met Lamoni en ook met zijn broer, Anti-Nephi-Lehi, te beraadslagen wat zij moesten doen om zich tegen de Lamanieten te verdedigen.

6 Nu was er onder het gehele volk dat zich tot de Heer had bekeerd geen enkele ziel die de wapens wilde opnemen tegen zijn broeders; neen, zij weigerden welke toebereidselen voor oorlog dan ook te maken; ja, en ook hun koning gebood hun dat niet te doen.

7 Welnu, dit zijn de woorden die hij tot het volk sprak over deze zaak: Ik dank mijn God, mijn geliefde volk, dat onze grote God ons in zijn goedheid dezen, onze broeders, de Nephieten, heeft gezonden om tot ons te prediken en ons te overtuigen van de overleveringen van onze goddeloze vaderen.

8 En zie, ik dank mijn grote God dat Hij ons een deel van zijn Geest heeft gegeven om ons hart te verzachten, zodat wij betrekkingen hebben aangeknoopt met deze broeders, de Nephieten.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

9 En zie, ook dank ik mijn God dat wij door het aanknopen van deze betrekkingen zijn overtuigd van onze zonden en van de vele moorden die wij hebben gepleegd.

10 En ook dank ik mijn God, ja, mijn grote God, dat Hij het ons heeft vergund ons van deze dingen te bekeren, en tevens dat Hij ons onze vele zonden en de moorden die wij hebben gepleegd, heeft vergeven, en de schuld uit ons hart heeft weggenomen door de verdiensten van zijn Zoon.

11 En nu zie, mijn broeders, daar dit alles is wat wij konden doen om ons te bekeren van al onze zonden en de vele moorden die wij hebben gepleegd — want wij waren de meest verlorenen van het gehele mensdom — en om God ertoe te brengen ze uit ons hart te verwijderen, want dat was alles wat wij konden doen om ons voldoende voor het aangezicht van God te bekeren, zodat Hij onze smet zou verwijderen —

12 welnu, mijn zeer geliefde broeders, daar God onze smetten heeft verwijderd, en ons zwaard blank is geworden, laten wij ons zwaard dan niet meer met het bloed van onze broeders besmetten.

13 Zie, ik zeg u: Neen, laten wij ons zwaard weerhouden, zodat het niet met het bloed van onze broeders wordt besmet; want indien wij ons zwaard wederom besmetten, kan het misschien niet meer blank worden gewassen door het bloed van de Zoon van onze grote God, dat vergoten zal worden voor de verzoening van onze zonden.

14 En de grote God is barmhartig jegens ons geweest en heeft ons deze dingen bekendgemaakt, opdat wij niet verloren zullen gaan; ja, en Hij heeft ons deze dingen van tevoren bekendgemaakt, omdat Hij onze ziel evenzeer liefheeft als Hij onze kinderen liefheeft; daarom, ziet Hij in zijn barmhartigheid naar ons om door middel van zijn engelen, opdat het heilsplan zowel ons wordt bekendgemaakt als toekomstige geslachten.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

15 O, wat is onze God toch barmhartig! En nu, zie, daar dit alles is wat wij konden doen om onze smetten verwijderd te krijgen, en ons zwaard blank is gemaakt, laten wij het verbergen, zodat het blank zal blijven, als een getuigenis voor onze God ten laatsten dage, ofwel op de dag dat wij worden voorgeleid om door Hem te worden geoordeeld, dat wij ons zwaard niet met het bloed van onze broeders hebben besmet sedert Hij ons zijn woord heeft meegedeeld en ons daardoor heeft gereinigd.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

16 En nu, mijn broeders, indien onze broeders ons trachten te vernietigen, zie, dan zullen wij ons zwaard verbergen, ja, wij zullen het diep in de grond begraven, opdat het blank zal blijven, als een getuigenis ten laatsten dage dat wij het nooit hebben gebruikt; en indien onze broeders ons vernietigen, zie, dan gaan wij naar onze God en worden behouden.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

17 En nu geschiedde het, toen de koning een eind aan deze woorden had gemaakt en al het volk bijeen was, dat zij hun zwaard namen, en alle wapens die voor het vergieten van mensenbloed werden gebruikt, en ze diep in de grond begroeven.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

18 En dat deden zij, omdat het in hun ogen een getuigenis voor God was — en eveneens voor de mensen — dat zij nooit meer wapens zouden gebruiken voor het vergieten van mensenbloed; en dat deden zij, en zij betuigden God en sloten met Hem een verbond dat zij liever hun eigen leven wilden geven dan het bloed van hun broeders vergieten; en liever een broeder iets wilden geven dan hem iets ontnemen; en liever overvloedig met hun handen wilden werken dan hun dagen in ledigheid doorbrengen.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

19 En aldus zien wij dat deze Lamanieten, toen zij ertoe waren gebracht te geloven en de waarheid te kennen, onwrikbaar waren en liever tot de dood toe wilden lijden dan zonde begaan; en aldus zien wij dat zij hun vredeswapens begroeven, ofwel hun oorlogswapens begroeven, omwille van de vrede.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

20 En het geschiedde dat hun broeders, de Lamanieten, toebereidselen voor oorlog maakten en naar het land Nephi optrokken met de bedoeling de koning te vernietigen en een ander in zijn plaats te stellen, en tevens om het volk van Anti-Nephi-Lehi uit het land te verdelgen.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

21 Toen nu het volk zag dat zij tegen hen oprukten, gingen zij hen tegemoet en wierpen zich voor hen ter aarde neer en begonnen de naam van de Heer aan te roepen; aldus bevonden zij zich in die houding toen de Lamanieten hen begonnen aan te vallen en hen met het zwaard begonnen te doden.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

22 En zo, zonder enige tegenstand te ontmoeten, doodden zij duizend en vijf van hen; en wij weten dat zij gezegend zijn, want zij zijn heengegaan om bij hun God te wonen.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

23 Toen nu de Lamanieten zagen dat hun broeders niet voor het zwaard wilden vluchten, noch naar rechts of naar links wilden wijken, maar dat zij bleven liggen en omkwamen, en God loofden, zelfs terwijl zij onder het zwaard omkwamen —

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

24 welnu, toen de Lamanieten dat zagen, hielden zij ermee op hen te doden; en er waren er velen wier hart in hen was gezwollen wegens diegenen van hun broeders die onder het zwaard waren gevallen, want het berouwde hun wat zij hadden gedaan.

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

25 En het geschiedde dat zij hun oorlogswapens neerwierpen, en zij wilden ze niet meer opnemen, want de moorden die zij hadden gepleegd knaagden aan hen; en zij wierpen zich neer, evenals hun broeders, vertrouwende op de barmhartigheden van hen wier arm was opgeheven om hen te doden.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

26 En het geschiedde dat er zich die dag een groter aantal bij het volk van God aansloot dan zij die waren gedood; en zij die waren gedood waren rechtvaardige mensen, daarom hebben wij geen reden eraan te twijfelen dat zij behouden werden.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

27 En er was geen enkel goddeloos mens onder hen gedood; maar er werden meer dan duizend tot de kennis van de waarheid gebracht; aldus zien wij dat de Heer op velerlei wijzen werkt voor de redding van zijn volk.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

28 Nu waren de meesten van die Lamanieten die zovelen van hun broeders hadden gedood Amalekieten en Amulonieten, en van hen behoorden de meesten tot de orde der Nehoren.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

29 Welnu, onder hen die zich bij het volk van de Heer aansloten, waren er geen die Amalekiet of Amuloniet waren, of die tot de orde van Nehor behoorden, maar zij waren zuivere afstammelingen van Laman en Lemuel.

30 En aldus kunnen wij duidelijk zien dat wanneer een volk eens door de Geest van God verlicht is geweest en grote kennis heeft gehad met betrekking tot de dingen van gerechtigheid, en dan tot zonde en overtreding vervalt, het nog verstokter wordt, en aldus wordt zijn toestand erger dan wanneer het die dingen nooit had geweten.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Alma 25

1 En zie, nu geschiedde het dat die Lamanieten nog toorniger waren omdat zij hun broeders hadden gedood; daarom zwoeren zij wraak te nemen op de Nephieten; en op dat tijdstip trachtten zij niet meer het volk van Anti-Nephi-Lehi te doden.

2 Maar zij namen hun legers en begaven zich naar de grensstreek van het land Zarahemla, en zij overvielen de mensen die zich in het land Ammonihah bevonden en vernietigden hen.

3 En daarna leverden zij vele malen slag tegen de Nephieten, waarbij zij werden verdreven en gedood.

4 En onder de Lamanieten die gedood werden, waren zo goed als alle nakomelingen van Amulon en zijn broeders, die de priesters van Noach waren, en zij werden door de hand van de Nephieten gedood;

5 en de rest, die de oostelijke wildernis was ingevlucht, en zich de macht en het gezag over de Lamanieten had aangematigd, had velen van de Lamanieten de vuurdood laten ondergaan wegens hun geloof —

6 want na vele verliezen te hebben geleden en zoveel ellende te hebben doorstaan, begonnen velen van hen ertoe opgewekt te worden aan de woorden te denken die Aäron en zijn broeders hun in hun land hadden gepredikt; daarom begonnen zij te twijfelen aan de overleveringen van hun vaderen en te geloven in de Heer, en dat Hij de Nephieten grote kracht gaf; en aldus kwamen velen van hen in de wildernis tot bekering.

7 En het geschiedde dat die heersers die het overblijfsel waren van de kinderen van Amulon, hen ter dood lieten brengen, ja, allen die in die dingen geloofden.

8 Nu was die marteldood er de oorzaak van dat velen van hun broeders tot toorn werden opgehitst; en er ontstond twist in de wildernis; en de Lamanieten begonnen jacht te maken op de nakomelingen van Amulon en zijn broeders, en begonnen hen te doden; en zij vluchtten de oostelijke wildernis in.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

9 En zie, tot op de huidige dag wordt door de Lamanieten jacht op hen gemaakt. Aldus zijn de woorden van Abinadi vervuld, die hij heeft gesproken aangaande het nageslacht van de priesters die hem de vuurdood hebben laten ondergaan.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

10 Want hij heeft tot hen gezegd: Wat u mij aandoet, zal een zinnebeeld zijn van toekomende dingen.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

11 En Abinadi nu is de eerste geweest die de vuurdood onderging wegens zijn geloof in God; dit nu is wat hij bedoelde: dat velen de vuurdood zouden ondergaan, net zoals hij die had ondergaan.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

12 En hij zei tot de priesters van Noach dat hun nakomelingen velen ter dood zouden laten brengen, op gelijke wijze als hij ter dood werd gebracht, en dat zij alom zouden worden verstrooid en gedood, gelijk een schaap zonder herder wordt verdreven en gedood door wilde dieren; en nu, zie, die woorden werden bewaarheid, want zij werden door de Lamanieten verdreven, en er werd jacht op hen gemaakt, en zij werden geslagen.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

13 En het geschiedde, toen de Lamanieten zagen dat zij de Nephieten niet konden overweldigen, dat zij terugkeerden naar hun eigen land; en velen van hen kwamen in het land Ismaël en het land Nephi wonen en voegden zich bij het volk van God, dat het volk van Anti-Nephi-Lehi was.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

14 En ook zij begroeven hun oorlogswapens, zoals hun broeders hadden gedaan, en zij begonnen een rechtvaardig volk te zijn; en zij wandelden in de wegen van de Heer, en onderhielden nauwgezet zijn geboden en inzettingen.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

15 Ja, en zij bewaarden de wet van Mozes; want het was noodzakelijk dat zij de wet van Mozes vooralsnog bewaarden, omdat die niet geheel was vervuld. Maar naast de wet van Mozes zagen zij uit naar de komst van Christus, want zij beschouwden de wet van Mozes als een zinnebeeld van zijn komst, en geloofden dat zij deze uiterlijke riten moesten nakomen tot de tijd dat Hij hun zou worden geopenbaard.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

16 Nu veronderstelden zij niet dat het heil door de wet van Mozes kwam; maar de wet van Mozes diende ertoe hun geloof in Christus te versterken; en aldus behielden zij, door geloof, hoop op eeuwig heil, vertrouwende op de geest van profetie, die sprak over die toekomende dingen.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

17 En nu, zie, Ammon en Aäron, en Omner en Himni en hun broeders verheugden zich buitengewoon over het succes dat zij onder de Lamanieten hadden gehad, aangezien de Heer hun had gegeven volgens hun gebeden, en ook zijn woord op ieder punt aan hen had waargemaakt.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Alma 26

1 En nu, dit zijn de woorden van Ammon aan zijn broeders, die luiden: Mijn broers en mijn broeders, zie, ik zeg u: Hoeveel reden hebben wij niet om ons te verheugen; want hadden wij bij ons vertrek uit het land Zarahemla kunnen denken dat God ons zulke grote zegeningen zou vergunnen?

2 En nu vraag ik u: Welke grote zegeningen heeft Hij ons geschonken? Kunt u dat zeggen?

3 Zie, ik antwoord voor u; want onze broeders, de Lamanieten, verkeerden in duisternis, ja, zelfs in de donkerste afgrond, maar zie, hoevelen van hen zijn er niet toe gebracht het wonderbare licht van God te aanschouwen! En dat is de zegen die Hij ons heeft geschonken, dat wij een werktuig in de handen van God zijn gemaakt om dat grote werk teweeg te brengen.

4 Zie, duizenden van hen verheugen zich en zijn in de kudde van God gebracht.

5 Zie, het veld was rijp, en gezegend bent u, want u hebt uw sikkel ingeslagen en met al uw kracht geoogst, ja, de gehele dag hebt u gearbeid; en zie het aantal van uw schoven! En zij zullen in de graanschuren worden verzameld, zodat zij niet verloren gaan.

6 Ja, zij zullen ten laatsten dage niet worden platgeslagen door de storm; ja, noch zullen zij door de wervelwinden worden uiteengeslagen; maar wanneer de storm komt, zullen zij op hun eigen plaats worden verzameld, zodat de storm niet tot hen kan doordringen; ja, evenmin zullen zij door hevige winden worden gedreven waar het de vijand ook belieft hen heen te voeren.

7 Want zie, zij zijn in de handen van de Heer van de oogst, en zij zijn de zijnen; en Hij zal hen ten laatsten dage opwekken.

8 Gezegend zij de naam van onze God; laten wij zijn lof zingen, ja, laten wij zijn heilige naam dank brengen, want Hij bewerkt gerechtigheid voor eeuwig.

9 Want indien wij niet waren opgetrokken uit het land Zarahemla, zouden dezen, onze innig geliefde broeders, die ons zo innig liefhebben, nog steeds door haat voor ons worden verteerd, ja, en zij zouden ook vreemdelingen voor God zijn.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

10 En het geschiedde, toen Ammon die woorden had gezegd, dat zijn broer Aäron hem berispte en zei: Ammon, ik vrees dat jouw vreugde je tot roemen voert.

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

11 Maar Ammon zei tot hem: Ik roem niet op mijn eigen kracht, noch op mijn eigen wijsheid; maar zie, mijn vreugde is overvloedig, ja, mijn hart is boordevol vreugde, en ik wil mij in mijn God verheugen.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

12 Ja, ik weet dat ik niets ben; wat mijn kracht aangaat, ben ik zwak; daarom zal ik niet op mijzelf roemen, maar ik zal in mijn God roemen, want in zijn kracht vermag ik alle dingen; ja, zie, wij hebben vele grote wonderen in dit land verricht, waarvoor wij zijn naam eeuwig zullen loven.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

13 Zie, hoeveel duizenden van onze broeders heeft Hij niet van de pijnen van de hel bevrijd; en zij worden ertoe gebracht de verlossende liefde te bezingen, en wel wegens de kracht van zijn woord, die in ons is. Hebben wij daarom geen goede reden om ons te verheugen?

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

14 Ja, wij hebben reden om Hem voor eeuwig te loven, want Hij is de allerhoogste God en heeft onze broeders van de ketenen van de hel bevrijd.

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

15 Ja, zij waren door eeuwige duisternis en verwoesting omringd; maar zie, Hij heeft hen in zijn eeuwige licht gevoerd, ja, in eeuwig heil; en zij worden omringd door de weergaloze overvloed van zijn liefde; ja, en wij zijn een werktuig in zijn handen geweest om dit grote en wonderbare werk te doen.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

16 Daarom, laten wij roemen, ja, wij zullen roemen in de Heer; ja, wij zullen ons verheugen, want onze vreugde is overvloedig; ja, wij zullen onze God voor eeuwig loven. Zie, wie kan teveel roemen in de Heer? Ja, wie kan teveel zeggen over zijn grote kracht, en over zijn barmhartigheid, en over zijn lankmoedigheid jegens de mensenkinderen? Zie, ik zeg u: Ik kan nog niet het kleinste deel van wat ik voel, verwoorden.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

17 Wie had kunnen denken dat onze God zo barmhartig zou zijn om ons aan onze vreselijke, zondige en bezoedelde staat te ontrukken?

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

18 Zie, wij zijn uitgegaan, ja, in verbolgenheid, met hevige bedreigingen, om zijn kerk te vernietigen.

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

19 O, waarom heeft Hij ons niet overgeleverd aan een vreselijke vernietiging, ja, waarom heeft Hij het zwaard van zijn gerechtigheid niet op ons laten neerkomen en heeft Hij ons niet tot eeuwige wanhoop gedoemd?

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

20 O, bij die gedachte is het welhaast alsof mijn ziel vlucht. Zie, Hij heeft zijn gerechtigheid niet op ons uitgeoefend; integendeel, in zijn grote barmhartigheid heeft Hij ons over die eeuwige afgrond van dood en ellende heengebracht, ja, tot behoud van onze ziel.

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

21 En nu zie, mijn broeders, welke natuurlijke mens is er die deze dingen weet? Ik zeg u: Er is niemand die deze dingen weet, behalve de boetvaardigen.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

22 Ja, hij die zich bekeert en geloof oefent en goede werken voortbrengt en voortdurend, zonder ophouden, bidt — hem wordt het gegeven de verborgenheden van God te kennen; ja, hem zal het worden gegeven dingen te openbaren die nooit tevoren zijn geopenbaard; ja, en hem zal het worden gegeven duizenden zielen tot bekering te brengen, zoals het ons is gegeven dezen, onze broeders, tot bekering te brengen.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

23 Welnu mijn broeders, herinnert u zich dat wij tot onze broeders in het land Zarahemla hebben gezegd: Wij gaan op naar het land Nephi om tot onze broeders, de Lamanieten, te prediken, en dat zij ons hebben uitgelachen?

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

24 Want zij zeiden tot ons: Denkt u de Lamanieten tot de kennis van de waarheid te kunnen brengen? Denkt u de Lamanieten te kunnen overtuigen van de onjuistheid van de overleveringen van hun vaderen, zij die een dermate halsstarrig volk zijn, wier hart behagen schept in het vergieten van bloed, wier dagen zijn doorgebracht in de grofste ongerechtigheid, wier wegen vanaf het begin de wegen van een overtreder zijn geweest? Welnu mijn broeders, u herinnert zich dat dat hun woorden waren.

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

25 En voorts zeiden zij: Laten wij de wapens tegen hen opnemen en hen en hun ongerechtigheid uit het land verdelgen, opdat zij ons niet overweldigen en vernietigen.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

26 Maar zie, mijn geliefde broeders, wij zijn de wildernis ingetrokken, niet met de bedoeling onze broeders te vernietigen, maar met de bedoeling wellicht enkele van hun zielen te kunnen redden.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

27 Welnu, zie, toen ons hart bedrukt was en wij wilden terugkeren, vertroostte de Heer ons en zei: Begeef u onder uw broeders, de Lamanieten, en draag uw ellende met geduld, en Ik zal u doen slagen.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

28 En nu, zie, wij zijn gekomen en hebben ons onder hen begeven, en wij zijn geduldig geweest in ons lijden, en wij hebben allerlei ontbering doorstaan; ja, wij zijn van huis tot huis gegaan, vertrouwende op de barmhartigheden van de wereld — en niet alleen op de barmhartigheden van de wereld, maar op de barmhartigheden van God.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

29 En wij zijn hun huizen binnengegaan en hebben hun geleerd, en wij hebben hun op hun straten geleerd; ja, en wij hebben hun op hun heuvels geleerd; en wij zijn ook hun tempels en hun synagogen binnengegaan en hebben hun geleerd; en wij zijn uitgeworpen en bespot en bespuwd en op de wang geslagen; en wij zijn gestenigd en gegrepen en met sterke touwen gebonden, en in de gevangenis geworpen; en door de macht en wijsheid van God zijn wij wederom bevrijd.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

30 En wij hebben allerlei ellende doorstaan, en dit alles om misschien het middel te kunnen zijn om de een of andere ziel te redden; en wij dachten dat onze vreugde volkomen zou zijn indien wij misschien het middel konden zijn om enkelen te redden.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

31 En zie, nu kunnen wij vooruitblikken en de vruchten van onze arbeid zien; en zijn het er weinig? Ik zeg u: Neen, het zijn er vele; ja, en wij kunnen van hun oprechtheid getuigen wegens hun liefde jegens hun broeders en ook jegens ons.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

32 Want zie, zij offerden liever hun leven op dan hun vijand het leven te benemen; en zij hebben hun oorlogswapens diep in de grond begraven wegens hun liefde jegens hun broeders.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

33 En nu zie, ik zeg u: Is er in het gehele land ooit zulk een grote liefde geweest? Zie, ik zeg u: Neen, die is er niet geweest, zelfs niet onder de Nephieten.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

34 Want zie, die zouden de wapens tegen hun broeders opnemen; die zouden zich niet laten doden. Maar zie hoevelen van dezen hun leven hebben afgelegd; en wij weten dat zij naar hun God zijn gegaan, wegens hun liefde en hun afkeer van zonde.

35 Welnu, hebben wij geen reden ons te verheugen? Ja, ik zeg u: Vanaf het begin van de wereld zijn er nog nooit mannen geweest met zoveel reden om zich te verheugen als wij; ja, en in de vervoering van mijn hart roem ik in mijn God; want Hij bezit alle macht, alle wijsheid, en alle verstand; Hij doorgrondt alle dingen en Hij is een barmhartig Wezen, ja, tot heil van hen die zich bekeren en in zijn naam geloven.

36 Welnu, indien dat roemen is, dan zal ik zo roemen; want dat is mijn leven en mijn licht, mijn vreugde en mijn heil, en mijn verlossing van eeuwigdurend wee. Ja, gezegend is de naam van mijn God, die dit volk indachtig is geweest, dat een tak is van de boom van Israël, en dat in een vreemd land van zijn stam verloren is geraakt; ja, ik zeg: Gezegend zij de naam van mijn God, die ons, zwervers in een vreemd land, indachtig is geweest.

37 Welnu, mijn broeders, wij zien dat God ieder volk indachtig is, in welk land het zich ook bevindt; ja, Hij telt zijn volk en zijn innerlijke barmhartigheid strekt zich uit over de gehele aarde. Welnu, dat is mijn vreugde en mijn grote dankzegging; ja, en ik zal mijn God voor eeuwig danken. Amen.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Alma 27

1 Nu geschiedde het, toen die Lamanieten die tegen de Nephieten ten strijde waren getrokken, hadden ontdekt, na hun vele pogingen om hen te vernietigen, dat het zinloos was hun vernietiging na te streven, dat zij wederom terugkeerden naar het land Nephi.

2 En het geschiedde dat de Amalekieten wegens hun verliezen buitengewoon vertoornd waren. En toen zij zagen dat zij geen wraak op de Nephieten konden nemen, begonnen zij het volk tot toorn op te hitsen tegen hun broeders, het volk van Anti-Nephi-Lehi; daarom begonnen zij wederom hen te vernietigen.

3 Nu weigerde dat volk wederom hun wapens op te nemen, en zij lieten zich doden volgens de verlangens van hun vijanden.

4 Welnu, toen Ammon en zijn broeders dat vernietigingswerk zagen onder degenen die zij zozeer liefhadden, en onder degenen die ook hen zozeer hadden liefgehad — want zij werden behandeld alsof zij engelen waren die door God waren gezonden om hen te redden van eeuwigdurende vernietiging — daarom, toen Ammon en zijn broeders dat grote vernietigingswerk zagen, werden zij door medelijden bewogen, en zij zeiden tot de koning:

5 Laten wij dit volk van de Heer verzamelen en laten wij afdalen naar het land Zarahemla, naar onze broeders, de Nephieten, en vluchten uit de hand van onze vijanden, opdat wij niet vernietigd worden.

6 Doch de koning zei tot hen: Zie, de Nephieten zullen ons vernietigen wegens de vele moorden en zonden die wij tegen hen hebben begaan.

7 En Ammon zei: Ik ga navraag doen bij de Heer, maar indien Hij tot ons zegt: Ga naar uw broeders — zult u dan gaan?

8 En de koning zei tot hem: Ja, indien de Heer ons zegt te gaan, dan dalen wij af naar onze broeders, en wij zullen hun slaven zijn totdat wij hen schadeloos hebben gesteld voor de vele moorden en zonden die wij tegen hen hebben begaan.

9 Maar Ammon zei tot hem: Het is tegen de wet van onze broeders, die door mijn vader is uitgevaardigd, dat er slaven onder hen zijn; welnu, laten wij afdalen en op de barmhartigheden van onze broeders vertrouwen.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 Maar de koning zei tot hem: Doe navraag bij de Heer, en indien Hij ons zegt te gaan, zullen wij gaan; en anders zullen wij in het land omkomen.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

11 En het geschiedde dat Ammon navraag deed bij de Heer, en de Heer zei tot hem:

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

12 Voer dit volk uit dit land, opdat zij niet omkomen; want Satan heeft veel vat op het hart van de Amalekieten, die de Lamanieten ophitsen tot toorn tegen hun broeders om hen te doden; trek dus weg uit dit land; en gezegend is dit volk in dit geslacht, want Ik zal het bewaren.

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

13 En nu geschiedde het dat Ammon de koning alle woorden meedeelde die de Heer tot hem had gezegd.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

14 En zij verzamelden al hun volk, ja, het gehele volk van de Heer, en zij verzamelden al hun kudden kleinvee en runderen, en vertrokken uit het land en gingen de wildernis in die het land Nephi van het land Zarahemla scheidde, en zij kwamen dicht bij de grens van het land.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

15 En het geschiedde dat Ammon tot hen zei: Zie, ik en mijn broeders zullen het land Zarahemla intrekken, en u blijft hier totdat wij terugkeren; en wij zullen het hart van onze broeders toetsen of zij willen dat u in hun land komt.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

16 En het geschiedde, terwijl Ammon het land introk, dat hij en zijn broeders Alma ontmoetten op de plek waarover reeds gesproken is; en zie, het was een vreugdevolle ontmoeting.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

17 Nu was de vreugde van Ammon zo groot, dat hij er zelfs vol van was; ja, hij werd zo door de vreugde van zijn God overstelpt, dat zijn krachten hem begaven; en wederom viel hij ter aarde neer.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

18 Welnu, was dat geen buitengewone vreugde? Zie, dat is een vreugde die niemand ontvangt behalve de werkelijk boetvaardige en ootmoedige zoeker naar geluk.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

19 Welnu, de vreugde van Alma bij het ontmoeten van zijn broeders was werkelijk groot, en ook de vreugde van Aäron, van Omner en van Himni; maar zie, hun vreugde was niet zodanig dat die hun krachten te boven ging.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

20 En nu geschiedde het dat Alma zijn broeders terug naar het land Zarahemla leidde, ja, naar zijn eigen huis. En zij gingen heen en vertelden de opperrechter alle dingen die hen waren overkomen in het land Nephi onder hun broeders, de Lamanieten.

21 En het geschiedde dat de opperrechter een oproep door heel het land liet uitgaan om de stem van het volk te vernemen aangaande het toelaten van hun broeders, die het volk van Anti-Nephi-Lehi waren.

22 En het geschiedde dat de stem van het volk kwam, die luidde: Zie, wij zullen het land Jershon afstaan, dat in het oosten aan de zee ligt, dat aan het land Overvloed grenst, dat ten zuiden van het land Overvloed ligt; en dat land Jershon is het land dat wij onze broeders als erfdeel zullen geven.

23 En zie, wij zullen onze legers tussen het land Jershon en het land Nephi opstellen om onze broeders in het land Jershon te kunnen beschermen; en dat doen wij voor onze broeders wegens hun vrees de wapens tegen hun broeders op te nemen; anders zouden zij zondigen; en die grote vrees van hen is gekomen wegens hun pijnlijke bekering, die zij hebben doorgemaakt ten gevolge van hun vele moorden en hun vreselijke goddeloosheid.

24 En nu zie, dat zullen wij voor onze broeders doen, zodat zij het land Jershon erfelijk kunnen bezitten; en wij zullen hen tegen hun vijanden beschermen met onze legers, op voorwaarde dat zij een deel van hun bezit aan ons afstaan om ons te helpen onze legers in stand te houden.

25 Nu geschiedde het, toen Ammon dat had gehoord dat hij, vergezeld van Alma, terugkeerde naar het volk van Anti-Nephi-Lehi in de wildernis, waar zij hun tenten hadden opgeslagen, en hun al deze dingen bekendmaakte. En Alma vertelde hun ook over zijn bekering, tezamen met Ammon en Aäron en zijn broeders.

26 En het geschiedde dat dit grote vreugde onder hen veroorzaakte. En zij gingen naar het land Jershon en namen bezit van het land Jershon; en zij werden door de Nephieten het volk van Ammon genoemd; daarom werden zij daarna altijd met die naam onderscheiden.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

27 En zij bevonden zich onder het volk van Nephi en werden ook gerekend onder het volk dat tot de kerk van God behoorde. En zij onderscheidden zich ook door hun ijver jegens God, en ook jegens de mensen; want zij waren volkomen eerlijk en oprecht in alle dingen; en zij waren onwrikbaar in het geloof aangaande Christus, zelfs tot het einde.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

28 En zij beschouwden het vergieten van het bloed van hun broeders met de grootste afschuw; en nooit konden zij ertoe worden overreed de wapens tegen hun broeders op te nemen; en nooit beschouwden zij de dood met enige mate van angst dankzij hun hoop op en kennis van Christus en de opstanding; daarom werd de dood voor hen verzwolgen door de overwinning van Christus daarop.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

29 Daarom wilden zij liever de dood sterven op de pijnlijkste en smartelijkste wijze die hun broeders hen konden doen ondergaan, dan het zwaard of het kromzwaard opnemen om hen te doden.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

30 En aldus waren zij een naarstig en geliefd volk, een hoogst begunstigd volk van de Heer.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Alma 28

1 En nu geschiedde het, toen het volk van Ammon zich in het land Jershon had gevestigd en er in het land Jershon ook een kerk was gevestigd en de legers van de Nephieten rondom het land Jershon waren opgesteld, ja, in de grensstreken aan alle kanten van het land Zarahemla; zie, de legers van de Lamanieten waren hun broeders gevolgd de wildernis in.

2 En dientengevolge was er een verschrikkelijke strijd; ja, zoals er nog nooit een was gekend onder al het volk in het land sedert het tijdstip dat Lehi Jeruzalem had verlaten; ja, en er werden tienduizenden Lamanieten gedood en alom verstrooid.

3 Ja, en er was ook een verschrikkelijke slachting onder het volk van Nephi; niettemin werden de Lamanieten verdreven en verstrooid, en het volk van Nephi keerde wederom naar zijn land terug.

4 En dit nu was een tijd dat er een groot rouwgeschrei en geweeklaag werd gehoord door het gehele land, onder het gehele volk van Nephi —

5 ja, het geschrei van weduwen die rouwden om hun man, en ook van vaders die rouwden om hun zonen, en van de dochter om de broer, ja, en de broer om de vader; en aldus werd het rouwgeschrei onder hen allen gehoord, rouwgeschrei om hun verwanten die waren gedood.

6 En dit nu was waarlijk een droevige dag; ja, een tijd van ernst, en een tijd van veel vasten en bidden.

7 En aldus eindigt het vijftiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi;

8 en dit is het verslag van Ammon en zijn broeders, van hun reizen in het land Nephi, hun lijden in het land, hun smarten en hun benauwingen en hun onbegrijpelijke vreugde, en de ontvangst en veiligheid van de broeders in het land Jershon. En moge nu de Heer, de Verlosser van alle mensen, hun ziel voor eeuwig zegenen.

9 En dit is het verslag van de oorlogen en twisten onder de Nephieten, en ook van de oorlogen tussen de Nephieten en de Lamanieten; en het vijftiende regeringsjaar van de rechters is geëindigd.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

10 En vanaf het eerste tot en met het vijftiende jaar is de vernietiging van vele duizenden levens teweeggebracht; ja, er is een vreselijk toneel van bloedvergieten teweeggebracht.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

11 En de lichamen van vele duizenden zijn in de aarde neergelegd, terwijl de lichamen van vele duizenden in hopen op het aardoppervlak liggen te vergaan; ja, en vele duizenden rouwen over het verlies van hun verwanten, omdat zij, volgens de beloften van de Heer, reden hebben om te vrezen dat zij naar een staat van eindeloos wee worden verwezen.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are moldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

12 Terwijl vele duizenden anderen oprecht rouwen over het verlies van hun verwanten, verheugen zij zich nochtans en jubelen in de hoop, en weten zelfs, volgens de beloften van de Heer, dat zij worden opgewekt om aan de rechterhand van God te wonen in een staat van nimmer eindigend geluk.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

13 En aldus zien wij hoe groot het verschil onder de mensen is ten gevolge van zonde en overtreding, en van de macht van de duivel, die komt door de geslepen plannen die hij heeft bedacht om het hart van de mensen te verstrikken.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

14 En aldus zien wij de grote aanmaning voor de mensen om ijverig in de wijngaarden van de Heer te werken; en aldus zien wij de grote oorzaak van smart, en ook van vreugde: smart wegens dood en vernietiging onder de mensen, en vreugde wegens het licht van Christus ten leven.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing —sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Alma 29

1 O, dat ik een engel was en mijn hartenwens vervuld kreeg, dat ik mocht uitgaan en spreken met de bazuin van God, met een stem die de aarde doet beven, en ieder volk bekering toeroepen!

2 Ja, als met de stem van de donder zou ik iedere ziel bekering en het verlossingsplan verkondigen, dat zij zich moesten bekeren en tot onze God komen, zodat er op het gehele aardoppervlak geen smart meer zou zijn.

3 Maar zie, ik ben een mens, en ik zondig in mijn wens; want ik behoor tevreden te zijn met de dingen die de Heer mij heeft toebedeeld.

4 Ik behoor met mijn verlangens niet te tornen aan het onwrikbare besluit van een rechtvaardig God, want ik weet dat Hij de mensen geeft naar hun verlangen, hetzij ten dode of ten leven; ja, ik weet dat Hij de mensen, naar hun wil, besluiten toebedeelt die onherroepelijk zijn, ja, hun die uitvaardigt, of die nu tot hun redding of tot hun vernietiging zijn.

5 Ja, en ik weet dat het goede en het kwade aan alle mensen is voorgelegd; hij die geen goed van kwaad kan onderscheiden, is schuldeloos; maar aan hem die goed en kwaad kent, wordt naar zijn verlangens gegeven, of hij nu goed verlangt of kwaad, leven of dood, vreugde of gewetenswroeging.

6 Welnu, daar ik die dingen weet, waarom zou ik dan meer verlangen dan het werk te verrichten waartoe ik geroepen ben?

7 Waarom zou ik dan verlangen een engel te zijn en tot alle einden der aarde te kunnen spreken?

8 Want zie, de Heer geeft alle natiën mensen van hun eigen natie en taal om zijn woord te verkondigen, ja, alles wat Hij in wijsheid juist acht voor hen om te hebben; aldus zien wij dat de Heer raad geeft met wijsheid, volgens hetgeen juist en waar is.

9 Ik weet wat de Heer mij heeft geboden, en ik roem erin. Ik roem niet in mijzelf, maar ik roem in hetgeen de Heer mij heeft geboden; ja, en dit is mijn roem: dat ik wellicht een werktuig in de handen van God mag zijn om de een of andere ziel tot bekering te brengen; en dat is mijn vreugde.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

10 En zie, wanneer ik zie dat velen van mijn broeders werkelijk boetvaardig zijn en tot de Heer, hun God, komen, dan is mijn ziel met vreugde vervuld; dan denk ik aan hetgeen de Heer voor mij heeft gedaan, ja, dat Hij mijn gebed heeft verhoord; ja, dan denk ik aan zijn barmhartige arm die Hij naar mij heeft uitgestrekt.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

11 Ja, en ik denk ook aan de gevangenschap van mijn vaderen; want ik weet zeker dat de Heer hen uit hun knechtschap heeft bevrijd, en daardoor zijn kerk heeft gevestigd; ja, de Here God, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob, heeft hen uit hun knechtschap bevrijd.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

12 Ja, ik ben de gevangenschap van mijn vaderen altijd indachtig geweest; en diezelfde God die hen uit de handen van de Egyptenaren heeft bevrijd, heeft hen uit hun knechtschap bevrijd.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

13 Ja, en diezelfde God heeft zijn kerk onder hen gevestigd; ja, en diezelfde God heeft mij geroepen met een heilige roeping om het woord tot dit volk te prediken, en heeft mij veel succes gegeven, waarin mijn vreugde overvloedig is.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

14 Maar ik verheug mij niet alleen in mijn eigen succes, integendeel, mijn vreugde is nog overvloediger wegens het succes van mijn broeders, die naar het land Nephi zijn geweest.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

15 Zie, zij hebben buitengewoon hard gearbeid, en hebben veel vrucht voortgebracht; en hoe groot zal hun beloning zijn!

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

16 Welnu, wanneer ik denk aan het succes van dezen, mijn broeders, wordt mijn ziel in vervoering gebracht, en als het ware zelfs van het lichaam gescheiden, zo groot is mijn vreugde.

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

17 En nu, moge God dezen, mijn broeders, geven dat zij in het koninkrijk van God zullen aanzitten; ja, en ook allen die de vrucht van hun arbeid zijn, opdat zij nooit meer weg zullen gaan, maar Hem voor eeuwig zullen loven. En God geve dat het zal geschieden volgens mijn woorden, ja, zoals ik heb gesproken. Amen.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Alma 30

1 Zie, nu geschiedde het, nadat het volk van Ammon was gevestigd in het land Jershon, ja, en ook nadat de Lamanieten uit het land waren verdreven en hun doden door het volk van het land waren begraven —

2 nu werden hun doden niet geteld wegens hun grote aantal; evenmin werden de doden van de Nephieten geteld — maar het geschiedde, nadat zij hun doden hadden begraven, en ook na de dagen van vasten en van rouwen en van gebed — en het was in het zestiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi — dat er in het gehele land blijvende vrede begon te heersen.

3 Ja, en het volk onderhield de geboden van de Heer naarstig; en zij waren nauwgezet in het naleven van de verordeningen van God volgens de wet van Mozes; want hun werd geleerd de wet van Mozes te bewaren totdat zij zou worden vervuld.

4 En aldus kende het volk geen beroering in het gehele zestiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

5 En het geschiedde dat er in het begin van het zeventiende regeringsjaar van de rechters blijvende vrede heerste.

6 Maar het geschiedde, tegen het einde van het zeventiende jaar, dat er een man in het land Zarahemla kwam, en hij was een antichrist, want hij begon tot het volk te prediken tegen de profetieën die door de profeten waren uitgesproken aangaande de komst van Christus.

7 Nu was er geen wet tegen iemands geloof, want het was lijnrecht in strijd met de geboden van God dat er een wet zou zijn die de mensen op ongelijke voet bracht.

8 Want aldus zegt de Schrift: Kies dan heden, wie u dienen zult.

9 Welnu, indien iemand God wilde dienen, had hij het recht daartoe; of liever gezegd, indien hij in God geloofde, had hij het recht Hem te dienen; maar indien hij niet in Hem geloofde, was er geen wet om hem te straffen.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

10 Maar indien hij had gemoord, werd hij met de dood gestraft; en indien hij had geroofd, werd hij ook gestraft; en indien hij had gestolen, werd hij ook gestraft; en indien hij echtbreuk had gepleegd, werd hij ook gestraft; ja, voor al dat kwaad werden zij gestraft.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

11 Want er was een wet dat de mensen moesten worden berecht volgens hun misdaden. Er was evenwel geen wet tegen iemands geloof; daarom werd iemand alleen gestraft voor de misdaden die hij had gepleegd; daarom stonden alle mensen op gelijke voet.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

12 En deze antichrist, wiens naam Korihor was — en de wet kon geen vat op hem hebben — begon tot het volk te prediken dat er geen Christus zou zijn. En op deze wijze predikte hij:

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

13 O, u die aan banden bent gelegd door een dwaze en ijdele hoop, waarom brengt u zichzelf door zulke dwaasheden onder het juk? Waarom ziet u uit naar een Christus? Want geen mens kan iets weten van hetgeen komen zal.

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

14 Zie, wat u profetieën noemt, die volgens u door heilige profeten zijn doorgegeven, zie, het zijn dwaze overleveringen van uw vaderen.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

15 Hoe weet u dat ze waar zijn? Zie, u kunt niet iets weten wat u niet ziet; daarom kunt u niet weten dat er een Christus zal zijn.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

16 U kijkt vooruit en zegt dat u vergeving van uw zonden ziet. Maar zie, dat is de uitwerking van een uitzinnige geest; en die verwarring van uw geest vloeit voort uit de overleveringen van uw vaderen, die u voeren tot een geloof in dingen die niet waar zijn.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

17 En hij zei hun nog veel meer dergelijke dingen, en vertelde hun dat er geen verzoening voor de zonden van de mens kon worden gedaan, maar dat het ieder mens in dit leven verging naargelang de beheersing van het schepsel; dat het daarom ieder mens wél ging naargelang zijn vaardigheid, en dat ieder mens overwon naargelang zijn capaciteit; en dat wat een mens ook deed, het geen misdaad was.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

18 En aldus predikte hij tot hen, en hij verleidde het hart van velen en bracht hen ertoe hun hoofd in hun goddeloosheid op te richten, ja, en vele vrouwen, en ook mannen, verleidde hij ertoe hoererij te bedrijven — hun vertellende dat wanneer een mens dood is, dat het einde ervan was.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms —telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

19 Nu ging deze man ook naar het land Jershon om die dingen te prediken onder het volk van Ammon, dat eens het volk van de Lamanieten was geweest.

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

20 Maar zie, zij waren wijzer dan velen van de Nephieten; want zij grepen hem en bonden hem vast en brachten hem voor Ammon, die de hogepriester over dat volk was.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

21 En het geschiedde dat hij hem uit het land liet zetten. En hij kwam in het land Gideon en begon ook tot hen te prediken; maar daar had hij niet veel succes, want hij werd gegrepen en vastgebonden en voor de hogepriester gebracht, en tevens voor de opperrechter van het land.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

22 En het geschiedde dat de hogepriester tot hem zei: Waarom gaat u rond om de wegen van de Heer te verdraaien? Waarom leert u dit volk dat er geen Christus zal zijn, waarmee u hun vreugde verstoort? Waarom spreekt u tegen alle profetieën van de heilige profeten?

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

23 Nu was de naam van de hogepriester Giddonah. En Korihor zei tot hem: Omdat ik de dwaze overleveringen van uw vaderen niet leer, en omdat ik dit volk niet leer zich te onderwerpen aan de dwaze verordeningen en riten die door priesters vanouds zijn vastgesteld om zich macht en gezag over hen aan te matigen, om hen onwetend te houden, zodat zij hun hoofd niet kunnen verheffen, maar volgens uw woorden worden onderworpen.

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

24 U zegt dat dit volk een vrij volk is. Zie, ik zeg dat zij geknecht zijn. U zegt dat die oude profetieën waar zijn. Zie, ik zeg dat u niet weet dat ze waar zijn.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

25 U zegt dat dit volk een schuldig en gevallen volk is, wegens de overtreding van een voorvader. Zie, ik zeg dat een kind niet schuldig is wegens zijn voorouders.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

26 En u zegt eveneens dat Christus zal komen. Maar zie, ik zeg dat u niet weet dat er een Christus zal zijn. En u zegt ook dat Hij voor de zonden van de wereld zal worden gedood —

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

27 en aldus leidt u dit volk weg, de dwaze overleveringen van uw vaderen achterna, en wel volgens uw eigen verlangens; en u onderdrukt hen, ja, u houdt hen als het ware in knechtschap, zodat u zich kunt verzadigen aan de arbeid van hun handen, zodat zij niet vrijmoedig durven opkijken en hun rechten en voorrechten niet durven genieten.

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

28 Ja, zij durven geen gebruik te maken van hetgeen hun eigendom is om hun priesters niet te ergeren, die hen naar hun verlangens onder het juk brengen en hen ertoe hebben gebracht — door hun overleveringen en hun dromen en hun bevliegingen en hun visioenen en hun voorgewende verborgenheden — te geloven dat zij, indien zij niet volgens hun woorden handelen, een of ander onbekend wezen zullen ergeren, dat volgens hun zeggen God is — een wezen dat nooit is gezien of gekend, dat er nooit is geweest noch er ooit zal zijn.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

29 Toen nu de hogepriester en de opperrechter de verstoktheid van zijn hart zagen, ja, toen zij zagen dat hij zelfs God beschimpte, weigerden zij zijn woorden te beantwoorden; maar zij lieten hem vastbinden en gaven hem over in de handen van de gerechtsdienaren en zonden hem naar het land Zarahemla, zodat hij voor Alma kon worden gebracht, en voor de opperrechter die de regeerder over het gehele land was.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

30 En het geschiedde, toen hij voor Alma en de opperrechter werd gebracht, dat hij op dezelfde wijze doorging als hij in het land Gideon had gedaan; ja, hij ging ermee door God te lasteren.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

31 En hij verhief zich voor Alma met woorden die steeds luider klonken, en beschimpte de priesters en leraren en beschuldigde hen ervan dat zij het volk ertoe verleidden de dwaze overleveringen van hun vaderen te volgen, zodat zij zich konden verzadigen aan de arbeid van het volk.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

32 Nu zei Alma tot hem: U weet dat wij ons niet verzadigen aan de arbeid van dit volk, want zie, ik heb zelfs vanaf het begin van de regering van de rechters tot nu toe met mijn eigen handen voor mijn levensonderhoud gearbeid, niettegenstaande mijn vele rondreizen door het land om mijn volk het woord van God te verkondigen.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

33 En niettegenstaande de vele arbeid die ik in de kerk heb verricht, heb ik nooit zelfs maar zoveel als één senine voor mijn arbeid ontvangen; evenmin een van mijn broeders, behalve op de rechterstoel; en dan hebben wij alleen volgens de wet ontvangen voor onze tijd.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

34 En nu, indien wij niets ontvangen voor onze arbeid in de kerk, wat baat het ons dan in de kerk te arbeiden, tenzij het is om de waarheid te verkondigen, om ons te kunnen verheugen in de vreugde van onze broeders?

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

35 Waarom zegt u dan dat wij tot dit volk prediken met het oog op gewin, wanneer u zelf weet dat wij geen gewin ontvangen? Welnu, gelooft u dat wij dit volk misleiden en dat dát die grote vreugde in hun hart veroorzaakt?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

36 En Korihor antwoordde hem: Jawel.

And Korihor answered him, Yea.

37 En toen zei Alma tot hem: Gelooft u dat er een God is?

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

38 En hij antwoordde: Neen.

And he answered, Nay.

39 Nu zei Alma tot hem: Wilt u andermaal loochenen dat er een God is, en ook de Christus loochenen? Want zie, ik zeg u: Ik weet dat er een God is, en ook dat Christus zal komen.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

40 En nu, welk bewijs hebt u dat er geen God is, of dat Christus niet komt? Ik zeg u dat u er geen hebt, dan alleen uw woord.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

41 Maar zie, ik heb alle dingen als getuigenis dat die dingen waar zijn; en u hebt ook alle dingen als getuigenis dat ze waar zijn; en wilt u ze loochenen? Gelooft u dat die dingen waar zijn?

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

42 Zie, ik weet dat u gelooft, maar u bent bezeten van een leugengeest en u hebt de Geest van God van u afgestoten, zodat die bij u geen plaats heeft; de duivel heeft echter macht over u, en hij sleept u mee en gebruikt listen om de kinderen van God te kunnen vernietigen.

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

43 En nu zei Korihor tot Alma: Indien u mij een teken wilt tonen, zodat ik ervan word overtuigd dat er een God is, ja, indien u mij toont dat Hij macht bezit, dan zal ik overtuigd zijn van de waarheid van uw woorden.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

44 Maar Alma zei tot hem: U hebt tekens genoeg gehad; wilt u uw God verzoeken? Wilt u zeggen: Toon mij een teken, terwijl u het getuigenis hebt van al dezen, uw broeders, en ook van al de heilige profeten? De Schriften zijn u voorgelegd, ja, en alle dingen wijzen erop dat er een God is; ja, zelfs de aarde, en alle dingen op het oppervlak daarvan, ja, en haar beweging, ja, en ook alle planeten die zich bewegen in hun vaste orde, getuigen dat er een oppermachtige Schepper is.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

45 En gaat u toch rond om het hart van dit volk te misleiden en tot hen te getuigen dat er geen God is? En wilt u het tegen al deze getuigenissen in toch loochenen? En hij zei: Ja, ik zal het loochenen, tenzij u mij een teken toont.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

46 En nu geschiedde het dat Alma tot hem zei: Zie, ik ben bedroefd wegens de verstoktheid van uw hart, ja, dat u zich nog steeds tegen de geest van de waarheid verzet, zodat uw ziel wellicht vernietigd wordt.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

47 Maar zie, het is beter dat uw ziel verloren gaat, dan dat u het middel zou zijn waardoor vele zielen tot vernietiging worden gevoerd, en wel door uw gelieg en door uw vleiende woorden; daarom, indien u het wederom loochent, zie, dan zal God u slaan, zodat u stom wordt, zodat u uw mond nooit meer zult opendoen, zodat u dit volk nooit meer zult misleiden.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

48 Nu zei Korihor tot hem: Ik loochen niet het bestaan van een God, ik geloof alleen niet dat er een God is; en ik zeg tevens dat u niet weet dat er een God is; en tenzij u mij een teken toont, zal ik niet geloven.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

49 Nu zei Alma tot hem: Dit zal ik u tot teken geven, dat u met stomheid zult worden geslagen, volgens mijn woorden; en in de naam van God zeg ik dat u met stomheid zult worden geslagen, zodat u niet meer kunt spreken.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

50 Toen nu Alma die woorden had gezegd, werd Korihor met stomheid geslagen, zodat hij niet kon spreken, volgens de woorden van Alma.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

51 En toen nu de opperrechter dat zag, strekte hij zijn hand uit en schreef voor Korihor het volgende: Bent u overtuigd van de kracht van God? In wie had u gewild dat Alma zijn teken toonde? Had u gewild dat hij anderen zou treffen om u een teken te tonen? Zie, hij heeft u een teken getoond; en wilt u nu nog verder redetwisten?

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

52 En Korihor strekte zijn hand uit en schreef het volgende: Ik weet dat ik stom ben, want ik kan niet spreken; en ik weet dat niets dan de kracht van God dit over mij had kunnen brengen; ja, en ik heb altijd geweten dat er een God was.

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

53 Maar zie, de duivel heeft mij misleid, want hij verscheen aan mij in de gedaante van een engel en zei tot mij: Ga heen en win dit volk terug, want zij zijn allen afgedwaald, een onbekende God achterna. En hij zei tot mij: Er is geen God; ja, en hij leerde mij wat ik moest zeggen. En ik heb zijn woorden geleerd; en ik leerde ze omdat ze aangenaam waren voor het zinnelijk gemoed; en ik leerde ze, ja, totdat ik veel succes had, zodat ik waarlijk geloofde dat ze waar waren; en om die reden heb ik de waarheid weerstaan, ja, totdat ik deze grote vervloeking over mijzelf heen heb gebracht.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

54 Welnu, toen hij dat had gezegd, smeekte hij of Alma tot God wilde bidden dat de vervloeking van hem zou worden weggenomen.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

55 Alma zei echter tot hem: Indien deze vervloeking van u wordt weggenomen, zult u het hart van dit volk opnieuw misleiden; daarom zal het u vergaan zoals de Heer het wil.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

56 En het geschiedde dat de vervloeking niet van Korihor werd weggenomen; integendeel, hij werd uitgeworpen en ging al bedelend om zijn voedsel van huis tot huis.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

57 Nu werd wat er met Korihor was gebeurd onmiddellijk in het gehele land bekendgemaakt; ja, de opperrechter liet aan alle mensen in het land de oproep uitgaan waarin hun die geloof hadden gehecht aan de woorden van Korihor werd gezegd dat zij zich met spoed moesten bekeren, opdat hen niet dezelfde oordelen zouden treffen.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

58 En het geschiedde dat zij allen overtuigd raakten van de goddeloosheid van Korihor; daarom werden zij allen wederom tot de Heer bekeerd; en dat maakte een eind aan de ongerechtigheid naar de wijze van Korihor. En Korihor ging van huis tot huis al bedelend om voedsel voor zijn levensonderhoud.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

59 En het geschiedde, terwijl hij uitging onder het volk, ja, onder een volk dat zich van de Nephieten had afgescheiden en zich, omdat het werd geleid door een man wiens naam Zoram was, Zoramieten noemde — en zie, terwijl hij onder hen uitging, werd hij omvergelopen en vertrapt, ja, totdat hij dood was.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

60 En aldus zien wij het eind van hem die de wegen van de Heer verdraait; en aldus zien wij dat de duivel zijn kinderen ten laatsten dage niet zal bijstaan, maar hen met spoed neersleurt naar de hel.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Alma 31

1 Nu geschiedde het na het einde van Korihor, toen Alma berichten ontving dat de Zoramieten de wegen van de Heer verdraaiden en dat Zoram, die hun leider was, het hart van het volk ertoe bracht zich te buigen voor stomme afgoden, dat zijn hart wederom treurig werd wegens de ongerechtigheid van het volk.

2 Want het was de oorzaak van grote smart voor Alma om te weten van ongerechtigheid onder zijn volk; daarom was zijn hart buitengewoon bedroefd wegens de afscheiding van de Zoramieten van de Nephieten.

3 Nu hadden de Zoramieten zich verzameld in een land dat zij Antionum noemden, dat ten oosten van het land Zarahemla lag, dat bijna aan de kust grensde, dat ten zuiden van het land Jershon lag, dat tevens grensde aan de zuidelijke wildernis, welke wildernis vol Lamanieten was.

4 Nu vreesden de Nephieten uitermate dat de Zoramieten betrekkingen zouden aanknopen met de Lamanieten, en dat dit tot grote verliezen aan de zijde van de Nephieten zou voeren.

5 En nu, daar de prediking van het woord het volk er dikwijls toe bewoog te doen wat rechtvaardig was — ja, het had een krachtiger uitwerking op het gemoed van het volk gehad dan het zwaard of iets anders wat hun was overkomen — daarom achtte Alma het raadzaam dat zij het met de kracht van het woord van God probeerden.

6 Daarom nam hij Ammon en Aäron en Omner mee; en Himni liet hij achter in de kerk in Zarahemla; maar de eerste drie nam hij mee, en tevens Amulek en Zeëzrom, die in Melek waren; en hij nam ook twee van zijn zonen mee.

7 Nu nam hij de oudste van zijn zonen, wiens naam Helaman was, niet met zich mee; maar de namen van hen die hij wél met zich meenam, waren Shiblon en Corianton; en dat zijn de namen van hen die met hem meegingen onder de Zoramieten om het woord tot hen te prediken.

8 Nu waren de Zoramieten afgescheidenen van de Nephieten; derhalve was het woord van God tot hen gepredikt.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblon and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

9 Zij waren echter tot grote dwalingen vervallen, want zij wilden de geboden van God en zijn inzettingen volgens de wet van Mozes niet nauwgezet onderhouden.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

10 Evenmin wilden zij zich houden aan de gebruiken van de kerk om dagelijks te volharden in bidden en smeken tot God, opdat zij niet in verzoeking zouden komen.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

11 Ja, kortom, in zeer vele gevallen verdraaiden zij de wegen van de Heer; om die reden dus begaven Alma en zijn broeders zich naar het land om hun het woord te prediken.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

12 Welnu, toen zij in het land waren aangekomen, zie, tot hun verbazing zagen zij dat de Zoramieten synagogen hadden gebouwd, en dat zij zich vergaderden op één dag van de week, welke dag zij de dag des Heren noemden; en zij aanbaden op een wijze die Alma en zijn broeders nog nooit hadden gezien;

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

13 want midden in hun synagoge hadden zij een plek laten opbouwen, een plek om op te staan, die hoog boven het hoofd was; en erbovenop was slechts plaats voor één persoon.

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

14 Welnu, wie aanbidden wilde, moest zich naar voren begeven en erop gaan staan, en zijn handen naar de hemel uitstrekken en met luide stem roepen, en zeggen:

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

15 Heilige, heilige God; wij geloven dat U God bent, en wij geloven dat U heilig bent, en dat U een geest was, en dat U een geest bent, en dat U voor eeuwig een geest zult zijn.

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

16 Heilige God, wij geloven dat U ons van onze broeders hebt afgescheiden; en wij geloven niet in de overlevering van onze broeders die hun werd overgedragen door de kinderlijkheid van hun vaderen; wij geloven echter dat U ons hebt uitverkoren om uw heilige kinderen te zijn; en tevens hebt U ons bekendgemaakt dat er geen Christus zal zijn.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 Maar U bent dezelfde gisteren, heden en voor eeuwig; en U hebt ons uitverkoren om behouden te worden, terwijl allen om ons heen zijn uitverkoren om door uw verbolgenheid te worden neergeworpen in de hel; voor die heiligheid danken wij U, o God; en wij danken U ook dat U ons hebt uitverkoren zodat wij niet worden weggeleid, de dwaze overleveringen van onze broeders achterna, die hen kluisteren aan een geloof in Christus, waardoor hun hart ertoe wordt gebracht ver van U, onze God, af te dwalen.

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

18 En wederom danken wij U, o God, dat wij een uitverkoren en heilig volk zijn. Amen.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

19 Nu geschiedde het, nadat Alma en zijn broeders en zijn zonen die gebeden hadden gehoord, dat zij bovenmate verbaasd waren.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

20 Want zie, eenieder ging erheen en sprak hetzelfde gebed uit.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

21 Nu noemden zij die plaats Rameümptom, hetgeen betekent: de heilige staanplaats.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

22 Welnu, vanaf die staanplaats zonden zij allen, ja, eenieder, precies hetzelfde gebed op tot God, hun God dankende dat zij door Hem waren uitverkoren, dat Hij hen niet wegleidde, de overlevering van hun broeders achterna, en dat hun hart niet was weggestolen om in toekomstige dingen te geloven, waarvan zij niets wisten.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

23 Welnu, nadat alle mensen op die wijze hun dank hadden betuigd, keerden zij terug naar huis en spraken niet meer over hun God totdat zij wederom bijeen waren bij de heilige staanplaats om volgens hun wijze dank te betuigen.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

24 Toen nu Alma dat zag, was zijn hart bedroefd; want hij zag dat zij een goddeloos en verkeerd volk waren; ja, hij zag dat hun hart was gezet op goud en op zilver en op allerlei prachtige goederen.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

25 Ja, en hij zag ook dat hun hart, in hun hoogmoed, tot luidruchtige grootspraak verheven was.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

26 En hij verhief zijn stem tot de hemel en riep uit en zei: O, hoelang nog, o Heer, zult U toestaan dat uw dienstknechten hier beneden in het vlees wonen om zulke grove goddeloosheid onder de mensenkinderen te aanschouwen?

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

27 Zie, o God, zij roepen U aan, maar toch is hun hart verzwolgen in hun hoogmoed. Zie, o God, zij roepen U aan met hun mond, terwijl zij opgeblazen zijn, ja, bovenmate, door de ijdelheden van de wereld.

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

28 Zie, o mijn God, hun kostbare kleding en hun ringetjes en hun armbanden en hun gouden sieraden en al hun kostbaarheden waarmee zij getooid zijn; en zie, hun hart is daarop gezet, maar toch roepen zij U aan en zeggen: Wij danken U, o God, want wij zijn U een uitverkoren volk, terwijl anderen verloren zullen gaan.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

29 Ja, en zij zeggen dat U het hun hebt bekendgemaakt dat er geen Christus zal zijn.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

30 O Here God, hoelang zult U toestaan dat er zulke goddeloosheid en ontrouw onder dit volk bestaat? O Heer, wilt U mij kracht geven om mijn zwakheden te dragen. Want ik ben zwak en zulke goddeloosheid onder dit volk pijnigt mijn ziel.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

31 O Heer, mijn hart is buitengewoon bedroefd; wilt U mijn ziel in Christus troosten. O Heer, wilt U mij kracht geven, opdat ik dit leed, dat mij wegens de ongerechtigheid van dit volk zal treffen, met geduld zal kunnen doorstaan.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

32 O Heer, wilt U mijn ziel troosten en mij succes geven, en ook mijn medearbeiders, die bij mij zijn — ja, Ammon en Aäron en Omner, en ook Amulek en Zeëzrom, en ook mijn beide zonen — ja, wilt U ook hen allen troosten, o Heer. Ja, wilt U hun ziel in Christus troosten.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

33 Wilt U hun kracht geven, opdat zij hun leed, dat hen wegens de ongerechtigheden van dit volk zal treffen, zullen kunnen dragen.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

34 O Heer, wilt U ons geven dat wij erin zullen slagen hen wederom tot U te brengen in Christus.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

35 Zie, o Heer, hun ziel is kostbaar en velen van hen zijn onze broeders; daarom, o Heer, geef ons kracht en wijsheid om dezen, onze broeders, wederom tot U te kunnen brengen.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

36 Nu geschiedde het, toen Alma die woorden had gezegd, dat hij zijn handen op allen legde die bij hem waren. En zie, zodra hij zijn handen op hen legde, werden zij vervuld met de Heilige Geest.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

37 En daarna gingen zij uit elkaar en waren niet bezorgd over wat zij zouden eten, of wat zij zouden drinken, of waarmee zij zich zouden kleden.

38 En de Heer zag naar hen om, zodat zij geen honger zouden lijden, noch dorst lijden; ja, en Hij gaf hun ook kracht, zodat zij generlei benauwingen zouden lijden die niet zouden worden verzwolgen door de vreugde in Christus. Nu was dat volgens het gebed van Alma, en wel omdat hij in geloof bad.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Alma 32

1 En het geschiedde dat zij uitgingen en het woord van God tot het volk begonnen te prediken, en zij gingen hun synagogen binnen, en hun huizen; ja, en zij predikten het woord zelfs in hun straten.

2 En het geschiedde, na veel arbeid onder hen, dat zij succes begonnen te krijgen onder de arme klasse van het volk; want zie, zij werden uit de synagogen geworpen wegens de grofheid van hun kleding —

3 nu werd het hun niet toegestaan hun synagogen binnen te gaan om God te aanbidden, want zij werden als vuilheid beschouwd; nu waren zij arm; ja, zij werden door hun broeders als schuim beschouwd; nu waren zij arm wat de dingen van de wereld betreft; en zij waren ook arm van hart.

4 Welnu, terwijl Alma het volk leerde en toesprak op de heuvel Onidah, kwam er een grote menigte tot hem, bestaande uit hen van wie wij gesproken hebben, hen die arm van hart waren wegens hun armoede wat de dingen van de wereld betreft.

5 En zij kwamen tot Alma; en hij die de eerste onder hen was, zei tot hem: Zie, wat moeten dezen, mijn broeders, doen? Want wegens hun armoede worden zij door alle mensen veracht, ja, en wel voornamelijk door onze priesters; want zij hebben ons uit onze synagogen geworpen, die wij onder grote inspanning met onze eigen handen hebben gebouwd; en zij hebben ons uitgeworpen wegens onze buitengewone armoede; en wij hebben geen plaats om onze God te aanbidden; en zie, wat moeten wij doen?

6 En toen nu Alma dit hoorde, wendde hij zich om, met zijn gelaat naar hem toe, en hij aanschouwde met grote vreugde; want hij zag dat hun benauwingen hen waarlijk hadden verootmoedigd en dat zij gereed waren om het woord te horen.

7 Daarom zei hij niets meer tot de andere menigte; maar hij strekte zijn hand uit en riep hen aan die hij aanschouwde, die waarlijk boetvaardig waren, en zei tot hen:

8 Ik zie dat u nederig van hart bent; en gezegend bent u indien dat zo is.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

9 Zie, uw broeder heeft gezegd: Wat moeten wij doen? — want wij zijn uit onze synagogen geworpen, zodat wij onze God niet kunnen aanbidden.

Behold thy brother hath said, What shall we do?—for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

10 Zie, ik zeg u: Denkt u dat u God alleen in uw synagogen kunt aanbidden?

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

11 En bovendien zou ik willen vragen: Denkt u dat u God slechts eens in de week moet aanbidden?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

12 Ik zeg u: Het is goed dat u uit uw synagogen bent geworpen, zodat u ootmoedig zult zijn en wijsheid zult leren; want het is noodzakelijk dat u wijsheid leert; want het is juist omdat u bent uitgeworpen en omdat u door uw broeders wordt veracht wegens uw buitengewone armoede, dat u ertoe bent gebracht nederig van hart te zijn; want u bent er noodzakelijkerwijs toe gebracht ootmoedig te zijn.

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

13 En nu, omdat u ertoe gedrongen bent ootmoedig te zijn, gezegend bent u; want indien hij ertoe gedrongen wordt ootmoedig te zijn, zoekt een mens soms bekering; en nu, voorzeker zal eenieder die zich bekeert barmhartigheid vinden; en wie barmhartigheid vindt en volhardt tot het einde, die zal behouden worden.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

14 En nu, hoewel ik u heb gezegd dat u gezegend bent omdat u gedrongen bent ootmoedig te zijn, denkt u niet dat zij die zich waarlijk wegens het woord verootmoedigen méér gezegend zijn?

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

15 Ja, hij die zich waarlijk verootmoedigt en zich van zijn zonden bekeert en volhardt tot het einde, die zal worden gezegend — ja, veel meer gezegend dan zij die wegens hun buitengewone armoede ertoe gedrongen worden ootmoedig te zijn.

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

16 Daarom, gezegend zijn zij die zich verootmoedigen zonder te worden gedrongen ootmoedig te zijn; of met andere woorden: gezegend is hij die in het woord van God gelooft en zich zonder weerbarstigheid van hart laat dopen, ja, zonder ertoe te worden gebracht, of zelfs gedrongen, het woord te kennen alvorens te willen geloven.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

17 Ja, velen zijn er die zeggen: Indien u ons een teken uit de hemel toont, dan zullen wij met zekerheid weten; dan zullen wij geloven.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

18 Nu vraag ik: Is dat geloof? Zie, ik zeg u: Neen; want indien een mens iets weet, heeft hij geen reden om te geloven, want hij wéét het.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

19 En nu, hoeveel te meer vervloekt is hij die de wil van God kent en hem niet doet, dan hij die slechts gelooft of slechts reden heeft om te geloven en tot overtreding vervalt.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

20 Welnu, daarover moet u oordelen. Zie, ik zeg u, het is aan de ene zijde net zoals aan de andere; en het zal ieder mens vergaan naar zijn werken.

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

21 En nu, zoals ik heb gezegd over geloof: Geloof is niet volmaakte kennis van dingen hebben; indien u dus geloof hebt, hoopt u op dingen die niet worden gezien, maar die waar zijn.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

22 En nu, zie, ik zeg u — en ik wil dat u eraan denkt — dat God barmhartig is jegens allen die in zijn naam geloven; daarom verlangt Hij in de eerste plaats dat u gelooft, ja, namelijk in zijn woord.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

23 En nu, door engelen deelt Hij zijn woord mee aan de mensen, ja, niet alleen aan mannen, maar ook aan vrouwen. Nu is dat niet alles; aan kleine kinderen worden dikwijls woorden gegeven die de wijzen en de geleerden beschamen.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

24 En nu, mijn geliefde broeders, daar u van mij hebt verlangd te weten wat u moet doen omdat u wordt verdrukt en uitgeworpen — en ik wil niet dat u denkt dat ik de bedoeling heb over u te oordelen dan alleen naar hetgeen waar is —

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

25 want ik bedoel niet dat u allen ertoe gedrongen bent u te verootmoedigen; want ik geloof waarlijk dat er onder u zijn die zich zouden verootmoedigen ongeacht de omstandigheden waarin zij verkeren.

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

26 Welnu, zoals ik heb gezegd over geloof — dat het geen volmaakte kennis is — zo is het ook met mijn woorden. U kunt daarvan niet terstond volkomen zeker zijn, evenmin als geloof volmaakte kennis is.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

27 Maar zie, indien u uw vermogens wilt opwekken en wakker schudden, ja, om mijn woorden te beproeven, en een sprankje geloof wilt oefenen — ja, al kunt u niet meer doen dan verlangen te geloven — laat dat verlangen dan in u werken totdat u zó gelooft dat u plaats kunt inruimen voor een deel van mijn woorden.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

28 Nu zullen wij het woord vergelijken met een zaadje. Welnu, indien u plaats inruimt, zodat er een zaadje in uw hart kan worden gezaaid, zie, indien het een deugdelijk zaadje is, of een goed zaadje, zie, dan zal het — indien u het niet uitwerpt door uw ongeloof, zodat u zich tegen de Geest van de Heer verzet — in uw boezem gaan zwellen; en wanneer u die zwelling bemerkt, zult u bij uzelf beginnen te zeggen: Het moet wel een goed zaadje zijn, ofwel een goed woord, want het begint mijn ziel te verruimen; ja, het begint mijn verstand te verlichten, ja, het begint heerlijk voor mij te zijn.

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

29 Nu zie, zou dat uw geloof niet vergroten? Ik zeg u: Ja; het is echter niet tot volmaakte kennis uitgegroeid.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

30 Doch zie, wanneer het zaadje zwelt en ontspruit en begint te groeien, moet u wel zeggen dat het zaadje goed is; want zie, het zwelt en ontspruit en begint te groeien. En nu, zie, zal dat uw geloof niet versterken? Ja, het zal uw geloof versterken, want u zult zeggen: ik weet dat dit een goed zaadje is; want zie, het ontspruit en begint te groeien.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

31 En nu, zie, weet u zeker dat het een goed zaadje is? Ik zeg u: Ja; want ieder zaadje brengt voort naar zijn eigen aard.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

32 Daarom, indien een zaadje groeit is het goed, maar indien het niet groeit, zie, dan is het niet goed; daarom wordt het weggeworpen.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

33 En nu, zie, omdat u de proef hebt genomen en het zaadje hebt gezaaid, en het is gaan zwellen en ontspruiten en is begonnen te groeien, moet u wel weten dat het zaadje goed is.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

34 En nu, zie, is uw kennis volmaakt? Ja, daarin is uw kennis volmaakt en sluimert uw geloof; en wel omdat u wéét; want u weet dat het woord uw ziel heeft doen zwellen, en u weet ook dat het is ontsproten, dat uw verstand verlicht en uw denken verruimd begint te worden.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

35 O, is dat dan geen werkelijkheid? Ik zeg u: Ja; want het is licht; en alles wat licht is, is goed, omdat het waarneembaar is; daarom moet u wel weten dat het goed is; en nu, zie, wanneer u dat licht hebt geproefd, is uw kennis dan volmaakt?

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

36 Zie, ik zeg u: Neen; ook moet u uw geloof niet terzijde leggen, want u hebt slechts uw geloof geoefend om het zaadje te zaaien, zodat u de proef kon nemen om te weten of het zaadje goed was.

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

37 En zie, wanneer de boom begint te groeien, zult u zeggen: Laten wij die met grote zorgvuldigheid verzorgen, zodat hij wortel zal schieten, zodat hij zal groeien en vruchten voor ons voortbrengen. En nu, zie, indien u hem met grote zorgvuldigheid verzorgt, zal hij wortel schieten en groeien en vruchten voortbrengen.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

38 Maar indien u de boom verwaarloost en geen aandacht besteedt aan zijn verzorging, zie, dan zal hij geen wortel schieten; en wanneer de zonnehitte komt en hem verschroeit, zal hij verdorren omdat hij geen wortels heeft, en u rukt hem uit en werpt hem weg.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

39 Welnu, dat is niet omdat het zaadje niet goed was, en ook niet omdat de vrucht ervan niet begerenswaardig zou zijn; maar wél omdat uw grond onvruchtbaar is en u de boom niet wilt verzorgen; daarom kunt u er geen vrucht van hebben.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

40 En dus, indien u het woord niet verzorgt en niet met het oog van het geloof uitziet naar de vrucht ervan, zult u de vrucht van de boom des levens nooit kunnen plukken.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

41 Maar indien u het woord wél verzorgt, ja, de boom verzorgt wanneer hij begint te groeien, door uw geloof, met grote ijver en met geduld, en uitziet naar de vrucht ervan, zal hij wortel schieten; en zie, het zal een boom zijn die opspruit tot het eeuwige leven.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

42 En wegens uw ijver en uw geloof en uw geduld bij het verzorgen van het woord, opdat het wortel in u zal schieten, zie, zult u er weldra de vrucht van plukken, die uiterst kostbaar is, die zoet is boven alles wat zoet is, en die wit is boven alles wat wit is, ja, en rein boven alles wat rein is; en u zult zich aan die vrucht vergasten totdat u verzadigd bent, zodat u zult hongeren noch dorsten.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

43 Dan, mijn broeders, zult u de beloning oogsten voor uw geloof en uw ijver en geduld en lankmoedigheid, terwijl u erop wachtte dat de boom vrucht voor u zou voortbrengen.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Alma 33

1 Nadat nu Alma deze woorden gesproken had, zonden zij hem een boodschap, omdat zij wilden weten of zij in één God moesten geloven om die vrucht te verkrijgen waarover hij gesproken had, ofwel hoe zij het zaadje moesten zaaien, of het woord waarover hij gesproken had, dat volgens hem in hun hart moest worden gezaaid; ofwel op welke wijze zij moesten beginnen hun geloof te oefenen.

2 En Alma zei tot hen: Zie, u hebt gezegd dat u uw God niet kunt aanbidden omdat u uit uw synagogen bent geworpen. Maar zie, ik zeg u: Indien u denkt God niet te kunnen aanbidden, vergist u zich zeer en behoort u de Schriften te onderzoeken; indien u denkt dat zij u dat hebben geleerd, begrijpt u ze niet.

3 Herinnert u zich te hebben gelezen wat Zenos, de profeet vanouds, heeft gezegd aangaande gebed of aanbidding?

4 Want hij zei: U bent barmhartig, o God, want U hebt mijn gebed gehoord, ja, toen ik in de wildernis was; ja, U was barmhartig toen ik bad voor hen die mijn vijanden waren, en U hebt hen tot mij gekeerd.

5 Ja, o God, en U was barmhartig jegens mij toen ik U aanriep op mijn veld, toen ik U aanriep in mijn gebed, en U hebt mij gehoord.

6 En voorts, o God, toen ik huiswaarts keerde, hebt U mij in mijn gebed gehoord.

7 En toen ik mij naar mijn binnenkamer begaf, o Heer, en tot U bad, hebt U mij gehoord.

8 Ja, U bent barmhartig jegens uw kinderen wanneer zij U aanroepen om door U te worden gehoord en niet door de mensen, en U zult hen horen.

9 Ja, o God, U bent barmhartig geweest jegens mij en hebt mijn smeekbeden gehoord te midden van uw gemeenten.

10 Ja, en U hebt mij eveneens gehoord toen ik was uitgeworpen en veracht door mijn vijanden; ja, U hebt mijn smeekbeden gehoord en was vertoornd op mijn vijanden, en in uw toorn hebt U hen bezocht met spoedige vernietiging.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

11 En U hebt mij gehoord wegens mijn ellende en mijn oprechtheid; en het is wegens uw Zoon dat U zo barmhartig bent geweest jegens mij, daarom zal ik U in al mijn benauwingen aanroepen, want in U is mijn vreugde; want U hebt uw oordelen van mij afgewend wegens uw Zoon.

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

12 En nu zei Alma tot hen: Gelooft u deze Schriften, die door de ouden zijn geschreven?

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

13 Zie, indien u ze gelooft, moet u geloven wat Zenos heeft gezegd; want zie, hij zei: U hebt uw oordelen afgewend wegens uw Zoon.

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

14 Nu zie, mijn broeders, ik wil u vragen of u de Schriften hebt gelezen? Zo ja, hoe kunt u dan niet geloven in de Zoon van God?

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

15 Want er staat niet geschreven dat alleen Zenos over die dingen heeft gesproken, want ook Zenock heeft over die dingen gesproken —

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

16 want zie, hij zei: U bent vertoornd op dit volk, o Heer, omdat zij uw barmhartigheden, die U hun wegens uw Zoon hebt betoond, niet willen begrijpen.

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

17 En nu, mijn broeders, u ziet dat een tweede profeet vanouds heeft getuigd van de Zoon van God, en omdat de mensen zijn woorden niet wilden begrijpen, hebben zij hem tot de dood toe gestenigd.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

18 Maar zie, dat is niet alles; zij zijn niet de enigen die over de Zoon van God hebben gesproken.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

19 Zie, er is over Hem gesproken door Mozes; ja, en zie, er werd in de wildernis een zinnebeeld opgeheven, opdat eenieder die ernaar keek, zou leven. En velen keken en leefden.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

20 Weinigen echter begrepen de betekenis van die dingen, en wel wegens de verstoktheid van hun hart. Want er waren er velen die zo verstokt waren, dat zij niet wilden kijken; daarom kwamen zij om. De reden nu dat zij niet wilden kijken, was dat zij niet geloofden dat het hen zou genezen.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

21 O mijn broeders, indien u kon worden genezen louter door uw ogen op te slaan om te worden genezen, zou u dan niet snel kijken, of zou u liever uw hart in ongeloof verstokken en traag zijn, zodat u uw ogen niet zou opslaan en zou omkomen?

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Zo ja, dan wee u; maar zo neen, sla dan uw ogen op en begin te geloven in de Zoon van God, dat Hij zal komen om zijn volk te verlossen, en dat Hij zal lijden en sterven om hun zonden te verzoenen; en dat Hij wederom uit de doden zal opstaan, hetgeen de opstanding teweeg zal brengen, en dat alle mensen op de laatste dag — de oordeelsdag — voor Hem zullen staan om naar hun werken te worden geoordeeld.

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

23 En nu, mijn broeders, wens ik dat u dit woord in uw hart zaait en het dan, wanneer het begint te zwellen, verzorgt met uw geloof. En zie, het zal een boom worden, die in u opspruit tot het eeuwige leven. En God geve u dan dat uw lasten licht zullen zijn door de vreugde in zijn Zoon. En dat alles kunt u doen, indien u het wilt. Amen.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Alma 34

1 En nu geschiedde het, nadat Alma deze woorden tot hen gesproken had, dat hij op de grond ging zitten; en Amulek stond op en begon hun te leren en zei:

2 Mijn broeders, ik denk dat het onmogelijk is dat u onkundig bent van de dingen die zijn gezegd over de komst van Christus, die volgens ons onderricht de Zoon van God is; ja, ik weet dat die dingen u overvloedig zijn geleerd vóór uw afscheiding van ons.

3 En daar u van mijn geliefde broeder verlangd hebt dat hij u zou bekendmaken wat u wegens uw rampspoed behoort te doen; en hij heeft een weinig tot u gesproken om uw gedachten voor te bereiden; ja, en hij heeft u aangespoord tot geloof en tot geduld —

4 ja, zelfs dat u voldoende geloof zou hebben om tenminste het woord in uw hart te zaaien om de goedheid ervan op de proef te stellen.

5 En wij hebben gezien dat de grote vraag in uw gedachten is, of het woord in de Zoon van God is, of dat er geen Christus zal zijn.

6 En ook hebt u gezien dat mijn broeder u herhaaldelijk heeft bewezen dat het woord tot behoudenis in Christus is.

7 Mijn broeder heeft zich beroepen op de woorden van Zenos — dat de verlossing door middel van de Zoon van God komt — en ook op de woorden van Zenock; en hij heeft zich ook op Mozes beroepen, om te bewijzen dat deze dingen waar zijn.

8 En nu, zie, ook ik getuig tot u dat deze dingen waar zijn. Zie, ik zeg u dat ik weet dat Christus onder de mensenkinderen zal komen om de overtredingen van zijn volk op Zich te nemen, en dat Hij verzoening zal doen voor de zonden van de wereld; want de Here God heeft het gesproken.

9 Want het is noodzakelijk dat er een verzoening wordt teweeggebracht; want volgens het grote plan van de eeuwige God moet er een verzoening worden teweeggebracht, omdat anders het gehele mensdom onvermijdelijk verloren moet gaan; ja, allen zijn verstokt; ja, allen zijn gevallen en afgedwaald, en moeten verloren gaan ware het niet voor de verzoening die noodzakelijkerwijs zal worden teweeggebracht.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

10 Want het is noodzakelijk dat er een groot en laatste offer zal zijn; ja, geen offer van een mens, noch van een dier, noch van enigerlei gevogelte; want het zal geen offer door een mens zijn; want het moet een oneindig en eeuwig offer zijn.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

11 Nu is er geen enkel mens die zijn eigen bloed kan offeren waarmee verzoening voor de zonden van een ander wordt gedaan. Welnu, indien iemand moordt, zie, zal onze wet — die rechtvaardig is — het leven van zijn broeder nemen? Ik zeg u: Neen.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

12 Maar de wet eist het leven van hem die gemoord heeft; daarom kan niets minder dan een oneindige verzoening voldoende zijn voor de zonden van de wereld.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

13 Daarom is het noodzakelijk dat er een groot en laatste offer zal zijn, en dan zal er een eind komen — ofwel het is raadzaam dat er een eind zal komen — aan het vergieten van bloed; dan zal de wet van Mozes vervuld zijn; ja, zij zal geheel vervuld zijn, iedere jota en tittel, en niets zal onvervuld zijn voorbijgegaan.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

14 En zie, dat is de gehele betekenis van de wet, die in ieder opzicht wijst op dat grote en laatste offer; en dat grote en laatste offer zal de Zoon van God zijn, ja, oneindig en eeuwig.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

15 En aldus brengt Hij het heil aan allen die in zijn naam geloven; en dit is het doel van dat laatste offer: het teweegbrengen van de innerlijke barmhartigheid, die de gerechtigheid overmeestert en de mensen de middelen verschaft waardoor zij geloof tot bekering kunnen hebben.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

16 En aldus kan de barmhartigheid de eisen van de gerechtigheid bevredigen en hen met de armen van geborgenheid omsluiten, terwijl hij die geen geloof tot bekering oefent aan de gehele wet van de eisen van de gerechtigheid is blootgesteld; daarom is het grote en eeuwige verlossingsplan alleen van kracht voor hem die geloof tot bekering heeft.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

17 God geve u dus, mijn broeders, dat u zult beginnen uw geloof tot bekering te oefenen, dat u begint zijn heilige naam aan te roepen, opdat Hij jegens u barmhartig zal zijn;

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

18 ja, roep Hem aan om barmhartigheid, want Hij is machtig om te redden.

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

19 Ja, verootmoedig u en volhard in gebed tot Hem.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

20 Roep Hem aan wanneer u op uw velden bent, ja, voor al uw kudden.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.

21 Roep Hem aan in uw huis, ja, voor uw gehele huisgezin, zowel 's ochtends als 's middags als 's avonds.

Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.

22 Ja, roep Hem aan tegen de macht van uw vijanden.

Yea, cry unto him against the power of your enemies.

23 Ja, roep Hem aan tegen de duivel, die een vijand is van alle gerechtigheid.

Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.

24 Roep Hem aan voor de gewassen op uw velden, opdat u er voorspoedig mee zult zijn.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.

25 Roep aan voor de kudden van uw weiden, opdat zij zullen toenemen.

Cry over the flocks of your fields, that they may increase.

26 Maar dat is niet alles; u moet uw ziel uitstorten in uw binnenkamer, en op uw verborgen plaatsen en in uw wildernis.

But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

27 Ja, en wanneer u de Heer niet aanroept, laat uw hart dan vol zijn en voortdurend in gebed tot Hem uitgaan voor uw welzijn, en ook voor het welzijn van allen die om u heen zijn.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

28 En nu, zie, mijn geliefde broeders, ik zeg u, denk niet dat dit alles is; want indien u, na al die dingen te hebben gedaan, de behoeftigen en de naakten wegzendt, en niet naar de zieken en lijdenden omziet, en niet geeft van uw bezit, indien u hebt, aan hen die noodlijdend zijn — ik zeg u, indien u geen van die dingen doet, zie, dan is uw gebed tevergeefs en baat het u niets, en bent u als de huichelaars die het geloof verloochenen.

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

29 Daarom, indien u er niet aan denkt uw naaste lief te hebben, bent u als het schuim dat de smelters wegwerpen — omdat het niets waard is — en door de mensen onder de voet wordt getreden.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

30 En nu, mijn broeders, nadat u zovele getuigenissen hebt ontvangen, en hebt gezien dat de heilige Schriften van die dingen getuigen, wil ik dat u naar voren treedt en vruchten voortbrengt tot bekering.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

31 Ja, ik wil dat u naar voren treedt en uw hart niet langer verstokt; want zie, het is nu de tijd en de dag van uw behoudenis; en daarom, indien u zich bekeert en uw hart niet verstokt, zal het grote verlossingsplan onmiddellijk op u worden toegepast.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

32 Want zie, dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten; ja, zie, de dag van dit leven is de dag voor de mens om zijn arbeid te verrichten.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

33 En nu, zoals ik u reeds heb gezegd, daar u zovele getuigenissen hebt ontvangen, smeek ik u dus de dag van uw bekering niet tot het einde uit te stellen; want na de dag van dit leven — die ons is gegeven om ons op de eeuwigheid voor te bereiden — zie, indien wij onze tijd in dit leven niet nuttig besteden, dan komt de nacht van duisternis, waarin geen arbeid kan worden verricht.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

34 Wanneer u tot dat vreselijke punt bent gebracht, kunt u niet zeggen: Ik zal mij bekeren, ik zal tot mijn God terugkeren. Neen, dat kunt u niet zeggen, want diezelfde geest die uw lichaam in bezit heeft ten tijde dat u uit dit leven vertrekt, diezelfde geest zal macht hebben om uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

35 Want zie, indien u de dag van uw bekering tot aan de dood hebt uitgesteld, zie, dan bent u onderworpen aan de geest van de duivel en verzegelt hij u tot de zijne; daarom heeft de Geest van de Heer Zich aan u onttrokken en heeft Hij geen plaats in u, en heeft de duivel alle macht over u; en dat is de uiteindelijke toestand van de goddelozen.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

36 En ik weet dat, omdat de Heer heeft gezegd dat Hij niet in onheilige tempels woont, maar woont in het hart van de rechtvaardigen; ja, en Hij heeft eveneens gezegd dat de rechtvaardigen zullen aanzitten in zijn koninkrijk om er niet meer uit te gaan; immers hun kleren zullen wit worden gemaakt door het bloed van het Lam.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

37 En nu, mijn geliefde broeders, wil ik dat u die dingen indachtig bent en dat u uw behoudenis in de vreze Gods bewerkt, en dat u de komst van Christus niet meer loochent;

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

38 dat u de Heilige Geest niet meer bestrijdt, maar dat u Hem ontvangt en de naam van Christus op u neemt; dat u zich verootmoedigt, zelfs tot in het stof, en God in geest en in waarheid aanbidt, waar u zich ook bevindt; en dat u leeft met dagelijkse dankbetuiging voor de vele barmhartigheden en zegeningen die Hij u schenkt.

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

39 Ja, en ook spoor ik u aan, mijn broeders, het gebed voortdurend indachtig te zijn, zodat u niet wordt misleid door de verzoekingen van de duivel en hij u niet overweldigt, en u ten laatsten dage niet zijn onderdaan wordt; want zie, hij beloont u met niets goeds.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

40 En nu mijn geliefde broeders, spoor ik u aan geduld te hebben en allerlei benauwingen te verdragen, en hen die u uitwerpen wegens uw buitengewone armoede niet te beschimpen, opdat u geen zondaars wordt zoals zij;

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

41 maar om geduld te hebben en die benauwingen te verdragen in de onwrikbare hoop dat u op zekere dag van al uw benauwingen zult uitrusten.

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Alma 35

1 Nu geschiedde het, nadat Amulek een eind aan deze woorden had gemaakt, dat zij zich aan de menigte onttrokken en naar het land Jershon overstaken.

2 Ja, en nadat zij het woord hadden gepredikt tot de Zoramieten, staken de overige broeders ook over naar het land Jershon.

3 En het geschiedde, nadat de aanzienlijksten onder de Zoramieten tezamen hadden beraadslaagd over de woorden die hun waren gepredikt, dat zij wegens het woord vertoornd waren, omdat het hun bedrog vernietigde; daarom wilden zij niet naar de woorden luisteren.

4 En zij zonden een boodschap en vergaderden het gehele volk in het gehele land bijeen en beraadslaagden met hen over de woorden die gesproken waren.

5 Nu stelden hun heersers en hun priesters en hun leraren het volk niet in kennis van hun verlangens; daarom kwamen zij heimelijk achter de gedachten van het gehele volk.

6 En het geschiedde, nadat zij achter de gedachten van het gehele volk waren gekomen, dat zij die voorstanders waren van de woorden die Alma en zijn broeders hadden gesproken, uit het land werden geworpen; en het waren er velen; en ook zij staken over naar het land Jershon.

7 En het geschiedde dat Alma en zijn broeders hun het woord leerden.

8 Nu was het volk van de Zoramieten vertoornd op het volk van Ammon dat in Jershon was, en de opperheerser van de Zoramieten, die een zeer goddeloos mens was, zond het volk van Ammon een boodschap en eiste dat zij allen die van hen overstaken naar hun land, uit hun land zouden werpen.

9 En hij blies vele bedreigingen tegen hen. Maar het volk van Ammon vreesde hun woorden niet; daarom wierpen zij hen niet uit; integendeel, zij ontvingen alle arme Zoramieten die tot hen kwamen; en zij voedden hen en kleedden hen en gaven hun landerijen als erfgoed; en zij voorzagen in hun behoeften.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

10 Nu wekte dat de toorn van de Zoramieten tegen het volk van Ammon op, en zij begonnen zich onder de Lamanieten te mengen en ook die tot toorn tegen hen op te hitsen.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

11 En aldus begonnen de Zoramieten en de Lamanieten toebereidselen te maken voor oorlog tegen het volk van Ammon, en ook tegen de Nephieten.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

12 En aldus eindigde het zeventiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

13 En het volk van Ammon vertrok uit het land Jershon en stak over naar het land Melek, en maakte in het land Jershon plaats voor de legers van de Nephieten, zodat zij tegen de legers van de Lamanieten en de legers van de Zoramieten konden strijden; en aldus brak er in het achttiende regeringsjaar van de rechters een oorlog uit tussen de Lamanieten en de Nephieten; en een verslag van hun oorlogen zal hierna worden gegeven.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

14 En Alma en Ammon, en hun broeders en ook de twee zonen van Alma, keerden terug naar het land Zarahemla, nadat zij een werktuig in de handen van God waren geweest om velen van de Zoramieten tot bekering te brengen; en zovelen als er tot bekering waren gebracht, werden uit hun land verdreven; zij bezitten echter landerijen als erfgoed in het land Jershon, en zij hebben de wapens opgenomen om zichzelf en hun vrouwen en kinderen en hun landerijen te verdedigen.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

15 Welnu, omdat Alma treurig was wegens de ongerechtigheid van zijn volk, ja, wegens de oorlogen en het bloedvergieten en de twisten die er onder hen waren; en daar hij het woord had verkondigd, ofwel anderen had gezonden om het woord te verkondigen, onder al het volk in iedere stad; en omdat hij zag dat het hart van de mensen begon te verstokken, en dat zij wegens de strengheid van het woord geërgerd begonnen te worden, was zijn hart buitengewoon bedroefd.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

16 Daarom liet hij zijn zonen tezamen komen, om ieder van hen afzonderlijk zijn aanwijzingen te geven met betrekking tot de dingen van gerechtigheid. En wij hebben een verslag van zijn geboden die hij hun heeft gegeven, volgens zijn eigen kroniek.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

De geboden van Alma aan zijn zoon Helaman.

Alma 36

1 Mijn zoon, neig je oor tot mijn woorden; want ik zweer je dat je, voor zover je de geboden van God onderhoudt, voorspoedig zult zijn in het land.

2 Ik wil dat je doet zoals ik heb gedaan en de gevangenschap van onze vaderen gedenkt; want zij leefden in knechtschap, en niemand kon hen bevrijden dan alleen de God van Abraham, en de God van Izak, en de God van Jakob; en stellig heeft Hij hen in hun benauwingen bevrijd.

3 En nu, o mijn zoon Helaman, zie, je bent in je jeugd, en daarom smeek ik je naar mijn woorden te luisteren en van mij te leren; want ik weet dat wie ook hun vertrouwen in God stellen, zullen worden geschraagd in hun beproevingen en in hun moeilijkheden en in hun benauwingen, en ten laatsten dage zullen worden verhoogd.

4 En ik wil niet dat je denkt dat ik dat uit mijzelf weet — niet uit het stoffelijke, maar uit het geestelijke, niet uit het vleselijk verstand, maar uit God.

5 Welnu, zie, ik zeg je, indien ik niet uit God was geboren, zou ik die dingen niet hebben geweten; maar God heeft mij die dingen bekendgemaakt bij monde van zijn heilige engel, en niet omdat ik het maar enigszins waardig was;

6 want ik ging overal rond met de zonen van Mosiah en trachtte de kerk van God te vernietigen; maar zie, God zond zijn heilige engel om ons onderweg tegen te houden.

7 En zie, hij sprak tot ons als het ware met de stem van de donder, en de gehele aarde sidderde onder onze voeten; en wij vielen allen ter aarde, want de vreze des Heren beving ons.

8 Maar zie, de stem zei tot mij: Verrijs. En ik verrees en stond op en zag de engel.

9 En hij zei tot mij: Al wil je zelf vernietigd worden, tracht dan toch niet meer de kerk van God te vernietigen.

10 En het geschiedde dat ik ter aarde viel; en drie dagen en drie nachten lang kon ik mijn mond niet opendoen, noch mijn ledematen gebruiken.

The commandments of Alma to his son Helaman.

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

11 En de engel sprak nog meer dingen tot mij die mijn broeders hebben gehoord, maar ik hoorde ze niet; want toen ik de woorden hoorde: tracht niet langer de kerk van God te vernietigen, al wil je zelf vernietigd worden, werd ik door zulk een grote vrees en verbijstering getroffen dat ik misschien vernietigd zou worden, dat ik ter aarde viel en niets meer hoorde.

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

12 Maar ik werd door eeuwige kwelling gepijnigd, want mijn ziel werd tot het uiterste verscheurd en door al mijn zonden gepijnigd.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

13 Ja, ik herinnerde mij al mijn zonden en ongerechtigheden, waarvoor ik met de pijnen van de hel gekweld werd; ja, ik zag dat ik weerspannig was geweest tegen mijn God en dat ik zijn heilige geboden niet onderhouden had.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

14 Ja, en ik had vele van zijn kinderen vermoord, ofwel tot hun vernietiging weggevoerd; ja, kortom, mijn ongerechtigheden waren zo groot geweest, dat alleen al de gedachte in de tegenwoordigheid van mijn God te komen mijn ziel met onuitsprekelijk afgrijzen pijnigde.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

15 O, dacht ik, kon ik maar verbannen worden en naar lichaam en ziel niet meer bestaan, zodat ik niet in de tegenwoordigheid van mijn God word gebracht om naar mijn daden te worden geoordeeld.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

16 En nu, drie dagen en drie nachten lang werd ik gepijnigd, ja, met de pijnen van een verdoemde ziel.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

17 En zie, het geschiedde, terwijl ik aldus met kwelling werd gepijnigd, en door de herinnering aan mijn vele zonden verscheurd, dat ik mij ook herinnerde hoe ik mijn vader tot het volk had horen profeteren over de komst van een zekere Jezus Christus, een Zoon van God, om voor de zonden van de wereld verzoening te doen.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

18 Welnu, zodra deze gedachte bij mij opkwam, riep ik in mijn hart: O Jezus, Zoon van God, wees barmhartig jegens mij, die in de gal van bitterheid verkeer en door de eeuwigdurende ketenen van de dood ben omsloten.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

19 En nu, zie, toen ik dat dacht, kon ik mij mijn pijnen niet meer herinneren; ja, ik werd niet meer verscheurd door de gedachte aan mijn zonden.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

20 En o, wat een vreugde, en wat een wonderbaar licht zag ik; ja, mijn ziel werd vervuld met een vreugde die even buitengewoon was als voordien mijn pijn.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

21 Ja, ik zeg je, mijn zoon, dat niets zo uitzonderlijk en zo bitter kon zijn als mijn pijnen. Ja, en voorts zeg ik je, mijn zoon, dat er aan de andere zijde niets zo uitzonderlijk en zoet kon zijn als mijn vreugde.

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

22 Ja, ik dacht — evenals onze vader Lehi — God te zien, zittende op zijn troon, omringd door talloze menigten engelen, en hun houding was alsof zij zongen en hun God loofden; ja, en mijn ziel smachtte ernaar daar te zijn.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

23 Maar zie, mijn ledematen ontvingen hun kracht terug en ik stond op mijn voeten en deelde het volk mede dat ik uit God was geboren.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

24 Ja, en vanaf die tijd tot zelfs nu toe heb ik onophoudelijk gearbeid om zielen tot bekering te brengen; om hen ertoe te brengen de buitengewone vreugde te smaken die ik heb gesmaakt, opdat ook zij uit God zouden worden geboren en met de Heilige Geest worden vervuld.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

25 Ja, en nu zie, o mijn zoon, de Heer schenkt mij een buitengewoon grote vreugde in de vrucht van mijn arbeid;

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

26 want zie, dankzij het woord dat Hij mij heeft meegedeeld, zijn velen uit God geboren, en hebben gesmaakt zoals ik heb gesmaakt, en hebben met eigen ogen gezien zoals ik heb gezien; daarom weten zij van de dingen waarvan ik gesproken heb, zoals ik weet; en de kennis die ik bezit, is uit God.

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

27 En ik ben in beproevingen en moeilijkheden van iedere aard, ja, en in allerlei benauwingen, geschraagd; ja, God heeft mij uit de gevangenis en van banden en van de dood bevrijd; ja, en ik stel mijn vertrouwen in Hem, en Hij zal mij steeds bevrijden.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

28 En ik weet dat Hij mij ten laatsten dage zal opwekken om in heerlijkheid bij Hem te wonen; ja, en ik zal Hem voor eeuwig loven, want Hij heeft onze vaderen uit Egypte gebracht, en de Egyptenaren heeft Hij in de Rode Zee verzwolgen; en door zijn macht heeft Hij hen het beloofde land ingevoerd; ja, en van tijd tot tijd heeft Hij hen uit hun knechtschap en gevangenschap bevrijd.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Ja, en ook heeft Hij onze vaderen uit het land Jeruzalem gebracht; en ook heeft Hij hen door zijn eeuwige macht van tijd tot tijd — zelfs tot op de huidige dag — uit hun knechtschap en gevangenschap bevrijd; en ik heb hun gevangenschap altijd in mijn herinnering bewaard; ja, en ook jij dient hun gevangenschap in je herinnering te bewaren, zoals ik heb gedaan.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

30 Maar zie, mijn zoon, dat is niet alles; want je dient evenzeer als ik te weten dat voor zover je de geboden van God onderhoudt, je voorspoedig zult zijn in het land; en je dient ook te weten dat voor zover je de geboden van God niet onderhoudt, je van zijn tegenwoordigheid zult worden afgesneden. Dat nu is volgens zijn woord.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Alma 37

1 En nu, mijn zoon Helaman, gebied ik je de kronieken te nemen die aan mij zijn toevertrouwd;

2 en ook gebied ik je een kroniek van dit volk bij te houden, zoals ik heb gedaan op de platen van Nephi, en al die dingen die ik heb bewaard heilig te houden, zoals ik ze heilig heb gehouden; want het is met een wijs doel dat ze worden bewaard.

3 En deze platen van koper, die deze graveersels bevatten waarop de kronieken van de heilige Schriften staan, waarin het geslachtsregister van onze voorvaderen staat, ja, vanaf het begin —

4 zie, het is door onze vaderen geprofeteerd dat zij zullen worden bijgehouden en van het ene geslacht op het andere doorgegeven en door de hand van de Heer zullen worden behouden en bewaard, totdat zij naar alle natie, geslacht, taal en volk uitgaan, opdat zij zullen weten van de verborgenheden die erop staan.

5 En nu, zie, indien ze worden bewaard, moeten zij hun glans behouden; ja, en zij zullen ook hun glans behouden; ja, en zo ook alle platen die heilige Schrift bevatten.

6 Nu denk je misschien dat dit dwaasheid van mij is; maar zie, ik zeg je dat door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht; en in vele gevallen worden de wijzen door kleine middelen beschaamd.

7 En de Here God werkt door middelen om zijn grote en eeuwige doeleinden teweeg te brengen; en door zeer kleine middelen beschaamt de Heer de wijzen en brengt Hij het behoud van vele zielen tot stand.

8 En nu, tot dusver is het wijsheid in Gods bestel geweest dat die dingen werden bewaard; want zie, zij hebben de gedachten van dit volk verruimd, ja, en velen overtuigd van de dwaling van hun wegen, en hen tot de kennis van hun God gebracht tot behoud van hun ziel.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

9 Ja, ik zeg je, indien die dingen die in deze kronieken zijn vervat, die op deze platen staan, er niet waren geweest, dan hadden Ammon en zijn broeders niet zovele duizenden Lamanieten kunnen overtuigen van de onjuistheid van de overleveringen van hun vaderen; ja, deze kronieken en hun woorden brachten hen tot bekering; dat wil zeggen, zij brachten hen tot de kennis van de Heer, hun God, en tot blijdschap in Jezus Christus, hun Verlosser.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

10 En wie weet of zij niet het middel zullen zijn om vele duizenden van hen, ja, en ook vele duizenden van onze halsstarrige broeders, de Nephieten, die nu hun hart in zonde en ongerechtigheden verstokken, tot de kennis van hun Verlosser te brengen?

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

11 Nu zijn deze verborgenheden mij nog niet volledig bekendgemaakt; daarom zal ik daarover verder zwijgen.

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

12 En het volstaat wellicht alleen te zeggen dat zij met een wijs doel worden bewaard, welk doel God bekend is; want Hij beraadt Zich in wijsheid over al zijn werken, en zijn paden zijn recht, en zijn gang is één eeuwige ronde.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

13 O, bedenk, bedenk, mijn zoon Helaman, hoe streng de geboden van God zijn. En Hij heeft gezegd: Indien u mijn geboden onderhoudt, zult u voorspoedig zijn in het land — maar indien je zijn geboden niet onderhoudt, zul je van zijn tegenwoordigheid worden afgesneden.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

14 En nu, bedenk, mijn zoon, dat God je deze dingen heeft toevertrouwd, dingen die heilig zijn, die Hij heilig heeft gehouden, en die Hij ook met een wijs doel in zijn bestel zal behouden en bewaren, om zijn kracht aan toekomstige geslachten te kunnen tonen.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

15 En nu, zie, ik zeg je door de geest van profetie, dat indien je de geboden van God overtreedt, zie, dan zullen deze dingen, die heilig zijn, je door de kracht van God worden ontnomen en zul je aan Satan worden overgeleverd, opdat hij je zal ziften als kaf voor de wind.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

16 Indien je echter de geboden van God onderhoudt en met deze dingen, die heilig zijn, doet zoals de Heer je gebiedt — want je moet je voor alles wat je ermee moet doen tot de Heer wenden — zie, dan kan geen macht op aarde of in de hel ze je ontnemen, want God is machtig in het vervullen van al zijn woorden.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

17 Want Hij zal al zijn beloften die Hij je doet, vervullen, want Hij heeft ook zijn beloften die Hij onze vaderen deed, vervuld.

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

18 Want Hij beloofde hun dat Hij deze dingen met een wijs doel in zijn bestel zou bewaren, om zijn kracht aan toekomstige geslachten te kunnen tonen.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

19 En nu, zie, één doel heeft Hij bereikt, en wel het herstel van vele duizenden Lamanieten tot de kennis van de waarheid; en Hij heeft zijn kracht in hen getoond, en Hij zal zijn kracht in hen ook nog tonen aan toekomstige geslachten; daarom zullen zij bewaard blijven.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

20 Daarom gebied ik je, mijn zoon Helaman, nauwgezet te zijn in het vervullen van al mijn woorden, en nauwgezet te zijn in het onderhouden van de geboden van God zoals die geschreven zijn.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

21 En nu zal ik met je spreken over die vierentwintig platen, dat je ze moet bewaren, opdat de verborgenheden en de werken van duisternis en hun geheime werken, ofwel de geheime werken van dat volk dat vernietigd is, dit volk worden onthuld; ja, dat al hun moorden en roverij, en hun plundering, en al hun goddeloosheid en gruwelen dit volk worden onthuld; ja, en dat je deze uitleggers moet bewaren.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

22 Want zie, de Heer zag dat zijn volk in duisternis begon te werken, ja, geheime moorden en gruwelen begon te plegen; daarom zei de Heer: Indien zij zich niet bekeren, zullen zij van het aardoppervlak worden weggevaagd.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

23 En de Heer zei: Ik zal voor mijn dienstknecht Gazelem een steen bereiden, die in de duisternis zal schijnen als een licht, om te onthullen aan mijn volk dat mij dient, om hun te onthullen de werken van hun broeders, ja, hun geheime werken, hun werken van duisternis, en hun goddeloosheid en gruwelen.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

24 En nu, mijn zoon, deze uitleggers werden bereid opdat het woord van God, dat Hij als volgt sprak, zou worden vervuld:

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

25 Ik zal al hun geheime werken en gruwelen uit de duisternis in het licht brengen; en tenzij zij zich bekeren, zal Ik hen van het aardoppervlak wegvagen; en Ik zal al hun geheimen en gruwelen aan het licht brengen voor iedere natie die het land hierna zal bezitten.

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

26 En nu, mijn zoon, zien wij dat zij zich niet hebben bekeerd; daarom zijn zij vernietigd, en tot dusver is het woord van God vervuld; ja, hun geheime gruwelen zijn uit de duisternis gebracht en ons bekendgemaakt.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

27 En nu, mijn zoon, gebied ik je al hun eden en hun verbonden en hun overeenkomsten bij hun geheime gruwelen voor jezelf te houden; ja, en al hun tekenen en hun wonderen moet je voor dit volk verborgen houden, opdat zij ze niet zullen kennen, voor het geval ook zij tot duisternis vervallen en worden vernietigd.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

28 Want zie, er rust een vervloeking op dit gehele land, dat door de kracht van God al die bewerkers van duisternis door vernietiging getroffen zullen worden wanneer zij geheel rijp zijn; welnu, ik wil dat dit volk niet wordt vernietigd.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

29 Daarom moet je die geheime plannen van hun eden en hun verbonden voor dit volk verborgen houden, en alleen hun goddeloosheid en hun moorden en hun gruwelen aan hen bekendmaken; en je moet hun leren zulke goddeloosheid en gruwelen en moorden te verafschuwen; en je moet hun ook leren dat deze mensen werden vernietigd wegens hun goddeloosheid en gruwelen en hun moorden.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

30 Want zie, zij hebben alle profeten van de Heer vermoord die onder hen kwamen om hen op hun ongerechtigheden te wijzen; en het bloed van hen die zij hebben vermoord, riep tot de Heer, hun God, om wraak op hen die hun moordenaars waren; en aldus werden die bewerkers van duisternis en geheime verenigingen door de oordelen van God getroffen.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

31 Ja, en vervloekt zij het land voor eeuwig en altijd voor die bewerkers van duisternis en geheime verenigingen, ja, tot vernietiging toe, tenzij zij zich bekeren voordat zij geheel rijp zijn.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

32 En nu, mijn zoon, denk aan de woorden die ik tot je heb gesproken; vertrouw die geheime plannen niet toe aan dit volk, maar leer hun eeuwigdurende haat tegen zonde en ongerechtigheid.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

33 Predik hun bekering en geloof in de Heer Jezus Christus; leer hun zich te verootmoedigen en zachtmoedig en nederig van hart te zijn; leer hun iedere verzoeking van de duivel te weerstaan met hun geloof in de Heer Jezus Christus.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

34 Leer hun om goede werken nooit moede te zijn, maar om zachtmoedig en nederig van hart te zijn; want zodanigen zullen rust vinden voor hun ziel.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

35 O, denk eraan, mijn zoon, en leer wijsheid in je jeugd; ja, leer in je jeugd de geboden van God te onderhouden.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

36 Ja, en roep God aan voor al je onderhoud; ja, laten al je handelingen tot de Heer zijn, en waarheen je ook gaat, laat het in de Heer zijn; ja, laten al je gedachten tot de Heer uitgaan; ja, laten de gevoelens van je hart voor eeuwig op de Heer zijn gericht.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

37 Raadpleeg de Heer bij al je handelingen, en Hij zal je ten goede leiden; ja, wanneer je je 's nachts neerlegt, leg je dan neer in de hoede van de Heer, opdat Hij over je zal waken in je slaap; en wanneer je 's ochtends opstaat, laat je hart dan vol dankbaarheid zijn jegens God; en indien je die dingen doet, zul je ten laatsten dage worden verhoogd.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

38 En nu, mijn zoon, heb ik je iets te zeggen over het voorwerp dat onze vaderen een bal of wegwijzer noemden — ofwel onze vaderen noemden het de Liahona, hetgeen vertaald kompas betekent; en de Heer had het bereid.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

39 En zie, geen mens kan iets bewerken op de wijze van een dermate merkwaardige makelij. En zie, het werd bereid om onze vaderen de weg te wijzen die zij in de wildernis moesten nemen.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

40 En het werkte voor hen volgens hun geloof in God; indien zij dus het geloof hadden om erop te vertrouwen dat God die naalden de weg kon laten aangeven die zij moesten gaan, zie, dan geschiedde het; daarom bezaten zij dat wonder, en nog vele andere wonderen die van dag tot dag door de kracht van God werden verricht.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

41 Hoewel die wonderen door kleine middelen tot stand werden gebracht, toonde het hun wonderbare werken. Zij waren traag en vergaten hun geloof en ijver te oefenen, en dan hielden die wonderbare werken op en vorderden zij niet met hun reis;

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

42 daarom bleven zij in de wildernis, of zij namen geen directe koers, en werden door honger en dorst gekweld wegens hun overtredingen.

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

43 En nu, mijn zoon, wil ik dat je begrijpt dat die dingen niet zonder een afschaduwing zijn; want als onze vaderen traag waren om aandacht te schenken aan dat kompas — nu waren dat stoffelijke dingen — waren zij niet voorspoedig; en zo is het ook met geestelijke dingen.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

44 Want zie, het is even gemakkelijk aandacht te schenken aan het woord van Christus, dat je een rechte koers wijst naar eeuwige gelukzaligheid, als het voor onze vaderen was om aandacht te schenken aan dat kompas, dat hun een rechte koers wees naar het beloofde land.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

45 En nu zeg ik: Bevat dit geen zinnebeeld? Want even zeker als die wegwijzer onze vaderen — door zijn koers te volgen — naar het beloofde land bracht, zo zullen de woorden van Christus — indien wij hun koers volgen — ons voorbij dit tranendal naar een veel beter land van belofte voeren.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

46 O, mijn zoon, laten wij niet traag zijn omdat de weg gemakkelijk is; want zo verging het onze vaderen; want zo was het voor hen bereid: dat zij zouden leven indien zij keken; en zo is het ook met ons. De weg is bereid, en indien wij kijken, kunnen wij voor eeuwig leven.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

47 En nu, mijn zoon, zie toe dat je zorg draagt voor deze heilige dingen, ja, zie toe dat je vertrouwt op God en leeft. Ga heen tot dit volk en verkondig het woord, en wees ernstig. Mijn zoon, vaarwel.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

De geboden van Alma aan zijn zoon Shiblon.

Alma 38

1 Mijn zoon, neig je oor tot mijn woorden, want ik zeg je, zoals ik ook tot Helaman heb gezegd, dat je, voor zover je de geboden van God onderhoudt, voorspoedig zult zijn in het land; en je, voor zover je de geboden van God niet onderhoudt, van zijn tegenwoordigheid zult worden afgesneden.

2 En nu, mijn zoon, vertrouw ik erop dat ik grote vreugde aan jou zal beleven wegens je standvastigheid en je getrouwheid aan God; want evenals je in je jeugd begonnen bent op de Heer, je God, te vertrouwen, zo hoop ik ook dat je ermee zult voortgaan zijn geboden te onderhouden; want gezegend is hij die tot het einde volhardt.

3 Ik zeg je, mijn zoon, dat ik, wegens je getrouwheid en je ijver en je geduld en je lankmoedigheid onder het volk van de Zoramieten, reeds grote vreugde aan jou heb beleefd.

4 Want ik weet dat je gebonden was; ja, en ik weet ook dat je gestenigd bent omwille van het woord; en je hebt al die dingen met geduld verdragen, omdat de Heer met je was; en nu weet je dat de Heer je heeft bevrijd.

5 En nu, mijn zoon Shiblon, wil ik dat je bedenkt dat, naarmate je je vertrouwen in God stelt, je in diezelfde mate zult worden bevrijd uit je bezoekingen en je zorgen en je benauwingen, en ten laatsten dage zult worden verhoogd.

6 Welnu, mijn zoon, ik wil niet dat je denkt dat ik die dingen uit mijzelf weet; want het is de Geest van God die in mij is die mij die dingen bekendmaakt; want indien ik niet uit God geboren was, zou ik die dingen niet hebben geweten.

7 Doch zie, in zijn grote barmhartigheid heeft de Heer zijn engel gezonden om mij te verkondigen dat ik moest ophouden met het vernietigingswerk onder zijn volk; ja, en ik heb een engel gezien van aangezicht tot aangezicht, en hij sprak met mij, en zijn stem was als de donder en zij deed de gehele aarde beven.

The commandments of Alma to his son Shiblon.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

8 En het geschiedde dat ik drie dagen en drie nachten lang in de bitterste pijn en zielsangst verkeerde; en ik ontving geen vergeving van mijn zonden, totdat ik de Heer Jezus Christus aanriep om barmhartigheid. Maar zie, ik riep Hem aan en ik vond vrede voor mijn ziel.

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

9 En nu, mijn zoon, ik heb je dit verteld, opdat je wijsheid zult leren, opdat je van mij zult leren dat er geen andere weg of middel is waardoor de mens kan worden gered, dan alleen in en door Christus. Zie, Hij is het leven en het licht van de wereld. Zie, Hij is het woord van waarheid en gerechtigheid.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

10 En nu, zoals je begonnen bent het woord te verkondigen, zo wil ik dat je met de verkondiging voortgaat; en ik wil dat je in alle dingen ijverig en matig bent.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

11 Zie toe dat je niet tot hoogmoed verheven wordt; ja, zie toe dat je niet op je eigen wijsheid noch op je grote kracht roemt.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

12 Gebruik vrijmoedigheid, maar geen aanmatiging; en zie ook toe dat je al je hartstochten beteugelt, opdat je met liefde vervuld zult zijn; zie toe dat je luiheid vermijdt.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

13 Bid niet zoals de Zoramieten bidden, want je hebt gezien dat zij bidden om door de mensen te worden gehoord en wegens hun wijsheid te worden geprezen.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

14 Zeg niet: O God, ik dank U dat wij beter zijn dan onze broeders; maar zeg liever: O Heer, vergeef mij mijn onwaardigheid en gedenk mijn broeders in barmhartigheid — ja, erken te allen tijde je onwaardigheid voor God.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

15 En moge de Heer je ziel zegenen en je ten laatsten dage in zijn koninkrijk ontvangen, om in vrede aan te zitten. Ga nu, mijn zoon, en verkondig het woord aan dit volk. Wees ernstig. Mijn zoon, vaarwel.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

De geboden van Alma aan zijn zoon Corianton.

Alma 39

1 En nu, mijn zoon, heb ik jou iets meer te zeggen dan ik tot je broer heb gezegd; want zie, heb je de standvastigheid van je broer, zijn getrouwheid en zijn ijver in het onderhouden van de geboden van God niet opgemerkt? Zie, heeft hij je niet een goed voorbeeld gegeven?

2 Want je hebt niet zoveel acht op mijn woorden geslagen als je broer, onder het volk van de Zoramieten. Dit nu is wat ik tegen je heb: je bent blijven roemen op je kracht en je wijsheid.

3 En dat is niet alles, mijn zoon. Je hebt datgene gedaan wat smartelijk voor mij was; want je hebt de bediening verlaten en bent naar het land Siron in de grensstreek van de Lamanieten gegaan, de hoer Isabel achterna.

4 Ja, zij heeft het hart van velen weggestolen; maar dat was geen excuus voor je, mijn zoon; je had je moeten wijden aan de bediening die je was toevertrouwd.

5 Weet je niet, mijn zoon, dat die dingen een gruwel zijn in de ogen van de Heer; ja, gruwelijker dan alle zonden behalve het vergieten van onschuldig bloed of het verloochenen van de Heilige Geest?

6 Want zie, indien je de Heilige Geest verloochent wanneer Hij eenmaal woonplaats in je heeft gehad, en je weet dat je Hem verloochent, zie, dan is dat een onvergeeflijke zonde; ja, en wie moordt tegen het licht en de kennis van God, voor hem is het niet gemakkelijk vergeving te verkrijgen; ja, ik zeg je, mijn zoon, dat het voor hem niet gemakkelijk is om vergeving te verkrijgen.

7 En nu, mijn zoon, was het maar zo dat je niet aan zulk een grote misdaad schuldig was geweest. Ik zou niet bij je misdaden stilstaan om je ziel te verscheuren indien het niet voor je bestwil was.

8 Maar zie, je kunt je misdaden niet voor God verbergen; en tenzij je je bekeert, zullen zij ten laatsten dage als een getuigenis tegen jou staan.

The commandments of Alma to his son Corianton.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

9 Welnu, mijn zoon, ik wil dat je je bekeert en je zonden verzaakt en niet meer de begeerten van je ogen najaagt, maar dat je je in al die dingen verloochent; want tenzij je dat doet, kun je geenszins het koninkrijk van God beërven. O, denk daaraan en neem het op je om jezelf in die dingen te verloochenen.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

10 En ik gebied je het op je te nemen bij al je ondernemingen te beraadslagen met je oudere broers; want zie, je bent in je jeugd en hebt het nodig door je broers te worden gevoed. En sla acht op hun raad.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

11 Laat je door geen enkele ijdele of dwaze zaak misleiden; laat de duivel je hart niet wederom wegvoeren, die goddeloze hoeren achterna. Zie, o mijn zoon, welke grote ongerechtigheid je over de Zoramieten hebt gebracht; want toen zij jouw gedrag zagen, wilden zij niet geloven in mijn woorden.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

12 En nu zegt de Geest van de Heer mij: Gebied uw kinderen goed te doen, opdat zij niet het hart van vele mensen tot vernietiging wegvoeren; daarom gebied ik je, mijn zoon, in de vreze Gods, je te onthouden van je ongerechtigheden;

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

13 je tot de Heer te wenden met geheel je verstand, macht en kracht; niemands hart meer te verleiden om goddeloos te handelen; maar daarentegen naar hen terug te keren en je fouten en het verkeerde dat je hebt gedaan te erkennen.

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

14 Streef rijkdom noch de ijdelheden van deze wereld na; want zie, je kunt ze niet meenemen.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

15 En nu, mijn zoon, wil ik je wat zeggen over de komst van Christus. Zie, ik zeg je dat Hij het is die stellig zal komen om de zonden van de wereld weg te nemen; ja, Hij komt om zijn volk de blijde boodschap van het heil te verkondigen.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

16 En nu, mijn zoon, dat was de bediening waartoe je was geroepen: om die blijde boodschap aan dit volk te verkondigen, om hun gemoed voor te bereiden; of liever, dat het heil hun ten deel zal vallen, zodat zij het gemoed van hun kinderen zullen voorbereiden om het woord te horen ten tijde van zijn komst.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

17 En nu zal ik je gemoed enigszins geruststellen aangaande dit onderwerp. Zie, je vraagt je af waarom deze dingen zo lang van tevoren bekend zijn. Zie, ik zeg je: Is een ziel in deze tijd niet even kostbaar voor God als een ziel dat zal zijn ten tijde van zijn komst?

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

18 Is het niet even noodzakelijk dat het verlossingsplan aan dit volk wordt bekendgemaakt als aan hun kinderen?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

19 Is het in deze tijd voor de Heer niet even gemakkelijk zijn engel te zenden om deze blijde boodschap aan ons te verkondigen, als aan onze kinderen, of als na de tijd van zijn komst?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Alma 40

1 Welnu, mijn zoon, hier is nog iets wat ik je wil zeggen; want ik bemerk dat je gemoed verontrust is over de opstanding van de doden.

2 Zie, ik zeg je dat er pas een opstanding is — of ik wil met andere woorden zeggen dat dit sterfelijke pas onsterfelijkheid aandoet, dat deze verderfelijkheid pas onverderfelijkheid aandoet — na de komst van Christus.

3 Zie, Hij brengt de opstanding van de doden teweeg. Maar zie, mijn zoon, vooralsnog is er geen opstanding. Nu ontvouw ik je een verborgenheid; er zijn echter vele verborgenheden die bewaard blijven, zodat niemand ze weet dan alleen God zelf. Maar ik zal je één ding tonen, waarover ik zorgvuldig navraag heb gedaan bij God om het te mogen weten — namelijk aangaande de opstanding.

4 Zie, er is een tijd gesteld waarin allen tevoorschijn zullen komen uit de doden. Welnu, wanneer die tijd komt, weet niemand; maar God weet de tijd die is gesteld.

5 Welnu, of er één tijd, of een tweede tijd, of een derde tijd zal zijn waarin mensen uit de doden tevoorschijn komen, dat doet er niet toe; want God weet al die dingen; en het is mij genoeg te weten dat het als volgt is: dat er een tijd is gesteld waarin allen uit de doden zullen opstaan.

6 Nu moet er wel een ruimte zijn tussen het tijdstip van de dood en het tijdstip van de opstanding.

7 En nu wil ik vragen: Wat gebeurt er met de ziel van de mensen tussen dit tijdstip van de dood en het tijdstip dat is gesteld voor de opstanding?

8 Welnu, of er meer dan één tijd voor de mensen is gesteld om op te staan, doet er niet toe; want allen sterven niet tegelijkertijd, en dat doet er niet toe; alles is als één dag bij God, en tijd wordt alleen gemeten door de mens.

9 Welnu, er is een tijd voor de mensen gesteld waarin zij uit de doden zullen opstaan; en er is een ruimte tussen het tijdstip van de dood en de opstanding. En nu, met betrekking tot die tijdruimte, wat er met de ziel van de mensen gebeurt, is waarover ik zorgvuldig navraag heb gedaan bij de Heer om het te mogen weten; en dit is wat ik ervan weet.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

10 En wanneer de tijd komt dat allen opstaan, dan zullen zij weten dat God alle tijden kent die de mens zijn gesteld.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

11 Welnu, met betrekking tot de staat van de ziel tussen de dood en de opstanding, zie, het is mij door een engel bekendgemaakt dat de geest van ieder mens zodra hij dit sterfelijke lichaam heeft verlaten, ja, de geest van ieder mens, hetzij die goed of kwaad is, huiswaarts wordt gevoerd naar die God die hem het leven heeft geschonken.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

12 En dan zal het geschieden dat de geest van hen die rechtvaardig zijn, wordt ontvangen in een staat van geluk die het paradijs wordt genoemd, een staat van rust, een staat van vrede, waarin hij van al zijn moeiten, en van alle zorg en droefenis zal uitrusten.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

13 En dan zal het geschieden dat de geest van de goddelozen, ja, van hen die slecht zijn — want zie, zij hebben part noch deel aan de Geest van de Heer; want zie, zij verkozen boze werken boven goede; daarom is de geest van de duivel in hen gevaren en heeft hun woning in bezit genomen — en dezen zullen in de buitenste duisternis worden uitgeworpen; daar zal geween en geweeklaag en tandengeknars zijn, en wel wegens hun eigen ongerechtigheid, want zij zijn door de wil van de duivel als gevangenen weggevoerd.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

14 Welnu, dat is de staat van de ziel van de goddelozen, ja, in duisternis, en in een staat van een vreselijk en angstig uitzicht op de vurige gramschap van de verbolgenheid van God over hen; en zo verblijven zij in die staat, evenals de rechtvaardigen in het paradijs, tot het tijdstip van hun opstanding.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

15 Nu zijn er sommigen die hebben begrepen dat die staat van geluk en die staat van ellende van de ziel vóór de opstanding een eerste opstanding was. Ja, ik geef toe dat het opwekken van de geest of de ziel en de overlevering ervan aan geluk of ellende een opstanding kan worden genoemd, volgens de woorden die zijn gesproken.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

16 En zie, voorts is er gezegd dat er een eerste opstanding is, een opstanding van allen die er zijn geweest, of die er nu zijn of die er zullen zijn tot aan de opstanding van Christus uit de doden.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

17 Welnu, wij denken niet dat die eerste opstanding, waarover op die wijze wordt gesproken, de opstanding van de zielen kan zijn en hun overlevering aan geluk of ellende. Je kunt niet denken dat dát ermee bedoeld wordt.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

18 Zie, ik zeg je: Neen; het betekent daarentegen de hereniging van de ziel met het lichaam, van hen die vanaf de dagen van Adam tot aan de opstanding van Christus hebben geleefd.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

19 Of nu de ziel en het lichaam van hen over wie gesproken is, tegelijk zullen worden herenigd — zowel van de onrechtvaardigen als van de rechtvaardigen — zeg ik niet; laat het genoeg zijn indien ik zeg dat zij allen tevoorschijn komen; of met andere woorden, hun opstanding geschiedt vóór de opstanding van hen die na de opstanding van Christus sterven.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

20 Nu, mijn zoon, ik zeg niet dat hun opstanding bij de opstanding van Christus plaatsvindt; maar zie, ik geef het als mijn mening dat de ziel en het lichaam van de rechtvaardigen worden herenigd bij de opstanding van Christus, en zijn hemelvaart.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

21 Maar of het bij zijn opstanding of daarna zal zijn, zeg ik niet; maar ik zeg wél dat er een ruimte is tussen de dood en de opstanding van het lichaam, en een staat van de ziel in geluk of in ellende tot het tijdstip, dat door God is gesteld, waarop de doden tevoorschijn zullen komen en worden herenigd, zowel ziel als lichaam, en voor God worden gebracht en naar hun werken geoordeeld.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

22 Ja, dat brengt de herstelling teweeg van die dingen waarover gesproken is bij monde van de profeten.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

23 De ziel zal tot het lichaam worden hersteld, en het lichaam tot de ziel; ja, en ieder lid en gewricht zal tot zijn lichaam worden hersteld; ja, er zal zelfs geen haar van het hoofd verloren gaan; maar alle dingen zullen tot hun eigen en volmaakte gedaante worden hersteld.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

24 En nu, mijn zoon, dat is de herstelling waarover gesproken is bij monde van de profeten —

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

25 en dan zullen de rechtvaardigen stralen in het koninkrijk van God.

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

26 Maar zie, een vreselijke dood komt over de goddelozen; want zij sterven ten opzichte van dingen die met de dingen van gerechtigheid te maken hebben; want zij zijn onrein, en niets onreins kan het koninkrijk van God beërven; want zij worden uitgeworpen en overgeleverd om de vruchten te nuttigen van hun arbeid, of hun werken, die kwaad zijn geweest; en zij drinken de droesem van een bittere beker.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Alma 41

1 En nu, mijn zoon, heb ik iets te zeggen aangaande de herstelling waarover gesproken is; want zie, sommigen hebben de Schriften verdraaid en zijn wegens deze zaak ver afgedwaald. En ik bemerk dat ook jouw gemoed daarover verontrust is geweest. Maar zie, ik zal het je uitleggen.

2 Ik zeg je, mijn zoon, dat het herstellingsplan noodzakelijk is volgens de gerechtigheid van God; want het is noodzakelijk dat alle dingen tot hun juiste orde worden hersteld. Zie, volgens de macht en opstanding van Christus is het noodzakelijk en rechtmatig dat de ziel van de mens tot zijn lichaam wordt hersteld, en dat ieder deel van het lichaam tot zichzelf wordt hersteld.

3 En het is noodzakelijk volgens de gerechtigheid van God dat de mensen naar hun werken worden geoordeeld; en dat zij ook — indien hun werken in dit leven goed zijn geweest, en de verlangens van hun hart goed zijn geweest — ten laatsten dage worden hersteld tot hetgeen goed is.

4 En indien hun werken kwaad zijn, zullen die hun ten kwade worden hersteld. Daarom zullen alle dingen tot hun juiste orde worden hersteld, ieder ding tot zijn natuurlijke gedaante — sterfelijkheid opgewekt tot onsterfelijkheid, verderfelijkheid tot onverderfelijkheid — opgewekt tot eindeloos geluk om het koninkrijk van God te beërven, of tot eindeloze ellende om het koninkrijk van de duivel te beërven, de een aan de ene zijde, de ander aan de andere zijde —

5 de een opgewekt tot geluk volgens zijn verlangens naar geluk, of tot het goede volgens zijn verlangens naar het goede; en de ander tot het kwade volgens zijn verlangens naar het kwade; want zoals hij de gehele dag lang heeft verlangd kwaad te doen, zo zal hij ook zijn beloning van het kwaad ontvangen wanneer de nacht komt.

6 En zo is het ook aan de andere zijde. Indien hij zich van zijn zonden heeft bekeerd en tot het einde van zijn dagen rechtvaardigheid heeft verlangd, zo zal hij ook met rechtvaardigheid worden beloond.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

7 Zij zijn het die door de Heer worden verlost; ja, zij zijn het die worden weggenomen, die worden bevrijd uit die eindeloze nacht van duisternis; en aldus staan of vallen zij; want zie, zij zijn hun eigen rechter, om hetzij goed, hetzij kwaad te doen.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

8 Welnu, de besluiten van God zijn onherroepelijk; daarom, de weg is bereid, zodat eenieder die wil, die kan bewandelen en worden gered.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

9 En nu zie, mijn zoon, waag geen enkele overtreding meer tegen je God op die punten van de leer waartegen je het tot dusver hebt gewaagd zonde te begaan.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

10 Denk niet, omdat er is gesproken over herstelling, dat je zult worden hersteld van zonde tot geluk. Zie, ik zeg je: Goddeloosheid heeft nooit geluk betekend.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

11 En nu, mijn zoon, allen die in een natuurlijke staat verkeren, of liever gezegd, in een vleselijke staat, bevinden zich in de gal van bitterheid en in de boeien van ongerechtigheid; zij zijn zonder God in de wereld en hebben zich tegen de aard van God gekeerd; daarom bevinden zij zich in een staat die in strijd is met de aard van het geluk.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

12 En nu, zie, is de betekenis van het woord herstelling iets uit een natuurlijke staat te halen en het in een onnatuurlijke staat te plaatsen, of het in een staat te plaatsen die tegenovergesteld is aan zijn natuur?

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

13 O, mijn zoon, dat is niet het geval; want de betekenis van het woord herstelling is kwaad wederom voor kwaad terug te krijgen, of vleselijk voor vleselijk, of duivels voor duivels — goed voor wat goed is; rechtvaardig voor wat rechtvaardig is; rechtmatig voor wat rechtmatig is; barmhartig voor wat barmhartig is.

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

14 Daarom, mijn zoon, zie toe barmhartig jegens je broeders te zijn; handel rechtmatig, oordeel rechtvaardig, en doe voortdurend goed; en indien je al die dingen doet, dan zul je je beloning ontvangen; ja, je zult barmhartigheid wederom tot je hersteld krijgen; je zult rechtmatigheid wederom tot je hersteld krijgen; je zult een rechtvaardig oordeel wederom tot je hersteld krijgen; en je zult het goede wederom aan je vergoed krijgen.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

15 Want hetgeen je van je doet uitgaan, zal wederom tot je terugkeren en worden hersteld; daarom veroordeelt het woord herstelling de zondaar in grotere mate en rechtvaardigt hem niet in het minst.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Alma 42

1 En nu mijn zoon, bemerk ik dat er nog iets is wat je gemoed verontrust, iets wat je niet kunt begrijpen — iets wat te maken heeft met de gerechtigheid van God bij de bestraffing van de zondaar; want je tracht te veronderstellen dat het onrechtvaardig is dat de zondaar naar een staat van ellende wordt verwezen.

2 Zie nu, mijn zoon, ik zal je deze zaak uitleggen. Want zie, toen de Here God onze eerste ouders had weggezonden uit de hof van Eden om de aardbodem te bebouwen waaruit zij genomen waren — ja, Hij haalde de mens eruit en Hij plaatste aan het oostelijke einde van de hof van Eden cherubs en een vlammend zwaard dat zich naar alle kanten wendde om de boom des levens te bewaken —

3 welnu, wij zien dat de mens als God was geworden, kennende goed en kwaad; en opdat hij zijn hand niet zou uitstrekken en ook van de boom des levens zou nemen, en zou eten en voor eeuwig leven, plaatste de Here God cherubs en het vlammend zwaard, opdat hij niet van de vrucht zou nemen —

4 en aldus zien wij dat de mens een tijd was vergund om zich te bekeren, ja, een proeftijd, een tijd om zich te bekeren en God te dienen.

5 Want zie, indien Adam zijn hand onmiddellijk had uitgestrekt en van de boom des levens had genomen, zou hij, volgens het woord van God, voor eeuwig hebben geleefd en geen ruimte voor bekering hebben gehad; ja, en tevens zou het woord van God ledig zijn geweest en het grote heilsplan zou zijn verijdeld.

6 Maar zie, het was de mens beschikt om te sterven — zoals zij dus van de boom des levens waren afgesneden, zo zouden zij van het aardoppervlak worden weggevaagd — en de mens ging voor eeuwig verloren, ja, hij werd de gevallen mens.

7 En nu, daaruit zie je dat onze eerste ouders zowel stoffelijk als geestelijk van de tegenwoordigheid van de Heer werden afgesneden; en zo zien wij dat zij mensen werden die volgens hun eigen wil konden handelen.

8 Welnu, zie, het was niet raadzaam dat de mens uit die tijdelijke dood werd teruggewonnen, want dat zou het grote plan van geluk hebben vernietigd.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

9 Daarom, omdat de ziel nooit kon sterven en de val zowel een geestelijke als een tijdelijke dood over het gehele mensdom had gebracht — dat wil zeggen, zij waren afgesneden van de tegenwoordigheid van de Heer — was het noodzakelijk dat het mensdom uit die geestelijke dood werd teruggewonnen.

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

10 Daarom, omdat zij vleselijk, zinnelijk en duivels van aard waren geworden, werd die proefstaat voor hen een staat om zich voor te bereiden; het werd een voorbereidende staat.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

11 En nu, mijn zoon, bedenk dat als er geen verlossingsplan was — als het terzijde werd gelegd — hun ziel, zodra zij dood waren, ellendig zou zijn, daar zij van de tegenwoordigheid van de Heer zouden zijn afgesneden.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

12 En nu, er was geen middel om de mensen terug te winnen uit die gevallen staat die de mens over zichzelf had gebracht door zijn eigen ongehoorzaamheid;

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

13 daarom kon het verlossingsplan volgens de gerechtigheid alleen worden verwezenlijkt op voorwaarde van de bekering van de mens in die proefstaat, ja, die voorbereidende staat; want alleen op die voorwaarde kon de barmhartigheid van kracht zijn zonder het werk van de gerechtigheid te vernietigen. Nu kon het werk van de gerechtigheid niet vernietigd worden; anders zou God ophouden God te zijn.

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

14 En aldus zien wij dat het gehele mensdom was gevallen en zich in de greep van de gerechtigheid bevond; ja, de gerechtigheid van God, die hen voor eeuwig had overgeleverd om van zijn tegenwoordigheid afgesneden te zijn.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

15 En nu, het plan van barmhartigheid kon niet worden verwezenlijkt, tenzij er een verzoening werd gedaan; daarom verzoent God zelf de zonden van de wereld om het plan van barmhartigheid te verwezenlijken, om de eisen van de gerechtigheid te bevredigen, opdat God een volmaakt, rechtvaardig God zou zijn, en tevens een barmhartig God.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

16 Welnu, bekering kon de mens niet ten deel vallen, tenzij er een straf — die ook eeuwig was, zoals het leven van de ziel dat zou zijn — was vastgesteld tegenover het plan van geluk, dat ook even eeuwig was als het leven van de ziel.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

17 Welnu, hoe kon een mens zich bekeren indien hij niet had gezondigd? Hoe kon hij zondigen indien er geen wet was? Hoe kon er een wet zijn indien er geen straf was?

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

18 Welnu, er was een straf vastgesteld en een rechtvaardige wet gegeven, die bij de mens gewetenswroeging veroorzaakte.

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

19 Welnu, indien er geen wet was gegeven dat als een man moordde hij moest sterven, zou hij dan vrezen te sterven als hij moordde?

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

20 En ook, indien er geen wet tegen zonde was gegeven, zouden de mensen dan niet vrezen te zondigen.

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

21 En indien er geen wet was gegeven, wat kon de gerechtigheid dan doen, of de barmhartigheid, wanneer de mensen zondigden; want ze zouden geen aanspraak op het schepsel hebben.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

22 Doch er is een wet gegeven en een straf vastgesteld, en een bekering vergund, op welke bekering de barmhartigheid aanspraak maakt; anders zou de gerechtigheid aanspraak maken op het schepsel en de wet ten uitvoer leggen, en de wet legt de straf op; zo niet, dan zouden de werken van gerechtigheid vernietigd worden, en God zou ophouden God te zijn.

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

23 Maar God houdt niet op God te zijn, en de barmhartigheid maakt aanspraak op de boetvaardigen, en de barmhartigheid is het gevolg van de verzoening; en de verzoening brengt de opstanding van de doden teweeg; en de opstanding van de doden voert de mensen terug in de tegenwoordigheid van God; en aldus worden zij in zijn tegenwoordigheid teruggebracht om te worden geoordeeld naar hun werken, volgens de wet en de gerechtigheid.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

24 Want zie, de gerechtigheid laat al haar eisen gelden, en ook de barmhartigheid maakt aanspraak op alles wat het hare is; en aldus worden alleen de werkelijk boetvaardigen gered.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

25 Wat? Denk je dat de barmhartigheid de gerechtigheid kan beroven? Ik zeg je: Neen; in geen enkel opzicht. Zo ja, dan zou God ophouden God te zijn.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

26 En aldus verwezenlijkt God zijn grote en eeuwige doeleinden, die sedert de grondlegging van de wereld waren bereid. En aldus komen de redding en de verlossing van de mensen tot stand, en tevens hun vernietiging en ellende.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

27 Daarom, o mijn zoon, wie ook wil komen, mag komen en vrijelijk nemen van de wateren des levens; en wie niet wil komen, wordt niet gedwongen te komen; maar ten laatsten dage zal alles tot hem worden hersteld naar zijn werken.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

28 Indien hij kwaad heeft willen doen, en zich tijdens zijn levensdagen niet heeft bekeerd, zie, dan zal hem kwaad worden aangedaan, volgens de herstelling van God.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

29 En nu, mijn zoon, wens ik dat je je niet meer door deze dingen laat verontrusten, en je alleen door je zonden laat verontrusten met die onrust die je tot bekering zal verootmoedigen.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

30 O, mijn zoon, ik wens dat je de gerechtigheid van God niet meer loochent. Tracht niet jezelf in het minste wegens je zonden te verontschuldigen door de gerechtigheid van God te loochenen; maar laat de gerechtigheid van God, en zijn barmhartigheid en zijn lankmoedigheid de vrije teugel in je hart; en laat je daardoor tot in het stof verootmoedigen.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

31 En nu, o mijn zoon, je bent door God geroepen om het woord tot dit volk te prediken. En nu, mijn zoon, ga heen en verkondig het woord met waarheid en ernst, opdat je zielen tot bekering zult brengen, zodat het grote plan van barmhartigheid aanspraak op hen zal hebben. En moge God je geven volgens mijn woorden. Amen.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Alma 43

1 En nu geschiedde het dat de zonen van Alma onder het volk uitgingen om hun het woord te verkondigen. En ook Alma zelf vond geen rust, en ook hij ging uit.

2 Nu zullen wij niets meer zeggen over hun prediking, behalve dat zij het woord en de waarheid predikten volgens de geest van profetie en openbaring; en zij predikten volgens de heilige orde van God waardoor zij geroepen waren.

3 En nu keer ik terug naar een verslag van de oorlogen tussen de Nephieten en de Lamanieten in het achttiende regeringsjaar van de rechters.

4 Want zie, het geschiedde dat de Zoramieten Lamanieten werden; welnu, in het begin van het achttiende jaar zag het volk van de Nephieten dat de Lamanieten tegen hen optrokken; daarom maakten zij toebereidselen voor oorlog; ja, zij verzamelden hun legers in het land Jershon.

5 En het geschiedde dat de Lamanieten met hun duizenden kwamen; en zij trokken het land Antionum binnen, dat het land van de Zoramieten was; en een man met de naam Zerahemnah was hun leider.

6 En nu, omdat de Amalekieten als zodanig goddelozer en moordzuchtiger van aard waren dan de Lamanieten, stelde Zerahemnah opperbevelhebbers over de Lamanieten aan, en het waren allen Amalekieten en Zoramieten.

7 Nu deed hij dat om hun haat tegen de Nephieten in stand te houden, zodat hij hen kon onderwerpen ter verwezenlijking van zijn plannen.

8 Want zie, zijn plannen waren om de Lamanieten tot toorn tegen de Nephieten op te hitsen; dat deed hij om zich grote macht over hen toe te eigenen, en tevens om macht over de Nephieten te krijgen door hen tot knechtschap te brengen.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

9 En nu was het plan van de Nephieten om hun landerijen en hun huizen en hun vrouwen en hun kinderen te versterken, om ze uit de handen van hun vijanden te houden; en ook om hun rechten en voorrechten te bewaren, ja, en ook hun vrijheid, zodat zij God volgens hun verlangens konden aanbidden.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

10 Want zij wisten dat als zij de Lamanieten in handen vielen, dat wie ook God, de ware en de levende God, in geest en in waarheid aanbad, door de Lamanieten zou worden vernietigd.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

11 Ja, en zij kenden ook de bovenmatige haat van de Lamanieten tegen hun broeders, die het volk van Anti-Nephi-Lehi waren en het volk van Ammon werden genoemd — en zij wilden de wapens niet opnemen, ja, zij hadden een verbond aangegaan en wilden het niet verbreken — daarom, als zij de Lamanieten in handen vielen, zouden zij worden vernietigd.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

12 En de Nephieten wilden niet toestaan dat zij werden vernietigd; daarom hadden zij hun landerijen tot erfgoed geschonken.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

13 En het volk van Ammon gaf de Nephieten een groot deel van hun bezit om hun legers in stand te houden; en aldus waren de Nephieten gedwongen geheel alleen de Lamanieten te weerstaan, die een mengeling waren van Laman en Lemuel en de zonen van Ismaël, en allen die zich hadden afgescheiden van de Nephieten, namelijk de Amalekieten en de Zoramieten en de afstammelingen van de priesters van Noach.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

14 Nu waren die afstammelingen bijna even talrijk als de Nephieten; en aldus waren de Nephieten gedwongen tegen hun broeders te strijden, ja, tot bloedvergietens toe.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

15 En het geschiedde, toen de legers van de Lamanieten in het land Antionum verzameld waren, zie, dat de legers van de Nephieten gereed waren om hen tegemoet te trekken in het land Jershon.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

16 Welnu, de leider van de Nephieten, ofwel de man die als opperbevelhebber over de Nephieten was aangesteld — de opperbevelhebber nu nam het bevel over alle legers van de Nephieten op zich — en zijn naam was Moroni;

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

17 en Moroni nam het gehele bevel en de leiding van hun oorlogen op zich. En hij was slechts vijfentwintig jaar toen hij tot opperbevelhebber over de legers van de Nephieten werd aangesteld.

18 En het geschiedde dat hij de Lamanieten in de grensstreek van Jershon tegemoet trok, en zijn volk was gewapend met zwaarden en met kromzwaarden en allerlei oorlogswapens.

19 En toen de legers van de Lamanieten zagen dat het volk van Nephi, of dat Moroni zijn volk had uitgerust met borstplaten en met armschilden, ja, en ook een schild om hun hoofd te beschermen, en ook dat zij dikke kleding droegen —

20 welnu, het leger van Zerahemnah was met niets van dien aard uitgerust; zij hadden slechts hun zwaard en hun kromzwaard, hun boog en hun pijlen, hun stenen en hun slinger; en zij waren naakt, op een vel na dat om hun lendenen was gegord; ja, zij waren allen naakt, uitgezonderd de Zoramieten en de Amalekieten;

21 maar zij waren niet uitgerust met borstplaten, noch met schilden — daarom waren zij buitengewoon bevreesd voor de legers van de Nephieten wegens hun wapenrusting, hoewel hun aantal zoveel groter was dan dat van de Nephieten.

22 Zie, nu geschiedde het dat zij niet tegen de Nephieten durfden op te trekken in de grensstreek van Jershon; daarom trokken zij vanuit het land Antionum de wildernis in en maakten een omtrekkende beweging door de wildernis tot zelfs bij de oorsprong van de Sidon, opdat zij in het land Manti konden komen en het land in bezit nemen; want zij dachten niet dat de legers van Moroni zouden weten waar zij heen waren gegaan.

23 Doch het geschiedde, zodra zij de wildernis waren ingetrokken, dat Moroni verspieders de wildernis in zond om hun kamp te bespieden; en omdat hij van de profetieën van Alma wist, zond Moroni ook een aantal mannen naar hem toe met het verzoek de Heer te vragen waar de legers van de Nephieten heen moesten trekken om zich tegen de Lamanieten te verdedigen.

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

24 En het geschiedde dat het woord van de Heer tot Alma kwam; en Alma deelde de boodschappers van Moroni mee dat de legers van de Lamanieten een omtrekkende beweging door de wildernis maakten om in het land Manti te komen, teneinde een aanval op het zwakkere deel van het volk te ondernemen. En die boodschappers gingen heen en brachten de boodschap aan Moroni.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

25 Nu liet Moroni een deel van zijn leger achter in de stad Jershon voor het geval een deel van de Lamanieten dat land zou binnenvallen en de stad in bezit nemen, en hij nam het overgebleven deel van zijn leger en marcheerde het land Manti binnen.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

26 En hij liet alle mensen in dat deel van het land zich verzamelen om tegen de Lamanieten te strijden, om hun landerijen en hun land, hun rechten en hun vrijheid te verdedigen; daarom waren zij voorbereid op het tijdstip dat de Lamanieten zouden komen.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

27 En het geschiedde dat Moroni zijn leger zich liet verbergen in het dal dat zich bij de oever van de Sidon bevond, in de wildernis ten westen van de Sidon.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

28 En Moroni stelde rondom verspieders op om te weten te komen wanneer het leger van de Lamanieten in aantocht was.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

29 En nu, omdat Moroni het voornemen van de Lamanieten kende, dat het hun voornemen was hun broeders te vernietigen, of hen te onderwerpen en hen te knechten, om in het gehele land een koninkrijk voor zichzelf te kunnen vestigen;

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

30 en omdat hij ook wist dat de Nephieten geen ander verlangen hadden dan hun landerijen en hun vrijheid en hun kerk te behouden, achtte hij het geen zonde hen met een krijgslist te verdedigen; daarom kwam hij door zijn verspieders te weten welke weg de Lamanieten zouden nemen.

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

31 Daarom verdeelde hij zijn leger en bracht een gedeelte over naar het dal, en verborg hen ten oosten en ten zuiden van de heuvel Riplah;

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

32 en de rest verborg hij in het westelijke dal ten westen van de Sidon en zo verder langs de grens van het land Manti.

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

33 En nadat hij zijn leger naar zijn wens had opgesteld, was hij gereed hen tegemoet te trekken.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

34 En het geschiedde dat de Lamanieten oprukten ten noorden van de heuvel waar een gedeelte van het leger van Moroni verborgen lag.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

35 En toen de Lamanieten de heuvel Riplah voorbijgetrokken waren en in het dal kwamen en de Sidon begonnen over te steken, kwam het leger, dat ten zuiden van de heuvel verborgen had gelegen en dat werd aangevoerd door een man die Lehi heette, tevoorschijn; en hij trok op aan het hoofd van zijn leger en omsingelde de Lamanieten in het oosten, in de rug.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

36 En het geschiedde dat de Lamanieten, toen zij zagen hoe de Nephieten hen in de rug aanvielen, zich omkeerden en tegen het leger van Lehi begonnen te strijden.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

37 En het werk van de dood nam aan beide zijden een aanvang, maar het was verschrikkelijker aan de zijde van de Lamanieten, want hun naaktheid stelde hen bloot aan de zware slagen van de Nephieten met hun zwaarden en hun kromzwaarden, die zo goed als met iedere slag de dood brachten.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

38 Aan de andere zijde echter viel er slechts nu en dan een man onder de Nephieten door hun zwaarden en door bloedverlies, daar zij beschermd werden tegen de belangrijkste delen van het lichaam, ofwel daar de belangrijkste delen van het lichaam tegen de slagen van de Lamanieten werden beschermd door hun borstplaten en hun armschilden en hun helmen; en aldus zetten de Nephieten het werk van de dood onder de Lamanieten voort.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

39 En het geschiedde dat de Lamanieten verschrikt werden wegens de grote vernietiging onder hen, zodat zij in de richting van de Sidon begonnen te vluchten.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

40 En zij werden door Lehi en zijn manschappen achtervolgd; en zij werden door Lehi in de wateren van de Sidon gedreven, en zij staken de wateren van de Sidon over. En Lehi hield zijn legers op de oever van de Sidon, opdat zij niet zouden oversteken.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

41 En het geschiedde dat Moroni en zijn leger de Lamanieten in het dal aan de overzijde van de Sidon tegemoet trokken en hen begonnen aan te vallen en te doden.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

42 En wederom vluchtten de Lamanieten voor hen uit in de richting van het land Manti; en weer trokken de legers van Moroni hen tegemoet.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

43 Maar deze keer vochten de Lamanieten buitengewoon hevig; ja, voor zover bekend, hadden de Lamanieten nog nooit met zulk een buitengewoon grote kracht en moed gevochten, neen, zelfs vanaf het begin niet.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

44 En zij werden bezield door de Zoramieten en de Amalekieten, die hun opperbevelhebbers en leiders waren, en door Zerahemnah die hun opperbevelhebber was, ofwel hun hoogste leider en commandant; ja, zij vochten als draken, en velen van de Nephieten werden door hun hand gedood, ja, want zij sloegen vele van hun helmen in tweeën, en zij doorboorden vele van hun borstplaten, en sloegen vele van hun armen af; en aldus sloegen de Lamanieten in hun brandende toorn toe.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

45 De Nephieten werden evenwel door een betere zaak bezield, want zij vochten niet voor monarchie of macht, maar zij vochten voor huis en haard, voor hun vrijheid, hun vrouwen en hun kinderen en hun alles, ja, voor hun aanbiddingsriten en hun kerk.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

46 En zij deden hetgeen volgens hen de plicht was die zij hun God verschuldigd waren; want de Heer had hun gezegd, en ook aan hun vaderen: Omdat u niet schuldig bent aan de eerste ergernis, noch aan de tweede, zult u niet toelaten dat u wordt gedood door de hand van uw vijanden.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

47 En voorts heeft de Heer gezegd: U zult uw gezin tot bloedvergietens toe verdedigen. Om die reden dus streden de Nephieten tegen de Lamanieten om zichzelf en hun gezinnen en hun landerijen en hun land en hun rechten en hun godsdienst te verdedigen.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

48 En het geschiedde, toen de manschappen van Moroni de woestheid en de toorn van de Lamanieten zagen, dat zij wilden terugdeinzen en voor hen vluchten. Maar Moroni, die hun bedoeling doorzag, zond hun een boodschap en bezielde hun hart met deze gedachten — ja, de gedachten aan hun landerijen, hun vrijheid, ja, hun vrijwaring voor knechtschap.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

49 En het geschiedde dat zij zich tegen de Lamanieten keerden, en zij riepen de Heer, hun God, met één stem aan voor hun vrijheid en hun vrijwaring voor knechtschap.

50 En zij begonnen de Lamanieten met kracht te weerstaan; en in hetzelfde uur dat zij de Heer aanriepen voor hun vrijheid, begonnen de Lamanieten voor hen te vluchten; en zij vluchtten zelfs tot aan de wateren van de Sidon.

51 Welnu, de Lamanieten waren talrijker, ja, hun aantal was meer dan tweemaal zo groot als dat van de Nephieten; niettemin werden zij verdreven, zodat zij in het dal aan de oever van de Sidon tot één groep werden bijeengedreven.

52 Bijgevolg omsingelden de legers van Moroni hen, ja, aan beide zijden van de rivier, want zie, de manschappen van Lehi bevonden zich aan de oostzijde.

53 Welnu, toen Zerahemnah de manschappen van Lehi ten oosten van de Sidon zag, en de legers van Moroni ten westen van de Sidon, en dat zij door de Nephieten omsingeld waren, werden zij door angst bevangen.

54 Toen nu Moroni hun angst zag, gebood hij zijn manschappen op te houden met het vergieten van hun bloed.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Alma 44

1 En het geschiedde dat zij ophielden en zich op een kleine afstand van hen terugtrokken. En Moroni zei tot Zerahemnah: Zie, Zerahemnah, wij willen geen mannen van het bloed zijn. U weet dat u in onze handen bent, maar toch willen wij u niet doden.

2 Zie, wij zijn niet tegen u ten strijde getrokken om uw bloed omwille van macht te vergieten; evenmin willen wij iemand onder het juk van het knechtschap brengen. Dat is echter wel de reden dat u tegen ons bent opgetrokken; ja, en u bent vertoornd op ons wegens onze godsdienst.

3 Maar nu, u ziet dat de Heer met ons is; en u ziet dat Hij u heeft overgeleverd in onze handen. En nu wil ik dat u begrijpt dat dit ons is geschied wegens onze godsdienst en ons geloof in Christus. En nu ziet u dat u dit geloof van ons niet kunt vernietigen.

4 Nu ziet u dat dit het ware geloof in God is; ja, u ziet dat God ons zal schragen en behoeden en bewaren zolang wij getrouw zijn aan Hem en aan ons geloof en onze godsdienst; en de Heer zal nooit toestaan dat wij vernietigd worden, tenzij wij tot overtreding vervallen en ons geloof verloochenen.

5 En nu, Zerahemnah, gebied ik u in de naam van die almachtige God die onze armen sterk heeft gemaakt, zodat wij macht over u hebben verkregen door ons geloof, door onze godsdienst en door onze aanbiddingsriten en door onze kerk en door de heilige steun die wij onze vrouwen en kinderen verschuldigd zijn, door die vrijheid die ons aan onze landerijen en ons land verbindt; ja, en ook door het bewaren van het heilige woord van God, waaraan wij al ons geluk te danken hebben; en door alles wat ons hoogst dierbaar is —

6 ja, en dat is niet alles; ik gebied u bij al uw verlangens om te leven, uw oorlogswapens aan ons over te dragen, en wij zullen uw bloed niet zoeken, maar wij zullen uw leven sparen als u heengaat en niet weer tegen ons ten strijde trekt.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

7 En nu, als u dat niet doet, zie, u bent in onze handen en ik zal mijn mannen gebieden u aan te vallen en uw lichamen de wonden van de dood toe te brengen, zodat u uitgeroeid wordt; en dan zullen wij zien wie er macht over dit volk zal hebben; ja, wij zullen zien wie er tot knechtschap wordt gebracht.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

8 En nu geschiedde het, toen Zerahemnah die woorden had gehoord, dat hij naar voren trad en zijn zwaard en zijn kromzwaard en zijn boog aan Moroni overdroeg en tot hem zei: Zie, hier zijn onze oorlogswapens; wij zullen ze aan u overdragen, maar wij zullen onszelf niet toestaan u een eed te zweren die wij, zoals wij weten, zullen verbreken, en evenzo onze kinderen; neem echter onze oorlogswapens en sta toe dat wij de wildernis intrekken; zo niet dan behouden wij ons zwaard en zullen wij omkomen of overwinnen.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

9 Zie, wij zijn niet van uw geloof; wij geloven niet dat God het is die ons in uw handen heeft overgeleverd; maar wij geloven dat het uw geslepenheid is die u voor onze zwaarden heeft bewaard. Zie, het zijn uw borstplaten en uw schilden die u hebben bewaard.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

10 En nu, toen Zerahemnah die woorden beëindigd had, gaf Moroni het zwaard en de oorlogswapens die hij had ontvangen aan Zerahemnah terug en zei: Zie, wij zullen de strijd uitvechten.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

11 Nu kan ik de woorden die ik heb gesproken niet herroepen; daarom, zowaar de Heer leeft, zult u niet vertrekken, tenzij u vertrekt met een eed dat u niet opnieuw zult terugkeren om oorlog tegen ons te voeren. Nu, daar u in onze handen bent, zullen wij uw bloed op de aardbodem vergieten, of u zult u onderwerpen aan de voorwaarden die ik heb gesteld.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

12 En nu, toen Moroni die woorden had gezegd, behield Zerahemnah zijn zwaard, en hij was vertoornd op Moroni en hij stormde naar voren om Moroni te doden; maar zie, toen hij zijn zwaard ophief, sloeg een van Moroni's soldaten het ter aarde neer, en het brak bij het gevest af; en hij sloeg ook Zerahemnah, zodanig dat hij hem de scalp afsloeg en die ter aarde viel. En Zerahemnah trok zich van hen terug te midden van zijn soldaten.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

13 En het geschiedde dat de soldaat die erbij stond, die de scalp van Zerahemnah had afgeslagen, de scalp bij het haar van de grond opraapte en hem op de punt van zijn zwaard legde en hem naar hen uitstak, en met luide stem tot hen zei:

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

14 Gelijk deze scalp — die de scalp van uw hoofdman is — ter aarde is gevallen, zo zult u ter aarde vallen, tenzij u uw oorlogswapens overgeeft en met een vredesverbond vertrekt.

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

15 Nu waren er velen die, toen zij die woorden hoorden en de scalp op het zwaard zagen, door vrees werden bevangen; en velen traden naar voren en wierpen hun oorlogswapens aan de voeten van Moroni neer en gingen een vredesverbond aan. En zovelen als er een verbond sloten, lieten zij vertrekken de wildernis in.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

16 Nu geschiedde het dat Zerahemnah buitengewoon verbolgen was, en hij hitste de rest van zijn soldaten op tot toorn, om krachtiger tegen de Nephieten te strijden.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

17 En nu was Moroni vertoornd wegens de weerbarstigheid van de Lamanieten; daarom gebood hij zijn volk hen aan te vallen en te doden. En het geschiedde dat zij hen begonnen te doden; ja, en de Lamanieten streden met hun zwaarden en uit alle macht.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

18 Doch zie, hun naakte huid en hun blote hoofd waren aan de scherpe zwaarden van de Nephieten blootgesteld; ja, zie, zij werden doorstoken en neergeslagen, ja, en zij vielen buitengewoon snel voor de zwaarden van de Nephieten; en zij werden neergemaaid, zoals de soldaat van Moroni had geprofeteerd.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

19 Toen nu Zerahemnah zag dat zij allen op het punt stonden vernietigd te worden, riep hij Moroni krachtig toe en beloofde dat hij, en ook zijn volk, zich ertoe zouden verbinden jegens hen om nooit meer tegen hen ten strijde te trekken, als zij het leven van de rest spaarden.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

20 En het geschiedde dat Moroni het werk van de dood onder het volk opnieuw liet ophouden. En hij ontnam de Lamanieten hun oorlogswapens; en nadat zij een vredesverbond met hem hadden aangegaan, werd het hun toegestaan te vertrekken de wildernis in.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

21 Nu werd het aantal van hun doden niet geteld omdat het aantal zo groot was; ja, het aantal van hun doden was buitengewoon groot, zowel onder de Nephieten als onder de Lamanieten.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

22 En het geschiedde dat zij hun gesneuvelden in de wateren van de Sidon wierpen, en zij zijn meegevoerd en in de diepten van de zee begraven.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

23 En de legers van de Nephieten, ofwel van Moroni, keerden terug en kwamen bij hun huizen en hun landerijen.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

24 En aldus eindigde het achttiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi. En aldus eindigde de kroniek van Alma, die op de platen van Nephi was geschreven.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Het verslag van het volk van Nephi, en van hun oorlogen en onenigheden in de dagen van Helaman, volgens de kroniek van Helaman die hij in zijn dagen heeft bijgehouden.

Alma 45

1 Zie, nu geschiedde het dat het volk van Nephi buitengewoon verheugd was omdat de Heer hen wederom uit de handen van hun vijanden had bevrijd; daarom dankten zij de Heer, hun God; ja, en zij vastten veel en baden veel, en zij aanbaden God met buitengewoon grote vreugde.

2 En het geschiedde in het negentiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, dat Alma bij zijn zoon Helaman kwam en tot hem zei: Geloof je de woorden die ik tot jou heb gesproken aangaande die kronieken die zijn bijgehouden?

3 En Helaman zei tot hem: Jawel, die geloof ik.

4 En voorts zei Alma: Geloof je in Jezus Christus, die komen zal?

5 En hij zei: Jawel, ik geloof alle woorden die u hebt gesproken.

6 En voorts zei Alma tot hem: Zul je mijn geboden onderhouden?

7 En hij zei: Jawel, ik zal uw geboden met mijn gehele hart onderhouden.

8 Toen zei Alma tot hem: Gezegend ben je; en de Heer zal je in dit land voorspoedig maken.

9 Doch zie, ik heb jou iets te profeteren, maar wat ik je profeteer, zul je niet bekendmaken; ja, wat ik je profeteer zal niet worden bekendgemaakt totdat de profetie is vervuld; schrijf daarom de woorden op die ik ga zeggen.

10 En dit zijn de woorden: Zie, volgens de geest van openbaring die in mij is, zie ik dat dit volk, de Nephieten, vierhonderd jaar na de tijd dat Jezus Christus Zich aan hen zal openbaren, in ongeloof zal verkommeren.

11 Ja, en dan zullen zij oorlogen en pestilentiën zien, ja, hongersnoden en bloedvergieten, totdat het volk van Nephi is uitgeroeid —

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

12 ja, en wel omdat zij in ongeloof zullen verkommeren en vervallen tot de werken van duisternis en van wellust en allerlei ongerechtigheid; ja, ik zeg je, omdat zij tegen zulk een groot licht en zulk een grote kennis zullen zondigen; ja, ik zeg je, vanaf die dag zal zelfs het vierde geslacht niet geheel voorbijgaan alvorens die grote ongerechtigheid komt.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

13 En wanneer die grote dag komt, zie, dan komt ook de tijd zeer vlug dat zij die nu zijn, ofwel de nakomelingen van hen die nu onder het volk van Nephi worden gerekend, niet meer onder het volk van Nephi worden gerekend.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

14 Maar wie overblijft en op die grote en geduchte dag niet wordt vernietigd, zal onder de Lamanieten worden gerekend en worden zoals zij, ja, allen, behalve enkelen die de discipelen van de Heer zullen worden genoemd; en de Lamanieten zullen hen achtervolgen totdat zij zijn uitgeroeid. En nu zal deze profetie wegens ongerechtigheid worden vervuld.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

15 En nu geschiedde het, nadat Alma deze dingen tot Helaman had gezegd, dat hij hem zegende, en ook zijn andere zonen; en hij zegende ook de aarde omwille van de rechtvaardigen.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

16 En hij zei: Aldus zegt de Here God: Vervloekt zal het land zijn, ja, dit land, tot vernietiging toe voor alle natie, geslacht, taal en volk die goddeloos handelen, wanneer zij geheel rijp zijn; en zoals ik heb gezegd, zo zal het zijn; want dit is de vervloeking en de zegen van God op het land, want de Heer kan de zonde niet met de geringste mate van toelating aanschouwen.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

17 En nu, toen Alma die woorden had gesproken, zegende hij de kerk, ja, allen die vanaf dat tijdstip zouden standhouden in het geloof.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

18 En toen Alma dat had gedaan, vertrok hij uit het land Zarahemla alsof hij naar het land Melek ging. En het geschiedde dat er nooit meer iets van hem is gehoord; en van zijn dood of begrafenis weten wij niets.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

19 Zie, dit weten wij: dat hij een rechtvaardig man was; en het gerucht ging rond in de kerk dat hij door de Geest was opgenomen, of door de hand van de Heer was begraven, zoals Mozes. Maar zie, de Schriften zeggen dat de Heer Mozes tot Zich heeft genomen; en wij veronderstellen dat Hij Alma eveneens in de geest tot Zich heeft genomen; daarom weten wij niets van zijn dood en begrafenis.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

20 En nu geschiedde het in het begin van het negentiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi dat Helaman onder het volk uitging om hun het woord te verkondigen.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

21 Want zie, wegens hun oorlogen tegen de Lamanieten en de vele kleine onenigheden en beroeringen die er onder het volk waren geweest, werd het noodzakelijk dat het woord van God onder hen werd verkondigd, ja, en dat er een reglement voor de gehele kerk werd opgesteld.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

22 Daarom gingen Helaman en zijn broeders uit om de kerk wederom te vestigen in het gehele land, ja, in iedere stad in het gehele land dat in het bezit was van het volk van Nephi. En het geschiedde dat zij in het gehele land priesters en leraren over alle kerken aanstelden.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

23 En nu geschiedde het, nadat Helaman en zijn broeders priesters en leraren over de kerken hadden aangesteld, dat er een onenigheid onder hen ontstond, en zij wilden geen acht slaan op de woorden van Helaman en zijn broeders;

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

24 want zij werden hoogmoedig, omdat hun hart verheven was wegens hun buitengewoon grote rijkdommen; daarom werden zij rijk in hun eigen ogen en wilden zij geen acht slaan op hun woorden om in oprechtheid voor het aangezicht van God te wandelen.

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Alma 46

1 En het geschiedde dat zovelen als er niet naar de woorden van Helaman en zijn broeders wilden luisteren, tegen hun broeders bijeengekomen waren.

2 En nu zie, zij waren buitengewoon verbolgen, en wel zozeer dat zij vastbesloten waren hen te doden.

3 Nu was de leider van hen die verbolgen op hun broeders waren een forse en een sterke man; en zijn naam was Amalickiah.

4 En Amalickiah wilde koning worden; en zij die verbolgen waren, wilden ook dat hij hun koning zou zijn; en het grootste deel van hen bestond uit de lagere rechters van het land, en zij streefden naar macht.

5 En zij waren er door de vleierijen van Amalickiah toe gebracht te geloven dat als zij hem steunden en hem tot hun koning uitriepen, hij hen heersers over het volk zou maken.

6 Aldus werden zij door Amalickiah tot afscheiding aangezet, niettegenstaande de prediking van Helaman en zijn broeders, ja, niettegenstaande hun buitengewoon grote zorg voor de kerk, want zij waren de hogepriesters over de kerk.

7 En er waren er velen in de kerk die geloof hechtten aan de vleiende woorden van Amalickiah, met het gevolg dat zij zich zelfs van de kerk afscheidden; en aldus stonden de zaken van het volk van Nephi er buitengewoon hachelijk en gevaarlijk voor, ondanks de grote overwinning die zij op de Lamanieten hadden behaald, en de grote blijdschap die zij hadden gevoeld dankzij hun bevrijding door de hand van de Heer.

8 Aldus zien wij hoe vlug de mensenkinderen de Heer, hun God, vergeten, ja, hoe vlug zij ongerechtigheid bedrijven en zich door de boze laten verleiden.

9 Ja, en wij zien ook de grote goddeloosheid die één zeer goddeloos mens kan veroorzaken onder de mensenkinderen.

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hearken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, insomuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and establish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissensions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceedingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

10 Ja, wij zien dat Amalickiah, omdat hij een man was van listen en een man van vele vleiende woorden, het hart van vele mensen verleidde tot goddeloos handelen; ja, om ernaar te streven de kerk van God te vernietigen, en het fundament van de vrijheid te vernietigen die God hun had geschonken, ofwel de zegen die God omwille van de rechtvaardigen over het oppervlak van het land had gezonden.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

11 En nu geschiedde het, toen Moroni, die de oppercommandant van de legers van de Nephieten was, van die afscheiding hoorde, dat hij vertoornd was op Amalickiah.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

12 En het geschiedde dat hij zijn mantel scheurde; en hij nam een stuk ervan en schreef erop: Ter gedachtenis aan onze God, onze godsdienst en vrijheid, en onze vrede, onze vrouwen en onze kinderen — en hij maakte het vast aan het uiteinde van een staak.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

13 En hij bond zijn helm en zijn borstplaat en zijn schilden vast en gordde zijn wapenrusting om zijn lendenen; en hij nam de staak, met aan het uiteinde zijn verscheurde mantel — en hij noemde die het vrijheidsvaandel — en hij boog zich ter aarde neer en hij bad vurig tot zijn God dat de zegeningen van de vrijheid op zijn broeders zouden rusten zolang er een groep christenen overbleef om het land te bezitten —

And he fastened on his head-plate, and his breastplate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

14 want aldus werden allen die oprecht in Christus geloofden, die tot de kerk van God behoorden, genoemd door hen die niet tot de kerk behoorden.

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

15 En zij die tot de kerk behoorden, waren getrouw; ja, allen die oprecht in Christus geloofden — ofwel christenen zoals zij genoemd werden — namen de naam van Christus met blijdschap op zich wegens hun geloof in Christus, die komen zou.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

16 En daarom bad Moroni op dat tijdstip dat de zaak van de christenen en de vrijheid van het land zouden worden begunstigd.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

17 En het geschiedde, toen hij zijn ziel voor God had uitgestort, dat hij al het land dat ten zuiden van het land Woestenij lag, ja, kortom, al het land — zowel ten noorden als ten zuiden — een uitverkoren land en het land van vrijheid noemde.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

18 En hij zei: Voorzeker zal God niet toelaten dat wij, die worden veracht omdat wij de naam van Christus op ons nemen, worden vertrapt en vernietigd totdat wij dat door onze eigen overtredingen over ons brengen.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

19 En toen Moroni die woorden had gezegd, ging hij uit onder het volk, al zwaaiend in de lucht met het afgescheurde stuk van zijn kleed, zodat allen konden zien wat hij erop geschreven had, en hij riep met luide stem en zei:

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

20 Zie, laten allen die dit vaandel in het land willen handhaven, in de kracht van de Heer naar voren treden en een verbond aangaan dat zij hun rechten en hun godsdienst zullen handhaven, opdat de Here God hen zal zegenen.

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

21 En zie, het geschiedde, toen Moroni die woorden had verkondigd, dat het volk te hoop liep met hun wapenrusting om hun lendenen gegord, en zij scheurden hun kleren als teken, ofwel als een verbond, dat zij de Heer, hun God, niet zouden verlaten; of met andere woorden, dat als zij de geboden van God overtraden, of tot overtreding vervielen, en zich schaamden om de naam van Christus op zich te nemen, de Heer hen uiteen zou scheuren zoals zij hun kleren hadden gescheurd.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

22 Dat nu was het verbond dat zij sloten, en zij wierpen hun kleren aan de voeten van Moroni neer en zeiden: Wij verbinden ons ertoe jegens onze God dat wij, evenals onze broeders in het noordelijke land, vernietigd zullen worden als wij tot overtreding vervallen; ja, Hij mag ons aan de voeten van onze vijanden neerwerpen, zoals wij onze kleren aan uw voeten hebben neergeworpen om te worden vertreden, als wij tot overtreding vervallen.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

23 Moroni zei tot hen: Zie, wij zijn een overblijfsel van het nageslacht van Jakob; ja, wij zijn een overblijfsel van het nageslacht van Jozef, wiens mantel door zijn broers in vele stukken werd gescheurd; ja, en nu zie, laten wij eraan denken de geboden van God te onderhouden; anders zullen onze kleren door onze broeders worden gescheurd, en wij zullen in de gevangenis worden geworpen, of worden verkocht, of worden gedood.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

24 Ja, laten wij als een overblijfsel van Jozef onze vrijheid bewaren; ja, laten wij denken aan de woorden van Jakob, vlak voor zijn dood, want zie, hij zag dat er een deel van het overblijfsel van de mantel van Jozef bewaard was gebleven en niet was vergaan. En hij zei: Zoals dit overblijfsel van het kleed van mijn zoon bewaard is gebleven, zo zal er een overblijfsel van het nageslacht van mijn zoon door de hand van God worden bewaard en tot Hem worden genomen, terwijl de rest van het nageslacht van Jozef zal vergaan, zoals het overblijfsel van zijn kleed.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

25 Nu zie, dit bedroeft mijn ziel; niettemin verheugt mijn ziel zich in mijn zoon, wegens dat deel van zijn nageslacht dat tot God zal worden genomen.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

26 Welnu, zie, dat was de taal van Jakob.

Now behold, this was the language of Jacob.

27 En nu, wie weet of het overblijfsel van het nageslacht van Jozef dat zoals zijn kleed zal vergaan, niet diegenen zijn die zich van ons hebben afgescheiden? Ja, en wij zullen het zelf zijn als wij niet standhouden in het geloof van Christus.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

28 En nu geschiedde het, toen Moroni die woorden had gezegd, dat hij uitging, en ook naar alle delen van het land waar afscheiding was een boodschap zond, en allen die hun vrijheid wilden verdedigen, verzamelde om Amalickiah en hen die zich hadden afgescheiden, die Amalickiahieten werden genoemd, te weerstaan.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

29 En het geschiedde, toen Amalickiah zag dat het volk van Moroni talrijker was dan de Amalickiahieten — en hij zag ook dat zijn volk twijfelde aan de gerechtigheid van de zaak die zij hadden ondernomen — daarom nam hij, uit vrees niet in zijn opzet te zullen slagen, diegenen van zijn volk mee die dat wilden en vertrok naar het land Nephi.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

30 Nu achtte Moroni het niet raadzaam dat de Lamanieten nog sterker werden; daarom dacht hij het volk van Amalickiah de pas af te snijden, of hen gevangen te nemen en terug te voeren, en Amalickiah ter dood te brengen; ja, want hij wist dat hij de Lamanieten tot toorn tegen hen zou ophitsen en hen ertoe zou bewegen tegen hen ten strijde te trekken; en hij wist dat Amalickiah dat zou doen om zijn doel te bereiken.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 Daarom achtte Moroni het raadzaam zijn legers mee te nemen, die zich hadden verzameld en zich hadden gewapend, en een verbond hadden aangegaan om de vrede te bewaren; en het geschiedde dat hij zijn leger meenam en met zijn tenten de wildernis in marcheerde om Amalickiah in de wildernis de pas af te snijden.

32 En het geschiedde dat hij handelde naar hetgeen hij in de zin had en de wildernis in marcheerde en de legers van Amalickiah onderschepte.

33 En het geschiedde dat Amalickiah met een klein aantal van zijn mannen vluchtte, en de rest werd overgeleverd in de handen van Moroni en teruggevoerd naar het land Zarahemla.

34 Welnu, daar Moroni een man was die door de opperrechters en door de stem van het volk was aangesteld, had hij volgens zijn wil zeggenschap over de legers van de Nephieten, om gezag over hen te vestigen en uit te oefenen.

35 En het geschiedde dat hij alle Amalickiahieten die geen verbond wilden aangaan om de zaak van de vrijheid te steunen, zodat zij een vrije regering konden behouden, ter dood liet brengen; en er waren er slechts enkelen die het verbond van de vrijheid verwierpen.

36 En het geschiedde ook dat hij het vrijheidsvaandel in top liet hijsen op iedere toren in geheel het land dat in het bezit van de Nephieten was; en aldus plantte Moroni de vrijheidsstandaard onder de Nephieten.

37 En zij begonnen wederom vrede in het land te krijgen; en aldus handhaafden zij de vrede in het land tot bijna aan het eind van het negentiende regeringsjaar van de rechters.

38 En Helaman en de hogepriesters handhaafden ook de orde in de kerk; ja, vier jaar lang hadden zij in grote mate vrede en vreugde in de kerk.

39 En het geschiedde dat velen stierven in de onwrikbare overtuiging dat hun ziel door de Heer Jezus Christus was verlost; aldus hebben zij de wereld verheugd verlaten.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 En sommigen stierven aan koorts, die in bepaalde seizoenen van het jaar veel voorkwam in het land — maar niet zovelen aan koorts, dankzij de uitstekende eigenschappen van de vele kruiden en wortels die God had bereid om de oorzaak weg te nemen van de ziekten waaraan de mensen wegens het klimaat onderhevig waren —

41 velen echter stierven aan ouderdom; en zij die stierven in het geloof van Christus zijn gelukkig in Hem, zoals wij wel moeten aannemen.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Alma 47

1 Nu keren wij in onze kroniek terug naar Amalickiah en hen die met hem de wildernis in waren gevlucht; want zie, hij had hen die hem vergezelden meegenomen en was naar het land Nephi getrokken, onder de Lamanieten, en hij hitste de Lamanieten op tot toorn tegen het volk van Nephi, zodat de koning van de Lamanieten een oproep liet uitgaan in geheel zijn land en onder geheel zijn volk, dat zij zich wederom moesten verzamelen om tegen de Nephieten ten strijde te trekken.

2 En het geschiedde, toen de oproep onder hen was uitgegaan, dat zij buitengewoon angstig waren; ja, zij vreesden de koning te mishagen, en zij vreesden ook tegen de Nephieten ten strijde te trekken omdat zij misschien hun leven zouden verliezen. En het geschiedde dat zij, of het merendeel van hen, weigerden de bevelen van de koning te gehoorzamen.

3 En nu geschiedde het dat de koning wegens hun ongehoorzaamheid verbolgen was; daarom gaf hij Amalickiah het bevel over dat gedeelte van zijn leger dat aan zijn bevelen gehoorzaam was, en beval hem heen te gaan en hen ertoe te dwingen de wapens op te nemen.

4 Nu zie, dat was het verlangen van Amalickiah; want daar hij zeer listig was in het bedrijven van het kwade, smeedde hij in zijn hart het plan om de koning van de Lamanieten te onttronen.

5 En nu had hij het bevel gekregen over dat deel van de Lamanieten dat koningsgezind was; en hij streefde ernaar de gunst te verwerven van hen die niet gehoorzaam waren; daarom trok hij op naar de plaats die Onidah werd genoemd, want daar waren alle Lamanieten heen gevlucht; want zij hadden de aantocht van het leger ontdekt, en omdat zij dachten dat het kwam om hen te vernietigen, vluchtten zij naar Onidah, naar de plaats der wapenen.

6 En zij hadden een man aangesteld om koning en leider over hen te zijn, daar zij van binnen besloten waren met een vast voornemen zich niet te laten dwingen om tegen de Nephieten op te trekken.

7 En het geschiedde dat zij zich hadden verzameld op de top van de berg die Antipas werd genoemd, ter voorbereiding op de strijd.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

8 Nu was het niet de bedoeling van Amalickiah om hun volgens het gebod van de koning slag te leveren; want zie, het was zijn bedoeling de gunst van de legers van de Lamanieten te verwerven, om zichzelf aan hun hoofd te plaatsen en de koning te onttronen en het koninkrijk in bezit te nemen.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

9 En zie, het geschiedde dat hij zijn leger hun tenten liet opslaan in het dal dat dicht bij de berg Antipas lag.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

10 En het geschiedde, toen het nacht was, dat hij een geheime gezant naar de berg Antipas zond om te vragen of de leider van hen die op de berg waren, wiens naam Lehonti was, naar de voet van de berg wilde afdalen, want hij wilde met hem spreken.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

11 En het geschiedde, toen Lehonti de boodschap ontving, dat hij niet durfde afdalen naar de voet van de berg. En het geschiedde dat Amalickiah hem een tweede maal een boodschap zond om hem te vragen af te dalen. En het geschiedde dat Lehonti weigerde; en hij zond hem een derde maal een boodschap.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

12 En het geschiedde, toen Amalickiah merkte dat hij Lehonti er niet toe kon bewegen van de berg af te dalen, dat hij de berg besteeg welhaast tot Lehonti's kamp; en hij zond Lehonti een vierde maal zijn boodschap en verzocht hem af te dalen en zijn lijfwachten mee te brengen.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

13 En het geschiedde, toen Lehonti met zijn lijfwachten naar Amalickiah was afgedaald, dat Amalickiah hem verzocht 's nachts met zijn leger af te dalen en die manschappen over wie de koning hem het bevel had gegeven in hun kampen te omsingelen; en hij zou hen in Lehonti's handen overgeven als hij hem, Amalickiah, tweede leider van het gehele leger maakte.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

14 En het geschiedde dat Lehonti met zijn manschappen afdaalde en de manschappen van Amalickiah omsingelde, zodat zij vóór hun ontwaken bij het aanbreken van de dag door de legers van Lehonti omsingeld waren.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

15 En het geschiedde, toen zij zagen dat zij omsingeld waren, dat zij Amalickiah smeekten hun toe te staan zich bij hun broeders te voegen, opdat zij niet vernietigd zouden worden. Dat nu was juist wat Amalickiah wilde.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 En het geschiedde dat hij zijn manschappen, tegen de bevelen van de koning in, overgaf. Dat nu was hetgeen Amalickiah wilde, teneinde zijn plannen om de koning te onttronen te kunnen verwezenlijken.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

17 Nu was het de gewoonte onder de Lamanieten, in het geval hun hoogste leider werd gedood, de tweede leider als hun hoogste leider aan te stellen.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

18 En het geschiedde dat Amalickiah een van zijn dienstknechten geleidelijk vergif liet toedienen aan Lehonti, zodat hij stierf.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

19 Welnu, toen Lehonti dood was, stelden de Lamanieten Amalickiah aan als hun leider en hun oppercommandant.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

20 En het geschiedde dat Amalickiah met zijn legers — want hij had zijn verlangens verwezenlijkt — naar het land Nephi marcheerde, naar de stad Nephi, die de hoofdstad was.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

21 En de koning kwam hem met zijn lijfwachten tegemoet, want hij dacht dat Amalickiah zijn bevelen had uitgevoerd en dat Amalickiah zulk een groot leger had verzameld om tegen de Nephieten ten strijde te trekken.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

22 Doch zie, terwijl de koning hem tegemoet kwam, liet Amalickiah zijn dienstknechten de koning tegemoet gaan. En zij gingen en bogen zich voor de koning alsof zij hem eer wilden bewijzen wegens zijn grootheid.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

23 En het geschiedde dat de koning zijn hand uitstrekte om hen op te richten, zoals het de gewoonte was bij de Lamanieten als teken van vrede, een gewoonte die zij van de Nephieten hadden overgenomen.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

24 En zie, het geschiedde, toen hij de eerste van de grond had opgericht, dat die de koning in het hart stak; en hij viel ter aarde.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

25 Nu vluchtten de dienstknechten van de koning; en de dienstknechten van Amalickiah hieven een geschreeuw aan en zeiden:

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

26 Zie, de dienstknechten van de koning hebben hem in het hart gestoken, en hij is neergevallen en zij zijn gevlucht; zie, kom kijken.

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

27 En het geschiedde dat Amalickiah zijn legers beval om op te rukken en te zien wat er met de koning was gebeurd; en toen zij de plek hadden bereikt en de koning aantroffen, liggend in zijn eigen bloed, wendde Amalickiah voor verbolgen te zijn en hij zei: Wie ook de koning heeft liefgehad, laat hem uitgaan en zijn dienstknechten achtervolgen, opdat zij gedood kunnen worden.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

28 En het geschiedde dat allen die de koning hadden liefgehad, bij het horen van die woorden naar voren traden en de dienstknechten van de koning achtervolgden.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

29 Toen nu de dienstknechten van de koning zagen dat een leger hen achtervolgde, werden zij wederom bang en vluchtten de wildernis in, en kwamen in het land Zarahemla en sloten zich aan bij het volk van Ammon.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

30 En het leger dat hen achtervolgde, keerde na zijn vergeefse achtervolging terug; en aldus won Amalickiah door zijn bedrog het hart van het volk.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

31 En het geschiedde dat hij de volgende dag de stad Nephi binnentrok met zijn legers en de stad in bezit nam.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

32 En nu geschiedde het dat de koningin, toen zij hoorde dat de koning was gedood — want Amalickiah had een gezant naar de koningin gezonden om haar te berichten dat de koning door zijn dienstknechten was gedood, dat hij hen met zijn legers had achtervolgd, maar dat het tevergeefs was geweest, en dat zij waren ontkomen —

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

33 welnu, toen de koningin die tijding had ontvangen, zond zij Amalickiah een boodschap met het verzoek het volk van de stad te sparen; en ook verzocht zij hem bij haar te komen; en ook verzocht zij hem getuigen mee te brengen om een verklaring af te leggen aangaande de dood van de koning.

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

34 En het geschiedde dat Amalickiah dezelfde dienstknecht meenam die de koning had gedood, en allen die bij hem waren geweest, en naar de koningin toeging, naar de plaats waar zij gezeten was; en zij allen verklaarden haar dat de koning door zijn eigen dienstknechten was gedood; en zij zeiden ook: Zij zijn gevlucht; getuigt dat niet tegen hen? En aldus overtuigden zij de koningin aangaande de dood van de koning.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 En het geschiedde dat Amalickiah de gunst van de koningin zocht en haar tot vrouw nam; en aldus verkreeg hij het koninkrijk door zijn bedrog en met behulp van zijn geslepen dienstknechten; ja, hij werd in het gehele land als koning erkend, onder het gehele volk van de Lamanieten — dat bestond uit Lamanieten en Lemuelieten en Ismaëlieten — en onder allen die zich van de Nephieten hadden afgescheiden, sedert de regering van Nephi tot op heden.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

36 Nu beschikten die afgescheidenen over hetzelfde onderricht en dezelfde leringen als de Nephieten, ja, zij waren in dezelfde kennis van de Heer onderricht; niettemin werden zij — hoe vreemd het ook moge klinken — niet lang na hun afscheiding verstokter en onboetvaardiger, en wilder, goddelozer en woester dan de Lamanieten — de overleveringen van de Lamanieten omhelzende; zich overgevende aan luiheid en allerlei wellust; ja, de Heer, hun God, geheel en al vergetende.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Alma 48

1 En nu geschiedde het, zodra Amalickiah het koninkrijk had verkregen, dat hij het hart van de Lamanieten tegen het volk van Nephi begon op te zetten; ja, hij wees mannen aan om de Lamanieten vanaf hun torens toe te spreken, tegen de Nephieten.

2 En aldus zette hij hun hart op tegen de Nephieten, zodat hij tegen het eind van het negentiende regeringsjaar van de rechters — nadat hij tot zover zijn plannen verwezenlijkt had, ja, tot koning over de Lamanieten was uitgeroepen — er ook naar streefde over het gehele land te regeren, ja, en over alle mensen die in het land waren, zowel de Nephieten als de Lamanieten.

3 Welnu, hij had zijn plan verwezenlijkt, want hij had het hart van de Lamanieten verstokt en hun verstand verblind en hen zodanig tot toorn opgehitst, dat hij een talrijke menigte verzameld had om tegen de Nephieten ten strijde te trekken.

4 Want hij was vastbesloten, wegens het grote aantal van zijn volk, om de Nephieten te overweldigen en tot knechtschap te brengen.

5 En daarom stelde hij uit de Zoramieten opperbevelhebbers aan, daar zij het beste bekend waren met de sterkte van de Nephieten en hun wijkplaatsen en de zwakste delen van hun steden; daarom stelde hij hen aan als opperbevelhebbers over zijn legers.

6 En het geschiedde dat zij hun kamp opbraken en in de wildernis optrokken in de richting van het land Zarahemla.

7 Nu geschiedde het, terwijl Amalickiah aldus door misleiding en bedrog macht had verkregen, dat Moroni daarentegen de gedachten van het volk erop had voorbereid de Heer, hun God, getrouw te zijn.

8 Ja, hij had de legers van de Nephieten versterkt en kleine vestingen, ofwel wijkplaatsen, opgetrokken; hij had rondom wallen van aarde opgeworpen om zijn legers te omgeven en ook muren van steen gebouwd om hen te omringen, rondom hun steden en aan de grenzen van hun landerijen; ja, om het gehele land heen.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

9 En in hun zwakste versterkingen plaatste hij het grootste aantal manschappen; en aldus voorzag hij het land dat de Nephieten in bezit hadden van verdedigingswerken en versterkte het.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

10 En aldus trof hij voorbereidingen om hun vrijheid, hun landerijen, hun vrouwen en hun kinderen, en hun vrede te verdedigen, en om te kunnen leven voor de Heer, hun God, en om hetgeen door hun vijanden de zaak van de christenen werd genoemd, te kunnen handhaven.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

11 En Moroni was een sterk en machtig man; hij was een man van volmaakt inzicht; ja, een man die geen behagen schepte in bloedvergieten; een man wiens ziel zich verheugde in de onafhankelijkheid en de vrijheid van zijn land, en in de vrijwaring van zijn broeders voor knechtschap en slavernij;

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

12 ja, een man wiens hart opzwol van dankbaarheid jegens zijn God voor de vele voorrechten en zegeningen die Hij zijn volk schonk; een man die buitengewoon hard arbeidde voor het welzijn en de veiligheid van zijn volk.

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

13 Ja, en hij was een man die onwrikbaar was in het geloof in Christus, en hij had met een eed gezworen zijn volk, zijn rechten, en zijn land en zijn godsdienst te verdedigen, tot het verlies van zijn bloed toe.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

14 Nu werd het de Nephieten geleerd zich tegen hun vijanden te verdedigen, indien nodig zelfs tot het vergieten van bloed toe; ja, en het werd hun ook geleerd nooit aanstoot te geven, ja, en nooit het zwaard op te heffen, behalve tegen een vijand, behalve om hun leven te bewaren.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

15 En dit was wat zij geloofden: dat door zo te handelen, God hen voorspoedig zou maken in het land, of met andere woorden, dat als zij getrouw waren in het onderhouden van de geboden van God, Hij hen voorspoedig zou maken in het land; ja, hen zou waarschuwen om te vluchten, of zich op oorlog voor te bereiden, naargelang het gevaar;

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

16 en ook dat God hun bekend zou maken waar zij heen moesten gaan om zich tegen hun vijanden te verdedigen en dat, door zo te handelen, de Heer hen zou bevrijden; en dat was wat Moroni geloofde, en zijn hart roemde erin; niet in het vergieten van bloed, maar in het goeddoen, in het bewaren van zijn volk, ja, in het onderhouden van de geboden van God, ja, en het weerstaan van ongerechtigheid.

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

17 Ja, voorwaar, voorwaar, zeg ik u: Als alle mensen waren geweest, en waren, en altijd zouden zijn zoals Moroni, zie, dan zouden zelfs de machten van de hel voor eeuwig hebben gewankeld; ja, de duivel zou nooit macht hebben over het hart van de mensenkinderen.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

18 Zie, hij was een man zoals Ammon, de zoon van Mosiah, ja, en ook zoals de andere zonen van Mosiah, ja, en ook zoals Alma en zijn zonen, want dat waren allen mannen Gods.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

19 Welnu, zie, Helaman en zijn broeders waren het volk niet minder van dienst dan Moroni, want zij predikten het woord van God, en alle mensen die naar hun woorden luisterden, doopten zij tot bekering.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

20 En aldus gingen zij uit, en het volk verootmoedigde zich wegens hun woorden, in die mate dat zij buitengewoon door de Heer werden begunstigd, en aldus waren zij vrij van onderlinge oorlogen en twisten, ja, vier jaar lang.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, insomuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

21 Maar, zoals ik heb gezegd, tegen het eind van het negentiende jaar werden zij, ondanks hun onderlinge vrede, gedwongen tegen hun zin te strijden tegen hun broeders, de Lamanieten.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

22 Ja, kortom, vele jaren lang kwam er geen einde aan hun oorlogen tegen de Lamanieten, ondanks hun grote tegenzin.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

23 Nu waren zij bedroefd dat zij de wapens tegen de Lamanieten moesten opnemen, daar zij geen behagen schepten in het vergieten van bloed; ja, en dat was niet alles: zij waren bedroefd dat zij het middel waren waardoor zovele van hun broeders uit deze wereld naar een eeuwige wereld werden gezonden, onvoorbereid om hun God te ontmoeten.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

24 Toch konden zij zich niet het leven laten benemen, zodat hun vrouwen en hun kinderen zouden worden afgeslacht door de barbaarse wreedheid van hen die eens hun broeders waren geweest, ja, en zich hadden afgescheiden van hun kerk, en hen verlaten hadden en hadden getracht hen te vernietigen door zich bij de Lamanieten aan te sluiten.

25 Ja, zij konden niet dulden dat hun broeders zich zouden verheugen over het bloed van de Nephieten, zolang er nog enkelen waren die de geboden van God onderhielden; want de belofte van de Heer luidde dat zij, als zij zijn geboden onderhielden, voorspoedig zouden zijn in het land.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Alma 49

1 En nu geschiedde het in de elfde maand van het negentiende jaar, op de tiende dag van de maand, dat men de legers van de Lamanieten zag oprukken in de richting van het land Ammonihah.

2 En zie, de stad was herbouwd, en Moroni had een leger opgesteld aan de grenzen van de stad, en zij hadden rondom grond opgeworpen om zich te beschermen tegen de pijlen en de stenen van de Lamanieten; want zie, zij vochten met stenen en met pijlen.

3 Zie, ik zei dat de stad Ammonihah was herbouwd. Ik zeg u: Ja, die was gedeeltelijk herbouwd; en omdat de Lamanieten haar al eens hadden verwoest ten gevolge van de ongerechtigheid van het volk, veronderstelden zij dat die hun wederom even gemakkelijk ten prooi zou vallen.

4 Maar zie, hoe groot was hun teleurstelling; want zie, de Nephieten hadden een wal van aarde om zich heen opgeworpen die zo hoog was, dat de Lamanieten hun stenen en hun pijlen niet met goed gevolg op hen konden afschieten; evenmin konden zij hen overvallen, behalve door hun ingang.

5 Nu waren de opperbevelhebbers van de Lamanieten op dit tijdstip buitengewoon verbaasd wegens de wijsheid van de Nephieten bij het in gereedheid brengen van hun beveiligde plaatsen.

6 Nu hadden de leiders van de Lamanieten gedacht — wegens hun grote aantal — ja, zij hadden gedacht dat het hun zou worden gegeven hen te overvallen zoals zij dat tot dusver hadden gedaan; ja, en zij hadden zich ook uitgerust met schilden, en met borstplaten; en zij hadden zich ook uitgerust met kleren van huiden, ja, zeer dikke kleren om hun naaktheid te bedekken.

7 En aldus uitgerust dachten zij hun broeders gemakkelijk te kunnen overweldigen en onderwerpen aan het juk van het knechtschap, of hen te doden en af te slachten naar hun welbehagen.

8 Maar zie, tot hun uiterste verbazing waren zij op hen voorbereid, op een wijze die nooit eerder onder de kinderen van Lehi was gekend. Nu waren zij op de Lamanieten voorbereid, om te strijden volgens de aanwijzingen van Moroni.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

9 En het geschiedde dat de Lamanieten, ofwel de Amalickiahieten, buitengewoon verbaasd waren over hun wijze om zich op oorlog voor te bereiden.

10 Welnu, als koning Amalickiah aan het hoofd van zijn leger uit het land Nephi was afgedaald, zou hij de Lamanieten wellicht de Nephieten hebben laten aanvallen bij de stad Ammonihah; want zie, hij gaf niet om het bloed van zijn volk.

11 Maar zie, Amalickiah daalde niet zelf af ten strijde. En zie, zijn opperbevelhebbers durfden de Nephieten niet te overvallen bij de stad Ammonihah, daar Moroni de gang van zaken onder de Nephieten zodanig had gewijzigd, dat hun wijkplaatsen de Lamanieten tegenvielen en zij ze niet konden overvallen.

12 Daarom trokken zij zich in de wildernis terug en braken hun kamp op en marcheerden in de richting van het land Noach, in de veronderstelling dat dat de op een na beste plaats voor hen zou zijn om tegen de Nephieten op te trekken.

13 Want zij wisten niet dat Moroni iedere stad in het gehele omliggende land had versterkt, ofwel er vestingen had gebouwd; daarom marcheerden zij met onwrikbare vastberadenheid naar het land Noach; ja, hun opperbevelhebbers traden naar voren en zwoeren een eed dat zij het volk van die stad zouden vernietigen.

14 Maar zie, tot hun verbazing was de stad Noach, die tot dusver een zwakke plaats was geweest, nu door toedoen van Moroni sterk geworden, ja, zelfs sterker dan de stad Ammonihah.

15 En nu, zie, dat was de wijsheid van Moroni; want hij had verondersteld dat zij bij de stad Ammonihah zouden worden afgeschrikt, en dat zij — aangezien de stad Noach tot dusver het zwakste deel van het land was geweest — daarheen ten strijde zouden marcheren; en aldus verliep het naar zijn wens.

16 En zie, Moroni had Lehi aangesteld als opperbevelhebber van de manschappen van die stad; en het was diezelfde Lehi die tegen de Lamanieten had gevochten in het dal ten oosten van de Sidon.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

17 En nu zie, het geschiedde, toen de Lamanieten ontdekten dat Lehi het bevel over de stad voerde, dat ook dat hun tegenviel, want zij waren buitengewoon bevreesd voor Lehi; hun opperbevelhebbers hadden evenwel een eed gezworen om de stad aan te vallen; daarom lieten zij hun legers oprukken.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

18 Nu zie, de Lamanieten konden hun vestingen op geen andere wijze binnendringen dan door de ingang, wegens de hoogte van de wal die was opgeworpen en de diepte van de gracht die eromheen was gegraven, behalve bij de ingang.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

19 En aldus stonden de Nephieten gereed om allen te vernietigen die zouden trachten naar boven te klimmen om de vesting langs welke andere weg ook binnen te dringen, door hen met stenen en pijlen te bestoken.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

20 Aldus waren zij uitgerust met hun zwaarden en hun slingers, ja, een macht van hun sterkste mannen, om allen neer te slaan die zouden trachten hun beveiligde plaats door de ingang binnen te dringen; en aldus stonden zij gereed om zich tegen de Lamanieten te verdedigen.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

21 En het geschiedde dat de bevelhebbers van de Lamanieten hun legers tot voor de ingang voerden en tegen de Nephieten begonnen te strijden om in hun beveiligde plaats te komen; maar zie, keer op keer werden zij teruggedreven, zodat zij in een ontzaglijke slachting werden gedood.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

22 Toen zij nu bemerkten dat zij bij de ingang geen overmacht over de Nephieten konden verkrijgen, begonnen zij hun wallen van aarde af te graven om toegang tot hun legers te verkrijgen, opdat zij op gelijke voet zouden kunnen strijden; maar zie, bij die pogingen werden zij weggemaaid door de stenen en pijlen die op hen werden afgeschoten; en in plaats van hun grachten op te vullen door het neerhalen van de wallen van aarde, vulden zij die gedeeltelijk op met de lichamen van hun doden en gewonden.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

23 Aldus hadden de Nephieten alle macht over hun vijanden; en aldus trachtten de Lamanieten de Nephieten te vernietigen, totdat al hun opperbevelhebbers zouden zijn gedood; ja, en er werden meer dan duizend Lamanieten gedood, terwijl daarentegen geen enkele Nephiet werd gedood.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

24 Er waren ongeveer vijftig gewonden, die aan de pijlen van de Lamanieten waren blootgesteld bij de ingang, maar zij waren beschermd door hun schilden en hun borstplaten en hun helmen, zodat hun wonden — waarvan vele zeer ernstig — aan hun benen waren.

25 En het geschiedde, toen de Lamanieten zagen dat al hun opperbevelhebbers waren gedood, dat zij de wildernis in vluchtten. En het geschiedde dat zij naar het land Nephi terugkeerden om hun koning, Amalickiah, die Nephiet van geboorte was, hun grote verliezen mede te delen.

26 En het geschiedde dat hij buitengewoon vertoornd was op zijn volk, omdat hij zijn zin inzake de Nephieten niet had gekregen; hij had hen niet onderworpen aan het juk van het knechtschap.

27 Ja, hij was buitengewoon verbolgen, en hij vervloekte God, en ook Moroni, waarbij hij zwoer met een eed dat hij zijn bloed zou drinken; en wel omdat Moroni de geboden van God had onderhouden door te zorgen voor de veiligheid van zijn volk.

28 En het geschiedde daarentegen dat het volk van Nephi de Heer, hun God, dankte wegens zijn weergaloze kracht waarmee Hij hen uit de handen van hun vijanden had bevrijd.

29 En aldus eindigde het negentiende regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

30 Ja, en er was blijvende vrede onder hen en buitengewoon grote voorspoed in de kerk wegens de aandacht en de ijver die zij schonken aan het woord van God, dat hun werd verkondigd door Helaman en Shiblon en Corianton, en Ammon en zijn broeders, ja, en door allen die waren geordend naar de heilige orde van God, en gedoopt tot bekering en uitgezonden om onder het volk te prediken.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblon, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Alma 50

1 En nu geschiedde het dat Moroni er niet mee ophield toebereidselen voor oorlog te maken, ofwel om zijn volk tegen de Lamanieten te beveiligen; want in het begin van het twintigste regeringsjaar van de rechters liet hij zijn legers een begin maken met het opwerpen van hopen aarde om alle steden heen, in het gehele land dat in het bezit van de Nephieten was.

2 En bovenop die wallen van aarde liet hij om de steden heen stammen zetten, ja, muren van stammen tot op manshoogte.

3 En bovenop die muren van stammen liet hij een palissade plaatsen, gebouwd op de stammen rondom; en die was sterk en hoog.

4 En hij liet torens bouwen, die uitstaken boven die palissade, en hij liet beveiligde plaatsen op die torens bouwen, zodat de stenen en de pijlen van de Lamanieten hen niet konden deren.

5 En zij waren gereed om, naar hun believen en hun kracht, stenen daarvanaf te werpen, en eenieder te doden die zou trachten bij de muren van de stad te komen.

6 Aldus maakte Moroni verschansingen gereed om iedere stad heen in het gehele land met het oog op de komst van hun vijanden.

7 En het geschiedde dat Moroni zijn legers de oostelijke wildernis liet intrekken; ja, en zij trokken uit en verdreven alle Lamanieten die zich in de oostelijke wildernis bevonden naar hun eigen landen, die ten zuiden van het land Zarahemla lagen.

8 En het land Nephi liep in een rechte lijn vanaf de oostelijke zee naar het westen.

9 En het geschiedde, toen Moroni alle Lamanieten had verdreven uit de oostelijke wildernis die ten noorden lag van de landen die zij zelf bezaten, dat hij de inwoners die zich in het land Zarahemla en in het omringende land bevonden, de oostelijke wildernis liet intrekken, zelfs tot aan de kuststreken, en het land in bezit nemen.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

10 En hij stelde ook legers op in het zuiden, in de grensstreken van hun bezittingen, en liet hen versterkingen opwerpen, opdat zij hun legers en hun volk konden beveiligen tegen de hand van hun vijanden.

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

11 En aldus sneed hij alle verschansingen van de Lamanieten in de oostelijke wildernis af, ja, en ook in het westen, en hij versterkte de grens tussen de Nephieten en de Lamanieten, tussen het land Zarahemla en het land Nephi, vanaf de westelijke zee, voorbij de oorsprong van de Sidon — waarbij de Nephieten al het noordelijke land bezaten, ja, al het land dat ten noorden lag van het land Overvloed, naar hun believen.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

12 Aldus trachtte Moroni met zijn legers — die met de dag groter werden wegens de zekerheid van bescherming die zijn werken hun boden — de kracht en macht van de Lamanieten af te snijden van de landen die zij bezaten, opdat zij over de landen die zij bezaten geen macht zouden hebben.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

13 En het geschiedde dat de Nephieten een stad begonnen te stichten, en zij noemden de naam van de stad Moroni; en zij lag bij de oostelijke zee; en zij lag in het zuiden bij de grens met de bezittingen van de Lamanieten.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

14 En zij begonnen ook een stad te stichten tussen de stad Moroni en de stad Aäron, op de grens tussen Aäron en Moroni; en zij noemden de naam van de stad, ofwel het land, Nephihah.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

15 En in datzelfde jaar begonnen zij ook vele steden te bouwen in het noorden, een daarvan op een bijzondere wijze, die zij Lehi noemden, en die in het noorden in de kuststreek lag.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

16 En aldus eindigde het twintigste jaar.

And thus ended the twentieth year.

17 En in die voorspoedige omstandigheden verkeerde het volk van Nephi in het begin van het eenentwintigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

18 En zij waren buitengewoon voorspoedig en zij werden buitengewoon rijk; ja, en zij werden talrijk en sterk in het land.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

19 En aldus zien wij hoe barmhartig en rechtvaardig alle handelwijzen van de Heer zijn in het vervullen van al zijn woorden aan de mensenkinderen; ja, wij kunnen zien dat in deze tijd zijn woorden bewaarheid worden die Hij tot Lehi heeft gesproken, die luidden:

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

20 Gezegend bent u en gezegend zijn uw kinderen; en zij zullen gezegend worden; voor zover zij mijn geboden onderhouden, zullen zij voorspoedig zijn in het land. Maar bedenk dat voor zover zij mijn geboden niet onderhouden, zij van de tegenwoordigheid van de Heer worden afgesneden.

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

21 En wij zien dat die beloften bewaarheid zijn aan het volk van Nephi; want het zijn hun ruzies en hun twisten geweest, ja, hun moorden en hun plunderingen, hun afgoderij, hun hoererijen en hun gruwelen, die onder hen bestonden, die hun oorlogen en hun verwoestingen over hen hebben gebracht.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrelings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

22 En zij die getrouw zijn geweest in het onderhouden van de geboden van de Heer zijn te allen tijde bevrijd, terwijl duizenden van hun goddeloze broeders zijn overgeleverd aan knechtschap, of om door het zwaard om te komen, of om in ongeloof te verkommeren en zich met de Lamanieten te vermengen.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

23 Maar zie, sedert de dagen van Nephi is er onder het volk van Nephi nooit een gelukkiger tijdperk geweest dan in de dagen van Moroni, ja, namelijk dat tijdperk, in het eenentwintigste regeringsjaar van de rechters.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

24 En het geschiedde dat het tweeëntwintigste regeringsjaar van de rechters ook in vrede eindigde; ja, en ook het drieëntwintigste jaar.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

25 En het geschiedde dat er in het begin van het vierentwintigste regeringsjaar van de rechters eveneens vrede onder het volk van Nephi zou zijn geweest, indien er niet een twist was geweest die onder hen plaatsvond over het land Lehi en het land Morianton, dat aan Lehi grensde, en die beide in de kuststreek lagen.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

26 Want zie, het volk dat het land Morianton bezat, eiste een deel van het land Lehi op; daarom ontstond er een verhitte twist tussen hen, zodat het volk van Morianton de wapens tegen hun broeders opnam; en zij waren vastbesloten hen met het zwaard te doden.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

27 Maar zie, het volk dat het land Lehi bezat, vluchtte naar het kamp van Moroni en vroeg hem om hulp; want zie, zij stonden in hun recht.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

28 En het geschiedde, toen het volk van Morianton, dat werd aangevoerd door een man wiens naam Morianton was, ontdekte dat het volk van Lehi naar het kamp van Moroni was gevlucht, dat zij buitengewoon bevreesd waren dat het leger van Moroni hen zou overvallen en vernietigen.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

29 Daarom gaf Morianton hun in het hart te vluchten naar het land dat in het noorden lag, dat met grote watervlakten was bedekt, en het land dat in het noorden lag in bezit te nemen.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

30 En zie, zij zouden dat plan hebben uitgevoerd — wat een reden voor weeklagen zou zijn geweest — maar zie, Morianton, die een zeer driftig man was, werd vertoornd op een van zijn dienstmaagden, en hij ging haar te lijf en sloeg haar hevig.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

31 En het geschiedde dat zij vluchtte en naar het kamp van Moroni kwam en Moroni alles over de zaak vertelde, en ook over hun voornemen om te vluchten naar het noordelijke land.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

32 Nu zie, het volk dat zich in het land Overvloed bevond, of beter gezegd Moroni, vreesde dat zij zouden luisteren naar de woorden van Morianton en zich bij zijn volk zouden aansluiten, en dat hij zodoende die delen van het land in bezit zou krijgen, hetgeen zou leiden tot ernstige gevolgen voor het volk van Nephi, ja, gevolgen die tot de omverwerping van hun vrijheid zouden voeren.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

33 Daarom zond Moroni een leger, met hun kamp, om het volk van Morianton te onderscheppen en zijn vlucht naar het noordelijke land te stuiten.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

34 En het geschiedde dat zij hen pas onderschepten toen zij bij de grens van het land Woestenij waren gekomen; en daar onderschepten zij hen bij de smalle doorgang, die bij de zee naar het noordelijke land voerde, ja, bij de zee, in het westen en in het oosten.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

35 En het geschiedde dat het leger dat door Moroni was uitgezonden, dat werd aangevoerd door een man wiens naam Teancum was, het volk van Morianton tegemoet trok; en het volk van Morianton was zo weerbarstig — daartoe aangezet door zijn goddeloosheid en zijn vleiende woorden — dat er een strijd tussen hen ontstond, waarin Teancum Morianton doodde en zijn leger versloeg, en hen gevangennam en terugkeerde naar het kamp van Moroni. En aldus eindigde het vierentwintigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

36 En aldus werd het volk van Morianton teruggebracht. En nadat zij zich ertoe verbonden hadden de vrede te bewaren, kregen zij het land Morianton terug, en er vond een hereniging plaats tussen hen en het volk van Lehi; en zij kregen ook hun landerijen terug.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

37 En het geschiedde, in hetzelfde jaar dat de vrede tot het volk van Nephi werd hersteld, dat Nephihah, de tweede opperrechter, die de rechterstoel met volkomen oprechtheid voor het aangezicht van God had bekleed, stierf.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephihah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

38 Niettemin had hij het verzoek van Alma afgeslagen om die kronieken en de andere zaken in bezit te nemen die Alma en zijn vaderen hoogst heilig achtten; daarom had Alma ze aan zijn zoon, Helaman, overgedragen.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

39 Zie, het geschiedde dat de zoon van Nephihah werd aangesteld om de rechterstoel te bekleden in de plaats van zijn vader; ja, hij werd tot opperrechter en regeerder over het volk aangesteld, met een eed en een heilige verordening om rechtvaardig te oordelen, en de vrede en de vrijheid van het volk te bewaren, en hun hun heilige rechten te verlenen om de Heer, hun God, te aanbidden, ja, om de zaak van God alle dagen van zijn leven te steunen en hoog te houden, en om de goddelozen hun gerechte straf te doen ondergaan volgens hun misdaad.

Behold, it came to pass that the son of Nephihah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

40 Nu zie, zijn naam was Pahoran. En Pahoran bekleedde de stoel van zijn vader en begon zijn regering over het volk van Nephi aan het eind van het vierentwintigste jaar.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Alma 51

1 En nu geschiedde het in het begin van het vijfentwintigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, toen zij vrede hadden gesticht tussen het volk van Lehi en het volk van Morianton aangaande hun landen, en het vijfentwintigste jaar in vrede was begonnen —

2 niettemin handhaafden zij niet lang de algehele vrede in het land, want er ontstond twist onder het volk over de opperrechter Pahoran; want zie, er was een deel van het volk dat verlangde dat bepaalde punten van de wet veranderd werden.

3 Maar zie, Pahoran wilde de wet niet veranderen, noch toestaan dat zij veranderd werd; daarom luisterde hij niet naar hen die aangaande de verandering van de wet hun stem met hun verzoekschriften kenbaar hadden gemaakt.

4 Daarom waren zij die verlangden dat de wet veranderd werd, vertoornd op hem en verlangden dat hij niet langer opperrechter over het land zou zijn; daardoor ontstond er een verhitte woordenstrijd over de zaak, echter niet tot bloedvergietens toe.

5 En het geschiedde dat zij die verlangden dat Pahoran van de rechterstoel werd ontheven, koningsgezinden werden genoemd, want zij verlangden dat de wet zodanig veranderd werd, dat de vrije regering kon worden omvergeworpen en er een koning over het land kon worden geïnstalleerd.

6 En zij die verlangden dat Pahoran opperrechter over het land bleef, namen de naam vrijen op zich; en aldus waren zij verdeeld, want de vrijen hadden gezworen, ofwel zich ertoe verbonden, hun rechten en de voorrechten van hun godsdienst door een vrije regering te handhaven.

7 En het geschiedde dat deze twistzaak door de stem van het volk werd beslist. En het geschiedde dat de stem van het volk zich ten gunste van de vrijen uitsprak; en Pahoran behield de rechterstoel, hetgeen grote vreugde bracht onder de broeders van Pahoran, en ook onder velen van het volk van de vrijheid die ook de koningsgezinden tot zwijgen brachten, zodat zij zich niet meer durfden te verzetten, maar verplicht waren de zaak van de vrijheid te handhaven.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

8 Nu waren zij die liever een koning hadden, lieden van hoge afkomst, en zij streefden ernaar koning te worden; en zij werden gesteund door hen die macht en gezag over het volk nastreefden.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

9 Maar zie, dit was een hachelijke tijd voor dergelijke twisten onder het volk van Nephi; want zie, Amalickiah had het hart van het volk van de Lamanieten wederom tegen het volk van de Nephieten opgehitst, en hij was bezig uit alle delen van zijn land soldaten bijeen te brengen en hen te bewapenen en zich met alle ijver op oorlog voor te bereiden; want hij had gezworen het bloed van Moroni te drinken.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

10 Maar zie, wij zullen zien dat de gelofte die hij had afgelegd onbezonnen was; niettemin bereidde hij zichzelf en zijn leger voor om tegen de Nephieten ten strijde te trekken.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

11 Nu waren zijn legers niet zo groot als zij tot dusver waren geweest, wegens de vele duizenden die door de hand van de Nephieten waren gedood; maar niettegenstaande hun grote verliezen had Amalickiah een wonderbaarlijk groot leger bijeengebracht, zodat hij niet vreesde naar het land Zarahemla af te dalen.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

12 Ja, Amalickiah daalde in eigen persoon af aan het hoofd van de Lamanieten; en het was in het vijfentwintigste regeringsjaar van de rechters; en het was in dezelfde tijd dat zij waren begonnen de zaak van hun twisten over de opperrechter Pahoran bij te leggen.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

13 En het geschiedde, toen de mannen die koningsgezinden werden genoemd, hoorden dat de Lamanieten tegen hen ten strijde trokken, dat zij in hun hart blij waren; en zij weigerden de wapens op te nemen, want zij waren zo verbolgen op de opperrechter, en ook op het volk van de vrijheid, dat zij weigerden de wapens op te nemen om hun land te verdedigen.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

14 En het geschiedde, toen Moroni dat zag en ook zag dat de Lamanieten de grensstreken van het land binnenvielen, dat hij buitengewoon verbolgen was wegens de weerbarstigheid van hen voor wier behoud hij met zoveel ijver had gearbeid; ja, hij was buitengewoon verbolgen; zijn ziel was vervuld met toorn tegen hen.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

15 En het geschiedde dat hij een verzoekschrift met de stem van het volk naar de regeerder van het land zond, met het verzoek het te lezen en hem, Moroni, te machtigen die afgescheidenen ertoe te dwingen hun land te verdedigen of hen ter dood te brengen.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

16 Want het was zijn eerste zorg een eind te maken aan zulke twisten en onenigheden onder het volk; want zie, dat was tot dusver een oorzaak van al hun vernietiging geweest. En het geschiedde dat het werd toegestaan volgens de stem van het volk.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

17 En het geschiedde dat Moroni zijn leger beval tegen die koningsgezinden op te trekken om hun hoogmoed en hun verhevenheid neer te halen en hen met de aardbodem gelijk te maken, tenzij zij de wapens opnamen en de zaak van de vrijheid steunden.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

18 En het geschiedde dat de legers tegen hen opmarcheerden, en zij haalden hun hoogmoed en hun verhevenheid neer, want toen zij hun oorlogswapens opnamen om tegen de mannen van Moroni te strijden, werden zij neergehouwen en met de aardbodem gelijkgemaakt.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

19 En het geschiedde dat er vierduizend van die afgescheidenen waren die door het zwaard neergehouwen werden; en diegenen onder hun leiders die niet in de strijd waren gedood, werden gegrepen en in de gevangenis geworpen, want er was op dat tijdstip geen tijd voor hun rechtszaak.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

20 En de rest van die afgescheidenen schaarde zich liever onder de vrijheidsstandaard dan door het zwaard ter aarde te worden geveld, en zij werden gedwongen het vrijheidsvaandel op hun torens en in hun steden in top te hijsen en de wapens op te nemen ter verdediging van hun land.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

21 En aldus maakte Moroni een eind aan die koningsgezinden, zodat er niemand meer onder de naam koningsgezinden bekendstond; en aldus maakte hij een eind aan de weerbarstigheid en de hoogmoed van die lieden die beweerden adellijk bloed te hebben; want zij werden ertoe gebracht zich te verootmoedigen gelijk hun broeders en kloekmoedig te strijden om vrij te zijn van knechtschap.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

22 Zie, het geschiedde, terwijl Moroni aldus de oorlogen en twisten onder zijn eigen volk beslechtte en hun vrede en beschaving oplegde, en regelingen trof om zich voor te bereiden op oorlog tegen de Lamanieten, zie, dat de Lamanieten het land Moroni, dat in de kuststreek lag, waren binnengevallen.

23 En het geschiedde dat de Nephieten niet sterk genoeg waren in de stad Moroni; daardoor verdreef Amalickiah hen en doodde hij er velen. En het geschiedde dat Amalickiah de stad in bezit nam, ja, al hun versterkingen in bezit nam.

24 En zij die de stad Moroni waren ontvlucht, kwamen naar de stad Nephihah; en ook het volk van de stad Lehi verzamelde zich en trof voorbereidingen en stond gereed om de strijd aan te binden met de Lamanieten.

25 Maar het geschiedde dat Amalickiah de Lamanieten niet toestond tegen de stad Nephihah ten strijde te trekken, maar hen beneden bij de kust hield en in iedere stad manschappen achterliet om die te houden en te verdedigen.

26 En aldus trok hij voort en nam vele steden in bezit: de stad Nephihah en de stad Lehi en de stad Morianton en de stad Omner en de stad Gid en de stad Mulek, die alle in de oostelijke kuststreken lagen.

27 En aldus hadden de Lamanieten, door de geslepenheid van Amalickiah, met hun talloze legerscharen zovele steden verkregen, die alle zwaar versterkt waren volgens de versterkingen van Moroni; en alle leverden verschansingen op voor de Lamanieten.

28 En het geschiedde dat zij naar de grens van het land Overvloed marcheerden, en zij dreven de Nephieten voor zich uit en doodden er velen.

29 Maar het geschiedde dat Teancum, die Morianton had gedood en diens volk bij zijn vlucht had onderschept, hen tegemoet trok.

30 En het geschiedde dat hij ook Amalickiah onderschepte, terwijl die met zijn talrijke leger voortmarcheerde om het land Overvloed, en ook het noordelijke land, in bezit te nemen.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

31 Maar zie, hij ondervond een teleurstelling toen hij door Teancum en zijn manschappen werd teruggedreven, want het waren machtige krijgslieden; want iedere man van Teancum overtrof de Lamanieten in lichaamskracht en krijgskunde, zodat zij voordeel behaalden op de Lamanieten.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

32 En het geschiedde dat zij hen bestookten, zodat zij hen doodden totdat het donker was. En het geschiedde dat Teancum en zijn manschappen hun tenten bij de grens van het land Overvloed opsloegen; en Amalickiah sloeg zijn tenten op in de kuststreek, op het strand bij de zee; en op die wijze werden zij verdreven.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

33 En het geschiedde, toen het nacht was geworden, dat Teancum en zijn dienstknecht 's nachts wegslopen en uitgingen en het kamp van Amalickiah binnengingen; en zie, de slaap had hen overmand wegens hun grote vermoeidheid, die was veroorzaakt door de inspanningen en de hitte van de dag.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

34 En het geschiedde dat Teancum heimelijk de tent van de koning binnensloop en hem een speer in het hart stak; en hij veroorzaakte de onmiddellijke dood van de koning, zodat die zijn dienstknechten niet wekte.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

35 En hij keerde weer heimelijk terug naar zijn eigen kamp, en zie, zijn manschappen sliepen, en hij wekte hen en vertelde hun alles wat hij had gedaan.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

36 En hij liet zijn legers gereedstaan voor het geval de Lamanieten wakker waren geworden en hen zouden aanvallen.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

37 En aldus eindigt het vijfentwintigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi; en aldus eindigen de dagen van Amalickiah.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Alma 52

1 En nu geschiedde het in het zesentwintigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, zie, toen de Lamanieten op de eerste morgen van de eerste maand ontwaakten, dat zij Amalickiah dood aantroffen in zijn eigen tent; en zij zagen ook dat Teancum klaarstond om die dag slag tegen hen te leveren.

2 En nu, toen de Lamanieten dat zagen, werden zij door schrik bevangen; en zij lieten hun plan om het noordelijke land binnen te marcheren varen en trokken zich met hun gehele leger terug in de stad Mulek en zochten bescherming in hun versterkingen.

3 En het geschiedde dat de broer van Amalickiah tot koning over het volk werd aangesteld; en zijn naam was Ammoron; aldus werd koning Ammoron, de broer van koning Amalickiah, aangesteld om in zijn plaats te regeren.

4 En het geschiedde dat hij zijn volk bevel gaf die steden, die zij met bloedvergieten hadden ingenomen, te houden; want zij hadden geen steden ingenomen zonder dat zij veel bloed hadden verloren.

5 En nu zag Teancum dat de Lamanieten vastbesloten waren de door hen ingenomen steden en die delen van het land die zij in bezit hadden gekregen, te houden; en ook gezien hun enorme aantal, achtte Teancum het niet raadzaam dat hij zou trachten hen aan te vallen in hun vestingen.

6 Maar hij hield zijn manschappen in de omgeving, alsof hij toebereidselen voor oorlog maakte; ja, en hij bereidde er zich waarlijk op voor om zich tegen hen te verdedigen door rondom wallen op te werpen en wijkplaatsen voor te bereiden.

7 En het geschiedde dat hij zich aldus op oorlog bleef voorbereiden, totdat Moroni een groot aantal mannen had gezonden ter versterking van zijn leger.

8 En Moroni zond hem tevens orders om alle gevangenen die hem in handen vielen, vast te houden; want daar de Lamanieten velen gevangen hadden genomen, moest hij alle gevangen Lamanieten vasthouden als losprijs voor hen die de Lamanieten hadden gevangengenomen.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

9 En hij zond hem eveneens orders om het land Overvloed te versterken en de smalle doorgang die naar het noordelijke land voerde, te beveiligen, opdat de Lamanieten dat punt niet in handen zouden krijgen en hen niet van alle kanten zouden kunnen bestoken.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

10 En ook zond Moroni hem een boodschap met het verzoek getrouw te zijn in het houden van dat deel van het land en elke gelegenheid aan te grijpen om de Lamanieten in dat gewest zoveel als maar in zijn vermogen lag te treffen, opdat hij misschien door een krijgslist of op enige andere wijze, de steden die hun uit handen waren genomen, zou kunnen heroveren; en ook om de omliggende steden, die niet in de handen van de Lamanieten waren gevallen, van verdedigingswerken te voorzien en te versterken.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

11 En hij zei ook tot hem: Ik wilde naar u toe komen, maar zie, de Lamanieten vallen ons aan bij de grens van het land bij de westelijke zee; en zie, ik trek tegen hen op, daarom kan ik niet naar u toe komen.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

12 Nu was de koning, Ammoron, vertrokken uit het land Zarahemla en had de koningin in kennis gesteld van de dood van zijn broer; en hij had een groot aantal manschappen bijeengebracht en was in de kuststreek bij de westelijke zee tegen de Nephieten opgemarcheerd.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

13 En aldus trachtte hij de Nephieten te bestoken en een deel van hun strijdkrachten naar dat deel van het land te lokken, terwijl hij degenen die hij had achtergelaten om de steden te bezetten die hij had ingenomen, had bevolen tevens de Nephieten in de kuststreek bij de oostelijke zee te bestoken en, voor zover het in hun vermogen lag, hun landen in bezit te nemen, naargelang de sterkte van hun legers.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

14 En aldus verkeerden de Nephieten in die gevaarlijke omstandigheden aan het eind van het zesentwintigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

15 Doch zie, het geschiedde in het zevenentwintigste regeringsjaar van de rechters dat Teancum, op bevel van Moroni — die legers had opgesteld om de zuidelijke en westelijke grenzen van het land te beschermen, en was begonnen tegen het land Overvloed op te marcheren om Teancum en zijn manschappen te helpen bij de herovering van de steden die zij verloren hadden —

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

16 en het geschiedde dat Teancum orders had ontvangen om de stad Mulek aan te vallen en die zo mogelijk te heroveren.

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

17 En het geschiedde dat Teancum voorbereidingen trof om de stad Mulek aan te vallen en met zijn leger tegen de Lamanieten op te marcheren; hij zag echter dat het onmogelijk was hen te overweldigen terwijl zij zich in hun versterkingen bevonden; daarom liet hij zijn plan varen en keerde terug naar de stad Overvloed om de komst van Moroni af te wachten, teneinde versterking voor zijn leger te ontvangen.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

18 En het geschiedde dat Moroni met zijn leger in het land Overvloed aankwam tegen het einde van het zevenentwintigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

19 En in het begin van het achtentwintigste jaar hielden Moroni en Teancum en vele van de opperbevelhebbers krijgsraad over wat zij moesten doen om de Lamanieten tegen hen ten strijde te laten trekken; of hoe zij hen uit hun verschansingen konden lokken om voordeel op hen te behalen en de stad Mulek te heroveren.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

20 En het geschiedde dat zij gezanten zonden naar het leger van de Lamanieten dat de stad Mulek beschermde, naar hun leider, wiens naam Jakob was, met het verzoek met zijn legers naar buiten te komen om hen tegemoet te trekken op de vlakten tussen de twee steden. Maar zie, Jakob, die een Zoramiet was, weigerde met zijn leger naar buiten te komen om hen op de vlakte tegemoet te trekken.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

21 En het geschiedde dat Moroni, omdat hij geen hoop had op gelijke grond tegen hen te kunnen strijden, tot een plan besloot om de Lamanieten uit hun verschansingen te kunnen lokken.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

22 Daarom liet hij Teancum een gering aantal manschappen nemen en tot bij de kust marcheren; en Moroni marcheerde 's nachts met zijn leger de wildernis in ten westen van de stad Mulek; en zo, toen de wachten van de Lamanieten de volgende ochtend Teancum hadden bespeurd, snelden zij heen en vertelden het aan Jakob, hun leider.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

23 En het geschiedde dat de legers van de Lamanieten opmarcheerden tegen Teancum, denkende met hun aantal Teancum te kunnen overweldigen wegens de geringheid van zijn aantal. En zodra Teancum zag dat de legers van de Lamanieten tegen hem oprukten, begon hij zich langs de kust noordwaarts terug te trekken.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

24 En het geschiedde, toen de Lamanieten zagen dat hij begon te vluchten, dat zij moed vatten en hen met kracht achtervolgden. En zie, terwijl Teancum zo de Lamanieten, die hen tevergeefs achtervolgden, wegleidde, gaf Moroni het bevel dat een deel van zijn leger dat bij hem was, de stad moest binnentrekken en die in bezit nemen.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

25 En aldus deden zij en doodden allen die waren achtergelaten om de stad te beschermen, ja, allen die weigerden hun oorlogswapens af te staan.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

26 En aldus had Moroni de stad Mulek met een deel van zijn leger in bezit gekregen, terwijl hij met de rest opmarcheerde om de Lamanieten tegemoet te trekken wanneer die van hun achtervolging van Teancum zouden terugkeren.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

27 En het geschiedde dat de Lamanieten Teancum achtervolgden tot zij bij de stad Overvloed kwamen, en toen trokken Lehi en een klein leger dat was achtergelaten om de stad Overvloed te beschermen, hen tegemoet.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

28 En nu, zie, toen de opperbevelhebbers van de Lamanieten Lehi met zijn leger tegen hen zagen optrekken, vluchtten zij in grote verwarring uit vrees dat zij de stad Mulek misschien niet zouden bereiken voordat Lehi hen inhaalde; want zij waren wegens hun mars vermoeid, maar de manschappen van Lehi waren fris.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

29 Nu wisten de Lamanieten niet dat Moroni hen met zijn leger op de hielen zat; en zij vreesden alleen Lehi en zijn manschappen.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

30 Nu wilde Lehi hen niet inhalen voordat zij Moroni en zijn leger tegemoet trokken.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

31 En het geschiedde, nog voor zij zich ver hadden teruggetrokken, dat de Lamanieten door de Nephieten werden omsingeld, door de mannen van Moroni aan de ene zijde, en door de mannen van Lehi aan de andere, die allen fris en vol kracht waren; maar de Lamanieten waren vermoeid wegens hun lange mars.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

32 En Moroni gaf zijn manschappen bevel hen aan te vallen totdat zij hun oorlogswapens hadden opgegeven.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

33 En het geschiedde dat Jakob, die hun leider was, en ook Zoramiet was en een onoverwinnelijke geest had, de Lamanieten met buitengewone grimmigheid tegen Moroni ten strijde voerde.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

34 Daar Moroni hun de weg versperde, was Jakob vastbesloten hen te doden en zich een weg te banen naar de stad Mulek. Maar zie, Moroni en zijn manschappen waren sterker; daarom weken zij niet voor de Lamanieten.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

35 En het geschiedde dat zij aan beide zijden met buitengewone grimmigheid streden; en aan beide zijden werden er velen gedood; ja, en Moroni werd gewond en Jakob werd gedood.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

36 En Lehi oefende met zijn sterke mannen met zoveel grimmigheid druk uit op hun achterhoede, dat de Lamanieten in de achterhoede hun oorlogswapens inleverden; en de rest van hen, die zeer verward waren, wisten niet in welke richting zij moesten gaan of aanvallen.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

37 Toen nu Moroni hun verwarring zag, zei hij tot hen: Indien u uw oorlogswapens hierheen brengt en ze inlevert, zie, dan zullen wij niet langer uw bloed vergieten.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

38 En het geschiedde, toen de Lamanieten die woorden hadden gehoord, dat hun opperbevelhebbers — allen die niet waren gedood — naar voren traden en hun oorlogswapens aan de voeten van Moroni neerwierpen, en ook hun mannen het bevel gaven hetzelfde te doen.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

39 Doch zie, er waren er velen die weigerden; en zij die weigerden hun zwaard in te leveren, werden gegrepen en gebonden, en hun oorlogswapens werden hun ontnomen, en zij werden gedwongen met hun broeders het land Overvloed binnen te marcheren.

40 En nu overtrof het aantal dat gevangengenomen was het aantal dat was gedood, ja, zelfs het aantal dat aan beide zijden was gedood.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Alma 53

1 En het geschiedde dat zij wachten stelden over de gevangen Lamanieten en hen dwongen uit te gaan en hun doden te begraven, ja, en ook de doden onder de Nephieten die waren gevallen; en Moroni plaatste mannen over hen om hen te bewaken terwijl zij hun arbeid verrichtten.

2 En Moroni ging met Lehi naar de stad Mulek en nam het bevel over de stad op zich en droeg het over aan Lehi. Nu zie, deze Lehi was een man die bij Moroni was geweest bij het merendeel van diens veldslagen; en hij was een man zoals Moroni, en zij verblijdden zich in elkaars veiligheid; ja, zij waren geliefd bij elkaar, en ook geliefd bij het gehele volk van Nephi.

3 En het geschiedde, nadat de Lamanieten klaar waren met het begraven van hun doden en ook de doden van de Nephieten, dat zij werden teruggevoerd naar het land Overvloed; en op bevel van Moroni liet Teancum hen beginnen met het graven van een gracht rondom het land, of de stad, Overvloed.

4 En hij liet hen op de binnenwal van de gracht een borstwering van stammen bouwen; en tegen die borstwering van stammen wierpen zij aarde uit de gracht op; en aldus lieten zij de Lamanieten werken, totdat zij de stad Overvloed rondom hadden omringd met een sterke muur van stammen en aarde, tot op buitengewone hoogte.

5 En die stad werd voor altijd een buitengewone verschansing; en in die stad bewaakten zij de gevangen Lamanieten; ja, door middel van een muur die zij hen met hun eigen handen hadden laten bouwen. Nu was Moroni gedwongen de Lamanieten te laten werken, omdat het gemakkelijk was hen bij hun arbeid te bewaken; want hij had al zijn strijdkrachten nodig voor wanneer hij een aanval op de Lamanieten zou doen.

6 En het geschiedde dat Moroni aldus een overwinning had behaald op een van de grootste legers van de Lamanieten en de stad Mulek in bezit had gekregen, die een van de sterkste verschansingen van de Lamanieten in het land Nephi was; en aldus had hij tevens een verschansing gebouwd voor het vasthouden van zijn gevangenen.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

7 En het geschiedde dat hij in dat jaar geen strijd meer trachtte aan te binden tegen de Lamanieten, maar zijn mannen inzette bij de voorbereiding op oorlog, ja, en bij de aanleg van versterkingen om zich tegen de Lamanieten te beschermen, ja, en ook bij de vrijwaring van hun vrouwen en kinderen voor hongersnood en ellende, en bij de verschaffing van voedsel voor hun legers.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

8 En nu geschiedde het tijdens de afwezigheid van Moroni wegens enige intriges onder de Nephieten die onenigheden onder hen veroorzaakten, dat de legers van de Lamanieten in het zuiden aan de westelijke zee enig terrein hadden gewonnen op de Nephieten, ja, zodat zij een aantal van hun steden in dat deel van het land in hun bezit hadden gekregen.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

9 En aldus, wegens onderlinge ongerechtigheid, ja, wegens onderlinge onenigheden en intriges, geraakten zij in hoogst gevaarlijke omstandigheden.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue among themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

10 En nu zie, ik heb iets te zeggen over het volk van Ammon, dat in het begin Lamanitisch was; maar door Ammon en zijn broeders, of liever gezegd door de macht en het woord van God, waren zij tot de Heer bekeerd; en zij waren in het land Zarahemla gebracht en waren sindsdien steeds door de Nephieten beschermd.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

11 En wegens hun eed waren zij ervan weerhouden de wapens tegen hun broeders op te nemen; want zij hadden een eed afgelegd dat zij nooit meer bloed zouden vergieten; en volgens hun eed zouden zij zijn omgekomen; ja, zij zouden zich in handen van hun broeders hebben laten vallen, als Ammon en zijn broeders geen medelijden en buitengewone liefde jegens hen hadden gekoesterd.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

12 En daarom waren zij naar het land Zarahemla gebracht; en zij waren steeds door de Nephieten beschermd.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

13 Maar het geschiedde, toen zij het gevaar en de vele benauwingen en beproevingen zagen, die de Nephieten omwille van hen verdroegen, dat zij door medelijden bewogen werden en verlangden de wapens op te nemen ter verdediging van hun land.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

14 Maar zie, toen zij op het punt stonden hun oorlogswapens op te nemen, werden zij door de overredingen van Helaman en zijn broeders daarvan afgebracht, want zij stonden op het punt de eed die zij hadden gezworen, te breken.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

15 En Helaman vreesde dat zij door dat te doen, hun ziel zouden verliezen; daarom waren allen die dat verbond hadden aangegaan, gedwongen toe te zien hoe hun broeders in die gevaarlijke omstandigheden hun rampspoed in die tijd doorworstelden.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

16 Doch zie, het geschiedde dat zij vele zonen hadden die geen verbond hadden aangegaan dat zij hun oorlogswapens niet zouden opnemen om zich tegen hun vijanden te verdedigen; daarom kwamen zovelen als er in staat waren de wapens op te nemen in die tijd bijeen, en zij noemden zich Nephieten.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

17 En zij gingen een verbond aan om voor de vrijheid van de Nephieten te vechten, ja, om het land te beschermen tot het geven van hun leven toe; ja, zij verbonden zich er zelfs toe hun vrijheid nooit prijs te geven, maar in alle gevallen te vechten om de Nephieten en zichzelf tegen knechtschap te beschermen.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

18 Nu zie, er waren tweeduizend van die jongelingen die dat verbond aangingen en hun oorlogswapens opnamen om hun land te verdedigen.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

19 En nu zie, al waren zij de Nephieten tot dusver nooit tot last geweest, op dat tijdstip werden zij daarnaast een grote steun; want zij namen hun oorlogswapens op en wilden dat Helaman hun leider zou zijn.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

20 En het waren allen jongelingen, en zij waren buitengewoon heldhaftig wat hun moed en ook hun kracht en inzet betrof; maar zie, dat was niet alles: het waren mannen die te allen tijde getrouw waren in alle dingen die hun werden toevertrouwd.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

21 Ja, het waren mannen van waarheid en ernst, want hun was geleerd de geboden van God te onderhouden en in oprechtheid voor zijn aangezicht te wandelen.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

22 En nu geschiedde het dat Helaman aan het hoofd van zijn tweeduizend jonge soldaten marcheerde om steun te gaan verlenen aan de mensen bij de grens van het land, in het zuiden bij de westelijke zee.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

23 En zo eindigde het achtentwintigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 54

1 En nu geschiedde het in het begin van het negenentwintigste jaar van de rechters, dat Ammoron Moroni een boodschap zond om hem te verzoeken gevangenen uit te wisselen.

2 En het geschiedde dat Moroni zich buitengewoon verheugde over dat verzoek, want hij wilde de rantsoenen die werden uitgedeeld voor het onderhoud van de Lamanitische gevangenen voor het onderhoud van zijn eigen mensen gebruiken; en tevens wilde hij zijn eigen mensen gebruiken ter versterking van zijn leger.

3 Nu hadden de Lamanieten vele vrouwen en kinderen meegenomen, terwijl er zich onder alle gevangenen van Moroni, ofwel degenen die Moroni had gevangengenomen, niet één vrouw of kind bevond; daarom besloot Moroni tot een list om zoveel mogelijk gevangen Nephieten van de Lamanieten los te krijgen.

4 Daarom schreef hij een brief en verzond die door middel van de dienstknecht van Ammoron, dezelfde die Moroni een brief had gebracht. Dit nu zijn de woorden die hij schreef aan Ammoron:

5 Zie, Ammoron, ik heb u iets geschreven over deze oorlog die u tegen mijn volk hebt gevoerd, of liever gezegd, die uw broer tegen hen heeft gevoerd, en die u beslist na zijn dood wilt blijven voortzetten.

6 Zie, ik wil u iets vertellen over de gerechtigheid van God en het zwaard van zijn almachtige verbolgenheid dat u boven het hoofd hangt, tenzij u zich bekeert en uw legers terugtrekt naar uw eigen landen, ofwel het land dat u bezit, dat het land Nephi is.

7 Ja, ik zou u die dingen willen vertellen als u in staat was ernaar te luisteren; ja, ik zou u willen vertellen van die vreselijke hel die erop wacht zulke moordenaars te ontvangen als u en uw broer bent geweest, tenzij u zich bekeert en afziet van uw moorddadige voornemens en met uw legers terugkeert naar uw eigen landen.

8 Maar aangezien u die dingen al eens hebt verworpen en tegen het volk van de Heer hebt gestreden, kan ik wel verwachten dat u dat weer zult doen.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

9 En nu zie, wij zijn erop voorbereid u te ontvangen; ja, en tenzij u afziet van uw voornemens, zie, zult u de verbolgenheid van die God die u hebt verworpen over u heen brengen, zelfs tot uw volslagen vernietiging toe.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

10 Maar, zowaar de Heer leeft, tenzij u zich terugtrekt, zullen onze legers u aanvallen, en u zult weldra met de dood worden bezocht, want wij zullen onze steden en onze landen behouden; ja, en wij zullen onze godsdienst en de zaak van onze God hooghouden.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

11 Maar zie, ik veronderstel dat ik tevergeefs over deze dingen met u spreek; ofwel ik veronderstel dat u een kind van de hel bent; daarom zal ik mijn brief eindigen met u te zeggen dat ik geen gevangenen zal uitwisselen, behalve op voorwaarde dat u voor iedere gevangene een man met zijn vrouw en zijn kinderen uitlevert; als u daartoe bereid bent, zal ik uitwisselen.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

12 En zie, als u dat niet doet, zal ik met mijn legers tegen u optrekken; ja, ik zal zelfs mijn vrouwen en mijn kinderen bewapenen, en ik zal tegen u optrekken, en ik zal u zelfs tot in uw eigen land — dat ons eerste erfland is — achtervolgen; ja, en het zal bloed om bloed zijn, ja, leven om leven; en ik zal u slag leveren totdat u van het aardoppervlak bent weggevaagd.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

13 Zie, ik ben in toorn ontstoken, en evenzo mijn volk; u hebt getracht ons te vermoorden, terwijl wij slechts hebben getracht ons te verdedigen. Maar zie, als u tracht ons nog verder te vernietigen, zullen wij trachten u te vernietigen; ja, en wij zullen trachten ons land, ons eerste erfland, te heroveren.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

14 Nu besluit ik mijn brief. Ik ben Moroni; ik ben een leider van het volk van de Nephieten.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

15 Nu geschiedde het dat Ammoron, toen hij die brief had ontvangen, vertoornd was; en hij schreef nog een brief aan Moroni, en dit zijn de woorden die hij schreef:

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

16 Ik ben Ammoron, koning van de Lamanieten; ik ben de broer van Amalickiah, die u hebt vermoord. Zie, ik zal zijn bloed op u wreken, ja, en ik zal u met mijn legers aanvallen, want ik vrees uw bedreigingen niet.

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

17 Want zie, uw vaderen hebben hun broeders onrecht aangedaan, doordat zij hen beroofden van hun recht op bestuur toen het hun rechtmatig toekwam.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

18 En nu zie, als u uw wapens neerlegt en u onderwerpt aan het bestuur van hen wie het bestuur rechtmatig toekomt, dan zal ik mijn volk hun wapens laten neerleggen en zullen wij niet meer op voet van oorlog staan.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

19 Zie, u hebt vele bedreigingen tegen mij en mijn volk geblazen; maar zie, wij vrezen uw bedreigingen niet.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

20 Niettemin zal ik er graag in toestemmen volgens uw verzoek gevangenen uit te wisselen, zodat ik voedsel zal kunnen bewaren voor mijn krijgslieden; en wij zullen een oorlog voeren die eeuwig zal zijn, óf om de Nephieten aan ons gezag te onderwerpen, óf om hen voor eeuwig uit te roeien.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

21 En wat die God betreft die wij volgens u hebben verworpen, zie, een dergelijk wezen kennen wij niet; en u kent Hem evenmin; maar mocht er een dergelijk wezen zijn, dan weten wij niet beter dan dat Hij zowel ons als u heeft geschapen.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

22 En mochten er een duivel en een hel zijn, zie, zal Hij u dan niet daarheen zenden om bij mijn broer te wonen, die u hebt vermoord, en die volgens uw toespelingen naar een dergelijke plaats is gegaan? Maar zie, die zaken doen er niet toe.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

23 Ik ben Ammoron, en een afstammeling van Zoram die uw vaderen onder dwang uit Jeruzalem hebben weggevoerd.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

24 En zie nu, ik ben een dappere Lamaniet; zie, deze oorlog is gevoerd om hun onrecht te wreken en hun recht op het bestuur te verkrijgen en te handhaven; en ik beëindig mijn brief aan Moroni.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Alma 55

1 Nu geschiedde het, toen Moroni die brief ontving, dat hij nog toorniger werd, daar hij wist dat Ammoron zich volkomen bewust was van zijn bedrog; ja, hij wist dat Ammoron wist dat het geen rechtvaardige zaak was die hem ertoe had gebracht oorlog te voeren tegen het volk van Nephi.

2 En hij zei: Zie, ik zal geen gevangenen met Ammoron uitwisselen, tenzij hij van zijn voornemen afziet, zoals ik in mijn brief heb gesteld; want ik zal hem niet toestaan meer macht te verkrijgen dan hij al heeft.

3 Zie, ik weet waar de Lamanieten mijn volk, dat zij gevangen hebben genomen, bewaken; en zie, daar Ammoron zich niet schikt naar mijn brief, zal ik overeenkomstig mijn woorden met hem handelen; ja, ik zal dood onder hen zaaien, totdat zij om vrede smeken.

4 En nu geschiedde het, toen Moroni die woorden had gezegd, dat hij onder zijn manschappen liet nagaan of er onder hen misschien iemand te vinden was die een afstammeling van Laman was.

5 En het geschiedde dat zij er een vonden, wiens naam Laman was; en hij was een van de dienstknechten van de koning die door Amalickiah was vermoord.

6 Nu beval Moroni Laman en een klein aantal van zijn manschappen naar de wachten te gaan die de Nephieten bewaakten.

7 Nu werden de Nephieten bewaakt in de stad Gid; daarom wees Moroni Laman aan en liet een klein aantal manschappen met hem meegaan.

8 En toen het avond was, ging Laman naar de wachten die de Nephieten bewaakten, en zie, zij zagen hem komen en riepen hem toe; maar hij zei tot hen: Vrees niet; zie, ik ben een Lamaniet. Zie, wij zijn aan de Nephieten ontkomen, en zij slapen; en zie, wij hebben van hun wijn genomen en meegebracht.

9 Toen nu de Lamanieten die woorden hoorden, ontvingen zij hem met vreugde; en zij zeiden tot hem: Geef ons van uw wijn, zodat wij kunnen drinken; wij zijn blij dat u die wijn hebt meegebracht, want wij zijn vermoeid.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 Maar Laman zei tot hen: Laten wij onze wijn bewaren totdat wij tegen de Nephieten ten strijde trekken. Maar die woorden vergrootten slechts hun verlangen om van de wijn te drinken;

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

11 want zij zeiden: Wij zijn vermoeid; laten wij daarom van de wijn nemen; want weldra zullen wij ons eigen rantsoen wijn ontvangen, dat ons zal versterken om tegen de Nephieten op te trekken.

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

12 En Laman zei tot hen: U kunt handelen volgens uw verlangens.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

13 En het geschiedde dat zij overvloedig van de wijn dronken; en die smaakte hun goed, met het gevolg dat zij er nog overvloediger van dronken; en hij was sterk, daar hij onversneden was.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

14 En het geschiedde dat zij ervan dronken en vrolijk werden, en weldra waren zij allen dronken.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

15 En toen nu Laman en zijn mannen zagen dat zij allen dronken en in diepe slaap waren, keerden zij naar Moroni terug en vertelden hem alles wat er was gebeurd.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

16 En dat nu was volgens het plan van Moroni. En Moroni had zijn manschappen uitgerust met oorlogswapens; en terwijl de Lamanieten diep in slaap en dronken waren, ging hij naar de stad Gid en wierp de gevangenen oorlogswapens toe, zodat zij allen bewapend waren;

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, insomuch that they were all armed;

17 ja, zelfs hun vrouwen, en al hun kinderen, zovelen als er in staat waren een oorlogswapen te hanteren toen Moroni al die gevangenen had bewapend; en al die dingen werden in diepe stilte gedaan.

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

18 Maar al hadden zij de Lamanieten wakker gemaakt, zie, die waren dronken en de Nephieten hadden hen kunnen doden.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

19 Maar zie, dat was niet het verlangen van Moroni; hij schepte geen behagen in moord of bloedvergieten, maar hij schepte er behagen in zijn volk van de vernietiging te redden; en teneinde geen onrechtvaardigheid op zich te laden, wilde hij de Lamanieten niet overvallen en in hun dronkenschap vernietigen.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

20 Doch hij had zijn doel verwezenlijkt; want hij had de gevangen Nephieten die zich binnen de stadsmuur bevonden, bewapend, en hun macht gegeven om die stadsdelen in bezit te nemen die binnen de muren lagen.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

21 En toen liet hij de manschappen die bij hem waren zich op enige afstand van hen terugtrekken en de legers van de Lamanieten omsingelen.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

22 Nu zie, dit werd 's nachts gedaan, zodat de Lamanieten, toen zij 's ochtends ontwaakten, zagen dat zij aan de buitenkant door de Nephieten omsingeld waren en dat hun gevangenen aan de binnenkant bewapend waren.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

23 En aldus zagen zij dat de Nephieten macht over hen hadden; en onder die omstandigheden vonden zij het niet raadzaam tegen de Nephieten te vechten; daarom eisten hun opperbevelhebbers hun oorlogswapens op, en zij brachten ze naar voren en wierpen ze aan de voeten van de Nephieten, al smekend om genade.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

24 Nu zie, dat was het verlangen van Moroni. Hij maakte hen krijgsgevangen en nam de stad in bezit, en liet alle gevangenen, die Nephieten waren, bevrijden; en zij voegden zich bij het leger van Moroni en vormden een grote versterking voor zijn leger.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

25 En het geschiedde dat hij de Lamanieten die hij gevangen had genomen, aan de arbeid zette om de verdedigingswerken rondom de stad Gid te versterken.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

26 En het geschiedde, toen hij de stad Gid naar zijn wens had versterkt, dat hij zijn gevangenen naar de stad Overvloed liet brengen; en ook die stad bewaakte hij met een buitengewoon sterke krijgsmacht.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

27 En het geschiedde dat zij, niettegenstaande alle intriges van de Lamanieten, alle door hen gemaakte gevangenen vasthielden en bewaakten, en ook al het terrein en het voordeel dat zij herwonnen hadden, behielden.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

28 En het geschiedde dat de Nephieten wederom begonnen te zegevieren en hun rechten en hun voorrechten terug te winnen.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

29 Menigmaal trachtten de Lamanieten hen 's nachts te omsingelen, maar bij die pogingen verloren zij vele gevangenen.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

30 En menigmaal trachtten zij hun wijn toe te dienen aan de Nephieten om hen door middel van vergif of dronkenschap te vernietigen.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

31 Doch zie, de Nephieten waren in die tijd van hun nood niet traag om aan de Heer, hun God, te denken. Zij waren niet te vangen in hun valstrikken; ja, zij weigerden van hun wijn te nemen, als zij er niet eerst wat van hadden gegeven aan enkele Lamanitische gevangenen.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

32 En aldus waren zij voorzichtig dat hun geen vergif zou worden toegediend; want als hun wijn een Lamaniet vergiftigde, zou die ook een Nephiet vergiftigen; en aldus beproefden zij al hun dranken.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

33 En nu geschiedde het dat het voor Moroni noodzakelijk was voorbereidingen te treffen om de stad Morianton aan te vallen; want zie, de Lamanieten hadden de stad Morianton door hun arbeid versterkt totdat die een buitengewone verschansing was geworden.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

34 En zij brachten voortdurend nieuwe troepen in die stad, alsmede nieuwe voorraden rantsoenen.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

35 En aldus eindigde het negenentwintigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 56

1 En nu geschiedde het in het begin van het dertigste regeringsjaar van de rechters, op de tweede dag van de eerste maand, dat Moroni een brief van Helaman ontving, waarin hij de aangelegenheden van het volk in dat deel van het land mededeelde.

2 En dit zijn de woorden die hij schreef: Mijn zeer geliefde Moroni, broeder zowel in de Heer als in de beproevingen van onze oorlogvoering; zie, mijn geliefde broeder, ik heb u een en ander te vertellen over onze oorlogvoering in dit deel van het land.

3 Zie, tweeduizend zonen van die mannen die Ammon uit het land Nephi heeft gebracht — nu weet u dat het afstammelingen zijn van Laman, die de oudste zoon van onze vader Lehi was;

4 welnu, ik hoef u niet te vertellen over hun overleveringen of hun ongeloof, want u weet al die dingen —

5 daarom is het mij voldoende u te vertellen dat tweeduizend van die jongelingen hun oorlogswapens hebben opgenomen en wilden dat ik hun leider zou zijn; en wij zijn uitgetrokken om ons land te verdedigen.

6 En nu weet u ook van het verbond dat hun vaderen hadden aangegaan, dat zij hun oorlogswapens niet tegen hun broeders zouden opnemen om bloed te vergieten.

7 Doch in het zesentwintigste jaar, toen zij onze benauwingen en onze beproevingen omwille van hen zagen, stonden zij op het punt het door hen gesloten verbond te verbreken en hun oorlogswapens tot onze verdediging op te nemen.

8 Ik wilde echter niet toestaan dat zij dat door hen gesloten verbond verbraken, want ik veronderstelde dat God ons sterk zou maken, zodat wij niet nog meer zouden lijden wegens het nakomen van de eed die zij hadden afgelegd.

9 Doch zie, hier is iets dat ons grote vreugde verschaft. Want zie, in het zesentwintigste jaar marcheerde ik, Helaman, aan het hoofd van die tweeduizend jongemannen naar de stad Judea om Antipus bij te staan, die u had aangesteld als leider over het volk in dat deel van het land.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

10 En ik voegde mijn tweeduizend zonen (want zij zijn het waardig zonen te worden genoemd) bij het leger van Antipus, een versterking waar Antipus zich buitengewoon over verheugde; want zie, zijn leger was door de Lamanieten verzwakt, daar hun strijdmacht een zeer groot aantal van onze manschappen had gedood, waarvoor wij reden hebben tot treuren.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

11 Niettemin mogen wij ons op dit punt troosten, dat zij gestorven zijn voor de zaak van hun land en van hun God, ja, en zij zijn gelukkig.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

12 En de Lamanieten hebben ook vele gevangenen vastgehouden — allen opperbevelhebbers — want zij hebben niemand anders in leven gelaten. En wij veronderstellen dat zij nu in het land Nephi zijn; althans, als zij niet zijn gedood.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

13 En dit nu zijn de steden die de Lamanieten in bezit hebben gekregen door het vergieten van het bloed van zovelen van onze dappere mannen:

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

14 het land Manti, ofwel de stad Manti, en de stad Zeëzrom, en de stad Cumeni, en de stad Antiparah.

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

15 En dat zijn de steden die zij bezaten toen ik bij de stad Judea aankwam; en ik trof Antipus en zijn manschappen aan, die uit alle macht zwoegden om de stad te versterken.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

16 Ja, en zij waren naar zowel lichaam als geest uitgeput, want zij hadden overdag dapper gestreden en 's nachts gezwoegd om hun steden te houden; en aldus hadden zij allerlei grote benauwingen geleden.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

17 En nu waren zij vastbesloten op die plek te overwinnen of te sterven; daarom kunt u zich wel voorstellen dat die kleine strijdmacht, die ik met mij meebracht, ja, die zonen van mij, hun veel hoop en grote vreugde verschafte.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

18 En nu geschiedde het, toen de Lamanieten zagen dat Antipus versterking voor zijn leger had ontvangen, dat zij op bevel van Ammoron gedwongen werden niet tegen de stad Judea, of tegen ons, ten strijde te trekken.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

19 En aldus werden wij door de Heer begunstigd; want als zij ons in onze zwakte hadden overvallen, hadden zij ons kleine leger misschien vernietigd; maar aldus werden wij bewaard.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

20 Zij ontvingen van Ammoron het bevel die steden die zij hadden ingenomen, te houden. En aldus eindigde het zesentwintigste jaar. En in het begin van het zevenentwintigste jaar hadden wij onze stad en onszelf op verdediging voorbereid.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

21 Nu verlangden wij dat de Lamanieten ons zouden aanvallen; want wij hadden geen verlangen om een aanval op hen te ondernemen in hun verschansingen.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

22 En het geschiedde dat wij rondom verspieders posteerden om de bewegingen van de Lamanieten na te gaan, opdat zij niet 's nachts of overdag langs ons heen zouden trekken om een aanval te ondernemen op onze andere steden, die in het noorden lagen.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

23 Want wij wisten dat zij in die steden niet sterk genoeg waren om hen tegemoet te trekken; daarom wilden wij hen, als zij langs ons trokken, in de rug aanvallen en zo hun achterhoede tot staan brengen tegelijkertijd dat men hun voorhoede tegemoet trok. Wij dachten hen te kunnen overweldigen; maar zie, in dat verlangen werden wij teleurgesteld.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

24 Zij durfden noch met hun gehele leger, noch met een gedeelte ervan langs ons te trekken, uit vrees dat zij niet sterk genoeg zouden zijn en zouden vallen.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

25 Evenmin durfden zij tegen de stad Zarahemla op te marcheren; evenmin durfden zij de bovenloop van de Sidon over te steken naar de stad Nephihah.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

26 En aldus waren zij vastbesloten met hun strijdkrachten die steden die zij hadden ingenomen, te houden.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

27 En nu geschiedde het in de tweede maand van dat jaar, dat er ons een grote hoeveelheid rantsoenen werd gebracht, afkomstig van de vaders van mijn tweeduizend zonen.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

28 En er werden ons ook tweeduizend man gezonden uit het land Zarahemla. En aldus waren wij voorbereid met tienduizend man, alsmede met rantsoenen voor hen en ook voor hun vrouwen en kinderen.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

29 En de Lamanieten, die zagen dat onze strijdmacht dagelijks toenam en dat er rantsoenen voor ons onderhoud aankwamen, begonnen te vrezen, en zij begonnen uitvallen te doen om er zo mogelijk een eind aan te maken dat wij rantsoenen en versterkingen ontvingen.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

30 Toen wij nu zagen dat de Lamanieten op die wijze ongerust begonnen te worden, wilden wij een krijgslist op hen toepassen; daarom ontving ik van Antipus het bevel met mijn kleine zonen naar een naburige stad op te marcheren, alsof wij rantsoenen naar een naburige stad brachten.

31 En wij moesten vlak langs de stad Antiparah marcheren, alsof wij naar de stad verderop gingen, in de kuststreek.

32 En het geschiedde dat wij uittrokken, naar het leek met onze rantsoenen, om naar die stad te gaan.

33 En het geschiedde dat Antipus met een gedeelte van zijn leger opmarcheerde, terwijl hij de rest achterliet om de stad te houden. Maar hij deed dat niet voordat ik met mijn kleine leger was uitgetrokken en bij de stad Antiparah was gekomen.

34 En nu was het sterkste leger van de Lamanieten in de stad Antiparah gelegerd; ja, het talrijkste.

35 En het geschiedde, toen zij door hun verspieders waren ingelicht, dat zij met hun leger uitrukten en tegen ons opmarcheerden.

36 En het geschiedde dat wij noordwaarts voor hen uit vluchtten. En aldus leidden wij het machtigste leger van de Lamanieten weg;

37 ja, zelfs tot op een aanzienlijke afstand, want toen zij zagen dat het leger van Antipus hen uit alle macht achtervolgde, keerden zij zich noch naar rechts noch naar links, maar zetten hun mars achter ons aan in rechte lijn voort; en het was hun voornemen, naar wij veronderstellen, ons te doden voordat Antipus hen inhaalde, en wel om niet door ons volk te worden omsingeld.

38 En nu, bij het zien van ons gevaar, bespoedigde Antipus de opmars van zijn leger. Maar zie, het was nacht; daarom haalden zij ons niet in, en evenmin haalde Antipus hen in; daarom legerden wij ons voor de nacht.

39 En zie, het geschiedde dat de Lamanieten ons reeds voor het ochtendgloren achtervolgden. Nu waren wij niet sterk genoeg om met hen te strijden; ja, ik wilde niet toelaten dat mijn kleine zonen in hun handen vielen; daarom zetten wij onze mars voort, en wij marcheerden de wildernis in.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

40 Nu durfden zij niet naar links of naar rechts af te wijken om niet te worden omsingeld; evenmin wilde ik naar rechts of naar links afwijken, voor het geval zij mij zouden inhalen en wij hen niet konden weerstaan, maar gedood werden, en zij zouden ontkomen; en aldus vluchtten wij die gehele dag de wildernis in, ja, totdat het donker was.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

41 En het geschiedde, toen het licht van de ochtend kwam, dat wij wederom zagen dat de Lamanieten vlakbij waren, en wij vluchtten voor hen uit.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

42 Doch het geschiedde dat zij ons niet ver achtervolgden alvorens halt te maken; en het was in de ochtend van de derde dag van de zevende maand.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

43 En nu, of zij door Antipus waren ingehaald, wisten wij niet, maar ik zei tot mijn mannen: Zie, wij weten niet beter of zij hebben halt gemaakt met de bedoeling dat wij tegen hen optrekken, opdat zij ons in hun valstrik kunnen vangen;

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

44 daarom, wat zeggen jullie, mijn zonen, willen jullie tegen hen ten strijde trekken?

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

45 En nu zeg ik u, mijn geliefde broeder Moroni: nog nooit heb ik zulke grote moed gezien, neen, onder alle Nephieten niet.

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

46 Want zoals ik hen steeds mijn zonen had genoemd — want zij waren allen zeer jong — zo zeiden zij ook tot mij: Vader, zie, onze God is met ons, en Hij zal niet toestaan dat wij vallen; laten wij dan optrekken; wij zouden onze broeders niet doden indien zij ons met rust lieten; welnu, laten wij gaan, opdat zij het leger van Antipus niet overweldigen.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

47 Nu, hoewel zij nog nooit hadden gevochten, vreesden zij de dood niet; en zij hechtten meer belang aan de vrijheid van hun vaders dan aan hun eigen leven; ja, hun moeders hadden hun geleerd dat als zij niet twijfelden God hen zou bevrijden.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

48 En zij gaven de woorden van hun moeders voor mij weer en zeiden: Wij twijfelen er niet aan dat onze moeders het wisten.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

49 En het geschiedde dat ik met mijn tweeduizend rechtsomkeert maakte, die Lamanieten die ons hadden achtervolgd, tegemoet. En nu zie, de legers van Antipus hadden hen ingehaald en er was een verschrikkelijke veldslag begonnen.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

50 Het leger van Antipus, dat vermoeid was wegens hun lange mars in zulk een korte tijd, stond op het punt de Lamanieten in handen te vallen; en als ik niet met mijn tweeduizend rechtsomkeert had gemaakt, zouden zij hun doel hebben bereikt.

51 Want Antipus was door het zwaard gevallen, en ook velen van zijn leiders, omdat zij vermoeid waren ten gevolge van hun snelle mars; daarom begonnen de manschappen van Antipus, die wegens de val van hun leiders in de war waren, voor de Lamanieten te wijken.

52 En het geschiedde dat de Lamanieten moed vatten en hen begonnen te achtervolgen; en aldus achtervolgden de Lamanieten hen met grote kracht toen Helaman met zijn tweeduizend hun achterhoede aanviel en buitengewoon velen van hen begon te doden, zodat het gehele leger van de Lamanieten halt maakte en zich tegen Helaman keerde.

53 Toen nu het volk van Antipus zag dat de Lamanieten rechtsomkeert hadden gemaakt, verzamelden zij hun mannen en vielen de achterhoede van de Lamanieten wederom aan.

54 En nu geschiedde het dat wij — het volk van Nephi, het volk van Antipus en ik met mijn tweeduizend — de Lamanieten omsingelden en hen doodden; ja, zodat zij gedwongen waren hun oorlogswapens en ook zichzelf als krijgsgevangenen over te geven.

55 En zie, nu geschiedde het, toen zij zich aan ons hadden overgegeven, dat ik die jongelingen die aan mijn zijde hadden gevochten, telde, vrezend dat velen van hen waren gedood.

56 Doch zie, tot mijn grote vreugde, was er van hen niet één ziel ter aarde gevallen; ja, en zij hadden als het ware met de kracht van God gevochten; ja, nog nooit had men meegemaakt dat mannen met zulk een wonderbaarlijke kracht vochten; en zij vielen de Lamanieten aan met zulk een grote kracht, dat zij hun schrik aanjoegen; en om die reden gaven de Lamanieten zich over als krijgsgevangenen.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

57 En daar wij voor onze gevangenen geen plaats hadden waar wij hen konden bewaken om hen van de legers van de Lamanieten vandaan te houden, zonden wij hen naar het land Zarahemla, samen met een gedeelte van de manschappen van Antipus die niet waren gedood; en ik nam de rest en voegde hen bij mijn jonge Ammonieten, en wij marcheerden terug naar de stad Judea.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Alma 57

1 En nu geschiedde het dat ik een brief ontving van Ammoron, de koning, waarin stond dat als ik de krijgsgevangenen uitleverde die wij hadden gemaakt, hij de stad Antiparah aan ons zou overdragen.

2 Ik schreef de koning echter in een brief, dat wij er zeker van waren dat onze strijdmacht voldoende was om zelf de stad Antiparah in te nemen; en dat het ons onverstandig voorkwam de gevangenen uit te leveren voor die stad, en dat wij onze gevangenen alleen zouden uitleveren als zij uitgewisseld werden.

3 En Ammoron wees mijn brief af, want hij weigerde gevangenen uit te wisselen; daarom begonnen wij voorbereidingen te treffen om tegen de stad Antiparah op te rukken.

4 Maar het volk van Antiparah verliet de stad en vluchtte naar de andere steden die zij in hun bezit hadden, om die te versterken; en aldus viel de stad Antiparah in onze handen.

5 En aldus eindigde het achtentwintigste regeringsjaar van de rechters.

6 En het geschiedde in het begin van het negenentwintigste jaar, dat wij uit het land Zarahemla en uit het omliggende land een voorraad rantsoenen ontvingen, en ook een versterking van zesduizend man voor ons leger, naast zestig zonen van de Ammonieten, die waren gekomen om zich bij hun broeders te voegen, mijn kleine groep van tweeduizend. En nu zie, wij waren sterk, en er was ons ook een overvloed aan rantsoenen gebracht.

7 En het geschiedde dat wij het verlangen hadden de strijd aan te binden met het leger dat was opgesteld om de stad Cumeni te beschermen.

8 En nu zie, ik zal u tonen dat wij ons verlangen weldra hadden verwezenlijkt; ja, met onze sterke strijdmacht, of met een gedeelte van onze sterke strijdmacht, omsingelden wij 's nachts de stad Cumeni, kort voordat zij een voorraad rantsoenen zouden ontvangen.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

9 En het geschiedde dat wij vele nachten rondom de stad gelegerd waren; maar wij sliepen op ons zwaard en posteerden wachten, zodat de Lamanieten ons 's nachts niet konden overvallen en doden, hetgeen zij herhaaldelijk trachtten te doen; maar zo vaak als zij dat deden, werd hun bloed vergoten.

10 Ten slotte kwamen hun rantsoenen aan en zij stonden op het punt de stad 's nachts binnen te gaan. Maar in plaats van Lamanieten waren wij Nephieten; daarom grepen wij hen en hun rantsoenen.

11 En hoewel de Lamanieten op die wijze van hun bevoorrading waren afgesneden, waren zij nog steeds vastbesloten om de stad te houden; daarom werd het noodzakelijk die rantsoenen te nemen en naar Judea te zenden, en onze gevangenen naar het land Zarahemla.

12 En het geschiedde dat er niet vele dagen waren verstreken of de Lamanieten begonnen alle hoop op hulp te verliezen; daarom droegen zij de stad over in onze handen; en aldus hadden wij ons plan om de stad Cumeni in te nemen verwezenlijkt.

13 Maar het geschiedde dat onze gevangenen zo talrijk waren dat wij, niettegenstaande ons enorme aantal, genoodzaakt waren onze gehele strijdmacht in te zetten om hen te bewaken, of anders hen ter dood te brengen.

14 Want zie, zij trachtten herhaaldelijk in grote aantallen uit te breken en vochten dan met stenen en met knuppels, of met wat zij maar in handen konden krijgen, zodat wij meer dan tweeduizend van hen doodden nadat zij zich als krijgsgevangenen hadden overgegeven.

15 Daarom werd het voor ons noodzakelijk een eind aan hun leven te maken, of hen, met het zwaard in de hand, naar het land Zarahemla te begeleiden; en bovendien waren onze rantsoenen maar net voldoende voor ons eigen volk, ondanks hetgeen wij de Lamanieten hadden ontnomen.

16 En nu, in die hachelijke omstandigheden werd het een zeer ernstige zaak om over die krijgsgevangenen een besluit te nemen; niettemin besloten wij hen naar het land Zarahemla te zenden; daarom kozen wij een deel van onze manschappen uit en droegen hen op onze gevangenen naar het land Zarahemla te brengen.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, insomuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

17 Maar het geschiedde dat zij de volgende dag terugkeerden. En nu zie, wij ondervroegen hen niet aangaande de gevangenen; want zie, de Lamanieten vielen ons aan en zij kwamen net op tijd terug om te verhoeden dat wij in hun handen vielen. Want zie, Ammoron had hun tot steun een nieuwe voorraad rantsoenen en ook een talrijk leger gezonden.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

18 En het geschiedde dat de mannen die wij met de gevangenen hadden weggezonden net op tijd aankwamen om hen tegen te houden toen zij op het punt stonden ons te overweldigen.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

19 Maar zie, mijn kleine groep van tweeduizend zestig vocht uitermate hevig; ja, zij waren onwrikbaar tegenover de Lamanieten en brachten de dood toe aan allen die hen weerstonden.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

20 En zie, toen de rest van ons leger op het punt stond voor de Lamanieten te wijken, waren die tweeduizend zestig onwrikbaar en onverschrokken.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

21 Ja, en zij waren nauwgezet in het gehoorzamen en uitvoeren van ieder woord van bevel; ja, en hun geschiedde naar hun geloof; en ik herinnerde mij de woorden die, zoals zij mij hadden verteld, hun moeders hun hadden geleerd.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

22 En nu zie, aan dezen, mijn zonen, en aan de mannen die wij hadden uitgekozen om de gevangenen te begeleiden, hebben wij die grote overwinning te danken; want zij hebben de Lamanieten verslagen; daardoor werden zij teruggedreven naar de stad Manti.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

23 En wij behielden onze stad Cumeni en werden niet allen door het zwaard vernietigd; niettemin hadden wij grote verliezen geleden.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

24 En het geschiedde, nadat de Lamanieten waren gevlucht, dat ik onmiddellijk opdracht gaf mijn manschappen die verwond waren, tussen de doden weg te halen en dat ik hun wonden liet verbinden.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

25 En het geschiedde dat tweehonderd van mijn tweeduizend zestig wegens bloedverlies waren bezwijmd; maar door Gods goedheid, en tot onze grote verbazing, en ook tot vreugde van ons gehele leger, was er van hen niet één ziel omgekomen; ja, en er was niet één ziel onder hen die niet vele verwondingen had opgelopen.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

26 Welnu, hun bewaring verbaasde ons gehele leger; ja, dat zij waren gespaard terwijl wel duizend van onze broeders waren gedood. En wij schrijven dat terecht toe aan de wonderbaarlijke macht van God, wegens hun buitengewone vertrouwen in hetgeen hun was geleerd te geloven: dat er een rechtvaardig God is, en dat eenieder die niet twijfelt, door zijn wonderbare macht wordt bewaard.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

27 Dit nu was het geloof van hen over wie ik heb gesproken; zij zijn jong, en hun geest is onwrikbaar, en zij stellen hun vertrouwen voortdurend in God.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

28 En zie, nu geschiedde het, nadat wij aldus voor onze gewonden hadden gezorgd, en onze doden hadden begraven — en ook de doden van de Lamanieten, en het waren er velen — dat wij Gid ondervroegen aangaande de gevangenen met wie zij op weg waren gegaan om naar het land Zarahemla af te dalen.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

29 Nu was Gid de opperbevelhebber van de groep die was aangewezen om hen naar het land te begeleiden.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

30 En nu, dit zijn de woorden die Gid tot mij zei: Zie, wij gingen met onze gevangenen op weg naar het land Zarahemla. En het geschiedde dat wij de verspieders van onze legers tegenkwamen, die waren uitgezonden om het kamp van de Lamanieten te bespieden.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

31 En zij riepen ons toe en zeiden: Zie, de legers van de Lamanieten marcheren naar de stad Cumeni; en zie, zij zullen hen overvallen, ja, en ons volk vernietigen.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

32 En het geschiedde dat onze gevangenen hun kreten hoorden, waardoor zij moed vatten; en zij kwamen tegen ons in opstand.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

33 En het geschiedde wegens hun opstand dat wij onze zwaarden op hen lieten neerkomen. En het geschiedde dat zij als één man op onze zwaarden losstormden, waarbij het merendeel van hen werd gedood; en de rest brak door en vluchtte van ons weg.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

34 En zie, toen zij waren gevlucht en wij hen niet konden inhalen, begaven wij ons met spoed op mars naar de stad Cumeni; en zie, wij kwamen op tijd aan om onze broeders bij te staan in het houden van de stad.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

35 En zie, wij zijn andermaal uit de handen van onze vijanden bevrijd. En gezegend is de naam van onze God; want zie, Hij is het die ons heeft bevrijd; ja, die deze grote daad voor ons heeft verricht.

36 Nu geschiedde het, toen ik, Helaman, die woorden van Gid had gehoord, dat ik met buitengewone vreugde was vervuld wegens Gods goedheid om ons te bewaren, zodat wij niet allen waren omgekomen; ja, en ik vertrouw erop dat de zielen van hen die zijn gedood tot de rust van hun God zijn ingegaan.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Alma 58

1 En zie, nu geschiedde het dat ons volgende doel het veroveren van de stad Manti was; maar zie, er was geen wijze waarop wij hen met onze kleine groepen uit de stad konden voeren. Want zie, zij wisten nog hoe wij tot dusver hadden gehandeld; daarom konden wij hen niet uit hun verschansingen weglokken.

2 En zij waren zoveel talrijker dan ons leger, dat wij niet durfden uit te rukken om hen in hun verschansingen aan te vallen.

3 Ja, en het werd noodzakelijk onze manschappen te gebruiken om die delen van het land te houden die wij van ons bezit hadden heroverd; daarom werd het noodzakelijk te wachten totdat wij versterkingen ontvingen uit het land Zarahemla, en ook een nieuwe voorraad rantsoenen.

4 En het geschiedde dat ik aldus een gezant naar de regeerder van ons land zond om hem op de hoogte te stellen van de toestand van ons volk. En het geschiedde dat wij wachtten op rantsoenen en versterking uit het land Zarahemla.

5 Doch zie, dat baatte ons slechts weinig, want ook de Lamanieten ontvingen dagelijks grote versterkingen, en ook vele rantsoenen; en aldus waren onze omstandigheden op dat tijdstip.

6 En de Lamanieten deden van tijd tot tijd uitvallen, met het voornemen ons met een krijgslist te vernietigen; wij konden hun echter geen slag leveren wegens hun wijkplaatsen en hun verschansingen.

7 En het geschiedde dat wij vele maanden lang in die moeilijke omstandigheden wachtten, ja, totdat wij op het punt stonden wegens gebrek aan voedsel om te komen.

8 Doch het geschiedde dat wij voedsel ontvingen, dat ons werd aangevoerd door een leger van tweeduizend man dat ons te hulp kwam; en dat is alle hulp die wij ontvingen om onszelf en ons land uit de handen van onze vijanden te houden, ja, om een ontelbare vijand te weerstaan.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

9 En nu kenden wij de oorzaak van onze moeilijkheden niet, noch waarom zij ons niet meer versterkingen zonden; daarom waren wij bedroefd en ook met vrees vervuld dat op enigerlei wijze de oordelen van God over ons land zouden komen, tot onze ondergang en volslagen vernietiging.

10 Daarom stortten wij onze ziel uit in gebed tot God, dat Hij ons sterk zou maken en bevrijden uit de handen van onze vijanden, ja, en ons ook kracht zou geven om onze steden, en onze landerijen, en onze bezittingen te behouden voor het onderhoud van ons volk.

11 Ja, en het geschiedde dat de Heer, onze God, ons de verzekering gaf dat Hij ons zou bevrijden; ja, in zover dat Hij onze ziel geruststelde en ons een groot geloof schonk, en ons deed hopen op onze bevrijding in Hem.

12 En wij vatten moed met de kleine strijdmacht die wij hadden ontvangen, en waren vastbesloten onze vijanden te overwinnen, en onze landerijen en onze bezittingen, en onze vrouwen en kinderen, en de zaak van onze vrijheid te verdedigen.

13 En aldus trokken wij met onze gehele macht op tegen de Lamanieten, die zich in de stad Manti bevonden; en wij sloegen onze tenten op aan de zijde van de wildernis, die vlak bij de stad was.

14 En het geschiedde de volgende dag, toen de Lamanieten zagen dat wij ons in de grensstreek van de wildernis bevonden, die vlak bij de stad was, dat zij hun verspieders rondom ons uitzonden om het aantal en de sterkte van ons leger te weten te komen.

15 En het geschiedde, toen zij zagen dat wij in aantal niet sterk waren, dat zij — uit vrees dat wij hen van hun bevoorrading zouden afsnijden, tenzij zij tegen ons ten strijde trokken en ons doodden, en ook in de veronderstelling ons met hun talrijke legerscharen gemakkelijk te kunnen vernietigen — voorbereidingen begonnen te treffen om tegen ons ten strijde te trekken.

16 En zie, toen wij zagen dat zij voorbereidingen troffen om tegen ons op te trekken, liet ik Gid zich met een klein aantal manschappen in de wildernis verbergen, en tevens liet ik Teomner en een klein aantal manschappen zich eveneens in de wildernis verbergen.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

17 Nu bevonden Gid en zijn manschappen zich rechts en de anderen links; en zie, toen zij zich aldus hadden verborgen, bleef ik met de rest van mijn leger op dezelfde plaats waar wij eerst onze tenten hadden opgeslagen, in afwachting van het tijdstip waarop de Lamanieten ten strijde zouden trekken.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

18 En het geschiedde dat de Lamanieten met hun talrijke leger tegen ons optrokken. En toen zij gekomen waren en op het punt stonden ons met het zwaard aan te vallen, liet ik mijn manschappen, degenen die bij mij waren, zich terugtrekken in de wildernis.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

19 En het geschiedde dat de Lamanieten ons met grote spoed achtervolgden, want zij waren buitengewoon verlangend ons in te halen om ons te kunnen doden; daarom volgden zij ons de wildernis in; en wij trokken tussen Gid en Teomner door, zodat de Lamanieten hen niet ontdekten.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, insomuch that they were not discovered by the Lamanites.

20 En het geschiedde, toen de Lamanieten waren voorbijgetrokken, ofwel toen het leger was voorbijgetrokken, dat Gid en Teomner uit hun schuilplaats tevoorschijn kwamen en de verspieders van de Lamanieten de pas afsneden, zodat zij niet konden terugkeren naar de stad.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

21 En het geschiedde, toen zij hun de pas hadden afgesneden, dat zij zich naar de stad spoedden en de wachten overvielen die ter bewaking van de stad waren achtergelaten, zodat zij hen vernietigden en de stad in bezit namen.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

22 Nu gebeurde dit doordat de Lamanieten hun gehele leger, op enkele wachten na, hadden laten wegleiden, de wildernis in.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

23 En het geschiedde dat Gid en Teomner op die wijze hun verschansingen in bezit hadden gekregen. En het geschiedde dat wij, na veel in de wildernis te hebben gereisd, koers zetten naar het land Zarahemla.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

24 En toen de Lamanieten zagen dat zij naar het land Zarahemla marcheerden, waren zij buitengewoon bevreesd dat er een plan was gesmeed om hen tot vernietiging te voeren; daarom begonnen zij zich wederom in de wildernis terug te trekken, ja, terug langs dezelfde weg die zij gekomen waren.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

25 En zie, het was nacht en zij sloegen hun tenten op; want de opperbevelhebbers van de Lamanieten hadden gedacht dat de Nephieten ten gevolge van hun mars vermoeid waren; en daar zij dachten dat zij hun gehele leger hadden verdreven, bekommerden zij zich niet om de stad Manti.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

26 Nu geschiedde het, toen het nacht was, dat ik mijn manschappen niet liet slapen, maar langs een andere weg naar het land Manti liet marcheren.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

27 En zie, ten gevolge van die nachtelijke mars bevonden wij ons de volgende dag voorbij de Lamanieten, zodat wij vóór hen bij de stad Manti aankwamen.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

28 En aldus geschiedde het dat wij de stad Manti door die krijgslist zonder bloedvergieten in bezit namen.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

29 En het geschiedde, toen de legers van de Lamanieten bij de stad kwamen en zagen dat wij gereedstonden om hen tegemoet te trekken, dat zij buitengewoon verbaasd waren en met grote vrees werden vervuld, zodat zij vluchtten, de wildernis in.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

30 Ja, en het geschiedde dat de legers van de Lamanieten uit dit gehele deel van het land wegvluchtten. Maar zie, zij hebben vele vrouwen en kinderen met zich meegevoerd uit het land.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

31 En die steden die door de Lamanieten waren ingenomen, op dit tijdstip zijn ze alle in ons bezit; en onze vaders en onze vrouwen en onze kinderen keren terug naar huis, allen behalve zij die door de Lamanieten zijn gevangengenomen en weggevoerd.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

32 Maar zie, onze legers zijn klein om zulk een groot aantal steden en zulke grote bezittingen te houden.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

33 Maar zie, wij vertrouwen op onze God, die ons de overwinning op die landen heeft geschonken, zodat wij die steden en die landerijen die van ons waren, hebben heroverd.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

34 Nu weten wij niet waarom de regering ons niet meer versterking zendt; evenmin weten de manschappen die naar ons toe zijn gekomen waarom wij geen grotere versterking hebben ontvangen.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

35 Zie, wij weten niet beter of u hebt geen succes gehad en hebt de strijdkrachten naar dat deel van het land weggetrokken; zo ja, dan willen wij niet morren.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

36 En als dat niet zo is, zie, dan vrezen wij dat er een of andere verdeeldheid in de regering is, waardoor zij ons niet meer manschappen zenden om ons te helpen; want wij weten dat er meer zijn dan zij hebben gezonden.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

37 Maar zie, het doet er niet toe — wij vertrouwen erop dat God ons zal bevrijden, ondanks de zwakte van onze legers, ja, en ons uit de handen van onze vijanden zal bevrijden.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

38 Zie, dit is het negenentwintigste jaar, tegen het einde daarvan, en wij zijn in het bezit van onze landen; en de Lamanieten zijn naar het land Nephi gevlucht.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

39 En die zonen van het volk van Ammon van wie ik zo hoog heb opgegeven, zijn bij mij in de stad Manti; en de Heer heeft hen gesteund, ja, en hen ervoor behoed door het zwaard te vallen, zodat zelfs niet één ziel is gedood.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

40 Doch zie, zij hebben vele verwondingen opgelopen; niettemin houden zij stand in die vrijheid waarmee God hen heeft vrijgemaakt; en zij denken dagelijks nauwgezet aan de Heer, hun God; ja, zij onderhouden nauwgezet en voortdurend zijn inzettingen en zijn gerichten en zijn geboden; en hun geloof in de profetieën over hetgeen zal komen, is sterk.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

41 En nu, mijn geliefde broeder Moroni, moge de Heer, onze God, die ons heeft verlost en vrijgemaakt, u voortdurend in zijn tegenwoordigheid bewaren; ja, en moge Hij dit volk begunstigen, zodat u erin zult slagen alles wat de Lamanieten ons ontnomen hebben en dat voor ons onderhoud diende, weer in bezit te nemen. En nu, zie, ik besluit mijn brief. Ik ben Helaman, de zoon van Alma.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Alma 59

1 Nu geschiedde het in het dertigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi dat Moroni, nadat hij Helamans brief had ontvangen en gelezen, buitengewoon verheugd was wegens de voorspoed, ja, het buitengewone succes dat Helaman had gehad in het heroveren van die landen die zij hadden verloren.

2 Ja, en hij maakte het alom in het land bekend aan zijn gehele volk, in dat gedeelte waar hij zich bevond, opdat ook zij zich zouden verheugen.

3 En het geschiedde dat hij onmiddellijk een brief aan Pahoran zond, waarin hij hem verzocht manschappen bijeen te laten brengen ter versterking van Helaman, ofwel de legers van Helaman, zodat hij dat deel van het land, bij de herovering waarvan hij op zo wonderbaarlijke wijze was geholpen, met gemak zou kunnen houden.

4 En het geschiedde, toen Moroni die brief naar het land Zarahemla had gezonden, dat hij wederom een plan begon te beramen om de rest van die bezittingen en steden die de Lamanieten hun ontnomen hadden, te heroveren.

5 En zie, het geschiedde, terwijl Moroni aldus voorbereidingen trof om tegen de Lamanieten ten strijde te trekken, dat het volk van Nephihah, dat uit de stad Moroni en de stad Lehi en de stad Morianton bijeen was gekomen, door de Lamanieten werd aangevallen.

6 Ja, zelfs zij die gedwongen waren uit het land Manti en het omliggende land te vluchten, waren overgekomen en hadden zich bij de Lamanieten in dat deel van het land aangesloten.

7 En daar zij zodoende buitengewoon talrijk waren, ja, en van dag tot dag versterking ontvingen, trokken zij op bevel van Ammoron tegen het volk van Nephihah op, en zij begonnen een buitengewoon grote slachting onder hen aan te richten.

8 En hun legers waren zo talrijk, dat de rest van het volk van Nephihah genoodzaakt was voor hen uit te vluchten; ja, en zij kwamen en sloten zich aan bij het leger van Moroni.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephihah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephihah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephihah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 En nu, daar Moroni had verondersteld dat er manschappen naar de stad Nephihah waren gezonden om het volk te helpen die stad te houden, en daar hij wist dat het gemakkelijker was te verhoeden dat de stad de Lamanieten in handen viel dan haar op hen te heroveren, nam hij aan dat zij die stad gemakkelijk konden houden.

10 Daarom behield hij al zijn strijdkrachten om die plaatsen die hij had teruggewonnen, te houden.

11 En nu, toen Moroni zag dat de stad Nephihah verloren was, was hij buitengewoon bedroefd, en wegens de goddeloosheid van het volk begon hij te twijfelen of zij hun broeders toch niet in handen zouden vallen.

12 Nu was dat ook het geval met al zijn opperbevelhebbers. Ook zij twijfelden en verwonderden zich over de goddeloosheid van het volk, en wel wegens het succes dat de Lamanieten op hen hadden behaald.

13 En het geschiedde dat Moroni vertoornd was op de regering wegens haar onverschilligheid voor de vrijheid van hun land.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Alma 60

1 En het geschiedde dat hij wederom aan de regeerder van het land, Pahoran, schreef, en dit zijn de woorden die hij schreef: Zie, ik richt mijn brief aan Pahoran, in de stad Zarahemla, die de opperrechter en de regeerder van het land is, en eveneens aan allen die door dit volk zijn gekozen om de aangelegenheden van deze oorlog te besturen en te regelen.

2 Want zie, ik heb hun iets te zeggen bij wijze van veroordeling; want zie, u weet zelf dat u bent aangewezen om mannen bijeen te brengen en hen met zwaarden en met kromzwaarden en met allerlei oorlogswapens van iedere soort te bewapenen en tegen de Lamanieten uit te zenden, ongeacht welke delen van ons land zij binnendringen.

3 En nu, zie, ik zeg u dat ikzelf, en ook mijn manschappen, en ook Helaman en zijn manschappen, een buitengewoon groot lijden hebben geleden; ja, honger, dorst en uitputting, en allerlei ellende van iedere soort.

4 Doch zie, als dat alles was wat wij hadden geleden, zouden wij niet morren of klagen.

5 Maar zie, groot is de slachting onder ons volk geweest; ja, duizenden zijn door het zwaard gevallen, terwijl het anders had kunnen zijn als u voldoende versterking en hulp voor onze legers had gezonden. Ja, uw nalatigheid jegens ons is groot.

6 En nu, zie, wij willen de oorzaak van die buitengewoon grote nalatigheid kennen; ja, wij willen de oorzaak kennen van uw onnadenkendheid.

7 Denkt u op uw troon te kunnen zitten in een staat van onnadenkende gevoelloosheid, terwijl uw vijanden het werk van de dood om u heen verspreiden? Ja, terwijl zij duizenden van uw broeders vermoorden —

8 ja, namelijk zij die voor bescherming op u hebben vertrouwd, ja, u in een positie hebben gebracht waarin u hen had kunnen helpen, ja, u legers naar hen had kunnen zenden om hen te versterken, en duizenden van hen had kunnen redden van de dood door het zwaard.

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

9 Maar zie, dat is niet alles: u hebt hun uw rantsoenen onthouden, zodat velen hebben gevochten en hun levensbloed hebben gegeven wegens het grote verlangen dat zij voor het welzijn van dit volk koesterden; ja, en dat hebben zij gedaan terwijl zij dreigden van de honger om te komen ten gevolge van uw buitengewoon grote nalatigheid jegens hen.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

10 En nu, mijn geliefde broeders — want u behoort geliefd te zijn; ja, en u had zich ijveriger moeten inzetten voor het welzijn en de vrijheid van dit volk; maar zie, u hebt hen veronachtzaamd, zodat de wraak voor het bloed van duizenden op uw hoofd zal komen; ja, want al hun smeekbeden en al hun leed waren God bekend —

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

11 zie, dacht u dat u op uw troon kon zitten en dat u wegens Gods buitengewone goedheid niets behoefde te doen en dat Hij u toch zou bevrijden? Zie, als u dat hebt gedacht, hebt u het vergeefs gedacht.

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

12 Denkt u dat het wegens hun goddeloosheid is dat zovelen van uw broeders zijn gedood? Ik zeg u: als u dat hebt gedacht, hebt u het vergeefs gedacht; want ik zeg u: velen zijn door het zwaard gevallen; en zie, het is tot uw veroordeling;

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

13 want de Heer laat toe dat de rechtvaardigen worden gedood, opdat zijn gerechtigheid en oordeel over de goddelozen zullen komen; daarom hoeft u niet te denken dat de rechtvaardigen verloren zijn omdat zij zijn gedood; want zie, zij gaan in tot de rust van de Heer, hun God.

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

14 En nu, zie, ik zeg u, ik vrees uitermate dat de oordelen van God over dit volk zullen komen wegens hun buitengewone laksheid, ja, zelfs de laksheid van onze regering en haar buitengewoon grote nalatigheid jegens haar broeders, ja, jegens hen die zijn gedood.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

15 Want zonder de goddeloosheid die eerst bij onze leiding is begonnen, hadden wij onze vijanden kunnen weerstaan, zodat zij geen macht over ons hadden kunnen verkrijgen.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Ja, zonder de oorlog die onder onszelf was uitgebroken; ja, zonder die koningsgezinden die zoveel bloedvergieten onder ons hebben veroorzaakt; ja, als wij in de tijd dat wij onderling streden onze krachten hadden verenigd, zoals wij dat tot dusver hebben gedaan; ja, zonder het verlangen van de koningsgezinden naar macht en gezag over ons; als zij getrouw waren geweest aan de zaak van onze vrijheid en zich met ons hadden verenigd en tegen onze vijanden waren opgetrokken, in plaats van het zwaard tegen ons op te nemen, hetgeen de oorzaak van zoveel bloedvergieten onder ons is geweest; ja, als wij in de kracht van de Heer tegen hen waren opgetrokken, zouden wij onze vijanden uiteen hebben gedreven, want het zou gebeurd zijn ter vervulling van zijn woord.

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

17 Maar zie, nu vallen de Lamanieten ons aan, zij nemen onze landen in bezit en vermoorden ons volk met het zwaard, ja, onze vrouwen en onze kinderen, en zij voeren hen ook gevankelijk weg en doen hen allerlei ellende ondergaan, en wel wegens de grote goddeloosheid van hen die streven naar macht en gezag, ja, namelijk die koningsgezinden.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

18 Maar waarom zou ik veel over die zaak zeggen? Want wij weten niet beter of u streeft zelf naar gezag. Wij weten niet beter of u bent ook verraders van uw land.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

19 Of hebt u ons veronachtzaamd omdat u zich in het hart van ons land bevindt en u door bescherming bent omgeven, zodat u ons geen voedsel laat zenden, en ook geen manschappen om onze legers te versterken?

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

20 Bent u de geboden van de Heer, uw God, vergeten? Ja, bent u de gevangenschap van onze vaderen vergeten? Bent u de vele malen vergeten dat wij uit de handen van onze vijanden zijn bevrijd?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

21 Of denkt u dat de Heer ons toch wel zal bevrijden, terwijl wij op onze troon zitten en geen gebruik maken van de middelen waarvan de Heer ons heeft voorzien?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

22 Ja, wilt u zitten nietsdoen, omgeven door duizenden, ja, tienduizenden, die ook zitten niets te doen, terwijl er rondom u aan de grenzen van het land duizenden zijn die door het zwaard vallen, ja, gewond en bloedend?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

23 Denkt u dat God u als onschuldig zal beschouwen als u stilzit en die dingen aanziet? Zie, ik zeg u: Neen. Nu wil ik dat u eraan denkt dat God heeft gezegd dat het vat eerst van binnen moet worden gereinigd, en dan moet het vat ook van buiten worden gereinigd.

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

24 En nu, tenzij u zich bekeert van hetgeen u hebt gedaan en aan de slag gaat en ons voedsel en manschappen zendt, en ook aan Helaman, opdat hij die delen van het land die hij herwonnen heeft, zal kunnen steunen, en opdat wij ook de rest van onze bezittingen in deze streken zullen kunnen heroveren, zie, zal het raadzaam zijn de Lamanieten niet meer te bestrijden totdat wij eerst ons vat van binnen hebben gereinigd, ja, namelijk de hoogste leiding van onze regering.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

25 En zie, tenzij u gehoor geeft aan mijn brief en iets onderneemt en mij een ware geest van vrijheid toont, en ernaar streeft onze legers te versterken en aan te moedigen, en hun voedsel voor hun onderhoud verschaft, zal ik een deel van mijn vrijen achterlaten om dit deel van ons land te houden, en ik zal de kracht en de zegeningen van God over hen afsmeken, zodat geen andere macht hen zal kunnen tegenwerken —

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

26 en wel wegens hun buitengewone geloof, en hun geduld in hun beproevingen —

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

27 en ik zal naar u toe komen, en als er onder u zijn die een verlangen naar vrijheid hebben, ja, als er zelfs maar een sprankje vrijheid rest, zie, dan zal ik oproer onder u teweegbrengen, ja, totdat zij die het verlangen hebben zich macht en gezag toe te eigenen, uitgeroeid zijn.

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

28 Ja, zie, ik vrees uw macht niet, noch uw gezag, maar het is mijn God die ik vrees; en het is volgens zijn geboden dat ik mijn zwaard opneem om de zaak van mijn land te verdedigen, en het is wegens uw ongerechtigheid dat wij zovele verliezen hebben geleden.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

29 Zie, het is tijd, ja, de tijd is nu nabij dat, tenzij u zich haast om uw land en uw kleinen te verdedigen, het zwaard van gerechtigheid boven u hangt; ja, en het zal op u neerkomen en u bezoeken tot zelfs uw volslagen vernietiging toe.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

30 Zie, ik wacht op hulp van u; en zie, tenzij u in onze behoeften voorziet, kom ik naar u toe, ja, in het land Zarahemla, en sla ik u met het zwaard, zodat u geen macht meer kunt hebben om de vooruitgang van dit volk in de zaak van onze vrijheid te belemmeren.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

31 Want zie, de Heer zal niet toelaten dat u leeft en in uw ongerechtigheden sterk wordt om zijn rechtvaardige volk te vernietigen.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

32 Zie, kunt u denken dat de Heer u zal sparen en met de Lamanieten in het gericht zal treden, terwijl hun haat zijn oorsprong vindt in de overlevering van hun vaderen — ja, en die is verdubbeld door hen die zich van ons hebben afgescheiden — en uw ongerechtigheid zijn oorsprong vindt in uw zucht naar eer en de ijdelheden van deze wereld?

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

33 U weet dat u de wetten van God overtreedt en u weet dat u ze onder de voeten treedt. Zie, de Heer zegt mij: Indien zij die u als uw regeerders hebt aangesteld, zich niet van hun zonden en ongerechtigheden bekeren, zult u tegen hen ten strijde trekken.

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

34 En nu zie, ik, Moroni, ben ertoe gedrongen volgens het verbond dat ik heb gesloten om de geboden van mijn God te onderhouden; daarom wil ik dat u vasthoudt aan het woord van God en mij — en ook Helaman — spoedig van uw rantsoenen en manschappen zendt.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

35 En zie, als u dat niet doet, kom ik spoedig tot u; want zie, God zal niet toelaten dat wij van de honger omkomen; daarom zal Hij ons van uw voedsel geven, desnoods door het zwaard. Welnu, zie toe dat u het woord van God volbrengt.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

36 Zie, ik ben Moroni, uw opperbevelhebber. Ik streef niet naar macht, maar naar het neerhalen ervan. Ik streef niet naar de eer van de wereld, maar naar de eer van mijn God, en naar de vrijheid en het welzijn van mijn land. En aldus besluit ik mijn brief.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Alma 61

1 Zie, nu geschiedde het dat Moroni, spoedig nadat hij zijn brief aan de opperregeerder had gezonden, van Pahoran, de opperregeerder, een brief ontving. En dit zijn de woorden die hij ontving:

2 Ik, Pahoran, die de opperregeerder van dit land ben, zend deze woorden aan Moroni, de opperbevelhebber van het leger. Zie, ik zeg u, Moroni, dat ik mij niet verheug over uw grote ellende, integendeel, die bedroeft mijn ziel.

3 Doch zie, er zijn er die zich wél over uw ellende verheugen, ja, in zover dat zij tegen mij in opstand zijn gekomen, en ook tegen de vrijen onder mijn volk, ja, en zij die in opstand zijn gekomen zijn buitengewoon talrijk.

4 En het zijn zij die hebben getracht mij de rechterstoel te ontnemen die de oorzaak van deze grote ongerechtigheid zijn geweest; want zij hebben veel vleierij gebruikt, en zij hebben het hart van velen verleid, hetgeen de oorzaak van grote ellende onder ons zal zijn; zij hebben onze rantsoenen achtergehouden en onze vrijen afgeschrikt, zodat die niet tot u zijn gekomen.

5 En zie, zij hebben mij voor zich uit gedreven en ik ben gevlucht naar het land Gideon, met zovele mannen als ik maar krijgen kon.

6 En zie, ik heb een oproep in dit deel van het land laten uitgaan; en zie, zij komen dagelijks toegestroomd, en vatten hun wapens op ter verdediging van hun land en hun vrijheid en om het ons aangedane onrecht te wreken.

7 En zij zijn tot ons gekomen, zodat zij die tegen ons in opstand zijn gekomen, op verzet stuiten, ja, zodat zij ons vrezen en niet tegen ons ten strijde durven te trekken.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

8 Zij hebben het land — ofwel de stad — Zarahemla in hun bezit gekregen; zij hebben een koning over zich uitgeroepen, en deze heeft de koning van de Lamanieten een brief geschreven waarin hij een bondgenootschap met hem is aangegaan; en in dat bondgenootschap is hij overeengekomen de stad Zarahemla te houden, hetgeen volgens hem de Lamanieten in staat zal stellen de rest van het land te veroveren, en hij zal als koning over dit volk worden gesteld wanneer het door de Lamanieten overwonnen is.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

9 En nu, in uw brief hebt u mij gelaakt, maar het doet er niet toe; ik ben niet vertoornd, maar verheug mij over de grootheid van uw hart. Ik, Pahoran, streef niet naar macht, maar alleen naar het behoud van mijn rechterstoel, om de rechten en de vrijheid van mijn volk te kunnen bewaren. Mijn ziel houdt stand in die vrijheid waarmee God ons heeft vrijgemaakt.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

10 En nu, zie, wij zullen de goddeloosheid weerstaan, tot bloedvergietens toe. Wij zouden het bloed van de Lamanieten niet vergieten als zij in hun eigen land bleven.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

11 Wij zouden het bloed van onze broeders niet vergieten als zij niet in opstand kwamen en het zwaard niet tegen ons opnamen.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

12 Wij zouden ons aan het juk van het knechtschap onderwerpen als dat overeenkwam met de gerechtigheid van God, of als Hij ons gebood dat te doen.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

13 Doch zie, Hij gebiedt ons niet ons aan onze vijanden te onderwerpen, maar om ons vertrouwen in Hem te stellen, en Hij zal ons bevrijden.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

14 Daarom, mijn geliefde broeder Moroni, laten wij het kwaad weerstaan, en dat kwaad dat wij niet met onze woorden kunnen weerstaan, ja, zoals opstanden en afscheidingen, laten wij dat met ons zwaard weerstaan om onze vrijheid te kunnen behouden en ons te kunnen verheugen in het grote voorrecht van onze kerk en in de zaak van onze Verlosser en onze God.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

15 Daarom, kom spoedig naar mij toe met enigen van uw manschappen en laat de rest achter onder het bevel van Lehi en Teancum; geef hun volmacht om de oorlog in dat deel van het land te voeren volgens de Geest van God, die tevens de geest van vrijheid is die zich in hen bevindt.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

16 Zie, ik heb hun enige rantsoenen gezonden, opdat zij niet zullen omkomen voordat u tot mij kunt komen.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

17 Verzamel tijdens uw mars hierheen zoveel mogelijk manschappen, en wij zullen spoedig in de kracht van onze God tegen die afgescheidenen optrekken volgens het geloof dat in ons is.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

18 En wij zullen de stad Zarahemla in bezit nemen om meer voedsel te verkrijgen om naar Lehi en Teancum te zenden; ja, wij zullen in de kracht van de Heer tegen hen optrekken, en wij zullen een eind maken aan die grote ongerechtigheid.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 En nu, Moroni, verheug ik mij in de ontvangst van uw brief, want ik was enigszins bezorgd over wat wij moesten doen, of wij wel gerechtigd waren tegen onze broeders op te trekken.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

20 Doch u hebt gezegd dat de Heer u heeft geboden tegen hen op te trekken, tenzij zij zich bekeren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

21 Zie toe Lehi en Teancum te versterken in de Heer; zeg hun niet te vrezen, want God zal hen bevrijden, ja, en evenzo allen die standhouden in die vrijheid waarmee God hen heeft vrijgemaakt. En nu besluit ik mijn brief aan mijn geliefde broeder Moroni.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Alma 62

1 En nu geschiedde het, toen Moroni die brief had ontvangen, dat zijn hart moed vatte en dat hij met buitengewoon grote vreugde werd vervuld wegens de getrouwheid van Pahoran, omdat hij niet ook een verrader was van de vrijheid en van de zaak van zijn land.

2 Maar tevens treurde hij zeer wegens de ongerechtigheid van hen die Pahoran van de rechterstoel hadden verdreven, ja, kortom, wegens hen die tegen hun land en ook tegen hun God waren opgestaan.

3 En het geschiedde dat Moroni, naar de wens van Pahoran, een klein aantal manschappen nam, het bevel over de rest van zijn leger overdroeg aan Lehi en Teancum, en zich op mars begaf naar het land Gideon.

4 En hij richtte de vrijheidsstandaard op in elke plaats waar hij binnenkwam en verzamelde zoveel mogelijk manschappen tijdens zijn gehele mars naar het land Gideon.

5 En het geschiedde dat duizenden naar zijn standaard toestroomden en hun zwaard opnamen ter verdediging van hun vrijheid, om niet in knechtschap te geraken.

6 En aldus kwam Moroni, nadat hij tijdens zijn gehele mars zoveel mogelijk manschappen had verzameld, in het land Gideon aan; en door zijn strijdmacht met die van Pahoran te verenigen werden zij buitengewoon sterk, ja, sterker dan de manschappen van Pachus, die koning was van die afgescheidenen die de vrijen uit het land Zarahemla hadden verdreven en het land in bezit hadden genomen.

7 En het geschiedde dat Moroni en Pahoran met hun legers afdaalden naar het land Zarahemla en tegen de stad oprukten en de manschappen van Pachus tegemoet trokken, zodat er een strijd ontstond.

8 En zie, Pachus werd gedood en zijn manschappen werden gevangengenomen, en Pahoran werd op zijn rechterstoel hersteld.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

9 En de manschappen van Pachus werden volgens de wet berecht, en ook die koningsgezinden die waren gegrepen en in de gevangenis geworpen; en zij werden volgens de wet terechtgesteld; ja, die manschappen van Pachus en die koningsgezinden die de wapens niet wilden opnemen ter verdediging van hun land, maar ertegen wilden vechten, werden ter dood gebracht.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

10 En aldus werd het voor de veiligheid van hun land noodzakelijk die wet stipt toe te passen; ja, en wie erop betrapt werd hun vrijheid te verwerpen, werd met spoed terechtgesteld volgens de wet.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

11 En aldus eindigde het dertigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, nadat Moroni en Pahoran de vrede onder hun eigen volk in het land Zarahemla hadden hersteld, en de dood hadden toegebracht aan allen die de zaak van de vrijheid niet getrouw waren.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

12 En het geschiedde in het begin van het eenendertigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, dat Moroni onmiddellijk rantsoenen en ook een leger van zesduizend man naar Helaman liet zenden om hem bij te staan in het houden van dat deel van het land.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

13 En hij liet tevens een leger van zesduizend man en een voldoende hoeveelheid voedsel naar de legers van Lehi en Teancum zenden. En het geschiedde dat dit werd gedaan om het land tegen de Lamanieten te versterken.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

14 En het geschiedde dat Moroni en Pahoran een groot aantal manschappen in het land Zarahemla achterlieten en zich met een groot aantal manschappen op mars begaven naar het land Nephihah, vastbesloten om de Lamanieten in die stad te verslaan.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephihah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

15 En het geschiedde dat zij tijdens hun mars naar het land een groot aantal manschappen van de Lamanieten gevangennamen en velen van hen doodden, en hun rantsoenen en hun oorlogswapens buitmaakten.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

16 En het geschiedde dat zij, nadat zij hen hadden gevangengenomen, hen een verbond lieten aangaan dat zij hun oorlogswapens niet meer tegen de Nephieten zouden opnemen.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

17 En toen zij dat verbond hadden aangegaan, zonden zij hen heen om bij het volk van Ammon te wonen, en het waren er in aantal ongeveer vierduizend die niet waren gedood.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

18 En het geschiedde dat zij, toen zij hen hadden heengezonden, hun mars naar het land Nephihah vervolgden. En het geschiedde, toen zij bij de stad Nephihah waren aangekomen, dat zij hun tenten opsloegen op de vlakten van Nephihah, bij de stad Nephihah.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephihah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephihah, they did pitch their tents in the plains of Nephihah, which is near the city of Nephihah.

19 Nu verlangde Moroni dat de Lamanieten tegen hen ten strijde zouden trekken op de vlakten; maar omdat de Lamanieten bekend waren met hun buitengewoon grote moed en hun grote aantal zagen, durfden zij niet tegen hen op te trekken; daarom trokken zij die dag niet ten strijde.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

20 En toen het nacht werd, ging Moroni in het duister van de nacht uit en klom bovenop de muur om te ontdekken in welk deel van de stad de Lamanieten met hun strijdmacht gelegerd waren.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

21 En het geschiedde dat zij zich in het oosten, bij de ingang bevonden; en allen sliepen. En nu keerde Moroni naar zijn leger terug en liet hen ijlings sterke touwen en ladders gereedmaken om van bovenaf aan de binnenzijde van de muur te worden neergelaten.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

22 En het geschiedde dat Moroni zijn mannen liet opmarcheren, de muur beklimmen en zich neerlaten in dat deel van de stad, ja, in het westen, waar de Lamanieten niet met hun legers gelegerd waren.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

23 En het geschiedde dat zij allen 's nachts in de stad werden neergelaten met behulp van hun sterke touwen en hun ladders; en aldus waren zij allen binnen de muren van de stad toen het ochtend werd.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

24 En nu, toen de Lamanieten ontwaakten en zagen dat de legers van Moroni zich binnen de muren bevonden, waren zij buitengewoon verschrikt, zodat zij langs de doorgang naar buiten vluchtten.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

25 En nu, toen Moroni zag dat zij voor hem wegvluchtten, liet hij zijn manschappen tegen hen opmarcheren, en zij doodden er velen en omsingelden vele anderen en namen hen gevangen; en de rest van hen vluchtte het land Moroni in, dat in de kuststreek lag.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

26 Aldus hadden Moroni en Pahoran de stad Nephihah in bezit gekregen zonder één ziel te verliezen; en er waren vele Lamanieten gedood.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephihah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

27 Nu geschiedde het dat velen van de gevangen Lamanieten het verlangen hadden zich bij het volk van Ammon te voegen en een vrij volk te worden.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

28 En het geschiedde dat het aan zovelen als er verlangend waren volgens hun verlangen werd toegestaan.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

29 Daarom voegden alle gevangen Lamanieten zich bij het volk van Ammon, en zij begonnen buitengewoon hard te arbeiden door de aardbodem te bebouwen, allerlei graan te verbouwen en kleinvee en runderen van iedere soort te telen; en aldus werden de Nephieten van een grote last bevrijd; ja, doordat zij werden bevrijd van alle gevangen Lamanieten.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

30 Nu geschiedde het, nadat Moroni de stad Nephihah in bezit had genomen en velen gevangen had genomen, hetgeen de legers van de Lamanieten buitengewoon verzwakte, en vele Nephieten die waren gevangengenomen had teruggewonnen, hetgeen het leger van Moroni buitengewoon versterkte; daarom trok Moroni uit, van het land Nephihah naar het land Lehi.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephihah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephihah to the land of Lehi.

31 En het geschiedde, toen de Lamanieten zagen dat Moroni tegen hen optrok, dat zij wederom verschrikt waren en voor het leger van Moroni wegvluchtten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

32 En het geschiedde dat Moroni en zijn leger hen van stad tot stad achtervolgden, totdat zij op Lehi en Teancum stootten; en de Lamanieten vluchtten voor Lehi en Teancum, ja, naar de kuststreken, totdat zij in het land Moroni kwamen.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

33 En de legers van de Lamanieten waren alle verzameld, zodat zij één strijdmacht in het land Moroni vormden. Nu was Ammoron, de koning van de Lamanieten, ook bij hen.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

34 En het geschiedde dat Moroni en Lehi en Teancum met hun legers hun kamp rondom opsloegen aan de grenzen van het land Moroni, zodat de Lamanieten zowel in de grensstreken bij de wildernis in het zuiden als in de grensstreken bij de wildernis in het oosten omsingeld waren.

35 En aldus sloegen zij hun kamp op voor de nacht. Want zie, de Nephieten en ook de Lamanieten waren vermoeid wegens de lengte van de mars; daarom besloten zij tot geen enkele krijgslist voor de nacht, uitgezonderd Teancum; want hij was buitengewoon vertoornd op Ammoron, daar hij Ammoron en zijn broer Amalickiah als de oorzaak beschouwde van deze grote en langdurige oorlog tussen hen en de Lamanieten, die de oorzaak was geweest van zoveel strijd en bloedvergieten, ja, en van zoveel hongersnood.

36 En het geschiedde dat Teancum in zijn toorn het kamp van de Lamanieten binnenging en zich over de muur van de stad neerliet. En hij ging met een touw van de ene plaats naar de andere, totdat hij de koning vond; en hij wierp een speer naar hem, die hem in de hartstreek doorboorde. Maar zie, voor hij stierf wekte de koning zijn dienstknechten, zodat die Teancum achtervolgden en hem doodden.

37 Nu geschiedde het, toen Lehi en Moroni vernamen dat Teancum dood was, dat zij buitengewoon bedroefd waren; want zie, hij was een man geweest die dapper voor zijn land had gevochten, ja, een ware vriend van de vrijheid; en hij had zeer vele buitengewoon zware benauwingen geleden. Maar zie, hij was dood en was de weg van al het aardse gegaan.

38 Nu geschiedde het dat Moroni de volgende dag opmarcheerde en de Lamanieten overviel, zodat zij hen in een grote slachting afslachtten; en zij verdreven hen uit het land; en zij vluchtten weg, ja, en in die tijd keerden zij niet terug om tegen de Nephieten te strijden.

39 En aldus eindigde het eenendertigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi; en aldus hadden zij vele jaren lang oorlogen en bloedvergieten en hongersnood en ellende gehad.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

40 En er hadden zich moorden en twisten en afscheidingen en allerlei ongerechtigheid onder het volk van Nephi voorgedaan; niettemin waren zij omwille van de rechtvaardigen gespaard, ja, dankzij de gebeden van de rechtvaardigen.

41 Maar zie, wegens de buitengewoon lange duur van de oorlog tussen de Nephieten en de Lamanieten waren velen verhard, ja, wegens de buitengewoon lange duur van de oorlog; maar vele anderen waren verzacht wegens hun ellende, zodat zij zich voor het aangezicht van God verootmoedigden, ja, in de diepste ootmoed.

42 En het geschiedde, nadat Moroni die delen van het land die het meeste aan de Lamanieten waren blootgesteld, had versterkt totdat zij sterk genoeg waren, dat hij naar de stad Zarahemla terugkeerde; en ook Helaman keerde terug naar de plaats van zijn erfdeel; en er was wederom vrede gesticht onder het volk van Nephi.

43 En Moroni droeg het bevel over zijn legers over in de handen van zijn zoon, wiens naam Moronihah was; en hij trok zich terug in zijn eigen huis om de rest van zijn dagen in vrede door te kunnen brengen.

44 En Pahoran keerde terug naar zijn rechterstoel; en Helaman nam het wederom op zich het volk het woord van God te prediken; want wegens zovele oorlogen en twisten was het noodzakelijk geworden opnieuw een reglement voor de kerk op te stellen.

45 Daarom gingen Helaman en zijn broeders heen en verkondigden het woord van God met grote kracht, zodat vele mensen van hun eigen goddeloosheid werden overtuigd, hetgeen hen ertoe bracht zich van hun zonden te bekeren en zich in de Heer, hun God, te laten dopen.

46 En het geschiedde dat zij de kerk van God wederom in het gehele land vestigden.

47 Ja, en er werden reglementen opgesteld inzake de wet. En hun rechters en hun opperrechters werden gekozen.

48 En het volk van Nephi begon wederom voorspoedig te zijn in het land, en het begon wederom talrijk en buitengewoon sterk te worden in het land. En zij begonnen buitengewoon rijk te worden.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

49 Maar niettegenstaande hun rijkdommen, of hun sterkte, of hun voorspoed, waren zij toch niet verheven in de hoogmoed van hun ogen; noch waren zij traag om aan de Heer, hun God, te denken; want zij verootmoedigden zich buitengewoon voor zijn aangezicht.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

50 Ja, zij waren indachtig welke grote dingen de Heer voor hen had gedaan, dat Hij hen had bevrijd uit de dood, en uit knechtschap en uit gevangenissen en uit allerlei benauwingen, en dat Hij hen had bevrijd uit de handen van hun vijanden.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

51 En zij baden voortdurend tot de Heer, hun God, zodat de Heer hen volgens zijn woord zegende en zij sterk werden en voorspoedig waren in het land.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

52 En het geschiedde dat al die dingen plaatsvonden. En Helaman stierf in het vijfendertigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 63

1 En het geschiedde in het begin van het zesendertigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, dat Shiblon bezit nam van die heilige voorwerpen die door Alma aan Helaman waren overgedragen.

2 En hij was een rechtvaardig man, en hij wandelde in oprechtheid voor het aangezicht van God; en hij was nauwgezet in het voortdurend goeddoen, in het onderhouden van de geboden van de Heer, zijn God; en zijn broer eveneens.

3 En het geschiedde dat ook Moroni stierf. En aldus eindigde het zesendertigste regeringsjaar van de rechters.

4 En het geschiedde in het zevenendertigste regeringsjaar van de rechters dat er een grote groep mannen was, ja, ten getale van vijfduizend vierhonderd mannen, met hun vrouwen en hun kinderen, die uit het land Zarahemla vertrok naar het noordelijk gelegen land.

5 En het geschiedde dat Hagoth, die een buitengewoon weetgierig man was, heenging en voor zichzelf een buitengewoon groot schip bouwde in de grensstreek van het land Overvloed, bij het land Woestenij, en het te water liet in de westelijke zee, bij de landengte die naar het noordelijke land voerde.

6 En zie, er waren vele Nephieten, alsook vele vrouwen en kinderen, die zich inscheepten en met veel voorraad uitvoeren; en zij zetten koers naar het noorden. En aldus eindigde het zevenendertigste jaar.

7 En in het achtendertigste jaar bouwde deze man andere schepen. En het eerste schip keerde ook terug, en veel meer mensen scheepten zich in; en ook zij namen veel voorraad mee en vertrokken weer naar het noordelijke land.

8 En het geschiedde dat er nooit meer iets van hen werd gehoord. En wij veronderstellen dat zij in de diepten van de zee zijn verdronken. En het geschiedde dat er nog één ander schip ook uitvoer; en waar dat is heengegaan, weten wij niet.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

9 En het geschiedde dat er in dat jaar vele mensen waren die vertrokken naar het noordelijke land. En aldus eindigde het achtendertigste jaar.

10 En het geschiedde in het negenendertigste regeringsjaar van de rechters dat ook Shiblon stierf, en Corianton was met een schip naar het noordelijke land gevaren, om voorraad te brengen naar de mensen die naar dat land waren vertrokken.

11 Daarom achtte Shiblon het noodzakelijk om die heilige dingen vóór zijn dood over te dragen aan de zoon van Helaman, die Helaman heette, genoemd naar de naam van zijn vader.

12 Nu zie, al die graveersels die in het bezit waren van Helaman, werden overgeschreven en onder de mensenkinderen in het gehele land uitgezonden, behalve die gedeelten die op bevel van Alma niet uitgezonden mochten worden.

13 Niettemin moesten die dingen heilig worden gehouden en van het ene geslacht op het andere worden doorgegeven; daarom waren zij in dat jaar, vóór de dood van Shiblon, aan Helaman overgedragen.

14 En het geschiedde ook in dat jaar dat er een aantal afgescheidenen waren die naar de Lamanieten waren overgelopen; en zij waren wederom tot toorn tegen de Nephieten opgehitst.

15 En ook in datzelfde jaar daalden zij met een talrijk leger af om oorlog te voeren tegen het volk van Moronihah, ofwel tegen het leger van Moronihah, waarin zij werden verslagen en teruggedreven naar hun eigen landen, onder het lijden van grote verliezen.

16 En aldus eindigde het negenendertigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

17 En aldus eindigde het verslag van Alma, en zijn zoon Helaman, en ook Shiblon, die zijn zoon was.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblon died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblon to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblon.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblon, who was his son.

Het boek Helaman

Een verslag van de Nephieten. Hun oorlogen en twisten, en hun onenigheden. En tevens de profetieën van vele heilige profeten, vóór de komst van Christus, volgens de kronieken van Helaman, die de zoon van Helaman was, en tevens volgens de kronieken van zijn zonen, tot aan de komst van Christus. En ook bekeren zich vele Lamanieten. Een verslag van hun bekering. Een verslag van de rechtvaardigheid van de Lamanieten en van de goddeloosheid en gruwelen van de Nephieten, volgens de kroniek van Helaman en zijn zonen, tot aan de komst van Christus, dat het boek Helaman wordt genoemd; enzovoort.

Helaman 1

1 En nu zie, het geschiedde in het begin van het veertigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, dat er een ernstige moeilijkheid onder het volk van de Nephieten ontstond.

2 Want zie, Pahoran was gestorven en de weg van al het aardse gegaan; daardoor ontstond er een ernstige twist over wie van de broers, die de zonen van Pahoran waren, de rechterstoel diende te hebben.

3 Dit nu zijn de namen van hen die om de rechterstoel twistten, en die ook het volk deden twisten: Pahoran, Paänchi en Pacumeni.

4 Nu waren dit niet alle zonen van Pahoran (want hij had er vele), maar deze waren het die om de rechterstoel twistten; daardoor veroorzaakten zij dat het volk in drie partijen werd verdeeld.

5 Niettemin geschiedde het dat Pahoran door de stem van het volk werd aangewezen om opperrechter en regeerder over het volk van Nephi te zijn.

6 En het geschiedde, toen Pacumeni zag dat hij de rechterstoel niet kon krijgen, dat hij de stem van het volk aanvaardde.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

7 Maar zie, Paänchi, en dat deel van het volk dat hem als hun regeerder verlangde, was buitengewoon verbolgen; daarom stond hij op het punt die mensen met vleitaal over te halen om tegen hun broeders in opstand te komen.

8 En zie, het geschiedde, juist toen hij dat wilde doen, dat hij werd gegrepen en volgens de stem van het volk berecht en ter dood veroordeeld; want hij was in opstand gekomen en had getracht de vrijheid van het volk te vernietigen.

9 Toen nu die mensen die wilden dat hij hun regeerder zou zijn, zagen dat hij ter dood was veroordeeld, waren zij vertoornd; en zie, zij zonden een zekere Kishkumen naar de rechterstoel van Pahoran, en die vermoordde Pahoran terwijl hij op de rechterstoel zat.

10 En hij werd door de dienstknechten van Pahoran achtervolgd; maar zie, de vlucht van Kishkumen was zo snel dat niemand hem kon achterhalen.

11 En hij ging naar hen toe die hem hadden gezonden, en zij gingen allen een verbond aan, ja, zij zwoeren bij hun eeuwige Maker niemand te vertellen dat Kishkumen Pahoran had vermoord.

12 Daarom werd Kishkumen niet herkend onder het volk van Nephi, want hij was vermomd toen hij Pahoran vermoordde. En Kishkumen en zijn bende, die zich jegens hem had verbonden, mengden zich onder het volk op zodanige wijze dat zij niet allen gevonden konden worden; maar zovelen als er wél gevonden werden, werden ter dood veroordeeld.

13 En nu zie, Pacumeni werd volgens de stem van het volk aangesteld als opperrechter en regeerder over het volk, om in plaats van zijn broer Pahoran te regeren; en het was volgens zijn recht. En dit alles vond plaats in het veertigste regeringsjaar van de rechters; en het nam een einde.

14 En het geschiedde in het eenenveertigste regeringsjaar van de rechters, dat de Lamanieten een ontelbaar leger mannen hadden verzameld en hen hadden bewapend met zwaarden, en met kromzwaarden en met bogen en met pijlen en met helmen en met borstplaten en met allerlei schilden van iedere soort.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

15 En zij kwamen andermaal om de strijd tegen de Nephieten aan te binden. En zij werden aangevoerd door een man wiens naam Coriantumr was; en hij was een afstammeling van Zarahemla; en hij was een afgescheidene van de Nephieten; en hij was een fors en machtig man.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

16 Daarom dacht de koning van de Lamanieten, wiens naam Tubaloth was, die de zoon was van Ammoron, dat Coriantumr, als machtig man, de Nephieten met zijn kracht, en ook met zijn grote wijsheid, kon weerstaan, zodat hij, door hem uit te zenden, macht over de Nephieten zou verkrijgen —

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

17 daarom hitste hij hen op tot toorn, en hij verzamelde zijn legers en stelde Coriantumr als hun leider aan, en liet hen naar het land Zarahemla marcheren om tegen de Nephieten te strijden.

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

18 En het geschiedde dat zij, ten gevolge van zoveel twist en zoveel moeilijkheden in de regering, niet voldoende wachten in het land Zarahemla hadden gehouden; want zij hadden verondersteld dat de Lamanieten niet tot in het hart van hun landen durfden te komen om die grote stad Zarahemla aan te vallen.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

19 Doch het geschiedde dat Coriantumr aan het hoofd van zijn talrijke legerschaar opmarcheerde en de inwoners van de stad overviel; en hun opmars vond plaats met zulk een buitengewoon grote snelheid, dat er voor de Nephieten geen tijd was om hun legers te verzamelen.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

20 Daarom velde Coriantumr de wacht bij de toegang tot de stad neer, en hij marcheerde met zijn gehele leger de stad in, en zij doodden eenieder die hen weerstond, zodat zij de gehele stad in bezit namen.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

21 En het geschiedde dat Pacumeni, die de opperrechter was, voor Coriantumr uit vluchtte, ja, tot bij de muren van de stad. En het geschiedde dat Coriantumr hem tegen de muur sloeg, zodat hij stierf. En aldus eindigden de dagen van Pacumeni.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

22 En nu, toen Coriantumr zag dat hij in het bezit was van de stad Zarahemla, en zag dat de Nephieten voor hen waren weggevlucht en waren gedood en gegrepen en in de gevangenis geworpen, en dat hij de sterkste vesting van het gehele land in bezit had gekregen, vatte zijn hart moed, zodat hij op het punt stond tegen het gehele land op te trekken.

23 En nu bleef hij niet in het land Zarahemla, maar marcheerde met een groot leger op, ja, naar de stad Overvloed; want het was zijn vaste voornemen om op te trekken en zich met het zwaard een weg te banen om de noordelijke delen van het land te veroveren.

24 En omdat hij dacht dat hun grootste sterkte zich in het midden van het land bevond, marcheerde hij op, zonder hun tijd te geven om zich te verzamelen, dan alleen in kleine groepen; en op die wijze vielen zij hen aan en velden zij hen ter aarde.

25 Doch zie, die opmars van Coriantumr door het midden van het land bezorgde Moronihah een groot voordeel op hen, ondanks het grote aantal Nephieten dat was gedood.

26 Want zie, Moronihah had gedacht dat de Lamanieten niet in het midden van het land durfden te komen, maar dat zij de omliggende steden in de grensstreken zouden aanvallen, zoals zij tot dusver hadden gedaan; daarom had Moronihah zijn sterke legers die omliggende landsdelen in de grensstreken laten bezetten.

27 Maar zie, de Lamanieten waren niet bevreesd, zoals hij had gehoopt, maar waren tot in het midden van het land gekomen en hadden de hoofdstad, namelijk de stad Zarahemla, ingenomen, en marcheerden nu door de belangrijkste delen van het land, en slachtten het volk in een grote slachting, zowel mannen, als vrouwen en kinderen, en namen vele steden en vele verschansingen in bezit.

28 Doch toen Moronihah dat bemerkte, zond hij Lehi onmiddellijk met een leger langs een omweg uit om hen te onderscheppen voordat zij het land Overvloed zouden bereiken.

29 En aldus deed hij; en hij onderschepte hen voordat zij het land Overvloed bereikten en bond de strijd met hen aan, zodat zij zich begonnen terug te trekken naar het land Zarahemla.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

30 En het geschiedde dat Moronihah hen tijdens hun aftocht onderschepte en de strijd met hen aanbond, zodat het een buitengewoon bloedige strijd werd; ja, velen werden gedood, en onder hen die werden gedood, werd ook Coriantumr aangetroffen.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

31 En nu, zie, de Lamanieten konden zich in geen enkele richting terugtrekken, niet naar het noorden, noch naar het zuiden, noch naar het oosten, noch naar het westen, want zij waren aan alle zijden door de Nephieten omsingeld.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

32 En aldus had Coriantumr de Lamanieten te midden van de Nephieten gestort, zodat zij in de macht van de Nephieten waren, en hijzelf werd gedood, en de Lamanieten gaven zich over in de handen van de Nephieten.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

33 En het geschiedde dat Moronihah de stad Zarahemla wederom in bezit nam en de Lamanieten die waren gevangengenomen in vrede uit het land liet vertrekken.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

34 En aldus eindigde het eenenveertigste regeringsjaar van de rechters.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Helaman 2

1 En het geschiedde in het tweeënveertigste regeringsjaar van de rechters, nadat Moronihah wederom vrede tussen de Nephieten en de Lamanieten had gesticht, zie, dat er niemand was om de rechterstoel te bekleden; daarom ontstond er wederom een twist onder het volk over wie de rechterstoel behoorde te bekleden.

2 En het geschiedde dat Helaman, die de zoon van Helaman was, door de stem van het volk werd aangewezen om de rechterstoel te bekleden.

3 Maar zie, Kishkumen, die Pahoran had vermoord, lag op de loer om ook Helaman te vernietigen; en hij werd gesteund door zijn bende, die een verbond had aangegaan dat niemand zijn goddeloosheid te weten zou komen.

4 Want er was een zekere Gadianton, die buitengewoon bedreven was in het gebruik van vele woorden, en ook in zijn listigheid, om het geheime werk van moord en roof uit te voeren; daarom werd hij de leider van de bende van Kishkumen.

5 Daarom vleide hij hen, en ook Kishkumen, dat als zij hem op de rechterstoel zetten, hij zou toestaan dat degenen die tot zijn bende behoorden, macht en gezag onder het volk kregen; daarom trachtte Kishkumen Helaman te vernietigen.

6 En zie, het geschiedde, toen hij zich naar de rechterstoel begaf om Helaman te vernietigen, dat een van de dienstknechten van Helaman, die 's nachts weg was geweest, en door zich te vermommen kennis had verkregen van de plannen die door die bende waren gesmeed om Helaman te vernietigen —

7 en het geschiedde dat hij Kishkumen tegenkwam, en hij gaf hem een teken; daarom maakte Kishkumen hem zijn doel bekend en verzocht hem om hem naar de rechterstoel te brengen, zodat hij Helaman zou kunnen vermoorden.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

8 En toen de dienstknecht van Helaman het gehele hart van Kishkumen kende en wist dat het zijn bedoeling was een moord te plegen, en ook dat het het doel was van allen die deel uitmaakten van zijn bende om te moorden en te roven en macht te verkrijgen — en dat was hun geheime plan en hun samenzwering — zei de dienstknecht van Helaman tot Kishkumen: Laten wij naar de rechterstoel gaan.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

9 Welnu, dat beviel Kishkumen buitengewoon goed, want hij dacht dat hij in zijn opzet zou slagen; maar zie, terwijl zij zich naar de rechterstoel begaven, stak de dienstknecht van Helaman Kishkumen in het hart, zodat hij zonder enig geluid dood neerviel. En hij snelde heen en vertelde Helaman alle dingen die hij had gezien en gehoord en gedaan.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

10 En het geschiedde dat Helaman mannen uitzond om die bende rovers en geheime moordenaars te grijpen, zodat zij volgens de wet konden worden terechtgesteld.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

11 Maar zie, toen Gadianton bemerkte dat Kishkumen niet terugkwam, vreesde hij te worden vernietigd; daarom liet hij zijn bende hem volgen. En zij vluchtten langs een geheime weg het land uit, de wildernis in; en aldus waren zij, toen Helaman mannen uitzond om hen te grijpen, nergens te vinden.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

12 En er zal hierna nog meer over die Gadianton worden gesproken. En aldus eindigde het tweeënveertigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

13 En zie, aan het eind van dit boek zult u zien dat die Gadianton de oorzaak bleek te zijn van de val, ja, van bijna de algehele vernietiging van het volk van Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

14 Zie, ik bedoel niet het eind van het boek Helaman, maar ik bedoel het eind van het boek Nephi, waaruit ik het gehele verslag heb genomen dat ik heb geschreven.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Helaman 3

1 En nu geschiedde het in het drieënveertigste regeringsjaar van de rechters dat er onder het volk van Nephi geen twist was, uitgezonderd enige hoogmoed die zich in de kerk voordeed, hetgeen onder het volk wat kleine onenigheden veroorzaakte, maar die kwesties werden aan het eind van het drieënveertigste jaar bijgelegd.

2 En er was geen twist onder het volk in het vierenveertigste jaar; evenmin was er veel twist in het vijfenveertigste jaar.

3 En het geschiedde in het zesenveertigste, ja, dat er veel twist en vele afscheidingen waren; tijdens dewelke er buitengewoon velen waren die wegtrokken uit het land Zarahemla en naar het noordelijke land gingen om het land in bezit te nemen.

4 En zij reisden buitengewoon ver weg, totdat zij bij grote watervlakten en vele rivieren kwamen.

5 Ja, en zij verspreidden zich over alle delen van het land, over die delen die niet waren woest gemaakt en ontbost, wegens de vele inwoners die het land voordien in bezit hadden gehad.

6 En nu was geen enkel deel van het land woest, behalve wat het hout betreft; maar wegens de omvang van de vernietiging van het volk dat voordien het land had bewoond, werd het woest genoemd.

7 En omdat er maar weinig hout op het oppervlak van het land stond, werden de mensen die erheen waren getrokken buitengewoon vaardig in het werken met cement; daarom bouwden zij huizen van cement, waarin zij woonden.

8 En het geschiedde dat zij talrijk werden en zich verspreidden; en zij gingen uit van het zuidelijke land naar het noordelijke land, en zij verspreidden zich, zodat zij het oppervlak van de gehele aarde begonnen te bedekken, van de zee in het zuiden naar de zee in het noorden, van de zee in het westen naar de zee in het oosten.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

9 En de mensen die zich in het noordelijke land bevonden, woonden in tenten en in huizen van cement, en zij lieten elke boom die aan het oppervlak van het land ontsproot groeien, opdat zij mettertijd hout zouden hebben om hun huizen te bouwen, ja, hun steden en hun tempels en hun synagogen en hun heiligdommen en hun verschillende gebouwen.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

10 En het geschiedde, omdat hout in het noordelijke land buitengewoon schaars was, dat zij daarvan veel verscheepten.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

11 En aldus stelden zij de mensen in het noordelijke land in staat vele steden te bouwen, zowel van hout als van cement.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

12 En het geschiedde dat er velen van het volk van Ammon waren, die van geboorte Lamaniet waren, die ook naar dat land trokken.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

13 En nu zijn er door velen van dit volk, vele kronieken over de handelingen van dit volk bijgehouden, die aangaande hen uitvoerig en zeer omvangrijk zijn.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

14 Doch zie, dit werk kan nog geen honderdste deel bevatten van de handelingen van dit volk, ja, het verslag van de Lamanieten en van de Nephieten, en hun oorlogen en twisten en onenigheden en hun prediking en hun profetieën en hun scheepvaart en hun scheepsbouw, en de bouw van hun tempels en van hun synagogen en hun heiligdommen, en hun rechtvaardigheid en hun goddeloosheid en hun moorden en hun roof en hun plunderingen en allerlei gruwelen en hoererijen.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

15 Maar zie, er zijn vele boeken en vele verslagen van iedere soort, en ze zijn hoofdzakelijk door de Nephieten bijgehouden.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

16 En ze zijn van het ene geslacht op het andere door de Nephieten doorgegeven, ja, totdat zij tot overtreding zijn vervallen en zijn vermoord en uitgeplunderd en opgejaagd en verdreven en gedood en over het aardoppervlak verstrooid, en zich met de Lamanieten hebben vermengd totdat zij niet meer Nephieten werden genoemd, en slecht en wild en woest zijn geworden, ja, zelfs Lamanieten zijn geworden.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

17 En nu keer ik wederom terug naar mijn verslag; welnu, hetgeen waarover ik gesproken heb, is gebeurd nadat er grote twisten en beroeringen en oorlogen en onenigheden onder het volk van Nephi waren geweest.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

18 Het zesenveertigste regeringsjaar van de rechters kwam tot een eind;

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

19 en het geschiedde dat er nog steeds grote twist in het land was, ja, in het zevenenveertigste, en ook in het achtenveertigste jaar.

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

20 Nochtans bekleedde Helaman de rechterstoel met rechtvaardigheid en billijkheid; ja, hij was nauwgezet in het onderhouden van de inzettingen en de gerichten en de geboden van God; en hij deed voortdurend wat goed was in de ogen van God; en hij wandelde in de wegen van zijn vader, zodat hij voorspoedig was in het land.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

21 En het geschiedde dat hij twee zonen had. Hij gaf de oudste de naam Nephi, en de jongste de naam Lehi. En zij begonnen op te groeien in de vreze des Heren.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

22 En het geschiedde dat de oorlogen en twisten onder het volk van de Nephieten enigszins begonnen te verminderen aan het eind van het achtenveertigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

23 En het geschiedde in het negenenveertigste regeringsjaar van de rechters dat er in het land blijvende vrede was gesticht, op de geheime verenigingen na, die de rover Gadianton in de dichter bevolkte delen van het land had opgericht, en die op dat moment niet bekend waren bij hen die aan het hoofd van de regering stonden; daarom werden zij niet uit het land weggevaagd.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

24 En het geschiedde dat er in datzelfde jaar buitengewoon grote voorspoed in de kerk heerste, zodat er duizenden waren die zich bij de kerk aansloten en tot bekering werden gedoopt.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

25 En zo groot was de voorspoed van de kerk en zo menigvuldig waren de zegeningen die over het volk waren uitgestort, dat zelfs de hogepriesters en de leraren bovenmatig verbaasd waren.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

26 En het geschiedde dat het werk van de Heer voorspoedig was, zodat er vele zielen, ja zelfs tienduizenden, werden gedoopt en zich met de kerk van God verenigden.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

27 Aldus zien wij dat de Heer barmhartig is jegens allen die zijn heilige naam in de oprechtheid van hun hart aanroepen.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

28 Ja, aldus zien wij dat de poort van de hemel openstaat voor allen, ja, voor hen die geloven in de naam van Jezus Christus, die de Zoon van God is.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

29 Ja, wij zien dat eenieder die het wil, het woord van God mag vastgrijpen, dat levend en krachtig is, dat de geslepenheid en de strikken en de listen van de duivel vaneen zal scheiden, en de volgeling van Christus op een nauwe en smalle weg voert, over die eeuwige afgrond van ellende heen die is bereid om de goddelozen te verzwelgen —

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

30 en zijn ziel, ja, zijn onsterfelijke ziel, aan de rechterhand van God in het koninkrijk van de hemel brengt om aan te zitten met Abraham en Izak en met Jakob, en met al onze heilige vaderen, om er nooit meer weg te gaan.

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

31 En er was in dat jaar voortdurend vreugdebetoon in het land Zarahemla en in alle omliggende streken, ja, in het gehele land dat de Nephieten in bezit hadden.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

32 En het geschiedde dat er tijdens de rest van het negenenveertigste jaar vrede en buitengewoon grote vreugde heerste; ja, en er heerste ook blijvende vrede en grote vreugde in het vijftigste regeringsjaar van de rechters.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

33 En in het eenenvijftigste regeringsjaar van de rechters heerste er ook vrede, behalve dat de hoogmoed zijn intrede in de kerk begon te doen — niet in de kerk van God, maar in het hart van de mensen die beweerden tot de kerk van God te behoren —

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

34 en zij hadden zich in hoogmoed verheven, zodat zij zelfs velen van hun broeders vervolgden. Nu was dat een groot kwaad, dat ertoe leidde dat het ootmoedigste deel van het volk grote vervolgingen te verduren kreeg en veel ellende moest doorworstelen.

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

35 Niettemin vastten en baden zij dikwijls, en werden steeds sterker in hun ootmoed, en steeds onwrikbaarder in het geloof in Christus, waardoor hun ziel met vreugde en vertroosting werd vervuld, ja, zodat hun hart gereinigd en geheiligd werd, welke heiliging tot stand kwam door de overgave van hun hart aan God.

36 En het geschiedde dat ook het tweeënvijftigste jaar in vrede eindigde, uitgezonderd de buitengewoon grote hoogmoed die het hart van het volk was binnengedrongen; en dat kwam door hun buitengewoon grote rijkdommen en hun voorspoed in het land; en hij woekerde van dag tot dag in hen voort.

37 En het geschiedde in het drieënvijftigste regeringsjaar van de rechters dat Helaman stierf en zijn oudste zoon, Nephi, in zijn plaats begon te regeren. En het geschiedde dat hij de rechterstoel in rechtvaardigheid en billijkheid bekleedde; ja, hij onderhield de geboden van God en wandelde in de wegen van zijn vader.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Helaman 4

1 En het geschiedde in het vierenvijftigste jaar dat er in de kerk vele onenigheden waren, en er was ook een twist onder het volk, zodat er veel bloedvergieten was.

2 En het weerspannige deel werd gedood en uit het land verdreven, en zij gingen naar de koning van de Lamanieten.

3 En het geschiedde dat zij trachtten de Lamanieten tot oorlog tegen de Nephieten op te hitsen; maar zie, de Lamanieten waren buitengewoon bevreesd, zodat zij niet wilden luisteren naar de woorden van die afgescheidenen.

4 Doch het geschiedde in het zesenvijftigste regeringsjaar van de rechters dat er afgescheidenen waren die van de Nephieten overliepen naar de Lamanieten; en tezamen met die anderen slaagden zij erin hen tot toorn tegen de Nephieten op te hitsen; en dat gehele jaar bereidden zij zich voor op oorlog.

5 En in het zevenenvijftigste jaar trokken zij tegen de Nephieten ten strijde, en zij vingen het werk van de dood aan; ja, zodat zij in het achtenvijftigste regeringsjaar van de rechters erin slaagden het land Zarahemla in bezit te krijgen; ja, en ook alle landen, tot zelfs het land dat bij het land Overvloed lag.

6 En de Nephieten en de legers van Moronihah werden tot in het land Overvloed verdreven;

7 en daar wierpen zij versterkingen op tegen de Lamanieten, van de westelijke zee naar het oosten; en de linie die zij hadden versterkt en waarlangs zij hun legers hadden opgesteld om hun noordelijke land te verdedigen, was voor een Nephiet een dagreis lang.

8 En aldus hadden die afgescheiden Nephieten, met de hulp van een talrijk leger Lamanieten, al het bezit van de Nephieten in het zuidelijke land veroverd. En dit alles vond plaats in het achtenvijftigste en negenenvijftigste regeringsjaar van de rechters.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

9 En het geschiedde in het zestigste regeringsjaar van de rechters dat Moronihah er met zijn legers in slaagde vele delen van het land te veroveren; ja, zij heroverden vele steden die in de handen van de Lamanieten waren gevallen.

10 En het geschiedde in het eenenzestigste regeringsjaar van de rechters dat zij erin slaagden zelfs de helft van al hun bezittingen te heroveren.

11 Nu zouden dit grote verlies voor de Nephieten, en de grote slachting die onder hen was aangericht, niet hebben plaatsgevonden, als er geen goddeloosheid en gruwelen onder hen hadden bestaan; ja, en die bestonden ook onder hen die beweerden tot de kerk van God te behoren.

12 En wegens de hoogmoed van hun hart, wegens hun buitengewone rijkdommen, ja, omdat zij de armen onderdrukten, de hongerigen hun voedsel onthielden, de naakten hun kleren onthielden, en hun ootmoedige broeders op de wang sloegen, de spot dreven met hetgeen heilig was, de geest van profetie en van openbaring loochenden, moordden, plunderden, logen, stalen, overspel pleegden, zich verhieven tot hevige twisten en overliepen naar het land Nephi, naar de Lamanieten —

13 en wegens deze, hun grote goddeloosheid en hun roemen op hun eigen kracht, werden zij aan hun eigen kracht overgelaten; daarom waren zij niet voorspoedig, maar werden zij gekweld en geslagen en voor de Lamanieten uit gedreven, totdat zij het bezit van bijna al hun landen hadden verloren.

14 Doch zie, Moronihah predikte vele dingen tot het volk wegens hun ongerechtigheid; en ook Nephi en Lehi, die de zonen van Helaman waren, predikten vele dingen tot het volk, ja, en profeteerden vele dingen tot hen over hun ongerechtigheden en wat hun zou overkomen indien zij zich niet van hun zonden bekeerden.

15 En het geschiedde dat zij zich bekeerden, en naarmate zij zich bekeerden, begonnen zij voorspoedig te zijn.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

16 Want toen Moronihah zag dat zij zich bekeerden, waagde hij het hen van de ene plaats naar de andere en van de ene stad naar de andere aan te voeren, totdat zij de helft van hun bezit en de helft van al hun landen heroverd hadden.

17 En aldus eindigde het eenenzestigste regeringsjaar van de rechters.

18 En het geschiedde in het tweeënzestigste regeringsjaar van de rechters dat Moronihah geen bezittingen meer op de Lamanieten kon heroveren.

19 Daarom lieten zij hun plan varen om de rest van hun landen te heroveren, aangezien de Lamanieten zo talrijk waren dat het voor de Nephieten onmogelijk werd meer macht over hen te verkrijgen; daarom gebruikte Moronihah al zijn legers voor het behouden van die delen die hij heroverd had.

20 En het geschiedde dat de Nephieten, wegens het grote aantal Lamanieten, zeer bevreesd waren dat zij zouden worden overweldigd en vertrapt en gedood en vernietigd.

21 Ja, zij begonnen zich de profetieën van Alma te herinneren, en ook de woorden van Mosiah; en zij zagen dat zij een halsstarrig volk waren geweest, en dat zij de geboden van God als niets hadden geacht;

22 en dat zij de wetten van Mosiah, ofwel hetgeen de Heer hem had geboden aan het volk te geven, hadden veranderd en met voeten getreden; en zij zagen dat hun wetten waren ontaard, en dat zij een goddeloos volk waren geworden, zodat zij even goddeloos waren als de Lamanieten.

23 En wegens hun ongerechtigheid begon de kerk te verkommeren; en gaandeweg geloofden zij niet meer in de geest van profetie en de geest van openbaring; en de oordelen van God staarden hen in het gelaat.

24 En zij zagen dat zij zwak waren geworden, evenals hun broeders, de Lamanieten, en dat de Geest van de Heer hen niet meer bewaarde; ja, Hij had Zich aan hen onttrokken, want de Geest van de Heer woont niet in onheilige tempels —

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

25 daarom hield de Heer op hen door zijn wonderbare en weergaloze macht te bewaren, want zij waren vervallen tot een staat van ongeloof en vreselijke goddeloosheid; en zij zagen dat de Lamanieten veel talrijker waren dan zij, en dat zij onvermijdelijk moesten omkomen, tenzij zij de Heer, hun God, aanhingen.

26 Want zie, zij zagen dat de kracht van de Lamanieten even groot was als hun kracht, ja, man voor man. En aldus waren zij tot die grote overtreding vervallen; ja, aldus waren zij, ten gevolge van hun overtreding, in de loop van niet vele jaren zwak geworden.

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Helaman 5

1 En het geschiedde in datzelfde jaar, zie, dat Nephi de rechterstoel overdroeg aan een man wiens naam Cezoram was.

2 Want daar hun wetten en hun regeringen door de stem van het volk tot stand kwamen, en zij die het kwade verkozen talrijker waren dan zij die het goede verkozen, werden zij rijp voor vernietiging, want hun wetten waren verdorven geworden.

3 Ja, en dat was niet alles; zij waren een halsstarrig volk, zodat zij door wet noch recht geregeerd konden worden, behalve tot hun vernietiging.

4 En het geschiedde dat Nephi wegens hun ongerechtigheid vermoeid was geworden; en hij deed afstand van de rechterstoel, en nam het op zich voor de rest van zijn dagen het woord van God te prediken; en zo ook zijn broer Lehi voor de rest van zijn dagen;

5 want zij herinnerden zich de woorden die hun vader Helaman tot hen had gesproken. En dit zijn de woorden die hij heeft gesproken:

6 Zie, mijn zonen, ik verlang dat jullie eraan denken de geboden van God te onderhouden; en ik wil dat jullie het volk deze woorden verkondigen. Zie, ik heb jullie de namen gegeven van onze eerste ouders die uit het land Jeruzalem zijn gekomen; en dat heb ik gedaan, opdat jullie, wanneer jullie aan jullie naam denken, jullie aan hen zullen denken; en wanneer jullie aan hen denken, jullie aan hun werken zullen denken; en wanneer jullie aan hun werken denken, jullie zullen weten, door hetgeen er is gezegd, en ook geschreven, dat zij goed waren.

7 Welnu, mijn zonen, ik wil dat jullie datgene doen wat goed is, zodat er over jullie zal worden gesproken, en ook geschreven, zoals er over hen is gesproken en geschreven.

8 En nu mijn zonen, zie, er is nog iets dat ik van jullie verlang, en wel dat jullie die dingen niet zullen doen om te kunnen roemen, maar dat jullie die dingen zullen doen om voor jezelf een schat in de hemel te verzamelen, ja, die eeuwig is en niet verwelkt; ja, opdat jullie die kostbare gave van het eeuwige leven zullen hebben die, naar wij reden hebben te veronderstellen, onze vaderen is geschonken.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

9 O mijn zonen, denk, denk toch aan de woorden die koning Benjamin tot zijn volk heeft gesproken; ja, bedenk dat er geen andere weg of ander middel is waardoor de mens kan worden gered, dan alleen door het zoenbloed van Jezus Christus, die komen zal; ja, bedenk dat Hij komt om de wereld te verlossen.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

10 En denk ook aan de woorden die Amulek tot Zeëzrom heeft gesproken in de stad Ammonihah; want hij zei tot hem dat de Heer stellig zou komen om zijn volk te verlossen, maar dat Hij niet zou komen om hen in hun zonden te verlossen, maar om hen van hun zonden te verlossen.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

11 En Hem is macht gegeven door de Vader om hen van hun zonden te verlossen op grond van bekering; daarom heeft Hij zijn engelen gezonden om de boodschap te verkondigen van de voorwaarden van bekering, die voert tot de macht van de Verlosser, tot redding van hun ziel.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

12 En nu, mijn zonen, bedenk, bedenk, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon van God, dat jullie je fundament moeten bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm jullie zullen striemen, die geen macht over jullie zullen hebben om jullie neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop jullie zijn gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

13 En het geschiedde dat dit de woorden waren die Helaman zijn zonen leerde; ja, hij leerde hun vele dingen die niet opgeschreven staan, en ook vele dingen die wél opgeschreven staan.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

14 En zij dachten aan zijn woorden; en zij onderhielden de geboden van God en gingen daarom uit om het woord van God onder het gehele volk van Nephi te leren, te beginnen bij de stad Overvloed;

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

15 en vandaar naar de stad Gid; en van de stad Gid naar de stad Mulek;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

16 ja, van de ene stad naar de andere, totdat zij zich hadden begeven onder het gehele volk van Nephi dat zich in het zuidelijke land bevond; en vandaar naar het land Zarahemla, onder de Lamanieten.

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

17 En het geschiedde dat zij met grote kracht predikten, zodat zij velen van die afgescheidenen, die van de Nephieten waren overgelopen, beschaamden, zodat die naar voren traden en hun zonden beleden en zich tot bekering lieten dopen, en onmiddellijk naar de Nephieten terugkeerden om te trachten het onrecht dat zij hadden bedreven bij hen te herstellen.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

18 En het geschiedde dat Nephi en Lehi met een dermate grote kracht en een dermate groot gezag tot de Lamanieten predikten, want hun werd kracht en gezag gegeven om te kunnen spreken, en ook wat zij moesten spreken, werd hun gegeven —

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

19 daarom spraken zij tot grote verbazing van de Lamanieten, en zij werden overtuigd, zodat er achtduizend van de Lamanieten die zich in het land Zarahemla en omstreken bevonden, tot bekering werden gedoopt en werden overtuigd van de goddeloosheid van de overleveringen van hun vaderen.

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

20 En het geschiedde dat Nephi en Lehi vandaar voortgingen naar het land Nephi.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

21 En het geschiedde dat zij door een leger Lamanieten werden gegrepen en in de gevangenis geworpen; ja, dezelfde gevangenis waarin Ammon en zijn broeders door de dienstknechten van Limhi waren geworpen.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

22 En nadat zij vele dagen zonder voedsel in de gevangenis hadden gezeten, zie, begaven zij zich in de gevangenis om hen te grijpen en te doden.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

23 En het geschiedde dat Nephi en Lehi als het ware door vuur omringd waren, zodat zij hun handen niet aan hen durfden te slaan uit vrees te verbranden. Maar Nephi en Lehi verbrandden niet; en zij stonden als het ware te midden van vuur en verbrandden niet.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

24 En toen zij zagen dat zij door een vuurkolom waren omringd en dat die hen niet verbrandde, vatte hun hart moed.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

25 Want zij zagen dat de Lamanieten niet de hand aan hen durfden te slaan, noch dicht bij hen durfden te komen, maar daar stonden alsof zij van verbazing met stomheid waren geslagen.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

26 En het geschiedde dat Nephi en Lehi naar voren traden en hen begonnen toe te spreken en zeiden: Vrees niet, want zie, het is God die u dit wonder heeft getoond, waarmee u is getoond dat u niet de hand aan ons kunt slaan om ons te doden.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

27 En zie, toen zij die woorden hadden gezegd, beefde de aarde hevig, en de muren van de gevangenis wankelden alsof zij op het punt stonden in te storten; maar zie, zij vielen niet om. En zie, zij die zich in de gevangenis bevonden, waren Lamanieten en Nephieten die zich hadden afgescheiden.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

28 En het geschiedde dat zij door een wolk van duisternis overschaduwd werden; en een ontzagwekkende, plechtige angst beving hen.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

29 En het geschiedde dat er een stem als het ware van boven de wolk van duisternis kwam, die zei: Bekeer u, bekeer u en tracht niet meer mijn dienstknechten te vernietigen, die Ik u gezonden heb om goede tijdingen te verkondigen.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

30 En het geschiedde, toen zij die stem hoorden, dat zij inzagen dat het geen stem van de donder was, en evenmin een stem van daverend rumoer, maar zie, het was een zachte stem van een volmaakte mildheid, als een fluistering, en toch drong zij door tot in het diepste van de ziel —

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

31 en zie, niettegenstaande de mildheid van de stem beefde de aarde hevig en wankelden de muren van de gevangenis opnieuw alsof ze op het punt stonden in te storten; en zie, de wolk van duisternis die hen overschaduwde, verdween niet —

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

32 en zie, wederom kwam de stem, die zei: Bekeer u, bekeer u, want het koninkrijk van de hemel is nabij; en tracht niet meer mijn dienstknechten te vernietigen. En het geschiedde dat de aarde wederom beefde, en de muren wankelden.

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

33 En ook nog een derde maal kwam de stem en sprak wonderbare woorden tot hen, die niet door de mens uit te drukken zijn; en wederom wankelden de muren, en de aarde beefde alsof ze op het punt stond uiteen te splijten.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

34 En het geschiedde dat de Lamanieten niet konden vluchten, wegens de wolk van duisternis die hen overschaduwde; ja, en zij konden zich ook niet verroeren wegens de vrees die hen had bevangen.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

35 Nu was er één onder hen die van geboorte Nephiet was, die eens tot de kerk van God had behoord, maar zich van hen had afgescheiden.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

36 En het geschiedde dat hij zich omkeerde, en zie, door de wolk van duisternis heen zag hij het gelaat van Nephi en dat van Lehi; en zie, het straalde in hoge mate, zoals het gelaat van een engel. En hij zag dat zij hun ogen ten hemel hieven; en hun houding was alsof zij spraken met, of hun stem verhieven tot, een of ander wezen dat zij zagen.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

37 En het geschiedde dat die man de menigte toeriep zich om te draaien en te kijken. En zie, er werd hun kracht gegeven om zich om te draaien en te kijken; en zij zagen het gelaat van Nephi en van Lehi.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

38 En zij zeiden tot de man: Zie, wat betekenen al die dingen, en wie is het met wie die mannen spreken?

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

39 Nu was de naam van die man Aminadab. En Aminadab zei tot hen: Zij spreken met de engelen van God.

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

40 En het geschiedde dat de Lamanieten tot hem zeiden: Wat moeten wij doen, opdat die wolk van duisternis wordt verwijderd en ons niet meer overschaduwt?

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

41 En Aminadab zei tot hen: U moet zich bekeren, en de stem aanroepen totdat u geloof hebt in Christus, die u door Alma en Amulek en Zeëzrom is verkondigd; en wanneer u dat doet, zal de wolk van duisternis worden verwijderd en u niet langer overschaduwen.

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

42 En het geschiedde dat zij allen begonnen de stem aan te roepen van Hem die de aarde had doen beven; ja, zij riepen totdat de wolk van duisternis was verdwenen.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

43 En het geschiedde, toen zij om zich heen keken en zagen dat de wolk van duisternis was verdwenen en hen niet langer overschaduwde, zie, toen zagen zij dat zij door een vuurkolom omringd waren, ja, iedere ziel.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

44 En Nephi en Lehi bevonden zich te midden van hen; ja, zij waren omringd; ja, zij bevonden zich als het ware middenin een vlammend vuur, maar toch deerde het hen niet, noch kreeg het vat op de muren van de gevangenis; en zij waren vervuld met die vreugde die onuitsprekelijk en vol welbehagen is.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

45 En zie, de Heilige Geest van God daalde uit de hemel neer en doordrong hun hart, en zij werden als het ware met vuur vervuld, en zij konden wonderbare woorden spreken.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

46 En het geschiedde dat er een stem tot hen kwam, ja, een aangename stem, als een fluistering, die zei:

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

47 Vrede, vrede zij u wegens uw geloof in mijn Welgeliefde, die was sedert de grondlegging van de wereld.

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

48 En nu, toen zij dat hoorden, keken zij omhoog om te zien waar de stem vandaan kwam; en zie, zij zagen de hemelen geopend; en engelen daalden uit de hemel neer en dienden hen.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

49 En er waren ongeveer driehonderd zielen die die dingen zagen en hoorden; en hun werd gezegd uit te gaan en zich niet te verwonderen, noch te twijfelen.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

50 En het geschiedde dat zij uitgingen en het volk leerden en in al de omstreken alle dingen verkondigden die zij hadden gehoord en gezien, zodat het merendeel van de Lamanieten daarvan overtuigd raakte wegens de grootheid van de bewijzen die zij hadden ontvangen.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

51 En zovelen als er overtuigd werden, legden hun oorlogswapens af, en tevens hun haat en de overlevering van hun vaderen.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

52 En het geschiedde dat zij de landen die zij in hun bezit hadden aan de Nephieten afstonden.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Helaman 6

1 En het geschiedde dat al die dingen hadden plaatsgevonden toen het tweeënzestigste regeringsjaar van de rechters was geëindigd, en het merendeel van de Lamanieten een zo rechtvaardig volk was geworden, dat hun rechtvaardigheid die van de Nephieten overtrof, dankzij hun onwrikbaarheid en hun standvastigheid in het geloof.

2 Want zie, vele Nephieten waren zo verstokt en onboetvaardig en uitermate goddeloos geworden, dat zij het woord van God en alle prediking en profetering die onder hen kwamen, verwierpen.

3 Niettemin was het volk van de kerk zeer verheugd over de bekering van de Lamanieten, ja, over de kerk van God die onder hen gevestigd was. En zij gingen met elkaar om, en zij verblijdden zich tezamen en hadden grote vreugde.

4 En het geschiedde dat vele Lamanieten naar het land Zarahemla trokken en het volk van de Nephieten de toedracht van hun bekering bekendmaakten, en hen aanspoorden tot geloof en bekering.

5 Ja, en velen predikten met buitengewoon grote kracht en buitengewoon groot gezag, zodat velen van hen tot de diepste ootmoed werden gebracht, om ootmoedige volgelingen te worden van God en het Lam.

6 En het geschiedde dat vele Lamanieten naar het noordelijke land gingen; en ook Nephi en Lehi gingen naar het noordelijke land om tot het volk te prediken. En aldus eindigde het drieënzestigste jaar.

7 En zie, er was vrede in het gehele land, zodat de Nephieten zich naar hun believen naar elk deel van het land begaven, hetzij onder de Nephieten, hetzij onder de Lamanieten.

8 En het geschiedde dat ook de Lamanieten zich naar hun believen overal heen begaven, hetzij onder de Lamanieten, hetzij onder de Nephieten; en aldus gingen zij vrijelijk met elkaar om, om te kopen en te verkopen en om gewin te verkrijgen, naar hun verlangen.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

9 En het geschiedde dat zij buitengewoon rijk werden, zowel de Lamanieten als de Nephieten; en zij hadden een buitengewone overvloed aan goud en zilver en allerlei kostbare metalen, zowel in het zuidelijke land als in het noordelijke land.

10 Nu heette het zuidelijke land Lehi en het noordelijke land Mulek, naar de zoon van Zedekia; want de Heer bracht Mulek in het noordelijke land en Lehi in het zuidelijke land.

11 En zie, er was allerlei goud in deze beide landen, en zilver en kostbare ertsen van iedere soort; en er waren ook bekwame werklieden, die allerlei soorten ertsen verwerkten en zuiverden; en aldus werden zij rijk.

12 Zij verbouwden graan in overvloed, zowel in het noorden als in het zuiden; en zij waren buitengewoon voorspoedig, zowel in het noorden als in het zuiden. En zij werden talrijk en buitengewoon sterk in het land. En zij teelden veel kleinvee en runderen, ja, veel mestvee.

13 Zie, hun vrouwen zwoegden en sponnen en vervaardigden allerlei stoffen, getwijnd fijn linnen en stof van iedere soort, om hun naaktheid te bedekken. En aldus ging het vierenzestigste jaar in vrede voorbij.

14 En in het vijfenzestigste jaar hadden zij ook grote vreugde en vrede, ja, veel prediking en vele profetieën aangaande hetgeen zou komen. En aldus ging het vijfenzestigste jaar voorbij.

15 En zie, het geschiedde in het zesenzestigste regeringsjaar van de rechters dat Cezoram door een onbekende hand werd vermoord terwijl hij op de rechterstoel zat. En het geschiedde in datzelfde jaar dat zijn zoon, die door het volk in zijn plaats was aangesteld, eveneens werd vermoord. En aldus eindigde het zesenzestigste jaar.

16 En in het begin van het zevenenzestigste jaar begon het volk wederom buitengewoon goddeloos te worden.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Want zie, de Heer had hen zo lang met de rijkdommen van de wereld gezegend, dat zij niet tot toorn, tot oorlogen, noch tot bloedvergieten waren opgehitst; daarom begonnen zij hun hart op hun rijkdommen te zetten; ja, zij begonnen naar gewin te streven, opdat de een zich boven de ander zou kunnen verheffen; daarom begonnen zij om gewin geheime moorden te plegen en te roven en te plunderen.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

18 En nu zie, die moordenaars en plunderaars vormden een bende, die door Kishkumen en Gadianton was opgericht. En nu geschiedde het dat velen tot Gadiantons bende behoorden, zelfs onder de Nephieten. Maar zie, zij waren talrijker onder het goddelooste deel van de Lamanieten. En zij werden Gadiantons rovers en moordenaars genoemd.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

19 En zij waren het die de opperrechter Cezoram en zijn zoon op de rechterstoel hadden vermoord; en zie, zij werden niet gevonden.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

20 En nu geschiedde het, toen de Lamanieten ontdekten dat er rovers onder hen waren, dat zij buitengewoon bedroefd waren; en zij wendden alle middelen aan die in hun vermogen lagen om hen van het aardoppervlak weg te vagen.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

21 Doch zie, Satan hitste het hart van het merendeel van de Nephieten op, zodat zij zich met die benden rovers verenigden en zich onder hun verbonden en hun eden stelden, om elkaar te beschermen en te bewaren, in welke moeilijke omstandigheden zij ook geplaatst zouden worden, zodat zij niet zouden hoeven te lijden wegens hun moorden en hun plunderingen en hun diefstallen.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

22 En het geschiedde dat zij hun tekens hadden, ja, hun geheime tekens en hun geheime woorden; en wel om een broeder die het verbond had aangegaan te kunnen onderscheiden, opdat — welk kwaad ook zijn broeder mocht doen — hem door zijn broeder geen leed zou worden aangedaan, noch door hen die behoorden tot zijn bende en die dat verbond hadden gesloten.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

23 En aldus konden zij moorden en plunderen en stelen en hoererijen bedrijven en allerlei goddeloosheid begaan, tegen de wetten van hun land en ook de wetten van hun God.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

24 En wie ook van degenen die tot hun bende behoorden, de wereld hun goddeloosheid en hun gruwelen zou verraden, zou worden berecht, niet volgens de wetten van hun land, maar volgens de wetten van hun goddeloosheid die door Gadianton en Kishkumen waren gegeven.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

25 Nu zie, dit zijn de geheime eden en verbonden die, volgens het gebod van Alma aan zijn zoon, de wereld niet bekend mochten worden, opdat zij geen middel zouden zijn om het volk neer te halen tot hun vernietiging.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

26 Nu zie, die geheime eden en verbonden waren niet tot Gadianton gekomen uit de kronieken die aan Helaman waren overgedragen; maar zie, zij waren Gadianton in het hart gegeven door datzelfde wezen dat onze eerste ouders ertoe verlokte om van de verboden vrucht te nemen —

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

27 ja, datzelfde wezen dat met Kaïn samenspande, dat als hij zijn broer Abel vermoordde, het de wereld niet bekend zou zijn. En sindsdien heeft hij met Kaïn en diens volgelingen samengespannen.

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

28 En het is ook datzelfde wezen dat het volk in het hart gaf een zo hoge toren te bouwen, dat zij de hemel zouden kunnen bereiken. En het was datzelfde wezen dat de mensen die vanaf die toren in dit land kwamen, misleidde; dat de werken van duisternis en van gruwelen over het gehele oppervlak van het land verspreidde, totdat hij het volk neerhaalde tot algehele vernietiging en tot een eeuwige hel.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

29 Ja, het is datzelfde wezen dat het Gadianton in het hart gaf het werk van duisternis en van geheime moord te blijven voortzetten; en hij heeft het vanaf het begin van de mens tot op heden onthuld.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

30 En zie, hij is de aanstichter van alle zonde. En zie, hij zet zijn werken van duisternis en van geheime moord voort, en geeft hun complotten en hun eden en hun verbonden, en hun plannen van vreselijke goddeloosheid van geslacht op geslacht door, naarmate hij vat kan krijgen op het hart van de mensenkinderen.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 En nu zie, hij had veel vat gekregen op het hart van de Nephieten; ja, zodat zij buitengewoon goddeloos waren geworden; ja, het merendeel van hen had het pad van gerechtigheid verlaten en trad de geboden van God onder de voeten en keerde zich naar hun eigen weg en richtte van hun goud en hun zilver afgodsbeelden voor zich op.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

32 En het geschiedde dat al deze ongerechtigheden hun binnen enkele jaren overkwamen, zodat het merendeel ervan hun was overkomen in het zevenenzestigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

33 En ook in het achtenzestigste jaar namen zij in hun ongerechtigheden toe, tot grote droefenis en groot geweeklaag van de rechtvaardigen.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

34 En aldus zien wij dat de Nephieten in ongeloof begonnen te verkommeren, en toe te nemen in goddeloosheid en gruwelen, terwijl de Lamanieten buitengewoon begonnen toe te nemen in de kennis van hun God; ja, zij begonnen zijn inzettingen en geboden te onderhouden, en in waarheid en oprechtheid voor Hem te wandelen.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

35 En aldus zien wij dat de Geest van de Heer Zich aan de Nephieten begon te onttrekken wegens de goddeloosheid en verstoktheid van hun hart.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

36 En aldus zien wij dat de Heer zijn Geest op de Lamanieten begon uit te storten wegens hun meegaandheid en gewilligheid om in zijn woorden te geloven.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

37 En het geschiedde dat de Lamanieten jacht maakten op de bende rovers van Gadianton; en zij predikten het woord van God onder het goddelooste deel van hen, zodat die bende rovers onder de Lamanieten volkomen vernietigd werd.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

38 En het geschiedde aan de andere zijde dat de Nephieten hen versterkten en steunden, te beginnen met het goddelooste deel van hen, totdat zij zich over het gehele land van de Nephieten hadden verbreid, en het merendeel van de rechtvaardigen hadden verleid, totdat zij ertoe waren gekomen in hun werken te geloven en te delen in hun buit, en met hen mee te doen aan hun geheime moorden en samenzweringen.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 En aldus verkregen zij alleenheerschappij in de regering, zodat zij de armen en de zachtmoedigen en de ootmoedige volgelingen van God onder de voeten traden en sloegen en verscheurden en de rug toekeerden.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

40 En aldus zien wij dat zij in een vreselijke toestand verkeerden en rijp werden voor eeuwigdurende vernietiging.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

41 En het geschiedde dat aldus het achtenzestigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi eindigde.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

De profetie van Nephi, de zoon van Helaman — God dreigt het volk van Nephi dat Hij hen in zijn toorn zal bezoeken, tot hun volledige vernietiging, tenzij zij zich van hun goddeloosheid bekeren. God slaat het volk van Nephi met pestilentie; zij bekeren zich en wenden zich tot Hem. Samuel, een Lamaniet, profeteert tot de Nephieten.

Helaman 7

1 Zie, nu geschiedde het in het negenenzestigste regeringsjaar van de rechters over het volk van de Nephieten, dat Nephi, de zoon van Helaman, vanuit het noordelijke land terugkeerde naar het land Zarahemla.

2 Want hij was uitgegaan onder het volk dat zich in het noordelijke land bevond, en had hun het woord van God gepredikt en hun vele dingen geprofeteerd;

3 en zij verwierpen al zijn woorden, zodat hij niet onder hen kon blijven, maar wederom terugkeerde naar zijn geboorteland.

4 En toen hij het volk in een toestand van dermate vreselijke goddeloosheid zag, en dat die rovers van Gadianton de rechterstoelen bekleedden — want zij hadden zich de macht en het gezag in het land toegeëigend; zij schoven de geboden van God terzijde, en waren niet in de minste mate oprecht voor zijn aangezicht; zij lieten de mensenkinderen geen recht wedervaren;

5 zij veroordeelden de rechtvaardigen wegens hun rechtvaardigheid; zij lieten de schuldigen en de goddelozen ongestraft wegens hun geld; en bovendien werden zij in hun ambten aan het hoofd van de regering gehandhaafd om te heersen en naar hun wil te handelen, zodat zij gewin en de eer van de wereld konden verkrijgen, en bovendien, zodat zij gemakkelijker overspel konden plegen, en stelen en doden en naar eigen wil handelen —

The Prophecy of Nephi, the Son of Helaman—God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

6 welnu, die grote ongerechtigheid was in de loop van slechts enkele jaren over de Nephieten gekomen; en toen Nephi dat zag, was zijn hart in zijn binnenste opgezwollen van droefheid; en in zijn zielensmart riep hij uit:

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

7 O, had ik mijn dagen maar kunnen doorbrengen in de dagen dat mijn vader Nephi pas uit het land Jeruzalem was gekomen, zodat ik mij met hem had kunnen verheugen in het beloofde land; toen was zijn volk meegaand, onwrikbaar in het onderhouden van de geboden van God, en traag om zich tot het bedrijven van ongerechtigheid te laten verleiden; en zij waren snel om te luisteren naar de woorden van de Heer —

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

8 ja, als ik in die dagen had kunnen leven, dan had mijn ziel vreugde gevonden in de gerechtigheid van mijn broeders.

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

9 Doch zie, mij zijn deze dagen toegewezen; en mijn ziel zal zijn vervuld met droefenis wegens de goddeloosheid van mijn broeders.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

10 En zie, nu geschiedde het dat dit plaatsvond op een toren, die in de tuin van Nephi stond, die lag aan de weg die voerde naar de grote markt, die zich in de stad Zarahemla bevond; welnu, Nephi had zich neergebogen op de toren die in zijn tuin stond, welke toren tevens dicht bij de tuinpoort stond waar de weg langs liep.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

11 En het geschiedde dat er enige mannen voorbijkwamen en Nephi zagen terwijl hij zijn ziel bovenop de toren voor God uitstortte; en zij snelden heen en vertelden het volk wat zij hadden gezien; en het volk kwam in menigten bijeen om de oorzaak te vernemen van een zo groot getreur over de goddeloosheid van het volk.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

12 En nu, toen Nephi opstond, zag hij de menigten mensen die tezamen waren gekomen.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

13 En het geschiedde dat hij zijn mond opendeed en tot hen zei: Zie, waarom bent u tezamen gekomen? Opdat ik u over uw ongerechtigheden zal vertellen?

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

14 Ja, omdat ik mijn toren heb beklommen om mijn ziel voor mijn God uit te storten wegens de buitengewone droefenis van mijn hart, hetgeen wegens uw ongerechtigheden is!

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

15 En wegens mijn getreur en geweeklaag bent u tezamen gekomen en verwondert u zich; ja, en u hebt goede redenen om u te verwonderen; ja, u behoort u te verwonderen, omdat u bent gezwicht, zodat de duivel zoveel vat op uw hart heeft.

16 Ja, hoe hebt u kunnen zwichten voor de verlokking van hem die tracht uw ziel neer te werpen in eeuwigdurende ellende en eindeloos wee?

17 O, bekeer u, bekeer u! Waarom wilt u sterven? Wend u, wend u tot de Heer, uw God. Waarom heeft Hij u verlaten?

18 Het komt doordat u uw hart hebt verstokt; ja, u wilt niet luisteren naar de stem van de goede herder; ja, u hebt Hem tot toorn jegens u geprikkeld.

19 En zie, in plaats van u te vergaderen, zie, zal Hij u, tenzij u zich bekeert, verstrooien, zodat u voedsel voor honden en wilde dieren zult worden.

20 O, hoe hebt u uw God kunnen vergeten in dezelfde tijd dat Hij u heeft bevrijd?

21 Maar zie, het komt door gewin, om door de mensen geprezen te worden, ja, en om goud en zilver te verkrijgen. En u hebt uw hart gezet op de rijkdommen en ijdelheden van deze wereld, waarvoor u moordt en plundert en steelt en valse getuigenis tegen uw naaste aflegt, en allerlei ongerechtigheid bedrijft.

22 En daarom zal er wee over u komen, tenzij u zich bekeert. Want zie, indien u zich niet bekeert, zal deze grote stad — alsmede al die grote steden in de omstreken, die zich bevinden in het land dat wij bezitten — weggenomen worden, zodat u er geen plaats in zult hebben; want zie, de Heer zal u geen kracht verlenen, zoals Hij tot dusver heeft gedaan, om uw vijanden te weerstaan.

23 Want zie, aldus zegt de Heer: Ik zal mijn kracht niet tonen aan de goddelozen, niet aan de een meer dan de ander, behalve aan hen die zich van hun zonden bekeren en naar mijn woorden luisteren. Welnu, mijn broeders, ik wil dat u inziet dat het voor de Lamanieten beter zal zijn dan voor u, tenzij u zich bekeert.

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

24 Want zie, zij zijn rechtvaardiger dan u, want zij hebben niet gezondigd tegen die grote kennis die u hebt ontvangen; daarom zal de Heer barmhartig zijn jegens hen; ja, Hij zal hun dagen verlengen en hun nageslacht vermeerderen, zelfs nadat u volkomen vernietigd zult zijn, tenzij u zich bekeert.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

25 Ja, wee u wegens die grote gruwel die onder u is gekomen; en u hebt zich ermee verenigd, ja, met die geheime bende die door Gadianton is opgericht!

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

26 Ja, er zal wee over u komen wegens die hoogmoed die u in uw hart hebt toegelaten, die u heeft verheven boven hetgeen goed is, wegens uw buitengewoon grote rijkdommen!

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

27 Ja, wee u wegens uw goddeloosheid en gruwelen!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

28 En tenzij u zich bekeert, zult u omkomen; ja, uw landen zullen u worden ontnomen en u zult van het aardoppervlak worden weggevaagd.

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

29 Zie nu, ik zeg niet uit mijzelf dat die dingen zullen gebeuren, want het is niet uit mijzelf dat ik die dingen weet, maar zie, ik weet dat die dingen waar zijn, omdat de Here God ze mij heeft bekendgemaakt; daarom getuig ik dat zij zullen plaatsvinden.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Helaman 8

1 En nu geschiedde het, toen Nephi deze woorden had gesproken, zie, dat er mannen waren die rechters waren en ook bij de geheime bende van Gadianton hoorden, en zij waren vertoornd en zij keerden zich tegen hem en zeiden tot het volk: Waarom grijpt u die man niet en levert u hem niet uit, zodat hij kan worden veroordeeld wegens de misdaad die hij heeft begaan?

2 Waarom kijkt u naar die man en hoort u toe hoe hij dit volk en onze wet beschimpt?

3 Want zie, Nephi had tot hen gesproken over de verdorvenheid van hun wet; ja, Nephi had vele dingen gezegd die niet kunnen worden opgeschreven; en hij sprak niets dat in strijd was met de geboden van God.

4 En die rechters waren vertoornd op hem, omdat hij onomwonden tot hen sprak over hun geheime werken van duisternis; toch durfden zij niet zelf de hand aan hem te slaan, want zij vreesden dat het volk zich dan tegen hen zou keren.

5 Daarom riepen zij het volk toe en zeiden: Waarom staat u die man toe ons te beschimpen? Want zie, hij veroordeelt dit gehele volk, tot vernietiging toe; ja, en hij zegt ook dat onze grote steden ons ontnomen zullen worden, zodat wij er geen plaats in zullen hebben.

6 En nu weten wij dat dat onmogelijk is, want zie, wij zijn machtig, en onze steden zijn groot, waardoor onze vijanden geen macht over ons kunnen hebben.

7 En het geschiedde dat zij het volk aldus ophitsten tot toorn tegen Nephi en twisten onder hen uitlokten; want er waren er die uitriepen: Laat die man met rust, want het is een goede man, en de dingen die hij zegt zullen zeker gebeuren, tenzij wij ons bekeren;

8 ja, zie, alle oordelen waarvan hij tot ons heeft getuigd, zullen ons treffen; want wij weten dat hij juist heeft getuigd tot ons aangaande onze ongerechtigheden. En zie, het zijn er vele, en hij kent alle dingen die ons zullen overkomen evengoed als hij onze ongerechtigheden kent.

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

9 Ja, en zie, als hij geen profeet was geweest, had hij niet kunnen getuigen aangaande die dingen.

10 En het geschiedde dat zij die trachtten Nephi te vernietigen, wegens hun vrees ervan weerhouden werden de hand aan hem te slaan; en toen hij zag dat hij bij sommigen bijval had geoogst, zodat de rest van hen vreesde, begon hij wederom tot hen te spreken.

11 Welnu, hij werd ertoe gedrongen meer tot hen te spreken, en wel als volgt: Zie, mijn broeders, hebt u niet gelezen dat God een man, namelijk Mozes, macht gaf op de wateren van de Rode Zee te slaan, en dat zij her- en derwaarts werden gespleten, zodat de Israëlieten — die onze vaderen waren — op het droge overtrokken, en dat de wateren zich boven de legers van de Egyptenaren sloten en hen verzwolgen?

12 En nu zie, als God die man zulke macht gaf, waarom zou u dan onder elkaar twisten en zeggen dat Hij mij geen macht heeft gegeven, waardoor ik kan weten van de oordelen die u zullen treffen, tenzij u zich bekeert?

13 Doch zie, u verloochent niet alleen mijn woorden, maar u verloochent ook alle woorden die door onze vaderen zijn gesproken, en ook de woorden die zijn gesproken door die man, Mozes, aan wie zulk een grote macht was gegeven, ja, de woorden die hij heeft gesproken aangaande de komst van de Messias.

14 Ja, heeft hij niet getuigd dat de Zoon van God zou komen? En gelijk hij de koperen slang in de woestijn heeft verhoogd, zo ook zal Hij die komen zal, worden verhoogd.

15 En zovelen als er opkeken naar die slang zouden leven, en zo ook zouden zovelen als er met geloof en met een verslagen geest opkeken naar de Zoon van God leven, ja, volgens dat leven dat eeuwig is.

16 En nu zie, niet alleen Mozes getuigde van die dingen, maar ook alle heilige profeten vanaf zijn dagen tot aan de dagen van Abraham.

17 Ja, en zie, Abraham zag zijn komst en was met blijdschap vervuld en hij verheugde zich.

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

18 Ja, en zie, ik zeg u dat niet alleen Abraham van die dingen wist, maar dat er velen vóór de dagen van Abraham zijn geweest die naar de orde van God waren geroepen; ja, namelijk naar de orde van zijn Zoon; en wel opdat aan de mensen zou worden getoond, vele duizenden jaren vóór zijn komst, dat ook zij de verlossing zouden ontvangen.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

19 En nu wil ik dat u weet dat er zelfs sedert de dagen van Abraham vele profeten zijn geweest die van die dingen hebben getuigd; ja, zie, de profeet Zenos heeft onverschrokken getuigd, waarvoor hij werd gedood.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

20 En zie, ook Zenock, en ook Ezias, en ook Jesaja, en Jeremia (dezelfde profeet die van de verwoesting van Jeruzalem heeft getuigd); en nu weten wij dat Jeruzalem volgens de woorden van Jeremia werd verwoest. O, waarom zou dan de Zoon van God niet volgens zijn profetie komen?

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

21 En nu, wilt u betwisten dat Jeruzalem is verwoest? Wilt u zeggen dat de zonen van Zedekia niet zijn gedood, allen behalve Mulek? Ja, en ziet u niet dat de nakomelingen van Zedekia bij ons zijn, en dat zij uit het land Jeruzalem zijn verdreven? Maar zie, dat is niet alles —

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

22 onze vader Lehi werd uit Jeruzalem verdreven omdat hij van die dingen getuigde. Ook Nephi heeft van die dingen getuigd, en ook bijna al onze vaderen, tot deze tijd toe; ja, zij hebben getuigd van de komst van Christus en hebben ernaar uitgezien en hebben zich verheugd op zijn dag die komen zal.

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

23 En zie, Hij is God, en Hij is met hen, en Hij heeft Zich aan hen geopenbaard — dat zij door Hem waren verlost; en zij gaven Hem eer wegens hetgeen komen zou.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

24 En nu, daar u die dingen weet en ze niet kunt verloochenen, tenzij u liegt, hebt u hierin gezondigd; want u hebt al die dingen verworpen, ondanks de vele bewijzen die u hebt ontvangen; ja, u hebt zelfs alle dingen ontvangen, zowel dingen in de hemel als alle dingen die op de aarde zijn, als getuigenis dat ze waar zijn.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

25 Doch zie, u hebt de waarheid verworpen en bent opgestaan tegen uw heilige God; en zelfs nu, in plaats van u schatten te verzamelen in de hemel, waar niets bederft en waar niets kan komen wat onrein is, vergaart u zich verbolgenheid voor de dag van het oordeel.

26 Ja, zelfs nu wordt u rijp voor eeuwige vernietiging ten gevolge van uw moorden en uw ontucht en goddeloosheid; ja, en tenzij u zich bekeert, zal die u spoedig treffen.

27 Ja, zie, zij staat nu al voor uw deur; ja, ga in tot de rechterstoel en doet onderzoek; en zie, uw rechter is vermoord en hij ligt in zijn eigen bloed; en hij is vermoord door zijn broer, die ernaar streeft op de rechterstoel te zitten.

28 En zie, zij zijn beiden lid van uw geheime bende, met als oprichter Gadianton en de boze die tracht de zielen van de mensen te vernietigen.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Helaman 9

1 Zie, nu geschiedde het, toen Nephi die woorden had gesproken, dat enige mannen die zich onder hen bevonden, naar de rechterstoel snelden; ja, het waren er vijf die gingen, en al gaande zeiden zij onder elkaar:

2 Zie, nu zullen wij met zekerheid weten of deze man een profeet is en of God hem heeft geboden ons zulke wonderbare dingen te profeteren. Zie, wij geloven niet dat Hij dat heeft gedaan; ja, wij geloven niet dat hij een profeet is; niettemin, als het waar is wat hij over de opperrechter heeft gezegd, namelijk dat hij dood is, dan zullen wij geloven dat de andere woorden die hij heeft gesproken, waar zijn.

3 En het geschiedde dat zij uit alle macht renden en binnenkwamen bij de rechterstoel; en zie, de opperrechter was ter aarde gevallen en lag in zijn eigen bloed.

4 En nu zie, toen zij dat zagen, waren zij buitengewoon verbaasd, zodat zij ter aarde vielen; want zij hadden geen geloof gehecht aan de woorden die Nephi had gesproken aangaande de opperrechter.

5 Maar nu, toen zij het zagen, geloofden zij, en de vrees beving hen dat alle oordelen die door Nephi waren uitgesproken, het volk zouden treffen; daarom beefden zij en waren ter aarde gevallen.

6 Welnu, onmiddellijk nadat de rechter was vermoord — hij was onder de dekmantel van een list neergestoken door zijn broer, en hij was gevlucht, en de dienstknechten snelden heen en lichtten het volk in en hieven een geschreeuw van moord onder hen aan;

7 en zie, het volk verzamelde zich bij de plek van de rechterstoel — en zie, tot hun verbazing zagen zij die vijf mannen die ter aarde waren gevallen.

8 En nu zie, het volk wist niets van de menigte die bij de tuin van Nephi was samengekomen; daarom zeiden zij onder elkaar: Deze mannen zijn het die de rechter hebben vermoord; en God heeft hen geslagen, zodat zij niet voor ons konden wegvluchten.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

9 En het geschiedde dat zij hen grepen en hen vastbonden en hen in de gevangenis wierpen. En er werd een bekendmaking uitgezonden dat de rechter was gedood en dat de moordenaars waren gevat en in de gevangenis waren geworpen.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

10 En het geschiedde dat het volk de volgende dag bijeenkwam om te treuren en te vasten bij de begrafenis van de grote opperrechter die was gedood.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

11 En aldus waren ook die rechters die bij de tuin van Nephi waren geweest en zijn woorden hadden aangehoord, ook bij elkaar op de begrafenis.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

12 En het geschiedde dat zij onder het volk navraag deden en zeiden: Waar zijn de vijf die werden uitgezonden om te onderzoeken of de opperrechter dood was? En zij antwoordden en zeiden: Van de vijf die u, volgens uw zeggen, hebt uitgezonden, weten wij niets; maar er zijn er vijf, die de moordenaars zijn, die wij in de gevangenis hebben geworpen.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

13 En het geschiedde dat de rechters verlangden dat zij gehaald werden; en zij werden gehaald, en zie, het waren de vijf die waren uitgezonden; en zie, de rechters ondervroegen hen om zich op de hoogte te stellen van de zaak, en zij vertelden hun alles wat zij hadden gedaan en zeiden:

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

14 Wij snelden heen en kwamen bij de plek van de rechterstoel; en toen wij alle dingen zagen precies zoals Nephi had getuigd, waren wij zo verbaasd dat wij ter aarde vielen; en toen wij van onze verbazing waren bijgekomen, zie, toen wierpen zij ons in de gevangenis.

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

15 Welnu, wat de moord op deze man betreft, wij weten niet wie die heeft gepleegd; en wij weten alleen dat wij op uw verlangen heensnelden, en zie, hij was dood, zoals Nephi had gezegd.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

16 En nu geschiedde het dat de rechters de zaak aan het volk uiteenzetten, en hun stem tegen Nephi verhieven en zeiden: Zie, wij weten dat die Nephi met iemand moet hebben samengespannen om de rechter te doden, en dan kon hij het ons bekendmaken, om ons tot zijn geloof te bekeren en zichzelf te kunnen verheffen tot een groot man, door God verkozen, en een profeet.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

17 En nu zie, wij zullen die man ontmaskeren, en hij zal zijn schuld bekennen en ons de ware moordenaar van deze rechter bekendmaken.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

18 En het geschiedde dat de vijf op de dag van de begrafenis werden vrijgelaten. Niettemin berispten zij de rechters wegens de woorden die zij ten nadele van Nephi hadden gesproken, en één voor één twistten zij met hen, zodat zij hen beschaamden.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

19 Niettemin lieten zij Nephi grijpen en vastbinden en voor de menigte brengen, en zij begonnen hem op verschillende wijzen te ondervragen, zodat hij zichzelf zou tegenspreken en zij hem ter dood konden veroordelen —

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

20 en zij zeiden tot hem: U bent medeplichtig; wie is die man die deze moord heeft gepleegd? Zeg het ons nu en beken uw schuld; en zij zeiden: Zie, hier is geld; en wij zullen u ook uw leven schenken als u het ons zegt en de overeenkomst die u met hem hebt gesloten, toegeeft.

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

21 Maar Nephi zei tot hen: O dwazen, o onbesnedenen van hart, o verblind en halsstarrig volk, weet u hoelang de Heer, uw God, u zal toestaan uw zondige weg te vervolgen?

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

22 O, u moest gaan kermen en treuren wegens de grote vernietiging die u op dit moment te wachten staat, tenzij u zich bekeert.

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

23 Zie, u zegt dat ik met iemand heb samengespannen dat hij Seëzoram, onze opperrechter, zou vermoorden. Maar zie, ik zeg u dat dat komt doordat ik tot u heb getuigd, opdat u ervan zou weten; ja, als een bewijs voor u dat ik wist van de goddeloosheid en gruwelen die onder u bestaan.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

24 En omdat ik dat heb gedaan, zegt u dat ik met iemand heb samengespannen dat hij dat zou doen; ja, omdat ik u dit teken heb getoond, bent u toornig op mij en tracht u mijn leven te vernietigen.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

25 En nu, zie, ik zal u nog een teken tonen en zien of u mij ook dáárom zult trachten te vernietigen.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

26 Zie, ik zeg u: ga naar het huis van Seantum, die de broer van Seëzoram is, en zeg tot hem:

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

27 Heeft Nephi, de zogenaamde profeet, die zoveel kwaad over dit volk profeteert, met u samengespannen, waardoor u Seëzoram, die uw broer is, hebt vermoord?

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

28 En zie, hij zal tot u zeggen: Neen.

And behold, he shall say unto you, Nay.

29 En u zult tot hem zeggen: Hebt u uw broer vermoord?

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

30 En hij zal door vrees bevangen zijn en niet weten wat te zeggen. En zie, hij zal het tegenover u ontkennen; en hij zal doen alsof hij verbaasd is; niettemin zal hij u verklaren dat hij onschuldig is.

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

31 Maar zie, u zult hem nauwkeurig bekijken, en u zult bloed vinden aan de slippen van zijn mantel.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

32 En wanneer u dat hebt gezien, zult u zeggen: Waar komt dit bloed vandaan? Weten wij niet dat dit het bloed van uw broer is?

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

33 En dan zal hij sidderen en verbleken, ja, alsof de dood hem had getroffen.

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

34 En dan zult u zeggen: Zie, wegens deze vrees en deze bleekheid, die op uw gelaat is gekomen, weten wij dat u schuldig bent.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

35 En dan zal hij door nog grotere vrees bevangen worden; en dan zal hij u zijn schuld bekennen en niet meer ontkennen dat hij die moord heeft gepleegd.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

36 En dan zal hij tot u zeggen dat ik, Nephi, niets van die zaak afweet, behalve wat mij door de macht van God gegeven is. En dan zult u weten dat ik een eerlijk mens ben en dat ik door God tot u ben gezonden.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

37 En het geschiedde dat zij heengingen en deden zoals Nephi hun had gezegd. En zie, de woorden die hij had gesproken, waren waar; want volgens die woorden ontkende hij; en eveneens volgens die woorden bekende hij.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

38 En hij werd ertoe gebracht te bewijzen dat hij de ware moordenaar was, zodat de vijf, en ook Nephi, werden vrijgelaten.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

39 En er waren er onder de Nephieten die in de woorden van Nephi geloofden; en er waren er ook die geloofden wegens het getuigenis van de vijf, want zij waren bekeerd toen zij in de gevangenis zaten.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

40 En nu waren er onder het volk die zeiden dat Nephi een profeet was.

41 En er waren anderen die zeiden: Zie, hij is een god, want als hij geen god was, kon hij niet met alle dingen bekend zijn. Want zie, hij heeft ons de gedachten van ons hart verteld en ons ook andere dingen verteld; en hij heeft ons zelfs de ware moordenaar van onze opperrechter bekendgemaakt.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Helaman 10

1 En het geschiedde dat er verdeeldheid onder het volk ontstond, zodat zij zich her en der verdeelden en huns weegs gingen en Nephi alleen lieten waar hij te midden van hen had gestaan.

2 En het geschiedde dat Nephi zijns weegs ging naar zijn eigen huis, de dingen overleggende die de Heer hem had getoond.

3 En het geschiedde terwijl hij aldus overlegde — en hij was zeer terneergeslagen wegens de goddeloosheid van het volk van de Nephieten, hun geheime werken van duisternis en hun moorden en hun plunderingen en allerlei ongerechtigheden — en zie, het geschiedde terwijl hij aldus in zijn hart overlegde, dat er een stem tot hem kwam, die zei:

4 Gezegend bent u, Nephi, voor de dingen die u hebt gedaan; want Ik heb gezien hoe u dit volk onvermoeid het woord hebt verkondigd dat Ik u heb gegeven. En u hebt hen niet gevreesd, en bent niet bezorgd geweest om uw eigen leven, maar hebt ernaar gestreefd mijn wil te kennen en mijn geboden te onderhouden.

5 En nu zie, omdat u dat zo onvermoeid hebt gedaan, zal Ik u voor altijd zegenen; en Ik zal u machtig maken in woord en in daad, in geloof en in werken; ja, zodat zelfs alle dingen u zullen geschieden naar uw woord, want u zult niets vragen wat tegen mijn wil is.

6 Zie, u bent Nephi, en Ik ben God. Zie, Ik verkondig u in het bijzijn van mijn engelen, dat u macht over dit volk zult hebben en de aarde zult slaan met hongersnood en met pestilentie en vernietiging, naargelang de goddeloosheid van dit volk.

7 Zie, Ik geef u macht, zodat wat u ook op aarde verzegelt, in de hemel verzegeld zal zijn; en wat u ook op aarde ontbindt, in de hemel ontbonden zal zijn; en aldus zult u macht hebben onder dit volk.

8 En dus, als u tot deze tempel zegt dat hij doormidden zal scheuren, dan zal het gebeuren.

9 En als u tot deze berg zegt: Werp u neer en word vlak, dan zal het gebeuren.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unwearyingness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unwearyingness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

10 En zie, als u zegt dat God dit volk zal slaan, dan zal het gebeuren.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

11 En nu zie, Ik gebied u heen te gaan en dit volk te verkondigen dat de Here God, die de Almachtige is, aldus spreekt: Tenzij u zich bekeert, zult u worden geslagen, tot vernietiging toe.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

12 En zie, nu geschiedde het, toen de Heer die woorden tot Nephi had gesproken, dat deze bleef staan en niet naar zijn huis ging, maar terugkeerde naar de menigten die over het oppervlak van het land verspreid waren, en hun het woord van de Heer begon te verkondigen dat tot hem was gesproken aangaande hun vernietiging als zij zich niet bekeerden.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

13 Nu zie, ondanks het grote wonder dat Nephi had verricht door hun te vertellen over de dood van de opperrechter, verstokten zij hun hart en luisterden niet naar de woorden van de Heer.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

14 Daarom verkondigde Nephi hun het woord van de Heer, als volgt: Tenzij u zich bekeert, aldus zegt de Heer, zult u worden geslagen, tot vernietiging toe.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

15 En zie, het geschiedde, toen Nephi hun het woord had verkondigd, dat zij hun hart nog steeds verstokten en niet naar zijn woorden wilden luisteren; daarom beschimpten zij hem en trachtten zij de hand aan hem te slaan om hem in de gevangenis te kunnen werpen.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

16 Maar zie, de kracht van God was met hem, en zij konden hem niet grijpen om hem in de gevangenis te werpen, want hij werd door de Geest opgenomen en uit hun midden weggevoerd.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

17 En het geschiedde dat hij aldus in de Geest uitging, van menigte tot menigte, en het woord van God verkondigde, ja, totdat hij het aan hen allen had verkondigd, ofwel het onder het gehele volk had uitgezonden.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

18 En het geschiedde dat zij niet naar zijn woorden wilden luisteren; en er ontstonden twisten, zodat zij tegen zichzelf werden verdeeld en elkaar met het zwaard begonnen te doden.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

19 En aldus eindigde het eenenzeventigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Helaman 11

1 En nu geschiedde het in het tweeënzeventigste regeringsjaar van de rechters, dat de twisten toenamen, zodat er in het gehele land onder het gehele volk van Nephi oorlogen waren.

2 En het was die geheime bende rovers die dat werk van vernietiging en goddeloosheid voortzette. En die oorlog heeft dat gehele jaar voortgeduurd; en ook in het drieënzeventigste jaar duurde hij voort.

3 En het geschiedde dat Nephi de Heer in dat jaar aanriep en zei:

4 O Heer, sta niet toe dat dit volk door het zwaard wordt vernietigd; maar laat er, o Heer, liever hongersnood in het land heersen, om hen ertoe op te wekken de Heer, hun God, indachtig te zijn, en misschien zullen zij zich bekeren en zich tot U wenden.

5 En aldus geschiedde het naar de woorden van Nephi. En er heerste grote hongersnood in het land, onder het gehele volk van Nephi. En aldus duurde de hongersnood in het vierenzeventigste jaar voort, en het werk van vernietiging door het zwaard hield op, maar het werd hevig door de hongersnood.

6 En dat werk van vernietiging duurde ook in het vijfenzeventigste jaar voort. Want de aarde werd geslagen, zodat zij droog was en geen graan voortbracht in het graanseizoen; en de gehele aarde werd geslagen, zowel onder de Lamanieten als onder de Nephieten, zodat zij werden geslagen en in de meer goddeloze delen van het land bij duizenden omkwamen.

7 En het geschiedde dat het volk zag dat zij op het punt stonden door de hongersnood om te komen, en zij begonnen aan de Heer, hun God, te denken; en zij begonnen aan de woorden van Nephi te denken.

8 En het volk begon zijn opperrechters en zijn leiders te smeken tot Nephi te zeggen: Zie, wij weten dat u een man Gods bent; roep daarom de Heer, onze God, aan, dat Hij deze hongersnood van ons afwendt, opdat alle woorden die u over onze vernietiging hebt gesproken, niet worden vervuld.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

9 En het geschiedde dat de rechters volgens de verlangde woorden tot Nephi spraken. En het geschiedde, toen Nephi zag dat het volk zich had bekeerd en zich in een rouwkleed verootmoedigde, dat hij de Heer wederom aanriep en zei:

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

10 O Heer, zie, dit volk bekeert zich; en zij hebben de bende van Gadianton uit hun midden weggevaagd, zodat zij niet meer bestaat, en zij hebben de geheime plannen daarvan in de aarde verborgen.

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

11 Welnu, o Heer, wilt U uw toorn wegens hun ootmoed afwenden en uw toorn laten bedaren door de vernietiging van die goddelozen die U reeds vernietigd hebt.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

12 O Heer, wilt U uw toorn afwenden, ja, uw brandende toorn, en ervoor zorgen dat de hongersnood in dit land ophoudt.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

13 O Heer, wilt U naar mij luisteren en ervoor zorgen dat het volgens mijn woorden gebeurt, en regen op het aardoppervlak zenden, opdat zij haar vruchten zal voortbrengen en haar graan in het graanseizoen.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

14 O Heer, U hebt naar mijn woorden geluisterd toen ik zei: Laat er hongersnood zijn, opdat de pestilentie van het zwaard zal ophouden; en ik weet dat U, ook nu, naar mijn woorden zult luisteren, want U hebt gezegd: Indien dit volk zich bekeert, zal Ik hen sparen.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

15 Ja, o Heer, en U ziet dat zij zich hebben bekeerd ten gevolge van de hongersnood en de pestilentie en vernietiging die hen getroffen heeft.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

16 En nu, o Heer, wilt U uw toorn afwenden en nogmaals beproeven of zij U zullen dienen? En zo ja, o Heer, dan kunt U hen zegenen volgens uw woorden die U hebt gesproken.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

17 En het geschiedde in het zesenzeventigste jaar dat de Heer zijn toorn van het volk afwendde en het op de aarde liet regenen, zodat zij haar vruchten voortbracht in haar vruchtenseizoen. En het geschiedde dat zij haar graan voortbracht in haar graanseizoen.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 En zie, het volk verblijdde zich en verheerlijkte God, en het gehele oppervlak van het land was met blijdschap vervuld; en zij streefden er niet meer naar Nephi te vernietigen, maar zij achtten hem als groot profeet, en als man Gods, met veel macht en gezag, die hem door God waren gegeven.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

19 En zie, Lehi, zijn broer, deed niet in het minst voor hem onder wat de dingen van gerechtigheid betreft.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

20 En aldus geschiedde het dat het volk van Nephi wederom voorspoedig begon te worden in het land, en hun verwoeste plaatsen begon op te bouwen, en talrijk begon te worden en zich te verspreiden, ja, totdat zij het gehele oppervlak van het land bedekten, zowel in het noorden als in het zuiden, van de westelijke zee tot de oostelijke zee.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

21 En het geschiedde dat het zesenzeventigste jaar in vrede eindigde. En het zevenenzeventigste jaar begon in vrede; en de kerk verbreidde zich over het gehele oppervlak van het land; en het merendeel van het volk, zowel de Nephieten als de Lamanieten, behoorde tot de kerk; en zij hadden buitengewoon grote vrede in het land; en aldus eindigde het zevenenzeventigste jaar.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

22 En zij hadden ook vrede in het achtenzeventigste jaar, uitgezonderd enkele twisten over de punten van de leer die door de profeten waren vastgelegd.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

23 En in het negenenzeventigste jaar ontstond er veel strijd. Maar het geschiedde dat Nephi en Lehi, en velen van hun broeders die bekend waren met de ware punten van de leer, dagelijks vele openbaringen ontvingen; daarom predikten zij tot het volk, zodat zij in datzelfde jaar een eind aan hun strijd maakten.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

24 En het geschiedde in het tachtigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi, dat er enige afgescheidenen van het volk van Nephi waren die enkele jaren daarvoor waren overgelopen naar de Lamanieten en de naam Lamanieten op zich hadden genomen, en eveneens enigen die ware afstammelingen van de Lamanieten waren die door hen, ofwel door die afgescheidenen, tot toorn waren opgehitst; daarom begonnen zij een oorlog tegen hun broeders.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 En zij moordden en plunderden; en vervolgens trokken zij zich terug in de bergen en in de wildernis en op geheime plekken, en zij verscholen zich, zodat zij niet konden worden ontdekt, en zij ontvingen dagelijks een toevoeging aan hun aantal, aangezien er afgescheidenen waren die zich bij hen voegden.

26 En aldus werden zij mettertijd, ja, na verloop van niet vele jaren, een buitengewoon grote bende rovers; en zij vorsten alle geheime plannen van Gadianton uit; en aldus werden zij rovers van Gadianton.

27 Nu zie, die rovers richtten grote verwoesting, ja, grote vernietiging aan onder het volk van Nephi, en ook onder het volk van de Lamanieten.

28 En het geschiedde dat het noodzakelijk werd een eind te maken aan dat werk van vernietiging; daarom zonden zij een leger sterke mannen de wildernis en de bergen in om die bende rovers op te sporen en te vernietigen.

29 Maar zie, het geschiedde dat zij in datzelfde jaar zelfs tot in hun eigen landen werden teruggedreven. En aldus eindigde het tachtigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

30 En het geschiedde in het begin van het eenentachtigste jaar dat zij wederom tegen deze bende rovers optrokken en er velen vernietigden; en zij werden ook met veel vernietiging bezocht.

31 En zij werden wederom genoodzaakt vanuit de wildernis en de bergen naar hun eigen landen terug te keren wegens het buitengewoon grote aantal rovers dat de bergen en de wildernis onveilig maakte.

32 En het geschiedde dat het jaar aldus eindigde. En de rovers werden steeds talrijker en sterker, zodat zij alle legers van de Nephieten, en ook van de Lamanieten, tartten; en zij deden op het gehele oppervlak van het land grote vrees over het volk komen.

33 Ja, want zij bezochten vele delen van het land en richtten grote vernietiging onder hen aan; ja, zij doodden er velen, en voerden anderen gevankelijk weg de wildernis in, ja, en voornamelijk hun vrouwen en hun kinderen.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, insomuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 Dit grote kwaad nu, dat wegens hun ongerechtigheid over het volk kwam, wekte hen er wederom toe op de Heer, hun God, indachtig te zijn.

35 En aldus eindigde het eenentachtigste regeringsjaar van de rechters.

36 En in het tweeëntachtigste jaar begonnen zij de Heer, hun God, wederom te vergeten. En in het drieëntachtigste jaar begonnen zij sterk toe te nemen in ongerechtigheid. En in het vierentachtigste jaar veranderden zij hun gedrag niet.

37 En het geschiedde in het vijfentachtigste jaar dat zij steeds meer toenamen in hun hoogmoed en in hun goddeloosheid; en aldus werden zij wederom rijp voor vernietiging.

38 En aldus eindigde het vijfentachtigste jaar.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Helaman 12

1 En aldus kunnen wij zien hoe vals, en ook hoe onbestendig, het hart van de mensenkinderen is; ja, wij kunnen zien dat de Heer in zijn grote, oneindige goedheid hen zegent en voorspoedig maakt die hun vertrouwen in Hem stellen.

2 Ja, en wij kunnen zien, juist wanneer Hij zijn volk voorspoedig maakt, ja, door de opbrengst van hun velden en van hun kleinvee en runderen, en door goud en door zilver en door allerlei kostbaarheden van iedere soort en bewerking; en wanneer Hij hun leven spaart en hen uit de handen van hun vijanden verlost; wanneer Hij het hart van hun vijanden verzacht, zodat zij hun niet de oorlog verklaren; ja, kortom, wanneer Hij alles doet voor het welzijn en het geluk van zijn volk; ja, dat is wanneer zij hun hart verstokken en de Heer, hun God, vergeten en de Heilige onder de voeten treden — ja, en wel wegens hun gemak en hun buitengewoon grote voorspoed.

3 En aldus zien wij dat, tenzij de Heer zijn volk met vele benauwingen kastijdt, ja, tenzij Hij hen met de dood en met verschrikking en met hongersnood en met allerlei pestilentie bezoekt, zij niet aan Hem denken.

4 O hoe dwaas, en hoe ijdel, en hoe boosaardig en duivels, en hoe vlug om ongerechtigheid te bedrijven en hoe traag om het goede te doen, zijn de mensenkinderen; ja, hoe vlug om naar de woorden van de boze te luisteren en hun hart op de ijdelheden van de wereld te zetten!

5 Ja, hoe vlug om zich in hoogmoed te verheffen; ja, hoe vlug om te roemen en allerlei ongerechtigheid te bedrijven; en hoe traag zijn zij om aan de Heer, hun God, te denken, en hun oor naar zijn raadgevingen te neigen, ja, hoe traag om te wandelen in de paden van wijsheid!

6 Zie, zij verlangen niet dat de Heer, hun God, die hen heeft geschapen, over hen heerst en hen regeert; ondanks zijn grote goedheid en zijn barmhartigheid jegens hen, achten zij zijn raadgevingen als niets, en willen zij niet dat Hij hun leidsman is.

7 O hoe groot is de nietigheid van de mensenkinderen; ja, zij zijn zelfs minder dan het stof van de aarde.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

8 Want zie, het stof van de aarde beweegt zich heren derwaarts om zich op het gebod van onze grote en eeuwige God uiteen te splijten.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

9 Ja, zie, op zijn stem sidderen en beven de heuvels en de bergen.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

10 En door de kracht van zijn stem worden zij in stukken gebroken en worden zij effen, ja, als een dal.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

11 Ja, door de kracht van zijn stem beeft de gehele aarde;

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

12 ja, door de kracht van zijn stem wankelen de fundamenten tot het binnenste toe.

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

13 Ja, en als Hij tot de aarde zegt: Beweeg u, dan wordt zij bewogen.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

14 Ja, als Hij tot de aarde zegt: Ga terug, zodat de dag met vele uren wordt verlengd, dan gebeurt het;

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

15 en aldus, volgens zijn woord, gaat de aarde terug, en schijnt het de mens toe dat de zon stilstaat; ja, en zie, zo is het; want voorzeker is het de aarde die beweegt en niet de zon.

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

16 En zie, ook als Hij tot de wateren van het grote diep zegt: Verdroog, dan gebeurt het.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

17 Zie, als Hij tot deze berg zegt: Verhef u en kom hierheen en val op die stad, zodat zij bedolven wordt, zie, dan gebeurt het.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

18 En zie, als iemand een schat in de aarde verbergt, en de Heer zegt: Laat die vervloekt zijn wegens de ongerechtigheid van degene die hem verborgen heeft, zie, dan zal hij vervloekt zijn.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

19 En als de Heer zegt: Wees vervloekt, zodat niemand u van nu af aan en voor eeuwig zal vinden, zie, dan verkrijgt niemand hem van nu af aan en voor eeuwig.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

20 En zie, als de Heer tot iemand zegt: Wegens uw ongerechtigheden zult u voor eeuwig vervloekt zijn, dan gebeurt het.

And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

21 En als de Heer zegt: Wegens uw ongerechtigheden zult u van mijn tegenwoordigheid worden afgesneden, dan zal Hij het laten gebeuren.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

22 En wee hem tot wie Hij dat zegt, want het zal zijn tot hem die ongerechtigheid bedrijft, en hij kan niet worden gered; welnu, om die reden — opdat de mensen gered zullen worden — is er bekering verkondigd.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

23 Welnu, gezegend zijn zij die zich bekeren en luisteren naar de stem van de Heer, hun God; want zij zijn het die behouden zullen worden.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

24 En God geve, in zijn grote volheid, dat de mensen tot bekering en goede werken zullen worden gebracht, opdat zij zullen worden hersteld tot genade voor genade, naar hun werken.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

25 En ik zou willen dat alle mensen werden gered. Wij lezen echter dat er op de grote en laatste dag enigen zullen zijn die worden uitgeworpen, ja, die uit de tegenwoordigheid van de Heer worden geworpen;

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

26 ja, die worden overgeleverd aan een staat van eindeloze ellende, waarmee de woorden worden vervuld die luiden: Zij die het goede hebben gedaan, zullen het eeuwige leven hebben; en zij die het kwade hebben gedaan, zullen de eeuwige verdoemenis hebben. En aldus is het. Amen.

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

De profetie van Samuel de Lamaniet aan de Nephieten.

Helaman 13

1 En nu geschiedde het in het zesentachtigste jaar dat de Nephieten nog steeds in goddeloosheid verbleven, ja, in grote goddeloosheid, terwijl de Lamanieten nauwgezet de geboden van God onderhielden volgens de wet van Mozes.

2 En het geschiedde dat er in dat jaar een zekere Samuel, een Lamaniet, het land Zarahemla binnenkwam en tot het volk begon te prediken. En het geschiedde dat hij vele dagen lang bekering tot het volk predikte, en zij wierpen hem uit, en hij stond op het punt om naar zijn eigen land terug te keren.

3 Maar zie, de stem van de Heer kwam tot hem dat hij wederom moest terugkeren en het volk alles profeteren wat er in zijn hart opkwam.

4 En het geschiedde dat zij hem niet wilden toestaan de stad binnen te gaan; daarom klom hij boven op de muur en strekte zijn hand uit en riep met luide stem en profeteerde het volk alles wat de Heer in zijn hart legde.

5 En hij zei tot hen: Zie, ik, Samuel, een Lamaniet, spreek de woorden van de Heer, die Hij in mijn hart legt; en zie, Hij heeft het in mijn hart gelegd tot dit volk te zeggen dat het zwaard van gerechtigheid boven hun hoofd hangt; en er zullen geen vierhonderd jaar verstrijken alvorens het zwaard van gerechtigheid op dit volk valt.

6 Ja, er wacht dit volk zware vernietiging, en die komt stellig over dit volk, en niets kan dit volk redden behalve bekering en geloof in de Heer Jezus Christus, die zeker in de wereld zal komen en vele dingen zal lijden en voor zijn volk zal worden gedood.

7 En zie, een engel van de Heer heeft mij dit verkondigd, en hij heeft mijn ziel blijde tijdingen gebracht. En zie, ik ben tot u gezonden om het ook aan u te verkondigen, opdat u blijde tijdingen zult hebben; maar zie, u weigerde mij aan te nemen.

The prophecy of Samuel, the Lamanite, to the Nephites.

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

8 Daarom, aldus zegt de Heer: Wegens de verstoktheid van het hart van het volk van de Nephieten zal Ik hun mijn woorden ontnemen, en Ik zal mijn Geest aan hen onttrekken, en Ik zal hen niet langer verdragen, en Ik zal het hart van hun broeders tegen hen keren, tenzij zij zich bekeren.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

9 En er zullen geen vierhonderd jaar verstrijken alvorens Ik hen zal doen slaan; ja, Ik zal hen bezoeken met het zwaard en met hongersnood en met pestilentie.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

10 Ja, Ik zal hen in mijn brandende toorn bezoeken, en er zullen er zijn van het vierde geslacht van uw vijanden die zullen leven om uw volkomen vernietiging te zien; en dat zal stellig gebeuren, tenzij u zich bekeert, zegt de Heer; en die van het vierde geslacht zullen uw vernietiging teweegbrengen.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

11 Maar indien u zich bekeert en terugkeert tot de Heer, uw God, zal Ik mijn toorn afwenden, zegt de Heer; ja, aldus zegt de Heer: Gezegend zijn zij die zich bekeren en zich tot Mij wenden, maar wee hem die zich niet bekeert.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

12 Ja, wee deze grote stad Zarahemla; want zie, omwille van hen die rechtvaardig zijn, wordt zij gered; ja, wee deze grote stad, want Ik bemerk, zegt de Heer, dat er velen zijn, ja, zelfs het merendeel van deze grote stad, die hun hart tegen Mij zullen verstokken, zegt de Heer.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

13 Maar gezegend zijn zij die zich bekeren, want hen zal Ik sparen. Maar zie, ware het niet dat er zich rechtvaardigen in deze grote stad bevinden, zie, dan zou Ik vuur uit de hemel doen komen en haar vernietigen.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

14 Maar zie, het is omwille van de rechtvaardigen dat zij wordt gespaard. Maar zie, de tijd komt, zegt de Heer, dat u de rechtvaardigen uit uw midden zult werpen, en dan zult u rijp zijn voor vernietiging; ja, wee deze grote stad wegens de goddeloosheid en gruwelen die in haar zijn.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

15 Ja, en wee de stad Gideon wegens de goddeloosheid en gruwelen die in haar zijn.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

16 Ja, en wee alle steden in de omstreken die in het bezit van de Nephieten zijn, wegens de goddeloosheid en de gruwelen die in hen zijn.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

17 En zie, er zal een vervloeking over het land komen, zegt de Heer der heerscharen, wegens het volk dat zich in het land bevindt, ja, wegens hun goddeloosheid en hun gruwelen.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

18 En het zal geschieden, zegt de Heer der heerscharen, ja, onze grote en ware God, dat wie schatten in de aarde verbergt, ze niet meer zal terugvinden wegens de grote vervloeking op het land, tenzij hij een rechtvaardig man is en hij ze in de hoede van de Heer verbergt.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

19 Want Ik wil, zegt de Heer, dat zij hun schatten in mijn hoede verbergen; en vervloekt zijn zij die hun schatten niet in mijn hoede verbergen; want niemand verbergt zijn schatten in mijn hoede behalve de rechtvaardigen; en hij die zijn schatten niet in mijn hoede verbergt, is vervloekt, en ook de schat, en wegens de vervloeking op het land zal niemand hem terugkrijgen.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

20 En de dag komt dat zij hun schatten zullen verbergen, omdat zij hun hart op rijkdommen hebben gezet; en omdat zij hun hart op hun rijkdommen hebben gezet en hun schatten zullen verbergen wanneer zij voor hun vijanden vluchten, zijn zij vervloekt, en ook hun schatten, omdat zij ze niet in mijn hoede verbergen; en te dien dage zullen zij geslagen worden, zegt de Heer.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

21 Zie, o volk van deze grote stad, en luister naar mijn woorden; ja, luister naar de woorden die de Heer zegt; want zie, Hij zegt dat u vervloekt bent wegens uw rijkdommen, en ook uw rijkdommen zijn vervloekt, omdat u uw hart erop hebt gezet en niet hebt geluisterd naar de woorden van Hem die ze u heeft gegeven.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

22 U denkt niet aan de Heer, uw God, bij de dingen waarmee Hij u heeft gezegend, maar u denkt wél voortdurend aan uw rijkdommen, echter niet om de Heer, uw God, ervoor te danken; ja, uw hart gaat niet uit naar de Heer, maar blaast zich van grote hoogmoed op tot roemen, en tot grote verwatenheid, afgunst, strijd, kwaadwilligheid, vervolgingen en moorden en allerlei ongerechtigheden.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

23 Om die reden heeft de Here God een vervloeking op het land doen komen, en eveneens op uw rijkdommen, en wel wegens uw ongerechtigheden.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

24 Ja, wee dit volk wegens deze tijd die gekomen is waarin u de profeten uitwerpt, en hen bespot en stenen naar hen werpt, en hen doodt en allerlei ongerechtigheid tegen hen bedrijft zoals zij vanouds dat deden.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

25 En wanneer u nu spreekt, zegt u: Als onze dagen in de dagen van onze vaderen vanouds waren geweest, zouden wij de profeten niet hebben gedood; wij zouden hen niet hebben gestenigd en uitgeworpen.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

26 Zie, u bent erger dan zij; want zowaar de Heer leeft, als er een profeet onder u komt en u het woord van de Heer verkondigt dat van uw zonden en ongerechtigheden getuigt, dan bent u vertoornd op hem, en werpt u hem uit en zoekt u allerlei manieren om hem te vernietigen; ja, u zegt dat hij een valse profeet is, en dat hij een zondaar is en van de duivel, omdat hij getuigt dat uw werken kwaad zijn.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

27 Doch zie, als er iemand onder u komt en zegt: Doe dit, en daarbij is geen ongerechtigheid; doe dat, en u zult niet lijden; ja, als hij zegt: Wandel naar de hoogmoed van uw eigen hart; ja, wandel naar de hoogmoed van uw ogen, en doe wat uw hart ook verlangt — ja, als er iemand onder u komt en dat zegt, neemt u hem aan en zegt dat hij een profeet is.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

28 Ja, u verheft hem, en u geeft hem van uw bezit; u geeft hem van uw goud en van uw zilver, en u kleedt hem met kostbare kleding; en omdat hij vleiende woorden tot u spreekt en zegt dat alles wel is, berispt u hem niet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

29 O verdorven en verkeerd geslacht; o verstokt en halsstarrig volk, hoelang denkt u dat de Heer u zal verdragen? Ja, hoelang zult u zich laten leiden door dwaze en blinde leidslieden? Ja, hoelang zult u duisternis boven licht verkiezen?

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

30 Ja, zie, de toorn van de Heer is reeds tegen u ontbrand; zie, Hij heeft het land vervloekt wegens uw ongerechtigheid.

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

31 En zie, de tijd komt dat Hij uw rijkdommen vervloekt, zodat ze glibberig worden, zodat u ze niet kunt vasthouden; en in de dagen van uw armoede kunt u ze niet behouden.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

32 En in de dagen van uw armoede zult u de Heer aanroepen; en u zult tevergeefs roepen, want uw verwoesting is reeds over u gekomen en uw vernietiging is verzekerd; en te dien dage zult u wenen en kermen, zegt de Heer der heerscharen. En dan zult u weeklagen en zeggen:

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

33 O, had ik mij maar bekeerd, en had ik de profeten maar niet gedood en gestenigd en uitgeworpen. Ja, te dien dage zult u zeggen: O, hadden wij maar aan de Heer, onze God, gedacht in de tijd dat Hij ons onze rijkdommen gaf, dan zouden ze niet glibberig zijn geworden, zodat wij ze hebben verloren; want zie, onze rijkdommen zijn ons ontglipt.

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

34 Zie, hier leggen wij een stuk gereedschap neer en de dag daarop is het verdwenen; en zie, onze zwaarden waren ons ontnomen in de tijd dat wij ze zochten voor de strijd.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

35 Ja, wij hebben onze schatten verborgen en ze zijn ons ontglipt wegens de vervloeking op het land.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

36 O, hadden wij ons maar bekeerd in de tijd dat het woord van de Heer tot ons kwam; want zie, het land is vervloekt, en alle dingen zijn glibberig geworden en wij kunnen ze niet vasthouden.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

37 Zie, wij zijn door demonen omgeven, ja, wij zijn omringd door de engelen van hem die heeft getracht onze ziel te vernietigen. Zie, onze ongerechtigheden zijn groot. O Heer, kunt U uw toorn niet van ons afwenden? En aldus zullen uw woorden zijn in die dagen.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

38 Doch zie, de dagen van uw proeftijd zijn voorbij; u hebt de dag van uw redding uitgesteld, totdat het voor eeuwig te laat is en uw vernietiging verzekerd is; ja, want u hebt alle dagen van uw leven gezocht naar hetgeen u niet kon verkrijgen; en u hebt het geluk gezocht in het bedrijven van ongerechtigheid, wat in strijd is met de aard van die gerechtigheid die in ons grote en eeuwige Hoofd is.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

39 O volk van het land, had u maar willen luisteren naar mijn woorden! En ik bid dat de toorn van de Heer van u wordt afgewend en dat u zich zult bekeren en worden gered.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Helaman 14

1 En nu geschiedde het dat Samuel de Lamaniet nog veel meer dingen profeteerde die niet kunnen worden opgeschreven.

2 En zie, hij zei tot hen: Zie, ik geef u een teken; want er komen nog vijf jaar, en zie, dan komt de Zoon van God om allen te verlossen die in zijn naam zullen geloven.

3 En zie, dit zal ik u tot teken geven ten tijde van zijn komst; want zie, er zullen grote lichten aan de hemel zijn, zodat er in de nacht voor zijn komst geen duisternis zal zijn, zodat het de mensen zal toeschijnen dat het dag is.

4 Daarom zullen een dag en een nacht en een dag zijn alsof ze één dag zijn en er geen nacht is; en dat zal u tot teken zijn; want u zult weten van de opgang van de zon en ook van haar ondergang; daarom zal men met zekerheid weten dat er twee dagen en één nacht zijn; niettemin zal de nacht niet donker zijn; en het zal de nacht zijn vóór Hij geboren wordt.

5 En zie, er zal een nieuwe ster verrijzen, zoals u er nog nooit een hebt gezien; en ook dat zal u tot teken zijn.

6 En zie, dat is niet alles: er zullen vele tekenen en wonderen aan de hemel zijn.

7 En het zal geschieden dat u allen verbaasd zult zijn en u zult verwonderen, zodat u ter aarde zult vallen.

8 En het zal geschieden dat wie in de Zoon van God gelooft, het eeuwige leven zal hebben.

9 En zie, aldus heeft de Heer mij door zijn engel geboden u dit te komen vertellen; ja, Hij heeft mij geboden deze dingen tot u te profeteren; ja, Hij heeft tot mij gezegd: Roep tot dit volk: Bekeer u en bereid de weg van de Heer.

10 En nu, omdat ik Lamaniet ben, en de woorden tot u heb gesproken die de Heer mij heeft geboden, en omdat die hard voor u waren, bent u vertoornd op mij en tracht u mij te vernietigen en hebt u mij uit uw midden geworpen.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

11 En u zult mijn woorden horen, want met die bedoeling ben ik op de muur van deze stad geklommen, dat u de oordelen van God, die u wegens uw ongerechtigheden te wachten staan, zult horen en kennen, en tevens dat u de voorwaarden van bekering zult kennen;

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

12 en ook dat u zult weten van de komst van Jezus Christus, de Zoon van God, de Vader van hemel en aarde, de Schepper van alle dingen vanaf het begin; en dat u de tekenen van zijn komst zult kennen, zodat u in zijn naam zult geloven.

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

13 En indien u in zijn naam gelooft, zult u zich bekeren van al uw zonden, opdat u daardoor vergeving ervan zult ontvangen door zijn verdiensten.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

14 En voorts, zie, nog een teken geef ik u, ja, een teken van zijn dood.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

15 Want zie, Hij moet zeker sterven, opdat er redding zal komen, ja, het is van Hem vereist en het is noodzakelijk dat Hij sterft, teneinde de opstanding van de doden teweeg te brengen, opdat de mensen daardoor in de tegenwoordigheid van de Heer zullen worden gebracht.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

16 Ja, zie, deze dood brengt de opstanding teweeg, en verlost het gehele mensdom van de eerste dood — die geestelijke dood; want het gehele mensdom, dat door de val van Adam van de tegenwoordigheid van de Heer was afgesneden, wordt als dood beschouwd, zowel met betrekking tot tijdelijke als tot geestelijke dingen.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

17 Maar zie, de opstanding van Christus verlost het mensdom, ja, het gehele mensdom, en brengt hen terug in de tegenwoordigheid van de Heer.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

18 Ja, en die brengt de mogelijkheid van bekering teweeg, zodat wie zich bekeert, niet wordt omgehakt en in het vuur geworpen; maar wie zich niet bekeert, wordt wél omgehakt en in het vuur geworpen; en er komt wederom een geestelijke dood over hen, ja, de tweede dood, want zij worden wederom afgesneden met betrekking tot de dingen van gerechtigheid.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

19 Daarom, bekeer u, bekeer u, opdat u zich niet — door deze dingen te weten en ze niet te doen — onder veroordeling laat brengen, en u wordt neergebracht tot deze tweede dood.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

20 Doch zie, zoals ik u heb gezegd aangaande een tweede teken, een teken van zijn dood, zie, op die dag dat Hij de dood ondergaat, zal de zon verduisterd worden en weigeren u haar licht te geven; en eveneens de maan en de sterren; en er zal geen licht zijn op het oppervlak van dit land, ja, vanaf de tijd dat Hij de dood ondergaat, tot de tijd dat Hij uit de doden opstaat, drie dagen lang.

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

21 Ja, in de tijd dat Hij de geest geeft, zullen er vele uren lang donderslagen en bliksemschichten zijn, en de aarde zal schudden en beven; en de rotsen die op het oppervlak van deze aarde zijn, die zowel boven als onder de grond zijn, waarvan u weet dat zij op dit moment massief zijn, ofwel waarvan het grootste deel één massief geheel is, zullen in stukken worden gebroken;

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

22 ja, zij zullen doormidden scheuren en zullen voortaan met spleten en barsten en in gebroken stukken over het oppervlak van deze gehele aarde worden aangetroffen, ja, zowel boven als onder de grond.

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

23 En zie, er zullen hevige orkanen zijn en vele bergen zullen worden verlaagd, als een dal, en er zullen vele plekken zijn die nu dalen worden genoemd, die bergen zullen worden, waarvan de hoogte groot is.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

24 En vele wegen zullen worden opgebroken en vele steden zullen verlaten zijn.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

25 En vele graven zullen worden geopend en velen van hun doden opgeven; en vele heiligen zullen aan velen verschijnen.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

26 En zie, aldus heeft de engel tot mij gesproken; want hij heeft mij gezegd dat er vele uren lang donderslagen en bliksemschichten zullen zijn.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

27 En hij zei tot mij dat die dingen zouden plaatsvinden zolang de donder en de bliksem en de orkaan duurden, en dat duisternis het oppervlak van de gehele aarde drie dagen lang zou bedekken.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

28 En de engel zei tot mij dat velen grotere dingen dan deze zullen zien, met de bedoeling dat zij zullen geloven dat deze tekenen en deze wonderen op het gehele oppervlak van dit land zullen gebeuren, met de bedoeling dat er geen reden voor ongeloof onder de mensenkinderen zal zijn —

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 en wel met de bedoeling dat wie gelooft, zal worden gered, en dat er een rechtvaardig oordeel zal komen op wie niet gelooft; en ook, indien zij worden veroordeeld, dat zij hun eigen veroordeling over zich halen.

30 En nu, bedenk, bedenk, mijn broeders, dat wie verloren gaat, zichzelf verloren doet gaan; en wie ongerechtigheid bedrijft, het tegen zichzelf bedrijft; want zie, u bent vrij; het wordt u toegestaan zelfstandig te handelen; want zie, God heeft u kennis gegeven en u vrijgemaakt.

31 Hij heeft het u gegeven goed van kwaad te kunnen onderscheiden, en Hij heeft het u gegeven het leven of de dood te kunnen kiezen; en u kunt het goede doen en tot het goede worden hersteld, ofwel hetgeen goed is aan u hersteld krijgen; of u kunt het kwade doen en hetgeen kwaad is aan u hersteld krijgen.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Helaman 15

1 En nu, mijn geliefde broeders, zie, ik verkondig u dat, tenzij u zich bekeert, uw huis leeg voor u wordt achtergelaten.

2 Ja, tenzij u zich bekeert, zullen uw vrouwen veel reden hebben om te treuren in de tijd dat zij zogen; want u zult trachten te vluchten, maar er zal geen toevluchtsoord zijn; ja, en wee hun die zwanger zijn, want zij zullen zwaar zijn en niet kunnen vluchten; daarom zullen zij worden vertrapt en worden achtergelaten om om te komen.

3 Ja, wee dit volk — dat het volk van Nephi wordt genoemd — tenzij zij zich bekeren wanneer zij al deze tekenen en wonderen zien, die hun getoond zullen worden; want zie, zij zijn een uitverkoren volk van de Heer geweest; ja, Hij heeft het volk van Nephi liefgehad, en Hij heeft hen ook gekastijd; ja, in de dagen van hun ongerechtigheden heeft Hij hen gekastijd omdat Hij hen lief heeft.

4 Doch zie, mijn broeders, Hij heeft de Lamanieten gehaat, omdat hun daden voortdurend kwaad zijn geweest, en wel wegens de ongerechtigheid van de overlevering van hun vaderen. Maar zie, het heil is tot hen gekomen door de prediking van de Nephieten; en met dat doel heeft de Heer hun dagen verlengd.

5 En ik wil dat u ziet dat het merendeel van hen zich op het pad van hun plicht bevindt, en zij wandelen behoedzaam voor het aangezicht van God, en zij onderhouden nauwgezet zijn geboden en zijn inzettingen en zijn gerichten volgens de wet van Mozes.

6 Ja, ik zeg u dat het merendeel van hen aldus handelt, en met onvermoeide ijver streven zij ernaar de rest van hun broeders tot de kennis van de waarheid te brengen; daarom zijn er dagelijks velen die zich bij hen voegen.

7 En zie, u weet zelf, want u bent er getuige van geweest dat zovelen van hen als er tot de kennis van de waarheid worden gebracht en weten van de goddeloze en gruwelijke overleveringen van hun vaderen, en ertoe worden gebracht de heilige Schriften te geloven, ja, de profetieën van de heilige profeten, die zijn opgeschreven, hetgeen hen tot geloof in de Heer voert, en tot bekering, welk geloof en welke bekering hun een verandering van hart brengt —

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

8 daarom zijn zovelen als hiertoe zijn gekomen, zoals u zelf weet, onwrikbaar en standvastig in het geloof en in hetgeen waarmee zij zijn vrijgemaakt.

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

9 En u weet ook dat zij hun oorlogswapens hebben begraven en bevreesd zijn ze op te nemen, opdat zij niet op een of andere wijze zullen zondigen; ja, u kunt zien dat zij vrezen te zondigen — want zie, zij laten zich door hun vijanden vertrappen en doden, en weigeren het zwaard tegen hen op te nemen, en wel wegens hun geloof in Christus.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

10 En nu zie, wegens de standvastigheid waarmee zij geloven in hetgeen waarin zij geloven, en wegens hun onwrikbaarheid wanneer zij eenmaal verlicht zijn, zal de Heer hen zegenen en hun dagen verlengen, ondanks hun ongerechtigheid —

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

11 ja, zelfs al verkommeren zij in ongeloof, zal de Heer hun dagen verlengen, totdat de tijd komt waarover onze vaderen gesproken hebben, en ook de profeet Zenos en vele andere profeten, aangaande de herstelling van onze broeders, de Lamanieten, tot de kennis van de waarheid —

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

12 ja, ik zeg u dat de beloften van de Heer in de laatste dagen aan onze broeders, de Lamanieten, zijn aangeboden; en ondanks de vele benauwingen die zij zullen meemaken, en hoewel zij op het aardoppervlak her- en derwaarts gedreven zullen worden, en opgejaagd en geslagen en alom verstrooid, zonder een toevluchtsoord, zal de Heer barmhartig jegens hen zijn.

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

13 En dat is volgens de profetie dat zij wederom tot de ware kennis zullen worden gebracht — hetgeen de kennis is van hun Verlosser, en hun grote en ware Herder — en onder zijn schapen worden gerekend.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

14 Daarom zeg ik u: Het zal voor hen beter zijn dan voor u, tenzij u zich bekeert.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

15 Want zie, indien aan hen de machtige werken waren getoond die aan u zijn getoond, ja, aan hen die in ongeloof zijn verkommerd wegens de overleveringen van hun vaderen, dan kunt u voor zichzelf zien dat zij nooit wederom in ongeloof zouden zijn verkommerd.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

16 Daarom zegt de Heer: Ik zal hen niet volkomen vernietigen, maar ervoor zorgen dat zij, in de tijd die Ik wijs acht, wederom tot Mij zullen terugkeren, zegt de Heer.

17 En nu zie, zegt de Heer aangaande het volk van de Nephieten: Indien zij weigeren zich te bekeren en mijn wil te doen, zal Ik hen volkomen vernietigen, zegt de Heer, wegens hun ongeloof, ondanks de vele machtige werken die Ik onder hen heb verricht; en zowaar de Heer leeft, zullen die dingen geschieden, zegt de Heer.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Helaman 16

1 En nu geschiedde het dat er velen waren die de woorden hoorden van Samuel de Lamaniet, die hij bovenop de muren van de stad sprak. En zovelen als er in zijn woord geloofden, gingen op zoek naar Nephi; en toen zij waren gekomen en hem hadden gevonden, beleden zij hem hun zonden en ontkenden ze niet, en zij verlangden ernaar zich in de Heer te laten dopen.

2 Maar zovelen als er niet in de woorden van Samuel geloofden, waren vertoornd op hem; en zij wierpen stenen naar hem op de muur, en ook schoten velen pijlen op hem af terwijl hij op de muur stond; maar de Geest van de Heer was met hem, zodat zij hem niet konden raken met hun stenen, noch met hun pijlen.

3 Toen zij nu zagen dat zij hem niet konden raken, waren er nog veel meer die in zijn woorden geloofden, zodat zij naar Nephi gingen om zich te laten dopen.

4 Want zie, Nephi doopte en profeteerde en predikte en riep het volk bekering toe, terwijl hij tekenen en wonderen toonde en onder het volk wonderdaden verrichtte, opdat zij zouden weten dat de Christus binnenkort moest komen —

5 en hij vertelde hun over de dingen die binnenkort moesten gebeuren, opdat zij, als het zover was, zouden weten en zich herinneren dat ze hun van tevoren waren bekendgemaakt, met de bedoeling dat zij zouden geloven; daarom gingen zovelen als er geloofden in de woorden van Samuel naar hem toe om zich te laten dopen; want zij kwamen onder bekering en belijdenis van hun zonden.

6 Maar het merendeel van hen geloofde niet in de woorden van Samuel; daarom, toen zij zagen dat zij hem niet konden raken met hun stenen en hun pijlen, riepen zij tot hun bevelhebbers het volgende: Grijp die kerel en bind hem vast, want zie, hij is door een duivel bezeten; en wegens de macht van de duivel die in hem is, kunnen wij hem niet raken met onze stenen en onze pijlen; grijp hem dus en bind hem vast, en weg met hem.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

7 En zie, toen zij aankwamen om hun handen aan hem te slaan, sprong hij van de muur af en vluchtte weg uit hun landen, ja, naar zijn eigen land, en begon te prediken en te profeteren onder zijn eigen volk.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

8 En zie, er werd nooit meer van hem gehoord onder de Nephieten; en aldus stonden de zaken van het volk.

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

9 En aldus eindigde het zesentachtigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

10 En aldus eindigde ook het zevenentachtigste regeringsjaar van de rechters, en het grootste deel van het volk bleef in zijn hoogmoed en zijn goddeloosheid, en het kleinste deel wandelde behoedzamer voor God.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

11 En aldus waren ook de omstandigheden in het achtentachtigste regeringsjaar van de rechters.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

12 En in het negenentachtigste regeringsjaar van de rechters was er slechts weinig verandering in de zaken van het volk, behalve dat het volk zich meer in ongerechtigheid begon te verstokken, en steeds meer datgene begon te doen wat tegen de geboden van God was.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

13 Maar het geschiedde in het negentigste regeringsjaar van de rechters, dat er grote tekenen aan het volk werden gegeven, en wonderen; en de woorden van de profeten begonnen in vervulling te gaan.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

14 En er verschenen engelen aan de mensen, aan wijze mensen, en zij verkondigden hun blijde tijdingen van grote vreugde; en aldus begonnen de Schriften in dat jaar in vervulling te gaan.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

15 Niettemin begonnen de mensen hun hart te verstokken, allen, behalve de gelovigsten onder hen, zowel onder de Nephieten als onder de Lamanieten, en zij begonnen op hun eigen kracht en op hun eigen wijsheid te vertrouwen, en te zeggen:

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

16 Onder zovele zaken zullen zij wel iets goed geraden hebben; maar zie, wij weten dat al die grote en wonderbare werken, waarover gesproken is, niet kunnen gebeuren.

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

17 En zij begonnen onder elkaar te overleggen en te twisten, en te zeggen:

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

18 Dat het niet aannemelijk is dat er een wezen als een Christus zal komen; maar zo ja, en indien Hij de Zoon van God is, de Vader van hemel en aarde, zoals is gezegd, waarom vertoont Hij Zich dan niet zowel aan ons als aan hen die zich in Jeruzalem bevinden?

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

19 Ja, waarom vertoont Hij Zich niet zowel in dit land als in het land Jeruzalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

20 Doch zie, wij weten dat dit een goddeloze overlevering is, die ons door onze vaderen is overgeleverd om ons in een groot en wonderbaar iets te doen geloven dat zou gebeuren, niet onder ons, maar in een land ver hier vandaan, een land dat wij niet kennen; daarom kunnen zij ons in onwetendheid houden, want wij kunnen er niet met onze eigen ogen getuige van zijn dat het waar is.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

21 En door de geslepenheid en geheimzinnige kunsten van de boze, zullen zij een of ander groot mysterie bewerkstelligen, dat wij niet kunnen begrijpen, en dat ons eronder zal houden als dienstknechten van hun woorden, en eveneens als hun dienstknechten, want wij zijn van hen afhankelijk om ons het woord te leren; en aldus zullen zij ons alle dagen van ons leven in onwetendheid houden als wij ons aan hen overgeven.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

22 En nog veel meer dingen die dwaas en ijdel waren, verbeeldden de mensen zich in hun hart; en zij waren zeer in de war geraakt, want Satan hitste hen op om voortdurend ongerechtigheid te bedrijven; ja, hij ging rond en verspreidde geruchten en twisten op het gehele oppervlak van het land om het hart van het volk te verstokken tegen het goede en tegen hetgeen komen zou.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

23 En ondanks de tekenen en de wonderen die onder het volk van de Heer werden verricht, en de vele wonderdaden die zij deden, kreeg Satan veel vat op het hart van het volk op het gehele oppervlak van het land.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

24 En aldus eindigde het negentigste regeringsjaar van de rechters over het volk van Nephi.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

25 En aldus eindigde het boek Helaman, volgens de kroniek van Helaman en zijn zonen.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Drie Nephi

Het boek Nephi

De zoon van Nephi, die de zoon van Helaman was

En Helaman was de zoon van Helaman, die de zoon was van Alma, die de zoon was van Alma, een afstammeling van Nephi, die de zoon was van Lehi, die Jeruzalem had verlaten in het eerste regeringsjaar van Zedekia, koning van Juda.

3 Nephi 1

1 Nu geschiedde het dat het eenennegentigste jaar was verstreken, en het was zeshonderd jaar vanaf het tijdstip waarop Lehi Jeruzalem had verlaten; en het was in het jaar dat Lachoneüs opperrechter en regeerder van het land was.

2 En Nephi, de zoon van Helaman, was uit het land Zarahemla vertrokken en had zijn zoon Nephi, die zijn oudste zoon was, belast met de zorg voor de platen van koper, en voor alle kronieken die waren bijgehouden, en voor al die dingen die heilig waren gehouden sedert het vertrek van Lehi uit Jeruzalem.

3 Toen verliet hij het land, en niemand weet waarheen hij is gegaan; en zijn zoon Nephi hield de kronieken bij in zijn plaats, ja, de kroniek van dit volk.

4 En zie, het geschiedde in het begin van het tweeënnegentigste jaar, dat de profetieën van de profeten steeds meer in vervulling begonnen te gaan; want er kwamen grotere tekenen en er werden grotere wonderen onder het volk verricht.

5 Maar er waren er die begonnen te zeggen dat de tijd was verstreken voor de vervulling van de woorden die Samuel de Lamaniet had gesproken.

6 En zij begonnen leedvermaak te hebben over hun broeders en zeiden: Zie, de tijd is verstreken en de woorden van Samuel zijn niet vervuld; uw vreugde en uw geloof daarin zijn dus tevergeefs geweest.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.

And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.

Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.

And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.

But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.

And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

7 En het geschiedde dat zij het gehele land in grote beroering brachten; en de mensen die geloofden begonnen zeer bedroefd te worden, voor het geval die dingen die gezegd waren niet zouden gebeuren.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

8 Maar zie, zij zagen standvastig uit naar die dag en die nacht en die dag, die als één dag zouden zijn, alsof er geen nacht was, zodat zij zouden weten dat hun geloof niet tevergeefs was geweest.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

9 Nu geschiedde het dat er door de ongelovigen een dag was bepaald waarop allen die in die overleveringen geloofden ter dood zouden worden gebracht, tenzij het teken verscheen dat door de profeet Samuel was gegeven.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

10 Nu geschiedde het, toen Nephi, de zoon van Nephi, die goddeloosheid van zijn volk zag, dat zijn hart buitengewoon bedroefd was.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

11 En het geschiedde dat hij uitging en zich ter aarde neerboog en zijn God krachtig aanriep ten behoeve van zijn volk, ja, van hen die op het punt stonden te worden vernietigd wegens hun geloof in de overlevering van hun vaderen.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

12 En het geschiedde dat hij de Heer die gehele dag krachtig aanriep; en zie, de stem van de Heer kwam tot hem en zei:

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

13 Hef uw hoofd op en wees welgemoed; want zie, de tijd is gekomen, en deze nacht wordt het teken gegeven, en morgen kom Ik in de wereld om de wereld te tonen dat Ik alles zal vervullen wat Ik bij monde van mijn heilige profeten heb laten spreken.

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

14 Zie, Ik kom tot de mijnen om alle dingen te vervullen die Ik de mensenkinderen sedert de grondlegging van de wereld heb bekendgemaakt, en om de wil te doen zowel van de Vader als van de Zoon — van de Vader wegens Mijzelf, en van de Zoon wegens mijn vlees. En zie, de tijd is gekomen, en het teken wordt deze nacht gegeven.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

15 En het geschiedde dat de woorden die tot Nephi kwamen, werden vervuld zoals zij waren gesproken; want zie, bij het ondergaan van de zon was er geen duisternis; en het volk begon zich te verbazen omdat er geen duisternis was toen de nacht kwam.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

16 En er waren er velen — die de woorden van de profeten niet hadden geloofd — die ter aarde vielen en als dood bleven liggen, want zij wisten dat het grote plan van vernietiging dat zij hadden gesmeed tegen hen die in de woorden van de profeten geloofden, was verijdeld; want het teken dat was gegeven, was er reeds.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

17 En zij begonnen te beseffen dat de Zoon van God weldra moest verschijnen; ja, kortom, alle mensen op het oppervlak van de gehele aarde, van het westen tot het oosten, zowel in het noordelijke land als in het zuidelijke land, waren zo buitengewoon verbaasd dat zij ter aarde vielen.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

18 Want zij wisten dat de profeten vele jaren lang van die dingen hadden getuigd, en dat het teken dat was gegeven, er reeds was; en zij begonnen te vrezen wegens hun ongerechtigheid en hun ongeloof.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

19 En het geschiedde dat er die gehele nacht geen duisternis was, maar dat het zo licht was alsof het midden op de dag was. En het geschiedde dat de zon 's ochtends weer opkwam, volgens haar juiste orde; en zij wisten dat het de dag was waarop de Heer zou worden geboren, wegens het teken dat was gegeven.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was midday. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

20 En het was geschied, ja, alles, in ieder opzicht, volgens de woorden van de profeten.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

21 En het geschiedde ook dat er een nieuwe ster verscheen, volgens het woord.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

22 En het geschiedde dat Satan vanaf dat tijdstip leugens onder de mensen uitzond om hun hart te verstokken, opdat zij niet zouden geloven in de tekenen en wonderen die zij hadden gezien; maar niettegenstaande die leugens en misleidingen geloofde het merendeel van het volk wel, en werd het tot de Heer bekeerd.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

23 En het geschiedde dat Nephi uitging onder het volk, en ook vele anderen, en zij doopten tot bekering, waarin grote vergeving van zonden was. En aldus begon het volk wederom vrede in het land te hebben.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

24 En er waren geen twisten, hoewel er enigen waren die begonnen te prediken en aan de hand van de Schriften trachtten te bewijzen dat het niet meer noodzakelijk was de wet van Mozes te bewaren. Nu dwaalden zij daarin, omdat zij de Schriften niet hadden begrepen.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

25 Maar het geschiedde dat zij weldra tot bekering kwamen en overtuigd werden van de dwaling waarin zij verkeerden, want het werd hun bekendgemaakt dat de wet nog niet was vervuld, maar dat zij in ieder opzicht moest worden vervuld; ja, het woord kwam tot hen dat zij moest worden vervuld; ja, dat er niet één jota of tittel zou voorbijgaan, totdat zij geheel zou zijn vervuld; bijgevolg werden zij in datzelfde jaar tot het besef van hun dwaling gebracht, en zij beleden hun fouten.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

26 En aldus verstreek het tweeënnegentigste jaar, dat het volk blijde tijdingen bracht wegens de tekenen die plaatsvonden volgens de woorden van de profetie van alle heilige profeten.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

27 En het geschiedde dat ook het drieënnegentigste jaar in vrede verstreek, behalve wat de rovers van Gadianton betreft, die in de bergen woonden en een plaag waren voor het land; want hun vestingen en hun geheime plaatsen waren zo sterk dat het volk hen niet kon overweldigen; daarom pleegden zij vele moorden en richtten zij onder het volk veel slachting aan.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

28 En het geschiedde dat zij in het vierennegentigste jaar in grote mate begonnen toe te nemen, omdat er vele afgescheidenen van de Nephieten waren die naar hen toe vluchtten, hetgeen grote droefenis veroorzaakte onder de Nephieten die in het land bleven.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

29 En er was ook aanleiding tot grote droefenis onder de Lamanieten; want zie, zij hadden vele kinderen die opgroeiden en in jaren toenamen, zodat zij voor zichzelf gingen denken, en door de leugens en vleiende woorden van sommigen die Zoramieten waren, werden verleid om zich bij die rovers van Gadianton te voegen.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

30 En aldus werden ook de Lamanieten beproefd, en zij begonnen in geloof en rechtvaardigheid af te nemen wegens de goddeloosheid van het opkomende geslacht.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3 Nephi 2

1 En het geschiedde dat aldus ook het vijfennegentigste jaar verstreek, en het volk begon die tekenen en wonderen die zij hadden gehoord, te vergeten en zich steeds minder te verbazen over een teken of een wonder uit de hemel, zodat zij verstokt van hart begonnen te worden en verblind van verstand, en steeds minder gingen geloven van alles wat zij hadden gehoord en gezien —

2 zich de dwaasheid inbeeldend dat het was verricht door mensen en door de macht van de duivel om het hart van het volk te verleiden en te bedriegen; en aldus kreeg Satan het hart van het volk wederom in bezit, zodat hij hun ogen verblindde en hen ertoe verleidde te geloven dat de leer omtrent Christus dwaas en ijdel was.

3 En het geschiedde dat het volk krachtig in goddeloosheid en gruwelen begon te worden; en zij geloofden niet dat er verder nog tekenen of wonderen zouden worden gegeven; en Satan ging rond en verleidde het hart van de mensen, en hij verzocht hen en bracht hen ertoe grote goddeloosheid in het land te bedrijven.

4 En aldus verstreek het zesennegentigste jaar; en ook het zevenennegentigste jaar; en ook het achtennegentigste jaar; en ook het negenennegentigste jaar;

5 en ook waren er honderd jaar verstreken sedert de dagen van Mosiah, die koning was over het volk van de Nephieten.

6 En er waren zeshonderdnegen jaar verstreken sedert Lehi Jeruzalem had verlaten.

7 En er waren negen jaar verstreken sedert de tijd dat het teken was gegeven waarover de profeten gesproken hadden, dat Christus in de wereld zou komen.

8 Nu begonnen de Nephieten hun tijd te rekenen vanaf het tijdstip waarop het teken werd gegeven, ofwel vanaf de komst van Christus; zodoende waren er negen jaar verstreken.

9 En Nephi, die de vader was van Nephi, die met de zorg voor de kronieken was belast, keerde niet terug naar het land Zarahemla en kon nergens in het gehele land worden gevonden.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

10 En het geschiedde dat het volk volhardde in goddeloosheid, niettegenstaande het vele prediken en profeteren dat onder hen werd uitgezonden; en aldus verstreek ook het tiende jaar; en ook het elfde jaar verstreek in ongerechtigheid.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

11 En het geschiedde dat er in het dertiende jaar in het gehele land oorlogen en twisten ontstonden; want de rovers van Gadianton waren zo talrijk geworden en doodden zovelen van het volk en verwoestten zovele steden en verbreidden zoveel dood en slachting in het land, dat het noodzakelijk werd dat het gehele volk, zowel de Nephieten als de Lamanieten, de wapens tegen hen opnam.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

12 Daarom verenigden zich alle Lamanieten die zich tot de Heer hadden bekeerd met hun broeders, de Nephieten, en zij werden gedwongen de wapens op te nemen tegen die rovers van Gadianton omwille van de veiligheid van hun leven en die van hun vrouwen en hun kinderen, ja, en tevens om hun rechten en de voorrechten van hun kerk en van hun godsdienst, en hun vrijheid en hun onafhankelijkheid te handhaven.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

13 En het geschiedde voordat dat dertiende jaar was verstreken, dat de Nephieten met volslagen vernietiging werden bedreigd wegens die oorlog, die buitengewoon verwoed was geworden.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

14 En het geschiedde dat die Lamanieten die zich met de Nephieten hadden verenigd, onder de Nephieten werden gerekend;

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

15 en hun vervloeking werd van hen weggenomen, en hun huid werd blank, zoals die van de Nephieten;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

16 en hun jongemannen en hun dochters werden buitengewoon mooi, en zij werden gerekend onder de Nephieten, en werden Nephieten genoemd. En aldus eindigde het dertiende jaar.

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

17 En het geschiedde in het begin van het veertiende jaar dat de oorlog tussen de rovers en het volk van Nephi voortduurde en buitengewoon verwoed werd; toch behaalde het volk van Nephi enig voordeel op de rovers, zodat zij hen uit hun landen terugdreven naar de bergen en naar hun geheime plaatsen.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 En aldus eindigde het veertiende jaar. En in het vijftiende jaar kwamen zij op tegen het volk van Nephi; en wegens de goddeloosheid van het volk van Nephi en hun vele twisten en onenigheden, behaalden de rovers van Gadianton vele voordelen op hen.

19 En aldus eindigde het vijftiende jaar, en aldus bevond het volk zich in een toestand van veel benauwing; en het zwaard van vernietiging hing hun boven het hoofd, zodat zij op het punt stonden erdoor te worden neergeveld, en wel wegens hun ongerechtigheid.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3 Nephi 3

1 En nu geschiedde het in het zestiende jaar sedert de komst van Christus dat Lachoneüs, de regeerder van het land, een brief ontving van de leider en het hoofd van die bende rovers; en dit waren de woorden die geschreven waren:

2 Lachoneüs, hoogst edele opperregeerder van het land, zie, ik schrijf u deze brief en betuig u buitengewoon grote lof wegens uw onwrikbaarheid, en ook de onwrikbaarheid van uw volk, in het handhaven van hetgeen u uw recht en vrijheid acht; ja, u staat pal voor de verdediging van uw vrijheid en uw eigendom en uw land — of wat u zo noemt — alsof u door de hand van een god wordt gesteund.

3 En het lijkt mij betreurenswaardig, hoogst edele Lachoneüs, dat u zo dwaas en ijdel zou zijn om te denken dat u weerstand kunt bieden aan zovele dappere mannen, die ik onder mijn bevel heb, die op dit tijdstip onder de wapens staan en vol ongeduld wachten op het woord: Val de Nephieten aan en vernietig hen.

4 En omdat ik hen op het slagveld heb beproefd en daarom hun onoverwinnelijke geest ken, en hun eeuwigdurende haat tegen u wegens het vele onrecht dat u hun hebt aangedaan, weet ik dat indien zij tegen u optrekken, zij u met volslagen vernietiging zullen bezoeken.

5 Daarom heb ik deze brief geschreven en verzegel ik hem met mijn eigen hand, want uw welzijn gaat mij ter harte wegens uw onwrikbaarheid in hetgeen volgens u juist is, en wegens uw edele geest op het slagveld.

6 Daarom schrijf ik u met het verlangen dat u uw steden, uw landerijen en uw bezittingen liever aan mijn volk overgeeft, dan dat zij u met het zwaard bezoeken en u vernietigen.

7 Of met andere woorden, geef u aan ons over en verenig u met ons en raak bekend met onze geheime werken, en word onze broeders, opdat u zoals wij zult zijn — niet onze slaven, maar onze broeders en deelgenoten van ons gehele bezit.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

8 En zie, indien u dat doet, zweer ik u onder ede dat u niet vernietigd wordt; maar indien u het niet doet, zweer ik u onder ede dat ik mijn legers volgende maand zal bevelen tegen u op te trekken, en zij zullen hun handen niet weerhouden en niemand sparen, maar u doden en het zwaard op u laten vallen totdat u niet meer bestaat.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

9 En zie, ik ben Giddianhi; en ik ben het hoofd van deze geheime vereniging van Gadianton; en ik weet dat deze vereniging en haar werken goed zijn; en zij zijn zeer oud en zijn aan ons doorgegeven.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

10 En ik schrijf u deze brief, Lachoneüs, en ik hoop dat u uw landen en uw bezittingen zonder bloedvergieten zult overdragen, opdat dit, mijn volk — dat zich van u heeft afgescheiden wegens uw goddeloosheid toen u het zijn bestuursrecht onthield — zijn rechten en bestuur zal terugkrijgen, en tenzij u dat doet, zal ik zijn onrecht wreken. Ik ben Giddianhi.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

11 En nu geschiedde het, toen Lachoneüs deze brief ontving, dat hij buitengewoon verbaasd was wegens de onbeschaamdheid waarmee Giddianhi het bezit van het land van de Nephieten opeiste en ook het volk bedreigde en het onrecht wilde wreken van hen wie geen onrecht was aangedaan, behalve dat zij zichzelf onrecht hadden aangedaan door over te lopen naar die goddeloze en gruwelijke rovers.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

12 Nu zie, deze Lachoneüs, de regeerder, was een rechtvaardig man, die niet kon worden afgeschrikt door de eisen en bedreigingen van een rover; daarom gaf hij geen gehoor aan de brief van Giddianhi, het hoofd van de rovers, maar hij liet zijn volk de Heer aanroepen om kracht voor wanneer de rovers tegen hen zouden optrekken.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

13 Ja, hij liet een bevelschrift aan het gehele volk uitgaan, dat zij hun vrouwen en hun kinderen, hun kleinvee en hun runderen en al hun bezit, behalve hun land, op één plaats bijeen moesten brengen.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

14 En hij liet versterkingen om hen heen opwerpen, en deze moesten buitengewoon sterk zijn. En hij liet legers, zowel van de Nephieten als van de Lamanieten, of van allen die onder de Nephieten werden gerekend, als wachten om hen heen plaatsen om hen dag en nacht tegen de rovers te beveiligen.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

15 Ja, hij zei tot hen: Zowaar de Heer leeft, tenzij u zich van al uw ongerechtigheden bekeert en de Heer aanroept, zult u geenszins uit de handen van die rovers van Gadianton worden bevrijd.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

16 En zo groot en wonderbaar waren de woorden en profetieën van Lachoneüs dat zij vrees over het gehele volk deden komen; en zij spanden zich uit alle macht in om te handelen naar de woorden van Lachoneüs.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

17 En het geschiedde dat Lachoneüs opperbevelhebbers aanstelde over alle legers van de Nephieten om het bevel over hen te voeren wanneer de rovers vanuit de wildernis tegen hen zouden optrekken.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

18 Nu werd de opperste onder alle opperbevelhebbers en hoogste commandant van alle legers van de Nephieten aangesteld, en zijn naam was Gidgiddoni.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

19 Nu was het de gewoonte onder alle Nephieten — behalve in hun tijden van goddeloosheid — om als hun opperbevelhebber iemand aan te stellen die de geest van openbaring en ook van profetie bezat; daarom was deze Gidgiddoni een groot profeet onder hen, en de opperrechter was dat eveneens.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

20 Nu zei het volk tot Gidgiddoni: Bid tot de Heer, en laten wij de bergen en de wildernis intrekken, zodat wij de rovers kunnen overvallen en hen in hun eigen landen vernietigen.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

21 Maar Gidgiddoni zei tot hen: De Heer verhoede het; want indien wij tegen hen optrokken, zou de Heer ons in hun handen overleveren; daarom zullen wij ons in het midden van onze landen voorbereiden, en wij zullen al onze legers verzamelen en wij zullen niet tegen hen optrekken, maar wachten totdat zij tegen ons optrekken; daarom, zowaar de Heer leeft, indien wij dit doen, zal Hij hen in onze handen overleveren.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

22 En het geschiedde in het zeventiende jaar, tegen het eind van het jaar, dat het bevelschrift van Lachoneüs over het gehele oppervlak van het land was uitgegaan, en zij hadden hun paarden en hun wagens en hun vee en al hun kleinvee en hun runderen en hun graan en al hun bezit bijeengebracht, en bij duizenden en bij tienduizenden trokken zij op, totdat zij zich allen hadden begeven naar de plaats waar zij zich volgens de aanwijzing zouden verzamelen om zich tegen hun vijanden te verdedigen.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

23 En het land dat was aangewezen, was het land Zarahemla, en het land dat tussen het land Zarahemla en het land Overvloed lag, ja, tot aan de grens die tussen het land Overvloed en het land Woestenij liep.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

24 En er waren vele duizenden mensen die Nephieten werden genoemd, die zich in dat land verzamelden. Nu liet Lachoneüs hen zich verzamelen in het zuidelijke land wegens de grote vervloeking die op het noordelijke land rustte.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

25 En zij versterkten zich tegen hun vijanden; en zij woonden in één land en in één groep, en zij vreesden de woorden die Lachoneüs had gesproken, zodat zij zich van al hun zonden bekeerden; en zij zonden hun gebeden op tot de Heer, hun God, dat Hij hen zou bevrijden wanneer hun vijanden tegen hen ten strijde zouden trekken.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

26 En zij waren buitengewoon bedroefd wegens hun vijanden. En Gidgiddoni liet hen oorlogswapens van iedere soort vervaardigen en zorgde ervoor dat zij sterk zouden zijn dankzij wapenrustingen en schilden en beukelaars, volgens zijn aanwijzingen.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3 Nephi 4

1 En het geschiedde tegen het eind van het achttiende jaar dat die legers van rovers zich op de strijd hadden voorbereid, en begonnen af te dalen en uitvallen te doen vanuit de heuvels en vanuit de bergen en de wildernis en hun verschansingen en hun geheime plaatsen, en de landen in bezit begonnen te nemen, zowel die in het zuidelijke als die in het noordelijke land, en alle landen in bezit begonnen te nemen die door de Nephieten waren verlaten en de steden die leeg waren achtergelaten.

2 Maar zie, er waren geen wilde dieren, noch was er wild in die landen die door de Nephieten waren verlaten, en er was geen wild voor de rovers, behalve in de wildernis.

3 En wegens gebrek aan voedsel konden de rovers zich alleen in de wildernis in leven houden; want de Nephieten hadden hun landen leeg achtergelaten en hadden hun kleinvee en hun runderen en al hun bezit verzameld, en zij vormden één groep.

4 Daarom was er geen mogelijkheid voor de rovers om te plunderen en voedsel te verkrijgen, behalve door openlijk tegen de Nephieten ten strijde te trekken; en de Nephieten vormden één groep en waren zeer talrijk, en zij hadden voorraad en paarden en vee en kudden van iedere soort voor zich achtergehouden om zeven jaar lang te kunnen bestaan, in welke tijd zij hoopten de rovers van het oppervlak van het land weg te vagen; en aldus verstreek het achttiende jaar.

5 En het geschiedde in het negentiende jaar, dat Giddianhi het noodzakelijk achtte tegen de Nephieten ten strijde te trekken, want er was voor hen geen wijze om te bestaan behalve door plundering, roof en moord.

6 En zij durfden zich niet over het oppervlak van het land te verspreiden, zodat zij graan konden verbouwen, voor het geval de Nephieten hen zouden overvallen en doden; daarom gaf Giddianhi zijn legers bevel dit jaar tegen de Nephieten ten strijde te trekken.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

7 En het geschiedde dat zij ten strijde trokken; en het was in de zesde maand; en zie, groot en verschrikkelijk was de dag waarop zij ten strijde trokken; en zij waren omgord op de wijze van rovers; en zij hadden een lamsvel om hun lendenen en zij waren met bloed beschilderd en hun hoofd was kaalgeschoren en zij droegen een helm; en groot en verschrikkelijk was de aanblik van de legers van Giddianhi wegens hun wapenrusting en wegens het bloed waarmee zij besmeurd waren.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

8 En het geschiedde dat de legers van de Nephieten, toen zij zagen hoe het leger van Giddianhi eruitzag, alle ter aarde vielen en de Heer, hun God, aanriepen om hen te sparen en hen uit de handen van hun vijanden te bevrijden.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

9 En het geschiedde, toen de legers van Giddianhi dat zagen, dat zij van blijdschap luidkeels begonnen te juichen, want zij veronderstelden dat de Nephieten uit vrees waren neergevallen, wegens de verschrikking van hun legers.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

10 Maar daarin werden zij teleurgesteld, want de Nephieten vreesden niet hen, maar zij vreesden hun God en smeekten Hem om bescherming; daarom, toen de legers van Giddianhi hen bestormden, stonden zij klaar om hen tegemoet te treden; ja, zij ontvingen hen in de kracht van de Heer.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

11 En de slag begon in deze, de zesde maand; en groot en verschrikkelijk was die slag, ja, zo groot en verschrikkelijk was de slachting ervan, dat men onder het gehele volk van Lehi, sedert hij Jeruzalem had verlaten, nog nooit een zo grote slachting had gekend.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

12 En zie, niettegenstaande de bedreigingen die Giddianhi had geuit en de eden die hij had gezworen, versloegen de Nephieten hen, zodat zij voor hen terugweken.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

13 En het geschiedde dat Gidgiddoni zijn legers bevel gaf hen tot aan de grens van de wildernis te achtervolgen en niemand te sparen die hun onderweg in handen viel; en aldus achtervolgden en doodden zij hen tot aan de grens van de wildernis, ja, totdat zij het bevel van Gidgiddoni hadden uitgevoerd.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

14 En het geschiedde dat Giddianhi, die met onverschrokkenheid weerstand had geboden en gestreden, bij zijn vlucht werd achtervolgd; en daar hij vermoeid was van zijn zware strijd, werd hij ingehaald en gedood. En aldus was het einde van de rover Giddianhi.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

15 En het geschiedde dat de legers van de Nephieten wederom terugkeerden naar hun beveiligde plaats. En het geschiedde dat dit negentiende jaar verstreek, en de rovers trokken niet wederom ten strijde; evenmin kwamen zij in het twintigste jaar.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

16 En in het eenentwintigste jaar trokken zij niet ten strijde, maar zij trokken aan alle kanten op om het volk van Nephi rondom te belegeren; want zij veronderstelden dat indien zij het volk van Nephi van hun land afsneden en hen aan alle kanten insloten, en indien zij hen afsneden van al hun bezigheden daarbuiten, dat zij hen ertoe konden brengen zich over te geven zoals zij dat wensten.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

17 Nu hadden zij een andere leider voor zich aangesteld, wiens naam Zemnarihah was; daarom was het Zemnarihah die deze belegering liet plaatsvinden.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

18 Maar zie, dat was een voordeel voor de Nephieten; want het was de rovers, wegens de grote voorraad die de Nephieten hadden ingeslagen, onmogelijk het beleg zo lang vol te houden dat het enige uitwerking op hen zou hebben,

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

19 en wegens de schaarse voorraad onder de rovers, want zie, zij hadden niets anders dan vlees om zich in leven te houden, welk vlees zij in de wildernis verkregen;

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

20 en het geschiedde dat het wild in de wildernis schaars werd, zodat de rovers op het punt stonden van de honger om te komen.

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

21 En de Nephieten deden overdag en 's nachts voortdurend uitvallen, en zij overvielen hun legers en roeiden hen uit bij duizenden en bij tienduizenden.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

22 En aldus kreeg het volk van Zemnarihah het verlangen hun plan te laten varen wegens de grote vernietiging die hen 's nachts en overdag trof.

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 En het geschiedde dat Zemnarihah zijn volk bevel gaf zich van de belegering terug te trekken en naar de verste delen van het noordelijke land te marcheren.

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthermost parts of the land northward.

24 En nu, daar Gidgiddoni op de hoogte was van hun plan en wist hoe zwak zij waren wegens het gebrek aan voedsel en de grote slachting die onder hen was aangericht, zond hij zijn legers 's nachts uit en sneed hun de terugtocht af, en stelde zijn legers op de weg van hun terugtocht op.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

25 En zij deden dat 's nachts en marcheerden de rovers voorbij zodat, toen de rovers de volgende ochtend hun mars begonnen, zij zowel vooraan als achteraan op de legers van de Nephieten stuitten.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

26 En de rovers die zich in het zuiden bevonden, werden ook in hun wijkplaatsen afgesneden. En al die dingen werden gedaan op bevel van Gidgiddoni.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

27 En er waren vele duizenden die zich als gevangenen overgaven aan de Nephieten, en de rest van hen werd gedood.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

28 En hun leider, Zemnarihah, werd gegrepen en opgehangen aan een boom, ja, aan de top ervan, totdat hij dood was. En toen zij hem hadden opgehangen totdat hij dood was, velden zij de boom ter aarde, en riepen met luide stem en zeiden:

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

29 Moge de Heer zijn volk bewaren in gerechtigheid en in heiligheid van hart, zodat zij allen die wegens macht en geheime verenigingen trachten hen te doden, ter aarde zullen doen vellen, zoals deze man ter aarde is geveld.

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

30 En zij verheugden zich en riepen andermaal met één stem en zeiden: Moge de God van Abraham, en de God van Izak, en de God van Jakob, dit volk in gerechtigheid beschermen zolang het de naam van zijn God ter bescherming aanroept.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

31 En het geschiedde dat zij allen als met één stem in gezang uitbraken, en hun God loofden voor het grote werk dat Hij voor hen had verricht door hen ervoor te bewaren in handen van hun vijanden te vallen.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

32 Ja, zij riepen: Hosanna de allerhoogste God! En zij riepen: Gezegend zij de naam van de Here God, de Almachtige, de allerhoogste God!

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

33 En hun hart was van vreugde opgezwollen, zodat er vele tranen werden vergoten wegens de grote goedertierenheid van God door hen uit de handen van hun vijanden te bevrijden; en zij wisten dat zij wegens hun bekering en hun ootmoed van een eeuwige vernietiging waren bevrijd.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3 Nephi 5

1 En nu zie, er was onder het gehele volk van de Nephieten geen levende ziel die ook maar enigszins twijfelde aan de woorden van alle heilige profeten die gesproken hadden; want zij wisten dat zij wel degelijk moesten worden vervuld.

2 En zij wisten dat Christus noodzakelijkerwijs gekomen moest zijn wegens de vele tekenen die gegeven waren, volgens de woorden van de profeten; en wegens de dingen die reeds waren gebeurd, wisten zij dat alle dingen wel moesten gebeuren volgens hetgeen gesproken was.

3 Daarom verzaakten zij al hun zonden en hun gruwelen en hun hoererijen, en dienden zij God met alle ijver dag en nacht.

4 En nu geschiedde het, toen zij alle rovers hadden gevangengenomen, zodat niemand ontkwam die niet was gedood, dat zij hun gevangenen in de gevangenis wierpen en hun het woord van God lieten prediken; en zovelen als er zich van hun zonden bekeerden en een verbond aangingen dat zij niet meer zouden moorden, werden vrijgelaten.

5 Maar zovelen als er geen verbond aangingen, en die nog steeds die geheime moorden in hun hart koesterden, ja, zovelen als men bedreigingen tegen hun broeders hoorde blazen, werden veroordeeld en gestraft volgens de wet.

6 En aldus maakten zij een eind aan al die goddeloze en geheime en gruwelijke verenigingen, waarin zoveel goddeloosheid en zovele moorden werden bedreven.

7 En aldus was het tweeëntwintigste jaar verstreken, en ook het drieëntwintigste jaar, en het vierentwintigste en het vijfentwintigste; en aldus was er vijfentwintig jaar verstreken.

8 En er was veel voorgevallen dat, in de ogen van sommigen, groot en wonderbaar zou zijn; evenwel kan niet alles in dit boek worden geschreven; ja, dit boek kan zelfs geen honderdste deel bevatten van hetgeen in de loop van vijfentwintig jaar onder zovele mensen is verricht;

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

9 doch zie, er bestaan kronieken die alle gebeurtenissen onder dit volk bevatten; en een korter maar getrouw verslag is door Nephi gegeven.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

10 Daarom heb ik mijn kroniek van deze zaken geschreven volgens de kroniek van Nephi, die gegraveerd was op de platen die de platen van Nephi werden genoemd.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

11 En zie, ik schrijf de kroniek op platen die ik eigenhandig heb gemaakt.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

12 En zie, ik heet Mormon, en ik ben genoemd naar het land Mormon, het land waar Alma de kerk onder het volk vestigde, ja, de eerste kerk die na hun overtreding onder hen werd gevestigd.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

13 Zie, ik ben een discipel van Jezus Christus, de Zoon van God. Ik ben door Hem geroepen om zijn woord onder zijn volk te verkondigen, opdat zij het eeuwige leven zullen hebben.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

14 En het is raadzaam geworden dat ik, volgens de wil van God — opdat de gebeden van hen die zijn heengegaan, die de heiligen waren, naar hun geloof vervuld worden — een kroniek schrijf van die dingen die zijn gedaan —

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

15 ja, een korte kroniek van hetgeen heeft plaatsgevonden vanaf het tijdstip dat Lehi Jeruzalem verliet, tot de huidige tijd.

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

16 Daarom stel ik mijn kroniek samen uit de verslagen die zijn gegeven door hen die mij zijn voorgegaan, tot het begin van mijn dagen;

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

17 en daarna schrijf ik een kroniek van de dingen die ik met mijn eigen ogen heb gezien.

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

18 En ik weet dat de kroniek die ik schrijf een getrouwe en ware kroniek is; niettemin zijn er vele dingen die wij volgens onze taal niet kunnen opschrijven.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

19 En nu houd ik op met spreken over mijzelf en ga ertoe over mijn verslag te geven van de dingen die vóór mijn tijd zijn gebeurd.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

20 Ik ben Mormon, en een zuivere afstammeling van Lehi. Ik heb reden mijn God en mijn Heiland, Jezus Christus, te loven, omdat Hij onze vaderen uit het land Jeruzalem heeft weggevoerd — en niemand wist het behalve Hijzelf en zij die Hij uit dat land wegvoerde — en omdat Hij mij en mijn volk zoveel kennis heeft geschonken voor het behoud van onze ziel.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

21 Waarlijk heeft Hij het huis van Jakob gezegend, en is Hij barmhartig geweest jegens het nageslacht van Jozef.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

22 En voor zover de kinderen van Lehi zijn geboden hebben onderhouden, heeft Hij hen gezegend en voorspoedig gemaakt, volgens zijn woord.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

23 Ja, en waarlijk zal Hij een overblijfsel van het nageslacht van Jozef wederom tot de kennis van de Heer, hun God, brengen.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

24 En zowaar de Heer leeft, zal Hij van de vier hoeken van de aarde het gehele overblijfsel van het nageslacht van Jakob vergaderen, dat over het gehele aardoppervlak is verstrooid.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

25 En zoals Hij Zich heeft verbonden jegens het gehele huis van Jakob, zo zal ook het verbond waarmee Hij Zich heeft verbonden jegens het huis van Jakob in de door Hemzelf bestemde tijd worden vervuld, waardoor het gehele huis van Jakob wederom tot de kennis zal worden gebracht van het verbond waarmee Hij Zich jegens hen heeft verbonden.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

26 En dan zullen zij hun Verlosser kennen, die Jezus Christus is, de Zoon van God; en dan zullen zij van de vier hoeken van de aarde worden vergaderd naar hun eigen landen, vanwaar zij zijn verstrooid; ja, zowaar de Heer leeft, aldus zal het zijn. Amen.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3 Nephi 6

1 En nu geschiedde het in het zesentwintigste jaar dat het gehele volk van de Nephieten naar zijn eigen landen terugkeerde, iedere man, met zijn gezin, zijn kleinvee en zijn runderen, zijn paarden en zijn vee, en alle dingen die hem toebehoorden.

2 En het geschiedde dat zij niet al hun voorraad hadden opgegeten; daarom namen zij alles wat zij niet verbruikt hadden met zich mee, hun graan van iedere soort, en hun goud en hun zilver en al hun kostbaarheden, en zij keerden terug naar hun eigen landen en hun bezittingen, zowel in het noorden als in het zuiden, zowel in het noordelijke land als in het zuidelijke land.

3 En zij gaven die rovers die een verbond hadden aangegaan om de vrede van het land te bewaren, die Lamaniet wilden blijven, landerijen naar hun aantal, opdat zij, met hun arbeid, middelen zouden hebben om van te bestaan; en aldus stichtten zij vrede in het gehele land.

4 En zij werden wederom voorspoedig en machtig; en het zesentwintigste en het zevenentwintigste jaar verstreken, en er heerste grote orde in het land; en zij hadden hun wetten naar billijkheid en recht ontworpen.

5 En nu was er niets in het gehele land om het volk te verhinderen voortdurend voorspoed te genieten, tenzij zij tot overtreding vervielen.

6 En nu waren het Gidgiddoni en de rechter, Lachoneüs, en zij die tot leiders waren aangesteld, die deze grote vrede in het land hadden gesticht.

7 En het geschiedde dat vele steden opnieuw werden gebouwd en vele oude steden werden hersteld.

8 En er werden vele wegen opgeworpen, en vele paden aangelegd, die van stad naar stad voerden, en van land naar land en van plaats naar plaats.

9 En aldus verstreek het achtentwintigste jaar, en het volk kende blijvende vrede.

10 Maar het geschiedde in het negenentwintigste jaar dat er enige geschillen ontstonden onder het volk; en sommigen verhieven zich in hoogmoed en grootspraak wegens hun buitengewoon grote rijkdommen, ja, tot grote vervolgingen toe;

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

11 want er waren vele kooplieden in het land, en ook vele wetgeleerden en vele ambtenaren.

12 En er ontstond standsverschil onder het volk, naar hun rijkdommen en hun gelegenheid kennis op te doen; ja, sommigen waren onwetend wegens hun armoede, en anderen ontvingen veel kennis wegens hun rijkdommen.

13 Sommigen hadden zich in hoogmoed verheven, en anderen waren buitengewoon ootmoedig; sommigen vergolden smaad met smaad, terwijl anderen smaad en vervolging en allerlei benauwingen verduurden en niet terugschimpten, maar ootmoedig en boetvaardig voor het aangezicht van God waren.

14 En aldus ontstond er grote ongelijkheid in het gehele land, zodat de kerk uiteen begon te vallen; ja, zodat de kerk in het dertigste jaar in het gehele land uiteen was gevallen, behalve onder enkele Lamanieten die tot het ware geloof waren bekeerd; en zij weigerden ervan af te wijken, want zij waren onwrikbaar en standvastig en onverzettelijk, gewillig om de geboden van de Heer met alle ijver te onderhouden.

15 Nu was de oorzaak van die ongerechtigheid van het volk het volgende: Satan had grote macht om het volk tot het bedrijven van allerlei ongerechtigheid op te hitsen, en hen op te blazen met hoogmoed en hen ertoe te verzoeken naar macht en gezag en rijkdommen en de ijdelheden van de wereld te streven.

16 En aldus verleidde Satan het hart van het volk om allerlei ongerechtigheid te bedrijven; daarom hadden zij slechts enkele jaren vrede genoten.

17 En aldus, in het begin van het dertigste jaar — daar het volk voor een lange tijd was overgeleverd om door de verzoekingen van de duivel te worden meegevoerd waarheen hij hen ook maar wilde voeren, en om elke ongerechtigheid te bedrijven die hij hen maar wilde laten bedrijven — en aldus verkeerden zij in het begin van dit, het dertigste jaar, in een staat van vreselijke goddeloosheid.

18 Nu zondigden zij niet onwetend, want zij kenden de wil van God aangaande hen, want die was hun geleerd; daarom stonden zij moedwillig tegen God op.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

19 En nu was dit in de dagen van Lachoneüs, de zoon van Lachoneüs, want Lachoneüs bekleedde de stoel van zijn vader en regeerde het volk dat jaar.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

20 En er werden mannen door de hemel geïnspireerd en uitgezonden, en zij bevonden zich onder het volk in het gehele land, en zij predikten en getuigden onverschrokken van de zonden en ongerechtigheden van het volk, en zij getuigden tot hen van de verlossing die de Heer voor zijn volk teweeg zou brengen, of met andere woorden, van de opstanding van Christus; en zij getuigden onverschrokken van zijn dood en lijden.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

21 Nu waren er velen onder het volk die buitengewoon vertoornd waren wegens hen die van die dingen getuigden; en zij die vertoornd waren, waren hoofdzakelijk de opperrechters, en zij die hogepriesters en wetgeleerden waren geweest; ja, allen die wetgeleerden waren, waren vertoornd op hen die van die dingen getuigden.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

22 Nu was er geen wetgeleerde of rechter of hogepriester die de macht had iemand ter dood te veroordelen, tenzij het vonnis werd ondertekend door de regeerder van het land.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

23 Nu waren er velen van hen die getuigden van de dingen met betrekking tot Christus, die onverschrokken getuigden, die door de rechters werden gegrepen en in het geheim ter dood gebracht, zodat het bericht van hun dood de regeerder van het land pas na hun dood bereikte.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

24 Nu zie, het was tegen de wetten van het land dat iemand ter dood werd gebracht, zonder machtiging van de regeerder van het land —

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

25 daarom werd er een klacht naar het land Zarahemla gezonden, naar de regeerder van het land, tegen die rechters, die de profeten van de Heer ter dood hadden veroordeeld, maar niet volgens de wet.

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

26 Nu geschiedde het dat zij werden gegrepen en voor de rechter gebracht om voor de misdaad die zij hadden bedreven te worden berecht volgens de wet die door het volk was gegeven.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

27 Nu geschiedde het dat die rechters vele vrienden en verwanten hadden; en de rest, ja, bijna alle wetgeleerden en hogepriesters, kwam bijeen, en verenigde zich met de verwanten van de rechters die volgens de wet moesten terechtstaan.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

28 En zij gingen een verbond met elkaar aan, ja, met name dat verbond dat was gegeven door de ouden, welk verbond door de duivel was gegeven en toegediend, om tegen alle gerechtigheid samen te spannen.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

29 Daarom spanden zij samen tegen het volk van de Heer, en zij gingen een verbond aan om het te vernietigen, en om hen die aan moord schuldig waren te onttrekken aan de greep van het recht, dat volgens de wet zou worden toegepast.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

30 En zij trotseerden de wet en de rechten van hun land; en zij verbonden zich jegens elkaar om de regeerder te vernietigen en een koning over het land uit te roepen, opdat het land niet meer vrij zou zijn, maar aan koningen zou zijn onderworpen.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3 Nephi 7

1 Nu zie, ik zal u aantonen dat zij geen koning over het land uitriepen; maar in datzelfde jaar, ja, het dertigste jaar, vernietigden zij, ja, vermoordden zij de opperrechter van het land op de rechterstoel.

2 En het volk was verdeeld, de een tegen de ander; en zij scheidden zich van elkaar af in stammen, iedere man met zijn gezin en zijn verwanten en vrienden; en aldus wierpen zij de regering van het land omver.

3 En iedere stam stelde een hoofd of leider voor zich aan; en aldus werden zij stammen en leiders van stammen.

4 Nu zie, er was niemand onder hen of hij had een groot gezin en vele verwanten en vrienden; daarom werden hun stammen buitengewoon groot.

5 Dit alles nu werd gedaan, en er waren vooralsnog geen oorlogen onder hen; en al die ongerechtigheid was over het volk gekomen, omdat het zich had overgegeven aan de macht van Satan.

6 En de reglementen van de regering werden teniet-gedaan ten gevolge van de geheime vereniging van de vrienden en verwanten van hen die de profeten hadden vermoord.

7 En zij veroorzaakten een grote twist in het land, zodat het rechtvaardigste deel van het volk bijna geheel goddeloos was geworden; ja, er waren slechts enkele rechtvaardigen onder hen.

8 En aldus waren er geen zes jaar verstreken sedert het merendeel van het volk zich van zijn rechtvaardigheid had afgewend, zoals de hond naar zijn uitbraaksel terugkeert, of de zeug zich wederom in de modderpoel wentelt.

9 Deze geheime vereniging nu, die zoveel ongerechtigheid over het volk had gebracht, kwam bijeen en stelde als hoofd een man aan die zij Jakob noemden;

10 en zij noemden hem hun koning; daarom werd hij koning over die goddeloze bende; en hij was een van de belangrijksten van hen die hun stem verheven hadden tegen de profeten, die van Jezus getuigden.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 En het geschiedde dat zij niet zo talrijk waren als de stammen van het volk die verenigd waren, hoewel hun leiders hun eigen wetten uitvaardigden, ieder voor zijn stam; niettemin waren het vijanden; want hoewel zij geen rechtvaardig volk waren, toch waren zij verenigd in hun haat tegen hen die een verbond hadden aangegaan om de regering omver te werpen.

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

12 Daarom, toen Jakob zag dat hun vijanden talrijker waren dan zijzelf, gebood hij zijn volk, daar hij de koning van de bende was, te vluchten naar het uiterste noorden van het land en daar een koninkrijk voor zich op te bouwen, totdat er zich afgescheidenen bij hen zouden voegen — want hij vleide hen dat er vele afgescheidenen zouden zijn — en zij sterk genoeg waren geworden om te strijden tegen de stammen van het volk; en dat deden zij.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

13 En hun mars was zo snel, dat die niet te stuiten was voordat zij buiten het bereik van het volk waren gekomen. En aldus eindigde het dertigste jaar; en aldus stonden de zaken van het volk van Nephi.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

14 En het geschiedde in het eenendertigste jaar dat zij in stammen werden verdeeld, iedere man met zijn gezin, verwanten en vrienden; niettemin waren zij overeengekomen geen oorlog tegen elkaar te voeren; zij waren echter niet één in hun wetten en hun wijze van regeren, want die werden uitgevaardigd volgens het inzicht van hen die hun opperhoofden en hun leiders waren. Maar zij vaardigden zeer strenge wetten uit dat de ene stam niet tegen een andere mocht overtreden, zodat zij in enige mate vrede in het land hadden; niettemin was hun hart afgewend van de Heer, hun God, en zij stenigden de profeten en wierpen hen uit hun midden.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

15 En het geschiedde dat Nephi, die door engelen en ook de stem van de Heer was bezocht, en dus engelen had gezien en ooggetuige was, en wie macht was gegeven opdat hij van de bediening van Christus zou weten, en die tevens ooggetuige was van hun snelle terugval van rechtvaardigheid naar hun goddeloosheid en gruwelen;

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

16 welnu, omdat hij bedroefd was wegens de verstoktheid van hun hart en de verblindheid van hun verstand, ging hij in datzelfde jaar onder hen uit en begon stoutmoedig te getuigen van bekering en vergeving van zonden door geloof in de Heer Jezus Christus.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

17 En hij leerde hun vele dingen; en niet alles daarvan kan worden opgeschreven, en een gedeelte ervan zou niet voldoende zijn, daarom zijn ze niet in dit boek opgeschreven. En Nephi leerde met kracht en met groot gezag.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

18 En het geschiedde dat zij vertoornd op hem waren, namelijk omdat hij grotere macht bezat dan zij, want het was niet mogelijk dat zij zijn woorden niet zouden geloven, want zo groot was zijn geloof in de Heer Jezus Christus, dat engelen hem dagelijks dienden.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

19 En in de naam van Jezus wierp hij duivels en onreine geesten uit; en hij wekte zelfs zijn broer op uit de doden, nadat die was gestenigd en gedood door het volk.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

20 En het volk zag het en was er getuige van en was vertoornd op hem wegens zijn macht; en in de naam van Jezus verrichtte hij nog veel meer wonderen voor de ogen van het volk.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

21 En het geschiedde dat het eenendertigste jaar verstreek, en er waren slechts weinigen die zich tot de Heer bekeerden; maar zovelen als er zich wél bekeerden, gaven het volk waarlijk te kennen dat zij waren bezocht door de macht en de Geest van God, die in Jezus Christus was, in wie zij geloofden.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

22 En allen uit wie duivels waren geworpen en die van hun ziekten en hun gebreken waren genezen, deelden het volk waarlijk mede dat de Geest van God op hen had ingewerkt en dat zij waren genezen; en zij lieten ook tekens zien en verrichtten een aantal wonderen onder het volk.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

23 Aldus verstreek ook het tweeëndertigste jaar. En in het begin van het drieëndertigste jaar verhief Nephi zijn stem tot het volk; en hij predikte hun bekering en vergeving van zonden.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

24 Nu wil ik dat u tevens in gedachte houdt dat niemand die tot bekering was gebracht, niet met water werd gedoopt.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 Daarom ordende Nephi mannen tot die bediening, opdat allen die tot hen kwamen met water zouden worden gedoopt, en wel als een teken en een getuigenis voor het aangezicht van God en tot het volk, dat zij zich hadden bekeerd en vergeving van hun zonden hadden ontvangen.

26 En er waren er velen in het begin van dat jaar die zich tot bekering lieten dopen; en aldus verstreek het grootste gedeelte van het jaar.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3 Nephi 8

1 En nu geschiedde het, volgens onze kroniek, en wij weten dat onze kroniek waar is, want zie, het was een rechtvaardig man die de kroniek bijhield — want hij verrichtte waarlijk vele wonderen in de naam van Jezus; en er was niemand die een wonder kon verrichten in de naam van Jezus, tenzij hij in alle opzichten gereinigd was van zijn ongerechtigheid —

2 en nu geschiedde het dat het drieëndertigste jaar, indien er door die man geen fout is gemaakt bij de berekening van onze tijd, was verstreken;

3 en het volk begon in alle ernst uit te zien naar het teken dat door de profeet Samuel, de Lamaniet, was gegeven, ja, naar het tijdstip dat er drie dagen lang duisternis over het oppervlak van het land zou zijn.

4 En er ontstond grote twijfel en veel woordenstrijd onder het volk, hoewel er zovele tekens waren gegeven.

5 En het geschiedde in het vierendertigste jaar, in de eerste maand, op de vierde dag van de maand, dat er een grote storm opstak, een storm zoals er nog nooit een was gekend in het gehele land.

6 En er was ook een grote en verschrikkelijke orkaan; en er was een verschrikkelijk donderen, waardoor de gehele aarde werd geschud alsof zij op het punt stond uiteen te splijten.

7 En er waren buitengewoon felle bliksemschichten zoals er nog nooit waren gekend in het gehele land.

8 En de stad Zarahemla vatte vlam.

9 En de stad Moroni zonk weg in de diepten van de zee en haar inwoners verdronken.

10 En er werd aarde op de stad Moronihah gestort, zodat er in de plaats van de stad een grote berg ontstond.

11 En er was een grote en verschrikkelijke verwoesting in het zuidelijke land.

12 Doch zie, nog groter en verschrikkelijker was de verwoesting in het noordelijke land; want zie, het gehele oppervlak van het land werd veranderd ten gevolge van de orkaan en de wervelwinden en de donderslagen en de bliksemschichten en het buitengewoon hevige beven van de gehele aarde;

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

13 en de wegen werden opgebroken en de vlakke paden werden verwoest en vele effen plaatsen werden ruw.

And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.

14 En vele grote en aanzienlijke steden zonken weg en vele verbrandden, en vele beefden totdat hun gebouwen instortten en hun inwoners werden gedood en de plaatsen verwoest achterbleven.

And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.

15 En er bleven nog enkele steden over; maar de schade eraan was buitengewoon groot, en er waren velen daarin die werden gedood.

And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.

16 En er waren er die in de wervelwind werden weggevoerd; en waarheen zij zijn gegaan, weet geen mens; men weet alleen dat zij werden weggevoerd.

And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.

17 En aldus werd het oppervlak van de gehele aarde vervormd ten gevolge van de orkanen en de donderslagen en de bliksemschichten en het beven van de aarde.

And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.

18 En zie, de rotsen scheurden doormidden; zij werden op het oppervlak van de gehele aarde verbroken, zodat zij in brokstukken werden aangetroffen, gescheurd en gespleten, over het gehele oppervlak van het land.

And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, insomuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

19 En het geschiedde, toen de donderslagen en de bliksemschichten en de storm en de orkaan en het beven van de aarde ophielden — want zie, zij duurden ongeveer drie uur lang; en sommigen zeiden dat de tijd langer was; niettemin gebeurden al die grote en verschrikkelijke dingen in een tijdsbestek van ongeveer drie uur — en zie, toen was er duisternis op het oppervlak van het land.

And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

20 En het geschiedde dat er dikke duisternis was op het gehele oppervlak van het land, zodat de inwoners ervan die niet waren omgekomen, de damp van duisternis konden voelen;

And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, insomuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

21 en er kon geen licht zijn wegens de duisternis, noch kaarsen, noch fakkels; evenmin kon er vuur worden ontstoken met hun fijne en buitengewoon droge hout, zodat er in het geheel geen licht kon zijn;

And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;

22 en er werd in het geheel geen licht gezien, vuur noch flikkering, zon noch maan, noch sterren, want zo dicht was de mist van duisternis die op het oppervlak van het land lag.

And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 En het geschiedde dat het drie dagen duurde dat er geen licht werd gezien; en er was voortdurend groot getreur en gekerm en geween onder het gehele volk; ja, groot was het gekreun van het volk wegens de duisternis en de grote verwoesting die hen had getroffen.

24 En op één plaats hoorde men hen roepen, en zeggen: O, hadden wij ons maar bekeerd vóór deze grote en verschrikkelijke dag, dan waren onze broeders gespaard gebleven en zouden zij niet zijn verbrand in die grote stad Zarahemla.

25 En op een andere plaats hoorde men hen roepen en treuren, en zeggen: O, hadden wij ons maar bekeerd vóór deze grote en verschrikkelijke dag, en hadden wij de profeten maar niet gedood en gestenigd en uitgeworpen; dan waren onze moeders en onze mooie dochters en onze kinderen gespaard gebleven, en niet bedolven onder die grote stad Moronihah. En aldus was het gekerm van het volk groot en verschrikkelijk.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3 Nephi 9

1 En het geschiedde dat er onder alle bewoners van de aarde, over het gehele oppervlak van dit land, een stem werd gehoord, die riep:

2 Wee, wee, wee dit volk; wee de bewoners van de gehele aarde, tenzij zij zich bekeren; want de duivel lacht en zijn engelen juichen wegens de gedoden onder de mooie zonen en dochters van mijn volk; en het is wegens hun ongerechtigheid en gruwelen dat zij zijn omgekomen!

3 Zie, die grote stad Zarahemla heb Ik met vuur verbrand, en haar inwoners.

4 En zie, die grote stad Moroni heb Ik doen verzinken in de diepten van de zee, en haar inwoners doen verdrinken.

5 En zie, die grote stad Moronihah heb Ik met aarde bedekt, en haar inwoners, om hun ongerechtigheden en hun gruwelen te verbergen voor mijn aangezicht, zodat het bloed van de profeten en de heiligen niet meer tot Mij zal getuigen tegen hen.

6 En zie, de stad Gilgal heb Ik doen verzinken, en haar inwoners doen begraven in de diepten van de aarde;

7 ja, en de stad Onihah en haar inwoners, en de stad Mocum en haar inwoners, en de stad Jeruzalem en haar inwoners; en in hun plaats heb Ik wateren doen opkomen om hun goddeloosheid en gruwelen te verbergen voor mijn aangezicht, zodat het bloed van de profeten en de heiligen niet meer tot Mij zal getuigen tegen hen.

8 En zie, de stad Gadiandi, en de stad Gadiomnah, en de stad Jakob, en de stad Gimgimno, al deze heb Ik doen verzinken, en er heuvels en dalen voor in de plaats gemaakt; en hun inwoners heb Ik in de diepten van de aarde begraven om hun goddeloosheid en gruwelen te verbergen voor mijn aangezicht, zodat het bloed van de profeten en de heiligen niet meer tot Mij zal getuigen tegen hen.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 En zie, die grote stad Jakobugat, die werd bewoond door het volk van koning Jakob, heb Ik met vuur doen verbranden wegens hun zonden en hun goddeloosheid, die de goddeloosheid van de gehele aarde te boven ging wegens hun geheime moorden en verenigingen; want zij zijn het die de vrede van mijn volk en de regering van het land hebben vernietigd; daarom heb Ik hen doen verbranden, om hen voor mijn aangezicht te vernietigen, zodat het bloed van de profeten en de heiligen niet meer tot Mij zal getuigen tegen hen.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

10 En zie, de stad Laman en de stad Josh en de stad Gad en de stad Kishkumen heb Ik met vuur doen verbranden, en hun inwoners, wegens hun goddeloosheid door de profeten uit te werpen, en hen te stenigen die Ik had gezonden om hen op hun goddeloosheid en hun gruwelen te wijzen.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

11 En omdat zij hen allen uitwierpen, zodat er geen rechtvaardigen onder hen waren, zond Ik vuur neer en vernietigde hen, opdat hun goddeloosheid en gruwelen voor mijn aangezicht verborgen zouden zijn, zodat het bloed van de profeten en de heiligen die Ik onder hen had gezonden, niet van de aardbodem tot Mij zou roepen om hen aan te klagen.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

12 En vele grote verwoestingen heb Ik over dit land doen komen, en over dit volk, wegens zijn goddeloosheid en zijn gruwelen.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

13 O, u allen die bent gespaard omdat u rechtvaardiger was dan zij, wilt u nu niet tot Mij terugkeren, en u van uw zonden bekeren en tot inkeer komen, opdat Ik u kan genezen?

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

14 Ja, voorwaar, zeg Ik u, indien u tot Mij komt, zult u het eeuwige leven hebben. Zie, de arm van mijn barmhartigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook komt, hem zal Ik aannemen; en gezegend zijn zij die tot Mij komen.

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

15 Zie, Ik ben Jezus Christus, de Zoon van God. Ik heb de hemelen geschapen en de aarde en alle dingen die daarin zijn. Ik was vanaf het begin bij de Vader. Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij; en in Mij heeft de Vader zijn naam verheerlijkt.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

16 Ik kwam tot de mijnen, en de mijnen hebben Mij niet aangenomen. En de Schriften aangaande mijn komst zijn vervuld.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

17 En zovelen als Mij wél hebben aangenomen, hun heb Ik het gegeven zonen van God te worden; en evenzo zal Ik geven aan zovelen als in mijn naam zullen geloven, want zie, door Mij komt de verlossing en in Mij is de wet van Mozes vervuld.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

18 Ik ben het licht en het leven van de wereld. Ik ben de Alfa en de Omega, het begin en het einde.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

19 En u zult Mij geen bloedvergieten meer offeren; ja, uw offeranden en uw brandoffers moeten worden afgeschaft, want Ik zal geen van uw offeranden en brandoffers aannemen.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

20 Maar u zult Mij als offer een gebroken hart en een verslagen geest brengen. En wie tot Mij komt met een gebroken hart en een verslagen geest, die zal Ik dopen met vuur en met de Heilige Geest, zoals de Lamanieten wegens hun geloof in Mij ten tijde van hun bekering werden gedoopt met vuur en met de Heilige Geest; en zij wisten het niet.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

21 Zie, Ik ben tot de wereld gekomen om de wereld verlossing te brengen, om de wereld van de zonde te redden.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

22 Daarom, wie zich bekeert en als een klein kind tot Mij komt, die zal Ik aannemen, want uit zodanigen bestaat het koninkrijk van God. Zie, voor zodanigen heb Ik mijn leven afgelegd, en het wederom opgenomen; daarom, bekeer u, en kom tot Mij, u einden der aarde, en laat u redden.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3 Nephi 10

1 En nu zie, het geschiedde dat alle mensen van het land die woorden hoorden en ervan getuigden. En na die woorden was er vele uren lang stilte in het land;

2 want zo groot was de verbazing van de mensen, dat zij ermee ophielden te weeklagen en te kermen over het verlies van hun verwanten die gedood waren; daarom was er vele uren lang stilte in het gehele land.

3 En het geschiedde dat er andermaal een stem tot het volk kwam — en alle mensen hoorden die en getuigden ervan — die zei:

4 O, volk van deze grote steden die gevallen zijn, u die afstammelingen van Jakob bent, ja, u die van het huis van Israël bent, hoe dikwijls heb Ik u vergaderd zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en heb Ik u verzorgd.

5 En voorts, hoe dikwijls heb Ik u willen vergaderen zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, ja, o volk van het huis van Israël, u die gevallen bent; ja, o volk van het huis van Israël, zowel u die in Jeruzalem woont, als u die gevallen bent; ja, hoe dikwijls heb Ik u willen vergaderen zoals een hen haar kuikens vergadert, en u hebt niet gewild.

6 O huis van Israël, u die Ik heb gespaard, hoe dikwijls zal Ik u vergaderen zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, indien u u zich zult bekeren en tot Mij zult terugkeren met een volmaakt voornemen des harten.

7 Maar zo niet, o huis van Israël, dan zullen uw woonplaatsen verlaten zijn tot de tijd van de vervulling van het verbond met uw vaderen.

8 En zie, nu geschiedde het, nadat het volk die woorden had gehoord, dat zij opnieuw begonnen te wenen en te kermen wegens het verlies van hun verwanten en vrienden.

9 En het geschiedde dat de drie dagen aldus verstreken. En het was ochtend, en de duisternis verdween van het oppervlak van het land en de aarde hield op met beven en de rotsen scheurden niet meer en het ontzettende kreunen hield op en al het rumoer verstomde.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

10 En de aarde voegde zich wederom aaneen, zodat zij vast was; en het rouwen en het wenen en het jammeren van de mensen die in leven waren gelaten, hield op; en hun rouw veranderde in vreugde, en hun weeklagen in lof en dankzegging aan de Heer Jezus Christus, hun Verlosser.

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

11 En tot dusver waren de schriftwoorden, die door de profeten waren gesproken, vervuld.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

12 En het was het rechtvaardigste deel van het volk dat gespaard was gebleven, en het waren zij die de profeten hadden aangenomen en hen niet hadden gestenigd; het waren zij die het bloed van de heiligen niet hadden vergoten, die gespaard waren gebleven —

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

13 en zij waren gespaard gebleven en niet weggezonken en begraven in de aarde; en zij waren niet verdronken in de diepten van de zee; en zij waren niet verbrand door vuur, evenmin waren zij bedolven en verpletterd; en zij waren niet weggevoerd in de wervelwind; evenmin waren zij overweldigd door de damp van rook en van duisternis.

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

14 En nu, wie dit leest, laat hij het begrijpen; hij die de Schriften heeft, laat hij die onderzoeken en zien of al die doden en al die vernietigingen, door vuur en door rook en door orkanen en door wervelwinden en door het openspliiten van de aarde om hen te verzwelgen, of al die dingen niet ter vervulling zijn van de profetieën van vele heilige profeten.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

15 Zie, ik zeg u: Ja, velen hebben getuigd dat die dingen bij de komst van Christus zouden plaatsvinden, en zijn gedood omdat zij van die dingen hebben getuigd.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

16 Ja, de profeet Zenos heeft van die dingen getuigd, en ook Zenock heeft over die dingen gesproken, omdat zij in het bijzonder hebben getuigd aangaande ons die het overblijfsel van hun nageslacht zijn.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

17 Zie, onze vader Jakob heeft eveneens getuigd aangaande een overblijfsel van het nageslacht van Jozef. En zie, zijn wij niet een overblijfsel van het nageslacht van Jozef? En deze dingen die van ons getuigen, staan die niet geschreven op de platen van koper die onze vader Lehi uit Jeruzalem heeft meegebracht?

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 En het geschiedde aan het eind van het vierendertigste jaar, zie, ik zal u tonen dat er aan het volk van Nephi dat gespaard was gebleven, en ook aan hen die Lamanieten hadden geheten en gespaard waren gebleven, grote gunsten werden bewezen, en dat er grote zegeningen op hun hoofd werden uitgestort, omdat Christus Zich kort na zijn hemelvaart aan hen heeft geopenbaard —

19 hun zijn lichaam heeft getoond en hen heeft gediend; en een verslag van zijn bediening wordt hierna gegeven. Daarom beëindig ik voorlopig mijn woorden.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, insomuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Jezus Christus heeft Zich aan het volk van Nephi vertoond, toen de menigte was bijeenvergaderd in het land Overvloed, en Hij heeft hen gediend; en Hij heeft Zich op de volgende wijze aan hen vertoond.

3 Nephi 11

1 En nu geschiedde het dat er een grote menigte van het volk van Nephi was bijeenvergaderd rondom de tempel die in het land Overvloed stond; en zij verbaasden zich en uitten hun verwondering aan elkaar en wezen elkaar de grote en wonderbare verandering aan die had plaatsgevonden.

2 En ook spraken zij samen over deze Jezus Christus, van wiens dood het teken was gegeven.

3 En het geschiedde, terwijl zij aldus met elkaar spraken, dat zij een stem hoorden, die als het ware uit de hemel kwam; en zij wierpen hun blik in het rond, want zij begrepen de stem die zij hoorden niet; en het was geen scherpe stem, evenmin was het een luide stem; maar toch, en ondanks dat het een zachte stem was, doordrong zij hen die haar hoorden tot in hun binnenste, zodat er geen deel van hun lichaam was dat zij niet deed beven; ja, zij doordrong hen tot in de ziel en deed hun hart branden.

4 En het geschiedde dat zij de stem opnieuw hoorden, en zij verstonden haar niet.

5 En wederom, voor de derde maal, hoorden zij de stem, en zij zetten hun oren open om haar te horen; en hun ogen waren gericht naar de oorsprong van het geluid; en zij keken gestadig naar de hemel, vanwaar het geluid kwam.

6 En zie, de derde maal verstonden zij de stem die zij hoorden; en die zei tot hen:

7 Zie mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt; luister naar Hem.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

8 En het geschiedde, toen zij de stem begrepen, dat zij hun blik wederom hemelwaarts wierpen; en zie, zij zagen een Man uit de hemel neerdalen; en Hij was gekleed in een wit gewaad; en Hij daalde neer en stond in hun midden; en de ogen van de gehele menigte waren op Hem gericht, en zij durfden hun mond niet open te doen, zelfs niet tegen elkaar, en wisten niet wat het betekende, want zij dachten dat het een engel was die aan hen was verschenen.

9 En het geschiedde dat Hij zijn hand uitstrekte en tot het volk sprak en zei:

10 Zie, Ik ben Jezus Christus, die volgens het getuigenis van de profeten in de wereld zou komen.

11 En zie, Ik ben het licht en het leven van de wereld; en Ik heb gedronken uit die bittere beker die de Vader Mij heeft gegeven en heb de Vader verheerlijkt door de zonden van de wereld op Mij te nemen, waarmee Ik Mij in alle dingen aan de wil van de Vader heb onderworpen vanaf het begin.

12 En het geschiedde, toen Jezus die woorden had gesproken, dat de gehele menigte ter aarde viel; want zij herinnerden zich dat er onder hen was geprofeteerd dat Christus Zich na zijn hemelvaart aan hen zou vertonen.

13 En het geschiedde dat de Heer tot hen sprak en zei:

14 Sta op en nader tot Mij om uw hand in mijn zijde te steken, en ook om de tekens van de nagels in mijn handen en in mijn voeten te voelen, opdat u zult weten dat Ik de God van Israël en de God van de gehele aarde ben, en ben gedood voor de zonden van de wereld.

15 En het geschiedde dat de menigte toetrad en de handen in zijn zijde stak en de tekens van de nagels in zijn handen en in zijn voeten voelde; en dat deden zij en traden één voor één toe totdat allen waren toegetreden en met hun ogen hadden gezien en met hun handen hadden gevoeld, en met zekerheid wisten en getuigden, dat Hij het was van wie de profeten hadden geschreven dat Hij zou komen.

16 En toen zij allen waren toegetreden en er zelf getuige van waren geweest, riepen zij eenparig uit en zeiden:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 Hosanna! Gezegend zij de naam van de Allerhoogste God! En zij vielen aan de voeten van Jezus neer en aanbaden Hem.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

18 En het geschiedde dat Hij tot Nephi sprak — want Nephi bevond zich onder de menigte — en Hij gebood hem toe te treden.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

19 En Nephi stond op en trad toe, en hij boog zich voor het aangezicht van de Heer en kuste zijn voeten.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

20 En de Heer gebood hem op te staan. En hij richtte zich op en stond vóór Hem.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

21 En de Heer zei tot hem: Ik geef u de macht om dit volk te dopen wanneer Ik andermaal ten hemel ben gevaren.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

22 En de Heer riep ook anderen en zei tot hen hetzelfde; en Hij gaf hun de macht om te dopen. En Hij zei tot hen: Op deze wijze zult u dopen; en er zal geen woordenstrijd onder u zijn.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

23 Voorwaar, Ik zeg u, wie zich door uw woorden van hun zonden bekeren en verlangen zich in mijn naam te laten dopen, zult u op deze wijze dopen: Zie, u zult in het water afdalen en hen in mijn naam dopen.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them— Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

24 En nu zie, dit zijn de woorden die u zult zeggen, hen bij de naam noemend:

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

25 Met het gezag mij door Jezus Christus verleend, doop ik u in de naam van de Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest. Amen.

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

26 En dan zult u hen in het water onderdompelen en wederom uit het water komen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

27 En op die wijze zult u in mijn naam dopen; want zie, voorwaar, Ik zeg u dat de Vader en de Zoon en de Heilige Geest één zijn; en Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij; en de Vader en Ik zijn één.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

28 En zoals Ik u heb geboden, aldus zult u dopen. En er zal geen woordenstrijd onder u zijn, zoals er tot dusver is geweest; evenmin zal er woordenstrijd onder u zijn over de punten van mijn leer, zoals er tot dusver is geweest.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

29 Want voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, hij die de geest van twisten heeft, is niet van Mij, maar van de duivel, die de vader van twisten is, en hij hitst het hart van de mensen op om in toorn te twisten, de een met de ander.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

30 Zie, dat is niet mijn leer om het hart van de mensen tot toorn op te hitsen, de een tegen de ander; dit is daarentegen mijn leer: dat zulke zaken moeten worden weggedaan.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

31 Zie, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Ik zal u mijn leer verkondigen.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

32 En dit is mijn leer, en het is de leer die de Vader Mij heeft gegeven; en Ik getuig van de Vader, en de Vader getuigt van Mij, en de Heilige Geest getuigt van de Vader en van Mij; en Ik getuig dat de Vader alle mensen overal gebiedt zich te bekeren en in Mij te geloven.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

33 En wie in Mij gelooft en zich laat dopen, die zal behouden worden; en zij zijn het die het koninkrijk van God zullen beërven.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

34 En wie niet in Mij gelooft en zich niet laat dopen, zal worden verdoemd.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

35 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat dit mijn leer is, en Ik getuig ervan namens de Vader; en wie in Mij gelooft, gelooft ook in de Vader; en de Vader zal tot hem getuigen van Mij, want Hij zal hem bezoeken met vuur en met de Heilige Geest.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

36 En aldus zal de Vader van Mij getuigen, en de Heilige Geest zal tot hem getuigen van de Vader en van Mij; want de Vader en Ik en de Heilige Geest zijn één.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

37 En wederom zeg Ik u, u moet zich bekeren en worden als een klein kind en u laten dopen in mijn naam, anders kunt u deze dingen geenszins ontvangen.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

38 En wederom zeg Ik u, u moet zich bekeren, en u laten dopen in mijn naam, en worden als een klein kind, anders kunt u het koninkrijk van God geenszins beërven.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

39 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat dit mijn leer is, en wie daarop bouwt, bouwt op mijn rots, en de poorten van de hel zullen hem niet overweldigen.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

40 En wie meer of minder verkondigt dan dit en het als mijn leer vestigt, die is uit den boze en is niet op mijn rots gebouwd; integendeel, hij bouwt op een zanderig fundament, en de poorten van de hel staan open om hem te ontvangen wanneer de watervloeden komen en de winden tegen hem slaan.

41 Welnu, gaat uit onder dit volk en verkondigt de woorden die Ik heb gesproken tot de einden der aarde.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3 Nephi 12

1 En zie, het geschiedde, toen Jezus die woorden tot Nephi had gesproken, en tot hen die geroepen waren — en het aantal van hen dat geroepen was en de macht en het gezag had ontvangen om te dopen, was twaalf — dat Hij zijn hand tot de menigte uitstrekte en hen toeriep en zei: Gezegend bent u indien u acht slaat op de woorden van deze twaalf die Ik uit uw midden heb gekozen om u te leren en uw dienstknecht te zijn; en Ik heb hun de macht gegeven om u met water te dopen; en zie, nadat u met water bent gedoopt, zal Ik u dopen met vuur en met de Heilige Geest; daarom, gezegend bent u indien u in Mij gelooft en u laat dopen nadat u Mij hebt gezien en weet dat Ik ben.

2 En voorts, meer gezegend zijn zij die in uw woorden zullen geloven, omdat u getuigt dat u Mij hebt gezien en weet dat Ik ben. Ja, gezegend zijn zij die in uw woorden zullen geloven en afdalen in de diepste ootmoed en zich laten dopen, want zij zullen met vuur en met de Heilige Geest worden bezocht en vergeving van hun zonden ontvangen.

3 Ja, gezegend zijn de armen van geest die tot Mij komen, want van hen is het koninkrijk van de hemel.

4 En voorts, gezegend zijn allen die treuren, want zij zullen vertroost worden.

5 En gezegend zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

6 En gezegend zijn allen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen met de Heilige Geest worden vervuld.

7 En gezegend zijn de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid verkrijgen.

8 En gezegend zijn alle reinen van hart, want zij zullen God zien.

9 En gezegend zijn alle vredestichters, want zij zullen de kinderen van God worden genoemd.

10 En gezegend zijn allen die omwille van mijn naam worden vervolgd, want van hen is het koninkrijk van de hemel.

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

11 En gezegend bent u wanneer men u omwille van Mij smaadt en vervolgt en liegende allerlei kwaad van u spreekt;

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

12 want u zult grote vreugde hebben en buitengewoon verblijd zijn, want uw loon in de hemel zal groot zijn; want alzo hebben zij de profeten vervolgd die vóór u hebben geleefd.

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

13 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik draag u op het zout van de aarde te zijn; maar indien het zout zijn kracht verliest, waarmee zal de aarde dan gezouten worden? Het zout deugt daarna nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor wherewith shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

14 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Ik draag u op het licht van dit volk te zijn. Een stad die bovenop een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

15 Zie, steken de mensen een kaars aan en zetten ze die onder een korenmaat? Neen, integendeel, op een standaard, en zij geeft licht aan allen die in het huis zijn;

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

16 laat dan uw licht voor dit volk zo schijnen dat zij uw goede werken kunnen zien en uw Vader die in de hemel is, verheerlijken.

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

17 Meen niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten teniet te doen. Ik ben niet gekomen om teniet te doen, maar om te vervullen;

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

18 want voorwaar, Ik zeg u, niet één jota of één tittel is verdwenen uit de wet; integendeel, in Mij is zij geheel vervuld.

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

19 En zie, Ik heb u de wet en de geboden van mijn Vader gegeven, namelijk dat u in Mij zult geloven en u bekeren van uw zonden en tot Mij komen met een gebroken hart en een verslagen geest. Zie, u hebt de geboden vóór u, en de wet is vervuld.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

20 Kom dus tot Mij en laat u redden; want voorwaar, Ik zeg u, tenzij u mijn geboden onderhoudt, die Ik u thans heb geboden, zult u het koninkrijk van de hemel geenszins binnengaan.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

21 U hebt gehoord dat er is gezegd door hen van weleer — en het staat tevens geschreven vóór u — dat u niet zult doden; en voor wie doodt, dreigt het gevaar van het oordeel van God;

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

22 maar Ik zeg u, voor wie vertoornd is op zijn broeder dreigt het gevaar van zijn oordeel. En voor wie tot zijn broeder zegt, leeghoofd, dreigt het gevaar van de raad; en voor wie zegt, dwaas, dreigt het gevaar van het hellevuur.

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

23 Daarom, indien u tot Mij komt, of verlangt tot Mij te komen, en u herinnert zich dat uw broeder iets tegen u heeft —

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

24 ga dan naar uw broeder toe, en verzoen u eerst met uw broeder, en kom dan tot Mij met een volmaakt voornemen van hart, en Ik zal u aannemen.

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

25 Kom vlug met uw tegenpartij tot een vergelijk, terwijl u nog met hem onderweg bent, opdat hij u niet op een zeker tijdstip grijpt en u in de gevangenis wordt geworpen.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

26 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, u zult daar geenszins uitkomen totdat u de laatste senine hebt betaald. En kunt u zelfs maar één senine betalen terwijl u in de gevangenis zit? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Neen.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

27 Zie, er is geschreven door hen van weleer dat u niet zult echtbreken;

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

28 maar Ik zeg u dat wie een vrouw aanziet om haar te begeren, in zijn hart reeds echtbreuk heeft gepleegd.

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

29 Zie, Ik geef u een gebod geen van die dingen in uw hart te laten opkomen;

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

30 want het is beter dat u zich van die dingen onthoudt, waarin u uw kruis opneemt, dan dat u in de hel wordt geworpen.

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

31 Er is geschreven, wie zijn vrouw wegzendt, laat die haar een scheidbrief geven.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

32 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie zijn vrouw wegzendt om een andere reden dan ontucht, die maakt dat zij echtbreuk pleegt; en wie huwt met haar die gescheiden is, pleegt echtbreuk.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

33 En voorts is er geschreven, u zult uw eed niet breken, maar aan de Heer uw eden gestand doen;

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

34 maar voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, zweer in het geheel niet; noch bij de hemel, want die is Gods troon;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

35 noch bij de aarde, want die is zijn voetbank;

Nor by the earth, for it is his footstool;

36 noch zult u zweren bij uw hoofd, want u kunt niet
één haar zwart of wit maken;

Neither shalt thou swear by thy head, because
thou canst not make one hair black or white;

37 maar laat het ja dat u zegt, ja zijn, en het neen,
neen; want wat u meer zegt dan dat, is uit den boze.

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay;
for whatsoever cometh of more than these is evil.

38 En zie, er is geschreven, oog om oog en tand om
tand;

And behold, it is written, an eye for an eye, and a
tooth for a tooth;

39 maar Ik zeg u het kwaad niet te weerstaan, maar
wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem
ook de andere toe;

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but
whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn
to him the other also;

40 en indien iemand u voor het gerecht wil dagen en
uw lijfrok nemen, laat hem ook uw mantel hebben;

And if any man will sue thee at the law and take
away thy coat, let him have thy cloak also;

41 en wie u ertoe prest één mijl te gaan, ga er twee
met hem.

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
with him twain.

42 Geef aan hem die van u vraagt, en wend u niet af
van hem die van u wil lenen.

Give to him that asketh thee, and from him that
would borrow of thee turn thou not away.

43 En zie, er is ook geschreven, u zult uw naaste lief-
hebben en uw vijand haten;

And behold it is written also, that thou shalt love
thy neighbor and hate thine enemy;

44 maar zie, Ik zeg u, heb uw vijanden lief, zegen hen
die u vervloeken, doe wel aan hen die u haten en bid
voor hen die u smadelijk behandelen en vervolgen;

But behold I say unto you, love your enemies,
bless them that curse you, do good to them that hate
you, and pray for them who despitefully use you and
persecute you;

45 opdat u kinderen zult zijn van uw Vader die in de
hemel is; want Hij laat zijn zon opgaan over bozen
en goeden.

That ye may be the children of your Father who is
in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil
and on the good.

46 Daarom zijn alle dingen die uit vroeger tijden
stammen, die onder de wet vielen, alle in Mij ver-
vuld.

Therefore those things which were of old time,
which were under the law, in me are all fulfilled.

47 Oude dingen zijn weggedaan en alle dingen zijn
nieuw geworden.

Old things are done away, and all things have be-
come new.

48 Welnu, Ik wil dat u volmaakt bent zoals Ik, of zo-
als uw Vader die in de hemel is, volmaakt is.

Therefore I would that ye should be perfect even
as I, or your Father who is in heaven is perfect.

3 Nephi 13

1 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Ik wil dat u de armen aalmoezen geeft; maar zie toe uw aalmoezen niet voor de mensen te geven om door hen te worden gezien; anders hebt u geen loon van uw Vader die in de hemel is.

2 Daarom, wanneer u uw aalmoezen geeft, bazuin het niet voor u uit zoals de huichelaars in de synagoge en op straat doen om zich door de mensen te laten roemen. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds.

3 Maar wanneer u aalmoezen geeft, laat dan uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet;

4 opdat uw aalmoes in het verborgene zij; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal u openlijk belonen.

5 En wanneer u bidt, zult u niet doen zoals de huichelaars, want die staan graag te bidden in de synagoge en op de hoek van de straat om door de mensen te worden gezien. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds.

6 Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, en wanneer u uw deur hebt gesloten, bid dan tot uw Vader, die in het verborgene is; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal u openlijk belonen.

7 Maar wanneer u bidt, gebruik dan geen ijdele herhalingen zoals de heidenen, want die denken te worden gehoord wegens hun veelheid van woorden.

8 Wees dus niet zoals zij, want uw Vader weet welke dingen u nodig hebt voordat u Hem vraagt.

9 Bidt u dan zo: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd.

10 Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.

11 En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven onze schuldenaren.

12 En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het boze.

13 Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

14 Want indien u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven;

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

15 maar indien u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader u evenmin uw overtredingen vergeven.

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

16 En voorts, wanneer u vast, trek dan niet een somber gezicht zoals de huichelaars, want zij maken hun gelaat ontoonbaar om de mensen te laten zien dat zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds.

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

17 Maar u, wanneer u vast, zalf dan uw hoofd en was uw gelaat;

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

18 om niet de mensen te laten zien dat u vast, maar wél uw Vader, die in het verborgene is; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal u openlijk belonen.

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

19 Verzamel u geen schatten op aarde, waar mot en roest ze bederven en dieven inbreken en stelen;

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

20 maar verzamel u schatten in de hemel, waar mot noch roest ze bederven, en waar dieven inbreken noch stelen.

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

21 Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

For where your treasure is, there will your heart be also.

22 Het licht van het lichaam is het oog; indien dan uw oog zuiver is, zal uw gehele lichaam vol licht zijn.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

23 Maar indien uw oog slecht is, zal uw gehele lichaam vol duisternis zijn. Indien nu het licht in u duisternis is, hoe groot is dan die duisternis!

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

24 Niemand kan twee heren dienen; want hij zal óf de ene haten en de andere liefhebben, óf zich aan de ene hechten en de andere minachten. U kunt niet God dienen én Mammon.

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

25 En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij de twaalf die Hij had uitgekozen, aankeek en tot hen zei: Denk aan de woorden die Ik heb gesproken. Want zie, u heb Ik uitgekozen om dit volk te dienen. Daarom zeg Ik tot u, wees niet bezorgd over uw leven, wat u zult eten, of wat u zult drinken, noch over uw lichaam, waarmee u het zult kleden. Is niet het leven meer dan het voedsel, en het lichaam meer dan de kleding?

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

26 Zie de vogels van de lucht; want zij zaaien niet, zij maaien niet en brengen niet bijeen in schuren; nochtans voedt uw hemelse Vader ze. Gaat u ze niet ver te boven?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

27 Wie van u kan, door bezorgd te zijn, één el aan
zijn lengte toevoegen?

Which of you by taking thought can add one cubit
unto his stature?

28 En waarom bent u bezorgd over kleding? Let op
de lelies in het veld, hoe zij groeien; zij arbeiden niet
en spinnen niet;

And why take ye thought for raiment? Consider
the lilies of the field how they grow; they toil not,
neither do they spin;

29 en toch zeg Ik u dat zelfs Salomo in al zijn heer-
lijkheid niet gekleed was als één daarvan.

And yet I say unto you, that even Solomon, in all
his glory, was not arrayed like one of these.

30 Indien nu God het gras op het veld, dat er heden is
en morgen in de oven wordt geworpen, zo kleedt, zal
Hij ook u zo kleden, indien u niet kleingelovig bent.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field,
which today is, and tomorrow is cast into the oven,
even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

31 Wees dus niet bezorgd en zeg niet: Wat zullen wij
eten of wat zullen wij drinken of waarmee zullen wij
ons kleden?

Therefore take no thought, saying, What shall we
eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall
we be clothed?

32 Want uw hemelse Vader weet dat u die dingen no-
dig hebt.

For your heavenly Father knoweth that ye have
need of all these things.

33 Maar zoek eerst het koninkrijk van God en zijn ge-
rechtigheid, en al die dingen zullen u worden toege-
voegd.

But seek ye first the kingdom of God and his right-
eousness, and all these things shall be added unto
you.

34 Wees dus niet bezorgd over de dag van morgen,
want de dag van morgen zal voor zijn eigen zaken
zorgen. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.

Take therefore no thought for the morrow, for the
morrow shall take thought for the things of itself.
Sufficient is the day unto the evil thereof.

3 Nephi 14

1 En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij Zich wederom tot de menigte wendde, en zijn mond andermaal tot hen opendeed en zei: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt.

2 Want met welk oordeel u oordeelt, zult u geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zult ook u gemeten worden.

3 En waarom ziet u wél de splinter in het oog van uw broeder, maar bemerkt u niet de balk in uw eigen oog?

4 Of hoe kunt u tot uw broeder zeggen: Laat mij de splinter uit uw oog trekken — en zie, er is een balk in uw eigen oog?

5 Huichelaar, doe eerst de balk uit uw eigen oog weg; en dan zult u duidelijk zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen.

6 Geef hetgeen heilig is niet aan de honden, en werp uw parels niet voor de zwijnen, opdat zij die niet vertrappen met hun poten en zich omkeren en u verscheuren.

7 Vraag, en het zal u gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en voor u zal worden opengedaan.

8 Want eenieder die vraagt, ontvangt; en hij die zoekt, vindt; en voor hem die klopt, zal worden opengedaan.

9 Of welk mens is er onder u die, als zijn zoon om brood vraagt, hem een steen zal geven?

10 Of als hij om een vis vraagt, hem een slang zal geven?

11 Indien u dan, die slecht bent, uw kinderen goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader die in de hemel is het goede geven aan hen die Hem daarom vragen?

12 Daarom, alles wat u wilt dat u de mensen doen, doet u hun ook zo, want dat is de wet en de profeten.

13 Ga in door de nauwe poort; want wijd is de poort en breed is de weg die tot vernietiging leidt, en velen zijn er die daardoor ingaan;

14 want nauw is de poort en smal is de weg die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

15 Wacht u voor valse profeten die in schaapskleren tot u komen, maar van binnen roofzuchtige wolven zijn.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

16 U zult hen kennen aan hun vruchten. Leest men druiven van dorens, of vijgen van distels?

Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

17 Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort; maar een zieke boom brengt slechte vruchten voort.

Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

18 Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen, evenmin kan een zieke boom goede vruchten voortbrengen.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.

19 Iedere boom die geen goede vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

20 Zo zult u hen dan aan hun vruchten kennen.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

21 Niet eenieder die tot Mij zegt: Heer, Heer! zal het koninkrijk van de hemel binnengaan; maar wie doet de wil van mijn Vader die in de hemel is.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.

22 Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heer, Heer, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam duivels uitgeworpen en in uw naam vele wonderbare werken gedaan?

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?

23 En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die ongerechtigheid doet.

And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.

24 Daarom, wie deze, mijn woorden, hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op een rots bouwde —

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—

25 en de regen viel, en de watervloeden kwamen, en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis; en het viel niet in, want het was gegrondvest op een rots.

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

26 En eenieder die deze, mijn woorden, hoort en ze niet doet, zal vergeleken worden met een dwaas man, die zijn huis op het zand bouwde —

And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—

27 en de regen viel, en de watervloeden kwamen en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis; en het viel in en zijn val was groot.

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell, and great was the fall of it.

3 Nephi 15

1 En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden beëindigd had, dat Hij zijn blik over de menigte liet gaan en tot hen zei: Zie, u hebt de dingen gehoord die Ik heb geleerd voordat Ik opvoer tot mijn Vader; wie dan aan die woorden van Mij denkt en ze doet, die zal Ik ten laatsten dage opwekken.

2 En het geschiedde, toen Jezus die woorden had gezegd, dat Hij bemerkte hoe sommigen onder hen zich verwonderden en zich afvroegen wat Hij wilde aangaande de wet van Mozes; want zij begrepen het gezegde niet dat oude dingen waren voorbijgegaan, en dat alle dingen nieuw waren geworden.

3 En Hij zei tot hen: Verwonder u niet dat Ik u heb gezegd dat oude dingen voorbij zijn gegaan en dat alle dingen nieuw zijn geworden.

4 Zie, Ik zeg u dat de wet die Mozes werd gegeven, is vervuld.

5 Zie, Ik ben het die de wet heeft gegeven, en Ik ben het die Zich verbonden heeft jegens mijn volk Israël; daarom is de wet in Mij vervuld, want Ik ben gekomen om de wet te vervullen; daarom heeft zij een eind.

6 Zie, Ik doe de profeten niet teniet, want zovele als er niet in Mij zijn vervuld, voorwaar, Ik zeg u, die zullen alle worden vervuld.

7 En hoewel Ik u heb gezegd dat oude dingen voorbij zijn gegaan, doe Ik niet teniet wat er gesproken is aangaande toekomstige zaken.

8 Want zie, het verbond dat Ik met mijn volk heb gesloten, is niet geheel vervuld; maar de wet die Mozes werd gegeven, heeft in Mij een eind.

9 Zie, Ik ben de wet en het licht. Vertrouw op Mij en volhard tot het einde, en u zult leven; want aan hem die tot het einde volhardt, zal Ik het eeuwige leven geven.

10 Zie, Ik heb u de geboden gegeven; welnu, onderhoud mijn geboden. En dat is de wet en de profeten, want zij hebben waarlijk van Mij getuigd.

11 En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij zei tot de twaalf die Hij had uitgekozen:

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

12 U bent mijn discipelen; en u bent een licht voor dit volk, dat een overblijfsel is van het huis van Jozef.

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

13 En zie, dit is uw erfland; en de Vader heeft het u gegeven.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

14 En nooit heeft de Vader Mij geboden dat aan uw broeders in Jeruzalem te vertellen.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

15 Evenmin heeft de Vader Mij ooit geboden hun te vertellen over de andere stammen van het huis van Israël, die de Vader uit het land heeft weggeleid.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

16 Wel heeft de Vader Mij geboden hun te vertellen:

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

17 Nog andere schapen heb Ik die niet van deze kudde zijn; ook die moet Ik leiden, en zij zullen mijn stem horen; en er zal één kudde zijn en één herder.

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

18 En nu, wegens halsstarrigheid en ongeloof begrepen zij mijn woord niet; daarom gebood de Vader Mij niets meer hierover tot hen te zeggen.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

19 Maar voorwaar, Ik zeg u dat de Vader Mij heeft geboden u te vertellen dat u uit hun midden werd afgezonderd wegens hun ongerechtigheid; het is dus wegens hun ongerechtigheid dat zij van u niet afweten.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

20 En voorwaar, Ik zeg u wederom dat de Vader de andere stammen uit hun midden heeft afgezonderd; en het is wegens hun ongerechtigheid dat zij van hen niet afweten.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

21 En voorwaar, Ik zeg u dat u het bent van wie Ik heb gezegd: Andere schapen heb Ik, die niet van deze kudde zijn; ook die moet Ik leiden, en zij zullen mijn stem horen; en er zal één kudde zijn en één herder.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

22 En zij begrepen Mij niet, want zij meenden dat het de andere volken waren; want zij begrepen niet dat de andere volken zouden worden bekeerd door hun prediking.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

23 En zij begrepen Mij niet toen Ik zei: zij zullen mijn stem horen; en zij begrepen niet van Mij dat de andere volken nooit mijn stem zouden horen — dat Ik Mij niet aan hen zou openbaren, dan alleen door de Heilige Geest.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

24 Maar zie, u hebt zowel mijn stem gehoord als Mij gezien; en u bent mijn schapen en u wordt gerekend onder hen die de Vader Mij heeft gegeven.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3 Nephi 16

1 En voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat Ik andere schapen heb die niet in dit land zijn, noch in het land Jeruzalem, noch in enig deel van het omliggende land waar Ik ben geweest om te dienen.

2 Want zij van wie Ik spreek, zij zijn het die mijn stem nog niet hebben gehoord; evenmin heb Ik Mijzelf ooit aan hen geopenbaard.

3 Ik heb echter een gebod van de Vader ontvangen dat Ik naar hen toe moet gaan, en dat zij mijn stem moeten horen en onder mijn schapen worden gerekend, zodat er één kudde en één herder zal zijn; daarom ga Ik heen om Mijzelf aan hen te vertonen.

4 En Ik gebied u deze woorden op te schrijven nadat Ik ben heengegaan, voor het geval dat mijn volk in Jeruzalem — zij die Mij hebben gezien en tijdens mijn bediening bij Mij zijn geweest — de Vader niet in mijn naam vragen of zij door de Heilige Geest kennis aangaande u mogen ontvangen, en tevens aangaande de andere stammen van wie zij niet afweten; dan zullen deze woorden die u zult opschrijven, worden bewaard en aan de andere volken bekendgemaakt, opdat het overblijfsel van hun nageslacht, dat wegens hun ongeloof over het aardoppervlak zal worden verstrooid, door de volheid van de andere volken zal worden binnengebracht, ofwel tot de kennis gebracht van Mij, hun Verlosser.

5 En dan zal Ik hen vergaderen uit de vier hoeken van de aarde; en dan zal Ik het verbond, dat de Vader met allen van het huis van Israël heeft gesloten, gestand doen.

6 En gezegend zijn de andere volken wegens hun geloof in Mij, in en door de Heilige Geest, die tot hen getuigt van Mij en van de Vader.

7 Zie, wegens hun geloof in Mij, zegt de Vader, en wegens uw ongeloof, o huis van Israël, zal de waarheid in de laatste dagen tot de andere volken komen, zodat de volheid van deze dingen hun zal worden bekendgemaakt.

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

8 Maar, zegt de Vader, wee de ongelovigen onder de andere volken — want hoewel zij op het oppervlak van dit land zijn verschenen, hebben zij mijn volk, dat van het huis van Israël is, verstrooid; en mijn volk, dat van het huis van Israël is, is uit hun midden geworpen en door hen vertreden;

9 en wegens de barmhartigheden van de Vader jegens de andere volken, en ook wegens de oordelen van de Vader over mijn volk, dat van het huis van Israël is, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, na dit alles, en wanneer Ik mijn volk, dat van het huis van Israël is, heb laten slaan, en laten kwellen, en laten doden, en uit hun midden heb laten werpen, en door hen heb laten haten, en het een aanfluiting en een schimpnaam onder hen heb laten worden —

10 en aldus gebiedt de Vader Mij tot u te zeggen: Ten dage dat de andere volken tegen mijn evangelie zondigen en de volheid van mijn evangelie verwerpen, en in de hoogmoed van hun hart verheven zijn boven alle natiën en boven alle volken van de gehele aarde, en vol zijn van allerlei leugens en bedrog en wandaden en allerlei huichelarij en moorden en priesterbedrog en hoererijen en van geheime gruwelen; en indien zij die dingen doen en de volheid van mijn evangelie verwerpen, zie, zegt de Vader, dan zal Ik de volheid van mijn evangelie uit hun midden nemen.

11 En dan zal Ik mijn verbond, dat Ik met mijn volk heb gesloten, gedenken, o huis van Israël, en Ik zal hun mijn evangelie brengen.

12 En Ik zal u tonen, o huis van Israël, dat de andere volken geen macht over u zullen hebben; maar Ik zal mijn verbond met u gedenken, o huis van Israël, en u zult tot de kennis komen van de volheid van mijn evangelie.

13 Maar indien de andere volken zich bekeren en tot Mij terugkeren, zegt de Vader, zie, dan zullen zij onder mijn volk worden gerekend, o huis van Israël.

14 En Ik zal niet toelaten dat mijn volk, dat van het huis van Israël is, bij hen binnendringt en hen vertrapt, zegt de Vader.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

15 Maar indien zij zich niet tot Mij keren en niet naar mijn stem luisteren, dan zal Ik toelaten, ja, dan zal Ik toelaten dat mijn volk, o huis van Israël, bij hen binnendringt en hen vertrapt, en zij zullen als zout zijn dat zijn kracht heeft verloren en daarna nergens meer voor deugt dan om weggeworpen te worden en door mijn volk onder de voet te worden getreden, o huis van Israël.

16 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, aldus heeft de Vader Mij geboden, namelijk dat Ik dit land aan dit volk moet geven als zijn erfdeel.

17 En dan zullen de woorden van de profeet Jesaja worden vervuld, die luiden:

18 Uw wachters zullen de stem verheffen; met één stem zullen zij zingen, want met eigen ogen zullen zij zien, wanneer de Heer Zion wederbrengt.

19 Breek uit in gejuich, zing tezamen, o woeste plaatsen van Jeruzalem; want de Heer heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost.

20 De Heer heeft zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle natiën; en alle einden der aarde zullen het heil van God zien.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3 Nephi 17

1 Zie, nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij wederom om Zich heen keek op de menigte en tot hen zei: Zie, mijn tijd is nabij.

2 Ik merk dat u zwak bent, dat u niet al mijn woorden, die de Vader Mij heeft geboden op dit tijdstip tot u te spreken, kunt begrijpen.

3 Ga daarom naar huis en overweeg de dingen die Ik heb gezegd, en vraag de Vader in mijn naam om te kunnen begrijpen, en bereid uw gemoed voor op morgen, en Ik kom wederom bij u.

4 Maar nu ga Ik naar de Vader, en ook om Mijzelf te vertonen aan de verloren stammen van Israël, want voor de Vader zijn zij niet verloren, want Hij weet waarheen Hij hen heeft gebracht.

5 En het geschiedde, toen Jezus aldus gesproken had, dat Hij zijn blik wederom om Zich heen liet gaan op de menigte en zag dat zij in tranen waren en Hem gestadig aankeken alsof zij Hem wilden vragen nog wat langer bij hen te blijven.

6 En Hij zei tot hen: Zie, mijn binnenste is vervuld met medelijden met u.

7 Hebt u ook mensen onder u die ziek zijn? Breng hen hierheen. Hebt u ook mensen onder u die lam zijn, of blind of kreupel of verminkt of melaats, of die verschrompeld zijn, of die doof zijn, of die op enigerlei wijze lijdende zijn? Breng hen hierheen en Ik zal hen genezen, want Ik heb medelijden met u; mijn binnenste is vol barmhartigheid.

8 Want Ik merk dat u verlangt dat Ik u toon wat Ik voor uw broeders in Jeruzalem heb gedaan, want Ik zie dat uw geloof voor Mij voldoende is dat Ik u genees.

9 En het geschiedde, toen Hij aldus had gesproken, dat de gehele menigte als één man toetrad met hun zieken en hun lijdenden en hun lammen, en met hun blinden, en met hun stommen, en met allen die op enigerlei wijze lijdende waren; en Hij genas hen, ja, ieder van hen, zodra zij bij Hem werden gebracht.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 En allen, zowel zij die waren genezen als zij die gezond waren, bogen zich aan zijn voeten neer en aanbaden Hem; en zovelen als er, gezien de menigte, konden komen, kusten Hem de voeten, zodat zij zijn voeten met hun tranen natmaakten.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

11 En het geschiedde dat Hij hun gebood hun kleine kinderen te brengen.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

12 Dus brachten zij hun kleine kinderen en zetten hen neer op de grond om Hem heen, en Jezus stond in het midden; en de menigte maakte plaats totdat zij allen bij Hem waren gebracht.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

13 En het geschiedde, toen zij allen waren gebracht en Jezus in het midden stond, dat Hij de menigte gebood op de grond neer te knielen.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

14 En het geschiedde, toen zij op de grond waren neergeknield, dat Jezus van binnen diep zuchtte en zei: Vader, Ik ben verontrust wegens de goddeloosheid van het volk van het huis van Israël.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

15 En toen Hij die woorden had gezegd, knielde Hij ook zelf ter aarde neer; en zie, Hij bad tot de Vader, en de dingen die Hij bad kunnen niet opgeschreven worden, en de menigte, die Hem hoorde, getuigde.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

16 En op deze wijze getuigen zij: Nimmer heeft het oog gezien, noch het oor gehoord, zulke grote en wonderbare dingen als wij Jezus zagen en hoorden spreken tot de Vader;

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

17 en geen tong kan spreken, noch kan enig mens opschrijven, noch kan het hart van de mensen bevatten welke grote en wonderbare dingen wij Jezus zowel zagen als hoorden spreken; en niemand kan zich de vreugde indenken die onze ziel vervulde op het ogenblik dat wij Hem voor ons tot de Vader hoorden bidden.

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

18 En het geschiedde, toen Jezus zijn gebed tot de Vader beëindigd had, dat Hij opstond; maar zo groot was de vreugde van de menigte dat zij overstelpt was.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

19 En het geschiedde dat Jezus tot hen sprak en hun verzocht om op te staan.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

20 En zij stonden op van de aarde, en Hij zei tot hen: Gezegend bent u wegens uw geloof. En nu zie, mijn vreugde is overvloedig.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

21 En toen Hij die woorden had gezegd, weende Hij, en de menigte getuigde ervan, en Hij nam hun kleine kinderen een voor een en zegende hen en bad tot de Vader voor hen.

22 En toen Hij dat had gedaan, weende Hij wederom;

23 en Hij sprak tot de menigte en zei tot hen: Zie uw kleinen.

24 En toen zij opkeken om te zien, richtten zij hun blik hemelwaarts, en zij zagen de hemelen geopend, en zij zagen engelen uit de hemel afdalen als het ware te midden van vuur; en zij kwamen neer en omringden die kleinen, en zij waren omringd met vuur; en de engelen dienden hen.

25 En de menigte zag en hoorde en getuigde; en zij weten dat hun getuigenis waar is, want zij allen zagen en hoorden, ieder voor zich; en zij waren in aantal ongeveer tweeduizend vijfhonderd zielen; en het waren mannen, vrouwen en kinderen.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3 Nephi 18

1 En het geschiedde dat Jezus zijn discipelen gebood Hem wat brood en wijn te brengen.

2 En terwijl zij brood en wijn haalden, gebood Hij de menigte ter aarde te gaan zitten.

3 En toen de discipelen met brood en wijn waren gekomen, nam Hij van het brood en brak en zegende het; en Hij gaf ervan aan de discipelen en gebood hun te eten.

4 En toen zij hadden gegeten en verzadigd waren, gebood Hij hun om ervan aan de menigte te geven.

5 En toen de menigte had gegeten en verzadigd was, zei Hij tot de discipelen: Zie, er zal er één onder u worden geordend, en hem zal Ik de macht geven om brood te breken en het te zegenen en het aan het volk van mijn kerk te geven, aan allen die geloven en zich in mijn naam laten dopen.

6 En dit zult u altijd nauwgezet doen zoals Ik het heb gedaan, zoals Ik brood heb gebroken en het heb gezegend en het aan u heb gegeven.

7 En dit zult u doen ter gedachtenis van mijn lichaam, dat Ik u heb getoond. En het zal een getuigenis tot de Vader zijn dat u Mij altijd indachtig bent. En indien u Mij altijd indachtig bent, zult u mijn Geest bij u hebben.

8 En het geschiedde, toen Hij die woorden had gezegd, dat Hij zijn discipelen gebood van de wijn uit de beker te nemen en ervan te drinken, en hem ook aan de menigte te geven, opdat zij ervan zouden drinken.

9 En het geschiedde dat zij dat deden en ervan dronken en verzadigd waren; en zij gaven hem aan de menigte, en zij dronken en waren verzadigd.

10 En toen de discipelen dat hadden gedaan, zei Jezus tot hen: Gezegend bent u wegens hetgeen u hebt gedaan, want dat is de vervulling van mijn geboden, en het getuigt tot de Vader dat u gewillig bent te doen wat Ik u heb geboden.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

11 En dat zult u altijd doen met hen die zich bekeren en zich in mijn naam laten dopen; en u zult het doen ter gedachtenis van mijn bloed, dat Ik voor u heb vergoten, om de Vader te betuigen dat u Mij altijd indachtig bent. En indien u Mij altijd indachtig bent, zult u mijn Geest bij u hebben.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

12 En Ik geef u een gebod die dingen te doen. En indien u die dingen steeds doet, bent u gezegend, omdat u bent gebouwd op mijn rots.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

13 Maar wie onder u meer of minder dan dat doen, zijn niet op mijn rots gebouwd, maar op een fundament van zand; en wanneer de regen valt en de watervloeden komen, en de winden waaien en tegen hen slaan, zullen zij vallen, en de poorten van de hel staan reeds open om hen te ontvangen.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

14 Daarom, gezegend bent u indien u mijn geboden onderhoudt, die de Vader Mij heeft geboden u te geven.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

15 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, u moet altijd waken en bidden, opdat u niet door de duivel wordt verzocht en gevankelijk door hem wordt weggevoerd.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

16 En zoals Ik onder u heb gebeden, zo zult u bidden in mijn kerk, onder mijn volk dat zich bekeert en zich in mijn naam laat dopen. Zie, Ik ben het licht; Ik heb u een voorbeeld gegeven.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

17 En het geschiedde, toen Jezus die woorden tot zijn discipelen had gesproken, dat Hij Zich wederom tot de menigte wendde en tot hen zei:

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

18 Zie, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, u moet altijd waken en bidden, opdat u niet in verzoeking valt; want Satan begeert u te bezitten om u als tarwe te ziften.

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

19 Daarom moet u altijd tot de Vader bidden in mijn naam;

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

20 en wat u de Vader ook in mijn naam vraagt dat goed is, in geloof dat u zult ontvangen, zie, het zal u gegeven worden.

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

21 Bid in uw gezin tot de Vader, altijd in mijn naam, zodat uw vrouw en uw kinderen gezegend worden.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

22 En zie, u zult dikwijls tezamen komen; en u zult niemand verbieden tot u te komen wanneer u tezamen komt, maar toestaan dat zij tot u komen en het hun niet verbieden;

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

23 integendeel, u zult voor hen bidden en hen niet uitwerpen; en indien zij dikwijls tot u komen, zult u tot de Vader voor hen bidden in mijn naam.

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

24 Welnu, houdt uw licht omhoog, opdat het voor de wereld zal schijnen. Zie, Ik ben het licht dat u omhoog zult houden — dat wat u Mij hebt zien doen. Zie, u ziet dat Ik heb gebeden tot de Vader, en u bent er allen getuige van geweest.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

25 En u ziet dat Ik niemand van u heb geboden weg te gaan; integendeel, Ik heb u geboden tot Mij te komen, opdat u zult voelen en zien; zo zult u ook ten opzichte van de wereld doen; en wie dit gebod overtreedt, laat zich in verzoeking leiden.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

26 En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij zijn blik wederom richtte op de discipelen die Hij had uitgekozen en tot hen zei:

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

27 Zie, voorwaar, voorwaar, zeg Ik u, Ik geef u nog een gebod, en dan moet Ik tot mijn Vader gaan om andere geboden te kunnen volbrengen die Hij Mij heeft gegeven.

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

28 En nu zie, dit is het gebod dat Ik u geef, dat u, wanneer u het bedient, niemand die het onwaardig is, bewust zult toestaan te nemen van mijn vlees en bloed;

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

29 want wie mijn vlees en bloed eet en drinkt die het niet waardig is, eet en drinkt verdoemenis tot zijn ziel; daarom, indien u weet dat iemand het niet waardig is om van mijn vlees en bloed te eten en te drinken, zult u het hem verbieden.

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

30 Evenwel zult u hem niet uit uw midden werpen, maar hem het woord bedienen en voor hem bidden tot de Vader in mijn naam; en indien hij zich bekeert en zich in mijn naam laat dopen, zult u hem aannemen en hem mijn vlees en mijn bloed bedienen.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

31 Maar indien hij zich niet bekeert, zal hij niet onder mijn volk worden gerekend, opdat hij mijn volk niet vernietigt, want zie, Ik ken mijn schapen, en zij zijn geteld.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

32 Evenwel zult u hem niet uit uw synagogen of uw bedehuizen werpen, want zulke mensen zult u het woord blijven bedienen; want u weet niet of zij niet zullen terugkomen en zich bekeren, en met een volmaakt voornemen van hart tot Mij komen en Ik hen zal genezen, en u het middel zult zijn om redding tot hen te brengen.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

33 Welnu, bewaar deze woorden die Ik u heb geboden, opdat u niet onder het oordeel valt; want wee hem die door de Vader wordt veroordeeld.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

34 En Ik geef u deze geboden wegens de woordenstrijd die er onder u is geweest. En gezegend bent u indien er geen woordenstrijd onder u is.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

35 En nu ga Ik naar de Vader, want het is raadzaam dat ik omwille van u naar de Vader ga.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

36 En het geschiedde, toen Jezus deze woorden beëindigd had, dat Hij de discipelen die Hij uitgekozen had, één voor één met zijn hand aanraakte, ja, totdat Hij hen allen had aangeraakt, en dat Hij, onder het aanraken, tot hen sprak.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

37 En de menigte hoorde de woorden die Hij sprak niet, daarom getuigden zij er niet van; maar de discipelen getuigden dat Hij hun de macht gaf om de Heilige Geest te verlenen. En ik zal u hierna aantonen dat dit getuigenis waar is.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

38 En het geschiedde, toen Jezus hen allen had aangeraakt, dat er een wolk kwam die de menigte overschaduwde, zodat zij Jezus niet konden zien.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

39 En terwijl zij overschaduwd waren, verliet Hij hen en voer ten hemel. En de discipelen zagen en getuigden dat Hij wederom ten hemel voer.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3 Nephi 19

1 En nu geschiedde het, toen Jezus ten hemel was gevaren, dat de menigte zich verspreidde, en iedere man nam zijn vrouw en zijn kinderen en keerde terug naar zijn eigen huis.

2 En het werd onmiddellijk ruchtbaar onder het volk, nog voor het donker was, dat de menigte Jezus had gezien, en dat Hij hen had gediend en dat Hij Zich ook de volgende dag aan de menigte zou vertonen.

3 Ja, en de gehele nacht lang werd er ruchtbaarheid gegeven aan het nieuws over Jezus; en het werd het volk zodanig bekendgemaakt, dat velen van hen, ja, een zeer groot aantal, zich die gehele nacht grote inspanning getroostten om de volgende ochtend op de plaats te kunnen zijn waar Jezus Zich aan de menigte zou vertonen.

4 En het geschiedde de volgende dag, toen de menigte tezamen was gekomen, zie, dat Nephi en zijn broer, die hij uit de doden had opgewekt, wiens naam Timotheüs was, en ook zijn zoon, wiens naam Jona was, en ook Mathoni en Mathonihah, zijn broer, en Kumen en Kumenonhi en Jeremia en Shemnon en Jonas en Zedekia en Jesaja — dit nu waren de namen van de discipelen die Jezus had uitgekozen — en het geschiedde dat zij te midden van de menigte gingen staan.

5 En zie, de menigte was zo groot, dat zij die verdeelden in twaalf groepen.

6 En de Twaalf leerden de menigte; en zie, zij lieten de menigte op het aardoppervlak knielen en tot de Vader bidden in de naam van Jezus.

7 En de discipelen baden ook tot de Vader in de naam van Jezus. En het geschiedde dat zij opstonden en het volk dienden.

8 En toen zij diezelfde woorden hadden geleerd die Jezus had gesproken — in niets afwijkend van de woorden die Jezus had gesproken — zie, toen knielden zij andermaal en baden tot de Vader in de naam van Jezus.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

9 En zij baden om hetgeen zij het meest verlangden; en zij verlangden dat hun de Heilige Geest zou worden gegeven.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

10 En toen zij aldus hadden gebeden, daalden zij af naar de waterkant, en de menigte volgde hen.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

11 En het geschiedde dat Nephi in het water afdaalde en zich liet dopen.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

12 En hij kwam op uit het water en begon te dopen. En hij doopte allen die Jezus had uitgekozen.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

13 En het geschiedde, toen zij allen waren gedoopt en uit het water waren opgekomen, dat de Heilige Geest op hen viel; en zij werden vervuld met de Heilige Geest en met vuur.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

14 En zie, zij werden als het ware door vuur omringd; en het daalde uit de hemel neer, en de menigte was er ooggetuige van en gaf getuigenis; en engelen daalden neer uit de hemel en dienden hen.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

15 En het geschiedde, terwijl de engelen de discipelen dienden, zie, dat Jezus kwam en in hun midden stond en hen diende.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

16 En het geschiedde dat Hij tot de menigte sprak en hun gebood andermaal ter aarde te knielen, en ook gebood Hij zijn discipelen ter aarde te knielen.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

17 En het geschiedde, toen zij allen ter aarde waren geknield, dat Hij zijn discipelen gebood te bidden.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

18 En zie, zij begonnen te bidden; en zij baden tot Jezus en noemden Hem hun Heer en hun God.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

19 En het geschiedde dat Jezus uit hun midden trad en Zich een weinig van hen verwijderde en Zich ter aarde neerboog, en Hij zei:

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

20 Vader, Ik dank U dat U de Heilige Geest hebt gegeven aan dezen die Ik heb uitgekozen; en het is wegens hun geloof in Mij dat Ik hen uit de wereld heb uitgekozen.

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

21 Vader, Ik bid U de Heilige Geest te geven aan allen die in hun woorden zullen geloven.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

22 Vader, U hebt hun de Heilige Geest gegeven, omdat zij in Mij geloven; en U ziet dat zij in Mij geloven, want U hoort hen, en zij bidden tot Mij; en zij bidden tot Mij, omdat Ik bij hen ben.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

23 En nu, Vader, bid Ik tot U voor hen, en ook voor allen die in hun woorden zullen geloven, dat zij in Mij zullen geloven, opdat Ik in hen zal kunnen zijn zoals U, Vader, in Mij bent, opdat wij één zullen zijn.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

24 En het geschiedde, toen Jezus aldus tot de Vader had gebeden, dat Hij Zich bij zijn discipelen voegde, en zie, nog steeds baden zij zonder ophouden tot Hem; en zij gebruikten geen omhaal van woorden, want hun werd gegeven wat zij moesten bidden, en zij waren vervuld met verlangen.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

25 En het geschiedde dat Jezus hen zegende terwijl zij tot Hem baden; en zijn gelaat lachte hen toe, en het licht van zijn gelaat bescheen hen, en zie, zij waren zo wit als het gelaat en ook als de kleren van Jezus; en zie, de witheid daarvan overtrof alle witheid, ja, er kon op aarde zelfs niets zo wit zijn als de witheid daarvan.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

26 En Jezus zei tot hen: Bid voort; evenwel hadden zij hun bidden niet gestaakt.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

27 En Hij wendde Zich wederom van hen af en verwijderde Zich een weinig en boog Zich ter aarde; en Hij bad wederom tot de Vader en zei:

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

28 Vader, Ik dank U dat U hen die Ik heb uitgekozen wegens hun geloof, hebt gereinigd, en Ik bid voor hen, en ook voor hen die in hun woorden zullen geloven, dat zij — door geloof in hun woorden — in Mij gereinigd zullen worden, zoals zij in Mij gereinigd zijn.

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

29 Vader, Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die U Mij wegens hun geloof uit de wereld hebt gegeven, dat zij in Mij gereinigd zullen worden, opdat Ik in hen zal zijn zoals U, Vader, in Mij bent, opdat wij één zullen zijn, opdat Ik in hen verheerlijkt zal worden.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

30 En toen Jezus die woorden had gesproken, voegde Hij Zich wederom bij zijn discipelen; en zie, zij baden gestadig, zonder ophouden, tot Hem; en wederom lachte Hij hen toe; en zie, zij waren wit, gelijk Jezus.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

31 En het geschiedde dat Hij Zich wederom een weinig verwijderde en tot de Vader bad;

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

32 en geen tong kan de woorden uitspreken die Hij bad, noch kan een mens de woorden opschrijven die Hij bad.

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

33 En de menigte hoorde en getuigde ervan; en hun hart was open en in hun hart begrepen zij de woorden die Hij bad.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

34 Evenwel waren de woorden die Hij bad zo groot en wonderbaar, dat ze niet kunnen worden opgeschreven, noch door een mens uitgesproken.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

35 En het geschiedde, toen Jezus zijn gebed beëindigd had, dat Hij Zich wederom bij zijn discipelen voegde en tot hen zei: Een zo groot geloof heb Ik onder alle Joden nog nooit gezien; daarom kon Ik hun, wegens hun ongeloof, niet zulke grote wonderen tonen.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

36 Voorwaar, Ik zeg u, geen van hen heeft zulke grote dingen gezien als u hebt gezien; noch hebben zij zulke grote dingen gehoord als u hebt gehoord.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3 Nephi 20

1 En het geschiedde dat Hij de menigte gebood met bidden op te houden, en ook zijn discipelen. En Hij gebood hun niet op te houden met bidden in hun hart.

2 En Hij gebood hun zich op te richten en op hun voeten te staan. En zij richtten zich op en stonden op hun voeten.

3 En het geschiedde dat Hij wederom brood brak en het zegende en de discipelen te eten gaf.

4 En toen zij gegeten hadden, gebood Hij hun brood te breken en te geven aan de menigte.

5 En toen zij gegeven hadden aan de menigte, gaf Hij hun ook wijn te drinken en gebood hun daarvan te geven aan de menigte.

6 Nu was er brood noch wijn door de discipelen meegebracht, noch door de menigte;

7 maar Hij gaf hun waarlijk brood te eten en ook wijn te drinken.

8 En Hij zei tot hen: Hij die dit brood eet, eet van mijn lichaam voor zijn ziel; en hij die van deze wijn drinkt, drinkt van mijn bloed voor zijn ziel; en zijn ziel zal nimmermeer hongeren of dorsten, maar verzadigd zijn.

9 Welnu, toen alle mensen hadden gegeten en gedronken, zie, toen werden zij vervuld met de Geest; en zij riepen met één stem en gaven eer aan Jezus, die zij zowel zagen als hoorden.

10 En het geschiedde, toen zij allen eer aan Jezus hadden gegeven, dat Hij tot hen zei: Zie, nu voleindig Ik het gebod dat de Vader Mij heeft geboden aangaande dit volk, dat een overblijfsel is van het huis van Israël.

11 U herinnert zich dat Ik tot u sprak en zei dat wanneer de woorden van Jesaja worden vervuld — zie, ze zijn geschreven, u hebt ze voor u, onderzoek ze dus —

12 en voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat wanneer zij worden vervuld, dan wordt het verbond vervuld dat de Vader met zijn volk heeft gesloten, o huis van Israël.

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 En dan zullen de overblijfselen, die over het aardoppervlak verstrooid zullen zijn, uit het oosten en uit het westen, en uit het zuiden en uit het noorden worden vergaderd; en zij zullen tot de kennis worden gebracht van de Heer, hun God, die hen heeft verlost.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

14 En de Vader heeft Mij geboden u dit land te geven als uw erfdeel.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

15 En Ik zeg u dat indien de andere volken zich niet bekeren na de zegen die zij zullen ontvangen, nadat zij mijn volk hebben verstrooid —

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

16 dan zult u, die een overblijfsel van het huis van Jakob bent, onder hen uitgaan; en u zult zijn te midden van hen die velen zijn; en u zult onder hen zijn als een leeuw onder de dieren van het woud, en als een jonge leeuw onder de schaapskudden, die, wanneer hij er binnendringt, vertrapt en in stukken scheurt, zonder dat iemand redding brengt.

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

17 Uw hand zal opgeheven zijn tegen uw tegenstanders en al uw vijanden zullen worden uitgeroeid.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

18 En Ik zal mijn volk verzamelen, zoals iemand zijn schoven verzamelt op de dorsvloer.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

19 Want Ik zal mijn volk, jegens wie de Vader Zich heeft verbonden, vormen, ja, Ik zal uw hoorn van ijzer maken en Ik zal uw hoeven van koper maken. En u zult vele volken verbrijzelen; en Ik zal hun gewin aan de Heer wijden en hun vermogen aan de Heer van de gehele aarde. En zie, Ik ben het die dat doet.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

20 En het zal geschieden, zegt de Vader, dat het zwaard van mijn gerechtigheid te dien dage boven hen zal hangen; en tenzij zij zich bekeren, zal het op hen vallen, zegt de Vader, ja, op alle natiën van de andere volken.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

21 En het zal geschieden dat Ik mijn volk zal vestigen, o huis van Israël.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

22 En zie, Ik zal dit volk in dit land vestigen ter vervulling van het verbond dat Ik heb gesloten met uw vader Jakob; en het zal een nieuw Jeruzalem zijn. En de machten van de hemel zullen te midden van dit volk zijn; ja, namelijk Ik zal in uw midden zijn.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

23 Zie, Ik ben het over wie Mozes sprak, toen hij zei: Een profeet gelijk ik zal de Heer, uw God, voor u doen opstaan uit uw broeders; naar Hem zult u luisteren in alle dingen die Hij tot u zal zeggen. En het zal geschieden dat iedere ziel die niet naar die profeet wil luisteren, uit het midden van het volk zal worden afgesneden.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

24 Voorwaar, Ik zeg u, ja, en alle profeten van Samuel af en zij die daarna zijn gekomen — zovelen als er hebben gesproken — hebben van Mij getuigd.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

25 En zie, u bent kinderen van de profeten; en u bent van het huis van Israël; en u bent van het verbond dat de Vader met uw vaderen heeft gesloten toen Hij tot Abraham zei: En in uw nageslacht zullen alle geslachten van de aarde worden gezegend.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

26 De Vader heeft Mij eerst voor u doen opstaan en Mij gezonden om u te zegenen door eenieder van u af te wenden van zijn ongerechtigheden; en wel omdat u kinderen van het verbond bent —

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

27 en dan, nadat u gezegend bent, doet de Vader het verbond gestand dat Hij met Abraham heeft gesloten, toen Hij zei: In uw nageslacht zullen alle geslachten van de aarde worden gezegend — met de uitstorting van de Heilige Geest door Mij op de andere volken, welke zegen op de andere volken hen boven allen machtig zal maken, ter verstrooiing van mijn volk, o huis van Israël.

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

28 En zij zullen een gesel zijn voor het volk van dit land. Niettemin, wanneer zij de volheid van mijn evangelie hebben aangenomen, dan zal Ik — indien zij hun hart tegen Mij verstokken — hun ongerechtigheden op hun eigen hoofd doen wederkeren, zegt de Vader.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

29 En Ik zal denken aan het verbond dat Ik met mijn volk gesloten heb; en Ik heb Mij ertoe verbonden jegens hen dat Ik hen in de door Mij bestemde tijd zal vergaderen, dat Ik hun het land van hun vaderen zal teruggeven als hun erfdeel, hetgeen het land Jeruzalem is dat voor hen voor eeuwig het beloofde land is, zegt de Vader.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

30 En het zal geschieden dat de tijd komt dat de volheid van mijn evangelie tot hen zal worden gepredikt;

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

31 en zij zullen in Mij geloven — dat Ik Jezus Christus ben, de Zoon van God — en bidden tot de Vader in mijn naam.

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

32 Dan zullen hun wachters hun stem verheffen, en met één stem zullen zij zingen; want zij zullen met eigen ogen zien.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

33 Dan zal de Vader hen wederom vergaderen en hun Jeruzalem als hun erfland geven.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

34 Dan zullen zij uitbreken in gejuich — zing tezamen, o woeste plaatsen van Jeruzalem; want de Vader heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

35 De Vader heeft zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle natiën, en alle einden der aarde zullen het heil van de Vader zien; en de Vader en Ik zijn één.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

36 En dan zal geschieden wat er geschreven staat: Ontwaak, ontwaak wederom, en bekleed u met sterkte, o Zion; bekleed u met pronkgewaden, o Jeruzalem, heilige stad, want voortaan zullen de onbesnedenen en de onreinen niet meer bij u binnenkomen.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

37 Schud het stof van u af; richt u op en zet u neer, o Jeruzalem; maak de banden van uw hals los, o gevangen dochter van Zion.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

38 Want aldus zegt de Heer: U hebt zich om niet verkocht en u zult zonder geld worden verlost.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

39 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat mijn volk mijn naam zal kennen; ja te dien dage zullen zij weten dat Ik het ben die spreekt.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

40 En dan zullen zij zeggen: Hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten van hem die hun goede tijdingen brengt, die vrede aankondigt; die hun goede tijdingen brengt van het goede, die heil verkondigt; die tot Zion zegt: Uw God regeert!

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

41 En dan zal er een roep uitgaan: Vertrek, vertrek, ga uit vandaar, raak het onreine niet aan; ga weg uit haar midden; wees rein, u die de vaten des Heren draagt.

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

42 Want u zult niet overhaast uittrekken, noch in vlucht heengaan; want de Heer gaat voor u heen en de God van Israël is uw achterhoede.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

43 Zie, mijn knecht handelt met wijsheid; Hij zal worden verhoogd en verheven en zeer hoog zijn.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

44 Zoals velen zich over u ontzet hebben — zijn gelaat was zo geschonden, meer dan van ieder ander, en zijn gedaante meer dan die van mensenkinderen —

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

45 zo zal Hij vele natiën besprenkelen; om Hem zullen koningen verstommen, want wat hun niet verteld was, zien zij; en wat zij niet gehoord hadden, nemen zij waar.

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

46 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, al deze dingen zullen stellig komen, zoals de Vader Mij heeft geboden. Dan zal dit verbond, waartoe de Vader Zich jegens zijn volk heeft verbonden, worden vervuld; en dan zal Jeruzalem wederom door mijn volk worden bewoond, en het zal hun erfland zijn.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3 Nephi 21

1 En voorwaar, Ik zeg u, Ik geef u een teken, opdat u zult weten wanneer deze dingen staan te gebeuren — dat Ik mijn volk, o huis van Israël, na zijn langdurige verstrooiing zal vergaderen en mijn Zion wederom onder hen zal vestigen;

2 en zie, dit is wat Ik u tot teken zal geven, want voorwaar, Ik zeg u dat wanneer deze dingen die Ik u verkondig en die Ik hierna zal verkondigen, zowel zelf als door de macht van de Heilige Geest, die de Vader u zal geven — aan de andere volken zullen worden bekendgemaakt, zodat zij zullen afweten van dit volk, dat een overblijfsel is van het huis van Jakob, en van dit, mijn volk, dat door hen zal worden verstrooid —

3 voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wanneer die dingen hun door de Vader worden bekendgemaakt en uitgaan van de Vader, van hen tot u —

4 want het is wijsheid in het bestel van de Vader dat zij zich in dit land vestigen en door de macht van de Vader als vrij volk opgericht worden, opdat deze dingen van hen zullen uitgaan naar een overblijfsel van uw nageslacht, opdat het verbond van de Vader, waartoe Hij Zich jegens zijn volk heeft verbonden, zal worden vervuld, o huis van Israël —

5 welnu, wanneer die werken en de werken die hierna onder u verricht zullen worden, van de andere volken uitgaan naar uw nageslacht, dat wegens ongerechtigheid in ongeloof zal verkommeren —

6 want het is volgens de Vader nodig dat ze van de andere volken uitgaan, opdat Hij de andere volken zijn macht kan tonen, met het doel dat de andere volken, indien zij hun hart niet verstokken, zich zullen bekeren en tot Mij komen en zich in mijn naam laten dopen en de ware punten van mijn leer kennen, opdat zij onder mijn volk zullen worden gerekend, o huis van Israël —

7 en wanneer die dingen plaatsvinden, zodat uw nakomelingen kennis van die dingen beginnen te krijgen, zal dat hun een teken zijn, zodat zij zullen weten dat het werk van de Vader ter vervulling van het verbond dat Hij heeft gesloten met het volk dat van het huis van Israël is, reeds is begonnen.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

8 En wanneer die dag komt, zal het geschieden dat koningen verstommen; want wat hun niet verteld was, zien zij; en wat zij niet gehoord hadden, nemen zij waar.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

9 Want te dien dage zal de Vader omwille van Mij een werk werken, dat een groot en wonderbaar werk onder hen zal zijn; en er zullen er onder hen zijn die het niet zullen geloven, hoewel iemand het hun verkondigt.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

10 Maar zie, het leven van mijn dienstknecht zal in mijn hand zijn; daarom zullen zij hem geen kwaad doen, hoewel hij wegens hen zal worden geschonden. Nochtans zal Ik hem genezen, want Ik zal hun tonen dat mijn wijsheid groter is dan de geslepenheid van de duivel.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

11 Welnu, het zal geschieden dat wie niet wil geloven in mijn woorden — en Ik ben Jezus Christus — die de Vader hem aan de andere volken zal laten brengen — en Hij zal hem macht geven om ze aan de andere volken te brengen (het zal immers gebeuren zoals Mozes heeft gezegd) — uit het midden van mijn volk, dat tot het verbond behoort, zal worden afgesneden.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

12 En mijn volk, dat een overblijfsel is van Jakob, zal onder de andere volken zijn, ja, te midden van hen als een leeuw onder de dieren van het woud, als een jonge leeuw onder de schaapskudden die, wanneer hij er binnendringt, neerslaat en verscheurt zonder dat iemand redding brengt.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

13 Hun hand zal opgeheven zijn tegen hun tegenstanders en al hun vijanden zullen worden uitgeroeid.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

14 Ja, wee de andere volken, tenzij zij zich bekeren; want te dien dage zal het gebeuren, zegt de Vader, dat Ik uw paarden uit uw midden zal uitroeien en Ik uw strijdwagens zal vernietigen;

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

15 en Ik zal de steden van uw land uitroeien en al uw verschansingen afbreken;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

16 en Ik zal de toverkunsten uit uw land uitroeien, en u zult geen waarzeggers meer hebben;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

17 uw gesneden beelden zal Ik eveneens uitroeien, en uw standbeelden uit uw midden, en u zult het werk van uw handen niet meer aanbidden;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

18 en Ik zal uw gewijde palen uit uw midden uitrukken; aldus zal Ik uw steden verwoesten.

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

19 En het zal geschieden dat al uw leugens en bedrog en afgunst en strijd en priesterbedrog en hoererijen zullen worden weggedaan.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

20 Want het zal geschieden, zegt de Vader, dat Ik te dien dage eenieder die zich niet wil bekeren en tot mijn geliefde Zoon komen, zal afsnijden uit het midden van mijn volk, o huis van Israël;

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

21 en Ik zal wraak en grimmigheid op hen uitoefenen, net als op de heidenen, zoals zij nog nooit hebben gehoord.

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

22 Maar indien zij zich bekeren en naar mijn woorden luisteren en hun hart niet verstokken, zal Ik mijn kerk onder hen vestigen, en zij zullen tot het verbond toetreden en worden gerekend onder dit, het overblijfsel van Jakob, wie ik dit land als erfdeel heb gegeven;

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

23 en zij zullen mijn volk, het overblijfsel van Jakob, bijstaan, en tevens zovelen van het huis van Israël als er zullen komen, om een stad te kunnen bouwen die het nieuwe Jeruzalem zal worden genoemd.

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

24 En dan zullen zij mijn volk bijstaan, zodat zij die verstrooid zijn over het gehele oppervlak van het land, tot het nieuwe Jeruzalem vergaderd zullen worden.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

25 En dan zal de macht van de hemel onder hen neerdalen; en ook Ik zal te midden van hen zijn.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

26 En dan zal het werk van de Vader te dien dage beginnen, namelijk wanneer dit evangelie wordt gepredikt onder het overblijfsel van dit volk. Voorwaar, Ik zeg u, te dien dage zal het werk van de Vader beginnen onder alle verstrooiden van mijn volk, ja, namelijk onder de stammen die verloren zijn, die de Vader uit Jeruzalem heeft weggeleid.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

27 Ja, het werk zal beginnen onder alle verstrooiden van mijn volk, waarbij de Vader de weg zal bereiden waarlangs zij tot Mij kunnen komen, zodat zij de Vader kunnen aanroepen in mijn naam.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

28 Ja, en dan zal het werk beginnen, waarbij de Vader onder alle natiën de weg zal bereiden waarlangs zijn volk huiswaarts kan worden vergaderd naar zijn erfland.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

29 En zij zullen van alle natiën uittrekken; en zij zullen niet overhaast uittrekken, noch in vlucht heengaan, want Ik ga voor hen uit, zegt de Vader, en Ik zal hun achterhoede zijn.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3 Nephi 22

1 En dan zal geschieden hetgeen geschreven staat: Jubel, onvruchtbare, u die niet gebaard hebt; breek uit in gejubel en juich, u die geen weeën gekend hebt, want de kinderen van de eenzame zijn talrijker dan de kinderen van de gehuwde, zegt de Heer.

2 Maak de plaats voor uw tent wijd, en laat men uw tentkleden uitspannen; wees er niet karig mee, maak uw touwen lang en sla uw pinnen vast;

3 want naar rechts en naar links zult u zich uitbreiden en uw nageslacht zal de andere volken in bezit nemen en de verwoeste steden bevolken.

4 Vrees niet, want u zult niet beschaamd staan; word niet schaamrood, want u zult niet te schande worden; u zult de schande van uw jeugd vergeten en aan de smaad van uw jeugd niet meer denken en aan de smaad van uw weduwschap niet meer denken.

5 Want uw Maker, uw Man, Heer der heerscharen is zijn naam; en uw Verlosser, de Heilige van Israël, God van de gehele aarde zal Hij genoemd worden.

6 Want als een verlaten vrouw, een diepbedroefde van geest, heeft de Heer u geroepen, als een vrouw uit de jeugdtijd, toen u versmaad werd, zegt uw God.

7 Een kort ogenblik heb Ik u verlaten, maar met groot erbarmen zal Ik u bijeenbrengen.

8 In een weinig verbolgenheid heb Ik mijn aangezicht een ogenblik voor u verborgen, maar met eeuwigdurende goedertierenheid ontferm Ik Mij over u, zegt uw Verlosser, de Heer.

9 Dit is Mij als de wateren van Noach: zoals Ik gezworen heb dat de wateren van Noach niet meer over de aarde zouden komen, zo heb Ik gezworen, dat Ik niet meer verbolgen op u zal zijn.

10 Want de bergen zullen wijken en de heuvels zullen wankelen, maar mijn goedertierenheid zal niet van u wijken, noch zal mijn vredesverbond wankelen, zegt de Heer, die Zich over u ontfermt.

11 O, u ellendige, door storm voortgedrevene, ongetrooste! Zie, Ik beleg uw stenen met fraaie kleuren en leg uw grondvesten met saffieren.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

12 Ik maak uw vensters van robijnen en uw poorten van karbonkelstenen en uw gehele omwalling van edelsteen.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

13 En al uw kinderen zullen door de Heer onderwezen zijn; en groot zal de vrede van uw kinderen zijn.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

14 In gerechtigheid zult u worden gevestigd; u zult ver zijn van verdrukking, want u zult niet vrezen, en van verschrikking, want zij zal tot u niet naderen.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

15 Zie, zij zullen zich zeker tegen u vergaderen, maar niet uit Mij; wie zich tegen u vergadert, zal omwille van u vallen.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die de kolen in het vuur aanblaast en een werktuig vervaardigt voor zijn werk; en Ik heb de verderver geschapen om te vernielen.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

17 Elk wapen dat tegen u wordt gesmeed, zal niets uitrichten; en elke tong die zich in het gericht tegen u keert, zult u schuldig verklaren. Dit is het erfdeel van de knechten van de Heer, en hun recht is uit Mij, zegt de Heer.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3 Nephi 23

1 En nu, zie, Ik zeg u dat u die dingen dient te onderzoeken. Ja, Ik geef u een gebod die dingen zorgvuldig te onderzoeken; want groot zijn de woorden van Jesaja.

2 Want hij heeft waarlijk gesproken over alle dingen betreffende mijn volk, dat van het huis van Israël is; daarom moet hij wel ook tot de andere volken spreken.

3 En alle dingen die hij heeft gezegd, zijn gebeurd en zullen gebeuren, ja, volgens de woorden die hij heeft gesproken.

4 Sla daarom acht op mijn woorden; schrijf de dingen die Ik u heb verteld op; en volgens de tijd en de wil van de Vader zullen zij naar de andere volken uitgaan.

5 En wie naar mijn woorden luistert en zich bekeert en zich laat dopen, die zal behouden worden. Onderzoek de profeten, want velen zijn er die van deze dingen getuigen.

6 En nu geschiedde het, toen Jezus die woorden had gezegd dat Hij — nadat Hij hun alle Schriftuur die zij hadden ontvangen, had uitgelegd — wederom tot hen sprak en tot hen zei: Zie, Ik wil dat u nog andere Schriftuur opschrijft die u niet hebt opgeschreven.

7 En het geschiedde dat Hij tot Nephi zei: Breng de kroniek die u hebt bijgehouden.

8 En toen Nephi de kronieken had gebracht en ze Hem had voorgelegd, bekeek Hij ze en zei:

9 Voorwaar, Ik zeg u, Ik had mijn dienstknecht, Samuel de Lamaniet, geboden tot dit volk te getuigen dat er, ten dage dat de Vader zijn naam in Mij zou verheerlijken, vele heiligen uit de doden zouden opstaan en aan velen verschijnen en hen dienen. En Hij zei tot hen: Is het niet zo gegaan?

10 En zijn discipelen antwoordden Hem en zeiden: Ja, Heer, Samuel heeft volgens uw woorden geprofeteerd en ze zijn alle vervuld.

11 En Jezus zei tot hen: Hoe komt het dat u dat niet hebt opgeschreven, dat vele heiligen zijn opgestaan en aan velen verschenen en hen hebben gediend?

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

12 En het geschiedde dat Nephi zich herinnerde dat het niet was opgeschreven.

13 En het geschiedde dat Jezus gebood het op te schrijven; daarom werd het volgens zijn gebod opgeschreven.

14 En nu geschiedde het, toen Jezus alle Schriftuur die zij hadden opgeschreven, in hun geheel had uitgelegd, dat Hij hun gebood de dingen te leren die Hij hun had uitgelegd.

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3 Nephi 24

1 En het geschiedde dat Hij hun gebood de woorden op te schrijven die de Vader aan Maleachi had gegeven en die Hij hun moest verkondigen. En het geschiedde, toen zij waren opgeschreven, dat Hij ze uitlegde. En dit zijn de woorden die Hij hun verkondigde: Aldus zei de Vader tot Maleachi: Zie, Ik zend mijn bode, die voor Mij de weg bereiden zal; en de Heer, die u zoekt, zal plotseling tot zijn tempel komen, namelijk de bode van het verbond, in wie u zich verheugt. Zie, Hij komt, zegt de Heer der heerscharen.

2 Doch wie kan de dag van zijn komst verdragen, en wie zal standhouden als Hij verschijnt? Want Hij is als het vuur van de smelter en als de zeep van de bleker.

3 En Hij zal zitten als een smelter en reiniger van zilver; en Hij zal de zonen van Levi reinigen, Hij zal hen louteren als goud en als zilver, opdat zij de Heer een offer zullen offeren in gerechtigheid.

4 Dan zal het offer van Juda en van Jeruzalem de Heer aangenaam zijn zoals in de dagen vanouds en zoals in vroegere jaren.

5 En Ik zal naar u toe komen voor het oordeel; en Ik zal een snelle getuige zijn tegen de tovenaars en tegen de echtbrekers en tegen de meinedigen, en tegen hen die het loon van de dagloner drukken, de weduwe en de wees verdrukken en die de vreemdeling terzijde dringen en Mij niet vrezen, zegt de Heer der heerscharen.

6 Want Ik ben de Heer, Ik verander niet; daarom bent u, zonen van Jakob, niet verteerd.

7 Van de dagen van uw vaderen af bent u afgeweken van mijn verordeningen en hebt ze niet onderhouden. Keer terug tot Mij, dan zal Ik tot u terugkeren, zegt de Heer der heerscharen. Maar u zegt: In welk opzicht zullen wij terugkeren?

8 Mag een mens God beroven? Toch berooft u Mij. Maar u zegt: Waarin beroven wij U? In de tienden en de offergaven.

9 Met een vervloeking bent u vervloekt, want u hebt Mij beroofd, ja, dit gehele volk.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 Breng alle tienden naar het voorraadhuis, zodat er voedsel in mijn huis is; en beproef Mij toch hierin, zegt de Heer der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen over u uitgieten, zodat er niet genoeg plaats zal zijn om die te ontvangen.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

11 En Ik zal de kaalvreter omwille van u berispen en hij zal de vrucht van uw land niet verderven; noch zal uw wijnstok zijn vrucht verliezen voor de oogsttijd op het veld, zegt de Heer der heerscharen.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

12 En alle natiën zullen u gelukkig prijzen, omdat u een aangenaam land zult zijn, zegt de Heer der heerscharen.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

13 Vermetel zijn uw woorden over Mij, zegt de Heer. Toch zegt u: Wat hebben wij tegen U gesproken?

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

14 U hebt gezegd: Nutteloos is het God te dienen; wat gewin geeft het, dat wij zijn verordeningen onderhouden en dat wij in rouw gaan voor het aangezicht van de Heer der heerscharen?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

15 En nu prijzen wij de hoogmoedigen gelukkig; ja, zij die goddeloosheid bedrijven, worden gebouwd; ja, zij die God verzoeken, worden zelfs bevrijd.

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

16 Dan spraken zij die de Heer vreesden dikwijls onder elkaar, en de Heer luisterde en hoorde; en er werd een gedenkboek voor zijn aangezicht geschreven ten goede van hen die de Heer vreesden en die zijn naam in ere hielden.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

17 En zij zullen de mijnen zijn, zegt de Heer der heerscharen, ten dage dat Ik mijn juwelen bijeenbreng; en Ik zal hen sparen zoals een man zijn eigen zoon spaart, die hem dient.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

18 Dan zult u terugkeren en onderscheiden tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen wie God dient en wie Hem niet dient.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3 Nephi 25

1 Want zie, de dag komt, brandend als een oven; en alle hoogmoedigen, ja, en allen die goddeloosheid bedrijven, zullen stoppels zijn; en de dag die komt, zal hen in brand steken, zegt de Heer der heerscharen, zodat hij hun wortel noch tak zal overlaten.

2 Maar voor u, die mijn naam vreest, zal de Zoon van gerechtigheid opgaan met genezing onder zijn vleugels; en u zult uitgaan en opgroeien als kalveren in de stal.

3 En u zult de goddelozen vertreden; want tot stof zullen zij zijn onder uw voetzolen op de dag dat Ik dat zal doen, zegt de Heer der heerscharen.

4 Gedenk de wet van Mozes, mijn knecht, die Ik hem op Horeb geboden heb voor geheel Israël, met de inzettingen en gerichten.

5 Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag van de Heer komt;

6 en hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde met een ban zal slaan.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3 Nephi 26

1 En nu geschiedde het, toen Jezus die dingen had gezegd, dat Hij ze aan de menigte uitlegde; en Hij legde hun alle dingen uit, zowel de grote als de kleine.

2 En Hij zei: De Vader heeft Mij geboden u deze Schriften te geven, die u niet onder u had; want het was wijsheid in zijn bestel dat ze aan toekomstige geslachten gegeven zouden worden.

3 En Hij legde alle dingen uit, ja, vanaf het begin tot het tijdstip dat Hij in zijn heerlijkheid zou komen; ja, namelijk alle dingen die op het aardoppervlak zullen plaatsvinden, totdat de elementen door gloeiende hitte zullen smelten en de aarde als een boekrol zal worden opgerold, en de hemelen en de aarde zullen voorbijgaan;

4 en tot op de grote en laatste dag, wanneer alle volken en alle geslachten en alle natiën en alle talen voor God zullen staan om naar hun werken te worden geoordeeld, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn —

5 indien zij goed zijn, tot de opstanding van het eeuwige leven; en indien zij kwaad zijn, tot de opstanding van de verdoemenis; want het zijn tegenhangers, de ene aan de ene kant en de andere aan de andere kant, naar de barmhartigheid en de gerechtigheid en de heiligheid, die in Christus zijn, die was voor de wereld begon.

6 En nu kan er in dit boek geen honderdste deel worden opgeschreven van de dingen die Jezus het volk waarlijk leerde;

7 maar zie, de platen van Nephi bevatten het grootste gedeelte van de dingen die Hij het volk leerde.

8 En ik heb deze dingen opgeschreven, die het kleinste deel zijn van de dingen die Hij het volk leerde; en ik heb ze opgeschreven, opdat ze opnieuw tot dit volk zullen worden gebracht, vanuit de andere volken, volgens de woorden die Jezus heeft gesproken.

9 En wanneer zij dit ontvangen hebben — en het is raadzaam dat zij dit eerst ontvangen, om hun geloof te beproeven — dan zullen hun, indien zij deze dingen geloven, de grotere dingen worden geopenbaard.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

10 En indien zij deze dingen niet willen geloven, dan zullen de grotere dingen hun worden onthouden, tot hun veroordeling.

11 Zie, ik stond op het punt ze op te schrijven, alles wat op de platen van Nephi was gegraveerd, maar de Heer verbood het met deze woorden: Ik zal het geloof van mijn volk beproeven.

12 Daarom schrijf ik, Mormon, de dingen op die de Heer mij heeft geboden. En nu beëindig ik, Mormon, mijn eigen woorden en ga ertoe over de dingen op te schrijven die mij geboden zijn.

13 Daarom wil ik dat u inziet dat de Heer het volk waarlijk leerde, drie dagen lang; en daarna vertoonde Hij Zich dikwijls aan hen en brak dikwijls brood en zegende het en gaf het hun.

14 En het geschiedde dat Hij de kinderen van de menigte van wie gesproken is, leerde en diende; en Hij maakte hun tong los, en zij zeiden grote en wonderbare dingen tot hun vaders, grotere zelfs dan Hij het volk geopenbaard had; en Hij maakte hun tong los zodat zij konden spreken.

15 En het geschiedde, nadat Hij ten hemel was gevaren — na de tweede maal dat Hij Zich aan hen had vertoond en tot de Vader was gegaan, na al hun zieken en lammen te hebben genezen, en de ogen van hun blinden te hebben geopend en de oren van de doven te hebben ontsloten, ja, nadat Hij allerlei genezingen onder hen had verricht, en een man uit de doden had opgewekt en hun zijn macht had getoond en tot de Vader was opgevaren —

16 zie, het geschiedde op de volgende dag dat de menigte bijeenkwam, en zij zagen en hoorden die kinderen; ja, zelfs zuigelingen deden hun mond open en zeiden wonderbare dingen; en de dingen die zij zeiden mochten door niemand worden opgeschreven.

17 En het geschiedde dat de discipelen die Jezus had uitgekozen, vanaf dat tijdstip zovelen als er tot hen kwamen begonnen te dopen en te leren; en zovelen als er zich in de naam van Jezus lieten dopen, werden met de Heilige Geest vervuld.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

18 En velen van hen zagen en hoorden onuitsprekelijke dingen, waarvan het niet geoorloofd is ze op te schrijven.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

19 En zij leerden en dienden elkaar; en zij hadden alle dingen gemeenschappelijk, waarbij eenieder de ander rechtvaardig behandelde.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

20 En het geschiedde dat zij alle dingen deden zoals Jezus het hun geboden had.

And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.

21 En zij die zich in de naam van Jezus lieten dopen, werden de kerk van Christus genoemd.

And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

3 Nephi 27

1 En het geschiedde, terwijl de discipelen van Jezus rondreisden en de dingen predikten die zij zowel hadden gehoord als gezien, en in de naam van Jezus doopten, geschiedde het dat de discipelen waren bijeenvergaderd en verenigd in machtig gebed en vasten.

2 En Jezus vertoonde Zich wederom aan hen, want zij baden tot de Vader in zijn naam; en Jezus kwam en stond in hun midden en zei tot hen: Wat wilt u dat Ik u geven zal?

3 En zij zeiden tot Hem: Heer, wij zouden willen dat U ons zegt met welke naam wij deze kerk moeten aanduiden; want er is woordenstrijd onder het volk aangaande die zaak.

4 En de Heer zei tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, hoe komt het dat het volk hierover mort en redetwist?

5 Hebben zij de Schriften niet gelezen, waarin staat dat u de naam van Christus, die mijn naam is, op u moet nemen? Want met die naam zult u ten laatsten dage aangeduid worden;

6 en wie mijn naam op zich neemt en tot het einde volhardt, die zal ten laatsten dage behouden worden.

7 Daarom moet u wat u ook zult doen, in mijn naam doen; daarom moet u de kerk met mijn naam aanduiden; en u moet de Vader in mijn naam aanroepen, opdat Hij de kerk wegens Mij zal zegenen.

8 En hoe kan het mijn kerk zijn, indien die niet met mijn naam wordt aangeduid? Want indien een kerk met de naam van Mozes wordt aangeduid, dan is het de kerk van Mozes; of indien die met de naam van een mens wordt aangeduid, dan is het de kerk van een mens; maar indien die met mijn naam wordt aangeduid, dan is het mijn kerk, indien zij op mijn evangelie zijn gebouwd.

9 Voorwaar, Ik zeg u dat u op mijn evangelie bent gebouwd; daarom moet u alle dingen die u aanduidt, met mijn naam aanduiden; welnu, indien u de Vader aanroept ten behoeve van de kerk, indien het in mijn naam is, zal de Vader u horen;

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

10 en indien de kerk op mijn evangelie is gebouwd, dan zal de Vader zijn eigen werken daarin tonen.

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

11 Maar indien zij niet op mijn evangelie is gebouwd, maar op de werken van mensen is gebouwd, of op de werken van de duivel, voorwaar, Ik zeg u, zij hebben enige tijd vreugde in hun werken, maar weldra komt het eind, en zij worden omgehakt en in het vuur geworpen, waaruit geen terugkeer is.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

12 Want hun werken volgen hen na, want het is wegens hun werken dat zij worden omgehakt; denk dus aan de dingen die Ik u heb gezegd.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

13 Zie, Ik heb u mijn evangelie gegeven, en dit is het evangelie dat Ik u heb gegeven: dat Ik in de wereld ben gekomen om de wil te doen van mijn Vader, want mijn Vader heeft Mij gezonden.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

14 En mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden verhoogd; en opdat Ik, na aan het kruis te zijn verhoogd, alle mensen tot Mij zou kunnen trekken, zodat evenals Ik door de mensen was verhoogd, ook de mensen zouden worden verhoogd door de Vader, om voor Mij te staan, om naar hun werken te worden geoordeeld, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn —

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

15 en om die reden ben Ik verhoogd; daarom zal Ik, volgens de macht van de Vader, alle mensen tot Mij trekken, zodat zij naar hun werken kunnen worden geoordeeld.

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

16 En het zal geschieden dat wie zich bekeert en zich in mijn naam laat dopen, zal worden vervuld; en indien hij tot het einde volhardt, zie, hem zal Ik onschuldig houden voor het aangezicht van mijn Vader ten dage dat Ik zal staan om de wereld te oordelen.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

17 En hij die niet tot het einde volhardt, hij is het die vervolgens wordt omgehakt en in het vuur geworpen, vanwaar zij niet meer kunnen terugkeren, wegens de gerechtigheid van de Vader.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

18 En dit is het woord dat Hij de mensenkinderen heeft gegeven. En om die reden vervult Hij de woorden die Hij heeft gegeven, en Hij liegt niet, maar vervult al zijn woorden.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.

19 En niets onreins kan zijn koninkrijk ingaan; daarom gaat niemand tot zijn rust in behalve zij die hun kleren in mijn bloed hebben gereinigd, wegens hun geloof en de bekering van al hun zonden en hun getrouwheid tot het einde.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

20 Welnu, dit is het gebod: bekeer u, alle einden der aarde, en kom tot Mij en laat u dopen in mijn naam, zodat u door het ontvangen van de Heilige Geest kunt worden geheiligd, zodat u ten laatsten dage vlekkeloos voor mijn aangezicht kunt staan.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

21 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dit is mijn evangelie; en u weet de dingen die u in mijn kerk moet doen; want de werken die u Mij hebt zien doen, die zult u eveneens doen; ja, hetgeen u Mij hebt zien doen, juist dat zult u doen;

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

22 daarom, indien u die dingen doet, bent u gezegend, want u zult ten laatsten dage worden verhoogd.

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

23 Schrijf de dingen op die u hebt gezien en gehoord, behalve de dingen die verboden zijn.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

24 Schrijf over de werken van dit volk die nog zullen komen, zoals er is geschreven over hetgeen is geweest.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

25 Want zie, dit volk zal geoordeeld worden uit de boeken die geschreven zijn en die geschreven zullen worden, want daaruit zullen hun werken de mensen bekend zijn.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

26 En zie, alle dingen worden vanwege de Vader opgeschreven; daarom zal de wereld worden geoordeeld uit de boeken die geschreven zullen worden.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

27 En weet dat u de rechters van dit volk zult zijn, volgens het oordeel dat Ik u geven zal, dat rechtvaardig zal zijn. Wat voor mannen behoort u daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

28 En nu ga Ik tot de Vader. En voorwaar, Ik zeg u, wat u de Vader ook vraagt in mijn naam, zal u gegeven worden.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

29 Daarom, bid, en u zult ontvangen; klop, en u zal worden opengedaan; want hij die bidt, ontvangt; en voor hem die klopt, zal worden opengedaan.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

30 En nu, zie, mijn vreugde is groot, ja, zelfs overvloedig, wegens u en ook wegens dit geslacht; ja, en zelfs de Vader verheugt Zich, en tevens alle heilige engelen, wegens u en dit geslacht; want geen van hen is verloren.

31 Zie, Ik wil dat u het begrijpt; want Ik bedoel hen die van dit geslacht nu in leven zijn; en geen van hen is verloren; en in hen heb Ik een volheid van vreugde.

32 Maar zie, Ik ben bedroefd wegens het vierde geslacht vanaf dit geslacht, want zij worden gevankelijk door hem weggevoerd zoals ook de zoon van het verderf is weggevoerd; want zij zullen Mij verkopen voor zilver en voor goud en voor datgene wat de mot bederft en wat de dieven door inbraak kunnen stelen. En te dien dage zal Ik hen bezoeken, ja, hun werken op hun eigen hoofd doen terugkeren.

33 En het geschiedde, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij tot zijn discipelen zei: Ga in door de nauwe poort; want nauw is de poort en smal is de weg die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden; maar wijd is de poort en breed de weg die tot de dood leidt, en velen zijn er die hem bewandelen, totdat de nacht komt waarin niemand werken kan.

And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3 Nephi 28

1 En het geschiedde, toen Jezus die woorden had gezegd, dat Hij één voor één tot zijn discipelen sprak, en tot hen zei: Wat verlangt u van Mij nadat Ik tot de Vader ben gegaan?

2 En op drie na spraken zij allen en zeiden: Wij verlangen dat onze bediening, waartoe U ons geroepen hebt, een einde zal hebben wanneer wij de leeftijd van een mens hebben bereikt, zodat wij spoedig tot U kunnen komen in uw koninkrijk.

3 En Hij zei tot hen: Gezegend bent u omdat u dat van Mij hebt verlangd; daarom zult u, nadat u tweeënzeventig jaar oud bent geworden, tot Mij komen in mijn koninkrijk; en bij Mij zult u rust vinden.

4 En toen Hij tot hen had gesproken, wendde Hij Zich tot de drie en zei tot hen: Wat wilt u dat Ik voor u doe wanneer Ik tot de Vader ben gegaan?

5 En zij waren bedroefd van harte, want zij durfden Hem niet te zeggen wat zij verlangden.

6 En Hij zei tot hen: Zie, Ik ken uw gedachten en u hebt verlangd wat Johannes, mijn geliefde, die bij Mij was tijdens mijn bediening voordat Ik door de Joden werd verhoogd, van Mij verlangde.

7 Daarom, meer gezegend bent u, want u zult de dood nooit smaken; maar u zult leven om alle handelingen van de Vader met de mensenkinderen te aanschouwen, ja, totdat alle dingen zullen zijn vervuld volgens de wil van de Vader, wanneer Ik in mijn heerlijkheid kom met de machten van de hemel.

8 En u zult de smarten van de dood nooit ondergaan; maar wanneer Ik in mijn heerlijkheid kom, zult u in een oogwenk van sterfelijkheid in onsterfelijkheid worden veranderd; en dan zult u gezegend zijn in het koninkrijk van mijn Vader.

9 En voorts, u zult geen pijn kennen terwijl u in het vlees vertoeft, noch droefenis, behalve over de zonden van de wereld; en dit alles zal Ik doen wegens hetgeen u van Mij hebt verlangd, want u hebt verlangd mensenzielen tot Mij te brengen zolang de wereld bestaat.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

10 En om die reden zult u een volheid van vreugde hebben; en u zult in het koninkrijk van mijn Vader aanzitten; ja, uw vreugde zal overvloedig zijn, zoals de Vader Mij een volheid van vreugde heeft gegeven; en u zult zijn zoals Ik ben, en Ik ben zoals de Vader; en de Vader en Ik zijn één;

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

11 en de Heilige Geest getuigt van de Vader en van Mij; en de Vader geeft de Heilige Geest aan de mensenkinderen om Mijnentwil.

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

12 En het geschiedde, toen Jezus die woorden had gesproken, dat Hij eenieder van hen met zijn vinger aanraakte, behalve de drie die zouden blijven, waarna Hij heenging.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

13 En zie, de hemelen openden zich, en zij werden in de hemel opgenomen en zagen en hoorden onuitsprekelijke dingen.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

14 En het werd hun verboden te spreken; noch werd hun de macht gegeven de dingen die zij zagen en hoorden, uit te kunnen spreken;

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

15 en of zij in het lichaam of buiten het lichaam waren, konden zij niet zeggen; want het scheen hun toe dat zij een gedaanteverandering hadden ondergaan, dat zij van dit lichaam van vlees waren veranderd in een onsterfelijke staat zodat zij de dingen van God konden zien.

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

16 Maar het geschiedde dat zij wederom op het aardoppervlak leerden; evenwel leerden zij niet aangaande de dingen die zij hadden gehoord en gezien, wegens het gebod dat hun in de hemel was gegeven.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

17 En nu, of zij sedert de dag van hun gedaanteverandering sterfelijk of onsterfelijk waren, weet ik niet;

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

18 maar wél weet ik, volgens het verslag dat gegeven is, dat zij over het oppervlak van het land uitgingen en alle mensen dienden en zovelen als er hun prediking geloofden, in de kerk opnamen en doopten; en zovelen als er zich lieten dopen, ontvingen de Heilige Geest.

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

19 En zij werden in de gevangenis geworpen door hen die niet tot de kerk behoorden. Maar de gevangenissen konden hen niet vasthouden, want die werden doormidden gescheurd.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

20 En zij werden diep in de aarde geworpen; maar zij sloegen de aarde met het woord van God, zodat zij door zijn macht uit de diepten van de aarde werden bevrijd; en daarom konden zij geen kuilen graven die diep genoeg waren om hen erin te houden.

21 En driemaal werden zij in een oven geworpen en bleven ongedeerd.

22 En tweemaal werden zij in een kuil met wilde dieren geworpen; en zie, zij speelden met de dieren zoals een kind met een zuiglam, en bleven ongedeerd.

23 En het geschiedde dat zij aldus onder het gehele volk van Nephi uitgingen en het evangelie van Christus predikten tot alle mensen op het oppervlak van het land; en zij werden tot de Heer bekeerd en in de kerk van Christus opgenomen, en aldus werd het volk van dat geslacht volgens het woord van Jezus gezegend.

24 En nu houd ik, Mormon, enige tijd op met spreken over deze dingen.

25 Zie, ik stond op het punt de namen op te schrijven van hen die de dood nooit zouden smaken, maar de Heer verbood het; daarom schrijf ik ze niet op, want zij worden voor de wereld verborgen gehouden.

26 Maar zie, ik heb hen gezien en zij hebben mij gediend.

27 En zie, zij zullen onder de andere volken verkeren, en de andere volken zullen hen niet kennen.

28 Zij zullen ook onder de Joden verkeren, en de Joden zullen hen niet kennen.

29 En het zal geschieden, wanneer het de Heer in zijn wijsheid goeddunkt, dat zij alle verstrooide stammen van Israël — en alle natiën, geslachten, talen en volken — dienen, en daaruit vele zielen tot Jezus brengen, opdat hun verlangen zal worden vervuld, en tevens wegens de overtuigingskracht van God die in hen is.

30 En zij zijn als de engelen van God, en wanneer zij tot de Vader bidden in de naam van Jezus, kunnen zij zich vertonen aan wie het hun ook goeddunkt.

31 Daarom zullen er grote en wonderbare werken door hen worden verricht vóór de grote en toekomende dag waarop alle mensen stellig voor de rechterstoel van Christus moeten staan;

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

32 ja, er zal onder de andere volken een groot en wonderbaar werk door hen worden verricht vóór die oordeelsdag.

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

33 En indien u alle Schriften had die een verslag geven van alle wonderbare werken van Christus, zou u, volgens de woorden van Christus, weten dat deze dingen stellig moeten komen.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

34 En wee hem die niet wil luisteren naar de woorden van Jezus en evenmin naar hen die Hij heeft uitgekozen en onder hen heeft gezonden; want wie de woorden van Jezus en de woorden van hen die Hij heeft gezonden, niet aanneemt, neemt Hem niet aan; en daarom zal Hij hen ten laatsten dage niet aannemen;

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

35 en het zou voor hen beter zijn indien zij niet geboren waren. Want denkt u zich te kunnen ontdoen van de gerechtigheid van een gekrenkte God, die door de mensen met voeten is getreden, opdat daardoor het heil zou komen?

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

36 En nu zie, zoals ik heb gezegd over hen die de Heer heeft uitgekozen — ja, de drie die in de hemel werden opgenomen — dat ik niet wist of zij van sterfelijkheid tot onsterfelijkheid waren gereinigd —

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

37 maar zie, sedert ik dat heb geschreven, heb ik navraag gedaan bij de Heer en heeft Hij mij geopenbaard dat er wel een verandering in hun lichaam moest worden teweeggebracht, daar zij anders de dood hadden moeten smaken;

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

38 daarom, opdat zij de dood niet zouden smaken, werd er een verandering in hun lichaam teweeggebracht zodat zij geen pijn of smart zouden lijden, behalve over de zonden van de wereld.

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

39 Nu was die verandering niet gelijk aan de verandering die ten laatsten dage zal plaatsvinden; maar er werd een verandering in hen teweeggebracht, zodat Satan geen macht over hen kon hebben en hen niet kon verzoeken; en zij werden in het vlees geheiligd, zodat zij heilig waren en de machten van de aarde hen niet konden belemmeren.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

40 En zij zouden in die toestand blijven tot de oordeelsdag van Christus; en te dien dage zouden zij een grotere verandering ondergaan en in het koninkrijk van de Vader worden ontvangen om er niet meer uit te gaan, maar voor eeuwig bij God in de hemelen te wonen.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3 Nephi 29

1 En nu zie, ik zeg u dat wanneer het de Heer in zijn wijsheid goeddunkt dat deze woorden volgens zijn woord tot de andere volken komen, u dan kunt weten dat het verbond dat de Vader met de kinderen van Israël heeft gesloten over hun terugkeer naar hun erflanden, reeds in vervulling begint te gaan.

2 En u kunt weten dat de woorden van de Heer die door de heilige profeten zijn gesproken, alle vervuld zullen worden; en u behoeft niet te zeggen dat de Heer zijn komst tot de kinderen van Israël uitstelt.

3 En u behoeft niet in uw hart te overleggen dat de woorden die zijn gesproken, tevergeefs zijn, want zie, de Heer zal zijn verbond dat Hij met zijn volk van het huis van Israël heeft gesloten, indachtig zijn.

4 En wanneer u deze woorden onder u tevoorschijn ziet komen, behoeft u de handelingen van de Heer niet langer te versmaden, want het zwaard van zijn gerechtigheid is in zijn rechterhand; en zie, te dien dage, indien u zijn handelingen versmaadt, zal Hij maken dat het u weldra achterhaalt.

5 Wee hem die de handelingen van de Heer versmaadt; ja, wee hem die de Christus en zijn werken verloochent!

6 Ja, wee hem die de openbaringen van de Heer verloochent en zegt dat de Heer niet langer werkt door openbaring of door profetie of door gaven of door talen of door genezingen of door de macht van de Heilige Geest!

7 Ja, en wee hem die te dien dage om gewin zegt dat er geen wonder door Jezus Christus kan worden verricht; want hij die dat doet, zal worden zoals de zoon van het verderf, voor wie er, volgens het woord van Christus, geen barmhartigheid was!

8 Ja, en u behoeft de Joden niet langer uit te fluiten of te versmaden of de spot met hen te drijven, noch met enig overblijfsel van het huis van Israël; want zie, de Heer gedenkt zijn verbond met hen, en Hij zal met hen handelen volgens hetgeen Hij heeft gezworen.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

9 Daarom behoeft u niet te denken dat u de rechterhand van de Heer naar links kunt wenden, zodat Hij geen recht zal doen ter vervulling van het verbond dat Hij met het huis van Israël heeft gesloten.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3 Nephi 30

1 Luister, o andere volken, en hoor de woorden van Jezus Christus, de Zoon van de levende God, die Hij mij heeft geboden aangaande u te spreken; want zie, Hij gebiedt mij als volgt te schrijven:

2 Wend u af, alle andere volken, van uw goddeloze wegen; en bekeer u van uw boze werken, van uw leugen en bedrog, en van uw hoererijen en van uw geheime gruwelen en uw afgoderijen en van uw moorden en uw priesterbedrog en uw afgunst en uw strijd, en van al uw goddeloosheid en gruwelen, en kom tot Mij en laat u dopen in mijn naam, opdat u vergeving van uw zonden zult ontvangen en zult worden vervuld met de Heilige Geest, zodat u zult worden gerekend onder mijn volk, dat van het huis van Israël is.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Vier Nephi

Het boek Nephi

Deze Nephi is de zoon van Nephi — een van de discipelen van Jezus Christus

Een verslag van het volk van Nephi, naar zijn kroniek.

1 En het geschiedde dat het vierendertigste jaar verstreek, en ook het vijfendertigste, en zie, de discipelen van Jezus hadden in alle omliggende landen een kerk van Christus opgericht. En zovelen als er tot hen kwamen en zich oprecht van hun zonden bekeerden, werden in de naam van Jezus gedoopt; en zij ontvingen ook de Heilige Geest.

2 En het geschiedde in het zesendertigste jaar dat het gehele volk op het gehele oppervlak van het land tot de Heer was bekeerd, zowel de Nephieten als de Lamanieten, en er was geen twist of woordenstrijd onder hen, en eenieder behandelde de ander rechtvaardig.

3 En zij hadden alle dingen gemeenschappelijk onder zich; zodoende waren er geen armen en rijken, geknechten en vrijen; maar allen waren vrijgemaakt en deelgenoot van de hemelse gave.

4 En het geschiedde dat ook het zevenendertigste jaar verstreek, en de vrede in het land duurde nog steeds voort.

5 En er werden grote en wonderbare werken verricht door de discipelen van Jezus, zodat zij de zieken genazen, de doden opwekten, de lammen deden lopen, de blinden hun gezicht deden ontvangen en de doven deden horen; en zij verrichtten allerlei wonderen onder de mensenkinderen; en in niets verrichtten zij wonderen dan alleen in de naam van Jezus.

6 En aldus verstreek het achtendertigste jaar, en ook het negenendertigste en het eenenveertigste en het tweeënveertigste, ja, totdat er negenenveertig jaar waren verstreken, en ook het eenenvijftigste en het tweeënvijftigste; ja, totdat er zelfs negenenvijftig jaar waren verstreken.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

7 En de Heer maakte hen buitengewoon voorspoedig in het land; ja, zodat zij wederom steden bouwden waar steden waren afgebrand.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

8 Ja, zelfs die grote stad Zarahemla lieten zij wederom opbouwen.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

9 Maar er waren vele steden die verzonken waren, en er was water voor in de plaats gekomen; daarom konden die steden niet worden vernieuwd.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

10 En nu, zie, het geschiedde dat het volk van Nephi sterk werd en buitengewoon snel talrijk werd, en een buitengewoon mooi en aangenaam volk werd.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightsome people.

11 En zij huwden en werden ten huwelijk gegeven, en waren gezegend volgens de vele beloften die de Heer hun had gedaan.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

12 En zij wandelden niet meer volgens de riten en verordeningen van de wet van Mozes; maar zij wandelden volgens de geboden die zij hadden ontvangen van hun Heer en hun God, en zij gingen door met vasten en gebed en bleven dikwijls samenkomen om zowel te bidden als het woord van de Heer te horen.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

13 En het geschiedde dat er onder het gehele volk in het gehele land geen twist was; integendeel, er werden onder de discipelen van Jezus machtige wonderen verricht.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

14 En het geschiedde dat het eenenzeventigste jaar verstreek, en ook het tweeënzeventigste jaar, ja, kortom, totdat het negenenzeventigste jaar was verstreken; ja, er waren zelfs honderd jaar verstreken, en de discipelen van Jezus, die Hij had uitgekozen, waren allen naar het paradijs van God gegaan, behalve de drie die zouden blijven; en er waren andere discipelen in hun plaats geordend; en ook velen van dat geslacht waren gestorven.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

15 En het geschiedde dat er geen twist in het land was wegens de liefde voor God die de mensen in hun hart koesterden.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

16 En er was geen afgunst, noch strijd, noch opschudding, noch hoererij, noch leugen, noch moord, noch enigerlei wellust; en er kon stellig geen gelukkiger volk zijn onder alle volken die door de hand van God waren geschapen.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

17 Er waren geen rovers of moordenaars; evenmin waren er Lamanieten of wat voor -ieten dan ook; integendeel, zij waren één, kinderen van Christus en erfgenamen van het koninkrijk van God.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

18 En wat waren zij gezegend! Want de Heer zegende hen in al hun werken; ja, zij werden gezegend en voorspoedig gemaakt totdat er honderdtien jaar waren verstreken; en het eerste geslacht vanaf Christus was heengegaan en er was geen twist in het gehele land.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

19 En het geschiedde dat Nephi, hij die deze laatste kroniek bijhield — en hij hield die bij op de platen van Nephi — stierf, en zijn zoon Amos hield die in zijn plaats bij; en ook hij hield die bij op de platen van Nephi.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

20 En hij hield die vierentachtig jaar lang bij, en er was nog steeds vrede in het land, op een klein deel van het volk na, dat van de kerk was afgevallen en de naam Lamanieten op zich had genomen; zodoende ontstonden er weer Lamanieten in het land.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

21 En het geschiedde dat ook Amos stierf — en het was honderdvierennegentig jaar vanaf de komst van Christus — en zijn zoon Amos hield de kroniek bij in zijn plaats; en ook hij hield die bij op de platen van Nephi; en zij werd ook in het boek Nephi geschreven, hetgeen dit boek is.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

22 En het geschiedde dat er tweehonderd jaar waren verstreken; en op enkelen na was het gehele tweede geslacht heengegaan.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

23 En nu wil ik, Mormon, dat u weet dat het volk talrijk was geworden, zodat zij over het gehele oppervlak van het land waren verspreid, en dat zij buitengewoon rijk waren geworden wegens hun voorspoed in Christus.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

24 En nu, in dat tweehonderdeerste jaar, begonnen er onder hen zodanigen te zijn die zich in hoogmoed verhieven, zodat zij kostbare kleding droegen en allerlei prachtige parels, en de prachtige dingen van de wereld.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

25 En vanaf die tijd hadden zij hun goederen en hun bezit niet meer gemeenschappelijk onder elkaar.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

26 En zij begonnen in standen verdeeld te worden; en zij begonnen voor zichzelf en om gewin kerken op te bouwen en begonnen de ware kerk van Christus te verloochenen.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

27 En het geschiedde, toen er tweehonderdtien jaar waren verstreken, dat er vele kerken in het land waren; ja, er waren vele kerken die beweerden de Christus te kennen, maar toch verloochenden zij het merendeel van zijn evangelie, zodat zij allerlei goddeloosheid aannamen en het heilige bedienden aan hem wie het was verboden omdat hij het niet waardig was.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

28 En deze kerk nam buitengewoon toe wegens ongerechtigheid en wegens de macht van Satan, die vat kreeg op hun hart.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

29 En voorts was er nog een andere kerk die de Christus verloochende; en zij vervolgden de ware kerk van Christus wegens hun ootmoed en hun geloof in Christus; en zij verachtten hen wegens de vele wonderen die onder hen werden verricht.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

30 Daarom oefenden zij macht en gezag uit over de discipelen van Jezus die bij hen waren gebleven en zij wierpen hen in de gevangenis; maar door de kracht van het woord van God, die in hen was, scheurden de gevangenissen doormidden, en zij gingen uit en verrichtten machtige wonderen onder hen.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

31 Niettemin — en ondanks al die wonderen — verstokten de mensen hun hart, en zij stonden hun naar het leven, net zoals de Joden in Jeruzalem Jezus naar het leven hadden gestaan, volgens zijn woord.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

32 En zij wierpen hen in brandende vuurovens, en zij kwamen er ongedeerd uit.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

33 En zij wierpen hen ook in kuilen met wilde dieren, en zij speelden met de wilde dieren, zoals een kind met een lam; en zij kwamen ongedeerd uit hun midden voort.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

34 Niettemin verstokten de mensen hun hart, want zij werden door vele priesters en valse profeten ertoe gebracht vele kerken op te bouwen en allerlei ongerechtigheid te bedrijven. En zij sloegen het volk van Jezus; maar het volk van Jezus sloeg niet terug. En aldus verkommerden zij van jaar tot jaar in ongeloof en goddeloosheid, ja, totdat er tweehonderddertig jaar waren verstreken.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

35 En nu geschiedde het in dat jaar, ja in het tweehonderdeenendertigste jaar, dat er een grote verdeeldheid onder het volk was.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

36 En het geschiedde dat er in dat jaar een volk opstond dat de Nephieten werd genoemd, en zij geloofden waarlijk in Christus; en onder hen waren zij die door de Lamanieten Jakobieten en Jozefieten en Zoramieten werden genoemd;

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

37 daarom werden zij die waarlijk in Christus geloofden en waarachtige aanbidders van Christus waren — onder wie zich de drie discipelen van Jezus bevonden die zouden blijven — Nephieten en Jakobieten en Jozefieten en Zoramieten genoemd.

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

38 En het geschiedde dat zij die het evangelie verwierpen Lamanieten en Lemuelieten en Ismaëlieten werden genoemd; en zij verkommerden niet in ongeloof, maar kwamen moedwillig in opstand tegen het evangelie van Christus; en zij leerden hun kinderen om niet te geloven, zoals hun vaderen, die vanaf het begin verkommerden.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

39 En het was wegens de goddeloosheid en gruwelen van hun vaderen, zoals het was in het begin. En hun werd geleerd de kinderen van God te haten, zoals de Lamanieten vanaf het begin was geleerd de kinderen van Nephi te haten.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

40 En het geschiedde dat er tweehonderdvierenveertig jaar waren verstreken, en aldus stonden de zaken van het volk ervoor. En het goddelooste deel van het volk werd sterk en veel talrijker dan het volk van God.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

41 En zij bleven nog steeds kerken voor zichzelf opbouwen en die met allerlei kostbaarheden verfraaien. En aldus verstreken er tweehonderdvijftig jaar, en ook tweehonderdzestig jaar.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

42 En het geschiedde dat het goddelooste deel van het volk de geheime eden en verenigingen van Gadianton wederom begon op te richten.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

43 En ook het volk dat het volk van Nephi werd genoemd, begon wegens hun buitengewone rijkdom hooghartig te zijn, en ijdel te worden, zoals hun broeders, de Lamanieten.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

44 En vanaf die tijd begonnen de discipelen om de zonden van de wereld te treuren.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

45 En het geschiedde, toen er driehonderd jaar waren verstreken, dat zowel het volk van Nephi als de Lamanieten buitengewoon goddeloos waren geworden, het ene volk net zoals het andere.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

46 En het geschiedde dat de rovers van Gadianton zich over het gehele oppervlak van het land verbreidden; en op de discipelen van Jezus na waren er geen rechtvaardigen. En zij verzamelden goud en zilver in overvloed en dreven handel in allerlei handelswaar.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

47 En het geschiedde, toen er driehonderdvijf jaar waren verstreken — en het volk volhardde nog steeds in goddeloosheid — dat Amos stierf; en zijn broer, Ammaron, hield de kroniek bij in zijn plaats.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

48 En het geschiedde, toen er driehonderdtwintig jaar waren verstreken, dat Ammaron, daartoe gedrongen door de Heilige Geest, de kronieken die heilig waren, verborg — ja, alle heilige kronieken, die van geslacht op geslacht waren doorgegeven, die heilig waren — ja, tot aan het driehonderdtwintigste jaar vanaf de komst van Christus.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

49 En hij verborg ze in de hoede van de Heer, opdat zij, naar de profetieën en beloften van de Heer, wederom tot het overblijfsel van het huis van Jakob zouden komen. En aldus is het einde van de kroniek van Ammaron.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Het boek Mormon

Mormon 1

1 En nu schrijf ik, Mormon, een kroniek van de dingen die ik zowel heb gezien als gehoord, en ik noem die het boek Mormon.

2 En omstreeks het tijdstip waarop Ammaron de kronieken in de hoede van de Heer verborg, kwam hij tot mij — en ik was ongeveer tien jaar oud en werd al enigermate onderwezen in de geleerdheid van mijn volk — en Ammaron zei tot mij: Ik bemerk dat je een ernstig kind bent, en vlug van begrip;

3 daarom wil ik dat je, wanneer je ongeveer vierentwintig jaar oud bent, terugdenkt aan de dingen die je aangaande dit volk hebt waargenomen; en wanneer je die leeftijd hebt, ga dan naar het land Antum, naar een heuvel die Shim zal worden genoemd; en daar heb ik alle heilige graveersels aangaande dit volk in de hoede van de Heer weggelegd.

4 En zie, je zult de platen van Nephi meenemen en de overige op de plaats laten waar zij zich bevinden; en je zult op de platen van Nephi alle dingen graveren die je aangaande dit volk hebt waargenomen.

5 En ik, Mormon, die een afstammeling ben van Nephi — en de naam van mijn vader was Mormon — hield de dingen in gedachte die Ammaron mij had geboden.

6 En het geschiedde dat ik op mijn elfde jaar door mijn vader naar het zuidelijke land werd gebracht, namelijk naar het land Zarahemla.

7 Het gehele oppervlak van het land was nu met gebouwen bedekt en de mensen waren, als het ware, bijna zo talrijk als het zand van de zee.

8 En het geschiedde dat er in dat jaar oorlog uitbrak tussen de Nephieten, die bestonden uit de Nephieten en de Jakobieten en de Jozefieten en de Zoramieten; en deze oorlog was tussen de Nephieten en de Lamanieten en de Lemuelieten en de Ismaëlieten.

9 Nu werden de Lamanieten en de Lemuelieten en de Ismaëlieten Lamanieten genoemd, en de twee partijen waren de Nephieten en de Lamanieten.

The Book of Mormon

Mormon 1

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

10 En het geschiedde dat er oorlog tussen hen ontstond in het grensgebied van Zarahemla, bij de wateren van de Sidon.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

11 En het geschiedde dat de Nephieten een groot aantal mannen bijeen hadden gebracht, ja, meer dan dertigduizend. En het geschiedde dat zij in datzelfde jaar een aantal veldslagen leverden waarin de Nephieten de Lamanieten versloegen en velen van hen doodden.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

12 En het geschiedde dat de Lamanieten hun voornemen lieten varen en dat er vrede in het land werd gesloten; en de vrede duurde ongeveer vier jaar lang, waarin er geen bloedvergieten was.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

13 Doch goddeloosheid heerste op het oppervlak van het gehele land, zodat de Heer zijn geliefde discipelen wegnam en het werk van wonderen en genezing ophield wegens de ongerechtigheid van het volk.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

14 En er waren geen gaven van de Heer, en de Heilige Geest kwam over niemand, wegens hun goddeloosheid en ongeloof.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

15 En ik was vijftien jaar oud en tamelijk ernstig van aard; daarom kwam de Heer tot mij en smaakte en kende ik de goedheid van Jezus.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

16 En ik trachtte tot dit volk te prediken, maar mijn mond werd gesloten en het werd mij verboden tot hen te prediken; want zie, zij waren moedwillig tegen hun God opgestaan; en wegens hun ongerechtigheid werden de geliefde discipelen uit het land weggenomen.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

17 Maar ik bleef onder hen, hoewel het mij was verboden tot hen te prediken vanwege de verstoktheid van hun hart; en vanwege de verstoktheid van hun hart werd het land wegens hen vervloekt.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

18 En die rovers van Gadianton, die zich onder de Lamanieten bevonden, maakten het land onveilig, zodat de inwoners ervan hun schatten begonnen te verbergen in de aarde; en ze werden glibberig omdat de Heer het land had vervloekt, zodat zij ze niet konden vasthouden, noch wederom behouden.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

19 En het geschiedde dat er toverij en hekserij en magie was; en de macht van de boze was werkzaam op het gehele oppervlak van het land ter vervulling van alle woorden van Abinadi en ook van Samuel de Lamaniet.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormon 2

1 En het geschiedde in datzelfde jaar dat er wederom oorlog uitbrak tussen de Nephieten en de Lamanieten. En hoewel ik jong was, was ik groot van gestalte; daarom wees het volk van Nephi mij aan als hun aanvoerder, of de aanvoerder van hun legers.

2 Daarom geschiedde het dat ik in mijn zestiende jaar aan het hoofd van een leger Nephieten optrok tegen de Lamanieten; en er waren driehonderdzesentwintig jaar verstreken.

3 En het geschiedde in het driehonderdzevenentwintigste jaar dat de Lamanieten ons overvielen met buitengewoon grote kracht, zodat zij mijn legers angst aanjoegen; daarom wilden zij niet vechten en begonnen zij zich terug te trekken in de richting van de noordelijke landen.

4 En het geschiedde dat wij de stad Angola bereikten, en wij namen de stad in bezit en troffen voorbereidingen om ons tegen de Lamanieten te verdedigen. En het geschiedde dat wij de stad uit alle macht versterkten; maar niettegenstaande al onze versterkingen overvielen de Lamanieten ons en verdreven ons uit de stad.

5 En zij verdreven ons eveneens uit het land David.

6 En wij marcheerden verder en kwamen bij het land Jozua, dat in de westelijke kuststreken lag.

7 En het geschiedde dat wij ons volk zo snel mogelijk bijeenbrachten om hen in één groep bij elkaar te kunnen krijgen.

8 Doch zie, het land was vol rovers en Lamanieten; maar niettegenstaande de grote vernietiging die mijn volk boven het hoofd hing, bekeerden zij zich niet van hun boze werken; daarom breidden bloed en slachting zich uit over het gehele oppervlak van het land, zowel aan de zijde van de Nephieten als aan de zijde van de Lamanieten; en er was een totale ommekeer over het gehele oppervlak van het land.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

9 En nu hadden de Lamanieten een koning, en zijn naam was Aäron; en hij viel ons aan met een leger van vierenveertigduizend man. En zie, ik weerstond hem met tweeënveertigduizend. En het geschiedde dat ik hem met mijn leger versloeg, zodat hij voor mij vluchtte. En zie, dit alles geschiedde, en er waren driehonderddertig jaar verstreken.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

10 En het geschiedde dat de Nephieten zich van hun ongerechtigheid begonnen te bekeren en het begonnen uit te schreeuwen, zoals door de profeet Samuel was geprofeteerd; want zie, niemand kon behouden wat van hem was, wegens de dieven en de rovers en de moordenaars en de toverkunsten en de hekserij die in het land waren.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

11 Aldus ontstond er getreur en geweeklaag in het gehele land wegens die dingen, en wel voornamelijk onder het volk van Nephi.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

12 En het geschiedde, toen ik, Mormon, hun geweeklaag en hun getreur en hun droefheid voor het aangezicht van de Heer zag dat mijn hart zich begon te verheugen, want ik veronderstelde — de goedertierenheid en de lankmoedigheid van de Heer kennende — dat Hij barmhartig jegens hen zou zijn, zodat zij wederom een rechtvaardig volk zouden worden.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

13 Maar zie, die vreugde van mij was ijdel, want hun droefheid was niet tot bekering wegens Gods goedheid; maar het was eerder de droefheid van de verdoemden, omdat de Heer hun niet altijd zou toestaan behagen te scheppen in zonde.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

14 En zij kwamen niet tot Jezus met een gebroken hart en een verslagen geest; integendeel, zij vervloekten God en wilden sterven. Niettemin streden zij met het zwaard voor hun leven.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

15 En het geschiedde dat mijn droefheid mij wederom aangreep, en ik zag dat de dag van genade voor hen voorbij was, zowel in stoffelijk als in geestelijk opzicht; want ik zag hoe duizenden van hen in openlijke opstand tegen hun God werden neergehouwen en als mest op het oppervlak van het land opgehoopt lagen. En aldus waren er driehonderdvierenveertig jaar verstreken.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

16 En het geschiedde in het driehonderdvijfenveertigste jaar dat de Nephieten voor de Lamanieten begonnen te vluchten; en zij werden achtervolgd totdat zij bij het land Jashon kwamen alvorens zij in hun terugtocht konden worden gestuit.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

17 En nu was de stad Jashon dicht bij het land waar Ammaron de kronieken in de hoede van de Heer had weggelegd, opdat zij niet vernietigd zouden worden. En zie, ik was er volgens het woord van Ammaron heengegaan en had de platen van Nephi gehaald, en ik schreef een kroniek naar het woord van Ammaron.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

18 En op de platen van Nephi heb ik een volledig verslag gegeven van alle goddeloosheid en gruwelen; maar op deze platen heb ik mij ervan weerhouden een volledig verslag te geven van hun goddeloosheid en gruwelen, want zie, er heeft zich een voortdurend toneel van goddeloosheid en gruwelen voor mijn ogen afgespeeld sedert de tijd dat ik in staat was de wegen van de mensen gade te slaan.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

19 En wee mij wegens hun goddeloosheid; want wegens hun goddeloosheid is mijn hart mijn leven lang met droefheid vervuld geweest; niettemin weet ik dat ik ten laatsten dage zal worden verhoogd.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

20 En het geschiedde in dat jaar dat het volk van Nephi wederom werd verjaagd en verdreven. En het geschiedde dat wij werden verdreven totdat wij noordwaarts waren gekomen bij het land dat Shem werd genoemd.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

21 En het geschiedde dat wij de stad Shem versterkten, en wij brachten ons volk zoveel mogelijk bijeen om hen wellicht voor vernietiging te kunnen vrijwaren.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

22 En het geschiedde in het driehonderdzesenveertigste jaar dat zij ons wederom begonnen aan te vallen.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

23 En het geschiedde dat ik tot mijn volk sprak en hen met grote kracht aanspoorde om de Lamanieten onverschrokken te weerstaan en te vechten voor vrouw en kind, en voor huis en haard.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

24 En mijn woorden wekten hen enigszins op tot moed, zodat zij niet vluchtten voor de Lamanieten, maar hen onverschrokken weerstonden.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

25 En het geschiedde dat wij met een leger van dertigduizend streden tegen een leger van vijftigduizend. En het geschiedde dat wij hen met zulk een vastberadenheid weerstonden, dat zij voor ons vluchtten.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

26 En het geschiedde, toen zij op de vlucht waren geslagen, dat wij hen met onze legers achtervolgden en hen wederom aanvielen en hen versloegen; maar toch was de kracht van de Heer niet met ons; ja, wij waren aan onszelf overgelaten, zodat de Geest van de Heer niet in ons verbleef; daarom waren wij zwak geworden, gelijk onze broeders.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

27 En mijn hart was bedroefd wegens deze grote ramp voor mijn volk ten gevolge van hun goddeloosheid en hun gruwelen. Maar zie, wij trokken op tegen de Lamanieten en de rovers van Gadianton, totdat wij onze erflanden wederom in bezit hadden genomen.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

28 En het driehonderdnegenenveertigste jaar was verstreken. En in het driehonderdvijftigste jaar sloten wij een verdrag met de Lamanieten en de rovers van Gadianton, waarbij onze erflanden werden verdeeld.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

29 En de Lamanieten gaven ons het noordelijke land, ja, tot aan de smalle doorgang die naar het zuidelijke land voerde. En wij gaven de Lamanieten het gehele zuidelijke land.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormon 3

1 En het geschiedde dat de Lamanieten niet wederom ten strijde trokken alvorens er nog tien jaar waren verstreken. En zie, ik had mijn volk, de Nephieten, ingezet om hun landen en hun wapens voor te bereiden op dagen van strijd.

2 En het geschiedde dat de Heer tot mij zei: Roep dit volk toe: Bekeer u en kom tot Mij en laat u dopen en bouw mijn kerk wederom op, en u zult gespaard blijven.

3 En ik riep dit volk toe, maar het was tevergeefs; en zij beseften niet dat het de Heer was die hen had gespaard en hun een kans had gegeven om zich te bekeren. En zie, zij verstokten hun hart tegen de Heer, hun God.

4 En het geschiedde, toen dat tiende jaar was verstreken — in het geheel dus driehonderdzestig jaar sedert de komst van Christus — dat de koning van de Lamanieten mij een brief zond die mij liet weten dat zij zich erop voorbereidden wederom tegen ons ten strijde te trekken.

5 En het geschiedde dat ik mijn volk bijeen liet komen in het land Woestenij, bij een stad die in het grensgebied lag bij de smalle doorgang die naar het zuidelijke land voerde.

6 En daar stelden wij onze legers op om de legers van de Lamanieten te kunnen stuiten, zodat zij geen van onze landen in bezit zouden krijgen; daarom versterkten wij ons tegen hen met al onze macht.

7 En het geschiedde in het driehonderdeenenzestigste jaar dat de Lamanieten naar de stad Woestenij kwamen om tegen ons te strijden; en het geschiedde dat wij hen versloegen in dat jaar, zodat zij wederom naar hun eigen landen terugkeerden.

8 En in het driehonderdtweeënzestigste jaar trokken zij wederom op ten strijde. En wederom versloegen wij hen en doodden een groot aantal van hen, en hun doden werden in zee geworpen.

9 En nu, wegens die grootse daad die de Nephieten, mijn volk, hadden gesteld, begonnen zij te roemen op hun eigen kracht en bij de hemelen te zweren het bloed te zullen wreken van hun broeders die door hun vijanden waren gedood.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

10 En zij zwoeren bij de hemelen, en ook bij de troon van God, tegen hun vijanden ten strijde te trekken en hen van het oppervlak van het land weg te vagen.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

11 En het geschiedde dat ik, Mormon, uitdrukkelijk weigerde voortaan commandant en leider van dit volk te zijn, wegens hun goddeloosheid en gruwelen.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

12 Zie, ik had hen aangevoerd; ondanks hun goddeloosheid had ik hen vele malen ten strijde gevoerd en hen met heel mijn hart liefgehad, volgens de liefde van God die in mij was; en mijn ziel had zich de gehele dag lang tot mijn God voor hen in gebed uitgestort; het was echter zonder geloof, wegens de verstoktheid van hun hart.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

13 En ik heb hen driemaal uit de handen van hun vijanden bevrijd, maar toch hebben zij zich niet van hun zonden bekeerd.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

14 En toen zij bij alles wat hun door onze Heer en Heiland Jezus Christus was verboden, hadden gezworen tegen hun vijanden ten strijde te trekken en het bloed van hun broeders te wreken, zie, toen kwam de stem van de Heer tot mij, die zei:

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

15 Mij komt de wraak toe en Ik zal vergelding brengen; en zie, omdat dit volk zich niet bekeerde toen Ik het had bevrijd, zal het van het aardoppervlak worden weggevaagd.

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

16 En het geschiedde dat ik uitdrukkelijk weigerde tegen mijn vijanden op te trekken; en ik deed zoals de Heer mij had geboden; en ik stond erbij als toeschouwer om de wereld de dingen bekend te maken die ik zag en hoorde, volgens de openbaringen van de Geest, die van toekomende dingen had getuigd.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

17 Daarom schrijf ik aan u, andere volken, en eveneens aan u, huis van Israël, opdat, wanneer het werk begint, u zich zult gereedmaken om naar uw erfland terug te keren;

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

18 ja, zie, ik schrijf aan alle einden der aarde; ja, aan u, twaalf stammen van Israël, die naar uw werken zult worden geoordeeld door de twaalf die Jezus als zijn discipelen heeft gekozen in het land Jeruzalem.

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

19 En ik schrijf eveneens aan het overblijfsel van dit volk, dat ook zal worden geoordeeld door de twaalf die Jezus in dit land heeft gekozen; en die zullen worden geoordeeld door de andere twaalf die Jezus in het land Jeruzalem heeft gekozen.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

20 En de Geest openbaart deze dingen aan mij; daarom schrijf ik aan u allen. En om deze reden schrijf ik u, dat u zult weten dat u allen voor de rechterstoel van Christus zult moeten staan, ja, iedere ziel die deel uitmaakt van het gehele mensengeslacht van Adam; en u moet staan om te worden geoordeeld naar uw werken, hetzij die goed, hetzij die kwaad zijn;

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

21 en ook, dat u het evangelie van Jezus Christus zult geloven dat u onder u zult hebben; en ook dat de Joden, het verbondsvolk van de Heer, nog een getuige zullen hebben — buiten Hem die zij hebben gezien en gehoord — dat Jezus, die zij hebben gedood, de ware Christus en de ware God was.

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

22 En ik wilde dat ik u allen, einden der aarde, ertoe kon bewegen u te bekeren en u erop voor te bereiden voor de rechterstoel van Christus te staan.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormon 4

1 En nu geschiedde het in het driehonderddrieënzestigste jaar dat de Nephieten met hun legers ten strijde trokken tegen de Lamanieten vanuit het land Woestenij.

2 En het geschiedde dat de legers van de Nephieten wederom naar het land Woestenij werden teruggedreven. En terwijl zij nog vermoeid waren, overviel hen een vers leger Lamanieten; en zij voerden een hevige strijd, zodat de Lamanieten de stad Woestenij in bezit namen en vele Nephieten doodden en velen gevangennamen.

3 En het overblijfsel vluchtte en sloot zich aan bij de inwoners van de stad Teancum. Nu lag de stad Teancum in de kuststreek; en het was ook dicht bij de stad Woestenij.

4 En het was omdat de legers van de Nephieten tegen de Lamanieten optrokken, dat zij verslagen begonnen te worden; want als zij dat niet hadden gedaan, hadden de Lamanieten geen macht over hen kunnen hebben.

5 Doch zie, de oordelen van God zullen over de goddelozen komen; en de goddelozen worden door de goddelozen gestraft; want het zijn de goddelozen die het hart van de mensenkinderen ophitsen tot bloedvergieten.

6 En het geschiedde dat de Lamanieten voorbereidselen troffen om tegen de stad Teancum op te trekken.

7 En het geschiedde in het driehonderdvierenzestigste jaar dat de Lamanieten optrokken tegen de stad Teancum om ook de stad Teancum in bezit te kunnen nemen.

8 En het geschiedde dat zij door de Nephieten werden teruggeslagen en teruggedreven. En toen de Nephieten zagen dat zij de Lamanieten verdreven hadden, roemden zij wederom op hun eigen sterkte; en zij trokken uit in hun eigen kracht en namen de stad Woestenij wederom in bezit.

9 En nu waren al die dingen gebeurd, en er waren aan beide zijden duizenden gedood, zowel Nephieten als Lamanieten.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

10 En het geschiedde dat het driehonderdzesenzestigste jaar was verstreken, en de Lamanieten trokken wederom ten strijde tegen de Nephieten; en toch bekeerden de Nephieten zich niet van het kwaad dat zij hadden gedaan, maar volhardden voortdurend in hun goddeloosheid.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

11 En geen tong kan vertellen en geen pen volledig beschrijven hoe afgrijselijk het toneel van bloed en slachting was dat zich onder het volk afspeelde, zowel onder de Nephieten als onder de Lamanieten; en ieder hart was verstokt, zodat zij voortdurend behagen hadden in het vergieten van bloed.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

12 En volgens de woorden van de Heer was er onder alle kinderen van Lehi, of zelfs onder het gehele huis van Israël, nog nooit een zo grote goddeloosheid geweest als onder dit volk.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

13 En het geschiedde dat de Lamanieten de stad Woestenij in bezit namen, en wel doordat hun aantal het aantal van de Nephieten overtrof.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

14 En zij trokken eveneens op tegen de stad Teancum en zij dreven de inwoners eruit en maakten vele gevangenen, zowel vrouwen als kinderen, en zij brachten hen ten offer aan hun afgoden.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

15 En het geschiedde in het driehonderdzevenenzestigste jaar dat de Nephieten, die vertoornd waren omdat de Lamanieten hun vrouwen en hun kinderen hadden geofferd, in buitengewoon grote toorn tegen de Lamanieten optrokken, zodat zij de Lamanieten wederom versloegen en hen uit hun landen verdreven.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

16 En de Lamanieten trokken niet wederom op tegen de Nephieten tot het driehonderdvijfenzeventigste jaar.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

17 En in dat jaar trokken zij met al hun strijdkrachten op tegen de Nephieten; en wegens hun grote aantal werden zij niet geteld.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

18 En vanaf dat tijdstip verkregen de Nephieten geen macht meer over de Lamanieten, maar begonnen door hen weggevaagd te worden, zoals dauw voor de zon.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

19 En het geschiedde dat de Lamanieten optrokken tegen de stad Woestenij; en er werd een buitengewoon zware slag geleverd in het land Woestenij, waarin zij de Nephieten versloegen.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

20 En wederom vluchtten zij voor hen; en zij kwamen bij de stad Boaz; en daar boden zij de Lamanieten weerstand met buitengewone onverschrokkenheid, zodat de Lamanieten hen pas versloegen toen zij voor de tweede maal waren gekomen.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, insomuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

21 En toen zij voor de tweede maal waren gekomen, werden de Nephieten verdreven en in een buitengewoon grote slachting gedood; hun vrouwen en hun kinderen werden wederom ten offer gebracht aan afgoden.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

22 En het geschiedde dat de Nephieten wederom voor hen uit vluchtten en alle inwoners met zich meenamen, zowel uit de steden als uit de dorpen.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

23 En nu, toen ik, Mormon, zag dat de Lamanieten op het punt stonden het land ten val te brengen, ging ik naar de heuvel Shim en verwijderde alle kronieken die Ammaron in de hoede van de Heer had verborgen.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormon 5

1 En het geschiedde dat ik onder de Nephieten uitging en de eed herriep die ik gezworen had om hen niet meer te helpen; en zij gaven mij wederom het bevel over hun legers, want zij beschouwden mij als iemand die in staat was hen uit hun ellende te bevrijden.

2 Doch zie, ik was zonder hoop, want ik kende de oordelen van de Heer die over hen zouden komen; want zij bekeerden zich niet van hun ongerechtigheden, maar vochten voor hun leven zonder het Wezen aan te roepen dat hen geschapen had.

3 En het geschiedde dat de Lamanieten wederom tegen ons optrokken toen wij naar de stad Jordan waren gevlucht; maar zie, zij werden teruggedreven, zodat zij de stad op dat tijdstip niet innamen.

4 En het geschiedde dat zij wederom tegen ons optrokken, en wij hielden de stad. En er waren ook andere steden die de Nephieten hielden, en die verschansingen hielden hen tegen, zodat zij het gebied dat voor ons lag niet konden binnentrekken om de bewoners van ons land af te snijden.

5 Maar het geschiedde dat die landen waar wij doorheen getrokken waren en waarvan wij de inwoners niet bijeengezameld hadden, door de Lamanieten werden vernietigd, en hun steden en dorpen en nederzettingen werden door vuur verbrand; en aldus verstreken er driehonderdnegenenzeventig jaar.

6 En het geschiedde in het driehonderdtachtigste jaar dat de Lamanieten wederom tegen ons ten strijde trokken, en wij boden hun onverschrokken weerstand; alles was echter tevergeefs, want hun aantal was zo groot dat zij het volk van de Nephieten onder de voet liepen.

7 En het geschiedde dat wij wederom op de vlucht sloegen, en zij wier vlucht sneller was dan de achtervolging van de Lamanieten, ontkwamen, en zij wier vlucht de achtervolging van de Lamanieten niet overtrof, werden neergeveld en vernietigd.

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

8 En nu zie, ik, Mormon, heb niet het verlangen de ziel van de mensen te verscheuren door hun zulk een afgrijselijk toneel van bloed en slachting voor te houden als er zich voor mijn ogen afspeelde; maar omdat ik weet dat deze dingen stellig moeten worden bekendgemaakt, en dat alle dingen die verborgen zijn vanaf de daken moeten worden geopenbaard —

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the housetops—

9 en ook dat de kennis van deze dingen tot het overblijfsel van dit volk moet komen, en eveneens tot de andere volken, die volgens de Heer dit volk zullen verstrooien, en dat dit volk onder hen als niets zal worden geacht — daarom schrijf ik een korte samenvatting; want wegens het gebod dat ik heb ontvangen, durf ik geen volledig verslag te geven van de dingen die ik heb gezien, en ook opdat u niet al te grote smart zult lijden over de goddeloosheid van dit volk.

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

10 En nu zie, dit zeg ik tot hun nageslacht, en eveneens tot de andere volken die zich bekommeren om het huis van Israël en beseffen en weten vanwaar hun zegeningen komen.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

11 Want ik weet dat zij bedroefd zullen zijn over de rampspoed van het huis van Israël; ja, zij zullen bedroefd zijn over de vernietiging van dit volk; zij zullen bedroefd zijn dat dit volk zich niet heeft bekeerd zodat Jezus het in zijn armen had kunnen sluiten.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

12 Welnu, deze dingen zijn geschreven aan het overblijfsel van het huis van Jakob; en ze zijn op deze wijze geschreven, omdat God weet dat ze hun wegens goddeloosheid niet zullen toekomen; en ze moeten in de hoede van de Heer worden verborgen, zodat ze in de door Hem bestemde tijd tevoorschijn kunnen komen.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

13 En dit is het gebod dat ik ontvangen heb; en zie, ze zullen volgens het gebod van de Heer tevoorschijn komen, wanneer het Hem in zijn wijsheid goeddunkt.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

14 En zie, zij zullen tot de ongelovigen onder de Joden gaan; en ze zullen met deze bedoeling gaan: dat zij ervan overtuigd zullen raken dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God, opdat de Vader door zijn innig Geliefde zijn grote en eeuwige doel zal kunnen verwezenlijken door het terugbrengen van de Joden — ofwel het gehele huis van Israël — naar hun erfland, dat de Heer, hun God, hun heeft gegeven, ter vervulling van zijn verbond;

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

15 en tevens opdat de nakomelingen van dit volk meer geloof zullen hechten aan zijn evangelie, dat van de andere volken tot hen zal uitgaan; want dit volk zal worden verstrooid en zal een donker, vuil en weerzinwekkend volk worden, dat de beschrijving te boven gaat van alles wat ooit onder ons is geweest, ja, zelfs van alles wat onder de Lamanieten is geweest, en wel wegens hun ongeloof en afgoderij.

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

16 Want zie, de Geest van de Heer is reeds opgehouden op hun vaders in te werken; en zij zijn zonder Christus en God in de wereld; en zij worden her en der gedreven zoals kaf voor de wind.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

17 Eens waren zij een aangenaam volk, en hadden zij Christus als hun Herder; ja, zij werden zelfs geleid door God de Vader.

They were once a delightsome people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

18 Doch zie, nu worden zij her en der geleid door Satan, zoals kaf wordt gedreven voor de wind, of zoals een vaartuig zonder zeil of anker of zonder iets om het mee te sturen op de golven heen en weer wordt geslingerd; en zoals dat is, zo zijn zij.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

19 En zie, de Heer heeft hun zegeningen, die zij in het land hadden kunnen ontvangen, bewaard voor de andere volken die het land zullen bezitten.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

20 Doch zie, het zal geschieden dat de andere volken hen zullen verdrijven en verstrooien; en nadat de andere volken hen hebben verdreven en verstrooid, zie, dan zal de Heer het verbond gedenken dat Hij heeft gesloten met Abraham en met het gehele huis van Israël.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

21 En de Heer zal eveneens de gebeden van de rechtvaardigen indachtig zijn, die tot Hem zijn opgezonden voor hen.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

22 En dan, o andere volken, hoe kunt u standhouden tegenover de macht van God, tenzij u zich bekeert en u zich afwendt van uw kwade wegen?

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

23 Weet u niet dat u in Gods handen bent? Weet u niet dat Hij alle macht bezit en dat de aarde op zijn grote gebod als een boekrol zal worden opgerold?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

24 Daarom, bekeer u en verootmoedig u voor Hem, opdat Hij niet tegen u in het gericht zal treden — opdat een overblijfsel van het nageslacht van Jakob niet als een leeuw onder u zal uitgaan en u in stukken scheuren, en er niemand is om redding te brengen.

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormon 6

1 En nu voltooi ik mijn kroniek over de vernietiging van mijn volk, de Nephieten. En het geschiedde dat wij voor de Lamanieten uit opmarcheerden.

2 En ik, Mormon, schreef een brief aan de koning van de Lamanieten en verzocht hem ons toe te staan ons volk te verzamelen in het land Cumorah, bij een heuvel die Cumorah werd genoemd, en daar zouden wij hun slag kunnen leveren.

3 En het geschiedde dat de koning van de Lamanieten mijn verzoek inwilligde.

4 En het geschiedde dat wij opmarcheerden naar het land Cumorah, en wij sloegen onze tenten op rondom de heuvel Cumorah; en het was in een land met vele wateren, rivieren en bronnen; en daar hoopten wij voordeel op de Lamanieten te behalen.

5 En toen er driehonderdvierentachtig jaar waren verstreken, hadden wij het gehele overblijfsel van ons volk in het land Cumorah bijeengezameld.

6 En zie, het geschiedde, toen wij ons gehele volk hadden bijeengezameld in het land Cumorah, dat ik, Mormon, oud begon te worden; en omdat ik wist dat het de laatste strijd van mijn volk zou zijn, en omdat mij door de Heer was geboden de kronieken, die door onze vaderen waren doorgegeven en die heilig waren, niet in handen van de Lamanieten te laten vallen — want de Lamanieten zouden ze vernietigen — heb ik deze kroniek geschreven aan de hand van de platen van Nephi, en alle kronieken die mij door de hand van de Heer waren toevertrouwd, verborgen in de heuvel Cumorah, uitgezonderd deze enkele platen die ik aan mijn zoon Moroni heb gegeven.

7 En het geschiedde dat mijn volk, met hun vrouwen en hun kinderen, nu zagen dat de legers van de Lamanieten tegen hen optrokken; en met die vreselijke angst voor de dood, die het hart van alle goddelozen vervult, wachtten zij hen op.

8 En het geschiedde dat zij tegen ons ten strijde trokken, en iedere ziel was vervuld met ontzetting wegens hun grote aantal.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

9 En het geschiedde dat zij mijn volk aanvielen met het zwaard en met de boog en met de pijl en met de strijdbijl en met allerlei oorlogswapens.

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

10 En het geschiedde dat mijn mannen werden neergehouwen, ja, mijn tienduizend die bij mij waren, en ik viel gewond in hun midden neer; en zij gingen aan mij voorbij, zodat zij geen eind aan mijn leven maakten.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

11 En toen zij verder waren getrokken en mijn gehele volk hadden neergehouwen, op vierentwintig van ons na — onder wie mijn zoon Moroni — zagen wij, die de doden van ons volk hadden overleefd, de volgende dag, toen de Lamanieten naar hun kampen waren teruggekeerd, vanaf de top van de heuvel Cumorah de tienduizend van mijn volk die waren neergehouwen, en die door mij in de voorste gelederen waren aangevoerd.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

12 En wij zagen ook de tienduizend van mijn volk die waren aangevoerd door mijn zoon Moroni.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

13 En zie, de tienduizend van Gidgiddonah waren gevallen, en ook hij in hun midden.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

14 En Lamah was gevallen met zijn tienduizend; en Gilgal was gevallen met zijn tienduizend; en Limhah was gevallen met zijn tienduizend; en Jeneüm was gevallen met zijn tienduizend; en Cumenihah en Moronihah en Antionum en Shiblom en Shem, en Josh waren allen met hun tienduizend gevallen.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

15 En het geschiedde dat er nog tien waren die door het zwaard waren gevallen, allen met hun tienduizend; ja, zelfs mijn gehele volk was gevallen, behalve die vierentwintig die bij mij waren en tevens enkelen die naar de zuidelijke landen waren ontkomen, en enkelen die naar de Lamanieten waren overgelopen; en hun vlees en beenderen en bloed lagen op het aardoppervlak, achtergelaten door de handen die hen hadden gedood, om op het land te vergaan en uiteen te vallen en terug te keren tot hun moeder aarde.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

16 En mijn ziel werd wegens de gedoden van mijn volk door smart verscheurd, en ik riep:

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

17 O schonen, hoe hebt u de wegen van de Heer kunnen verlaten! O schonen, hoe hebt u die Jezus, die met open armen klaarstond om u te ontvangen, kunnen verwerpen!

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

18 Zie, als u dat niet had gedaan, was u niet gevallen. Maar zie, u bent gevallen, en ik rouw over uw verlies.

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

19 O schone zonen en dochters, u vaders en moeders, u echtelieden, u schonen, hoe hebt u kunnen vallen!

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

20 Doch zie, u bent heengegaan en mijn droefenis kan u niet terugbrengen.

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

21 En weldra komt de dag dat uw sterfelijk lichaam onsterfelijkheid moet aandoen, en deze lichamen, die nu in verderfelijkheid vergaan, moeten weldra onverderfelijke lichamen worden; en dan moet u voor de rechterstoel van Christus staan om naar uw werken te worden geoordeeld; en indien u rechtvaardig bent, wordt u gezegend tezamen met uw vaderen die u zijn voorgegaan.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

22 O, dat u zich had bekeerd voordat deze grote vernietiging over u was gekomen. Maar zie, u bent heengegaan, en de Vader, ja, de eeuwige Vader van de hemel, kent uw toestand; en Hij handelt met u naar zijn gerechtigheid en barmhartigheid.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Mormon 7

1 En nu, zie, ik wil iets zeggen tot het overblijfsel van dit volk dat gespaard is gebleven, indien God hun mijn woorden geeft, zodat zij weet zullen hebben van de aangelegenheden van hun vaderen; ja, ik spreek tot u, overblijfsel van het huis van Israël; en dit zijn de woorden die ik spreek:

2 Weet dat u van het huis van Israël bent.

3 Weet dat u tot bekering moet komen, anders kunt u niet worden gered.

4 Weet dat u uw oorlogswapens moet neerleggen en u zich niet meer mag verheugen in het bloedvergieten en ze ook niet meer mag opnemen, tenzij God het u gebiedt.

5 Weet dat u tot de kennis van uw vaderen moet komen en u van al uw zonden en ongerechtigheden bekeren en geloven in Jezus Christus, dat Hij de Zoon van God is, en dat Hij door de Joden werd gedood, en door de macht van de Vader wederom is opgestaan, waardoor Hij de overwinning heeft behaald op het graf; en in Hem is ook de prikkel van de dood verzwolgen.

6 En Hij brengt de opstanding van de doden teweeg, waardoor de mens moet worden opgewekt om voor zijn rechterstoel te staan.

7 En Hij heeft de verlossing van de wereld teweeggebracht, waardoor het hem die op de dag van het oordeel onschuldig voor zijn aangezicht wordt bevonden, vergund wordt om in de tegenwoordigheid van God in zijn koninkrijk te wonen en met de koren hierboven de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, die één God zijn, onafgebroken lof toe te zingen in een staat van geluk die geen einde heeft.

8 Daarom, bekeer u en laat u dopen in de naam van Jezus, en grijp het evangelie van Christus aan dat u wordt voorgelegd, niet alleen in deze kroniek, maar ook in de kroniek die van de Joden tot de andere volken en van de andere volken tot u zal komen.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

9 Want zie, deze wordt geschreven met de bedoeling dat u die zult geloven; en indien u die gelooft, zult u ook deze geloven; en indien u deze gelooft, zult u weet hebben van uw vaderen, en ook van de wonderbare werken die door de macht van God onder hen werden verricht.

10 En u zult tevens weten dat u een overblijfsel bent van het nageslacht van Jakob; daarom wordt u gerekend onder het volk van het eerste verbond; en indien u gelooft in Christus en u laat dopen — eerst met water en dan met vuur en met de Heilige Geest — het voorbeeld volgend van onze Heiland volgens hetgeen Hij ons heeft geboden, dan zal het wel met u zijn op de dag van het oordeel. Amen.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Mormon 8

1 Zie, ik, Moroni, beëindig de kroniek van mijn vader, Mormon. Zie, ik heb slechts enkele dingen te schrijven, namelijk hetgeen mijn vader mij geboden heeft.

2 En nu geschiedde het na de grote en ontzettende slag bij Cumorah, zie, dat de Nephieten die naar het zuidelijke land waren ontkomen, door de Lamanieten werden nagezeten totdat zij allen waren vernietigd.

3 En ook mijn vader werd door hen gedood, en alleen ik ben overgebleven om het droeve verhaal van de vernietiging van mijn volk op te schrijven. Maar zie, zij zijn heengegaan, en ik kom het gebod van mijn vader na. En of zij mij zullen doden, weet ik niet.

4 Daarom zal ik schrijven en de kronieken in de aarde verbergen; en waar ik heen ga, doet er niet toe.

5 Zie, mijn vader heeft deze kroniek geschreven, en hij heeft de reden daarvoor opgeschreven. En zie, ik zou die ook opschrijven als ik op de platen ruimte had, maar die heb ik niet; en erts heb ik niet, want ik ben alleen. Mijn vader is in de strijd gedood, evenals al mijn verwanten, en ik heb geen vrienden en kan nergens heen; en hoelang de Heer zal toestaan dat ik leef, weet ik niet.

6 Zie, er is vierhonderd jaar verstreken sedert de komst van onze Heer en Heiland.

7 En zie, de Lamanieten hebben mijn volk, de Nephieten, van stad tot stad en van plaats tot plaats nagejaagd, totdat zij niet meer bestonden; en hun val is groot geweest; ja, groot en wonderbaar is de vernietiging van mijn volk, de Nephieten.

8 En zie, het is de hand van de Heer die het heeft gedaan. En zie ook, de Lamanieten voeren onderling oorlog; en het gehele oppervlak van dit land is een voortdurend toneel van moord en bloedvergieten; en het einde van de oorlog is niemand bekend.

9 En nu, zie, ik zeg niets meer over hen, want er zijn alleen nog maar Lamanieten en rovers op het oppervlak van het land.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

10 En er is niemand die de ware God kent, behalve de discipelen van Jezus die in het land zijn gebleven, totdat de goddeloosheid van het volk zo groot was dat de Heer hun niet toestond bij het volk te blijven; en of zij nog op het oppervlak van het land zijn, weet niemand.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

11 Doch zie, mijn vader en ik hebben hen gezien en zij hebben ons gediend.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

12 En wie deze kroniek ontvangt en die niet veroordeelt wegens de onvolmaaktheden die erin staan, die zal kennis krijgen van grotere dingen dan deze. Zie, ik ben Moroni; en als het mogelijk was, zou ik u alle dingen bekendmaken.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

13 Zie, ik houd op met spreken over dit volk. Ik ben de zoon van Mormon, en mijn vader was een afstammeling van Nephi.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

14 En ik ben dezelfde die deze kroniek in de hoede van de Heer verbergt; wegens het gebod van de Heer hebben de platen zelf geen waarde. Want Hij heeft waarlijk gezegd dat niemand ze zal hebben om gewin te verkrijgen; maar de kroniek is van grote waarde; en wie die aan het licht brengt, hem zal de Heer zegenen.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

15 Want niemand kan macht hebben om die aan het licht te brengen, tenzij God hem die verleent; want God wil dat het zal gebeuren met een oog dat alleen op zijn eer is gericht, of op het welzijn van het oude en lang verstrooide verbondsvolk van de Heer.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

16 En gezegend is hij die deze dingen aan het licht brengt; want volgens het woord van God zullen zij vanuit de duisternis in het licht worden gebracht; ja, zij zullen uit de aarde worden voortgebracht, en zij zullen uit de duisternis schijnen en het volk zal er weet van krijgen; en het zal gebeuren door de macht van God.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

17 En indien er fouten zijn, zijn het de fouten van een mens. Maar zie, wij weten van geen fout; niettemin, God weet alle dingen; daarom, laat hij die veroordeelt, zich bewust zijn van het gevaar voor het hellevuur.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

18 En hij die zegt: Toon mij, anders zult u geslagen worden — laat hem op zijn hoede zijn dat hij niet gebiedt wat door de Heer verboden is.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

19 Want zie, wie haastig oordeelt, zal ook zelf haastig geoordeeld worden; want naar zijn werken zal zijn loon zijn; daarom, hij die slaat, zal ook zelf door de Heer geslagen worden.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

20 Zie wat de Schrift zegt: De mens zal niet slaan noch zal hij oordelen; want Mij komt het oordeel toe, zegt de Heer, en Mij komt ook de wraak toe en Ik zal vergelden.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

21 En hij die verbolgenheid en strijd tegen het werk van de Heer blaast, en tegen het verbondsvolk van de Heer, dat het huis van Israël is, en zegt: Wij zullen het werk van de Heer vernietigen, en de Heer zal zijn verbond, dat Hij met het huis van Israël heeft gesloten, niet gedenken — die loopt gevaar te worden omgehakt en in het vuur te worden geworpen;

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

22 want de eeuwige doeleinden van de Heer zullen voortgaan totdat al zijn beloften zijn vervuld.

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

23 Onderzoek de profetieën van Jesaja. Zie, ik kan ze niet opschrijven. Ja, zie, ik zeg u dat die heiligen die mij zijn voorgegaan, die dit land in bezit hebben gehad, zullen roepen, ja, zelfs vanuit het stof zullen zij de Heer toeroepen; en zowaar de Heer leeft, zal Hij het verbond gedenken dat Hij met hen heeft gesloten.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

24 En Hij kent hun gebeden, en weet dat die ten behoeve van hun broeders waren. En Hij kent hun geloof, want in zijn naam konden zij bergen verzetten; en in zijn naam konden zij de aarde doen beven; en door de kracht van zijn woord lieten zij gevangenissen ter aarde storten; ja, zelfs de brandende vuuroven kon hen niet deren, noch wilde dieren, noch giftige slangen, wegens de kracht van zijn woord.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

25 En zie, hun gebeden waren ook ten behoeve van hem die de Heer zou toestaan deze dingen tevoorschijn te brengen.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

26 En niemand hoeft te zeggen dat ze niet zullen komen, want dat zullen ze zeker wel, want de Heer heeft het gesproken; want ze zullen door de hand van de Heer uit de aarde tevoorschijn komen, en niemand kan het tegenhouden; en het zal komen ten dage dat er zal worden gezegd dat wonderen zijn weggedaan; en het zal komen alsof er iemand uit de doden spreekt.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

27 En het zal komen ten dage dat het bloed van de heiligen tot de Heer roept wegens geheime verenigingen en werken van duisternis.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

28 Ja, het zal komen ten dage dat de macht van God wordt verloochend, en kerken worden ontwijd en in de hoogmoed van hun hart verheven worden; ja, in een tijd dat leiders van kerken en leraren zich in de hoogmoed van hun hart verheffen, ja, tot afgunst van hen die tot hun kerk behoren.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

29 Ja, het zal komen ten dage dat er wordt gehoord van branden en orkanen en dampen van rook in vreemde landen;

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

30 en er zal ook worden gehoord van oorlogen, geruchten van oorlogen en aardbevingen op verschillende plaatsen.

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

31 Ja, het zal komen ten dage dat er grote verontreinigingen op het aardoppervlak zijn; er zullen moord en roof en leugen en bedrog en hoererij en allerlei gruwelen zijn; wanneer er velen zijn die zeggen: doe dit, of doe dat, en het doet er niet toe, want de Heer zal zulken ten laatsten dage ondersteunen. Maar wee hun, want zij bevinden zich in de gal van bitterheid en in de boeien van ongerechtigheid.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

32 Ja, het zal komen ten dage dat er kerken worden gesticht die zeggen: Kom tot mij, en voor uw geld zullen uw zonden u worden vergeven.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

33 O goddeloos en verkeerd en halsstarrig volk, waarom hebt u kerken voor uzelf gesticht om gewin te verkrijgen? Waarom hebt u het heilige woord van God veranderd, zodat u verdoemenis over uw ziel brengt? Zie, vertrouw op de openbaringen van God; want zie, te dien dage komt de tijd dat al die dingen moeten worden vervuld.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

34 Zie, de Heer heeft mij grote en wonderbare dingen getoond aangaande hetgeen binnenkort moet komen, ten dage dat die dingen onder u tevoorschijn komen.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

35 Zie, ik spreek tot u alsof u aanwezig bent, en toch bent u het niet. Maar zie, Jezus Christus heeft u aan mij getoond en ik ken uw werken.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

36 En ik weet dat u wandelt in de hoogmoed van uw hart; en er is niemand, slechts enkelen uitgezonderd, die zich niet in de hoogmoed van zijn hart verheft, zodat hij zeer fraaie kleding draagt en zich overgeeft aan afgunst en strijd en kwaadwilligheid en vervolgingen en allerlei ongerechtigheden; en uw kerken, ja, alle, zijn verontreinigd wegens de hoogmoed van uw hart.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

37 Want zie, u hebt geld en uw goed en uw fraaie kleding en de versiering van uw kerken meer lief dan u de armen en de behoeftigen, de zieken en de bezochten liefhebt.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

38 O verontreinigden, u huichelaars, u leraren, die uzelf verkoopt voor hetgeen verderft, waarom hebt u de heilige kerk van God verontreinigd? Waarom schaamt u zich om de naam van Christus op u te nemen? Waarom acht u de waarde van eindeloos geluk niet groter dan die ellende die nooit sterft? Wegens de lof van de wereld?

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

39 Waarom tooit u zich met hetgeen geen leven heeft, en laat u de hongerigen en de behoeftigen en de naakten en de zieken en de ellendigen aan u voorbijgaan en merkt u hen niet op?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

40 Ja, waarom bouwt u om gewin uw geheime gruwelen op en laat u de weduwen treuren voor het aangezicht van de Heer, en ook de wezen treuren voor het aangezicht van de Heer, en laat u ook het bloed van hun vaders en van hun mannen van de grond tot de Heer roepen om wraak op uw hoofd?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

41 Zie, het zwaard van de wraak hangt boven u; en weldra komt de tijd dat Hij het bloed van de heiligen op u wreekt, want Hij zal hun geroep niet langer verdragen.

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormon 9

1 En nu spreek ik ook over hen die niet in Christus geloven.

2 Zie, zult u geloven op de dag van uw bestraffing — zie, wanneer de Heer komt, ja, op die grote dag waarop de aarde als een boekrol zal worden opgerold en de elementen door de gloeiende hitte zullen smelten, ja, op die grote dag dat u voor het Lam van God wordt geleid — zult u dan zeggen dat er geen God is?

3 Zult u dan nog langer de Christus verloochenen, of zult u dan het Lam van God kunnen aanschouwen? Denkt u in het besef van uw schuld bij Hem te zullen wonen? Denkt u gelukkig te kunnen zijn wanneer u bij dat heilige Wezen woont als uw ziel wordt gekweld door het besef dat u zijn wetten steeds geschonden hebt?

4 Zie, ik zeg u dat het voor u ellendiger zou zijn om bij een heilige en rechtvaardige God te wonen in het besef van uw vuilheid voor zijn aangezicht, dan te wonen bij de verdoemde zielen in de hel.

5 Want zie, wanneer u ertoe wordt gebracht uw naaktheid voor het aangezicht van God te zien, en ook de heerlijkheid van God, en de heiligheid van Jezus Christus, zal dat een vlam van onuitblusbaar vuur in u ontsteken.

6 O ongelovigen, wend u daarom tot de Heer; roep de Vader krachtig aan in de naam van Jezus om op die grote en laatste dag misschien vlekkeloos, rein, mooi en wit te worden bevonden, daar u bent gereinigd door het bloed van het Lam.

7 En voorts spreek ik tot u die de openbaringen van God verloochent en zegt dat zij zijn weggedaan, dat er geen openbaringen zijn, noch profetieën, noch gaven, noch genezingen, noch spreken in talen en uitleg van talen;

8 zie, ik zeg u, hij die deze dingen verloochent, kent het evangelie van Christus niet; ja, hij heeft de Schriften niet gelezen; en indien wel, dan begrijpt hij ze niet.

9 Want lezen wij niet dat God dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig, en dat er in Hem geen verandering is of zweem van ommekeer?

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation —behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variableness neither shadow of changing?

10 En nu, indien u zich een god hebt voorgesteld die verandert en in wie er een zweem van ommekeer is, dan hebt u zich een god voorgesteld die geen god van wonderen is.

11 Doch zie, ik zal u een god van wonderen tonen, ja, de God van Abraham, en de God van Izak, en de God van Jakob; en het is diezelfde God die de hemelen en de aarde heeft geschapen en alle dingen die daarin zijn.

12 Zie, Hij heeft Adam geschapen, en door Adam is de val van de mens gekomen. En wegens de val van de mens is Jezus Christus gekomen, ja, de Vader en de Zoon; en wegens Jezus Christus is de verlossing van de mens gekomen.

13 En wegens de verlossing van de mens, die door Jezus Christus is gekomen, worden zij teruggebracht in de tegenwoordigheid van de Heer; ja, hierdoor worden alle mensen verlost, omdat de dood van Christus de opstanding teweegbrengt, die een verlossing teweegbrengt uit een eindeloze slaap, uit welke slaap alle mensen door de macht van God gewekt zullen worden wanneer de bazuin klinkt; en zij zullen tevoorschijn komen, zowel klein als groot, en allen zullen voor zijn gerecht staan, verlost en bevrijd van die eeuwige band van de dood, welke dood een tijdelijke dood is.

14 En dan komt het oordeel van de Heilige over hen; en dan komt de tijd dat hij die vuil is, nog steeds vuil zal zijn; en hij die rechtvaardig is, nog steeds rechtvaardig zal zijn; hij die gelukkig is, nog steeds gelukkig zal zijn; en hij die ongelukkig is, nog steeds ongelukkig zal zijn.

15 En nu, o u allen die u een god hebt voorgesteld die geen wonderen kan doen, ik wil u vragen, zijn al die dingen waarover ik heb gesproken voorbij? Is het einde reeds gekomen? Zie, ik zeg u: Neen; en God is niet opgehouden een God van wonderen te zijn.

16 Zie, zijn de dingen die God heeft verricht niet wonderbaar in onze ogen? Ja, en wie kan de wonderbare werken van God doorgronden?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

17 Wie zal zeggen dat het geen wonder is dat de hemel en de aarde door zijn woord zijn ontstaan; en dat de mens door de kracht van zijn woord is geschapen uit het stof van de aarde; en dat er door de kracht van zijn woord wonderen zijn verricht?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

18 En wie zal zeggen dat Jezus Christus niet vele machtige wonderen heeft gedaan? En er zijn vele machtige wonderen verricht door de hand van de apostelen.

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

19 En indien er toen wonderen werden verricht, waarom is God dan opgehouden een God van wonderen te zijn en is Hij toch een onveranderlijk Wezen? En zie, ik zeg u: Hij verandert niet, anders zou Hij ophouden God te zijn; en Hij houdt niet op God te zijn en is een God van wonderen.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

20 En de reden dat Hij ophoudt wonderen te doen onder de mensenkinderen, is omdat zij verkommeren in ongeloof en afwijken van de rechte weg en de God op wie zij behoren te vertrouwen, niet kennen.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

21 Zie, Ik zeg u dat wie gelooft in Christus, in geen enkel opzicht twijfelende, wat hij de Vader ook zal vragen in de naam van Christus, het zal hem gegeven worden; en die belofte is aan allen, zelfs tot aan de einden der aarde.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

22 Want zie, aldus heeft Jezus Christus, de Zoon van God, ten aanhoren van de menigte gezegd tot zijn discipelen die zouden blijven, ja, en ook tot al zijn discipelen: Ga heen in de gehele wereld en predik het evangelie tot alle schepselen;

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

23 en hij die gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar hij die niet gelooft, zal worden verdoemd;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

24 en deze tekenen zullen hen die geloven, volgen: in mijn naam zullen zij duivels uitwerpen; zij zullen in nieuwe talen spreken; zij zullen slangen opnemen; en wanneer zij iets dodelijks drinken, zal het hun niet deren; zij zullen de zieken de handen opleggen en zij zullen genezen;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

25 en wie in mijn naam gelooft, in geen enkel opzicht twijfelende, aan hem zal Ik al mijn woorden bevestigen, ja, tot aan de einden der aarde.

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

26 En nu, zie, wie kan de werken van de Heer weerstaan? Wie kan zijn woorden verloochenen? Wie wil opstaan tegen de almacht van de Heer? Wie wil de werken van de Heer verachten? Wie wil de kinderen van Christus verachten? Zie, u allen die verachters bent van de werken van de Heer, want u zult zich verwonderen en verloren gaan.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

27 O, veracht dus niet en verwonder u niet, maar luister naar de woorden van de Heer en vraag de Vader in de naam van Jezus om alle dingen die u nodig hebt. Twijfel niet, maar wees gelovig en begin zoals in vroegere tijden en kom tot de Heer met geheel uw hart en bewerk uw eigen behoudenis met vrees en beven voor zijn aangezicht.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

28 Wees wijs in de dagen van uw proeftijd; ontdoe u van alle onreinheid; vraag niet om iets om het in uw hartstochten door te brengen, maar vraag met onwankelbare vastberadenheid dat u voor geen enkele verzoeking zult zwichten, maar de ware en levende God zult dienen.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

29 Zie toe dat u niet onwaardig bent u te laten dopen; zie toe dat u niet onwaardig bent het avondmaal van Christus te gebruiken; maar zie toe dat u alle dingen in waardigheid doet en ze doet in de naam van Jezus Christus, de Zoon van de levende God; en indien u dat doet en tot het einde volhardt, zult u geenszins worden uitgeworpen.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

30 Zie, ik spreek tot u alsof ik uit de doden spreek; want ik weet dat u mijn woorden zult hebben.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

31 Veroordeel mij niet wegens mijn onvolmaaktheid, noch mijn vader wegens zijn onvolmaaktheid, noch hen die vóór hem hebben geschreven; maar dank liever God dat Hij u onze onvolmaaktheden heeft onthuld, opdat u zult leren wijzer te zijn dan wij geweest zijn.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

32 En nu, zie, wij hebben deze kroniek volgens onze kennis geschreven met de lettertekens die onder ons de Hervormd-Egyptische worden genoemd, die wij hebben doorgegeven en veranderd volgens onze spreekwijze.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

33 En indien onze platen groot genoeg waren geweest, hadden wij in het Hebreeuws geschreven; maar ook het Hebreeuws is door ons veranderd; en indien wij in het Hebreeuws hadden kunnen schrijven, zie, dan had u in onze kroniek geen onvolmaaktheid gehad.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

34 Maar de Heer weet de dingen die wij hebben geschreven, en ook dat geen ander volk onze taal kent; en omdat geen ander volk onze taal kent, heeft Hij middelen bereid voor de vertaling ervan.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

35 En deze dingen worden geschreven opdat wij onze kleren kunnen reinigen van het bloed van onze broeders, die in ongeloof zijn verkommerd.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

36 En zie, wat wij aangaande onze broeders hebben verlangd, ja, hun herstel tot de kennis van Christus, is volgens de gebeden van alle heiligen die in het land hebben gewoond.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

37 En moge de Heer Jezus Christus geven dat hun gebeden volgens hun geloof worden verhoord; en moge God de Vader het verbond gedenken dat Hij met het huis van Israël heeft gesloten; en moge Hij hen eeuwig zegenen door het geloof in de naam van Jezus Christus. Amen.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Het boek Ether

De kroniek van de Jaredieten, ontleend aan de vierentwintig platen die gevonden zijn door het volk van Limhi in de dagen van koning Mosiah.

Ether 1

1 En nu ga ik, Moroni, ertoe over een verslag te geven van die oude inwoners die door de hand van de Heer werden vernietigd op het oppervlak van dit noordelijke land.

2 En ik ontleen mijn verslag aan de vierentwintig platen die gevonden waren door het volk van Limhi, dat het boek Ether wordt genoemd.

3 En daar ik veronderstel dat het eerste gedeelte van die kroniek — dat handelt over de schepping van de wereld, en ook van Adam, en een verslag bevat vanaf die tijd tot aan de grote toren, en alle dingen die tot aan die tijd onder de mensenkinderen hebben plaatsgevonden — zich onder de Joden bevindt —

4 daarom schrijf ik niet die dingen op die gebeurd zijn vanaf de dagen van Adam tot aan die tijd; evenwel staan ze op de platen; en wie ze vindt, zal de macht hebben om het volledige verslag te verkrijgen.

5 Doch zie, ik geef niet het volledige verslag, maar ik geef een gedeelte van het verslag, vanaf de toren totdat zij vernietigd werden.

6 En ik geef het verslag op deze wijze. Hij die deze kroniek heeft geschreven, was Ether, en hij was een afstammeling van Coriantor.

7 Coriantor was de zoon van Moron.

8 En Moron was de zoon van Ethem.

9 En Ethem was de zoon van Ahah.

10 En Ahah was de zoon van Seth.

11 En Seth was de zoon van Shiblon.

12 En Shiblon was de zoon van Com.

13 En Com was de zoon van Coriantum.

14 En Coriantum was de zoon van Amnigaddah.

15 En Amnigaddah was de zoon van Aäron.

16 En Aäron was een afstammeling van Heth, die de zoon was van Hearthom.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limhi in the days of King Mosiah.

Ether 1

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblon.

And Shiblon was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

17 En Hearthom was de zoon van Lib.

18 En Lib was de zoon van Kish.

19 En Kish was de zoon van Corom.

20 En Corom was de zoon van Levi.

21 En Levi was de zoon van Kim.

22 En Kim was de zoon van Morianton.

23 En Morianton was een afstammeling van Riplakish.

24 En Riplakish was de zoon van Shez.

25 En Shez was de zoon van Heth.

26 En Heth was de zoon van Com.

27 En Com was de zoon van Coriantumr.

28 En Coriantumr was de zoon van Emer.

29 En Emer was de zoon van Omer.

30 En Omer was de zoon van Shule.

31 En Shule was de zoon van Kib.

32 En Kib was de zoon van Orihah, die de zoon was van Jared;

33 welke Jared, met zijn broer en hun gezinnen, met enkele anderen en hun gezinnen, van de grote toren kwam ten tijde dat de Heer de taal van het volk verwarde en in zijn verbolgenheid zwoer dat zij over het gehele aardoppervlak zouden worden verstrooid; en volgens het woord van de Heer werd het volk verstrooid.

34 En omdat de broer van Jared een groot en machtig man was, en een man die door de Heer hoogst begunstigd was, zei zijn broer Jared tot hem: Roep de Heer aan, opdat Hij ons niet zal verwarren en wij elkaars woorden niet zullen verstaan.

35 En het geschiedde dat de broer van Jared de Heer aanriep, en de Heer had medelijden met Jared; daarom verwarde Hij de taal van Jared niet; en Jared en zijn broer werden niet verward.

36 Toen zei Jared tot zijn broer: Roep de Heer opnieuw aan, en misschien zal Hij zijn toorn afwenden van hen die onze vrienden zijn, zodat Hij hun taal niet zal verwarren.

37 En het geschiedde dat de broer van Jared de Heer aanriep, en de Heer had ook medelijden met hun vrienden en met hun gezinnen, zodat zij niet werden verward.

And Hearthom was the son of Lib.

And Lib was the son of Kish.

And Kish was the son of Corom.

And Corom was the son of Levi.

And Levi was the son of Kim.

And Kim was the son of Morianton.

And Morianton was a descendant of Riplakish.

And Riplakish was the son of Shez.

And Shez was the son of Heth.

And Heth was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Emer.

And Emer was the son of Omer.

And Omer was the son of Shule.

And Shule was the son of Kib.

And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

38 En het geschiedde dat Jared wederom tot zijn broer sprak en zei: Ga navraag doen bij de Heer of Hij ons uit het land zal verdrijven, en indien Hij ons uit het land zal verdrijven, vraag Hem dan waarheen wij zullen gaan. En wie weet of de Heer ons dan niet in een land zal brengen dat verkieslijk is boven het gehele aardrijk? En indien dat zo is, laten wij de Heer dan getrouw zijn, zodat wij het als ons erfdeel kunnen ontvangen.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

39 En het geschiedde dat de broer van Jared de Heer aanriep volgens hetgeen door de mond van Jared was gesproken.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

40 En het geschiedde dat de Heer de broer van Jared hoorde en medelijden met hem had en tot hem zei:

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

41 Welaan nu, breng uw kudden van iedere soort bijeen, zowel mannetjes als wijfjes, en ook het zaad van de aarde van iedere soort; en uw gezinnen; en ook Jared, uw broer, en zijn gezin; en ook uw vrienden en hun gezinnen, en de vrienden van Jared en hun gezinnen.

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

42 En wanneer u dat hebt gedaan, zult u aan het hoofd van hen afdalen naar het dal dat in het noorden ligt. En daar zal Ik u ontmoeten, en Ik zal voor u uitgaan naar een land dat verkieslijk is boven alle landen van de aarde.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

43 En daar zal Ik u en uw nageslacht zegenen, en uit uw nageslacht en uit het nageslacht van uw broer, en uit hen die met u zullen meegaan, zal Ik voor Mij een grote natie doen opstaan. En er zal op het gehele aardoppervlak niet een groter zijn dan de natie die Ik voor Mij zal doen opstaan uit uw nageslacht. En aldus zal Ik met u handelen, omdat u Mij deze lange tijd hebt aangeroepen.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Ether 2

1 En het geschiedde dat Jared en zijn broer en hun gezinnen, en ook de vrienden van Jared en zijn broer en hun gezinnen, afdaalden naar het dal dat in het noorden lag — en de naam van het dal was Nimrod, genoemd naar de grote jager — met hun kudden die zij hadden bijeengebracht, mannetjes en wijfjes, van iedere soort.

2 En zij spanden ook valstrikken en vingen vogels van de lucht; en zij vervaardigden ook een vat waarin zij de vissen van de wateren met zich meevoerden.

3 En zij voerden ook deseret met zich mee, hetgeen vertaald honingbij is; en aldus voerden zij bijenzwermen met zich mee, en van allerlei dat op het oppervlak van het land was, zaden van iedere soort.

4 En het geschiedde, toen zij in het dal Nimrod waren afgedaald, dat de Heer neerdaalde en met de broer van Jared sprak; en Hij bevond Zich in een wolk en de broer van Jared zag Hem niet.

5 En het geschiedde dat de Heer hun gebood de wildernis in te trekken, ja, in dat deel waar nog nooit een mens was geweest. En het geschiedde dat de Heer voor hen uit ging en met hen sprak terwijl Hij in een wolk stond, en hun aanwijzingen gaf waarheen zij moesten reizen.

6 En het geschiedde dat zij in de wildernis reisden en boten bouwden waarin zij vele wateren overstaken, en zij werden voortdurend door de hand van de Heer geleid.

7 En de Heer wilde niet toestaan dat zij aan de overzijde van de zee in de wildernis bleven, maar Hij wilde dat zij naar het land van belofte kwamen, dat verkieslijk was boven alle andere landen en dat de Here God had bewaard voor een rechtvaardig volk.

8 En Hij had de broer van Jared in zijn verbolgenheid gezworen dat allen die dit land van belofte zouden bezitten, vanaf die tijd en voor altijd, Hem, de ware en enige God, moesten dienen; anders zouden zij worden weggevaagd wanneer de volheid van zijn verbolgenheid over hen kwam.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

9 En nu, wij kunnen zien wat de besluiten van God aangaande dit land zijn, namelijk dat het een land van belofte is; en dat welke natie ook het zal bezitten, God moet dienen; anders zullen zij worden weggevaagd wanneer de volheid van zijn verbolgenheid over hen komt. En de volheid van zijn verbolgenheid komt over hen wanneer zij rijp in ongerechtigheid geworden zijn.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

10 Want zie, dit is een land dat boven alle andere landen verkieslijk is; daarom moet hij die het bezit, God dienen; anders zal hij worden weggevaagd; want het is het eeuwige besluit van God. En pas in de tijd van de volheid van ongerechtigheid onder de kinderen van het land worden zij weggevaagd.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

11 En dit komt tot u, o andere volken, opdat u de besluiten van God zult kennen — opdat u zich zult bekeren en niet in uw ongerechtigheden zult voortgaan totdat de volheid wordt bereikt, opdat u de volheid van de verbolgenheid van God niet over u neerhaalt, zoals de bewoners van het land tot dusver hebben gedaan.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

12 Zie, dit is een verkieslijk land, en welke natie ook het zal bezitten, zal vrij zijn van knechtschap en van gevangenschap en van alle andere natiën onder de hemel, indien zij slechts de God van het land wil dienen, die Jezus Christus is, die geopenbaard is door de dingen die wij hebben opgeschreven.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

13 En nu ga ik verder met mijn kroniek; want zie, het geschiedde dat de Heer Jared en zijn broeders naar die grote zee bracht die de landen scheidt. En toen zij bij de zee kwamen, sloegen zij hun tenten op; en zij noemden de naam van de plaats Moriancumer; en zij woonden in tenten, en vier jaar lang woonden zij in tenten aan de oever van de zee.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

14 En het geschiedde aan het eind van vier jaar dat de Heer wederom tot de broer van Jared kwam en in een wolk stond en met hem sprak. En de Heer sprak drie uur lang met de broer van Jared en kastijdde hem omdat hij er niet aan had gedacht de naam van de Heer aan te roepen.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 En de broer van Jared bekeerde zich van het kwaad dat hij had bedreven en riep de naam van de Heer aan voor zijn broeders, die bij hem waren. En de Heer zei tot hem: Ik zal u en uw broeders uw zonden vergeven; maar u zult niet meer zondigen, want u zult bedenken dat mijn Geest niet blijft inwerken op de mens; indien u dan zondigt totdat u geheel rijp bent, zult u van de tegenwoordigheid van de Heer worden afgesneden. En dit zijn mijn gedachten over het land dat Ik u als uw erfdeel zal geven; want het zal een land zijn dat boven alle andere landen verkieslijk is.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

16 En de Heer zei: Ga aan het werk en bouw het soort boten dat u tot dusver hebt gebouwd. En het geschiedde dat de broer van Jared aan het werk ging, en eveneens zijn broeders, en zij bouwden boten zoals zij ze hadden gebouwd, volgens de aanwijzingen van de Heer. En ze waren klein, en ze waren licht op het water, ja, zo licht als een vogel op het water.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

17 En ze waren zo gebouwd dat ze buitengewoon dicht waren, ja, zodat ze water konden bevatten zoals een schotel; en de bodem ervan was zo dicht als een schotel; en de zijkanten ervan waren zo dicht als een schotel; en de uiteinden liepen uit in een punt; en de bovenkant ervan was zo dicht als een schotel; en de lengte ervan was de lengte van een boom; en de deur ervan, wanneer die gesloten was, was zo dicht als een schotel.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

18 En het geschiedde dat de broer van Jared de Heer aanriep en zei: O Heer, ik heb het werk volbracht dat U mij geboden hebt, en ik heb de boten gemaakt zoals U mij hebt gewezen.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

19 En zie, o Heer, er is geen licht in; waarheen zullen wij sturen? En wij zullen ook omkomen, want wij kunnen er niet in ademen, behalve de lucht die erin is; daarom zullen wij omkomen.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

20 En de Heer zei tot de broer van Jared: Zie, u moet een gat in de bovenkant maken, en ook in de onderkant; en wanneer u lucht nodig hebt, haalt u de stop uit het gat en u ontvangt lucht. En als het water over u heen naar binnen komt, zie, dan sluit u het gat om niet in de watervloed om te komen.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

21 En het geschiedde dat de broer van Jared dat deed, zoals de Heer had geboden.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

22 En hij riep de Heer wederom aan en zei: O Heer, zie, ik heb gedaan zoals U mij hebt geboden; en ik heb de vaartuigen voor mijn volk bereid, en zie, er is geen licht in. Zie, o Heer, wilt U ons dit grote water in duisternis laten oversteken?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

23 En de Heer zei tot de broer van Jared: Wat wilt u dat Ik doe, zodat u licht in uw vaartuigen zult hebben? Want zie, u kunt geen vensters hebben, want die zouden in stukken worden geslagen; evenmin zult u vuur meenemen, want u zult niet bij het licht van vuur gaan.

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

24 Want zie, u zult zijn als een walvis midden in de zee; want golven als bergen zo hoog zullen zich over u heen storten. Niettemin zal Ik u uit de diepten van de zee wederom omhoogbrengen; want de winden zijn uit mijn mond uitgegaan, en ook de regens en de watervloeden heb Ik uitgezonden.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

25 En zie, Ik bereid u op deze dingen voor; want u kunt dit grote diep niet oversteken, tenzij Ik u voorbereid op de golven van de zee en de winden die zijn uitgegaan en de watervloeden die zullen komen. Daarom, wat wilt u dat Ik voor u bereid, zodat u licht zult hebben wanneer u verzwolgen bent in de diepten van de zee?

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Ether 3

1 En het geschiedde dat de broer van Jared — het aantal vaartuigen nu dat bereid was, was acht — naar de berg ging die zij de berg Shelem noemden wegens zijn buitengewone hoogte, en uit een rots zestien kleine stenen smolt; en zij waren wit en helder, ja, zoals doorschijnend glas; en hij droeg ze in zijn handen naar de top van de berg en riep de Heer wederom aan en zei:

2 O Heer, U hebt gezegd dat wij door de watervloeden omgeven moeten worden. Zie nu, o Heer, en wees niet vertoornd op uw dienstknecht wegens zijn zwakheid voor uw aangezicht; want wij weten dat U heilig bent en in de hemelen woont, en dat wij onwaardig zijn voor uw aangezicht; wegens de val zijn wij voortdurend kwaad van aard geworden; niettemin, o Heer, hebt U ons een gebod gegeven om U aan te roepen, opdat wij van U zullen ontvangen, volgens onze verlangens.

3 Zie, o Heer, U hebt ons geslagen wegens onze ongerechtigheid, en hebt ons voortgedreven, en al die jaren zijn wij in de wildernis geweest; niettemin bent U barmhartig jegens ons geweest. O Heer, zie met deernis op mij neer en wend uw toorn af van dit, uw volk, en sta niet toe dat zij in duisternis over dit woedende diep gaan; maar aanschouw deze dingen die ik uit de rots heb gesmolten.

4 En ik weet, o Heer, dat U alle macht bezit en alles kunt doen wat U maar wilt voor het welzijn van de mens; daarom, o Heer, raak deze stenen met uw vinger aan en bereid ze, zodat ze in het duister zullen schijnen; en zij zullen voor ons schijnen in de vaartuigen die wij hebben bereid, zodat wij licht zullen hebben terwijl wij de zee oversteken.

5 Zie, o Heer, U kunt dat doen. Wij weten dat U in staat bent grote macht te tonen, die klein lijkt voor het begrip van de mens.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 En zie, het geschiedde, toen de broer van Jared deze woorden had gezegd, dat de Heer zijn hand uitstrekte en de stenen één voor één met zijn vinger aanraakte. En de sluier werd van de ogen van de broer van Jared weggenomen, en hij zag de vinger van de Heer; en die was als de vinger van een mens, als vlees en bloed; en de broer van Jared viel voor de Heer neer, want hij was door vrees bevangen.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

7 En de Heer zag dat de broer van Jared ter aarde was gevallen; en de Heer zei tot hem: Sta op, waarom bent u neergevallen?

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

8 En hij zei tot de Heer: Ik zag de vinger van de Heer en ik vreesde dat Hij mij zou slaan; want ik wist niet dat de Heer vlees en bloed had.

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

9 En de Heer zei tot hem: Wegens uw geloof hebt u gezien dat Ik vlees en bloed op Mij zal nemen; en er is nog nooit een mens voor Mij gekomen met zo een buitengewoon groot geloof als u hebt; want als dat niet zo was, had u mijn vinger niet kunnen zien. Hebt u nog meer dan dat gezien?

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

10 En hij antwoordde: Neen; Heer, toon U aan mij.

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

11 En de Heer zei tot hem: Gelooft u de woorden die Ik spreken zal?

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

12 En hij antwoordde: Ja, Heer, ik weet dat U de waarheid spreekt, want U bent een God van waarheid en kunt niet liegen.

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

13 En zie, toen hij die woorden had gezegd, toonde de Heer Zich aan hem en zei: Omdat u die dingen weet, bent u verlost van de val; daarom bent u teruggebracht in mijn tegenwoordigheid; daarom toon Ik Mijzelf aan u.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

14 Zie, Ik ben het die vanaf de grondlegging van de wereld is bereid om mijn volk te verlossen. Zie, Ik ben Jezus Christus. Ik ben de Vader en de Zoon. In Mij zal het gehele mensdom leven hebben, en wel voor eeuwig, ja, zij die in mijn naam geloven; en zij zullen mijn zonen en mijn dochters worden.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

15 En nooit heb Ik Mijzelf getoond aan de mens die Ik heb geschapen, want nooit heeft de mens in Mij geloofd zoals u. Ziet u dat u naar mijn beeld bent geschapen? Ja, alle mensen zijn in het begin naar mijn beeld geschapen.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

16 Zie, dit lichaam, dat u nu aanschouwt, is het lichaam van mijn geest; en Ik heb de mens geschapen naar het lichaam van mijn geest; en zoals Ik er voor u uitzie in de geest, zo zal Ik aan mijn volk verschijnen in het vlees.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

17 En nu, zoals ik, Moroni, zei, heb ik geen volledig verslag kunnen maken van die dingen die geschreven zijn; daarom is het mij voldoende te zeggen dat Jezus Zich in de geest aan deze man heeft getoond, ja, op de wijze en in de gelijkenis van hetzelfde lichaam waarin Hij Zich aan de Nephieten heeft getoond.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

18 En Hij diende hem zoals Hij de Nephieten heeft gediend; en dit alles opdat die man zou weten dat Hij God was, dankzij de vele grote werken die de Heer hem had getoond.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

19 En wegens de kennis van die man, kon het hem niet worden belet binnen de sluier te zien; en hij zag de vinger van Jezus, en toen hij die zag, viel hij van vrees neer; want hij wist dat het de vinger van de Heer was; en hij had niet langer geloof, want nu wist hij, in geen enkel opzicht twijfelende.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

20 Daarom, omdat hij die volmaakte kennis van God bezat, kon het hem niet worden belet binnen de sluier te komen; daarom zag hij Jezus; en Hij diende hem.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

21 En het geschiedde dat de Heer tot de broer van Jared zei: Zie, u zult de dingen die u hebt gezien en gehoord niet in de wereld laten uitgaan, tot de tijd komt dat Ik mijn naam in het vlees zal verheerlijken; daarom moet u de dingen die u hebt gezien en gehoord als een schat bewaren en ze aan niemand bekendmaken.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

22 En zie, tegen de tijd dat u tot Mij komt, zult u ze opschrijven en verzegelen, zodat niemand ze kan vertalen; want u zult ze opschrijven in een taal waarin ze niet kunnen worden gelezen.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

23 En zie, Ik zal u deze twee stenen geven, en u moet die ook verzegelen, met de dingen die u zult opschrijven.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

24 Want zie, Ik heb de taal waarin u zult schrijven verward; daarom zal Ik er in de door Mij bestemde tijd voor zorgen dat deze stenen voor de ogen van de mensen die dingen, die u zult opschrijven, groot zullen maken.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

25 En toen de Heer die woorden had gezegd, toonde Hij de broer van Jared alle bewoners van de aarde die waren geweest, en ook allen die zouden zijn; en Hij onthield hen niet aan zijn gezicht, tot de einden der aarde toe.

26 Want Hij had hem reeds eerder gezegd dat indien hij geloofde in Hem — dat Hij hem alle dingen kon tonen — dat het hem ook getoond zou worden; daarom kon de Heer hem niets onthouden, want hij wist dat de Heer hem alle dingen kon tonen.

27 En de Heer zei tot hem: Schrijf deze dingen op en verzegel ze; en in de door Mij bestemde tijd zal Ik ze aan de mensenkinderen tonen.

28 En het geschiedde dat de Heer hem gebood de twee stenen die hij had ontvangen te verzegelen en ze niet te tonen, totdat de Heer ze aan de mensenkinderen zou tonen.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Ether 4

1 En de Heer gebood de broer van Jared de berg af te dalen, uit de tegenwoordigheid van de Heer, en de dingen op te schrijven die hij had gezien; en ze mochten pas tot de mensenkinderen komen nadat Hij was verhoogd aan het kruis; en om die reden heeft koning Mosiah ze bewaard, zodat ze pas tot de wereld zouden komen nadat Christus Zich aan zijn volk zou vertonen.

2 En nadat Christus Zich waarlijk aan zijn volk had getoond, heeft Hij geboden ze openbaar te maken.

3 En nu, daarna zijn zij allen in ongeloof verkommerd; en er is niemand meer behalve de Lamanieten, en zij hebben het evangelie van Christus verworpen; daarom is mij geboden ze wederom in de aarde te verbergen.

4 Zie, ik heb op deze platen precies die dingen opgeschreven die de broer van Jared heeft gezien; en er zijn nog nooit grotere dingen geopenbaard dan de dingen die werden geopenbaard aan de broer van Jared.

5 Daarom heeft de Heer mij geboden ze op te schrijven; en ik heb ze opgeschreven. En Hij heeft mij geboden ze te verzegelen; en Hij heeft mij eveneens geboden de uitleg ervan te verzegelen; daarom heb ik de uitleggers verzegeld volgens het gebod van de Heer.

6 Want de Heer zei tot mij: Ze zullen pas tot de andere volken uitgaan ten dage dat zij zich van hun ongerechtigheid bekeren en rein worden voor het aangezicht van de Heer.

7 En ten dage, zegt de Heer, dat zij geloof oefenen in Mij zoals de broer van Jared dat deed, zodat zij in Mij geheiligd kunnen worden, dan zal Ik hun de dingen openbaren die de broer van Jared heeft gezien, ja, hun al mijn openbaringen ontvouwen, zegt Jezus Christus, de Zoon van God, de Vader van de hemelen en van de aarde en van alle dingen die daarin zijn.

8 En hij die het woord van de Heer bestrijdt, zij vervloekt; en hij die deze dingen verloochent, zij vervloekt; want Ik zal hun geen grotere dingen tonen, zegt Jezus Christus; want Ik ben het die spreekt.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

9 En op mijn gebod worden de hemelen geopend en gesloten; en op mijn woord zal de aarde beven; en op mijn gebod zullen haar bewoners omkomen, ja, als door vuur.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

10 En hij die mijn woorden niet gelooft, gelooft mijn discipelen niet; en indien Ik niet spreek, oordeel dan zelf; want ten laatsten dage zult u weten dat Ik het ben die spreekt.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

11 Maar hij die de dingen gelooft die Ik heb gesproken, die zal Ik bezoeken met de openbaringen van mijn Geest, en hij zal weten en getuigen. Want door mijn Geest zal hij weten dat deze dingen waar zijn; want Hij beweegt de mensen ertoe het goede te doen.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

12 En alles wat de mensen ertoe beweegt het goede te doen, komt van Mij; want het goede komt van niemand anders dan van Mij. Ik ben het die de mensen tot al het goede leidt; hij die mijn woorden niet gelooft, zal Mij niet geloven: dat Ik ben; en hij die Mij niet gelooft, gelooft de Vader niet die Mij gezonden heeft. Want zie, Ik ben de Vader, Ik ben het licht en het leven en de waarheid van de wereld.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

13 Kom tot Mij, o andere volken, en Ik zal u de grotere dingen tonen, de kennis die verborgen is wegens ongeloof.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

14 Kom tot Mij, o huis van Israël, en het zal u worden geopenbaard welke grote dingen de Vader voor u heeft bewaard vanaf de grondlegging van de wereld; en ze zijn niet tot u gekomen, wegens ongeloof.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

15 Zie, wanneer u die sluier van ongeloof doormidden scheurt, die u doet blijven in uw vreselijke staat van goddeloosheid en verstoktheid van hart en verblindheid van verstand, dan zullen de grote en wonderbare dingen die vanaf de grondlegging van de wereld voor u verborgen zijn gehouden — ja, wanneer u de Vader in mijn naam aanroept met een gebroken hart en een verslagen geest — dan zult u weten dat de Vader aan het verbond heeft gedacht dat Hij met uw vaderen heeft gesloten, o huis van Israël.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

16 En dan zullen mijn openbaringen, die Ik heb laten opschrijven door mijn dienstknecht Johannes, voor de ogen van alle volken worden ontvouwd. Bedenk dat wanneer u die dingen ziet, u zult weten dat de tijd nabij is dat ze daadwerkelijk geopenbaard zullen worden.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

17 Daarom, wanneer u deze kroniek ontvangt, zult u weten dat het werk van de Vader op het gehele oppervlak van het land is begonnen.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

18 Daarom, bekeer u, einden der aarde, en kom tot Mij en geloof in mijn evangelie en laat u in mijn naam dopen; want hij die gelooft en zich laat dopen, zal worden behouden; maar hij die niet gelooft, zal worden verdoemd; en tekenen zullen hen volgen die geloven in mijn naam.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

19 En gezegend is hij die ten laatsten dage getrouw aan mijn naam wordt bevonden, want hij zal verhoogd worden om te wonen in het koninkrijk dat vanaf de grondlegging van de wereld voor hem is bereid. En zie, Ik ben het die het heeft gezegd. Amen.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Ether 5

1 En nu heb ik, Moroni, volgens mijn herinnering de woorden opgeschreven die mij waren geboden; en ik heb u de dingen verteld die ik heb verzegeld; raak ze daarom niet aan om ze te vertalen, want dat is u verboden, tenzij het mettertijd wijsheid in Gods bestel zal zijn.

2 En zie, u zult het voorrecht hebben de platen te tonen aan hen die zullen meehelpen om dit werk tevoorschijn te brengen;

3 en ze zullen door de macht van God aan drie worden getoond; daarom zullen zij zeker weten dat deze dingen waar zijn.

4 En op de verklaring van drie getuigen zullen deze dingen vaststaan; en het getuigenis van drie, en dit werk waarin de macht van God zal worden aangetoond, alsmede zijn woord waarvan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest getuigenis geven — en dit alles zal ten laatsten dage als een getuigenis tegen de wereld staan.

5 En indien zij zich bekeren en tot de Vader komen in de naam van Jezus, zullen zij in het koninkrijk van God worden ontvangen.

6 En nu, oordeel zelf of ik ten aanzien van deze dingen geen gezag heb; want u zult weten dat ik gezag heb wanneer u mij ziet en wij ten laatsten dage voor God staan. Amen.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Ether 6

1 En nu ga ik, Moroni, verder met de kroniek over Jared en zijn broer.

2 Want het geschiedde, nadat de Heer de stenen had bereid die de broer van Jared naar de top van de berg had meegenomen, dat de broer van Jared de berg afdaalde; en hij plaatste de stenen in de vaartuigen die bereid waren, één aan ieder uiteinde ervan; en zie, zij verschaften de vaartuigen licht.

3 En aldus liet de Heer stenen in de duisternis schijnen om mannen, vrouwen en kinderen licht te geven, zodat zij de grote wateren niet in duisternis hoefden over te steken.

4 En het geschiedde, toen zij allerlei voedsel hadden bereid om op het water in leven te kunnen blijven, en ook voedsel voor hun kleinvee en runderen, en voor ieder soort beest of dier of vogel dat zij zouden meenemen — en het geschiedde, toen zij al die dingen hadden gedaan, dat zij aan boord gingen van hun vaartuigen of boten en zee kozen, zich toevertrouwend aan de Heer, hun God.

5 En het geschiedde dat de Here God een geweldige wind over het oppervlak van de wateren liet waaien in de richting van het beloofde land; en aldus werden zij voor de wind op de golven van de zee heen en weer geslingerd.

6 En het geschiedde dat zij vele malen in de diepten van de zee werden begraven wegens de huizenhoge golven die zich over hen uitstortten, en ook de grote en verschrikkelijke orkanen die veroorzaakt werden door de hevigheid van de wind.

7 En het geschiedde wanneer zij in het diep begraven waren dat geen water hen kon deren, omdat hun vaartuigen zo dicht als een schotel waren, en ze waren ook zo dicht als de ark van Noach; wanneer zij dus door vele wateren omgeven waren, riepen zij de Heer aan, en Hij bracht hen wederom tevoorschijn, bovenop de wateren.

8 En het geschiedde dat de wind, terwijl zij op de wateren waren, nooit ophield te waaien in de richting van het beloofde land; en aldus werden zij voor de wind voortgedreven.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

9 En zij zongen de Heer lof toe; ja, de broer van Jared zong de Heer lof toe, en hij dankte en prees de Heer de gehele dag; en wanneer het nacht werd, hielden zij niet op de Heer te prijzen.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

10 En aldus werden zij voortgedreven; en geen zeemonster kon hen breken, noch kon een walvis hun schade toebrengen; en zij hadden voortdurend licht, hetzij boven water, hetzij onder water.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

11 En aldus werden zij driehonderdvierenveertig dagen lang op het water voortgedreven.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

12 En zij landden op de kust van het beloofde land. En toen zij voet op de kust van het beloofde land hadden gezet, bogen zij zich op het oppervlak van het land neer en verootmoedigden zich voor de Heer en vergoten tranen van vreugde voor het aangezicht van de Heer, wegens de overvloed van zijn tedere barmhartigheden jegens hen.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

13 En het geschiedde dat zij uitgingen over het oppervlak van het land en de aardbodem begonnen te bebouwen.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

14 En Jared had vier zonen; en zij werden Jacom en Gilgah en Mahah en Orihah genoemd.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

15 En de broer van Jared verwekte eveneens zonen en dochters.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

16 En de vrienden van Jared en zijn broer waren in aantal ongeveer tweeëntwintig zielen; en ook zij hadden zonen en dochters verwekt voor zij naar het beloofde land kwamen; en daarom begonnen zij talrijk te worden.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

17 En hun werd geleerd ootmoedig voor het aangezicht van de Heer te wandelen; en zij werden eveneens van omhoog geleerd.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

18 En het geschiedde dat zij zich over het oppervlak van het land begonnen te verspreiden en talrijk te worden en de aardbodem te bebouwen; en zij werden sterk in het land.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

19 En de broer van Jared begon oud te worden en zag dat hij spoedig in het graf moest afdalen; daarom zei hij tot Jared: Laten wij ons volk bijeenbrengen om hen te tellen en van hen te vernemen wat zij van ons verlangen voordat wij afdalen in ons graf.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

20 En dienovereenkomstig werd het volk bijeengebracht. Nu bedroeg het aantal zonen en dochters van de broer van Jared tweeëntwintig zielen; en het aantal zonen en dochters van Jared bedroeg twaalf, onder wie vier zonen.

21 En het geschiedde dat zij hun volk telden; en nadat zij hen hadden geteld, vroegen zij hun wat zij wilden dat zij zouden doen alvorens zij in hun graf afdaalden.

22 En het geschiedde dat het volk van hen wilde dat zij een van hun zonen tot koning over hen zouden zalven.

23 En nu, zie, dat was smartelijk voor hen. En de broer van Jared zei tot hen: Dat voert stellig tot gevangenschap.

24 Doch Jared zei tot zijn broer: Laat hen een koning hebben. En daarom zei hij tot hen: Kies uit onze zonen een koning, wie u maar wilt.

25 En het geschiedde dat zij de eerstgeborene van de broer van Jared kozen; en zijn naam was Pagag. En het geschiedde dat hij weigerde en hun koning niet wilde zijn. En het volk wilde dat zijn vader hem zou dwingen, maar zijn vader wilde niet; en hij gebood hun niemand te dwingen hun koning te zijn.

26 En het geschiedde dat zij alle broers van Pagag kozen, maar zij wilden niet.

27 En het geschiedde dat de zonen van Jared evenmin wilden, geen van hen op een na; en Orihah werd tot koning over het volk gezalfd.

28 En hij begon te regeren en het volk begon voorspoedig te worden en zij werden buitengewoon rijk.

29 En het geschiedde dat Jared stierf, en zijn broer eveneens.

30 En het geschiedde dat Orihah ootmoedig voor het aangezicht van de Heer wandelde en indachtig was welke grote dingen de Heer had gedaan voor zijn vader, en zijn volk ook leerde welke grote dingen de Heer had gedaan voor hun vaderen.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the firstborn of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Ether 7

1 En het geschiedde dat Orihah het land al zijn dagen — en het waren buitengewoon vele dagen — in rechtvaardigheid richtte.

2 En hij verwekte zonen en dochters; ja, hij verwekte er eenendertig, onder wie drieëntwintig zonen.

3 En het geschiedde dat hij op zijn oude dag ook Kib verwekte. En het geschiedde dat Kib in zijn plaats regeerde; en Kib verwekte Corihor.

4 En toen Corihor tweeëndertig jaar oud was, stond hij op tegen zijn vader, en hij ging in het land Nehor wonen; en hij verwekte zonen en dochters, en zij werden buitengewoon mooi; daardoor trok Corihor velen achter zich aan.

5 En toen hij een leger had bijeengebracht, trok hij op naar het land Moron waar de koning woonde en nam hem gevangen, hetgeen de woorden van de broer van Jared, dat zij in gevangenschap zouden worden gebracht, in vervulling deed gaan.

6 Nu lag het land Moron, waar de koning woonde, bij het land dat door de Nephieten Woestenij wordt genoemd.

7 En het geschiedde dat Kib en zijn volk in gevangenschap leefden onder zijn zoon, Corihor, totdat hij buitengewoon oud werd; niettemin verwekte Kib op zijn oude dag Shule, terwijl hij nog in gevangenschap was.

8 En het geschiedde dat Shule vertoornd was op zijn broer; en Shule werd sterk, en hij werd krachtig wat de sterkte van een man betreft; en hij was eveneens krachtig in zijn oordeel.

9 Welnu, hij ging naar de heuvel Efraïm, en smolt uit de heuvel, en maakte zwaarden uit staal voor hen die hij met zich had gevoerd; en nadat hij hen met zwaarden had bewapend, keerde hij terug naar de stad Nehor en leverde zijn broer Corihor slag, waardoor hij het koninkrijk verkreeg en het aan zijn vader, Kib, teruggaf.

10 En nu, wegens hetgeen Shule had gedaan, schonk zijn vader hem het koninkrijk; daarom begon hij te regeren in plaats van zijn vader.

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 En het geschiedde dat hij in rechtvaardigheid richtte; en hij breidde zijn koninkrijk uit over het gehele oppervlak van het land, want het volk was buitengewoon talrijk geworden.

12 En het geschiedde dat ook Shule vele zonen en dochters verwekte.

13 En Corihor bekeerde zich van het vele kwaad dat hij had gedaan; daarom gaf Shule hem macht in zijn koninkrijk.

14 En het geschiedde dat Corihor vele zonen en dochters had. En onder de zonen van Corihor was er één wiens naam Noach was.

15 En het geschiedde dat Noach opstond tegen Shule, de koning, en ook tegen zijn vader, Corihor, en Cohor, zijn broer, weglokte, alsmede al zijn broers en velen van het volk.

16 En hij leverde Shule, de koning, slag, waardoor hij hun eerste erfland verkreeg; en hij werd koning van dat deel van het land.

17 En het geschiedde dat hij wederom Shule, de koning, slag leverde; en hij nam Shule, de koning, gevangen en voerde hem gevankelijk weg naar Moron.

18 En het geschiedde, toen hij hem ter dood wilde brengen, dat de zonen van Shule 's nachts het huis van Noach binnenslopen en hem doodden en de deur van de gevangenis openbraken en hun vader bevrijdden en hem op zijn troon in zijn eigen koninkrijk plaatsten.

19 Daarom bouwde de zoon van Noach in zijn plaats zijn koninkrijk op; niettemin verkregen zij geen macht meer over Shule, de koning; en het volk waarover Shule, de koning, regeerde, werd buitengewoon voorspoedig en machtig.

20 En het land was verdeeld; en er waren twee koninkrijken: het koninkrijk van Shule en het koninkrijk van Cohor, de zoon van Noach.

21 En Cohor, de zoon van Noach, liet zijn volk Shule slag leveren, waarbij Shule hen versloeg en Cohor doodde.

22 En Cohor nu had een zoon die Nimrod heette; en Nimrod gaf het koninkrijk van Cohor over aan Shule, en hij vond genade in de ogen van Shule; daarom bewees Shule hem grote gunsten, en hij deed in het koninkrijk van Shule naar eigen believen.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

23 En ook kwamen er tijdens de regering van Shule profeten onder het volk, die door de Heer waren gezonden, en profeteerden dat de goddeloosheid en de afgoderij van het volk een vervloeking op het land brachten, en dat zij vernietigd zouden worden indien zij zich niet bekeerden.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

24 En het geschiedde dat het volk de profeten beschimpte en hen bespotte. En het geschiedde dat koning Shule in het gericht trad met allen die de profeten beschimpten.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

25 En hij vaardigde een wet uit in het gehele land die de profeten de bevoegdheid gaf te gaan waarheen zij maar wilden; en daardoor werd het volk tot bekering gebracht.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

26 En omdat het volk zich bekeerde van zijn ongerechtigheden en afgoderij, spaarde de Heer het, en het werd wederom voorspoedig in het land. En het geschiedde dat Shule op zijn oude dag zonen en dochters verwekte.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

27 En er waren geen oorlogen meer in de dagen van Shule; en hij was de grote dingen indachtig die de Heer voor zijn vaderen had gedaan door hen over het grote diep in het beloofde land te brengen; daarom richtte hij al zijn dagen in rechtvaardigheid.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Ether 8

1 En het geschiedde dat hij Omer verwekte, en Omer regeerde in zijn plaats. En Omer verwekte Jared; en Jared verwekte zonen en dochters.

2 En Jared stond op tegen zijn vader en kwam in het land Heth wonen. En het geschiedde dat hij velen vleide met zijn geslepen woorden, totdat hij de helft van het koninkrijk had verkregen.

3 En toen hij de helft van het koninkrijk had verkregen, leverde hij zijn vader slag, en hij voerde zijn vader weg in gevangenschap en dwong hem in gevangenschap te dienen;

4 en nu, in de dagen van de regering van Omer verkeerde hij de helft van zijn dagen in gevangenschap. En het geschiedde dat hij zonen en dochters verwekte, onder wie Chesron en Coriantumr;

5 en zij waren buitengewoon vertoornd wegens de handelingen van Jared, hun broer, zodat zij een leger op de been brachten en Jared slag leverden. En het geschiedde dat zij hem 's nachts slag leverden.

6 En het geschiedde, toen zij het leger van Jared hadden gedood, dat zij op het punt stonden ook hem te doden; en hij smeekte hen hem niet te doden, dan zou hij het koninkrijk aan zijn vader overdragen. En het geschiedde dat zij hem in leven lieten.

7 En nu werd Jared buitengewoon bedroefd wegens het verlies van het koninkrijk, want hij had zijn hart op het koninkrijk en op de eer van de wereld gezet.

8 Nu wilde de dochter van Jared, die buitengewoon schrander was en de smarten van haar vader zag, een plan verzinnen waardoor zij het koninkrijk voor haar vader kon terugwinnen.

9 Nu was de dochter van Jared buitengewoon mooi. En het geschiedde dat zij met haar vader sprak en tot hem zei: Waarom is mijn vader zo bedroefd? Heeft hij de kroniek niet gelezen die onze vaderen over het grote diep hebben meegebracht? Zie, bestaat er niet een verslag over de ouden, dat zij door hun geheime plannen koninkrijken en grote roem verkregen?

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

10 En nu, laat mijn vader dan Akish, de zoon van Kimnor, ontbieden; en zie, ik ben mooi en ik zal voor hem dansen en ik zal hem behagen, zodat hij mij tot vrouw zal begeren; indien hij u dan verzoekt mij aan hem tot vrouw te geven, zult u zeggen: Ik zal haar geven indien u mij het hoofd brengt van mijn vader, de koning.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

11 En Omer nu was Akish tot vriend; toen dus Jared Akish had ontboden, danste de dochter van Jared voor hem, zodat zij hem behaagde en hij haar tot vrouw begeerde. En het geschiedde dat hij tot Jared zei: Geef mij haar tot vrouw.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

12 En Jared zei tot hem: Ik zal haar u geven indien u mij het hoofd brengt van mijn vader, de koning.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

13 En het geschiedde dat Akish al zijn verwanten in het huis van Jared bijeenbracht en tot hen zei: Wilt u mij zweren mij getrouw te zijn in hetgeen ik van u verlang?

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

14 En het geschiedde dat zij hem allen zwoeren bij de God van de hemel, en ook bij de hemelen, en ook bij de aarde, en bij hun hoofd, dat wie afweek van de hulp die Akish verlangde, zijn hoofd zou verliezen; en wie ook maar iets onthulde van hetgeen Akish hun bekendmaakte, die zou zijn leven verliezen.

And it came to pass that they all sware unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

15 En het geschiedde dat zij aldus met Akish overeenkwamen. En Akish nam hun de eden af, die gegeven waren door de ouden die ook naar macht hadden gestreefd, en die waren doorgegeven van Kaïn af, die vanaf het begin een moordenaar was.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

16 En ze werden door de macht van de duivel in stand gehouden om de mensen die eden af te nemen, om hen in de duisternis te houden, om hen die naar macht streefden te helpen bij het verkrijgen van macht, en om te moorden en om te plunderen en om te liegen en om allerlei goddeloosheid en hoererijen te bedrijven.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

17 En het was de dochter van Jared die hem in het hart gaf die dingen vanouds op te zoeken; en Jared gaf het Akish in het hart; daarom diende Akish ze zijn verwanten en vrienden toe en verleidde hen met mooie beloften om alles te doen wat hij maar verlangde.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

18 En het geschiedde dat zij een geheime vereniging oprichtten, zoals de ouden, welke vereniging boven alles goddeloos en gruwelijk is in de ogen van God;

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

19 want de Heer werkt niet door geheime verenigingen, evenmin wil Hij dat de mens bloed vergiet; maar Hij heeft het vanaf het begin van het mensdom in ieder opzicht verboden.

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

20 En nu schrijf ik, Moroni, niet over de toedracht van hun eden en verenigingen, want het is mij bekendgemaakt dat zij bestaan onder alle volken, en dat zij bestaan onder de Lamanieten.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

21 En zij hebben de vernietiging veroorzaakt van dit volk waarvan ik nu spreek, en eveneens de vernietiging van het volk van Nephi.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

22 En alle natiën die zulke geheime verenigingen steunen om macht en gewin te verkrijgen — totdat die zich onder de natie verbreiden — zie, zij zullen vernietigd worden; want de Heer zal niet toestaan dat het bloed van zijn heiligen dat door hen zal worden vergoten, altijd van de aardbodem tot Hem zal roepen om wraak op hen, zonder dat Hij hen wreekt.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

23 Daarom, o andere volken, is het wijsheid in Gods bestel dat die dingen u worden getoond, opdat u zich daardoor van uw zonden bekeert en niet toelaat dat die moordzuchtige verenigingen — die zijn opgebouwd om macht en gewin te verkrijgen — u in hun greep krijgen en het werk, ja, het werk van vernietiging, over u komt; ja, het zwaard van gerechtigheid van de eeuwige God zal op u vallen tot uw omverwerping en vernietiging, indien u die dingen laat bestaan.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

24 Daarom gebiedt de Heer u dat wanneer u die dingen onder u ziet komen, u zich bewust wordt van uw vreselijke toestand wegens die geheime vereniging die onder u zal bestaan; of wee haar, wegens het bloed van hen die zijn gedood; want zij roepen vanuit het stof om wraak op haar, en ook op hen die haar hebben opgebouwd.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

25 Want het zal geschieden dat wie haar opbouwen, ernaar streven de vrijheid van alle landen, natiën en volken omver te werpen; en ze brengt de vernietiging van alle volken teweeg, want ze is opgebouwd door de duivel, die de vader van alle leugen is; ja, diezelfde leugenaar die onze eerste ouders heeft verleid, ja, diezelfde leugenaar die de mens vanaf het begin moord heeft laten plegen; die het hart van de mensen heeft verstokt, zodat zij vanaf het begin de profeten hebben vermoord en gestenigd en uitgeworpen.

26 Daarom is mij, Moroni, geboden deze dingen op te schrijven, opdat het kwaad zal worden weggedaan en de tijd zal komen dat Satan geen macht over het hart van de mensenkinderen zal hebben, maar dat zij ertoe bewogen zullen worden voortdurend het goede te doen, zodat zij tot de bron van alle gerechtigheid kunnen komen en gered zullen worden.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Ether 9

1 En nu ga ik, Moroni, verder met mijn kroniek. Daarom, zie, geschiedde het wegens de geheime verenigingen van Akish en zijn vrienden, zie, dat zij het koninkrijk van Omer omverwierpen.

2 Niettemin was de Heer barmhartig jegens Omer, en eveneens jegens zijn zonen en jegens zijn dochters die niet zijn vernietiging hadden gezocht.

3 En de Heer waarschuwde Omer in een droom dat hij uit het land moest vertrekken; daarom vertrok Omer met zijn familie uit het land en reisde vele dagen, en kwam bij de heuvel Shim en trok erlangs en kwam bij de plek waar de Nephieten waren vernietigd, en daarvandaan oostwaarts, en kwam bij een plaats die Ablom heette, aan de kust; en daar sloeg hij zijn tent op, en zo ook zijn zonen en zijn dochters en zijn gehele huis, behalve Jared en zijn familie.

4 En het geschiedde dat Jared door de hand van goddeloosheid tot koning over het volk werd gezalfd; en hij gaf Akish zijn dochter tot vrouw.

5 En het geschiedde dat Akish zijn schoonvader naar het leven stond; en hij wendde zich tot hen die hij de eed der ouden had laten zweren, en zij verkregen het hoofd van zijn schoonvader terwijl hij op zijn troon zat en zijn volk audiëntie verleende.

6 Want de verbreiding van die goddeloze en geheime vereniging was zo groot geweest, dat die het hart van het gehele volk had verdorven; daarom werd Jared op zijn troon vermoord, en Akish regeerde in zijn plaats.

7 En het geschiedde dat Akish naijverig begon te worden op zijn zoon; daarom sloot hij hem op in de gevangenis en gaf hem weinig of geen voedsel totdat hij stierf.

8 En nu was de broer van hem die gestorven was — en zijn naam was Nimrah — vertoornd op zijn vader wegens hetgeen zijn vader zijn broer had aangedaan.

9 En het geschiedde dat Nimrah een klein aantal mannen bijeenbracht en het land ontvluchtte en bij Omer kwam en bij hem woonde.

Ether 9

And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.

Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.

And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.

And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.

And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.

For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.

And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.

And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.

And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

10 En het geschiedde dat Akish nog andere zonen verwekte, en zij wonnen het hart van het volk, niettegenstaande zij hem hadden gezworen allerlei ongerechtigheid te begaan naar hetgeen hij verlangde.

11 Nu streefde het volk van Akish naar gewin, zoals Akish streefde naar macht; daarom boden de zonen van Akish hun geld, waardoor zij het merendeel van het volk achter zich aan trokken.

12 En er ontstond een oorlog tussen de zonen van Akish en Akish die vele jaren duurde, ja, totdat bijna alle mensen van het koninkrijk waren vernietigd, ja, alle, op dertig zielen na en hen die met het huis van Omer waren gevlucht.

13 Bijgevolg werd Omer wederom hersteld in zijn erfland.

14 En het geschiedde dat Omer oud begon te worden; niettemin verwekte hij op hoge leeftijd Emer; en hij zalfde Emer tot koning om in zijn plaats te regeren.

15 En nadat hij Emer tot koning had gezalfd, zag hij twee jaar lang vrede in het land, en hij stierf na buitengewoon vele dagen te hebben gezien die vol droefenis waren. En het geschiedde dat Emer in zijn plaats regeerde en in de voetstappen van zijn vader trad.

16 En de Heer begon de vervloeking wederom van het land weg te nemen en het huis van Emer was buitengewoon voorspoedig onder de regering van Emer; en zij waren in de loop van tweeënzestig jaar buitengewoon sterk geworden, zodat zij buitengewoon rijk werden —

17 want zij hadden allerlei vruchten en granen en zijde en fijn linnen en goud en zilver en kostbaarheden;

18 en ook allerlei vee: ossen en koeien en schapen en zwijnen en geiten, en tevens vele andere soorten dieren die nuttig waren als voedsel voor de mens.

19 En zij hadden ook paarden en ezels, en er waren olifanten en cureloms en cumoms, die alle nuttig waren voor de mens, en in het bijzonder de olifanten en de cureloms en de cumoms.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

20 En aldus stortte de Heer zijn zegeningen uit op dit land, dat boven alle andere landen verkieslijk was; en Hij gebood dat allen die het land zouden bezitten, het in de Heer moesten bezitten; anders zouden zij vernietigd worden wanneer zij in ongerechtigheid waren gerijpt; want op dezulken, zegt de Heer, zal Ik de volheid van mijn verbolgenheid uitstorten.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

21 En Emer richtte al zijn dagen in rechtvaardigheid en hij verwekte vele zonen en dochters; en hij verwekte Coriantumr, en hij zalfde Coriantumr om in zijn plaats te regeren.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

22 En nadat hij Coriantumr had gezalfd om in zijn plaats te regeren, leefde hij nog vier jaar, en hij zag vrede in het land; ja, en hij zag zelfs de Zoon van gerechtigheid en hij verheugde zich over diens dag en roemde erin; en hij stierf in vrede.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

23 En het geschiedde dat Coriantumr in de voetstappen van zijn vader trad en vele machtige steden bouwde en zijn volk al zijn dagen voorzag van hetgeen goed was. En het geschiedde dat hij tot op zeer hoge leeftijd geen kinderen had.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

24 En het geschiedde dat zijn vrouw stierf in de leeftijd van honderdentwee jaar. En het geschiedde dat Coriantumr op zijn oude dag een jong meisje tot vrouw nam, en zonen en dochters verwekte; en aldus leefde hij tot hij honderdtweeënveertig jaar oud was.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

25 En het geschiedde dat hij Com verwekte, en Com regeerde in zijn plaats; en hij regeerde negenenveertig jaar, en hij verwekte Heth; en hij verwekte ook nog andere zonen en dochters.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

26 En het volk had zich wederom over het gehele oppervlak van het land verspreid en er ontstond andermaal buitengewoon grote goddeloosheid op het oppervlak van het land; en Heth begon zich wederom op de geheime plannen vanouds toe te leggen om zijn vader te vernietigen.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

27 En het geschiedde dat hij zijn vader onttroonde, want hij doodde hem met zijn eigen zwaard; en hij regeerde in diens plaats.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

28 En er kwamen wederom profeten in het land die hen bekering toeriepen — dat zij de weg van de Heer moesten bereiden, omdat er anders een vervloeking over het oppervlak van het land zou komen; ja, er zou zelfs een grote hongersnood zijn waarin zij vernietigd zouden worden indien zij zich niet bekeerden.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

29 Doch het volk geloofde de woorden van de profeten niet, maar zij wierpen hen uit; en een aantal van hen wierpen zij in een put en lieten hen achter om om te komen. En het geschiedde dat zij al die dingen deden op bevel van de koning, Heth.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

30 En het geschiedde dat er grote schaarste in het land ontstond en de inwoners begonnen wegens de schaarste buitengewoon snel om te komen, want er was geen regen op het aardoppervlak.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

31 En er verschenen ook giftige slangen op het oppervlak van het land die vele mensen vergiftigden. En het geschiedde dat hun kudden voor de giftige slangen op de vlucht sloegen in de richting van het zuidelijke land, dat door de Nephieten Zarahemla werd genoemd.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

32 En het geschiedde dat vele daarvan onderweg omkwamen; niettemin waren er enkele die het zuidelijke land binnenvluchtten.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

33 En het geschiedde dat de Heer ervoor zorgde dat de slangen hen niet langer achtervolgden, maar dat zij de weg versperden, zodat de mensen er niet langs konden gaan; en zij die dat toch trachtten te doen, zouden vallen door de giftige slangen.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

34 En het geschiedde dat de mensen het pad van de beesten volgden en de kadavers van de beesten die onderweg gevallen waren, verslonden, totdat zij ze alle hadden verslonden. Toen nu de mensen zagen dat zij moesten omkomen, begonnen zij zich van hun ongerechtigheden te bekeren en de Heer aan te roepen.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

35 En het geschiedde, toen zij zich voldoende voor het aangezicht van de Heer hadden verootmoedigd, dat Hij regen op het aardoppervlak zond; en de mensen begonnen wederom op te leven en er begonnen vruchten te groeien in de noordelijke landen en in alle omliggende landen. En de Heer toonde hun zijn macht door hen voor hongersnood te bewaren.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Ether 10

1 En het geschiedde dat Shez, die een afstammeling van Heth was —want Heth was met zijn gehele huis, op Shez na, door de hongersnood omgekomen — welnu, Shez begon een gebroken volk opnieuw op te bouwen.

2 En het geschiedde dat Shez de vernietiging van zijn vaderen indachtig was en hij bouwde een koninkrijk van gerechtigheid op; want hij dacht eraan wat de Heer had gedaan door Jared en zijn broer over het diep te brengen; en hij wandelde in de wegen van de Heer; en hij verwekte zonen en dochters.

3 En zijn oudste zoon, die Shez heette, stond tegen hem op; maar wegens zijn buitengewoon grote rijkdommen werd Shez door de hand van een rover neergeveld, hetgeen zijn vader wederom vrede bracht.

4 En het geschiedde dat zijn vader vele steden op het oppervlak van het land opbouwde, en het volk begon zich wederom over het gehele oppervlak van het land te verspreiden. En Shez bereikte een buitengewoon hoge leeftijd; en hij verwekte Riplakish. En hij stierf en Riplakish regeerde in zijn plaats.

5 En het geschiedde dat Riplakish niet deed wat goed was in de ogen van de Heer, want hij had vele vrouwen en bijvrouwen, en hij legde de mensen datgene op de schouders wat zwaar te dragen was; ja, hij belastte hen met een hoge belasting; en met de belasting bouwde hij vele ruime gebouwen.

6 En voor zichzelf bouwde hij een buitengewoon fraaie troon; en hij bouwde vele gevangenissen, en wie zich niet aan de belasting wilde onderwerpen, wierp hij in de gevangenis; en wie niet in staat was de belasting te betalen, wierp hij in de gevangenis; en hij liet hen voortdurend voor hun onderhoud arbeiden; en wie weigerde te arbeiden liet hij ter dood brengen.

7 Aldus verkreeg hij al zijn fijne werk, ja, zelfs zijn fijn goud liet hij in de gevangenis zuiveren; en hij liet allerlei fijn handwerk in de gevangenis vervaardigen. En het geschiedde dat hij het volk met zijn hoererijen en gruwelen kwelde.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

8 En toen hij tweeënveertig jaar lang had geregeerd, kwam het volk tegen hem in opstand; en er ontstond wederom oorlog in het land, zodat Riplakish werd gedood en zijn afstammelingen uit het land werden verdreven.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, insomuch that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

9 En het geschiedde na vele jaren, dat Morianton — die een afstammeling van Riplakish was — een leger ballingen bijeenbracht en uittrok en ten strijde trok tegen het volk; en hij verwierf macht over vele steden; en de oorlog werd buitengewoon hevig en duurde vele jaren; en hij verwierf macht over het gehele land en wierp zich op tot koning over het gehele land.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

10 En nadat hij zich tot koning had opgeworpen, verlichtte hij de lasten van het volk, waardoor hij gunst in de ogen van het volk verwierf, en zij zalfden hem tot hun koning.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

11 En hij liet het volk recht wedervaren, maar zichzelf niet wegens zijn vele hoererijen; daarom werd hij van de tegenwoordigheid van de Heer afgesneden.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

12 En het geschiedde dat Morianton vele steden opbouwde, en het volk werd onder zijn regering buitengewoon rijk, zowel aan gebouwen als aan goud en zilver, als aan het verbouwen van graan, als aan kleinvee en runderen en die dingen die hun waren teruggegeven.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

13 En Morianton bereikte een buitengewoon hoge leeftijd, en toen verwekte hij Kim; en Kim regeerde in plaats van zijn vader; en hij regeerde acht jaar, en zijn vader stierf. En het geschiedde dat Kim niet rechtvaardig regeerde, waardoor hij bij de Heer niet in de gunst stond.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

14 En zijn broer kwam tegen hem in opstand, waardoor hij hem in gevangenschap bracht; en hij bleef al zijn dagen in gevangenschap; en hij verwekte zonen en dochters in gevangenschap, en op zijn oude dag verwekte hij Levi; en hij stierf.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

15 En het geschiedde dat Levi na de dood van zijn vader tweeënveertig jaar lang in gevangenschap diende. En hij voerde oorlog tegen de koning van het land, waardoor hij het koninkrijk voor zichzelf verkreeg.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

16 En toen hij het koninkrijk voor zichzelf had verkregen, deed hij wat goed was in de ogen van de Heer; en het volk was voorspoedig in het land; en hij bereikte een hoge leeftijd en verwekte zonen en dochters; en hij verwekte ook Corom, die hij tot koning zalfde in zijn plaats.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

17 En het geschiedde dat Corom al zijn dagen deed wat goed was in de ogen van de Heer; en hij verwekte vele zonen en dochters; en toen hij vele dagen had gezien, stierf hij, zoals al het aardse; en Kish regeerde in zijn plaats.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

18 En het geschiedde dat ook Kish stierf; en Lib regeerde in zijn plaats.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

19 En het geschiedde dat ook Lib deed wat goed was in de ogen van de Heer. En in de dagen van Lib werden de giftige slangen vernietigd. Daarom trokken zij naar het zuidelijke land om op voedsel te jagen voor het volk van het land, want het land was zeer rijk aan dieren van het woud. En ook Lib zelf werd een groot jager.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

20 En zij bouwden een grote stad bij de landengte, bij de plaats waar de zee het land verdeelt.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

21 En zij behielden het zuidelijke land als wildernis, om wild te verkrijgen. En het gehele oppervlak van het noordelijke land was dichtbevolkt.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

22 En zij waren buitengewoon hardwerkend, en zij kochten en verkochten en handelden onderling om gewin te verkrijgen.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

23 En zij werkten met allerlei ertsen, en zij maakten goud en zilver en ijzer en koper en allerlei metalen; en zij groeven die uit de aarde; daarom wierpen zij geweldige hopen aarde op om erts te winnen van goud en van zilver en van ijzer en van koper. En zij vervaardigden allerlei fijn werk.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

24 En zij hadden zijde en getwijnd fijn linnen; en zij vervaardigden allerlei stoffen om hun naaktheid te bedekken.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

25 En zij vervaardigden allerlei gereedschap om de grond te bebouwen, om te ploegen en te zaaien, om te oogsten en te schoffelen en ook om te dorsen.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

26 En zij vervaardigden allerlei gereedschap om met hun dieren te werken.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

27 En zij vervaardigden allerlei oorlogswapens. En zij vervaardigden allerlei werk van buitengewoon vernuftige makelij.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

28 En er kon nooit een volk zijn dat meer gezegend was en meer voorspoedig gemaakt door de hand van de Heer dan zij. En zij bevonden zich in een land dat boven alle andere landen verkieslijk was, want de Heer had het gezegd.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

29 En het geschiedde dat Lib vele jaren leefde en zonen en dochters verwekte; en hij verwekte ook Hearthom.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

30 En het geschiedde dat Hearthom in plaats van zijn vader regeerde. En zie, toen Hearthom vierentwintig jaar had geregeerd, werd hem het koninkrijk ontnomen. En hij diende vele jaren in gevangenschap, ja, de rest van zijn dagen.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

31 En hij verwekte Heth, en Heth leefde al zijn dagen in gevangenschap. En Heth verwekte Aäron, en Aäron verbleef al zijn dagen in gevangenschap; en hij verwekte Amnigaddah, en ook Amnigaddah verbleef al zijn dagen in gevangenschap; en hij verwekte Coriantum, en Coriantum verbleef al zijn dagen in gevangenschap; en hij verwekte Com.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

32 En het geschiedde dat Com de helft van het koninkrijk achter zich trok. En hij regeerde tweeënveertig jaar over de helft van het koninkrijk; en hij trok ten strijde tegen de koning, Amgid, en zij vochten vele jaren, waarin Com macht kreeg over Amgid, en macht kreeg over de rest van het koninkrijk.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

33 En in de dagen van Com kwamen er rovers in het land; en zij bedienden zich van de oude plannen en namen eden af, naar de wijze der ouden, en streefden er wederom naar het koninkrijk te vernietigen.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

34 Nu streed Com veel tegen hen; nochtans kreeg hij niet de overhand op hen.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Ether 11

1 En ook in de dagen van Com kwamen er vele profeten, en zij profeteerden de vernietiging van dat grote volk, tenzij het zich bekeerde en zich tot de Heer wendde en zijn moorden en goddeloosheid verzaakte.

2 En het geschiedde dat de profeten door het volk werden verworpen, en zij vluchtten naar Com voor bescherming, want het volk trachtte hen te vernietigen.

3 En zij profeteerden vele dingen tot Com; en hij was gedurende de rest van zijn dagen gezegend.

4 En hij bereikte een hoge leeftijd en hij verwekte Shiblom; en Shiblom regeerde in zijn plaats. En de broer van Shiblom stond tegen hem op en er ontstond een buitengewoon grote oorlog in het gehele land.

5 En het geschiedde dat de broer van Shiblom alle profeten die de vernietiging van het volk profeteerden, ter dood liet brengen;

6 en er was grote rampspoed in het gehele land, want zij hadden getuigd dat er een grote vervloeking op het land zou komen, en ook op het volk, en dat er een grote vernietiging onder hen zou zijn, zoals er nog nooit een op het aardoppervlak was geweest, en dat hun beenderen als hopen aarde zouden zijn op het oppervlak van het land, tenzij zij zich van hun goddeloosheid bekeerden.

7 En zij luisterden niet naar de stem van de Heer wegens hun goddeloze verenigingen; daarom ontstonden er oorlogen en twisten in het gehele land, en eveneens vele hongersnoden en pestilentiën, zodat er een grote vernietiging was, zoals er nog nooit een op het aardoppervlak was gekend; en dit alles geschiedde in de dagen van Shiblom.

8 En het volk begon zich van zijn ongerechtigheid te bekeren; en voor zover zij dat deden, was de Heer barmhartig jegens hen.

9 En het geschiedde dat Shiblom werd gedood; en Seth werd in gevangenschap gebracht en verbleef al zijn dagen in gevangenschap.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, insomuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

10 En het geschiedde dat Ahah, zijn zoon, het koninkrijk verkreeg; en hij regeerde het volk al zijn dagen. En hij bedreef in zijn dagen allerlei ongerechtigheid, waardoor hij het vergieten van veel bloed veroorzaakte; en zijn dagen waren weinige.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

11 En Ethem, die een afstammeling van Ahah was, verkreeg het koninkrijk; en ook hij deed in zijn dagen wat kwaad was.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

12 En het geschiedde dat er in de dagen van Ethem vele profeten kwamen en wederom tot het volk profeteerden; ja, zij profeteerden dat de Heer hen geheel van het aardoppervlak zou wegvagen, tenzij zij zich van hun ongerechtigheden bekeerden.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

13 En het geschiedde dat het volk zijn hart verstokte en niet naar hun woorden wilde luisteren; en de profeten treurden en trokken zich van het volk terug.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

14 En het geschiedde dat Ethem al zijn dagen in goddeloosheid richtte; en hij verwekte Moron. En het geschiedde dat Moron in zijn plaats regeerde; en Moron deed wat kwaad was voor het aangezicht van de Heer.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

15 En het geschiedde dat er een opstand onder het volk ontstond wegens die geheime vereniging die was opgericht om macht en gewin te verkrijgen; en er stond een man onder hen op die machtig in ongerechtigheid was en Moron slag leverde, zodat hij de helft van het koninkrijk omverwierp; en hij behield de helft van het koninkrijk vele jaren lang.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

16 En het geschiedde dat Moron hem ten val bracht en het koninkrijk wederom verkreeg.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

17 En het geschiedde dat er nog een machtig man opstond; en hij was een afstammeling van de broer van Jared.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

18 En het geschiedde dat hij Moron ten val bracht en het koninkrijk verkreeg; daarom verbleef Moron de rest van zijn dagen in gevangenschap; en hij verwekte Coriantor.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

19 En het geschiedde dat Coriantor al zijn dagen in gevangenschap verbleef.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

20 En in de dagen van Coriantor kwamen er ook vele profeten, en zij profeteerden grote en wonderbaarlijke dingen en riepen het volk bekering toe; en tenzij zij zich bekeerden, zou de Here God met hen in het gericht treden tot hun volkomen vernietiging;

21 en door zijn macht zou de Here God een ander volk zenden of brengen om het land te bezitten, zoals Hij hun vaderen had gebracht.

22 En wegens hun geheime vereniging en goddeloze gruwelen verwierpen zij alle woorden van de profeten.

23 En het geschiedde dat Coriantor Ether verwekte; en hij stierf na al zijn dagen in gevangenschap te zijn verbleven.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Ether 12

1 En het geschiedde dat de dagen van Ether in de dagen van Coriantumr waren; en Coriantumr was koning over het gehele land.

2 En Ether was een profeet van de Heer; Ether nu trad naar voren in de dagen van Coriantumr en begon tot het volk te profeteren, want wegens de Geest van de Heer die in hem was, kon hij niet worden weerhouden.

3 Want hij predikte van de ochtend tot aan het ondergaan van de zon en spoorde het volk aan om in God te geloven tot bekering, opdat zij niet vernietigd zouden worden, en hij zei hun dat alle dingen door geloof worden vervuld —

4 daarom mag hij die in God gelooft met zekerheid hopen op een betere wereld, ja, zelfs een plaats aan de rechterhand van God, welke hoop voortvloeit uit geloof en een anker vormt voor de ziel van de mensen, dat hen zeker en standvastig maakt, te allen tijde overvloedig in goede werken, en hen ertoe leidt God te verheerlijken.

5 En het geschiedde dat Ether grote en wonderbare dingen tot het volk profeteerde die zij niet geloofden, omdat zij ze niet zagen.

6 En nu wil ik, Moroni, iets zeggen over die dingen; ik wil de wereld tonen dat geloof datgene is waarop men hoopt maar dat men niet ziet; daarom, betwist niet omdat u niet ziet, want u ontvangt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof.

7 Want het was door geloof dat Christus Zich aan onze vaderen toonde nadat Hij uit de doden was opgestaan; en Hij toonde Zich pas aan hen nadat zij geloof in Hem hadden; daarom moeten sommigen van hen wel geloof in Hem hebben gehad, want Hij toonde Zich niet aan de wereld.

8 Maar wegens het geloof van de mensen heeft Hij Zich aan de wereld getoond en de naam van de Vader verheerlijkt en een weg bereid, opdat anderen daardoor deelgenoot van de hemelse gave konden worden en konden hopen op datgene wat zij niet hebben gezien.

9 Zo kunt ook u hoop hebben en deelgenoot zijn van de gave, indien u slechts geloof wilt hebben.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

10 Zie, het was door geloof dat de ouden geroepen werden volgens de heilige orde van God.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

11 Zo werd ook door geloof de wet van Mozes gegeven. Maar met de gave van zijn Zoon heeft God een voortreffelijker weg bereid; en het is door geloof dat zij is vervuld.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

12 Want indien er geen geloof onder de mensenkinderen is, kan God geen wonder onder hen verrichten; daarom toonde Hij Zich pas na hun geloof.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

13 Zie, het was het geloof van Alma en Amulek dat de gevangenis ter aarde deed vallen.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

14 Zie, het was het geloof van Nephi en Lehi dat de verandering van de Lamanieten teweegbracht, zodat zij met vuur en met de Heilige Geest werden gedoopt.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

15 Zie, het was het geloof van Ammon en zijn broeders dat zulk een groot wonder onder de Lamanieten teweegbracht.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

16 Ja, en allen die wonderen hebben verricht, hebben ze door geloof verricht, ja, zowel zij die vóór Christus leefden als zij die na Hem leefden.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

17 En het was door geloof dat de drie discipelen een belofte verkregen dat zij de dood niet zouden smaken; en zij verkregen de belofte pas na hun geloof.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

18 En niemand heeft ooit wonderen verricht dan na zijn geloof; zo hebben zij dan eerst in de Zoon van God geloofd.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

19 En er waren velen wier geloof zo buitengewoon sterk was, zelfs vóór de komst van Christus, dat het hun niet kon worden belet binnen de sluier te komen, en die werkelijk met hun eigen ogen de dingen zagen die zij met het oog van het geloof hadden gezien, en zij waren verblijd.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

20 En zie, wij hebben in deze kroniek gezien dat een van hen de broer van Jared was; want zijn geloof in God was zo groot, dat toen God zijn vinger uitstak, Hij die niet voor het oog van de broer van Jared verborgen kon houden, wegens zijn woord dat Hij tot hem gesproken had, het woord dat hij door geloof had ontvangen.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

21 En toen de broer van Jared de vinger van de Heer had gezien wegens de belofte die de broer van Jared door geloof had verkregen, kon de Heer niets aan zijn oog onthouden; daarom toonde Hij hem alle dingen, want hij kon niet langer buiten de sluier worden gehouden.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

22 En het is door geloof dat mijn vaderen de belofte verkregen dat deze dingen door middel van de andere volken tot hun broeders zouden komen; daarom heeft de Heer mij aldus geboden, ja, namelijk Jezus Christus.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

23 En ik zei tot Hem: Heer, de andere volken zullen met deze dingen spotten wegens onze zwakheid in het schrijven; want, Heer, U hebt ons door geloof machtig gemaakt in het gesproken woord, maar U hebt ons niet machtig gemaakt in het schrijven; want U hebt dit gehele volk zo gemaakt dat zij veel kunnen spreken dankzij de Heilige Geest, die U hun hebt gegeven;

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

24 en U hebt ons zo gemaakt dat wij slechts weinig kunnen schrijven wegens de onbeholpenheid van onze handen. Zie, U hebt ons niet machtig gemaakt in het schrijven zoals de broer van Jared, want hem hebt U zo gemaakt dat de dingen die hij schreef, even machtig waren als U bent, zodat de mens ertoe gedreven wordt ze te lezen.

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

25 U hebt ook onze woorden krachtig en groot gemaakt, zodat wij ze niet kunnen schrijven; daarom, wanneer wij schrijven, zien wij onze zwakheid en struikelen wij wegens de rangschikking van onze woorden; en ik vrees dat de andere volken de spot zullen drijven met onze woorden.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

26 En toen ik dit had gezegd, sprak de Heer tot mij en zei: Dwazen spotten, maar zij zullen treuren; en mijn genade is genoeg voor de zachtmoedigen, zodat zij geen misbruik zullen maken van uw zwakheid;

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

27 en indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik maken dat zwakke dingen sterk voor hen worden.

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

28 Zie, Ik zal de andere volken hun zwakheid tonen, en Ik zal hun tonen dat geloof, hoop en naastenliefde tot Mij voeren — de bron van alle gerechtigheid.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

29 En toen ik, Moroni, die woorden had gehoord, was ik vertroost, en ik zei: O Heer, uw rechtvaardige wil geschiede, want ik weet dat U jegens de mensenkinderen handelt naar hun geloof;

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

30 want de broer van Jared zei tot de berg Zerin: Verplaats u — en deze verplaatste zich. En indien hij geen geloof had gehad, zou die zich niet hebben bewogen; want U handelt pas nadat de mensen geloof hebben getoond.

For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

31 Want aldus hebt U Zich aan uw discipelen geopenbaard; want U toonde Zich pas aan hen in grote macht nadat zij geloof hadden getoond en in uw naam hadden gesproken.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

32 En ik herinner mij ook dat U hebt gezegd een huis voor de mens te hebben bereid, ja, onder de woningen van uw Vader, waarop de mens een voortreffelijker hoop mag hebben; daarom moet de mens hopen, anders kan hij geen erfdeel ontvangen op de plaats die U hebt bereid.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

33 En voorts herinner ik mij dat U hebt gezegd de wereld te hebben liefgehad, zozeer dat U zelfs uw leven voor de wereld hebt afgelegd om het wederom te kunnen opnemen, teneinde een plaats voor de mensenkinderen te bereiden.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

34 En nu weet ik dat die liefde die U voor de mensenkinderen hebt gekoesterd, naastenliefde is; daarom kunnen de mensen, tenzij zij naastenliefde bezitten, de plaats die U in de woningen van uw Vader hebt bereid, niet beërven.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

35 Daarom weet ik door hetgeen U hebt gezegd, dat als de andere volken wegens onze zwakheid geen naastenliefde bezitten, U hen zult beproeven en hun talent, ja, hetgeen zij hebben ontvangen, zult wegnemen en zult geven aan hen die overvloediger bezitten.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

36 En het geschiedde dat ik de Heer bad dat Hij de andere volken genade zou schenken, opdat zij naastenliefde zouden bezitten.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

37 En het geschiedde dat de Heer tot mij zei: Indien zij geen naastenliefde bezitten, maakt het voor u niet uit, want u bent getrouw geweest; daarom zullen uw kleren gereinigd worden. En omdat u uw zwakheid hebt gezien, zult u sterk worden gemaakt, ja, zodat u zult neerzitten in de plaats die Ik heb bereid in de woningen van mijn Vader.

38 En nu zeg ik, Moroni, de andere volken vaarwel, ja, en ook mijn broeders, die ik lief heb, totdat wij elkaar ontmoeten voor de rechterstoel van Christus, waar alle mensen zullen weten dat mijn kleren niet met uw bloed zijn bevlekt.

39 En dan zult u weten dat ik Jezus heb gezien en dat Hij van aangezicht tot aangezicht met mij heeft gesproken, en dat Hij mij in alle eenvoud in mijn eigen taal over deze dingen heeft verteld, zoals de ene mens de andere iets vertelt;

40 en wegens mijn zwakheid in het schrijven heb ik slechts enkele daarvan opgeschreven.

41 En nu wil ik u aansporen die Jezus — over wie de profeten en de apostelen hebben geschreven — te zoeken, opdat de genade van God de Vader, en ook van de Heer Jezus Christus, en van de Heilige Geest, die van Hen getuigt, in u zal zijn en voor eeuwig in u zal verblijven. Amen.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Ether 13

1 En nu ga ik, Moroni, mijn kroniek van de vernietiging van het volk waarover ik heb geschreven, beëindigen.

2 Want zie, zij verwierpen alle woorden van Ether; want hij vertelde hun waarlijk van alle dingen vanaf het begin van de mens en dat, toen de wateren van het oppervlak van dit land waren weggevloeid, het een land werd dat boven alle andere landen verkieslijk was, een door de Heer uitverkoren land; daarom wilde de Heer dat alle mensen die op het oppervlak daarvan wonen, Hem dienen;

3 en dat het de plek was van het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel zou neerdalen, en van het gewijde heiligdom van de Heer.

4 Zie, Ether zag de dagen van Christus en hij sprak van een nieuw Jeruzalem op dit land.

5 En hij sprak eveneens van het huis van Israël en het Jeruzalem waar Lehi vandaan zou komen — nadat het verwoest was, zou het wederom worden opgebouwd, een heilige stad voor de Heer; daarom kon dat niet een nieuw Jeruzalem zijn, want het had in een vroegere tijd bestaan; maar het zou wederom worden opgebouwd en een heilige stad van de Heer worden; en het zou voor het huis van Israël worden gebouwd —

6 en dat er een nieuw Jeruzalem in dit land zou worden gebouwd voor het overblijfsel van het nageslacht van Jozef, van welke dingen er een zinnebeeld is geweest.

7 Want zoals Jozef zijn vader naar het land Egypte heeft gebracht, waar die ook is gestorven, zo heeft de Heer een overblijfsel van het nageslacht van Jozef uit het land Jeruzalem gebracht om barmhartig jegens het nageslacht van Jozef te kunnen zijn, zodat zij niet zouden omkomen, zoals Hij ook barmhartig is geweest jegens de vader van Jozef, opdat die niet zou omkomen.

8 Daarom zal het overblijfsel van het huis van Jozef in dit land worden gevestigd; en het zal voor hen een erfland zijn; en zij zullen een heilige stad voor de Heer bouwen, zoals het Jeruzalem vanouds; en zij zullen niet meer worden verward totdat het einde komt, wanneer de aarde zal voorbijgaan.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

9 En er zullen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn; en zij zullen zoals de oude zijn, behalve dan dat de oude zijn voorbijgegaan en alle dingen nieuw zijn geworden.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

10 En dan komt het nieuwe Jeruzalem; en gezegend zijn zij die erin wonen, want zij zijn het van wie de kleren wit zijn door het bloed van het Lam; en zij zijn het die worden gerekend onder het overblijfsel van het nageslacht van Jozef, dat van het huis van Israël was.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

11 En dan komt ook het Jeruzalem vanouds; en de inwoners daarvan, gezegend zijn zij, want zij zijn gewassen in het bloed van het Lam; en zij zijn het die waren verstrooid en vergaderd vanuit de vier hoeken van de aarde, en vanuit de noordelijke landen, en deelgenoot zijn van de vervulling van het verbond dat God heeft gesloten met hun vader, Abraham.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

12 En wanneer deze dingen komen, wordt het schriftwoord vervuld dat zegt: Er zijn eersten die de laatsten zullen zijn; en er zijn laatsten die de eersten zullen zijn.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

13 En ik wilde meer schrijven, maar het is mij verboden; groot en wonderbaar waren echter de profetieën van Ether; maar zij achtten hem als niets en wierpen hem uit; en overdag verborg hij zich in de holte van een rots en 's nachts ging hij uit en aanschouwde de dingen die over het volk zouden komen.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

14 En tijdens zijn verblijf in de holte van een rots schreef hij de rest van deze kroniek, terwijl hij 's nachts de vernietigingen aanschouwde die over het volk kwamen.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

15 En het geschiedde dat er in datzelfde jaar dat hij uit het midden van het volk werd geworpen, een grote oorlog onder het volk ontstond, want er waren er velen die opstonden, die sterke mannen waren en trachtten Coriantumr te vernietigen door hun geheime, goddeloze plannen, waarover reeds gesproken is.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

16 En nu bond Coriantumr, die zelf krijgskunde en alle geslepenheid van de wereld had bestudeerd, de strijd aan met hen die trachtten hem te vernietigen.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

17 Maar hij bekeerde zich niet, evenmin zijn mooie zonen en dochters; evenmin de mooie zonen en dochters van Cohor; evenmin de mooie zonen en dochters van Corihor; kortom, er waren er onder de mooie zonen en dochters op het oppervlak van de gehele aarde geen die zich van hun zonden bekeerden.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

18 Nu geschiedde het dat er in het eerste jaar dat Ether in de holte van een rots woonde, velen werden gedood door het zwaard van die geheime verenigingen die tegen Coriantumr vochten om het koninkrijk te verkrijgen.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

19 En het geschiedde dat de zonen van Coriantumr veel vochten en veel bloed verloren.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

20 En in het tweede jaar kwam het woord van de Heer tot Ether dat hij tot Coriantumr moest profeteren dat, indien hij zich met zijn gehele huis bekeerde, de Heer hem zijn koninkrijk zou geven en het volk zou sparen —

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

21 anders zouden zij vernietigd worden, en ook zijn gehele huis, behalve hijzelf. En hij zou slechts leven om de vervulling te zien van de profetieën die waren gesproken aangaande een ander volk dat het land als erfdeel zou ontvangen; en Coriantumr zou door hen begraven worden; en iedere ziel zou vernietigd worden, behalve Coriantumr.

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

22 En het geschiedde dat Coriantumr zich niet bekeerde, noch zijn huis, noch het volk; en de oorlogen hielden niet op; en zij trachtten Ether te doden, maar hij vluchtte voor hen en verborg zich wederom in de holte van de rots.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

23 En het geschiedde dat Shared opstond, en ook hij leverde Coriantumr slag; en hij versloeg hem, zodat hij hem in het derde jaar in gevangenschap bracht.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

24 En in het vierde jaar versloegen de zonen van Coriantumr Shared en verkregen zij het koninkrijk wederom voor hun vader.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

25 Nu ontstond er een oorlog op het gehele oppervlak van het land, waarbij iedere man met zijn bende vocht om hetgeen hij verlangde.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

26 En er waren rovers, en kortom, er was allerlei goddeloosheid op het gehele oppervlak van het land.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

27 En het geschiedde dat Coriantumr buitengewoon vertoornd was op Shared en hij tegen hem ten strijde trok met zijn legers; en zij traden elkaar tegemoet in grote toorn, en zij traden elkaar tegemoet in het dal Gilgal; en de strijd werd buitengewoon hevig.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

28 En het geschiedde dat Shared drie dagen lang tegen hem vocht. En het geschiedde dat Coriantumr hem versloeg en hem achtervolgde totdat hij bij de vlakten van Heshlon kwam.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

29 En het geschiedde dat Shared hem wederom slag leverde op de vlakten; en zie, hij versloeg Coriantumr en dreef hem wederom terug naar het dal Gilgal.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

30 En Coriantumr leverde Shared wederom slag in het dal Gilgal, en hij versloeg Shared en doodde hem.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

31 En Shared had Coriantumr verwond aan zijn dij, zodat hij twee jaar lang niet wederom ten strijde trok; en onderwijl vergoten alle mensen op het oppervlak van het land bloed, en er was niemand om hen tegen te houden.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Ether 14

1 En nu begon er wegens de ongerechtigheid van het volk over het gehele land een grote vervloeking te komen, die inhield dat wanneer iemand zijn gereedschap of zijn zwaard op zijn plank legde, of op de plaats waar hij het wilde bewaren, zie, hij het de volgende ochtend niet kon vinden, zo groot was de vervloeking op het land.

2 Daarom klampte eenieder zich met beide handen vast aan hetgeen van hem was en wilde lenen noch uitlenen; en eenieder hield het gevest van zijn zwaard in zijn rechterhand ter verdediging van zijn eigendom en zijn eigen leven en dat van zijn vrouwen en kinderen.

3 En nu, zie, na twee jaar, en na de dood van Shared, stond de broer van Shared op en leverde Coriantumr slag, waarbij Coriantumr hem versloeg en hem achtervolgde tot de wildernis van Akish.

4 En het geschiedde dat de broer van Shared hem slag leverde in de wildernis van Akish; en de strijd werd buitengewoon hevig en vele duizenden vielen door het zwaard.

5 En het geschiedde dat Coriantumr de wildernis belegerde; en de broer van Shared marcheerde 's nachts de wildernis uit en doodde een deel van het leger van Coriantumr, terwijl zij dronken waren.

6 En hij trok verder naar het land Moron en zette zich op de troon van Coriantumr.

7 En het geschiedde dat Coriantumr twee jaar lang met zijn leger in de wildernis verbleef en in die tijd veel versterking voor zijn leger ontving.

8 Nu ontving de broer van Shared, die Gilead heette, wegens geheime verenigingen ook veel versterking voor zijn leger.

9 En het geschiedde dat zijn hogepriester hem vermoordde terwijl hij op zijn troon zat.

10 En het geschiedde dat iemand van de geheime verenigingen hem vermoordde in een geheime doorgang en het koninkrijk voor zichzelf verkreeg; en zijn naam was Lib; en Lib was zeer groot van gestalte, groter dan welke andere man ook onder het gehele volk.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 En het geschiedde in het eerste jaar van Lib dat Coriantumr optrok naar het land Moron en Lib slag leverde.

12 En het geschiedde dat hij met Lib streed, in welke strijd Lib hem op de arm sloeg, zodat hij werd verwond; niettemin rukte het leger van Coriantumr op tegen Lib, zodat hij vluchtte naar de kuststreek.

13 En het geschiedde dat Coriantumr hem achtervolgde; en Lib leverde hem slag aan de kust.

14 En het geschiedde dat Lib het leger van Coriantumr versloeg, zodat zij wederom naar de wildernis van Akish vluchtten.

15 En het geschiedde dat Lib hem achtervolgde totdat hij de vlakten van Agosh had bereikt. En toen Coriantumr voor Lib was gevlucht, had hij alle mensen meegenomen naar dat deel van het land waarheen hij was gevlucht.

16 En toen hij de vlakten van Agosh had bereikt, leverde hij Lib slag en hij sloeg hem totdat hij stierf; evenwel trok de broer van Lib in diens plaats tegen Coriantumr op, en de strijd werd buitengewoon hevig, waarbij Coriantumr wederom voor het leger van de broer van Lib vluchtte.

17 De naam van de broer van Lib nu was Shiz. En het geschiedde dat Shiz Coriantumr achtervolgde, en hij veroverde vele steden, en hij doodde zowel vrouwen als kinderen, en hij stak de steden in brand.

18 En de vrees voor Shiz verbreidde zich door het gehele land; ja, er ging een roep door het gehele land: Wie kan standhouden tegen het leger van Shiz? Zie, hij maakt alles op zijn pad met de grond gelijk!

19 En het geschiedde dat het volk zich op het gehele oppervlak van het land tot legers begon samen te voegen.

20 En zij waren verdeeld; en een gedeelte van hen vluchtte naar het leger van Shiz, en een gedeelte van hen vluchtte naar het leger van Coriantumr.

21 En de oorlog was zo hevig en langdurig geweest, en het toneel van bloedvergieten en slachting had zo lang geduurd, dat het gehele oppervlak van het land met de lichamen van de doden was bedekt.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

22 En de oorlog ging zo vlug en snel dat er niemand overbleef om de doden te begraven, want zij marcheerden van bloedvergieten tot bloedvergieten en lieten de lichamen van zowel mannen als vrouwen en kinderen verspreid op het oppervlak van het land achter om een prooi te worden voor de wormen van het vlees.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

23 En de stank ervan verspreidde zich over het oppervlak van het land, ja, over het gehele oppervlak van het land; daarom werden de mensen dag en nacht geplaagd vanwege de stank ervan.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

24 Niettemin hield Shiz niet op Coriantumr te achtervolgen; want hij had gezworen wraak te nemen op Coriantumr voor het bloed van zijn broer die was gedood, en op het woord van de Heer dat tot Ether was gekomen dat Coriantumr niet zou vallen door het zwaard.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

25 En aldus zien wij dat de Heer hen in de volheid van zijn verbolgenheid bezocht; en hun goddeloosheid en gruwelen hadden een weg bereid voor hun eeuwige vernietiging.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

26 En het geschiedde dat Shiz Coriantumr achtervolgde in oostelijke richting, zelfs tot aan de kuststreek, en daar leverde hij Shiz drie dagen lang slag.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

27 En de vernietiging onder de legers van Shiz was zo verschrikkelijk dat het volk bevreesd werd en voor de legers van Coriantumr begon te vluchten; en zij vluchtten naar het land Corihor en vaagden de inwoners voor zich weg, ja, allen die zich niet bij hen wilden aansluiten.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

28 En zij sloegen hun tenten op in het dal Corihor; en Coriantumr sloeg zijn tenten op in het dal Shurr. Nu was het dal Shurr bij de heuvel Comnor; daarom bracht Coriantumr zijn legers bijeen op de heuvel Comnor, en hij blies een bazuin voor de legers van Shiz om hen tot de strijd uit te nodigen.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

29 En het geschiedde dat zij opkwamen, maar wederom verdreven werden; en zij kwamen een tweede maal en werden voor de tweede maal wederom verdreven. En het geschiedde dat zij wederom een derde maal kwamen, en de strijd werd buitengewoon hevig.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

30 En het geschiedde dat Shiz Coriantumr sloeg en hem vele diepe wonden toebracht; en Coriantumr, die veel bloed had verloren, viel in zwijm en werd weggedragen alsof hij dood was.

31 Nu was het verlies aan mannen, vrouwen en kinderen aan beide kanten zo groot dat Shiz zijn mensen gebood de legers van Coriantumr niet te achtervolgen; daarom keerden zij terug naar hun kamp.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Ether 15

1 En het geschiedde, toen Coriantumr van zijn verwondingen was hersteld, dat hij zich de woorden begon te herinneren die Ether tot hem had gesproken.

2 Hij zag dat er al bijna twee miljoen van zijn volk door het zwaard waren gedood en hij werd bedroefd van hart; ja, er waren twee miljoen sterke mannen gedood, en eveneens hun vrouwen en hun kinderen.

3 Hij begon zich te bekeren van het kwaad dat hij had bedreven; hij begon zich de woorden te herinneren die bij monde van alle profeten waren gesproken, en hij zag dat ze tot dusver in elk opzicht waren vervuld; en zijn ziel treurde en weigerde zich te laten troosten.

4 En het geschiedde dat hij een brief schreef aan Shiz met het verzoek het volk te sparen, en hij zou afstand doen van het koninkrijk omwille van het leven van het volk.

5 En het geschiedde, toen Shiz zijn brief had ontvangen, dat hij een brief aan Coriantumr schreef, waarin stond dat hij het leven van het volk zou sparen als hij zich wilde overgeven, zodat hij hem met zijn eigen zwaard zou kunnen doden.

6 En het geschiedde dat het volk zich niet bekeerde van zijn ongerechtigheid; en het volk van Coriantumr werd tot toorn opgehitst tegen het volk van Shiz; en het volk van Shiz werd tot toorn opgehitst tegen het volk van Coriantumr; daarom leverde het volk van Shiz het volk van Coriantumr slag.

7 En toen Coriantumr zag dat hij op het punt stond te vallen, vluchtte hij wederom voor het volk van Shiz.

8 En het geschiedde dat hij bij de wateren van Ripliancum kwam, hetgeen vertaald betekent: groot of allesovertreffend; toen zij dan die wateren bereikten, sloegen zij hun tenten op; en Shiz sloeg dicht bij hen ook zijn tenten op; en bijgevolg trokken zij de volgende dag ten strijde.

9 En het geschiedde dat zij een buitengewoon hevige strijd voerden, waarin Coriantumr wederom werd verwond, en wegens bloedverlies viel hij in zwijm.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

10 En het geschiedde dat de legers van Coriantumr druk uitoefenden op de legers van Shiz, zodat zij hen versloegen en voor zich uit op de vlucht joegen; en zij vluchtten zuidwaarts en sloegen hun tenten op in een plaats die Ogath werd genoemd.

11 En het geschiedde dat het leger van Coriantumr zijn tenten opsloeg bij de heuvel Ramah; en het was diezelfde heuvel waar mijn vader, Mormon, de kronieken, die heilig waren, in de hoede van de Heer had verborgen.

12 En het geschiedde dat zij het gehele volk op het gehele oppervlak van het land dat niet was gedood, bijeenbrachten, behalve Ether.

13 En het geschiedde dat Ether alles zag wat het volk deed; en hij zag dat het volk dat voor Coriantumr was, bij het leger van Coriantumr werd ingelijfd; en het volk dat voor Shiz was, werd bij het leger van Shiz ingelijfd.

14 Welnu, vier jaar lang waren zij bezig het volk bijeen te brengen om allen te verkrijgen die zich op het oppervlak van het land bevonden en om alle mogelijke versterking te ontvangen die zij maar konden ontvangen.

15 En het geschiedde, toen zij allen waren ingelijfd, eenieder bij het leger van zijn keuze, samen met zijn vrouw en zijn kinderen — zowel mannen als vrouwen en kinderen waren met oorlogswapens uitgerust, met schilden en borstplaten en hoofdplaten, en waren gekleed op de oorlog — dat zij tegen elkaar ten strijde trokken; en zij vochten die gehele dag en overwonnen niet.

16 En het geschiedde, toen het nacht was, dat zij vermoeid waren en zich in hun kamp terugtrokken; en nadat zij zich in hun kamp hadden teruggetrokken, hieven zij een gekerm en een geweeklaag aan wegens het verlies van de gedoden van hun volk; en hun geschreeuw en gekerm en geweeklaag was zo hevig dat die de lucht verscheurden.

17 En het geschiedde dat zij de volgende dag wederom ten strijde trokken, en die dag was groot en verschrikkelijk; niettemin overwonnen zij niet, en toen het wederom nacht werd, verscheurden zij de lucht met hun geschreeuw en hun gekerm en hun gerouwklaag wegens het verlies van de gedoden van hun volk.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and headplates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 En het geschiedde dat Coriantumr wederom een brief aan Shiz schreef met het verzoek niet wederom ten strijde te trekken, maar het koninkrijk te nemen en het leven van het volk te sparen.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

19 Doch zie, de Geest van de Heer was opgehouden op hen in te werken en Satan had het hart van het volk volledig in zijn macht; want zij waren overgeleverd aan de verstoktheid van hun hart en de verblindheid van hun verstand om vernietigd te worden; daarom trokken zij wederom ten strijde.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

20 En het geschiedde dat zij die gehele dag vochten, en toen het nacht werd, sliepen zij op hun zwaard.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

21 En de volgende dag vochten zij totdat het nacht werd.

And on the morrow they fought even until the night came.

22 En toen het nacht werd, waren zij dronken van toorn, zoals een man die dronken is van wijn; en wederom sliepen zij op hun zwaard.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

23 En de volgende dag vochten zij wederom; en toen het nacht werd, waren zij allen gevallen door het zwaard op tweeënvijftig van het volk van Coriantumr na, en negenenzestig van het volk van Shiz.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

24 En het geschiedde dat zij die nacht op hun zwaard sliepen, en de volgende dag vochten zij wederom, en die gehele dag streden zij uit alle macht met hun zwaard en hun schild.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

25 En toen het nacht werd, waren er nog maar tweeëndertig van het volk van Shiz en zevenentwintig van het volk van Coriantumr.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

26 En het geschiedde dat zij aten en sliepen en zich erop voorbereidden de volgende dag te sterven. En het waren grote en sterke mannen wat mensenkracht betreft.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

27 En het geschiedde dat zij drie uur lang vochten en wegens bloedverlies in zwijm vielen.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

28 En het geschiedde, toen de mannen van Coriantumr voldoende kracht hadden ontvangen om te kunnen lopen, dat zij voor hun leven wilden vluchten; maar zie, Shiz stond op, en zijn mannen ook, en hij zwoer in zijn verbolgenheid Coriantumr te doden of zelf door het zwaard om te komen.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

29 Daarom achtervolgde hij hen, en de volgende dag haalde hij hen in; en wederom vochten zij met het zwaard. En zie, het geschiedde, toen zij allen door het zwaard waren gevallen, op Coriantumr en Shiz na, dat Shiz wegens bloedverlies in zwijm viel.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

30 En het geschiedde, toen Coriantumr op zijn zwaard had geleund om wat uit te rusten, dat hij Shiz het hoofd afsloeg.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

31 En het geschiedde, nadat hij het hoofd van Shiz had afgeslagen, dat Shiz zich op zijn handen oprichtte en terugviel; en toen hij naar adem had gesnakt, stierf hij.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

32 En het geschiedde dat Coriantumr ter aarde viel en als een levenloze werd.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

33 En de Heer sprak tot Ether en zei tot hem: Ga uit. En hij ging uit en zag dat de woorden van de Heer alle waren vervuld; en hij voltooide zijn kroniek — en geen honderdste deel heb ik opgeschreven — en hij verborg die op een wijze dat het volk van Limhi haar vond.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

34 De laatste woorden nu die door Ether zijn geschreven, zijn deze: Of de Heer wil dat ik veranderd word of dat ik de wil van de Heer in het vlees onderga, het doet er niet toe, indien ik maar het heil verkrijg in het koninkrijk van God. Amen.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Het boek Moroni

Moroni 1

1 Nu had ik, Moroni, niet gedacht nog meer te zullen schrijven na de samenvatting van het verslag van het volk van Jared te hebben voltooid; maar ik ben nog niet omgekomen; en ik maak mij niet bekend aan de Lamanieten, zodat zij mij niet zullen vernietigen.

2 Want zie, hun onderlinge oorlogen zijn buitengewoon hevig; en wegens hun haat doden zij iedere Nephiet die de Christus niet wil verloochenen.

3 En ik, Moroni, wil de Christus niet verloochenen; daarom zwerf ik overal rond voor de veiligheid van mijn leven.

4 Welnu, ik schrijf nog enkele dingen, in tegenstelling tot hetgeen ik had gedacht; want ik had gedacht niets meer te zullen schrijven; maar ik schrijf nog enkele dingen, in de hoop dat zij, volgens de wil van de Heer, in de toekomst van waarde zullen zijn voor mijn broeders, de Lamanieten.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moroni 2

1 De woorden van Christus, die Hij sprak tot zijn discipelen, de twaalf die Hij gekozen had, toen Hij hun de handen oplegde —

2 en Hij noemde hen bij de naam en zei: U zult de Vader aanroepen in mijn naam, in krachtig gebed; en wanneer u dat hebt gedaan, zult u de macht hebben om hem die u de handen oplegt, de Heilige Geest te geven; en u zult die in mijn naam geven, want aldus doen mijn apostelen.

3 Nu sprak Christus die woorden tot hen bij zijn eerste verschijning; en de menigte hoorde het niet, maar de discipelen hoorden het wel; en de Heilige Geest viel op zovelen als zij de handen oplegden.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moroni 3

1 De wijze waarop de discipelen, die ouderlingen van de kerk werden genoemd, priesters en leraren ordenden —

2 nadat zij tot de Vader hadden gebeden in de naam van Christus, legden zij hun de handen op en zeiden:

3 In de naam van Jezus Christus orden ik u tot priester (of als het om een leraar ging: orden ik u tot leraar) om bekering en vergeving van zonden door Jezus Christus te prediken, door tot het einde in geloof in zijn naam te volharden. Amen.

4 En op die wijze ordenden zij priesters en leraren, volgens de gaven en roepingen van God aan de mens; en zij ordenden hen door de macht van de Heilige Geest, die in hen was.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moroni 4

1 De wijze waarop hun ouderlingen en priesters het vlees en bloed van Christus aan de kerk bedienden; en zij bedienden het volgens de geboden van Christus; daarom weten wij dat het de juiste wijze is; en de ouderling of priester bediende het —

2 en zij knielden neer met de kerk en baden tot de Vader in de naam van Christus en zeiden:

3 O God, eeuwige Vader, wij vragen U in de naam van uw Zoon, Jezus Christus, dit brood te zegenen en te heiligen voor de zielen van allen die ervan nemen, opdat zij het mogen eten ter gedachtenis van het lichaam van uw Zoon, en U, o God, eeuwige Vader, betuigen dat zij gewillig zijn de naam van uw Zoon op zich te nemen en Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden die Hij hun heeft gegeven, opdat zij zijn Geest altijd bij zich mogen hebben. Amen.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 5

1 De wijze waarop de wijn werd bediend — Zie, zij namen de beker en zeiden:

2 O God, eeuwige Vader, wij vragen U in de naam van uw Zoon, Jezus Christus, deze wijn te zegenen en te heiligen voor de zielen van allen die ervan drinken, opdat zij het mogen doen ter gedachtenis van het bloed van uw Zoon dat voor hen is vergoten, opdat zij U, o God, eeuwige Vader, mogen betuigen dat zij Hem altijd indachtig zijn, opdat zij zijn Geest bij zich mogen hebben. Amen.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 6

1 En nu spreek ik over de doop. Zie, ouderlingen, priesters en leraren werden gedoopt; maar zij werden niet gedoopt, tenzij zij vruchten voortbrachten waaruit bleek dat zij het waardig waren.

2 Evenmin lieten zij mensen tot de doop toe, tenzij die met een gebroken hart en een verslagen geest kwamen en tot de kerk getuigden dat zij zich werkelijk van al hun zonden hadden bekeerd.

3 En er werden geen mensen tot de doop toegelaten, tenzij die de naam van Christus op zich namen en vastbesloten waren Hem tot het einde te dienen.

4 En wanneer zij tot de doop waren toegelaten en de macht van de Heilige Geest op hen had ingewerkt en hen had gereinigd, werden zij onder het volk van de kerk van Christus gerekend; en hun naam werd opgeschreven, zodat zij bekend zouden blijven en gevoed worden door het goede woord van God, om hen op het rechte pad te houden, om hen voortdurend het gebed indachtig te doen zijn, alleen vertrouwend op de verdiensten van Christus, die de bron en voleinder was van hun geloof.

5 En de leden van de kerk kwamen dikwijls tezamen om te vasten en te bidden en met elkaar te spreken over het welzijn van hun ziel.

6 En zij kwamen dikwijls tezamen om van het brood en de wijn te nemen ter gedachtenis van de Heer Jezus.

7 En zij zagen er nauwlettend op toe dat er geen ongerechtigheid onder hen was; en als er werden gevonden die ongerechtigheid bedreven — en als drie getuigen van de kerk hen voor de ouderlingen schuldig bevonden — en zij zich niet bekeerden en zij niet bekenden, dan werd hun naam uitgewist en werden zij niet onder het volk van Christus gerekend.

8 Maar zo dikwijls als zij zich bekeerden en vergeving zochten, met een oprechte bedoeling, ontvingen zij vergeving.

9 En hun bijeenkomsten werden door de kerk geleid naar de werkingen van de Geest en door de macht van de Heilige Geest; want zoals de macht van de Heilige Geest hen leidde — zij het om te prediken of aan te sporen of te bidden of te smeken of te zingen — zo werd het gedaan.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moroni 7

1 En nu schrijf ik, Moroni, enkele woorden op die mijn vader, Mormon, gesproken heeft over geloof, hoop en naastenliefde; want aldus sprak hij tot de mensen toen hij hen onderwees in de synagoge, die zij als plaats van aanbidding hadden gebouwd.

2 En nu spreek ik, Mormon, tot u, mijn geliefde broeders; en het is door de genade van God de Vader, en van onze Heer Jezus Christus, en zijn heilige wil, dankzij de gave van zijn roeping aan mij, dat mij wordt toegestaan op dit tijdstip tot u te spreken.

3 Welnu, ik wil spreken tot u die tot de kerk behoort, die de vredige volgelingen van Christus bent en die voldoende hoop hebt verkregen waardoor u tot de rust van de Heer kunt ingaan, van nu af aan totdat u met Hem zult rusten in de hemel.

4 En nu, mijn broeders, ik beoordeel u zo wegens uw vredige wandel onder de mensenkinderen.

5 Want ik denk aan het woord van God dat zegt: Aan hun werken zult u hen kennen; want indien hun werken goed zijn, zijn zij eveneens goed.

6 Want zie, God heeft gezegd dat een mens die slecht is, niet kan doen wat goed is; want indien hij een gave offert of tot God bidt, baat het hem niets, tenzij hij het met een oprechte bedoeling doet.

7 Want zie, het wordt hem niet als gerechtigheid toegerekend.

8 Want zie, indien een mens die slecht is, een gave geeft, doet hij het met tegenzin; daarom wordt het hem toegerekend alsof hij de gave had behouden; daarom wordt hij in de ogen van God als slecht gerekend.

9 En aldus wordt het een mens ook als kwaad toegerekend als hij bidt, maar het niet met een oprecht voornemen van hart doet; ja, en het baat hem niets, want God neemt zo iemand niet aan.

10 Zo kan een mens die slecht is, niet doen wat goed is; evenmin zal hij een goede gave geven.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

11 Want zie, een bittere bron kan geen goed water geven; evenmin kan een goede bron bitter water geven; daarom kan een mens die een dienstknecht van de duivel is, Christus niet volgen; maar indien hij Christus wel volgt, kan hij niet een dienstknecht van de duivel zijn.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

12 Daarom, alle dingen die goed zijn, komen van God; en wat slecht is, komt van de duivel; want de duivel is een vijand van God en strijdt voortdurend tegen Hem, en nodigt uit en verlokt tot zonde en om voortdurend te doen wat kwaad is.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

13 Doch zie, wat van God is, nodigt uit en verlokt om voortdurend goed te doen; daarom is alles wat uitnodigt en verlokt om goed te doen en God lief te hebben en Hem te dienen, door God ingegeven.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

14 Welnu, zie toe, mijn geliefde broeders, dat u hetgeen slecht is niet aan God toeschrijft, noch hetgeen goed is en van God, aan de duivel.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

15 Want zie, mijn broeders, het is u gegeven te oordelen, zodat u goed van kwaad kunt onderscheiden; en opdat u het met volmaakte kennis zult weten, is de wijze van oordelen even duidelijk als het verschil tussen het daglicht en de donkere nacht.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

16 Want zie, de Geest van Christus wordt aan ieder mens gegeven, opdat hij goed van kwaad zal kunnen onderscheiden; welnu, ik toon u de wijze van oordelen; want alles wat uitnodigt om goed te doen en overreedt om in Christus te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom kunt u met volmaakte kennis weten dat het van God is.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

17 Maar alles wat de mens overreedt om kwaad te doen en niet in Christus te geloven en Hem te verloochenen en God niet te dienen, daarvan kunt u met volmaakte kennis weten dat het van de duivel is; want op die wijze gaat de duivel te werk, want hij overreedt geen enkel mens om goed te doen, neen, niet één; en zijn engelen evenmin; en evenmin zij die zich aan hem onderwerpen.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

18 En nu, mijn broeders, aangezien u het licht kent waarmee u kunt oordelen, welk licht het licht van Christus is, zie toe dat u niet verkeerd oordeelt; want met datzelfde oordeel waarmee u oordeelt, zult ook u geoordeeld worden.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

19 Daarom smeek ik u, broeders, zorgvuldig onderzoek te doen in het licht van Christus, opdat u goed van kwaad kunt onderscheiden; en wanneer u al het goede aangrijpt en het niet veroordeelt, zult u zeker een kind van Christus zijn.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

20 En nu, mijn broeders, hoe kunt u al het goede aangrijpen?

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

21 En nu kom ik bij dat geloof waarover ik heb gezegd te zullen spreken; en ik zal u vertellen hoe u al het goede kunt aangrijpen.

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

22 Want zie, omdat God alle dingen weet — daar Hij bestaat van eeuwigheid tot eeuwigheid — zie, heeft Hij engelen gezonden om de mensenkinderen te dienen, om de komst van Christus te openbaren; en in Christus zou al het goede komen.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

23 En God heeft ook aan profeten verkondigd, door zijn eigen mond, dat Christus zou komen.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

24 En zie, er waren verschillende wijzen waarop Hij de mensenkinderen datgene openbaarde wat goed is; en alles wat goed is, komt van Christus; anders waren de mensen gevallen gebleven en had er niets goeds tot hen kunnen komen.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

25 Welnu, door de bediening van engelen en door ieder woord dat uit de mond van God uitging, begonnen de mensen geloof in Christus te oefenen; en aldus grepen zij al het goede aan door geloof; en zo was het tot de komst van Christus.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

26 En nadat Hij was gekomen, werden de mensen eveneens gered door geloof in zijn naam; en door geloof worden zij zonen van God. En zowaar Christus leeft, heeft Hij deze woorden tot onze vaderen gesproken: Wat u de Vader ook in mijn naam zult vragen, dat goed is, vol vertrouwen gelovende dat u zult ontvangen, zie, het zal u geschieden.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

27 Welnu, mijn geliefde broeders, zijn wonderen opgehouden omdat Christus ten hemel is gevaren en Zich aan de rechterhand van God heeft gezet, om bij de Vader aanspraak te maken op zijn recht op barmhartigheid dat Hij jegens de mensenkinderen heeft?

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

28 Want Hij heeft aan de doeleinden van de wet voldaan en Hij maakt aanspraak op allen die in Hem geloven; en zij die in Hem geloven, zullen al het goede aanhangen; daarom bepleit Hij de zaak van de mensenkinderen; en Hij woont voor eeuwig in de hemelen.

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

29 En zijn wonderen opgehouden, mijn geliefde broeders, omdat Hij dat heeft gedaan? Zie, ik zeg u: Neen; evenmin zijn engelen opgehouden de mensenkinderen te dienen.

30 Want zie, zij zijn Hem onderworpen om volgens het woord van zijn gebod te dienen en zich te tonen aan hen die een sterk geloof hebben en een onwrikbare geest in iedere vorm van godsvrucht.

31 En de taak van hun bediening is om mensen bekering toe te roepen en het werk van de verbonden van de Vader die Hij met de mensenkinderen heeft gesloten, te vervullen en te verrichten; om de weg onder de mensenkinderen te bereiden door het woord van Christus te verkondigen aan de uitverkoren vaten des Heren, opdat zij van Hem zullen getuigen.

32 En zodoende bereidt de Here God de weg, zodat het overige deel van de mensen in Christus zal geloven, opdat de Heilige Geest een plaats in hun hart zal verkrijgen, volgens zijn macht; en op die wijze brengt de Vader de verbonden tot stand die Hij met de mensenkinderen heeft gesloten.

33 En Christus heeft gezegd: Indien u geloof in Mij hebt, zult u macht hebben om alles te doen wat Ik raadzaam acht.

34 En Hij heeft gezegd: Bekeer u, alle einden der aarde, en kom tot Mij en laat u dopen in mijn naam, en geloof in Mij, opdat u gered zult worden.

35 En nu, mijn geliefde broeders, indien deze dingen die ik tot u gesproken heb inderdaad waar zijn — en God zal u ten laatsten dage met macht en grote heerlijkheid tonen dat ze waar zijn — en indien ze waar zijn, is de dag van wonderen dan opgehouden?

36 Of zijn engelen opgehouden te verschijnen aan de mensenkinderen? Of heeft Hij hun de macht van de Heilige Geest onthouden? Of zal Hij dat doen zolang de tijd duurt, of de aarde bestaat, of er op het oppervlak daarvan één mens bestaat die moet worden gered?

37 Zie, ik zeg u: Neen; want het is door geloof dat wonderen worden verricht; en het is door geloof dat engelen verschijnen en de mensen dienen; daarom, indien die dingen zijn opgehouden, wee de mensenkinderen, want het is wegens ongeloof, en alles is tevergeefs.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

38 Want niemand kan worden gered, volgens de woorden van Christus, tenzij hij gelooft in zijn naam; daarom, indien die dingen zijn opgehouden, is geloof ook opgehouden; en vreselijk is dan de toestand van de mensen, want zij zijn alsof er geen verlossing is teweeggebracht.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

39 Doch zie, mijn geliefde broeders, van u heb ik een beter beeld, want wegens uw zachtmoedigheid meen ik dat u in Christus gelooft; want indien u niet in Hem gelooft, dan bent u niet geschikt om onder het volk van zijn kerk te worden gerekend.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

40 En voorts, mijn geliefde broeders, wil ik tot u spreken aangaande hoop. Hoe kunt u geloof verwerven, tenzij u hoop hebt?

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

41 En waar zult u op hopen? Zie, ik zeg u dat u door de verzoening van Christus en de kracht van zijn opstanding zult hopen tot het eeuwige leven te worden opgewekt, en wel wegens uw geloof in Hem volgens de belofte.

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

42 Daarom, indien een mens geloof heeft, moet hij wel hoop hebben; want zonder geloof kan er geen hoop zijn.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

43 En voorts, zie, ik zeg u dat hij geen geloof en hoop kan hebben, tenzij hij zachtmoedig en nederig van hart is.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

44 Anders zijn zijn geloof en hoop tevergeefs, want niemand is aannemelijk voor God dan alleen de zachtmoedigen en nederigen van hart; en indien een mens zachtmoedig en nederig van hart is en door de macht van de Heilige Geest belijdt dat Jezus de Christus is, moet hij wel naastenliefde hebben; want als hij geen naastenliefde heeft, is hij niets; daarom moet hij wel naastenliefde hebben.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

45 En de naastenliefde is lankmoedig en goedertieren en niet afgunstig en niet opgeblazen; zij zoekt zichzelf niet, wordt niet verbitterd, rekent het kwade niet toe en is niet blij over ongerechtigheid, maar zij is blij met de waarheid; zij verdraagt alle dingen, gelooft alle dingen, hoopt alle dingen en doorstaat alle dingen.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

46 Daarom, mijn geliefde broeders, indien u geen naastenliefde hebt, bent u niets, want de naastenliefde vergaat nimmer. Houd daarom vast aan de naastenliefde, die het voornaamste van alles is, want alle dingen moeten vergaan —

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

47 maar de naastenliefde is de reine liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand; en wie ook ten laatsten dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met hem zal het wel zijn.

48 Welnu, mijn geliefde broeders, bid tot de Vader met alle kracht van uw hart dat u met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn, opdat u zonen van God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben; opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is. Amen.

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moroni 8

1 Een brief van mijn vader, Mormon, geschreven aan mij, Moroni; en hij is aan mij geschreven kort na mijn roeping tot de bediening. En op deze wijze heeft hij mij geschreven:

2 Mijn geliefde zoon, Moroni, ik ben buitengewoon verheugd dat je Heer Jezus Christus jou indachtig is geweest en je tot zijn bediening heeft geroepen, en tot zijn heilige werk.

3 Ik ben je altijd indachtig in mijn gebeden en bid voortdurend tot God de Vader in de naam van zijn heilig Kind, Jezus, dat Hij jou, door zijn oneindige goedheid en genade, zal bewaren door volharding in het geloof in zijn naam tot het einde.

4 En nu, mijn zoon, spreek ik tot jou over hetgeen mij buitengewoon bedroeft; want het bedroeft mij dat er woordenstrijd onder jullie ontstaat.

5 Want, indien ik de waarheid heb vernomen, is er woordenstrijd onder jullie geweest aangaande de doop van jullie kleine kinderen.

6 En nu, mijn zoon, wil ik dat je ijverig te werk gaat om deze grote dwaling uit jullie midden te verwijderen; want met dat oogmerk schrijf ik deze brief.

7 Want onmiddellijk nadat ik deze dingen over jullie had vernomen, deed ik navraag bij de Heer aangaande die zaak. En het woord van de Heer kwam tot mij door de macht van de Heilige Geest, namelijk:

8 Luister naar de woorden van Christus, uw Verlosser, uw Heer en uw God. Zie, Ik ben in de wereld gekomen niet om rechtvaardigen, maar om zondaars bekering toe te roepen; de gezonden hebben geen geneesheer nodig, maar zij die ziek zijn; welnu, kleine kinderen zijn gezond, want zij zijn niet in staat om zonde te bedrijven; daarom is de vervloeking van Adam van hen weggenomen in Mij, zodat die geen macht over hen heeft; en in Mij is de wet van de besnijdenis weggedaan.

9 En op deze wijze openbaarde de Heilige Geest mij het woord van God; daarom weet ik, mijn geliefde zoon, dat het ernstige spotternij is voor het aangezicht van God om kleine kinderen te dopen.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

10 Zie, ik zeg je dat je het volgende zult leren: bekering en doop voor hen die toerekeningsvatbaar zijn en in staat om zonde te bedrijven; ja, leer de ouders dat zij zich moeten bekeren en zich moeten laten dopen en zich als hun kleine kinderen moeten verootmoedigen, en zij zullen allen met hun kleine kinderen worden behouden.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

11 En hun kleine kinderen hebben geen bekering of doop nodig. Zie, de doop is tot bekering, ter vervulling van de geboden, tot vergeving van zonden.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

12 Maar kleine kinderen zijn levend in Christus, ja, vanaf de grondlegging van de wereld; zo niet, dan is God een partijdig God, en ook een veranderlijk God en een aannemer des persoons; want hoevele kleine kinderen zijn er niet zonder de doop gestorven!

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

13 Welnu, indien kleine kinderen zonder de doop niet behouden konden worden, moesten zij wel naar een eindeloze hel zijn gegaan.

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

14 Zie, ik zeg je dat hij die denkt dat kleine kinderen de doop nodig hebben, zich in de gal van bitterheid en in de boeien van ongerechtigheid bevindt; want hij heeft geloof, hoop noch naastenliefde; daarom moet hij, indien hij met die gedachte wordt weggerukt, afdalen naar de hel.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

15 Want vreselijk is de goddeloosheid om te denken dat God het ene kind behoudt wegens de doop, en dat het andere verloren moet gaan omdat het niet is gedoopt.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

16 Wee hun die de wegen van de Heer op die wijze verdraaien, want tenzij zij zich bekeren, zullen zij verloren gaan. Zie, ik spreek met vrijmoedigheid en met gezag van God; en ik vrees niet wat de mens kan doen, want de volmaakte liefde drijft alle vrees uit.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

17 En ik ben vervuld met naastenliefde, ja, de eeuwigdurende liefde; daarom zijn mij alle kinderen gelijk; daarom heb ik kleine kinderen lief met een volmaakte liefde; en zij zijn allen gelijk en deelgenoot van het heil.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

18 Want ik weet dat God geen partijdig God is, noch een veranderlijk Wezen; integendeel, Hij is onveranderlijk van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

19 Kleine kinderen kunnen zich niet bekeren; daarom is het vreselijke goddeloosheid om de reine barmhartigheden van God jegens hen te verloochenen, want zij zijn allen levend in Hem dankzij zijn barmhartigheid.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

20 En hij die zegt dat kleine kinderen de doop nodig hebben, verloochent de barmhartigheden van Christus en acht zijn verzoening en de kracht van zijn verlossing als niets.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

21 Wee zulke mensen, want zij lopen het gevaar van de dood, de hel en eindeloze kwelling. Ik zeg het vrijmoedig; God heeft het mij geboden. Luister en handel ernaar, anders zal het tegen je getuigen voor de rechterstoel van Christus.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

22 Want zie, alle kleine kinderen zijn levend in Christus, en ook allen die niet onder de wet staan. Want de kracht van de verlossing komt tot allen die geen wet hebben; daarom kan hij die niet is veroordeeld, of hij die niet onder veroordeling staat, zich niet bekeren; en zo iemand baat de doop niets —

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

23 integendeel, het is spotternij voor het aangezicht van God om de barmhartigheden van Christus en de macht van zijn Heilige Geest te loochenen en op dode werken te vertrouwen.

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

24 Zie, mijn zoon, dit moet niet zo zijn; want bekering is voor hen die onder veroordeling staan en onder de vervloeking van een gebroken wet.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

25 En de eerste vrucht van de bekering is de doop; en de doop komt door geloof om de geboden te volbrengen; en het volbrengen van de geboden brengt vergeving van zonden;

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

26 en de vergeving van zonden brengt zachtmoedigheid en nederigheid van hart; en dankzij de zachtmoedigheid en nederigheid van hart komt het bezoek van de Heilige Geest, welke Trooster vervult met hoop en volmaakte liefde, welke liefde standhoudt door ijverig te bidden, totdat het einde komt, wanneer alle heiligen bij God zullen wonen.

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

27 Zie, mijn zoon, ik zal je wederom schrijven als ik niet binnenkort tegen de Lamanieten optrek. Zie, de hoogmoed van deze natie, ofwel het volk van de Nephieten, zal blijken hun vernietiging te zijn, tenzij zij zich bekeren.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

28 Bid voor hen, mijn zoon, dat bekering tot hen zal komen. Maar zie, ik vrees dat de Geest is opgehouden op hen in te werken; en in dit deel van het land trachten zij ook een eind te maken aan alle macht en gezag die van God komen; en zij verloochenen de Heilige Geest.

29 En na het verwerpen van een zo grote kennis, mijn zoon, moeten zij wel spoedig omkomen, ter vervulling van de profetieën die door de profeten zijn gesproken, evenals van de woorden van onze Heiland zelf.

30 Vaarwel, mijn zoon, totdat ik je schrijf, of je wederom ontmoet. Amen.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

De tweede brief van Mormon aan zijn zoon Moroni.

Moroni 9

1 Mijn geliefde zoon, ik schrijf je wederom, opdat je zult weten dat ik nog in leven ben; maar ik schrijf het een en ander over iets wat zeer smartelijk is.

2 Want zie, ik heb een zware strijd gehad met de Lamanieten, waarin wij niet overwonnen hebben; en Archeantus is door het zwaard gevallen, en ook Luram en Emron; ja, en wij hebben een groot aantal van onze beste mannen verloren.

3 En nu zie, mijn zoon, ik vrees dat de Lamanieten dit volk zullen vernietigen; want zij bekeren zich niet en Satan hitst hen voortdurend op tot toorn tegen elkaar.

4 Zie, ik arbeid voortdurend onder hen; en wanneer ik het woord van God met scherpte spreek, beven zij en worden zij vertoornd op mij; en wanneer ik geen scherpte gebruik, verstokken zij hun hart ertegen; daarom vrees ik dat de Geest van de Heer is opgehouden op hen in te werken.

5 Want zij zijn zo buitengewoon vertoornd dat zij, naar het mij voorkomt, geen vrees hebben voor de dood; en zij hebben hun liefde voor elkaar verloren; en zij dorsten voortdurend naar bloed en wraak.

6 En nu, mijn geliefde zoon, laten wij, ondanks hun verstoktheid, ijverig arbeiden; want als wij onze arbeid staakten, zouden wij onder veroordeling komen te staan; want wij hebben een werk te verrichten tijdens ons verblijf in deze tabernakel van leem, teneinde de vijand van alle gerechtigheid te overwinnen en onze ziel te laten rusten in het koninkrijk van God.

7 En nu schrijf ik het een en ander over het lijden van dit volk. Want zie, volgens het bericht dat ik van Amoron heb ontvangen, hebben de Lamanieten vele gevangenen die zij hebben weggehaald uit de toren van Sherrizah; en er waren mannen, vrouwen en kinderen bij.

The second epistle of Mormon to his son Moroni.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

8 En zij hebben de mannen en vaders van die vrouwen en kinderen gedood; en zij voeden de vrouwen met het vlees van hun mannen en de kinderen met het vlees van hun vaders; en zij geven hun bijna geen water.

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

9 En ondanks deze grote gruwel van de Lamanieten, overtreft die niet die van ons volk in Moriantum. Want zie, zij hebben vele dochters van de Lamanieten gevangengenomen; en nadat zij hen hadden beroofd van hetgeen het liefst en het kostbaarst boven alles was, namelijk hun kuisheid en deugd —

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

10 en nadat zij dat hadden gedaan, vermoordden zij hen op een uitermate wrede wijze, door hun lichaam tot stervens toe te folteren; en nadat zij dat hebben gedaan, verslinden zij hun vlees als wilde beesten, wegens de verstoktheid van hun hart; en zij doen het als teken van dapperheid.

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

11 O, mijn geliefde zoon, hoe kan een dergelijk volk, dat zonder beschaving is —

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

12 (en slechts enkele jaren zijn verstreken, en zij zijn een beschaafd en aangenaam volk geweest)

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

13 maar, o mijn zoon, hoe kan een dergelijk volk, dat in zoveel gruwel behagen schept —

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

14 hoe kunnen wij verwachten dat God zijn hand in het gericht tegen ons zal weerhouden?

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

15 Zie, mijn hart roept uit: Wee dit volk. Treed in het gericht, o God, en verberg hun zonden en goddeloosheid en gruwelen voor uw aangezicht!

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

16 En voorts, mijn zoon, zijn er vele weduwen en hun dochters die in Sherrizah zijn gebleven; en zie, wat de Lamanieten niet aan voorraad hebben weggevoerd, dat heeft het leger van Zenephi weggevoerd, en zij werden aan hun lot overgelaten om overal rond te zwerven op zoek naar voedsel; en vele oude vrouwen bezwijmen onderweg en sterven.

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

17 En het leger dat bij mij is, is zwak; en de legers van de Lamanieten liggen tussen Sherrizah en mij; en zovelen als er naar het leger van Aäron zijn gevlucht, zijn het slachtoffer geworden van hun vreselijke onmenselijkheid.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

18 O, de verdorvenheid van mijn volk! Zij zijn zonder orde en zonder barmhartigheid. Zie, ik ben slechts een mens en ik heb slechts de kracht van een mens en ik kan mijn bevelen niet langer afdwingen.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

19 En zij zijn sterk geworden in hun ontaarding; en zij zijn allen even onmenselijk en sparen niemand, oud noch jong; en zij scheppen behagen in alles behalve het goede; en het lijden van onze vrouwen en onze kinderen op het gehele oppervlak van dit land overtreft alles; ja, het is met geen tong te vertellen; evenmin laat het zich opschrijven.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

20 En nu, mijn zoon, sta ik niet langer stil bij dit afgrijselijke toneel. Zie, je kent de goddeloosheid van dit volk; je weet dat zij beginselloos zijn en geen gevoel meer hebben; en hun goddeloosheid overtreft die van de Lamanieten.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

21 Zie, mijn zoon, ik kan hen niet aanbevelen bij God uit vrees dat Hij mij zal slaan.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

22 Doch zie, mijn zoon, jou beveel ik wél bij God aan, en ik vertrouw in Christus dat je zult worden gered; en ik bid God dat Hij je leven zal sparen om getuige te zijn van de terugkeer van zijn volk tot Hem, of van hun volslagen vernietiging; want ik weet dat zij moeten omkomen, tenzij zij zich bekeren en tot Hem terugkeren.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

23 En indien zij omkomen, zal het zijn zoals met de Jaredieten, wegens de weerspannigheid van hun hart, dat dorst naar bloed en wraak.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

24 En indien zij omkomen, dan weten wij dat velen van onze broeders naar de Lamanieten zijn overgelopen, en er zullen er ook nog velen meer naar hen overlopen; welnu, schrijf nog het een en ander, indien je gespaard blijft en ik omkom en je niet zie; maar ik vertrouw erop je binnenkort te zullen zien, want ik heb heilige kronieken die ik aan jou wil overdragen.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

25 Mijn zoon, wees getrouw in Christus; en mogen de dingen die ik heb geschreven je niet bedroeven, zodat ze je tot stervens toe terneerdrukken; maar moge Christus je verheffen, en mogen zijn lijden en dood, en het tonen van zijn lichaam aan onze vaderen, en zijn barmhartigheid en lankmoedigheid, en de hoop op zijn heerlijkheid en op het eeuwige leven, je voor eeuwig bijblijven.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

En moge de genade van God de Vader, wiens troon hoog in de hemelen is, en van onze Heer Jezus Christus, die aan de rechterhand van zijn macht zit totdat alle dingen Hem onderworpen zullen zijn, voor eeuwig bij je zijn en bij je verblijven. Amen.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moroni 10

1 Nu schrijf ik, Moroni, het een en ander naar het mij goeddunkt; en ik schrijf aan mijn broeders, de Lamanieten; en ik wil dat zij weten dat er meer dan vierhonderdtwintig jaar zijn verstreken sinds het teken van de komst van Christus werd gegeven.

2 En ik verzegel deze kronieken, nadat ik enkele woorden tot u heb gesproken bij wijze van aansporing.

3 Zie, ik wil u aansporen dat wanneer u deze dingen leest — indien het wijsheid is in Gods bestel dat u ze leest — u zult bedenken hoe barmhartig de Heer jegens de mensenkinderen is geweest vanaf de schepping van Adam tot op het tijdstip dat u deze dingen ontvangt, en het in uw hart zult overwegen.

4 En wanneer u deze dingen ontvangt, spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen of deze dingen niet waar zijn; en indien u vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest.

5 En door de macht van de Heilige Geest kunt u de waarheid van alle dingen kennen.

6 En alles wat goed is, is juist en waar; daarom, niets wat goed is, verloochent de Christus, maar bevestigt dat Hij is.

7 En door de macht van de Heilige Geest kunt u weten dat Hij is; daarom spoor ik u aan de macht van God niet te verloochenen; want Hij werkt door macht, volgens het geloof van de mensenkinderen, dezelfde heden en morgen en voor eeuwig.

8 En voorts spoor ik u aan, mijn broeders, de gaven van God niet te verloochenen, want het zijn er vele; en ze komen van dezelfde God. En er zijn verschillende wijzen waarop die gaven worden verleend; maar het is dezelfde God die alles in allen werkt; en zij worden door de openbaringen van de Geest van God aan de mensen gegeven om hun van nut te zijn.

9 Want zie, aan de een wordt het door de Geest van God gegeven om in het woord van wijsheid te onderwijzen;

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

10 en aan een ander om in het woord van kennis te onderwijzen door dezelfde Geest;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

11 en aan een ander buitengewoon groot geloof; en aan een ander de gaven van genezing door dezelfde Geest;

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

12 en voorts, aan een ander om machtige wonderen te verrichten;

And again, to another, that he may work mighty miracles;

13 en voorts, aan een ander om aangaande alle dingen te profeteren;

And again, to another, that he may prophesy concerning all things;

14 en voorts, aan een ander het aanschouwen van engelen en dienende geesten;

And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;

15 en voorts, aan een ander allerlei talen;

And again, to another, all kinds of tongues;

16 en voorts, aan een ander de uitleg van talen en van verschillende soorten tongen.

And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.

17 En al deze gaven komen door de Geest van Christus; en zij komen tot ieder mens afzonderlijk, zoals Hij het wil.

And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.

18 En ik spoor u aan, mijn geliefde broeders, in gedachte te houden dat iedere goede gave van Christus komt.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.

19 En ik spoor u aan, mijn geliefde broeders, in gedachte te houden dat Hij dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig, en dat al deze gaven waarover ik gesproken heb, die geestelijk zijn, nooit zullen worden weggedaan, ja, zolang de wereld zal bestaan, dan alleen overeenkomstig het ongeloof van de mensenkinderen.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.

20 Daarom moet er geloof zijn; en indien er geloof moet zijn, moet er ook hoop zijn; en indien er hoop moet zijn, moet er ook naastenliefde zijn.

Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.

21 En tenzij u naastenliefde hebt, kunt u geenszins behouden worden in het koninkrijk van God; evenmin kunt u behouden worden in het koninkrijk van God indien u geen geloof hebt; evenmin indien u geen hoop hebt.

And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.

22 En indien u geen hoop hebt, moet u zich wel in wanhoop bevinden; en wanhoop komt door ongerechtigheid.

And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.

23 En Christus heeft waarlijk tot onze vaderen gezegd: Indien u geloof hebt, kunt u alle dingen doen die Ik raadzaam acht.

And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.

24 En nu spreek ik tot alle einden der aarde — dat indien de dag komt dat de kracht en gaven van God uit uw midden worden weggedaan, het wegens ongeloof zal zijn.

25 En wee de mensenkinderen als dat het geval is; want er zal niemand onder u zijn die goed doet, neen, niet één. Want indien er één onder u is die goed doet, zal hij werken door de kracht en gaven van God.

26 En wee hun die deze dingen wegdoen en sterven, want zij sterven in hun zonden, en zij kunnen niet behouden worden in het koninkrijk van God; en ik zeg dit volgens de woorden van Christus; en ik lieg niet.

27 En ik spoor u aan deze dingen in gedachte te houden; want de tijd komt spoedig dat u zult weten dat ik niet lieg, want u zult mij zien voor het gerecht van God; en de Here God zal tot u zeggen: Heb Ik u niet mijn woorden verkondigd, die door deze man zijn geschreven zoals iemand die vanuit de doden roept, ja, zoals iemand die spreekt uit het stof?

28 Ik verkondig deze dingen ter vervulling van de profetieën. En zie, zij zullen voortgaan uit de mond van de eeuwige God; en zijn woord zal voortsissen van geslacht tot geslacht.

29 En God zal u tonen dat hetgeen ik heb geschreven, waar is.

30 En voorts wil ik u aansporen tot Christus te komen en iedere goede gave aan te grijpen en de kwade gave niet aan te roeren, noch het onreine.

31 En ontwaak en verhef u uit het stof, o Jeruzalem; ja, en bekleed u met uw pronkgewaden, o dochter van Zion; en sla uw pinnen vast en breid uw gebied voor eeuwig uit, opdat u niet meer verward wordt, opdat de verbonden van de eeuwige Vader, die Hij met u, o huis van Israël, heeft gesloten, zullen worden vervuld.

32 Ja, kom tot Christus en word vervolmaakt in Hem en onthoud u van alle goddeloosheid; en indien u zich van alle goddeloosheid onthoudt en God liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat u door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus; en indien u door de genade van God volmaakt bent in Christus, kunt u de macht van God geenszins verloochenen.

And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.

And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

33 En voorts, indien u door de genade van God volmaakt bent in Christus en zijn macht niet verloochent, dan bent u geheiligd in Christus door de genade van God, wegens het vergieten van het bloed van Christus, dat in het verbond van de Vader tot vergeving van uw zonden dient, opdat u heilig wordt, zonder smet.

34 En nu zeg ik allen vaarwel. Spoedig ga ik rusten in het paradijs van God, totdat mijn geest en lichaam zich wederom verenigen en ik zegevierend door de lucht word gevoerd om u te ontmoeten voor het aangename gerecht van de grote Jehova, de eeuwige Rechter van zowel de levenden als de doden. Amen.

Einde

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End